

NEMZETGAZDASÁGI
MINISZTERIUM

NEMZETGAZDASÁGI
TERVEZÉSI
HIVATAL

NEMZETI FEJLESZTÉS 2020

**Az Országos Fejlesztési Konceptió és az
Országos Területfejlesztési Konceptió
társadalmi egyeztetési változata**

2012

Készült „A Kormány 1254/2012. (VII. 19.) Kormányhatározat a területfejlesztési politika megújításáról, az új Országos Területfejlesztési és az új Országos Fejlesztési Konceptió kidolgozásáról” alapján

NEMZETGAZDASÁGI
MINISZTERIUM

NEMZETI FEJLESZTÉS 2020

*Az Országos Fejlesztési Konceptió és az
Országos Területfejlesztési Konceptió
társadalmi egyeztetési változata*

STRATÉGIAI VITAANYAG

Készült „A Kormány 1254/2012. (VII. 19.) Kormányhatározat a területfejlesztési politika megújításáról, az új Országos Területfejlesztési és az új Országos Fejlesztési Konceptió kidolgozásáról” alapján

Egyeztetési változat

*Készült a Nemzetgazdasági Minisztérium Tervezéskoordinációs Államtitkárság Területfejlesztési Tervezési Főosztályának megbízásából
a minisztériumok egyes szakpolitikákért felelős államtitkárságai és
a megyei önkormányzatok és a Fővárosi Önkormányzat közreműködésével
a Nemzetgazdasági Tervezési Hivatal
Stratégiai és Területi Tervező-értékelő Főosztályának gondozásában.*

Nemzetgazdasági Tervezési Hivatal, 2012

Tartalom

A tervdokumentum jelen verziójának státusza.....	9
Az egyes ágazati alfejezetek státusza a 4. fejezetben.....	9
A területi üzenetek státusza az 5. fejezetben	9
BEVEZETÉS.....	10
Tervezési műfaj és tárgykör.....	10
Tervezési folyamat elvei és lépései.....	10
A Konceptió funkciója	12
A Konceptió időtávja.....	12
A Konceptió küldetése.....	12
A Konceptió tematikus szerkezete	12
A Konceptió fejlesztéspolitikai és tervezési kapcsolatrendszere.....	13
Jogszabályi alapok, előzmények	13
Európai uniós kapcsolódások	14
Hazai fejlesztéspolitikai kapcsolódások.....	15
Területi tervezési kapcsolatrendszer	16
1 Magyarország helye a világban	18
1.1 Helyünk a világtérképen: ütközőterületből közép-európai csomópont	19
1.2 Magyarország Európában	21
1.3 A közép-európai együttműködés katalizálása	22
1.4 A Kárpát-medence integrációjának motorja: Magyarország	22
1.5 Az Európai Unió fejlesztéspolitikai keretei.....	24
1.5.1 Európa 2020 stratégia célkitűzései.....	24
1.5.2 Területi Agenda 2020 célkitűzései	25
1.5.3 A Kohéziós politika célkitűzései.....	25
1.5.4 Az EU Közös Agrárpolitikájának reformja	26
1.5.5 Területi szemlélet a tervezésben.....	26
2 Kihívások és fejlődési esélyeinket meghatározó trendek.....	28
2.1 Gazdasági erőforrásaink, gazdasági kihívások és trendek.....	28
2.1.1 Globális kihívások: átalakuló gazdasági erőegyensúly, adósságválság, új kapcsolatrendszerek.....	28
2.1.2 Gazdaságstratégiai értékeink, erőforrásaink.....	29
2.1.3 Nyitott gazdaságunk nemzetközi kitétséget eredményez	30
2.1.4 Duális gazdaságunk felértékeli a hazai kis- és középvállalkozásokat	31
2.1.5 A beruházásokban vezet a terciér szektor	33
2.1.6 Versenyképességi helyzetünk	34
2.1.7 Ágazati versenyképesség.....	36
2.1.8 Feldolgozóiparunk a gazdaság húzóágazata.....	37
2.1.9 A biztonságos élelmiszerellátás felértékeli agrár- és élelmiszergazdaságunkat.....	40

2.1.10	Bővülő kereskedelmi és szolgáltató szektor.....	42
2.1.11	A gazdasági visszaesés rontja a foglalkoztatottságot.....	43
2.1.12	A szakképzés, felnőttképzés korlátozottan támogatja a gazdaságot	45
2.1.13	Egyik kitörési pontunk lehet a kutatás-fejlesztés és az innováció.....	46
2.1.14	Energiafüggőség kontra fenntartható energiapolitika	47
2.1.15	Mobilitás és elérhetőség a gazdaság szolgálatában.....	48
2.1.16	Az infokommunikáció itthon is meghatározó ágazat lett	51
2.1.17	Területileg erősen koncentrált turizmus	51
2.1.18	Támogatáspolitiká.....	53
2.1.19	Összefoglaló gazdaságstratégiai üzenetek.....	53
2.2	Társadalmi erőforrásaink, társadalmi kihívások és trendek	55
2.2.1	Globális kihívások: gyarapodó emberiség, csökkenő magyarság	55
2.2.2	Társadalmi értékeink, erőforrásaink	56
2.2.3	A népességcsökkenés közösségi fennmaradásunkat veszélyezteti	56
2.2.4	Migráció: területileg koncentrálnódó magyarság.....	60
2.2.5	Egészségi állapotunk romlása jelentős kockázatokat hordoz.....	61
2.2.6	A társadalmi értékrend ellentmondásos	66
2.2.7	A társadalmi bizalom és a civil aktivitás erősítésre szorul	68
2.2.8	Közösségi felelősségvállalás hiányosságai, magukra maradt társadalmi csoportok	69
2.2.9	A nemzeti összetartozás lehet az egyik integráló erő	71
2.2.10	A tudás megújulását több tényező nehezíti.....	72
2.2.11	A lakosság jelentős része társadalmi ellátásban részesül.....	75
2.2.12	Az oktatási és egészségügyi ellátórendszer megújításra szorul.....	76
2.2.13	Válság által megtépázott lakáspiac	77
2.2.14	Egyedi, jelentős értéket hordozó kulturális örökségünk fontos érték.....	78
2.2.15	A közzsféra hatékonyságának javítása jelentős hozzáadott értéket ad	79
2.2.16	Összefoglaló társadalomstratégiai üzenetek	80
2.3	Környezeti trendek	82
2.3.1	Globális kihívások: erőforrások fenntarthatatlan használata, a biológiai sokféleség csökkenése és klímaváltozás.....	82
2.3.2	Természeti erőforrásaink, értékeink	82
2.3.3	Természeti erőforrásaink megőrzése jövőnk alapja.....	83
2.3.4	A klímaváltozás fokozott kockázatot jelent.....	90
2.3.5	A katasztrófavédelem szerepe a környezeti katasztrófák elhárításában.....	92
2.3.6	Összefoglaló környezetstratégiai üzenetek.....	92
2.4	Térszerkezeti erőforrásaink, értékeink	93
2.4.1	Mélyülő területi különbségek	93
2.4.2	A területi szemlélet gyengén érvényesül.....	102
2.4.3	Összefoglaló területi stratégiai üzenetek.....	102
3	Fejlesztéspolitikai és területfejlesztési célkitűzések.....	104
3.1	Nemzeti jövőkép	104
3.2	Stratégia	108
3.2.1	Átfogó fejlesztési célok	108

3.2.2	Specifikus célkitűzések.....	110
3.3	Fejlesztési prioritások és horizontális szempontok a 2014-2020-as Európai Unió programozási időszakára	117
3.3.1	Patrióta gazdaság, kis- és középvállalati bázison, nagyvállalati partnerségben	118
3.3.2	Fordulat a teljes foglalkoztatottság és a tudástársadalom felé	119
3.3.3	Útban az energiafüggetlenség és hatékonyság felé	119
3.3.4	Népesedési és közösségi fordulat, a gyermekvállalásának fokozása	120
3.3.5	Területi növekedés és integráció az erős helyi gazdaság bázisán	120
3.3.6	Fejlesztési prioritások 2014-2020.....	121
3.3.7	Hazai horizontális gazdaságfejlesztési prioritások.....	122
3.3.8	Horizontális szempontok.....	125
3.3.9	Alapelvek a források felhasználására vonatkozóan	125
3.3.10	A Nemzeti Reform Program vállalásai az EU 2020 stratégiához kapcsolódóan	125
4	Szakpolitikai, ágazati fejlesztési igények és irányok	127
4.1	A gazdasági növekedés, versenyképes, exportorientált innovatív gazdaság megvalósítását szolgáló szakpolitikai törekvések	127
4.1.1	Foglalkoztatás.....	127
4.1.2	Gazdasági versenyképesség	129
4.1.3	Az ipar horizontális és átfogó fejlesztési szempontjai	130
4.1.4	Autó és járműipar.....	131
4.1.5	Elektronikai iparágak, híradástechnika.....	132
4.1.6	Turizmus	133
4.1.7	Építő- és építőanyag ipar	134
4.1.8	Logisztika	136
4.1.9	Gépipar, szerszámgyártás.....	137
4.1.10	Vegyipar.....	138
4.1.11	Kereskedelem	138
4.1.12	KKV-k, befektetés ösztönzés.....	140
4.1.13	Közlekedéspolitika	141
4.1.14	Vagyongazdálkodás	143
4.2	A gyógyuló és gyógyító Magyarország, egészséges társadalom megvalósítását szolgáló szakpolitikai törekvések.....	143
4.2.1	Egészségügy	143
4.2.2	Egészségipar	145
4.2.3	Gyógyszeripar, biotechnológia	146
4.3	Az élhető és életképes vidék, egészséges élelmiszer-termelés és ellátás megvalósítását szolgáló szakpolitikai törekvések	147
4.3.1	Vidékfejlesztés	147
4.3.2	Agrárgazdaság.....	148
4.3.3	Élelmiszergazdaság, élelmiszeripar	149
4.4	A kreatív tudástársadalom, korszerű gyakorlati tudás, K+F+I elérését szolgáló szakpolitikai törekvések	150
4.4.1	Infokommunikációs technológiák (IKT)	150
4.4.2	Kutatás + fejlesztés + innováció (K+F+I).....	151
4.4.3	Kreatív ipar.....	152

4.4.4	Közoktatás	153
4.4.5	Szakképzés és felnőttképzés	154
4.4.6	Felsőoktatás.....	155
4.5	A közösségi megújulás, értéktudatos és szolidáris társadalom megvalósítását szolgáló szakpolitikai törekvések.....	157
4.5.1	Szociálpolitika	157
4.5.2	Társadalmi felzárkózás.....	159
4.5.3	Kultúra.....	161
4.5.4	Sport.....	164
4.5.5	Nemzetpolitika	165
4.5.6	Nemzetiségpolitika.....	166
4.5.7	Civil szektor.....	167
4.5.8	Egyházak szerepe	167
4.6	A biztonságot, korszerű és hatékony állami szerepvállalás megvalósítását szolgáló szakpolitikai törekvések.....	168
4.6.1	Közigazgatás	168
4.6.2	Közfoglalkoztatás.....	169
4.6.3	Társadalmi konzultáció.....	170
4.6.4	Védelempolitika	171
4.6.5	Településfejlesztés, területrendezés, építésügy	172
4.7	A stratégiai erőforrások nemzeti megőrzését, fenntartható használatát, a környezet védelmét szolgáló szakpolitikai törekvések.....	173
4.7.1	Környezetvédelem	173
4.7.2	Klímapolitika és energiabiztonság	176
4.7.3	Katasztrófavédelem	177
5	Területpolitikai irányok és teendők	178
5.1	Új térszervezési megközelítéseink	178
5.1.1	Magyarország, mint regionális központ (HUB).....	179
5.1.2	Többközpontú fejlődés, a külső és a belső városgyűrűink mentén	184
5.1.3	Beruházásösztönző és hatékony térszerkezet.....	188
5.1.4	Perifériák visszacsatolása	189
5.1.5	Autonóm térségek.....	189
5.1.6	Város és vonzáskörzete, mint beavatkozási alapegység	190
5.1.7	Új középszint: új megyei szerepek	192
5.1.8	Természeti erőforrásainkat védő térszerkezet kialakítása	193
5.2	Területi célok és térségfejlesztési eszközök.....	201
5.2.1	Térszerkezeti víziókn	201
5.2.2	Közép-Magyar Metropolisz Térség: globális centrum Európa közepén	202
5.2.3	Országosan kiemelt várostérségi fejlesztések	208
5.2.4	Periférikus térségeink újra az ország társadalmi-gazdasági vérkeringésében.....	211
5.2.5	Táji értékekre alapozott növekedés térségei.....	214
5.3	A városfejlesztés nemzeti prioritásai.....	217
5.3.1	Harmonikus város-vidék kapcsolat a fenntartható térszerkezetért	217
5.3.2	Fenntartható és kompakt városszerkezet kialakítása	218

5.3.3	A városok az energiafüggőség csökkentéséért és a klímavédelemért.....	218
5.3.4	A demográfia változások kezelése a városokban	219
5.3.5	A városi népességfogyás kezelése: családok és helyi közösségek megerősítése	219
5.3.6	A leromlott városrészek hanyatlásának megállítása, megelőzése	220
5.3.7	Együttműködés a többszintű kormányzás jegyében	220
5.3.8	A stratégiai szemlélet fokozása a várostérségek tervezésében	220
5.3.9	Harmonikus város-vidék kapcsolat a helyi és térségi gazdaság fejlesztéséért	221
5.3.10	Stratégiai fontosságú várostérség-fejlesztés és gazdaságfejlesztés.....	221
5.4	Vidéki térségek értékalapú megújítása	222
5.4.1	Felzárkózást igénylő vidéki térségek fejlesztése	226
5.5	Határmenti és határon átnyúló fejlesztések	228
5.5.1	A határon átnyúló fejlesztések fő céljai	229
5.6	Összekapcsolt terek: az elérhetőség megújuló rendszere.....	230
5.7	Térhasználati elveink	236
5.8	A területrendezés és –fejlesztés összhangja felé.....	240
5.8.1	Az OTrT és a területrendezés a területi tervezésben.....	240
5.8.2	Javaslatok az OTrT és az OFTK közötti összhang javítására	241
5.9	Eszközök a gazdaságfejlesztés szolgálatában	242
5.9.1	Kiemelt térségi gazdaságfejlesztési programok.....	242
5.9.2	Szabad Vállalkozási Zónák	243
5.9.3	Turisztikai Desztináció Menedzsment (TDM).....	245
5.10	Ágazati politikák területi prioritásai	246
5.10.1	A gazdasági növekedést, innovatív és versenyképes gazdaságot szolgáló szakpolitikák területi prioritásai	246
5.10.2	A gyógyuló és gyógyító Magyarország, az egészséges társadalom megvalósítását szolgáló szakpolitikák területi prioritásai	249
5.10.3	Élhető és életképes vidék, egészséges élelmiszer-termelés és ellátás	249
5.10.4	A kreatív és tudástársadalom, korszerű gyakorlati tudás elérését szolgáló szakpolitikák területi prioritásai.....	250
5.10.5	A közösségi megújulás, értéktudatos és szolidáris társadalom megvalósítását szolgáló szakpolitikák területi prioritásai	251
5.10.6	A jó állam, korszerű és hatékony állami szerepvállalást szolgáló szakpolitikák területi prioritásai	252
5.10.7	A stratégiai erőforrások nemzeti megőrzését, fenntartható használatát szolgáló szakpolitikák területi prioritásai.....	253
6	A megyék és Budapest területfejlesztési igényei és feladatai ..	256
6.1	Bács-Kiskun megye	256
6.2	Baranya megye	257
6.3	Borsod-Abaúj-Zemplén megye	258
6.4	Békés megye.....	259
6.5	Budapest	260
6.6	Csongrád megye	261

6.7 Fejér megye	262
6.8 Győr-Moson-Sopron megye	263
6.9 Hajdú-Bihar megye	264
6.10 Heves megye	265
6.11 Jász-Nagykun-Szolnok megye	266
6.12 Komárom-Esztergom megye	267
6.13 Nógrád megye	268
6.14 Pest megye	269
6.15 Somogy megye	270
6.16 Szabolcs-Szatmár-Bereg megye	271
6.17 Tolna megye	272
6.18 Vas megye	273
6.19 Veszprém megye	274
6.20 Zala megye	275
7 A megvalósítás feltételrendszere	276
7.1 Fejlesztéspolitikai tervezési feladatok	276
7.2 Az OFTK megvalósítását szolgáló eszközök	277
7.2.1 Az OFTK megvalósításának pénzügyi eszközei	277
7.2.2 A 2014-2020-as uniós fejlesztési programokkal kapcsolatos elvárások.....	277
7.2.3 A hazai fejlesztési források felhasználásának szempontjai	278
7.2.4 Az OFTK megvalósításához kapcsolódó szabályozási eszközök	278
7.3 A hatékony forrásfelhasználást segítő intézményrendszer	279
7.4 A végrehajtást segítő szakpolitikai és területi koordináció	280
7.5 A folyamatok nyomon követése	281
7.6 Tervezési rendszerünk megújítása	281
7.7 Szakpolitikai programok tervezése és végrehajtása	284
7.8 Térségi integrációs eszközök alkalmazása	284
7.9 Az OFTK Intézkedési terve	284

A tervdokumentum jelen verziójának státusza

Jelen dokumentum az Országos Fejlesztési és Területfejlesztési Konceptió **társadalmi egyeztetési változata**. A dokumentum a Nemzetgazdasági Minisztérium megbízásából a Nemzetgazdasági Tervezési Hivatal (NTH) műhelyében készült. **E verzió a kormányzati fejlesztéspolitika 2030, illetve 2014-2020 időtárvlatában követni tervezett stratégiai céljait, prioritásait jelöli ki.** Ennek társadalmi, illetve további kormányzati és területi egyeztetése során alakulhat ki majd az a tartalom, mely az elfogadásra szánt tervdokumentum-változatokban helyet kaphat.

Előzetes
stratégiai anyag

Jelen dokumentum a tárcáktól, a megyei önkormányzatoktól és a Fővárosi Önkormányzattól **2012. október 19-ig beérkezett észrevételek, vélemények alapján átdolgozott változat**. Az október 19-e után beérkező vélemények feldolgozása folyamatos, a későbbi változatban ezeket is figyelembe vesszük.

Jelen verzió társadalmi egyeztetési munkaváltozatnak tekinthető, nem került elfogadásra szakmai, szakpolitikai vagy politikai döntéshozók vagy testületek által. A társadalmi egyeztetés eredményét követően a Konceptió következő verziói jelentősen eltérhetnek a jelenlegitől. Ez igaz a dokumentum egyes műfaji és stílusjegyeire, formájára, struktúrájára, terjedelmére és tartalmára egyaránt.

Jelen verzió,
munkaközi
változat

Jelen verzió az egyes szaktárcák által megadott, jövővel kapcsolatos szakmai elképzeléseit, céljait, szempontjait tartalmazza. Struktúrájának és célrendszeri üzeneteinek kialakításában közreműködtek a Nemzetgazdasági Minisztérium Tervezéskoordinációs Államtitkárságának szakértői.

Az egyes ágazati alfejezetek státusza a 4. fejezetben

A negyedik fejezet jelenleg az egyes szaktárcák által összeállított, illetve szakpolitikai stratégiájuk alapján megfogalmazott hosszú és középtávú célokat és eszközöket tartalmazza. **E fejezet az ágazatok azon fejlesztési igényeinek bemutatására koncentrál, amelyek illeszkednek a 2014–20-as időszak átfogó prioritásaihoz,** azaz a prioritások adott ágazati teendőit részletezi.

A területi üzenetek státusza az 5. fejezetben

A fejezet a **középtávú prioritások területi beavatkozásainak kibontását szolgálja.** A fejezet 5.7-es alfejezetének tartalma döntően a szaktárcáktól származik, ez néhol szakértői megjegyzésekkel egészült ki.

BEVEZETÉS

Konceptiónk „a Kormány 1254/2012. (VII. 19.) Korm. határozata a területfejlesztési politika megújításáról, az új Országos Területfejlesztési és az új Országos Fejlesztési Konceptió kidolgozásáról” alapján készült.

Tervezési műfaj és tárgykör

Az Országos Fejlesztési és Területfejlesztési Konceptió (továbbiakban: Konceptió, illetve OFTK) **hosszú távon teljes tervezéssel** az ország minden ágazata, térsége, szférája (ld. köz, piaci és civil) számára jövőképet és célokat kíván adni a fejlesztéspolitika és a területfejlesztés terén. Mindezt rendszerbe foglalva, kimutatva az egyes szférák és ágazatok közötti kölcsönhatásokat. **Középtávú üzeneteink azonban tudatosan szelektívek**, és csak a 2014–20-as időszak fejlesztési prioritásait kívánják megalapozni, nem terjednek ki mindenre.

Egyaránt teljes és fókuszált tervezés

A Konceptió elsősorban olyan jövőbeli cselekvésekhez nyújt támpontot, amelyek **a közszféra által végzett fejlesztési tevékenységekkel érhetők el** hazai vagy nemzetközi forrásból származó közpénzek támogatásaival. Ez a megközelítés azonban nem kizárólagos, a Konceptióban helyet kaptak olyan szándékok is, amelyek a fejlesztési célú szabályozási vagy más (pl. szervezetépítési, tanácsadási, képzési, tudatformálási) eszközökkel valósíthatók meg. Az előzőekből adódik viszont, hogy a Konceptió nem foglalkozik egyes szakterületek komplex szabályozásával vagy szerkezeti megújításával, illetve csak olyan mértékig, mely a közös fejlesztési célokat és prioritásokat közvetlenül érinti.

Alapvetően pénzügyi, támogatási eszközkészlettel, de nem kizárólagosan

A Konceptió nem csak a közszférának ad üzeneteket. **Olyan célokat fogalmaz meg, amelyek eléréséért a piaci szereplőknek is tenniük kell.** A Konceptió erre ösztönzi a szereplőket, illetve meghatározza a közszféra azon beavatkozásait, mellyel ezt az ösztönzés megadható.

Nem csak a közszférának szól

A Konceptió **helyzetértékelésre épül.** Helyzetértékelése alapvetően más tervezési és értékelési folyamatok eredményeit összegzi.

Helyzetértékelés másodlagos források alapján

A helyzetértékelés alapján **hosszú távú jövőképet és célokat jelöl ki**, stratégiai fejezetében pedig **a középtávon fontos prioritásokat.** Ez utóbbiak valójában cselekvési területek, műfajilag átmenetet képeznek a célok és az eszközök között. E stratégiai prioritások ágazatok és térségek szerint tovább bontásra kerülnek.

Célokra és eszközökre egyaránt kiterjed

A Konceptió meghatározza a célok eléréséhez szükséges lehetséges eszközöket is, melyek végleges köre természetesen csak a továbbtervezés operatív fázisaiban alakulhat ki. Az elfogadott változatnak **része lesz egy intézkedési terv**, mely a Konceptió érvényesítését lehetővé teszi (eltérően a korábbi konceptióktól).

Intézkedési tervet is tartalmazni fog

Tervezési folyamat elvei és lépései

A Konceptió az ágazati, területi és társadalmi szereplőkkel egyeztetve készül, **bevonásukkal megvalósuló tervezési folyamat** keretében. Ennek érdekében törekedni kell a közösségi bevonáson, kommunikáción, dialógusokon alapuló tervezési megközelítések alkalmazására. A bevonás határon belüli és kívüli szereplőkre egyaránt kiterjed.

Egyeztetésre épülő tervezési folyamat, széles körű bevonás

A tervezési folyamat lépései és határidői:

1. 2012. augusztusban, illetve második körben októberben a tervdokumentum egyeztetésre került a szaktárcákkal, a megyei önkormányzatokkal és a Fővárosi Önkormányzattal.
2. 2012 nyarán a megyék elkészítették a Konceptióba kerülő rövid megyei fejezeteiket, amelyek jelen verzióknak részei.
3. A tárcákkal és megyékkel történt írásbeli egyeztetéseket követően az NTH összeállította az OFTK társadalmi egyeztetési változatát. A munkaverziót az NGM széleskörű társadalmi és szakmai egyeztetésre bocsátja (218/2009-es Korm. rendelet szerint). Az egyeztetéseken lehetőség nyílik a társadalmin szereplők és szakmai partnerek véleményének megfogalmazására.
4. A társadalmi egyeztetés időszakában (november-december) országszerte több szakmai és társadalmi rendezvény keretében is ismertetést kapnak és véleményeket adhatnak a különböző területi, szakmai, társadalmi szervezetek és intézmények. A társadalmi egyeztetés időszaka további lehetőséget kínál az ágazati fejlesztések összehangolására, az egyes megyék fejlesztéseinek harmonizálására, valamint az ágazati-megyei dialógusra.
5. Az írásbeli egyeztetéseket követően a tárcák és a megyék az NTH és az NGM által szervezett munkacsoportüléseken is megtárgyalják a véleményeket.
6. A széles körű társadalmi-szakmai egyeztetés alapján az NTH összeállítja az elfogadásra szánt verziót. E verzió az NGM jóváhagyásával a tervek szerint 2013. elején Kormány elé kerül.
7. Még az elfogadást megelőzően stratégiai környezeti vizsgálat is készül a Konceptióra, mely további tartalmakkal gazdagíthatja a tervdokumentumot.
8. A tervek szerint, pozitív kormánydöntés esetén, a jövő év első felében tárgyalhatja és fogadhatja el a Konceptiót az Országgyűlés.

A tervezés 2012 év végig tart

Fontosabb kapcsolódó tervezési folyamatok:

- 2012-ben a megyék is készítik területfejlesztési koncepciókat (és később programokat is). A megyei koncepciók egyeztetésre és elfogadásra szánt első verziói 2013 első negyedében készülnek el, elfogadásra 2013. 1. félévben kerülhetnek. Ez lehetőséget teremt egyrészt arra, hogy a megyei koncepciók igazodhassanak az Országos Fejlesztési és Területfejlesztési Konceptióhoz (OFTK), másrészt arra is, hogy a megyei elképzelések megjelenhessenek az országos tervdokumentumokban. A megyei koncepciók elfogadása csak az OFTK elfogadását követően történhet meg.
- A Konceptió előzetes és elfogadásra szánt üzenetei alapján 2012-ben már elindult a 2014–2020-as uniós források tervezését, mind az ágazatoknál, mind az egyes területi szinteken.
- A Konceptió alapján a jövő év elején meg lehet kezdeni az egyes ún. szakpolitikai programok kidolgozását, melyek uniós és hazai forrásokra, szabályozási eszközökre egyaránt támaszkodhatnak.
- A Konceptióval összhangban készül az Országos Területrendezési Terv (OTrT) felülvizsgálata, a módosítás tervezetét várhatóan 2013. második félévben fogadja el az Országgyűlés.

A Konceptió funkciója

Az Országos Fejlesztési és Területfejlesztési Konceptió (OFTK) az ország társadalmi, gazdasági, valamint ágazati és területi fejlesztési szükségleteiből kiindulva egy hosszú távú **jövőképet, valamint fejlesztéspolitikai célokat és elveket határoz meg**. Ezek alapján kijelöli a **2014-2020-as fejlesztési időszak nemzeti, szakpolitikai súlypontjait**.

Hosszú távú irányok, és a 2014-2020-as fejlesztési prioritások megalapozása

A Konceptió időtávja

A Konceptió **jövőképe és célrendszere 2030-ig** szól. Emellett **fejlesztési prioritásokat fogalmaz meg a 2014-2020-as programidőszak fejlesztéspolitikája** számára is. Ez utóbbi az Európai Unió Európa 2020 Stratégiájához és a kapcsolódó, 2014-2020 közötti programfinanszírozási időszakhoz illeszkedik.

Hosszú és középtávú üzenetek

A Konceptió küldetése

A **Konceptió hosszú távon teljes tervezéssel** közös, egységes jövőképet vázol a fejlesztéspolitika és a területfejlesztés terén. **Távlatos fejlesztési üzeneteket kíván adni a magyar társadalmi és gazdasági szereplők lehető legszélesebb körének**, határon innen és túl egyaránt. Üzeneteivel orientálni kívánja a közszféra, a piaci szféra és a civil szféra szervezeteinek tevékenységét a közös társadalmi haszon érdekében.

Teljes tervezésként üzenetet ad mindenkinek

A **Konceptió középtávon fókuszált üzeneteket ad**, megalapozva a 2014–20-as fejlesztési időszakot. Ezáltal azokra a kitörési pontokra és válságterületekre koncentrálhatjuk a szűkös külső és belső fejlesztési erőforrásainkat, melyek az ország hosszú távú fejlődésének zálogai. Másrészt e beavatkozásokkal már 2020-ig kívánunk **kedvező fordulatot és mérhető változást** elérni a **társadalmi, gazdasági, környezeti és területi folyamatokban**.

Középtávon fejlesztési fókuszokat jelöl ki

A Konceptió a fejlesztéspolitika eszközeivel elő kívánja segíteni azt a **nemzetstratégiai és nemzetgazdasági fordulatot**, amelynek révén hazánk és az itt élő emberek **értékeire, erőforrásaira alapozva** a magyar társadalom és gazdaság válságos, kedvezőtlen folyamatai megfordíthatók, és a **tartós gyarapodás** jellemezheti Magyarországot. Ennek kiemelten fontos eleme a nemzetgazdasági stabilitást és növekedést, valamint a társadalmi jólétet és felzárkózást egyaránt segítő **gazdasági megújulás elősegítése**, ennek keretében a hazai termelő gazdaság és a hazai vállalkozások megerősítése, külpiazi és belföldi versenyképességük javítása, a helyi gazdaság élénkítése. Másik fontos fejlesztési terület a **gyarapodás társadalmi tényezőinek biztosítása**, így a kutatás-fejlesztés, innováció, az oktatás, felsőoktatás, szakképzés, munkakultúra, a lakosság egészségi állapotának javítása, továbbá a helyi közösségek segítése a helyi, térségi fejlesztési programok megvalósításában. Harmadik kiemelt terület a társadalmi létünket és gazdasági fejlődésünket biztosító **természeti erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodás**, az élővilág és tájaink sokszínűségének megőrzése, **környezetünk védelme**. Mindhárom fejlesztési területtel összefüggésben kiemelten fontos az ország **térségi potenciáljainak kibontakoztatása**, a kiegyensúlyozott térszerkezet biztosítása.

Az OFTK a társadalmi és gazdasági és területi fordulatot célozza

A Konceptió tematikus szerkezete

A Konceptió a **nemzeti fejlesztéspolitika** és azzal egyenrangúan a **területfejlesztési politika** egészét foglalja keretbe. Ennek megfelelően az ágazati fejlesztéspolitika (OFK) és a területfejlesztési politika (OTK) különállásából adódó korábbi kettőséget felszámolva **egy átfogó, nemzeti fejlesztéspolitikai dokumentumban (OFTK)** rögzíti

Az OFTK egységes szerkezetben kezeli az ágazati és a területfejlesztési

az ágazati fejlesztési és a területfejlesztési célokat, tervezési szinten is összehangolva azokat.

elképzeléseket

Az Országos Fejlesztési és Területfejlesztési Konceptió (OFTK) a fentiekből adódóan egy átfogó fejlesztéspolitikai célrendszerre épülve **két fő tematikai részből áll**, amelyek egymással összhangban vannak:

A korábbi Országos Fejlesztéspolitikai Konceptió (OFK) funkciójának megfelelő **ágazati fejlesztéspolitikai konceptió (4. fejezet)** a szakpolitikai fejlesztési irányokat, prioritásokat rögzíti, megalapozva a 2014-2020 közötti szakterületi operatív programokat, országos fejlesztési szempontokat adva az ágazati stratégiák számára. (E fejezet jelenleg főként az ágazatok igényeit rögzíti, egymással és a közös prioritásokkal való teljes összhangjuk a Konceptió későbbi verzióiban alakul ki.)

Szakpolitikai prioritásokat rögzítő koncepcionális rész

A korábbi Országos Területfejlesztési Konceptió (OTK) funkciójának megfelelő **területi fejlesztéspolitikai konceptió (5. fejezet)** az átfogó területpolitikai és területfejlesztési, vidékfejlesztési célkitűzéseket, prioritásokat, a beavatkozási térségtípusokat és azok fejlesztési irányait rögzíti, megalapozva a 2014-2020 közötti operatív programok térségi beavatkozásait és tartalmát, a területi fejlesztésekre irányuló operatív programokat, illetve a területi stratégiákat. Önálló fejezet (6. fejezet) tartalmazza a megyék és Budapest fejlesztési igényeit és feladatait.

Területpolitikai prioritásokat rögzítő koncepcionális rész

A **Konceptió végrehajtási fejezete (7. fejezet)** és a későbbiekben erre épülő, a konceptióval együtt elfogadásra kerülő **Intézkedési Terve** hivatott garantálni azt, hogy a Konceptió nyomán követhetően érvényesüljön a továbbtervezés operatív tervdokumentumaiban és a végrehajtásban.

Végrehajtási fejezet a konceptióban lefektetettek nyomom-követéséért

A Konceptió fejlesztéspolitikai és tervezési kapcsolatrendszere

Jogszabályi alapok, előzmények

Az Országos Fejlesztési és Területfejlesztési Konceptió elkészítéséről a **területfejlesztésről és a területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény 9/B. § a)** és b) pontja rendelkezik, mely szerint a területfejlesztés stratégiai tervezéséért felelős miniszter konceptiókat és javaslatokat készít az országos területfejlesztési politika megalapozására, kidolgozza az országos fejlesztési konceptiót, valamint az országos területfejlesztési konceptiót, összehangolja az országos és a térségi területfejlesztési konceptiókat és programokat.

Az OFTK Magyarország új fejlesztés-politikai keret-dokumentuma

Az Országos Fejlesztési és Területfejlesztési Konceptió a 2014-2020 közötti uniós programidőszakra és a világgazdaságban bekövetkezett folyamatokból adódó kihívásokra tekintettel **megújítja Magyarország fejlesztéspolitikai dokumentumait**. A Konceptió elfogadásával **érvényét veszti a 2005-ben elfogadott Országos Fejlesztéspolitikai Konceptió** (OFK, 96/2005 (XII.25.) OGY határozat) és az ugyanabban az évben elfogadott **Országos Területfejlesztési Konceptió** (OTK, 97/2005 (XII.25.) OGY határozat).

A Konceptió szakpolitikai fejezete az egyes ágazatokat, szakpolitikákat irányító **minisztériumok, illetve államtitkárságok által jelzett**, valamint az elfogadott **szakpolitikai stratégiáikban rögzített fejlesztési igényeket** és irányokat figyelembe véve, az országos fejlesztéspolitikai célokkal összhangban határozza meg a fejlesztési feladatokat. A **területfejlesztési fejezet** az ország területi folyamatainak alakulásáról és a területfejlesztési politika, valamint a területrendezési tervek érvényesítésének hatásairól szóló, az Országos Területfejlesztési Konceptió felülvizsgálatáról szóló, a magyar településhálózat helyzetéről szóló **jelentés tervezetekben foglaltakat**, valamint a **megyei önkormányzatok és Budapest által jelzett megyei, illetve fővárosi**

Az OFTK ágazati és megyei javaslatokra támaszkodik

fejlesztési igényeket és elképzeléseket figyelembe véve, azokat összehangolva adja meg a területfejlesztési célokat.

Európai uniós kapcsolódások

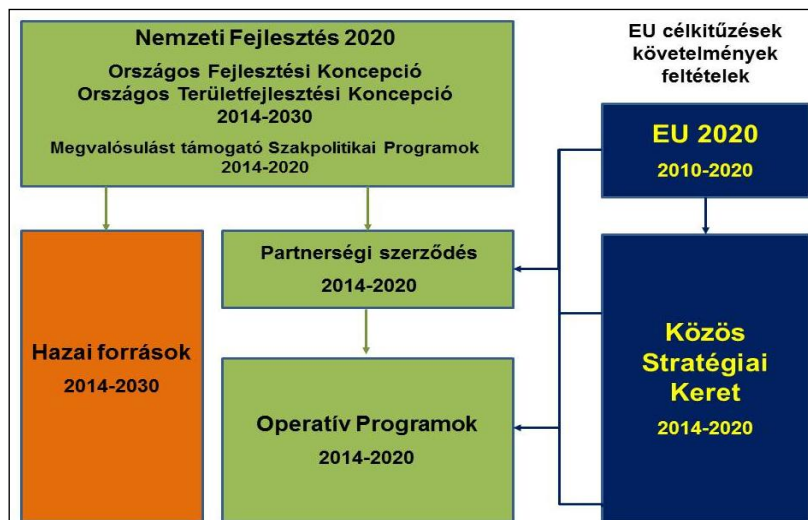
A Koncepció kialakítása nemzetstratégiai céljainkból indul ki, de mozgásterét a forrásokon és az EU szintű célokon keresztül meghatározzák az Európai Unió fejlesztés- és támogatáspolitikai keretét jelentő közösségi politikák. Ennek EU szintű stratégiai keretét az **Európa 2020 stratégia** képezi. Meghatározó stratégiai keret adnak továbbá a **Területi Agenda**, az **Európai Foglalkoztatási Stratégia**, az Európai Bizottság **Versenyképességi és Innovációs Keretprogramja**, az EU **Fenntartható Fejlődés Stratégiája**, Oktatás és Képzés 2020 stratégiája, a Klíma és Energia Csomagja, a Víz Keretirányelv és a készülő Európai Víz Stratégia, az előkészületben lévő 7. Környezetvédelmi Akcióprogram és Kutatási Keretprogram, az **EU Duna Régió Stratégiája (DRS)**, a Nemzeti romaintegrációs stratégiák uniós keretrendszere 2020-ig című stratégia.

Az OFTK céljai illeszkednek az EU stratégiai céljaihoz

Az EU közösségi politikái közül kiemelten fontos a regionális különbségek csökkentését célzó **kohéziós és regionális politika**, a **Közös Agrárpolitika** és a **vidékfejlesztési politika**, a **Közös Halászati Politika**, melyek a 2014-2020 közötti programidőszakban új hangsúlyokat kapnak. E politikák eszközeit a Kohéziós Alap, Európai Regionális Fejlesztési Alap, Európai Szociális Alap, valamint a Közös Agrárpolitika hatálya alá tartozó Európai Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Alap és a Közös Halászati Politikát szolgáló Európai Tengerügyi és Halászati Alap képezik, melyek a Koncepció megvalósításának fő eszközei is. A 2014-2020 közötti programidőszak forrásait az Európai Bizottság **többéves pénzügyi keretben** rögzíti, felhasználásuk szabályait a **kohéziós**, valamint az agrár- és **vidékfejlesztési**, továbbá a **halászati alapokra vonatkozó rendeletekben** szabályozza, melyek meghatározzák az uniós források igénybevételét.

A Koncepció egyik fő funkciója az EU 2020 Stratégiához és a 2014-2020 közötti uniós támogatáspolitikai keret céljait és keretszabályait az **EU szintjén rögzítő Közös Stratégiai Kerethez** illeszkedve, azokhoz hozzájárulva a **hazai fejlesztés- és területfejlesztési politikai keretek, célok és prioritások kijelölése**, a hazai fejlesztés- és területfejlesztési politika **orientálása**. A Koncepció fejlesztéspolitikai céljai és elvei képezik az Európai Bizottság és Magyarország között a 2014-2020 közötti uniós források felhasználására kötendő **Partnerségi Szerződés koncepcionális háttérét**. A Koncepció a Partnerségi Szerződésen keresztül **közvetve**, a **szakpolitikai és területfejlesztési célokon keresztül közvetlenül megalapozza** a 2014-2020 közötti uniós források felhasználásra irányuló **hazai operatív programok tartalmát**, továbbá orientálja a **hazai fejlesztési célú források** felhasználását is.

Az OFTK megalapozza a Partnerségi Szerződést és az operatív programokat

Az Országos Fejlesztési és Területfejlesztési Konceptió kapcsolódása az uniós programozáshoz

Hazai fejlesztéspolitikai kapcsolódások

A Konceptió jövőképében és célrendszerében illeszkedik a **kiemelt nemzeti és nemzetgazdasági stratégiai tervdokumentumokhoz**, így a nemzetgazdasági megújulást biztosító Magyar Növekedési Tervhez, a költségvetési stabilitást garantáló Széll Kálmán Tervhez, az uniós fejlesztéspolitikai forrásokat koordináló, a munkahelyteremtésre koncentráló Új Széchenyi Tervhez, a vidék, az agrár- és élelmiszergazdaság megújulását célzó Nemzeti Vidékstratégiához, a Nemzeti Társadalmi Felzárkózási Stratégiához, a határon túli magyarság erősítésére irányuló Nemzetpolitikai Stratégiához, valamint a Nemzeti Fenntartható Fejlődési Stratégiához.

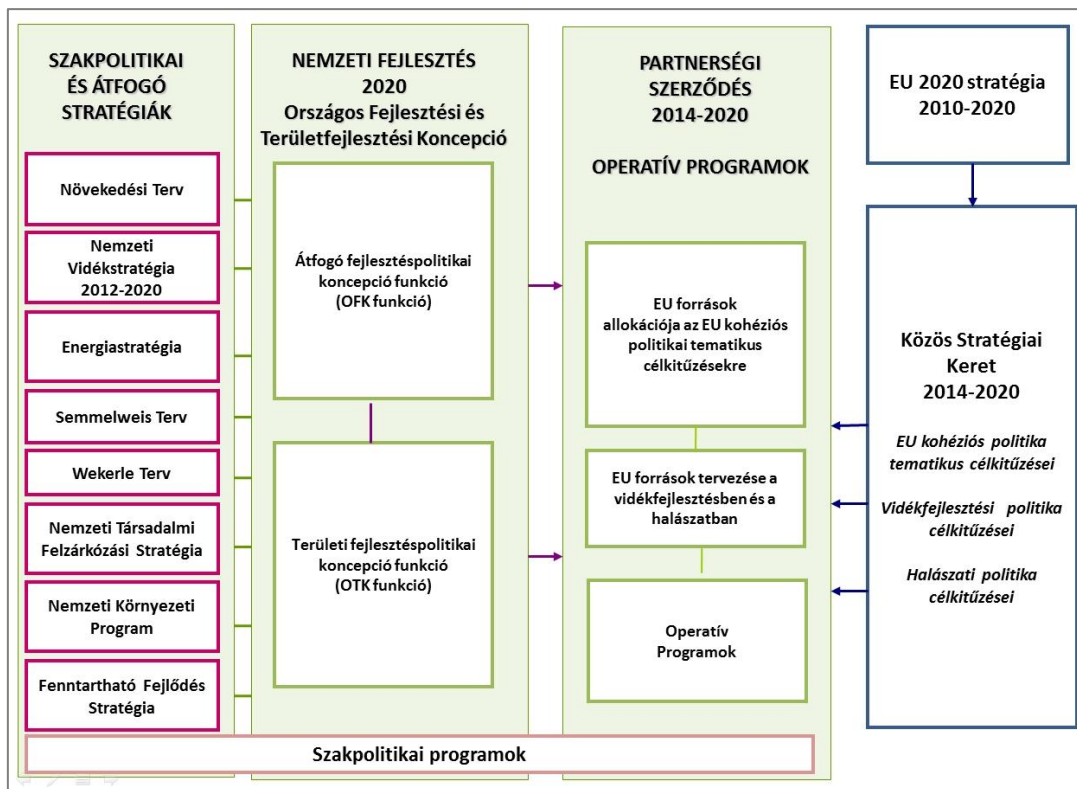
Az OFTK illeszkedik a nemzeti stratégiákhoz és szakpolitikai tervekhez

A Konceptió közös irányt határoz meg a szakpolitikák számára, és kapcsolódik a **szakpolitikai stratégiai tervdokumentumokhoz**, így az Energiastratégiához, a vidékfejlesztési feladatokat magában foglaló Darányi Ignác Tervhez, az egészségügy fejlesztésének alapját képező Semmelweis Tervhez, a közigazgatás megújításának alapját képező Magyar Tervhez, a Külpolitikai Stratégiához, a Kárpát-medencei gazdasági térségre irányuló Wekerle Tervhez, a Nemzeti Környezetvédelmi Programhoz, a Nemzeti Éghajlatváltozási Stratégiához. A Konceptió megalapozza a kiemelt nemzeti célkitűzések megvalósítását szolgáló **szakpolitikai programok tervezését és végrehajtását**.

A Konceptió a fejlesztéspolitikai eszközök koordinálása keretében közvetlenül, illetve az említett nemzeti és szakpolitikai stratégiákon, valamint szakpolitikai programokon keresztül közvetve kapcsolódik a **nemzeti költségvetésből finanszírozott fejlesztési célú programok** (pl. Tanyaprogram) **megvalósításához**.

A Konceptióban ki kell jelölni a nemzetstratégiai fontosságú **szakpolitikai programokat**, melyek tervezését a koncepció előzetes elfogadását követően el kell indítani. **A szakpolitikai programok olyan magas szintű prioritást élvező komplex cselekvései a 2014–20-as időszaknak**, melyek uniós és hazai forrásokra, valamint a támogatáspolitikai eszközök mellett szabályozási és egyéb (tanácsadási, képzési, tudatformálási, intézményfejlesztési) eszközökre egyaránt támaszkodhatnak. Egyes akciók beépülnek a különböző programokba, megvalósításuk gondozása és koordinációja intézményesített.

Szakpolitikai programok az OFTK megvalósításáért

Az Országos Fejlesztési Koncepció és Országos Területfejlesztési Koncepció kapcsolódása az uniós programozáshoz és a legfontosabb hazai nemzeti és szakpolitikai stratégiákhoz

Területi tervezési kapcsolatrendszer

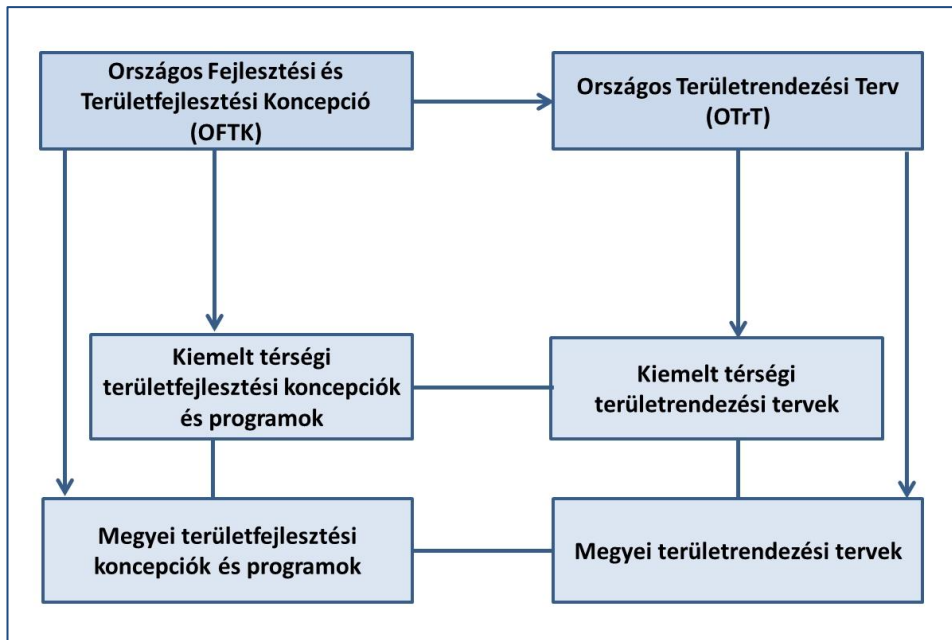
Az OFTK országos célrendszerét és fejlesztéspolitikai feladatait szervesen kiegészítik a **megyék területfejlesztési koncepciói és területfejlesztési programjai**, melyeket az OFTK célkitűzéseivel igazodva, a helyi, térségi fejlesztési igényeket és specifikumokat megjelenítve a megyei önkormányzatok állítanak össze.

Az OFTK-t a megyék fejlesztési programjai egészítik ki

Az OFTK szempontokat ad a **településfejlesztés** és a **területrendezési tervezés** számára, amelyek vele összehangoltan működnek.

A Koncepció a területfejlesztésről és a területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény alapján **orientálja a területi terveket**, így a kiemelt térségi és megyei területfejlesztési koncepciók és programok céljait az OFTK célrendszerével összhangban kell megfogalmazni. Az Országos Területrendezési Terv, a kiemelt térségi és a megyei területrendezési tervek az OFTK-val, illetve a kiemelt térségi és megyei területfejlesztési koncepciók céljaival összhangban a térségi területhasználat módját határozza meg.

Az OFTK orientálja a területi terveket

Az Országos Fejlesztési és Területfejlesztési Konceptió és a területi tervek kapcsolatrendszere

Egyeztetési vállalat

1 Magyarország helye a világban

A globális környezetben való megerősödésünk és a globális versenyben való **sikereink egyik kulcseleme adottságaink feltárása és az ezekre való tudatos építkezés**. Így gyarapíthatjuk értékeinket mind magunk, mind környezetünk és utódaink javára. Magyarország földrajzi helyzete viharos történelmet, kedvező természeti adottságokat és sokszínű külső hatásokat, szerteágazó kapcsolatrendszert adott népünknek. A szerencsétlenségek mellett mindez fejlődésünkhöz is hozzájárult, hiszen az európai, sőt olykor globális **nagytérségek közötti kapuként szellemi és kulturális értékeink a legszélesebb körből gazdagodtak**. Mindez a kompakt és kevésbé tagolt természeti környezetben sajátos, egyedi kultúrát hozott létre, számos belső fejlődés eredményeként kialakult tényezővel, mint például a megyék rendszere vagy a tanyás településrend. Összességében individualista, a saját értékeihez ragaszkodó, de találékony, gyakran széthúzó, de alapvetően befogadó lett a magyar társadalom. Különösen büszkék vagyunk szellemi eredményeinkre, még akkor is, ha anyagi vagy történelmi okok miatt hazánk fiai nem itthon érték el azokat. Egy értékeire építeni tudó, de a modern világban is alkalmazkodni, megújulni és fejlődni tudó népnek pedig mindenkor van jövője.

Kiváló geostratégiai adottságainkra lehet építeni

Az európai kontinensen elfoglalt helyünk több szerepre is predesztinál minket. A világban a transzatlanti térséghez tartozunk, a transzatlanti térségben viszont európaiak vagyunk, Európában pedig hol közép-, hol kelet-európaiak, miközben ezer szállal kötődünk az eurázsiai kontinens középső és keleti részének kultúráihoz is. **A meghatározó nagy népcsoportok, kultúrák és vallási tömbök közötti kapocs szerepe megkerülhetetlen kötelességünk és gyümölcsöző lehetőségünk is**. Térségünkhöz, a széles értelemben vett Közép-Európához pedig a közös regionális sorskérdésekben gyökerező szolidaritás által kötődünk. Az Európai Unió és a transzatlanti tér felé szerződéses kötelek és az Unió működésében való aktív részvétel is erősítik gazdasági-politikai kapcsolatunkat.

Európa szívében a kapocs szerepe nagy lehetőségeket rejt

Természeti értékeink sok szempontból nem szembetűnőek, de rendkívül kedvezőek. Éppen a szélsőségek hiánya teszi Közép-Európát és benne a Kárpát-medencét az emberi életre és gazdálkodásra kiválóan alkalmassá. Jó minőségű termőföldjeink hatalmas kiterjedése bőségesen képes lenne a jelenleginél nagyobb lakosság biztonságos ellátására, tradicionális agrárkultúránk pedig sokszínű és jól illeszthető a környezet érdekeit szem előtt tartó termelés rendszerébe is. Termál és felszín alatti vizeink európai mértékkel mérve is kimagasló jelentőségűek, amelyek mindenek előtt biztonságot nyújtó, hatalmas ivóvízkincset jelentenek, amelyre nemcsak széleskörű és jövedelmező fürdő kultúra, de jelentékeny energiatermelés is alapozható. Természeti környezetünk megőrzésével **mára a biodiverzitás egyik európai „védőbástyája” lettünk**.

Kiemelkedő természeti adottságokkal rendelkezünk

Legnagyobb gazdasági értékünk mégis az alkotó ember. A hagyományosan kreatív, a találékonyságot előtérbe helyező értékrend azonban a XX. század társadalmi traumái és torz fejlődése miatt a szorgalmat és normakövetést egyre kevésbé megbecsülő irányba fordult. A külső erővel ránk mért társadalmi, ideológiai kényszer saját érdekeink és értékeink felismerését akadályozta legjobban. Talán éppen emiatt nemzeti sorskérdéseinkben is gyakran vagyunk ambivalensek. **Sokszínű és változatos történelmünk azonban éppen azt bizonyítja, hogy van lehetőség identitásunkban, érdekeink képviselésében megerősödni úgy, hogy európai és globális környezetünknek is hasznos és segítő tagjai lehessünk**. Egyszerre európai és ázsiai gyökerű kultúránk éppen a XXI. században lehet segítségünkre a válságból kilábalásban, párosulva a több területen még mindig magas színvonalú oktatással, a munka értékét megbecsülő kormányzással. Kulturális sajátosságaink, gazdag kulturális örökségünk, nyelvünk, zenénk, építészetünk pedig éppen a globalizálódó világban segítenek összetartozást és identitást adni és megőrizni, továbbá jelentős épített örökségünk nemzetközi gyakorlatnak megfelelő, műemléki, értékalapú fejlesztése, bemutathatóvá tétele, a turizmusba való bekapcsolása jelentős gazdaságfejlesztő

Legjelentősebb erőforrásunk a kreatív, alkotó magyar ember

hatással bír.

1.1 Helyünk a világtérképen: ütközőterületből közép-európai csomópont

Kárpát-medencei helyzetünk és európai uniós tagságunk mellett a világban végigvonuló **globális politikai hatalmi átrendeződés folyamataihoz igazodva** kell kialakítanunk a geopolitikai preferenciáinkat, közép- és hosszú távú geostratégiai elképzeléseinket. Az elmúlt évek globális átalakulásában a nemzetközi erőviszonyok az egyes országok, országcsoportok gazdasági teljesítménye szerint rendeződtek át. Korunk világpolitikai mozgásait az **ázsiai világrész** Kína és India vezetésével lezajló **gazdasági és hatalmi előretörése**, az egyedülként megmaradt szuperhatalom, az **Egyesült Államok útkeresése** és a relatíve visszaszoruló, **stagnáló Európa** válságkezelése alakítja. Európa még mindig egyike a nagy világgazdasági pólusoknak, a NAFTA, India és Kelet-Ázsia mellett. A három pólus között megjelenő intenzív gazdasági kapcsolatokon túl, összeköttetések egyre inkább kiterjednek az újonnan feltörekvő, dinamikus gazdaságokra is. Az Amerika és Ázsia közötti kelet-nyugat irányú gazdasági integráció fejlődése mellett, jelentős gazdasági különbségek és a bizonytalan politikai helyzet akadályozza az észak-dél irányú integrációt Európa és Afrika valamint a Közel-Kelet között. **Hosszú távon Európa versenyképessége komolyan függ majd a világgazdaságba való beágyazottságán, illetve az ott elért pozícióján. A világ, a globalizációnak is köszönhetően, a kétpólusú világrend felbomlását követően visszavonhatatlanul a többpólusúvá válás útjára lépett.** Magyarország ebben a helyzetben, geopolitikai adottságait figyelembe véve alapvetően a következő stratégiai irányokat jelölheti ki magának:

A globális folyamatokat figyelembe kell venni a magyar nemzetstratégia kialakításakor

- A **Nyugattal és a közép-európai országokkal való kapcsolattartás** megerősítése, kulcsterületei:

Észak-atlanti térség és a EU, annak növekedési térségei	Visegrádi-térség országcsoportja	Kárpát-medencei szomszédjaink
---	----------------------------------	-------------------------------

Céljai: meglévő kapcsolatok erősítése mellett, a keleti piacokon sikereket arató nyugat-európai exportorientált vállalatok beszállítói láncba való bekapcsolódással a magyar tőke- és kapacitáshiány oldása, közép-európai gazdasági centrumtérség megerősítése, a Kárpát-medencei regionális piac lehetőségeinek kiaknázása, szolgáltatásexport, új piaci rések, feltörekvő piaci szegmensek kutatása, a technológiai és tudás-intenzív KKV exportja.

- Európán belül az **unió kívüli országok** felé nyitás, kulcsterületei:

Balkán	Oroszország és Ukrajna	Egyéb FÁK államok
--------	------------------------	-------------------

Céljai: külkereskedelmi kapcsolatok kiegyensúlyozása, ágazati kooperációk elmélyítése, modernizációs programokba való bekapcsolódás; a Balkán esetében a gazdasági növekedési potenciál magyar vállalatok általi kihasználása.

- **Keleti nyitás:** az ázsiai erőközponttal és a feltörekvő gazdaságokkal kialakított kapcsolatok elmélyítése, kulcsterületei:

Kína India	Japán, Dél-Korea, Indonézia	Közép-Ázsia, Mongólia	Közel-Kelet és Afrika	Dél-Amerika: Brazília, Chile, Argentína
------------	-----------------------------	-----------------------	-----------------------	---

Céljai: a magyar külkereskedelem és az ország nemzetközi pénzügyi pozíciójának arányosabbá válása; a feltörekvő országok az EU felé történő expanziójának csatornázása, befektetés és beruházás-vonzás.

Geostratégiai irányainkat az új hatalmi és gazdasági rend és trendek alakítják

Geostratégiai jövőképünk kulcseleme **Magyarország csomóponti (HUB) szerepkörének megerősítése**, földrajzi adottságainkból adódóan Európa részeként és a Kelet határán **ütközőterületből egy világgazdasági szinten értelmezhető**, európai léptékben jelentősnek tartott **közép-európai gazdasági, kereskedelmi, közlekedési és innovációs hálózati csomóponttá válás elősegítése**.

Magyarország jövője a hálózatosodásban való részvétel és a csomóponttá válás

Magyarország fő stratégiai céljai:

- Magyarország Európa egyik és Közép-Európa legversenyképesebb országává válik a kitörési pontjainak számító területeken 2020-ig.
- Megkerülhetetlen közép-európai hídfő-központ kialakulása a gazdaság, a szolgáltatások, a logisztika, az innováció, a kreatív iparágak és a tehetség-koncentráció területein:
 - **Nyugat-Európa** innovációs zónájának **keleti kapuja**,
 - a keleti nyitással az **ázsiai** gazdasági erőter **nyugati kapuja**,
 - a **közép-európai** észak-déli szerveződésű, még elsősorban az autóiparra épülő gazdasági és növekedési tengely központja,
 - az Európai Unió Duna Régió Stratégiájában fontos és nélkülözhetetlen szerep betöltésére alkalmas központi helyzet.
- A magyar külgazdaság földrajzi diverzifikációjának kiszélesítése, az EU-ba irányuló export-dominancia oldása.

A dinamikus és tartós hazai gazdasági növekedés érdekében elsőrendű feladat a külkereskedelmi és nemzetközi pénzügyi kapcsolatok arányosabbá tétele a meglévő és új gazdasági relációk viszonylatában. Szükséges a **globalizációs folyamatok**, a még csak kibontakozóban lévő, de már látható trendek figyelemmel kísérése, illetve a hozzájuk történő proaktív igazodás, hazánk adottságaival és gazdasági célkitűzésével összhangban. A globalizáció és az annak következtében kialakuló globális krízisek ugyanakkor lehetőséget teremtenek a **fenntarthatóbb és az erőforrások hatékonyabb felhasználásán alapuló gazdaságirányába** történő elmozduláshoz. Ebben a folyamatban Magyarország számára a gazdasági növekedés alapfeltétele különösen **az innováció, a tudás és a kreativitás, a magas hozzáadott értéket** tartalmazó termékeket és szolgáltatásokat előállító gazdaság, a meglévő épített örökség nemzetközi gyakorlatnak megfelelő erőforrásként használata, mindezek alapjainak lefektetése, a piac és az állam által befolyásolt folyamatok magas szintű menedzselése.

Tudás és kreativitás nélkül reménytelen a kiemelkedés

A világgazdaság átrendeződése, a globális együttműködések kiteljesedése, a **világgazdasági központok átrendeződését és a globális szinten zajló városverseny fokozódását** hordozzák. A régiók és a városok, mint helyszínek is versengenek és együttműködnek egymással. Legversenyképesebbek azok, akik területi adottságaik felhasználásával és funkcionális hálózatok kialakításával eredményesen képesek válaszolni a globalizáció kihívásaira. A magyar stratégiaalkotóknak és politikai döntéshozóknak kiemelt feladata, hogy Magyarország megtalálja az utat ezen új vagy átalakuló globális, regionális és egyéb térségi központi városok felé. **A helyi adottságok szerepe, a helyi szükségletek kielégítését követően, a globális gazdaságban történő kreatív hasznosítása kiemelkedő ezen a téren. Együttműködések, összefogások kialakításával** hazánk legversenyképesebb településeinek a különböző nagytérségi városhálózatokba kell integrálódni.

A globális városverseny fokozódására fel kell készülnünk

A globalizáció „kitágította” az elérhetőség fogalmát. A globális elérhetőség immár magában foglalja a minőségi infrastruktúrát (közlekedés és IKT), az alapvető nyersanyagokhoz, ivóvízhez, információhoz hozzájutást, a létező kapcsolatok gyakoriságát és intenzitását és a hálózatteremtést is. **A globális értelemben vett elérhetőség feltételei a köz és magánszféra együttműködésével támogatott, jól összehangolt helyi, regionális és nemzeti fejlesztési politikák.**

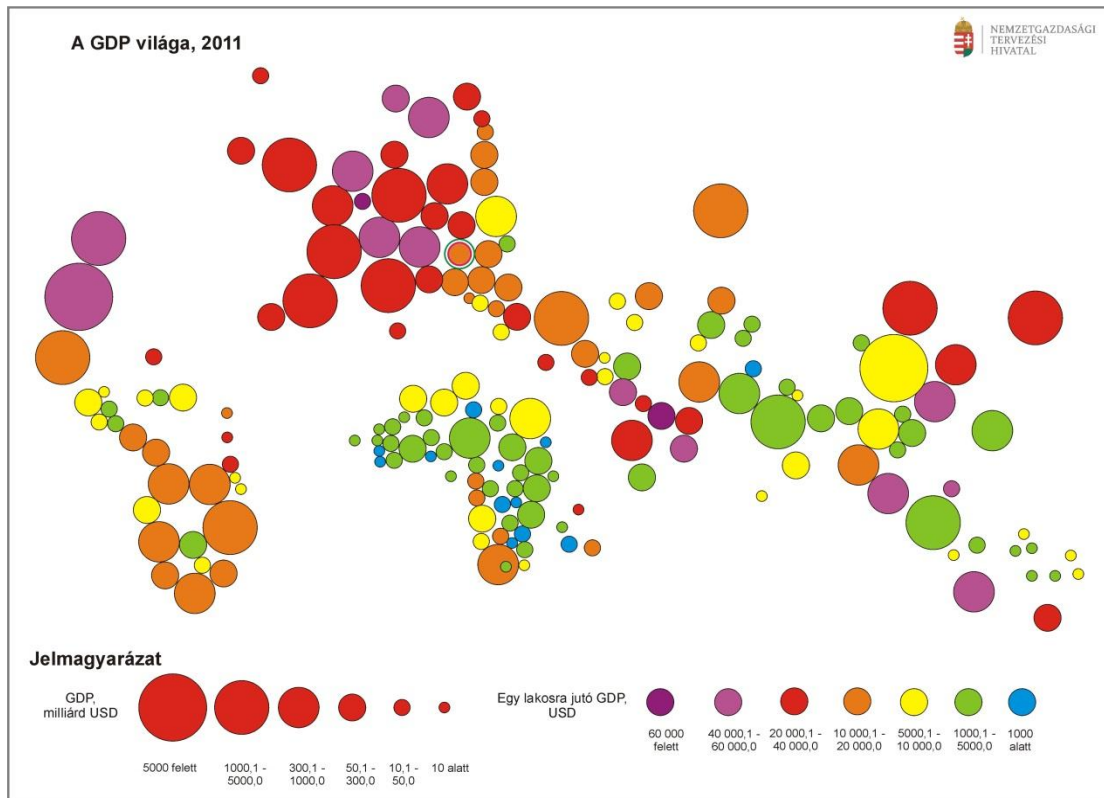
Új értelemben vett elérhetőség

A magyar geostratégiának eközben figyelemmel kell kísérnie a világban jelenlevő

A globális vállalatcsoportok

globális vállalatcsoportok térségünkre vonatkozó stratégiai elképzeléseit, el kell végeznie hazai célkitűzésekhez igazodó kapcsolódási pontjainknak feltárását. Ezek a globális szinten működő komplex vállalati struktúrák a helyi- és a világgazdaság egyre fajsúlyosabb elemeivé válnak nem csak tőke- és beruházás koncentráló hatásuk miatt, de a tevékenységükhöz kötődő túlnyomórészt korszerű (szak) tudáskoncentráció miatt is.

kal való együttműködés megkerülhetetlen eleme hazánk pozicionálásának

Az egyes országok összes GDP-je és annak egy lakosra jutó értéke 2011-ben

1.2 Magyarország Európában

Az **európai integráció** az elmúlt években **fokozatosan erősödött**. Ez két dimenzióban is jellemző volt: egyrészt az integráció mélyült, egyre több területen határozta meg az európai közös gondolkodás a tagállamok fejlődését; másrészt a közös politikákhoz folyamatosan az országok szélesebb köre csatlakozott. Az Európai Unió legnagyobb bővítési hulláma zajlott le 2004-ben, ami 2007-ben tovább folytatódott. Az addig tizenöt országból álló EU tagjainak száma jelentős mértékben megnőtt, így a közösségi politikáknak újabb és újabb területi kihívásokkal kellett szembenéznie.

Erősödő európai integráció

Magyarországon, a többi új tagállamhoz hasonlóan, azok a változások, amelyek az EU alapító tagállamaiban ötven év alatt zajlottak le, sokkal rövidebb idő alatt történtek. Mindemellett a volt szocialista országokban az európai integráció különösen nagy változást hozott, hiszen rövid idő alatt a zárt tervutasításos rendszerből nyílt piacgazdasággá alakultak át, ami alapvetően változtatta meg a körülményeket. **Magyarország Európába és a szűkebb környezetébe való integrálódásának elősegítése, és egy versenyképes és fenntartható területi szerkezet felé való elmozdulás hosszú távon a hazai társadalmi és gazdasági jólét és előrehaladás feltételeit jelentik.** Az Európai Unió bővítése nagyobb teret nyit a piacok számára, a munkaerő, termékek és szolgáltatások terén átjárhatóvá válnak a határok, közös jogi keretek között működnek a tagállamok. Ezek a tényezők nagyban befolyásolják az egyes hazai térségek lehetőségeit mind hazai, mind pedig európai összefüggésben. A globális

Az új tagállamokban sokkal nagyobb ütemben zajlott le az integráció

kihívások megválaszolásában is nagy segítséget nyújt az európai integráció, azonban nem szabad figyelmen kívül hagyni a szubszidiaritás elvét sem: amit nemzeti szinten hatékonyabban tudunk megoldani, azt nemzeti hatáskörben kell minél hamarabb megtenni.

1.3 A közép-európai együttműködés katalizálása

Magyarország földrajzi helyzete a tranzit jelleget hangsúlyozza: hagyományosan erős a nyugati tőke befolyása, amellyel közelségéből adódóan verseng az orosz érdekeltség. Ez a helyzet a kínai nyitással tovább árnyalódott, így a hazánkra befolyással lévő nagyhatalmi érdekek tovább differenciálódtak. Ez a térségre kifejtett hatalmi vetélkedés Magyarország számára jobb helyezkedési lehetőséget biztosít, mint az egyirányú függőség. Mindezek a folyamatok a teljes közép-európai térséget jellemzik, ezért hazánk elsődleges geopolitikai feladata a **jobb geopolitikai helyzet kivívása** érdekében, hogy minél szorosabb együttműködésre törekedjen a szomszédos országokkal és minél jelentősebb súlyú szerepet töltsön be a közép-európai régióban. Ezen törekvés kulcsfontosságú, hiszen egy szoros érdekegyezésre épülő Közép-Európa lényegesen kedvezőbb pozíciót tud elfoglalni a geopolitikai palettán, mint a hasonló gondokkal küzdő, de magukra hagyatott kis országok. A **közép-európai integráció katalizálása** a magyar geopolitika azon szelete, amelyre hazánk komoly befolyással lehet. Erre jó példa, a Romániával és Bulgáriával kibővített **Visegrádi Együttműködés**, amely releváns előrelépést jelent a közép-európai integráció felé.

Szorosabb együttműködés szükséges a környező országokkal

A **Nyugat-Balkán térsége** az EU bővítési politikájának fő iránya. Elsősorban az európai integráció kínál lehetőséget arra, hogy a régió országai Nyugat-Európa fejlettségi szintjéhez való felzárkózással törjenek ki a délszláv háborút követő stagnálásból. Hazánk Balkán-politikájának egyik központi kérdése a balkáni országok által igénybe vehető uniós források (különösen az előcsatlakozási eszközök, IPA) aktív és hatékony felhasználásának elősegítése, többek közt az EU-csatlakozás, az uniós pénzfelhasználás, az intézményfejlesztés, illetve a demokratikus átmenet terén szerzett tapasztalataink átadásával.

Tapasztalatok átadása a nyugat-balkáni országoknak

A **Nyugat-Balkán dinamikus piaca**, fejlődési potenciálja, energia és nyersanyag forrásai, élelmiszer és más hagyományos áruigénye, a még megmaradt privatizációs lehetőségek, a szükséges infrastrukturális fejlesztések, illetve a nemzetközi finanszírozású projektekben való részvételi lehetőségek számos kedvező kapcsolódási pontot kínálnak fel a magyar gazdaság szereplőnek is, amelyek a térség ismerete kapcsán még helyzeti előnnyel rendelkeznek egyéb, elsősorban nyugat-európai versenytársainkkal szemben. Alapvető érdekünk hogy a balkáni térség felzárkózásában a magyar (kül)gazdaság minél kedvezőbb arányban tudja kivenni a részét.

Kiemelt feladat a magyar (kül)gazdaság számára a balkáni felzárkózáshoz való kapcsolódás

Az EU makro-regionális stratégiái, mint amilyen a **Duna Régió Stratégia**, illetve az annak eredetileg mintát szolgáltató Balti-tengeri Stratégia, a térség országai és civil szférája által kezdeményezett projektek útján erősítik a nagytérség területi, gazdasági és társadalmi kohézióját. Hazánk gazdaságilag, biztonságpolitikailag és a külhoni magyarság szempontjából is a Duna-völgy olyan „zöld” szemléletű, a meglévő táji és természeti, valamint épített örökség értékeit megőrző, erőforrásként használó fejlesztésében érdekelt, amely a környezetvédelmi szempontok maradéktalan érvényesítése mellett valósítja meg a Duna Régió Stratégia közlekedéspolitikai és gazdaságfejlesztési céljait.

Jelentős szerepvállalás az EU makro-regionális stratégiáiban

1.4 A Kárpát-medence integrációjának motorja: Magyarország

A különböző térségek növekvő kölcsönös függése miatt egyre nagyobb az igény a szorosabb kapcsolatok iránt közvetlen környezetünkben is. A **Kárpát-medence**

A közös adottságokra épülő

országait közös múltjuk mellett hasonló gazdasági fejlettségük, életszínvonaluk, a valamennyiükre jellemző külső gazdasági hatásoknak való erős kitettség, az elmúlt évtizedben gyorsan növekvő társadalmi feszültségek szorosan összekötik és közösek az egységes természeti környezettel összefüggő környezeti problémák is. Az integrációt nehezítő, helyi vagy regionális szintű akadályok lebontása a határ menti régiók emberi, kulturális, gazdasági és természeti erőforrásainak jobb kihasználását segítik, csökkentve e térségek periférikus jellegét és társadalmi kirekesztettségét. Ennek ellenére a Kárpát-medencei gazdaság dezintegráltnak tekinthető, az egyes országok közötti kereskedelem bővítésében még jelentős tartalékok vannak, a hasonló adottságok azonban a globális versenyben egymás konkurensává teszik őket, amit csak tudatos, tervezett együttműködéssel lehet feloldani. **A Kárpát-medence országainak szorosan együtt kell működniük** számos, elsősorban gazdasági és logisztikai-kereskedelmi területen, jobban ki kell használniuk közös értékeiket, adottságaikat és közös történelmüket, ezáltal növelve a térség fenntartható versenyképességét. A fenyegető globális kihívások, mint az éghajlatváltozás, a demográfiai változások, a migráció, illetve az energiaellátás kérdései is összehangolt cselekvéseket kívánnak meg. A kárpát-medencei együttműködés szükségességét különösen a jelentős nemzetbiztonsági kockázatot jelentő külső, uniós határok védelme és ellenőrzése terén jelentkezik, amely a Nyugat-Balkán EU-s integrációja után is aktuális marad, tekintettel a Balkánon, majd Közép-Európán áthaladó drog-, fegyver- és embercsempészetre. Magyarország ennek a térségnek az egyik bástyája, és jelentős terhelés hárul délkeleti határainkra. Déli és keleti szomszédjaink európai integrációjának elmélyülése különösen fontos Magyarország számára, hiszen a halványuló határokon átnyúló területfejlesztés lehetőségein túl a magyar kisebbségek jelenléte is külön erőforrást jelent tágabb régióink kohéziójának megteremtéséhez.

összehangolt fejlesztéspolitikák a van szükség a térségben

Magyarországnak ebben az együttműködésben kiemelkedő jelentősége van, hiszen a magyarság nyelvével és a teljes térségen átívelő kapcsolatrendszerével a leghatékonyabb összekötő kapocs lehet a térségben. A határainkon túl élő magyarok jelentik azt a mindeddig kihasználatlan erőforrást, akikkel együttműködve, és akiken keresztül a magyar gazdaság érvényesítheti a térségen belüli integrátor szerepét. Az elmúlt közel száz év során sohasem voltak annyira kedvezőek a feltételek a magyar gazdaság Kárpát-medencei és közép-európai szerepének növelésére, mint napjainkban. Ennek érdekében törekedni kell a szomszéd országokkal való partneri viszony kölcsönös előnyök elvén alapuló elmélyítésére és a közösen támogatható és megvalósítható fejlesztési programok megvalósítására.

A magyarság lehet a Kárpát-medencét integráló összekötő kapocs

2020-ban a Kárpát-medencei gazdasági tér főbb jellemzői közé tartozik, hogy:

- a térség országai magas szinten integrálódnak a nyugat-európai országok gazdasági erőterébe;
- a régió belüli vertikális integráció növelésével a távoli piacokról származó import térségi termékekkel részben kiválthatóvá válik;
- a helyi és a globális gazdasági szereplők kölcsönös előnyökön alapuló együttműködésével a térség országaira jellemző duális gazdasági szerkezet egyre inkább kiegyensúlyozódik;
- a Kárpát-medencei térségben az integrációt segítő összehangolt infrastrukturális és munkaerő-piaci feltételek jönnek létre;
- a hazai vállalkozások szomszédos országokba irányuló kivitele a jelenlegi szint duplájára növekedik;
- a magyar gazdaság legalább megduplázza a szomszédos országokban befektetett működő tőke mennyiségét;
- a magyar gazdaság növekedésének mind jelentősebb hányada származik a bruttó nemzeti termék növekményéből;
- a hazai kkv-k a Kárpát-medencei léptékű erőforrás- és piaci tervezésen keresztül

A Kárpát-medencei gazdasági tér segíti az ország gazdaságának előrelépését

hatékonyan hozzájárulnak a munkahelyteremtéshez és a növekvő exporthoz;

- a magyarságra nézve negatív demográfiai folyamatok (alacsony születési ráta, asszimiláció, elvándorlás) megállnak, sőt vissza is fordulnak;
- a magyar gazdaság pozícióinak szomszédos országokban való megerősödése által a határokon túli magyar gazdasági szereplők helyzete javul, szerepe felértékelődik.

A **határon átnyúló együttműködések** különböző formái (határmenti megyék, Euro-régiók, Európai Területi Társulások) hozzájárulhatnak a határon átnyúló várostengelyek, településközi és végső soron a Kárpát-medencei kapcsolatok megerősítéséhez, szorosabbra fűzéséhez, a Kárpát-medencei gazdasági tér megteremtéséhez, a határmenti elmaradott térségek fejlesztéséhez, az épített örökség és természeti értékek megőrzéséhez és összehangolt környezetvédelmi, turisztikai, kulturális és közegészségügyi, valamint egészségügyi ellátás-szervezési programok megalapozásához.

A határmenti együttműködések kulcsszerepet kapnak a kapcsolat-építésben

1.5 Az Európai Unió fejlesztéspolitikai keretei

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés értelmében (174. és 175. cikk) az Unió valamennyi politikájának és tevékenységének hozzá kell járulnia a gazdasági, társadalmi és területi kohézióhoz. **Európa területének és erőforrásainak befogadó, fenntartható és hatékony felhasználása, valamint az uniós és nemzeti politikák koherenciája a kohézió kulcsfontosságú eleme. A területek adottságainak megfelelőbb kihasználása pozitív hatással lehet a gazdasági fejlődésre, az alapvető szolgáltatásokhoz, az infrastruktúrához és a közjavakhoz való egyenlő hozzáférésre, valamint a természeti és kulturális kincsek körültekintő, megtartó és fenntartó kezelésére.** A különféle ágazati politikák sikerét jelentősen növelheti területi hatásaik optimalizálása és a szakpolitikákra a koherencia maximalizálása érdekében való összehangolása. A fenntarthatóság, azaz a környezeti és természeti értékek védelme, a versenyképesség és a társadalmi kohézió közötti optimális egyensúly biztosítása alapvető szempontja területek integrált fejlesztése során.

1.5.1 Európa 2020 stratégia célkitűzései

A Lisszaboni Stratégiát váltó Európa 2020 az Európai Unió 10 évre szóló növekedési stratégiája, amely az **uniós növekedési modell hiányosságait hivatott megszüntetni**, hívó szavai az **intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés** feltételeinek megteremtése. Az Unió öt olyan, az évtized végére **ténylegesen elérendő célkitűzést** fogalmazott meg, amelyek a **foglalkoztatásra, az oktatásra, a kutatásra és innovációra, a társadalmi befogadásra és a szegénység enyhítésére, valamint az éghajlatváltozás elleni küzdelemre és az energiaügyre** irányulnak. Az Európa 2020 megvalósítói az Unió és a tagállami hatóságok, így **közösen kell a kereteket megteremteni** az uniós szintű szakpolitikai iránymutatások, ország specifikus ajánlások, elvégzendő tagállami reformok alapján a **stratégia prioritásainak** (innováció, digitális gazdaság, foglalkoztatás, ifjúság, iparpolitika, szegénység elleni küzdelem, erőforrás-hatékonyság) sikeres végrehajtásáért. A közösségi források szétosztása és a nemzeti programok megalkotása egyaránt a fentieknek rendelődnek alá.

Cél a tagállami fejlesztés-politikákat orientáló uniós növekedési stratégia megvalósítása

Az Európa 2020 stratégiának **területi szempontból kulcselemei a városok, és a városias térségek.** Európa globális kihívásokra adott válaszai között az egyik legígéretesebb a **területi kohézió erősítése**, a területi együttműködések fokozása. Lényeges az egyes területek összekapcsolása, a centrum-periféria viszonyrendszerben rejlő negatívumok mérséklése, a policentrikus Európa megvalósítása.

Városok, városias térségek, mint a területi kohézió motorjai

1.5.2 Területi Agenda 2020 célkitűzései

A magyar EU elnökség alatt, 2011 első felében elfogadott területpolitikai alapdokumentum, az **Európai Unió Területi Agendája 2020** (TA 2020) épített az Európa 2020 céljaira, a területi szempontok érvényesítését pedig kulcstényezőként fogalmazta meg. Az Európát érintő legfontosabb területi kihívások azonosítása mellett meghatározta az EU fejlesztésének területi prioritásait, az ezek érvényesítéséhez szükséges intézkedéseket. A TA 2020 tekinthető az Európa területi kohézióját elősegítő legfontosabb szakpolitikai keretdokumentumnak. Stratégiai iránymutatásul szolgál a területfejlesztés számára, elősegíti a területi dimenzió integrálását a különböző ágazati politikákba a kormányzás különböző szintjein, és összekapcsolja a területi kohézió elveit az Európa 2020 Stratégia céljaival. A területi prioritások között a következőket említi:

Területi prioritások az európai területi kohézió érdekében

- A policentrikus és kiegyensúlyozott területi fejlődés elősegítése;
- Az integrált fejlesztés ösztönzése a városokban, a vidéki és sajátos adottságú régiókban;
- A határokon átnyúló és transznacionális funkcionális régiók területi integrációja
- A régiók erős helyi gazdaságokon nyugvó globális versenyképességének biztosítása;
- A területi összeköttetés javítása az egyének, a közösségek és a vállalkozások érdekében;
- A régiók ökológiai, táji és kulturális értékeinek kezelése és összekapcsolása.

1.5.3 A Kohéziós politika célkitűzései

A kohéziós politika az EU elsődleges keretrendszere, amelynek célja az unió belső társadalmi-gazdasági és területi egyenlőtlenségeinek csökkentésén, a fejlődés kiegyenlítésén túl az EU versenyképességének növelése. Ezáltal az EU képes a területi fejlődés kapcsán felmerülő kihívásokat kezelni, ugyanakkor segít a területi potenciál helyi, regionális, nemzeti és transznacionális szinten történő kiaknázásában. Kapcsolódva az Európa 2020 stratégiához a következő 2014-2020-as tervezési ciklusban a kohéziós politikát közös programozási eszközként az ún. **Közös Stratégiai Keret** határozza meg. Ennek célja, hogy **11 tematikus célkitűzésen keresztül** stratégiai iránymutatást adjon 2014-2020-ra vonatkozóan:

11 tematikus célkitűzés

- a **kutatás**, a **technológiai fejlesztés** és **innováció** erősítése;
- az **információs és kommunikációs technológiák** hozzáférhetőségének, használatának és minőségének javítása;
- a **KKV-k**, a mezőgazdasági és a halászati ágazatok **versenyképességének** javítása;
- az **alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaság** felé történő elmozdulás támogatása minden ágazatban;
- az **éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás**, a kockázat-megelőzés és -kezelés ügyének támogatása;
- a **környezetvédelem** és az **erőforrás-hatékonyság** előmozdítása;
- a **fenntartható közlekedés** előmozdítása és **kapacitáshiányok megszüntetése** a főbb hálózati infrastruktúrákban;
- a **foglalkoztatás** előmozdítása és a **munkaerő mobilitásának** támogatása;
- a **társadalmi befogadás** előmozdítása és a **szegénység** elleni küzdelem;
- beruházások az **oktatás**, **készségfejlesztés** és **élethosszig tartó tanulás** területén;
- az intézményi kapacitás javítása és **hatékony közigazgatás**.

A fenti 11 tematikus célkitűzés **teljes összhangban áll Magyarországnak érdekeivel, jövőbeli lehetséges fejlődési irányjaival.**

1.5.4 Az EU Közös Agrárpolitikájának reformja

Magyarország számára európai uniós tagállamként a **Közös Agrárpolitika (KAP) 2013 utáni reformja** alapvetően meghatározza a hazai agrár- és vidékstratégia mozgásterét. Az Európai Bizottság a Közös Agrárpolitika 2013 utáni jövőjéről **három fő célt** fogalmazott meg a **többfunkciós európai agrármodell** jegyében:

A KAP megújításának kulcselemei támogatják a magyar vidékstratégiai célkitűzéseket

1. **Életképes élelmiszertermelés:** a mezőgazdasági jövedelmeket és a szektor versenyképességét – a történelmileg meghatározott hátrányokat szem előtt tartva – javítani kell.
2. **Természeti erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodás:** a termőföldek hasznosítása során ösztönözni és ellentételezni kell a mezőgazdaságban és az erdőgazdálkodásban a közjavak előállítását, az innovációnak a „zöld növekedést” kell szolgálnia, alkalmazkodni kell a klímaváltozás következményeihez.
3. **Kiegyensúlyozott területi fejlődés:** maradjanak fenn a vidéki közösségek és legyenek vidéki munkahelyek, színesebbé kell tenni a helyi gazdaságot és jövedelemforrásokat, meg kell őrizni a változatos gazdálkodási szerkezetet és erősíteni kell a helyi piacokat.

Az Európai Bizottság a KAP 2013 utáni jövőjéhez **tíz kulcselemet** fogalmazott meg:

- **célzottabb termelői jövedelemtámogatás** a növekedés és a munkahelyteremtés fellendítésére;
- **reagálóképesebb** és az újfajta gazdasági kihívásokkal (áringadozás) való szembenézésre alkalmasabb **válságkezelési eszközök**;
- **„zöld” kifizetések** a hosszú távú termelékenység és az ökoszisztémák megóvása érdekében;
- további **agrárkutatói és -innovációs beruházások**;
- **versenyképesebb** és kiegyensúlyozottabb **élelmiszerlánc** kialakítása;
- az **agrár-környezetvédelmi kezdeményezések** ösztönzése;
- a **fiatal gazdálkodók** induló tevékenységének megkönnyítése;
- a **vidéki munkahelyteremtés** és vállalkozó szellem serkentése;
- a **veszélyeztetett térségek** fokozottabb figyelembevételére;
- a KAP **egyszerűbbé és hatékonyabbá** tétele.

1.5.5 Területi szemlélet a tervezésben

A területiség a fejlődés és a versenyképesség lényeges eleme. Az EU intelligens, fenntartható és befogadó növekedése nem csupán a GDP növelését tartja szem előtt. Magába foglalja a területi, társadalmi, környezeti és kulturális megközelítéseket is. A gazdasági növekedés részben az adott terület térbeli szerveződésétől függ. Ezt a térbeli szerveződést pedig nagyszámú politika alakítja a kormányzás különböző szintjein. Hatnak a területi szerveződésre továbbá a társadalmi folyamatok, a műszaki fejlődés és a piaci erők is. Ezeknek a makro („mainstream”) gazdaságpolitikáknak, ágazati politikáknak azonban lehetnek olyan nem kívánt területi hatásai, amelyek eltorzíthatják a területi fejlődést. **Az olyan politikák, amelyek szemmel tartják a területi összefüggéseket, nemcsak csökkentik ezeket a hatásokat, hanem, hozzáadott értékük van, abban az értelemben, hogy integrálják ezeknek az ágazatközi politikáknak a gazdasági, szociális és környezeti hatásait.**

A területi szemlélet és összhang az ágazati szakpolitikák számára is elengedhetetlen

A fenntarthatóság érvényesítéséhez nélkülözhetetlen a **társadalmi-kulturális, a gazdasági és a természeti-ökológiai szempontok összehangolása**. Ezek együttes érvényesítésére elsősorban **konkrét földrajzi egységekben/terekben** nyílik lehetőség, hiszen a gazdasági érdekeket, vagy éppen a társadalom által vallott értékeket egy adott területi egységben lehet értelmezni, szembesíteni és harmonizálni. A földrajzi sokszínűségből adódóan ugyanaz a tevékenység lényegesen több hasznot vagy éppen kárt okozhat különböző karakterű térségekben. Éppen ezért a fenntarthatóság érvényesítésének egyik legfontosabb eleme a **területi gondolkodás, a területi kohézió és a területi szempontok érvényesítése a tervezés, fejlesztés, értékelés és monitoring** feladatok teljes ciklusában. A területi szemléletnek tehát nem csak a területfejlesztési és területrendezési tervekben szükséges megjelennie, hanem minden olyan hazai stratégiai vagy operatív dokumentumban, amely hatással van a tervezés, fejlesztés vagy az ezekhez kapcsolódó forrásfelhasználás bármely jelentős szempontjára és szintjére.

A szakpolitika-alakításnál figyelembe veendő megállapítások

- Európa **városai és régiói** szembesülnek a globalizáció gyorsulásával járó kihívásokkal. A nemzetközi verseny rákényszeríti őket, hogy **világosan meghatározzák sajátos területi előnyeiket és a helyi adottságaikat, valamint, hogy pozícionálják önmagukat az európai térben**.
- A globalizáció területi kihatásai (mint a metropolisz térségek és a kontinentális kapcsolódások egyre fontosabb szerepe, a hosszú távú szállítás és az alapvető infrastruktúra iránti növekvő kereslet, illetve az új, globális integrációs zónák megjelenése) alátámasztják az **új típusú, helyi, regionális, nemzeti és uniós szintű fejlesztési politikák** szükségességét.
- Különösképpen sürgető szükség mutatkozik a **globális kihívásokra adandó összehangolt válaszadásra**. A válaszadás kiterjedhet többek között: a helyi gazdaságok fejlesztésére, ugyanis minél rugalmasabbak a helyi gazdaságok, annál sikeresebbek lehetnek globalizált környezetben; helyi válaszokra a klímaváltozásra, ugyanis a helyi fenntartható rendszerek hozzájárulhatnak globális fejlődéséhez a klímaváltozás következményeinek mérséklésével és a meglévő hatásokhoz való alkalmazkodással; helyi közösségek kulturális és társadalmi összetartó erejével, a kulturális sokszínűség megtartásával és erősítésével, melynek segítségével az EU jobban pozícionálja önmagát a globalizált világban.
- **A szakpolitikák alkalmazása terén az EU tagországoknak összehangottabban kell kezelniük a globális kihívásokra adandó válaszaikat**. Mindez megosztottabb felelősséget jelentene a nemzeti, regionális és helyi vezetés szintjén, valamint a különböző nemzeti szintek és az Európai Bizottság között. Bizonyos törekvések globális szintű összehangoltságot igényelnek. Példának okáért, bár az EU igen sokat tett a klímaváltozás hatásainak kezelése és mérséklése ügyében, ezek az erőfeszítések önmagukban nem elegendők a problémák kezelésére.

A következetes területpolitikai keretek hiánya, globális összefüggésekből szemlélve, komolyabb figyelmet érdemel, különös tekintettel a gazdasági egyenlőtlenségekre, a demográfiai kihívásokra, a klímaváltozásra és az energiaellátás biztonságára. **Amennyiben a jövőben az EU meg akarja tartani vagy erősíteni kívánja világban betöltött pozícióját, területileg sokkal érzékenyebb külpolitikára és fejlesztéspolitikára lesz szüksége.**

2 Kihívások és fejlődési esélyeinket meghatározó trendek

2.1 Gazdasági erőforrásaink, gazdasági kihívások és trendek

2.1.1 Globális kihívások: átalakuló gazdasági erőegyensúly, adósságválság, új kapcsolatrendszerek

Az elmúlt évek világgazdasági folyamatai erőteljesen éreztetik hatásukat az európai gazdaságban. A gazdasági növekedés fenntartása egyre nagyobb erőfeszítéseket követel az európai kormányzatoktól, amelyhez magas államadósság, a nemzetgazdaságok finanszírozási nehézségei, a pénzpiacok erős befolyása párosul. A világgazdasági súlypontok áthelyeződésével az **EU gazdasága egyre nagyobb versenynek van kitéve a feltörekvő gazdaságok részéről**, és nagy belső feszültséget okoz a jelentős munkanélküliség. A gazdasági válság a fejlett országok fogyasztását ugyan visszavetette több téren is, de a feltörekvő országokban is terjedő fogyasztói szemlélet minden eddiginél nagyobb és sok szempontból **egyre kevésbé kielégíthető keresletet** indukál. Az elkövetkező években, évtizedekben **Európának számos gazdasági kihívással kell szembenéznie**. Ezek közé tartozik az államadósságok kontroll alatt tartása, a foglalkoztatás növelése, a megfelelő jövedelmek biztosítása, a növekedést a fenntarthatóság követelményeivel összhangban biztosító gazdasági versenyképesség megőrzése, illetve a várható energiaválság kezelése.

Átrendező világgazdaság, erősödő verseny

A 2008-ban elindult gazdasági válság következményeként **2011 második felében az Európai Unió egyes tagországaiban kiteljesedtek az adósságválság jegyei**, amelynek hatására 2012 januárjában a külpiaci konjunktúra újra lejtőre került, ami a pénzpiacok teljesítményében is jelentősen meglátszott. Az adósságválságtól leginkább az euró övezet periférikus tagjai szenvednek (Görögország, Spanyolország, Portugália, Olaszország, Írország), de közvetve az egész eurózónára, illetve az EU országokra is jelentős hatást gyakorol. Az adósságproblémák növekvő piaci volatilitást és a finanszírozási költségek emelkedését eredményezik, ami az európai bankrendszer gyengélkedésével, a fiskális kiigazító intézkedések szükségességével, illetve annak gazdasági, politikai, társadalmi dimenzióival (korlátaival) párosul.

Az adósságválság jelentős hatást gyakorol az eurózónára

Magyarország nyitott gazdasága és örökölt magas államadóssága következtében **rendkívüli mértékben kitétt a világgazdasági folyamatoknak**, a pénzpiaci mozgásoknak, valamint azoknak a gazdaságoknak, amelyekhez a legerősebb gazdasági kapcsolatok fűzik. Az országban a foglalkoztatás kritikusan alacsony, a jövedelmek messze elmaradnak az európai színvonalától, valamint a növekvő infláció következtében vásárlóértékük is folyamatosan csökkent. A gazdaság szétszakadt a globális gazdaságba ágyazódó globális vállalati szférára és az azokra felfűződő vagy a helyi gazdaságban tevékenykedő helyi vállalkozásokra. Az ország termelő gazdasága döntően alapanyag-termelő vagy beszállító jellegű, alacsony hozzáadott értékű tevékenységek jellemzik, a helyi gazdaság gyenge. Több olyan erőforrásunk is van azonban, amely átgondolt fejlesztéssel gazdasági fejlődésünket megalapozhatja: az ország kedvező geostratégiai fekvése, az innovációs potenciál, az agrár- és élelmiszer-gazdasági potenciál, a szabad munkaerő, a képzett munkaerőt biztosítani képes szakképzési rendszer és felsőoktatás. **Gazdasági fejlődésünk kulcsa az a gazdaságstratégiai paradigmaváltás**, amely a magas hozzáadott értéket adó ágazatokra és tevékenységekre, a versenyképes ágazatokra, az ezeket megalapozó szakképzésre és felsőoktatásra, a belső piacot biztosító helyi gazdaságra, a termelékenység és a foglalkoztatás növelésére, valamint a megtermelt érték nemzetgazdaságban tartására, a vállalkozói és fogyasztói tudatosságra épül.

Gazdaságstratégiai paradigmaváltás szükséges

A szakképzés és felsőoktatás átalakítása már elindult annak érdekében, hogy a

kibocsájtott munkaerő szerkezete és minősége megfeleljen a gazdaság és társadalom elvárásainak és biztosítsa a foglalkoztathatóságot. Kiemelten fontos a természettudományos, műszaki, magasan kvalifikált, tudományos fokozattal rendelkező szakemberek számának növelése, legalább annak érdekében, hogy a jövőbeni fejlődésünket meghatározó innovációk humán bázisa biztosítható legyen.

2.1.2 Gazdaságstratégiai értékeink, erőforrásaink

Magyarország rendelkezik olyan gazdasági erőforrásokkal, amelyek révén a globális gazdasági versenyben hosszú távon helytállhat, és jelenlegi pozícióit jelentősen javíthatja. Átgondolt, fókuszált gazdaságfejlesztéssel megerősíthetők azok az ágazatok, gazdasági tevékenység- és termékkörök, amelyekkel Magyarország jelen tud lenni a reálisan elérhető globális résekben. Kiemelten fontos az országban, az ország erőforrásainak felhasználásával megtermelt értékek, illetve a belőlük keletkező haszonnak a helyben tartása, az ország javára fordítása.

Gazdasági erőforrásaink, értékeink:

- ❖ Geostratégiai fekvésünk alapján több szegmensben gazdasági csomópont (HUB) lehetünk.
- ❖ Jelentős munkaerő potenciállal rendelkezünk a fizikai és a szellemi szakmákban is.
- ❖ Természeti erőforrásainkra alapozott agrár- és élelmiszergazdasági potenciálunk önellátást és exportot is lehetővé tesz, minőségi élelmiszertermeléssel.
- ❖ Jelentős ivóvíz, gyógy- és termásvíz, valamint nyersanyag vagyonnal rendelkezünk
- ❖ Számos, jelenleg importból fedezett termék esetében ipari, feldolgozóipari hagyományunkra és innovációra alapozva a hazai gyártás növelhető, pl. járműipar, gépgyártás, könnyűipar.
- ❖ Iparunk, feldolgozóiparunk és az agrár szektor fejlesztéséhez potenciálisan biztosítható a mérnök- és szakképzési háttér.
- ❖ Külföldön munkát vállaló kutatóink, orvosaink, szakmunkásaink visszatérésével a I termelékenységünk jelentősen fokozható.
- ❖ Egyetemeink, kutatóintézeteink innovációs kapacitására magas hozzáadott értéket adó feldolgozóipar, valamint a K+F szektor fejlesztése alapozható.
- ❖ Világszinten is helytálló hungarikum termékeink vannak.
- ❖ A helyi energiatermelés, ellátás megerősítésével csökkenteni tudjuk energiafüggőségünket.
- ❖ Gazdasági tevékenységre alkalmas, jelenleg nem hasznosított iparterületekkel, telepekkel, üzemekkel rendelkezünk, ipari parkjaink jelentős szabad kapacitással bírnak
- ❖ A Közép- európai térségben gazdaság-földrajzilag kedvező adottságú közlekedési adottsággal rendelkezünk
- ❖ Kulturális örökségeinkben rejlő erőforrásaink kiaknázásával, a nemzetközi gyakorlatnak megfelelő műemléki érték alapú hasznosítás megvalósításával a turizmus fellendíthető

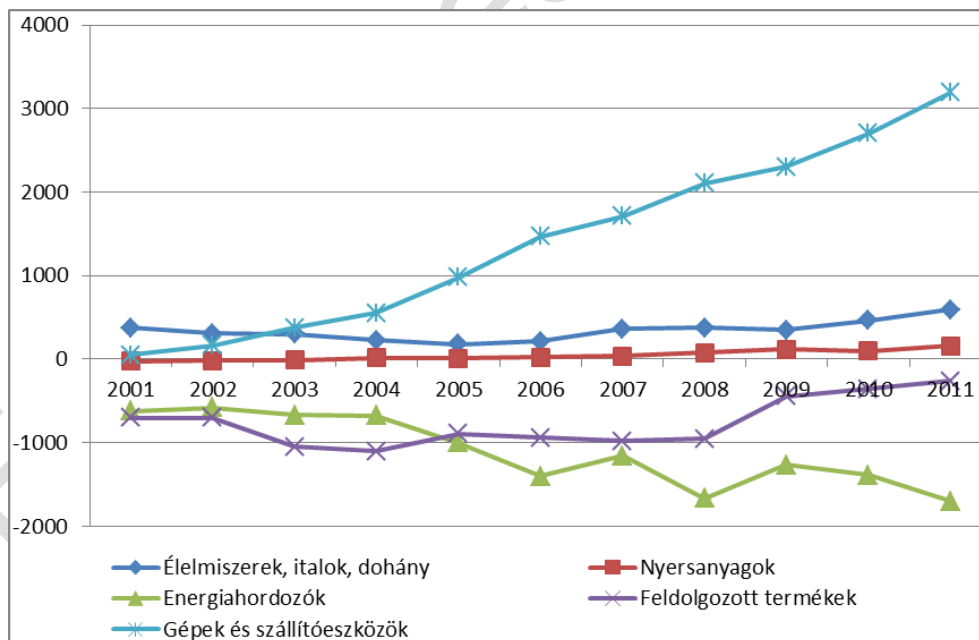
2.1.3 Nyitott gazdaságunk nemzetközi kitettséget eredményez

Magyarország gazdasága rendkívül nyitottnak számít, a hazánk által lebonyolított termék- és szolgáltatásexport GDP-hez viszonyított aránya 2011-ben 83% volt, ami az egyik legmagasabb Európában. A behozatal esetében hazánk szintén magas, 75%-os GDP-hez viszonyított aránnyal rendelkezett. Magyarország tehát az export-orientáció mellett **Európa egyik leginkább importfüggő országa is, amelynek egyik oka, hogy az **exporttermelésünknek rendkívül magas az importrátája**. Ide kapcsolódik hazánk magas nyersanyagigénye, illetve az, hogy az ellátási láncban kevés a versenyképes, magas termelékenyséű magyar vállalkozás.**

Nemzetközileg kitett, export- és importorientált gazdaság épült ki

Külkereskedelmünk mind földrajzi, mind az ágazati szerkezet, mind az exportáló vállalatok mérete szerint meglehetősen koncentrált, ami komoly kockázatot jelent. Kivitelünk több mint háromnegyede az Európai Unióba irányul, elsősorban Németországba, Olaszországba, Romániába, Szlovákiába és Ausztriába. Importunk pedig több mint kétharmad részben az Unióból származik. Export és import oldalon egyaránt **Németország a legnagyobb kereskedelmi partnerünk, aki a kivitelünk és a behozatalunk negyedét adja. A termékek és szolgáltatások együttes külkereskedelmében mind a kivitelnek, mind pedig a behozatalnak a legnagyobb részét két kategória, **a gépek és szállítóeszközök** csoportja valamint **a feldolgozott termékek** teszik ki. A magyar gazdaság nemzetközi kitettségét tehát a nemzetközi kereskedelemre utaltság, az export-függőség jellemzi, amelynek révén a hazai gazdasági fejlődést erősen befolyásolja, hogy mi történik exportpiacainkon. Az ottani gazdasági lassulás kihat a hazai fejlődésre. A külgazdasági kapcsolatokra utaltság felértékeli a magyar gazdaság nemzetközi versenyképességének jelentőségét és ezzel párhuzamosan, a kitettség oldása érdekében a helyi gazdaság erősödését. **A külkereskedelmi termékforgalom 2012 elején kedvező irányban változott, a kivitel volumene 3,4%-kal, míg a behozatalé csak 2,2%-kal nőtt és például a Kínába irányuló kivitelünk 34%-kal emelkedett, miközben a kínai import 4,45%-kal csökkent.****

Külkereskedelmünk erősen egyoldalú koncentrátságot mutat

Külkereskedelmi egyenleg változása 2001-2011 között folyó áron, termékcsoportokra mérve (milliárd Forint)

(Forrás: KSH)

Magyarország nemzetközi kitettségét tovább növeli, hogy korábban az ország az **államadósság finanszírozásához** jelentős **külső hiteletet** vett fel. A külföldiek által birtokolt államadósság aránya hazánkban kiemelkedően magas. Az ország

Rendkívüli mértékű a külső eladósodottságunk

sebezhetőségét még inkább fokozza, hogy a teljes – a háztartásokat, a vállalatokat és a bankokat is figyelembe vevő – **külső adósság** szintje szintén **kimagasló**. Ebben szerepe van az utóbbi szűk évtizedben felfutó deviza alapú hitelezésnek és az államadósság külső forrásból történő finanszírozásának is. A **külfölddel szembeni eladósodottságunkat** jelzi, hogy a külső adósságállomány GDP-hez viszonyított aránya **142%** volt 2010-ben.

Magyarország külső egyensúlyának helyreállítása terén azonban kedvező folyamat mutatkozott az utóbbi 2 évben. 2010-ben pozitívba fordult a folyó fizetési mérleg egyenlege, GDP arányosan **1,2%-os szufficitet** produkálva. 2011-ben pedig tovább javult a mérleget egyenlege, a többlet **a GDP 1,4 százalékát** tette ki. 2009 második negyedéve óta minden negyedévben a reálgazdasági többlet meghaladta a jövedelmek hiányát. Ennek hátterében a globális gazdasági válság következtében **csökkenő importigény** állhatott, emellett pedig az **exportvolumen dinamikus növekedése** is látható volt. 2010-ben a tőkemérleg többlete is jelentősen emelkedett, 2011-ben a **GDP 2,2%-át** tette ki a szufficit mértéke, így hazánk külfölddel szembeni nettó finanszírozási képessége is javult.

Javuló külkereskedelmi mérleg, fordulat a külső egyensúly helyreállításában

2.1.4 Duális gazdaságunk felértékeli a hazai kis- és középvállalkozásokat

Magyarországon a rendszerváltás utáni folyamatok egyik negatívuma a **duális gazdaság** – a globális piacon versenyző nagyvállalatok és a hazai kis- és középvállalkozások kettősségének – kialakulása volt, amely a foglalkoztatásra és a versenyképességre, így összességében a növekedésre is fékező hatást gyakorolt. A 2008-as gazdasági világválság miatt a foglalkoztatás és a versenyképesség nem tudott javulni, a **külföldi tulajdonú multinacionális vállalatok** is megéreztek hatását, és a válság tovább fokozta a kkv-k sérülékenységét is. A kedvezőtlen folyamatok ellenére továbbra is a **hazai kis- és középvállalkozások biztosítják a foglalkoztatás legnagyobb részét**.

A hazai kis- és középvállalkozások foglalkoztatási potenciálja jelentős

A külföldi vállalkozások súlya a nemzetközi arányokat tekintve is kiemelkedő, a külföldi tulajdonosoknak egyre nagyobb és a rendszerváltás óta jelentősen emelkedő részesedése van a vállalati tulajdonban. A külföldi érdekeltségű vállalatok állították elő 2009-ben a nem pénzügyi tevékenységet folytató vállalkozások körében a hozzáadott érték 49,1%-át és az export több mint 80%-át, valamint a feldolgozóipari termelés kétharmadát. A vállalati szektort tekintve a **külföldi tőke a termelőeszközök felét birtokolja**, ezzel a hozzáadott érték közel felét állítja elő a foglalkoztatottak negyedével. A külföldi vállalkozások jövedelmezősége is lényegesen meghaladja a hazaiakét, és az export részesedése is magasabb az árbevételből, mint hazai társaiknak.

Külföldi tulajdonú vállalatok jelentős súlya

Az előzetes várakozásokkal ellentétben a **külföldi tőke megjelenése nem járt együtt az azok beszállítóiként működő hazai tulajdonú kis- és közepes vállalatok fejlődésével**. A legdinamikusabban növekvő gépipari termelés kezdettől fogva erősen támaszkodott az importra, s a hazai tulajdonú beszállítói kör keveset bővült. A külföldi tőke beáramlása tehát nem ösztönözte a többi szektort a termelés bővítésére és korszerűsítésére, a hazai erőforrások közül jobbra csak a munkaerőre támaszkodott.

A beszállítói KKV-k fejlődése elmarad

A rendszerváltás utáni gazdasági növekedés és az újraparosodás motorjai a külföldi **működő tőke befektetések** voltak, segítették a gazdaság átstrukturálódását, a fejlett technológia, technika, vállalati kultúra meghonosítását. A külföldi beruházások termelési értékük és foglalkoztatottjaik kiemelkedő jelentőségénél fogva az ország területi szerkezetének átalakításában is meghatározó tényezővé váltak. **Közép-Magyarország** valamint a **Dunántúl északi és nyugati része** a külföldi tőke letelepülésének kitüntetett területei. Ezekon a területeken a közeli nyugati kapcsolatot, megfelelően kiépített közlekedési infrastruktúra, nyelvtudás, képzett munkaerő jelenti a fő vonzerőt. A területi koncentráció csökkenését a külföldi tőke telepítő tényezőinek részleges térbeli

A külföldi befektetések elsősorban a fejlett térségekbe érkeztek

szétszóródása, szétterjedése tette lehetővé. Ennek legjobb példái a fokozatosan kiépülő autópálya hálózat mentén letelepülő külföldi vállalatok. A telepítő tényezők között a közlekedési infrastruktúra mellett szerepet játszik még a kedvező földrajzi fekvés, a meglévő szolgáltatások köre és színvonala, az ipari parkok, az általuk kínált infrastruktúra, az önkormányzatok kínálta egyéb szolgáltatások/előnyök és támogatások, a már meglévő ipar.

A hazai tulajdonú vállalatok termelési láncba történő mélyebb integrálása, a magyar tulajdonú vállalatok belső piacon történő megerősítése, valamint az exportpiacokon jelenlévő, a külföldi piacokon is versenyképes termékeket előállító, **magyar tulajdonú vállalkozások további terjeszkedésének elősegítése** régóta meglévő elvárás. A hazai vállalatok beszállítói szerepkörének erősítésénél eddig alkalmazott technikák nem voltak igazán eredményesek. Ezen segíthet a klaszterizáció, amely a KKV-k nemzetközi piacra lépését, a márkáépítést, valamint a hatékonyságot jelentősen megkönnyítheti. A klasztereken túl a gazdasági kamarák is közreműködhetnek a multinacionális cégek felé történő közvetítésben, beszállítói vásárok szervezésével. A hazai vállalatok termelési láncba integrálása mellett támogatni kell a korábban megszűnt, de piaci kereslettel bíró iparágak újraélesztését is, akár a járműgyártás területén is. A hazai KKV-k esetében indokolt lenne egy olyan külkereskedelmi kapcsolatokat építő szervezet felállítása, amely segítené piacra jutásukat. Fontos az internetes piackutatás, piaci kapcsolatépítés fejlesztése is.

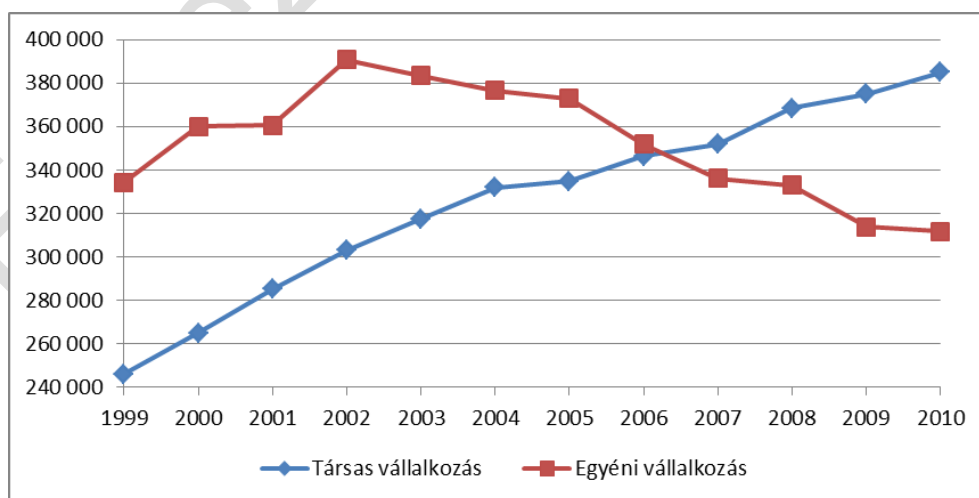
Megindulhat a hazai vállalatok helyzetbe hozása

Az elmozdulás érdekében **a magyar kormány több jogszabályt is meghozott**, ezeket a célokat az Alaptörvényben is rögzítette és átszervezte a gazdaságfejlesztési támogatások rendszerét is: jelentősen csökkentették a pályázatok számát, egyszerűsödött a pályázattalási eljárás, valamint a pályázattalási intézményrendszer. Az integráció a hazai tulajdonban lévő kis és közepes cégek fejlődési esélyeinek növelésével, a beszállítói kapcsolatok ösztönzésével lehetséges, a fejlesztések egyrészt ágazati, másrészt területi stratégiák összehangolását igénylik.

Egyszerűsödő pályázati rendszer

Hazánkban a **működő vállalkozások száma** 2003-2006 között 0,4%-kal, 2006-2010 között további 0,2%-kal **csökkent**, ami a **vállalkozói kedv visszaesését**, valamint az „alvó” gazdasági társaságok felszámolásának tendenciáját jelzi. Árnyalja képet, hogy a társas vállalkozások száma 9,2%-kal, illetve további 11%-kal nőtt. A működő vállalkozások számának csökkenését az egyéni vállalkozások esetében mérhető jelentős visszaesés okozza, hiszen 2003-2006 között közel 9%-os és 2006-2010 között pedig már 11,4%-os csökkenés mutatható ki.

Egyéni vállalkozások jelentős csökkenése

A Magyarországon működő vállalkozások számának változása (db)

(forrás: KSH)

A hazai kis- és középvállalkozások jelenleg több akadállyal szembesülnek további

A duális gazdaság

növekedésük szempontjából. Ilyen a **forráshiány**, a **szükséges menedzsmentismeretek hiánya**, valamint a túlzott adminisztráció és bürokrácia, az elvonások továbbra is magas mértéke. Ezek együtt azt eredményezik, hogy jelenleg hazánkban **csak kevés gazdasági szervezet tud versenyképes módon megjelenni** úgy a hazai, mint a nemzetközi piacokon. A hosszú ideje fennálló problémák okozzák a magyar gazdaság duális jellegét, amelyet a reálgazdasági számok is tisztán mutatnak.

kialakulásának háttérben a hazai KKV szektor forráshiányos helyzete húzódik meg

A 2008. évre vonatkozó ágazati kapcsolatok mérlege szerint a GDP 26 546 milliárd forintot tett ki piaci áron, aminek **megközelítőleg háromnegyedét hazai tulajdonú vállalatok állították elő**. A foglalkoztatottak létszámát tekintve a hazai vállalatok 80%. A hazai vállalkozások bár nagyobb szerepet kapnak a foglalkoztatásban és bruttó hazai termék előállításában is, **működésük kevésbé hatékony, mint a külföldi tulajdonú vállalkozásoké**. A hazai és külföldi tulajdonú szektorok GDP részesedésének és foglalkoztatási részarányainak hányadosából képzett termelékenységi mutatószám külföldi vállalatok esetén háromszorosa a magyar vállalatok értékének. Ez a tendencia azonban nem csupán aggregált szinten, hanem az egyes iparágak szintjén is megfigyelhető.

A külföldi tulajdonú szektorokhoz képest a hazai teljesítmény kevésbé hatékony

A **külföldi tulajdonú szektorok** esetében kivétel nélkül minden ágazatról elmondható, hogy a **GDP-ből való részaránya meghaladja a foglalkoztatottságban betöltött szerepét**. Különösen szembevetendő a hazai és külföldi tulajdonú ipari szektor összehasonlítása, amely jól érzékelteti a termelékenységben meglévő különbségeket. Ettől a trendtől jelentős **eltérés csak az ingatlanügyek esetében figyelhető meg**, amely a GDP 8,3 százalékát állítja elő, miközben a foglalkoztatásból történő részesedése csupán 0,9 százalék. Mind a foglalkoztatást, mind a GDP-ből való részesedést tekintve a legnagyobb súlya az állami szolgáltatások szektorának van.

A hazai tulajdonú szektorok szerepe a foglalkoztatásban nagyobb

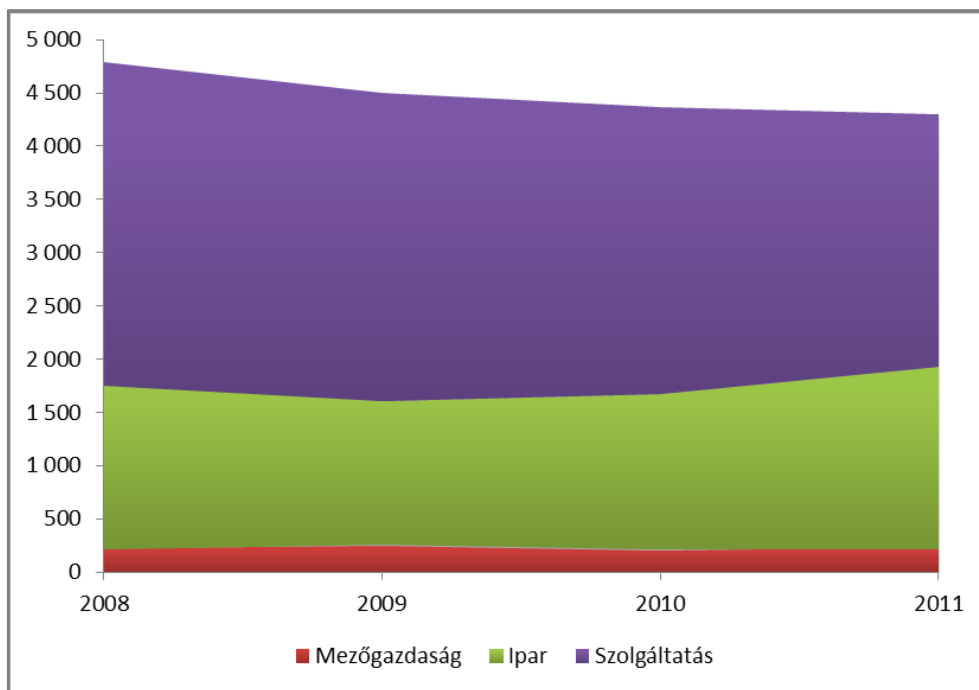
Versenyképesség szempontjából hangsúlyos a **vállalkozói együttműködés, a helyi gazdasági kapcsolatok, szerveződések, a hálózatosodás** szükségessége. Jelenleg az alacsony szintű hálózatosodás, az alapvető bizalomhiány a KKV-k körében negatív hatással van a gazdaság versenyképességére. A **vállalkozói bizalom a versenyképes gazdaság egyik alapja**, ezért a kölcsönösen előnyös gazdasági társulások létrejöttének elősegítése fontos fejlesztéspolitikai kérdés.

Magas a bizalmatlanság a vállalkozások körében

2.1.5 A beruházásokban vezet a tercier szektor

A beruházásoknak a szektorok közötti megoszlása is reprezentálja az egyes szektorok nemzetgazdaságban elfoglalt helyét. **A nemzetgazdasági beruházások terén legnagyobb szerepe a szolgáltató szektornak van** (2163 Mrd Ft, 56,7%, 2008.), azt követi az ipar (1508 Mrd Ft, 39,5%, 2008.), majd a mezőgazdaság (147 Mrd Ft, 3,9%, 2008.). A mezőgazdaság súlya az egyes megyéket vizsgálva elsősorban a termőhelyi adottságok függvénye. Az ipari beruházások területi szerkezete viszont már kizárólag a társadalmi-gazdasági adottságok eredménye. A kedvezőbb gazdaságstruktúrával, fejlett infrastruktúrával rendelkező, jó földrajzi helyzetben lévő térségek tőkevonzó-képessége erős, így elsősorban ezen régiókba érkezett több befektetés. A beruházások több mint fele a szolgáltatói szektorban realizálódott és ezek térben is koncentráltabban jelennek meg az iparhoz és a mezőgazdasághoz képest. **Hazánkban elsősorban Budapest és Pest megye a szolgáltatói beruházások preferált térségei.**

A szolgáltató szektor kiemelkedő szerepe a beruházásokban

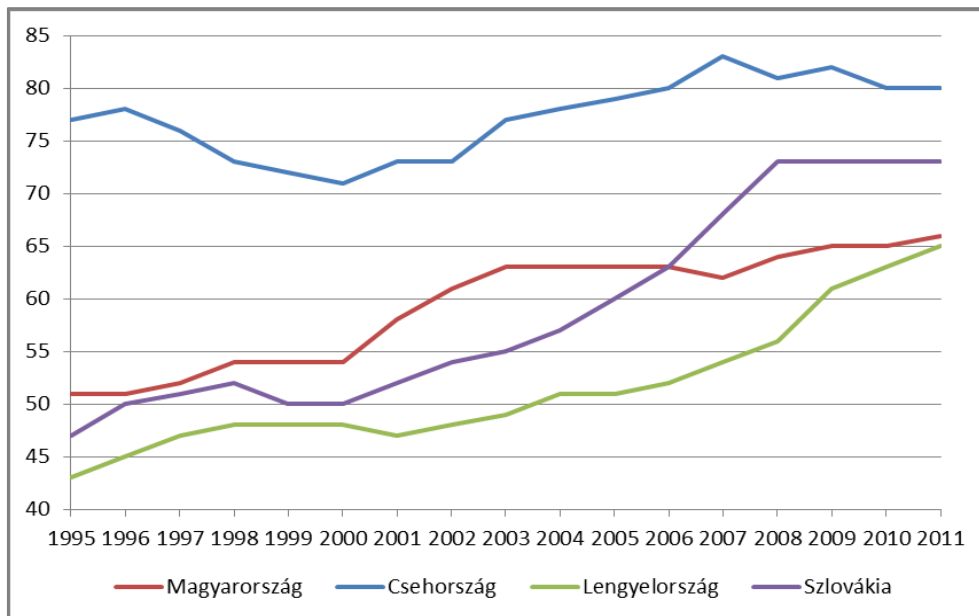
A gazdasági szektorok beruházásainak teljesítményértékei (folyó áron, Mrd Ft)

(forrás: KSH)

2.1.6 Versenyképességi helyzetünk

A magyar gazdaság a 2000-es évek elején még a régió éllovasa volt a gazdasági növekedés ütemét tekintve, évi 4 %-ot meghaladó növekedéssel. Az évtized második felében ugyanakkor a visegrádi országok közül egyértelműen Magyarországot jellemezte a legszerényebb gazdasági növekedés. Ennek következtében **a magyar gazdaság felzárkózása teljesen megtorpant: az egy főre jutó magyar GDP az EU átlagához viszonyítva 2011-ben alig haladta meg a nyolc évvel korábbi szintet.** Ugyanebben az időszakban a régió összes többi országára gyorsabb gazdasági növekedés és számottevő felzárkózás volt jellemző, s emiatt Magyarország korábbi előnye Lengyelországhoz képest minimálisra csökkent, Csehországhoz viszonyított lemaradásunk ugyan nem változott lényegesen, de Szlovákia az évtized közepén látványosan megelőzte Magyarországot. Fontos hangsúlyozni, hogy a magyar felzárkózási relatív potenciál romlása már 2003-tól – vagyis a 2006-ban kezdődő fiskális megszorításokat megelőzően – is jól látható volt, amikor ugyan még viszonylag dinamikus, évi 3-4 százalékkal bővült a magyar gazdaság, de a régió többi országának növekedése ezekben az években már lényegesen meghaladta a magyart.

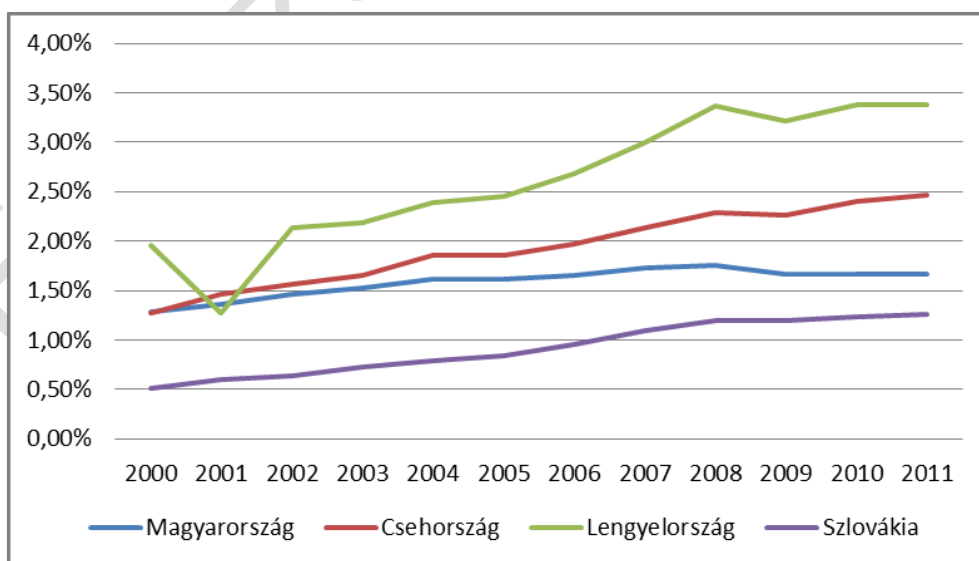
A GDP alakulása jelezte a magyar gazdaság megtorpanását

Az egy főre jutó GDP (vásárlóerő-paritáson) alakulása (EU átlag = 100)
(forrás: EUROSTAT)

Egy nyitott gazdaság versenyképességének másik fontos mérőszáma, hogy az előállított termékeket milyen sikerrel képes más országok piacán értékesíteni, vagyis exportálni. Magyarország az Európai Unió egyik legnyitottabb gazdasága, amely exportját az elmúlt évtizedben folyamatosan képes volt növelni (kivéve a 2009-es évet, amikor a kibontakozó globális válság nyomán a teljes világkereskedelem volumene jelentősen visszaesett). A magyar export bővülésének üteme ráadásul meghaladta az Európai Unió importjának növekedését, vagyis Magyarország piaci részesedése legfőbb export-felvevőpiacán növekedett. Ennek a növekedésnek az üteme ugyanakkor elmaradt a többi visegrádi országtól, az elmúlt évtizedre visszatekintve **Lengyelország, Csehország és Szlovákia részesedése az EU importján belül egyaránt jóval nagyobb ütemben bővült, mint Magyarorszáé.**

Bővülő export

Az EU teljes importjából való részesedés alakulása
(Forrás: Eurostat)

A fenti jelenségek arra utalnak, hogy **a magyar gazdaság romló teljesítménye mögött**

Versenyképességi
indexeink

nem annyira konjunkturális, hanem főleg strukturális okok, versenyképességi problémák húzódnak meg. Ezt erősítik meg az egyes országok versenyképességének összehasonlítására használt, nemzetközileg elismert felmérések is. Az **IMD 2012. évi versenyképességi rangsorában Magyarország a 45. helyen szerepel, ami kéthelyezésnyi előrelépést jelent az előző évhez képest.** A javulás mértéke ugyanakkor viszonylag kismértékű ahhoz képest, hogy 2005 és 2009 között több mint tíz hellyel romlott Magyarország pozíciója. A régió országait tekintve Magyarország továbbra is a középmezőnybe tartozik: Csehország és Lengyelország (és a balti államok) Magyarország előtt, Szlovákia, Szlovénia, Románia és Bulgária viszont Magyarország mögött állnak a rangsorban. A **World Economic Forum (WEF) 2011 szeptemberében megjelent globális versenyképességi rangsorában** (Global Competitiveness Report 2011-2012) Magyarország a 48. helyen szerepel, ami **4 helyezésnyi előrelépést jelent** az előző évi 52. helyhez képest. Az előrelépés mértéke nem mondható kivételesnek ugyan, az európai országok közül azonban a jelentősebbek közé tartozik: az Európai Unión belül csak Spanyolország, Olaszország és Lettország ért el ennél nagyobb mértékű javulást. A kelet-közép-európai EU-tagállamok között Magyarország az 5. helyen áll. A **Doing Business 2011 októberében megjelent rangsorában Magyarország a 2010. évi 46. helyről az 51. helyre csúszott vissza.** A kelet-közép-európai EU-tagállamok közül öt ország előzi meg hazánkat (a három balti állam, Szlovénia és Szlovákia). Figyelemre méltó, hogy a régióon belül mindössze két ország (Csehország és Lettország) tudott javítani helyezését az elmúlt évben, egy ország (Szlovénia) stagnált, a többiek mind visszaestek (Szlovákia például éppen olyan mértékben – öt hellyel –, mint Magyarország).

javulóban

2.1.7 Ágazati versenyképesség

Az ágazati versenyképesség mérésekor elsősorban a **termelékenység**, valamint az **egységnyi kibocsátásra eső munkaerőköltség** alakulását érdemes megvizsgálni, az OECD adatbázisa alapján. Az egyes szektorok termelékenységének mérésére általánosan az egy foglalkoztatottra jutó hozzáadott érték mutatóját használják.

Termelékenység az egyik fő mutatószám

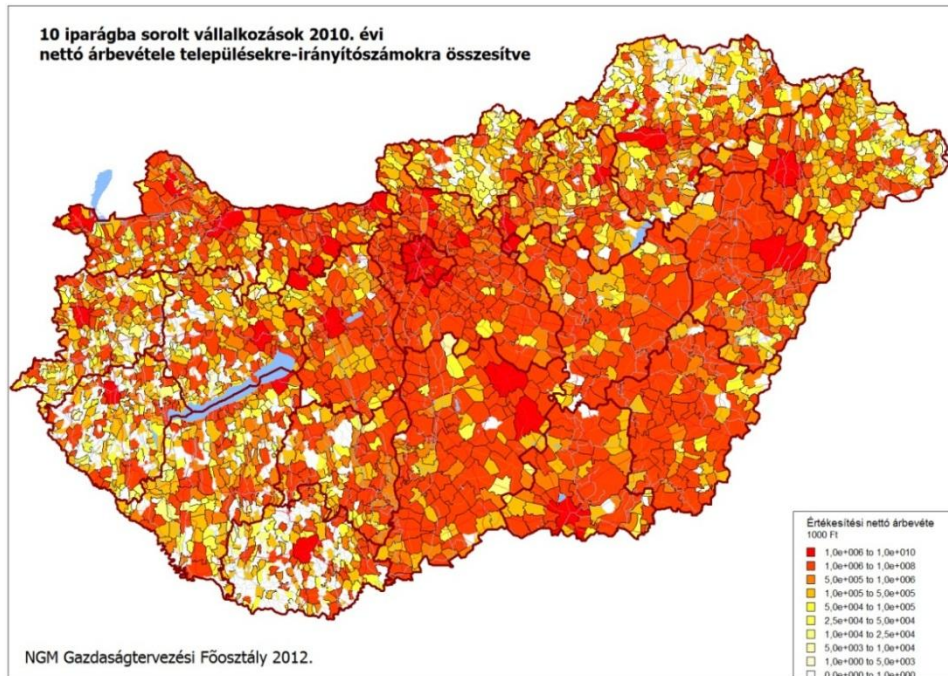
A hazai, nemzetgazdasági jelentőségű **iparágaink közül** (autó és járműipar; elektronikai iparágak, híradástechnika; egészségipar; gyógyszeripar; turizmus; mezőgazdaság, élelmiszeripar; építő- és építőanyag ipar; logisztika; gépipar, szerszámgyártás; vegyipar) **a vizsgált 10 éves időszakban termelékenység szempontjából a 2000. évhez képest 10-ből 4 esetben volt tapasztalható romló tendencia.** A **legrosszabb teljesítményt az élelmiszeripar mutatta fel**, amelynek termelékenysége 27 százalékkal csökkent 9 év alatt, amelyet a turizmus, valamint az autó és járműipar követ. **A legnagyobb javulást a mezőgazdasági szektor érte el**, amely termelékenységét a vizsgált időszak alatt csaknem megháromszorozta, de jelentős javulás tapasztalható az elektronikai iparágak, valamint a gépipar-szerszámgyártás területén is. **A legstabilabb teljesítményt a logisztikai szektor produkálta**, amely a vizsgált időszakban kisebb kilengésekkel ugyan, de végig a 2000-es évi szint közelében mozgott. Másrészt viszont pl. a kelet ausztriai térségekhez viszonyítva, ahol az elmúlt tíz évben nagyon jelentős fejlődésen ment keresztül a logisztikai ágazat, a hazai stagnálás nem mondható jó teljesítménynek.

Kulcsiparágaink teljesítménye az elmúlt évtizedet tekintve igencsak hullámzó

A **munkaerőköltséget figyelembe véve** az egyes kiemelt ágazatok versenyképességi helyzete egészen más képet mutat, mint a termelékenység esetében. **A vizsgált 10 iparágból mindössze kettő esetében figyelhető meg a mutató javulása 2000-hez képest.** A **legnagyobb javulás az elektronikai iparágakban volt megfigyelhető**, ahol a mutató értéke 2000-hez képest csaknem 28 százalékkal mérséklődött, azonban ehhez hozzá kell tenni, hogy a költségek az uniós átlagbéreknél alacsonyabb jövedelemre rakódnak. **Ezen kívül csupán a mezőgazdaságban volt megfigyelhető javuló tendencia.** A **legrosszabb teljesítményt a vizsgált időszakban a turizmus mutatta föl**, ahol az ULC (egységnyi kibocsátásra jutó munkaerőköltség) értéke csaknem két és félszeresére nőtt. Figyelembe véve, hogy az OECD adatbázisa alapján az ágazat

A munkaerő-költséget figyelembe vevő versenyképességi vizsgálatok általánosan romló tendenciát mutatnak

termelékenysége jelentősen romlott 10 év alatt, az egy kibocsátásra eső munkaköltség megnövekedésében ez a tényező önmagában is jelentős szerepet játszhatott. A logisztika esetében ezzel szemben a duplájára emelkedő egységnyi kibocsátásra jutó munkaerőköltség a stabil termelékenység mellett a munkaerőköltségek szektorbeli növekedésére enged következtetni. A mutató alakulását tekintve a legkiemelkedőbb teljesítményt a gépipar-szerszámgyártás mutatta.

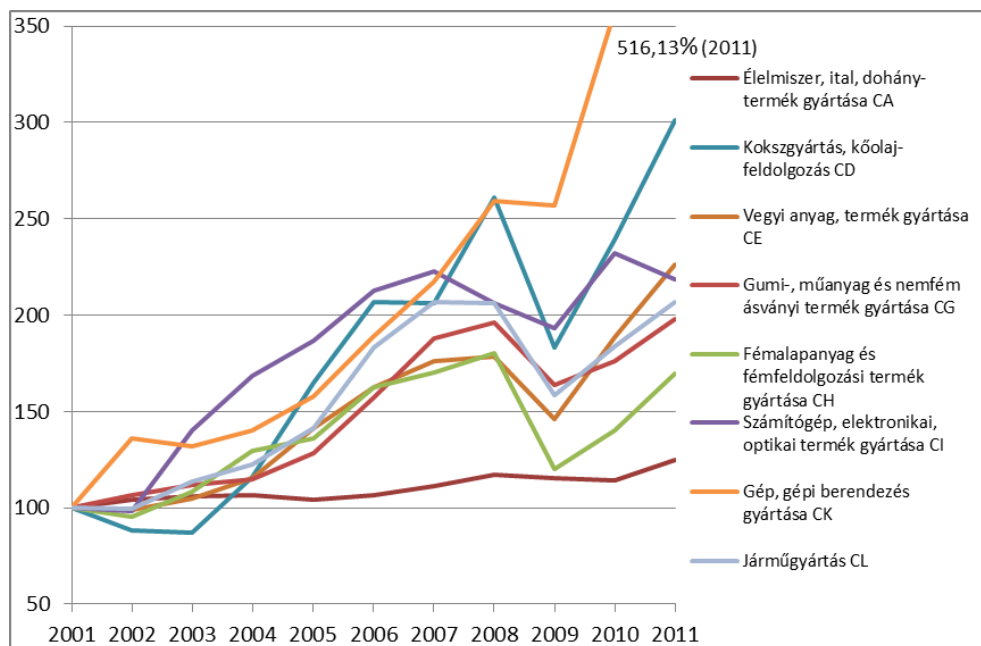
A kiemelt 10 iparágba sorolt vállalkozások 2010. évi nettó árbevétele településekre-irányítószámokra összesítve

(Forrás: Nemzetgazdasági Minisztérium)

2.1.8 Feldolgozóiparunk a gazdaság húzóágazata

A rendszerváltást követően a hazai ipar mély válságba került, 1995-ben az ipari termelés az 1970-es évek szintjén mozgott. Ezután azonban **dinamikus fejlődés** indult el, amelynek **mozgatórugója a nagyarányú külföldi működő tőke** beáramlása volt. A rendszerváltozás utáni politikai stabilitás, és a gazdasági reformok vonzóvá tették hazánkat a külföldi befektetők körében, amelynek következtében 2007-ig közel 100 milliárd dollárt fektettek be hazánkban. Ez a közép-európai országokban befektetett tőke 9,4%-át tette ki. Ezt a **folyamatos fejlődést törte meg a 2008-as gazdasági válság**. Az ipari termelés a válság miatti hatalmas visszaesést követően úgy tűnt, hogy ismét dinamikus növekvő pályára áll, de 2011-ben újra megtorpant, azonban összességében így is 5,4%-os emelkedést mutatott. Ehhez a megtorpanáshoz nagyban hozzájárult a nemzetközi gazdasági körülmények kedvezőtlen alakulása.

A gazdasági válság hazánkban a szekunder szektor teljesítményét vetette vissza

A magyar ipar főbb ágazatai értékesítésének változása (2001 = 100%)

(Forrás: KSH)

Az utóbbi években a hazai ipar elsősorban a képzettebb munkaerőt foglalkoztató, **magasabb szinten automatizált iparágak terén fejlődött, és a munkaerő-intenzív, alacsonyabb automatizáltságú iparágakban veszített teret.** Az előbbi iparágakban a hazai bérek uniós bérekhez való felzárkózásának folyamatában az időközben megszerzett tapasztalat és növekvő termelékenység révén a magyar munkaerő emelkedő relatív bérszínvonal mellett is versenyképes maradhat.

A munkaerő-intenzív ágazatok estek leginkább vissza

A magyar iparágak teljesítményét illetően megállapítható, hogy a **feldolgozóipar számít a gazdaság húzóágazatának.** 2005 januárja óta a feldolgozóipar a többi iparági főcsoporthoz képest – a 2008-ban kibontakozó válság kivételével – felülteljesített, átlagosan közel 4 százalékos ütemű bővülést tudott felmutatni. Ennek háttérében többek között a feldolgozóipar exportorientált jellege áll, így kedvező nemzetközi gazdasági környezetben számottevő növekedést tud felmutatni az iparág.

A feldolgozóipar a gazdaság húzóágazata

Az építőipari termelés 2005-ig dinamikus növekedést mutatott, majd **2006-tól minden évben elmaradt az egy évvel korábbtól.** 2007–2008-ban – leginkább a költségvetési beruházások visszafogása miatt – jelentősen csökkent az út- és vasútépítéssel foglalkozó szervezetek termelése, 2009-ben viszont a gazdasági válság építőipart is elérő hatását az útépítések ellensúlyozták. Az épített lakások száma, ami 2002 és 2009 között minden évben 30 ezer felett volt, 2010–11-ben ennek mintegy harmadára esett vissza a lakásépítési piac telítődése és a válság következtében fellépő keresletcsökkenés miatt. Az építőipar teljesítményének visszaesése 2011-ben is folytatódott: a termelés 7,8%-kal alacsonyabb volt az egy évvel korábbinál, 2000 óta ebben az évben volt a legkisebb volumenű. A több éve tartó csökkenés következtében **2006 és 2011 között az építőipar termelése több mint egyharmadával esett vissza.**

A gazdasági válság különösen érzékenyen érintette az építőipart

Jelenleg **az ipar húzóágazatai közé tartozik a járműipar és az elektronikai ipar.** Ez a két, számunkra igen jelentős alágazat a világpiacon rendkívül érzékenyen reagál, ezzel a magyar gazdaságot is instabillá téve. A **járműipari szektorban** a közvetlenül és közvetve foglalkoztatottak létszáma meghaladja a 100 000 főt. 2005 januárja óta átlagosan éves szinten 8 százalékos növekedési ütemet tudott felmutatni ezen feldolgozóipari alágazat, azonban a 2008 végén kibontakozó globális gazdasági válság idején az exportpiacok szűkülésével jelentős mértékben csökkent a termelés. A statisztikai adatok azonban egyértelműen megmutatják az ágazat kiemelkedő

Az ipar vezető ágazatai közé tartozik a járműipar és az elektronikai ipar

jelentőségét, hiszen még a válság idején is hatalmas nettó árbevételű produkált (2008: 4 ezer Mrd Ft, az ipari termelés 15%-a). A gazdasági kilátások javulásával azonban, éles irányváltást követően – amelyben ugyan az alacsony bázis is közrejátszott – jelentős bővülést mutatnak a járműipari termelési statisztikák. Az utóbbi időszak teljesítményét tekintve 2010 utolsó negyedévével kezdve viszonylag stabil, **10 százalékos körüli növekedési ütemet tud felmutatni a szektor.**

Az **elektronikai gyártóipar Magyarország legjelentősebb, legnagyobb növekedési potenciállal rendelkező szektora.** Hozzájárulása a GDP-hez (5,34%) nagyobb, mint a mezőgazdaságé, vagy a járműiparé, és bőven meghaladja a turizmus részesedését. A 2008-as **gazdasági válság kevésbé vetette vissza**, mint a feldolgozóipar többi ágazatát. A termelés jellemzően magas importaránya mellett történik, meglehetősen alacsony a hazai hozzáadott értéke és csekély (terméktől függően 5-10%-os) a magyar beszállítói részarány, mivel főleg külföldi piacra történő összeszerelés folyik hazánkban.

Az elektronikai gyártóipar kevésbé vetette vissza a válság

A **vegyipar** igen jelentős, az elektronikát és autóipart is meghaladó hozzáadott értéket termelő ágazata a hazai gazdaságnak. A magas színvonalú képzés és a régi termelési tapasztalatok miatt vegyipari termelésünket **tekintve komoly versenyelőnyünk van a többi közép- kelet- európai országhoz képest.** Bár egy sokoldalú, rugalmas ágazatról van szó, sajátos telepítő tényezői és magas technológiai költségei miatt térbeli megjelenése meglehetősen koncentrált; erősen kötődik az egyetemek és kutatóközpontok lokációihoz (Budapest, Debrecen, Veszprém, Miskolc és Szeged domináns szerepet játszik). 2010-ben a vegyipar a feldolgozóipar árbevételének 22%-át adta, többet, mint az elektronikai ipar. Az autóiparhoz és az elektronikához képest a vegyipar piaci stabilabbak. Jelentős potenciált jelenthet a jövőre nézve a környezetvédelmi technológiák fejlesztése, gyógyszeripar, vegyipari gépgyártás és a rozsdamentes acéltermékek gyártása.

Jó alapjaink vannak a vegyipar továbbfejlesztéséhez

Az **egészségipar** egy újonnan megnevezett, **iparágakon átnyúló és azokat összekötő szegmense a magyar gazdaságnak.** Az egészségipar magában foglalja hazánk kivételesen gazdag termál- és gyógyvízkészletének sokrétű hasznosítását, az egészség megőrzését és helyreállítását valamint az egészségtudatos életmódot szolgáló kutató, termelő és szolgáltató tevékenységeket. **Rendkívül innovatív és kutatásigényes területei vannak,** jelentős, még részben kihasználatlan külpiazi lehetőségekkel, és igen komoly, tovább bővíthető munkaerőbázissal rendelkeznek. Az egészségipar fejlődése és kiemelt kezelése kedvezően befolyásolhatja a számos gonddal terhelt egészségügy ellátó- és finanszírozási rendszerének elengedhetetlen reformjához szükséges széles körű konszenzus megteremtését. Az egészségipar **akkor lehet valóban kitörési pont, ha megfelelő, fizetőképes kereslet jelentkezik termékei és szolgáltatásai iránt.** A külföldi és a hazai keresletre egyaránt számítani és építeni kell. Olyan módon kell fejleszteni, hogy a fizetőképes külföldi kereslet kielégítése mellett, a kevésbé fizetőképes hazai rétegek se szoruljanak ki a minőségi ellátásból. Fejlesztési oldalról az egészségipart elsősorban a turizmusfejlesztési tervekkel, de ezen kívül a K+F, gyógyszer és gyógyászati segédeszközgyártással, orvosi szolgáltatásfejlesztéssel valamint a szakembergárda magas színvonalú oktatásával szükséges összehangolni.

Az egészségipar ez integrált gazdaságfejlesztés egyik mintaterülete, kitörési pontja lehet

Az egészségiparhoz szorosan kapcsolódó **gyógyszeripar egy rendkívül dinamikus fejlődő iparág:** a gyógyszeripari termékek piaca az elmúlt években folyamatosan évi 10% körüli bővülést mutatott világszerte. A gyógyszeripari cégek mindegyikére jellemző a **különlegesen magas K+F+I ráfordítás,** mivel csak így tudnak versenyképesek maradni a rendkívül kompetitív piacon. A gyógyszeripar az átlagosnál nagyobb termelékenységű és erősen exportorientált iparág, amely termelésének kétharmadát külföldön értékesíti: A gyógyszeripar a magyar gazdaság egyik olyan iparága, mely a válság ellenére is növelte a nemzetgazdasághoz való hozzáadott értékét.

Versenyképes gyógyszeripar

Az ipar a foglalkoztatottakból az agráriumnál jóval nagyobb arányt képvisel (30,8% 2010-ben). A mezőgazdaság mellett az iparban érhető tetten leginkább a gépesítés hatására erőteljesen csökkenő munkaerőigény, bár az utóbbi néhány évben csak

Jellemző a gépesítés hatására egyre csökkenő

rendkívül lassú csökkenés volt megfigyelhető. **A szekunder szektor jelentősége a foglalkoztatásban főleg az ipari tradíciókkal rendelkező és a rendszerváltás után újraiparosított térségekben, Fejér, Nógrád és Komárom-Esztergom megyében a legmagasabb, míg Budapesten a legalacsonyabb. A bruttó hozzáadott értéken belüli aránya igazodik a foglalkoztatáshoz, 31,3% volt 2010-ben, ennek 70%-át a feldolgozóipar adta.**

munkaerőigény

Az autóiparban történtek az elmúlt évek legnagyobb beruházásai: az Audi és a GM üzemfejlesztései nemzetgazdasági szempontból is meghatározóak. **2012-ben termelni kezdett a Mercedes kecskeméti gyára is, amelynek tervezett teljes kapacitása évi 160 ezer gépkocsi. A hazai ipar szempontjából különösen figyelemreméltó a prémium kategóriás gyártók megtelepedése, ami garantálja és el is ismeri a hazai alkalmazottak magas műszaki és termelési ismereteit, színvonalát.**

Továbbra is jelentős beruházások történnek az autóiparban

2.1.9 A biztonságos élelmiszerellátás felértékeli agrár- és élelmiszergazdaságunkat

2.1.9.1 Meghatározó agrárpotenciál

Az ország **agroökológiai adottságai sokoldalú és minőségi élelmiszertermelést tesznek lehetővé**, ennek megfelelően erősek az **agrárhagyományaink**, erős a **lakosság mezőgazdasági kötődése**, és a kapcsolódó gazdasági tevékenységek révén a mezőgazdaság ma is kiemelten fontos szerepet vállal a vidéki térségek gazdaságában és foglalkoztatásában, valamint jelentős az exportképessége is. A mezőgazdaság mai állapota azonban nem ezt tükrözi. Az európai szinten egykor sikeres magyar mezőgazdaság belső problémái már az 1980-as évek elején láthatóak voltak, azonban az ágazat drasztikus erodálódása csak a rendszerváltás után kezdődött meg. Miközben a világ mezőgazdasági termelése 1989 és 2010 között 50%-kal bővült, a magyarországi termelés jelentős ingadozással **5-10%-kal visszaesett**. A **termelési szerkezet leegyszerűsödött** és a nagyüzemi kultúrák felé toldott el. Hazánk jelenleg nem kellő mértékben használja ki az agrárgazdaságában rejlő adottságait.

Agrár-potenciálunk kedvező, de csak részben használjuk ki

A nemzetközi trendekhez hasonlóan Magyarországon is áthelyeződött a hangsúly az alapanyag-termelésről a szélesebb értelemben vett élelmiszerellátási-lánc alapanyag-termelést megelőző, illetve követő fázisaira, amelyek együttes aránya a GDP termelésben 10-12%-ra tehető. A **mezőgazdaság és az élelmiszeripar GDP-ből és a foglalkoztatásból való részesedése azonban jelentősen csökkenő tendenciát mutat**. 2010-ben a mezőgazdaság és az élelmiszeripar együttes részaránya az önfoglalkoztatás nélkül számított bérmentes foglalkoztatásból már csak 8% körül alakult, miközben ez az ezredforduló táján még meghaladta a 10%-ot. Nagy problémát jelent a gazdatársadalom előregedése is. Napjainkban minden harmadik mezőgazdasági foglalkoztatott 50 évesnél idősebb, ez néhány év, évtized múlva katasztrofális következményekkel járhat a mezőgazdaság számára.

A hazai termékekre épülő élelmiszergazdaság egyre inkább visszaszorul

Az elmúlt évtizedekben **duális gazdaságstruktúra** jött létre, ahol a földtulajdont tekintve elaprózott kisbirtokokat, a földhasználatot tekintve azonban **növekvő koncentrációt** látunk. A duális struktúra megjelenik a földhasználatban, a gazdaságok piachoz való viszonyában, ahhoz való alkalmazkodóképességében is. A magyar agrárium egyik részét a hatékonyság-orientált, munkavállalói típusú foglalkoztatást biztosító, az elmúlt évtizedekben támogatáspolitikai eszközökkel jelentősen támogatott, jellemzően intenzív gazdálkodást folytató **nagyobb üzemek** adják, másik részét a nyugat-európai gazdaságstruktúrájának megfelelően kisebb üzemméretet képviselő, termelékenységre, felszereltségre, piaci versenyképességre tekintve igen heterogén **családi gazdaságok és kistermelői gazdaságok** alkotják. Utóbbiak eszközellátottsága, tőkeellátottsága elmarad a nagygazdaságokétól. A piaci eredményességhez fontos, az európai szövetkezeti elveken nyugvó együttműködés máig nem tudott megerősödni, emiatt a kisgazdaságok piacra jutása, érvényesülése, a változó körülményekhez való

A kistermelők, kedvezőtlen helyzete rontja a vidéki foglalkoztatottságot,

alkalmassága nehezebb. Az **egyéni és családi gazdaságok** az önfoglalkoztatás révén, a családi munkaerőre alapozva azonos területre vetítve **nagyobb foglalkoztatási kapacitással** rendelkeznek, mint a nagygazdaságok, ezért kiemelkedő szerepük van a vidéki térségek gazdaságában és foglalkoztatásában. E kisebb mozaikokból építkező, rugalmasabb és színesebb gazdaságszerkezethez lényegesen **többféle tevékenység** – helyi feldolgozás, vendéglátás, kézművesség, kisipar, vidéki (falusi, tanyasi, öko- és egészség-) turizmus stb. – társítható, mint az általában leegyszerűsített gazdálkodási szerkezetű nagybirtokokhoz. Ezen ágazatok erősítésével tovább növelhető a vidéki munkahelyteremtés. Emellett az egyéni és családi gazdaságokra alapozó gazdasági szerkezet a környezeti erőforrások megőrzésére is alkalmasabb, mint a nagygazdaságokból álló agrárium.

A **helyi termelés, feldolgozás és értékesítés**, a helyi termékek szervezett bejuttatása a kiskereskedelem rendszerébe helyi és nemzetgazdasági szinten is számottevő piaci lehetőségeket jelenthet. Ezért a hálózatos vidéki gazdaság kiépítése mellett már rövidtávon el kell érni, hogy a helyben termelt áruk és szolgáltatások helyi értékesítése legyen adómentes vagy csökkentett adókkal terhelt. Ezen kívül a helyben értékesítés fokozásának érdekében ésszerűsíteni szükséges az állategészségügyi és élelmiszerbiztonsági elvárásokat.

A helyi termékek a vidék legfontosabb kitörési pontjai

Hazánk **kedvező termőhelyi adottságokkal**, a termeléshez megfelelő éghajlattal és a mindezek révén **boldogulni szándékozó gazdálkodókkal** rendelkezik. További potenciálként értékelhető, hogy a **jó minőségű hazai termékek** iránt növekvő hazai kereslet kielégítése mellett mezőgazdasági termékeink korábbi jó hírnevének köszönhetően a határon túli piaci kapcsolatrendszer is újraépíthető, fellendíthető. A növekvő import ellenére az **agrár- és élelmiszer exportértékesítés** révén a külkereskedelmi mérleg évről-évre pozitív, exportkapacitásunk jelentős. Az ország **GMO mentessége** nagyon fontos piaci versenyelőnyt is jelenthet számunkra. Az agroökológiai adottságok változatos termékszerkezetet tesznek lehetővé, a szántóföldi növénytermesztés, a kertészet, a rét- és legelőgazdálkodás, az állattenyésztés megfelelő fejlesztések esetén komoly potenciállal rendelkezik. A **tájfajták, őshonos fajták, saját tenyésztésű intenzív fajtáink** jelentős termelésbiztonsági alkalmazkodást lehetővé tevő potenciált jelentenek, amelyekre a táji adottságokhoz alkalmazkodó, azokra ráerősítő gazdálkodást lehet építeni. Ennek génbanki hálózata Magyarországon még rendelkezésre áll.

Ideális termőhelyi adottságaink globális stratégiai értéket jelentenek

A mezőgazdaság fontosságát emeli ki, hogy **2011 végén ez az ágazat érte el a legnagyobb GDP növekedést, 10%-kal nagyobb értéket előállítva, mint egy évvel korábban**. Ez rámutat arra is, hogy a meglévő eszközökkel és termelési szerkezettel is jelentős növekedési potenciál van az ágazatban, amennyiben sikerül a termés megbízhatóságát növelni, például az öntözés fejlesztésével és széleskörű elterjesztésével, illetve a szárazságot, vagy más extrém időjárási körülményeket jobban viselő fajtaállomány alkalmazásával. E két tényező segítségével a termelés biztonsága és eredményessége is növelhető.

Öntözés fejlesztése és szárazságtűrő növények alkalmazása elengedhetetlen

2.1.9.2 Élelmiszer-feldolgozásunk megerősítése jelentős gazdasági hozadékkal jár

Az **élelmiszer** a lakosság egészségét és életminőségét leginkább befolyásoló tényező, **stratégiai cikk**. Magyarország jelenleg is mintegy **120%-os önellátásra képes az alapvető élelmiszerekből**. Ez a szint termelési potenciálunk ésszerű és fenntartható fejlesztésével **150%-ra növelhető**, ami a globális élelmiszerigény várható jelentős emelkedésével komoly nemzetgazdasági előnyt jelent az ország számára. Az **élelmiszergazdaság hazai piacvesztését** szemlélteti az élelmiszeripari termékek importjának dinamikus növekedése. Magyarország EU-csatlakozása előtti évben, 2003-ban még csak 1,13 milliárd euró értékű import élelmiszer (kész- és félkész áru) volt jelen a hazai piacon, míg 2010-ben már 3,7 milliárd euró értékű. A magyar élelmiszer-kivitel a

Az élelmiszer stratégiai cikk, amelyben jelentős potenciállal rendelkezünk

csatlakozást követően a behozatal növekedéséhez képest kisebb mértékben, de nőtt.

2.1.9.3 Erdőgazdálkodás

Az új erdők telepítésének köszönhetően az elmúlt hetven évben az ország erdőterülete majdnem megduplázódott, **az erdőterület az elmúlt 10 évben több mint 5%-kal növekedett.** (Az EU erdőterület-növekedése az elmúlt 10 évben 2% volt), azonban Magyarország erdősültsége még mindig jelentősen elmarad napjainkban az EU tagállami átlagától (40%). Jelenleg éves szinten 7 millió m³ körül alakul a fakitermelés nagysága, ennek mintegy fele tűzifa minőségű faanyag, amely meghatározóan hozzájárul a megújuló erőforrásokból történő energiatermeléshez. Az erdők a klímaváltozás hatásainak csökkentésében legnagyobb szerepet játszó természeti erőforrásunk, **a hazai szénkibocsátás 12-15%-át kötik meg.** Az erdőtelepítések és az erdőgazdálkodás, azon belül kiemelten a természet közeli erdőgazdálkodási módszerek alkalmazása **jelentős vidéki foglalkoztatási kapacitást jelent.** A képzettséget nem igénylő, kézimunka jellegű erdőgazdálkodási tevékenységek révén az erdészeti ágazat az elmúlt időszakban jelentős közfoglalkoztatásra is lehetőséget nyújtott.

Az erdőgazdálkodás jelentős foglalkoztatási potenciált jelent

2.1.9.4 Vadgazdálkodás, halgazdálkodás

Magyarországon az európai trendnek megfelelően az utóbbi 40-50 évben **növekszik a nagyvadállomány létszáma,** és ezzel arányosan a teríték adatok is folyamatosan növekednek (2000-ben 156 ezer db, 2011-ben 288 ezer db elejtett nagyvad). A nagyvad létszám jóval meghaladja az élőhelyen fenntartható egyedsűrűséget, amely **helyenként mező- és erdőgazdálkodási, valamint természetvédelmi problémát is jelent.** Az apróvad számára az élőhelyi változások kedvezőtlen életfeltételeket biztosítanak, amely várhatóan tartósan tovább **csökkenő apróvad létszámot** eredményez. A **vadászati turizmus Magyarországon igen jelentős,** évente mintegy 22-25 ezer külföldi érkezik bér vadászati céllal és a nagyvadállomány növekedése miatt az ágazatban további kapacitások vannak.

A növekvő nagyvadállomány helyenként mező- és erdőgazdálkodási, természetvédelmi problémákat okoz

Hazánk vízrajzi adottságai és hagyományai miatt jelenleg is fontos szerepet játszik Európa édesvízi haltermelésében. Természetes vizeinken jelenleg a **halászati hasznosítás jelentősége csökken, és a horgászhasznosítás kerül egyre inkább előtérbe.** Bár a szektor a hazai állattenyésztés bruttó termelési értékének mindössze 2,3%-át adja, **jelentősége igen nagy a vidékfejlesztésben, a vizes élőhelyek fenntartásában, a vízgazdálkodásban, illetve a hagyományok ápolásában.**

A halgazdálkodás jelentős potenciállal bír a vidékfejlesztésben

2.1.10 Bővülő kereskedelmi és szolgáltató szektor

A **kereskedelmi és szolgáltató szektor a foglalkoztatottak és az értéktermelés tekintetében is a legjelentősebb ágazattá vált Magyarországon,** mind a foglalkoztatottak, mind a bruttó hozzáadott érték kétharmadát ez az ágazat adja. Az ágazaton belül több területen is erős koncentráció zajlott le az elmúlt időszakban, **a kereskedelemben és a szállítás, raktározásban folyamatosan és erőteljesen csökkent a működő vállalkozások száma,** már a 2008-as válság előtt is. Mivel a fogyasztás, vagyis a vásárlói igények érdemben nem csökkentek ebben az időszakban ezen a területen, a csökkenés egyértelműen a kisebb vállalkozások megszűnésének vagy beolvadásának tulajdonítható. A kereskedelemben ez a nagy áruházláncok és bevásárlóközpontok terjedésével együtt zajlott. Figyelemreméltó, hogy a belkereskedelmi forgalom indexe már egy évvel a válság előtt, 2007-ben csökkenésnek indult. , A kiskereskedelmi üzletek száma 2008-tól indult csökkenésnek, míg **a bevásárlóközpontok száma az elmúlt 10 évben megháromszorozódott.** Az ellátás diverzifikálásának megőrzése és a hazai kisvállalkozók támogatásának érdekében hasznosabbnak tűnik az áruházláncok további terjeszkedését csak azokban a térségekben támogatni ahol ellátási hiány mutatkozik.

A kereskedelem és szállítás terén fokozódó koncentráció

A pénzügyekkel és ingatlanügyekkel foglalkozó vállalkozások száma viszont folyamatosan emelkedett, 2010-ben másfélszer annyi ingatlanos vállalkozás működött, mint 2003-ban. A GDP termelésében is nagy része van ennek a két területnek, az ingatlanügyek 2010-ben 9%-át, a pénzügyek 5%-át adták. A kereskedelem a visszaesés ellenére is a GDP 10%-át adta folyamatosan. **Jelentősebb fejlődést ebből a szempontból az infokommunikáció, a pénzügyek és az ingatlanügyek mutattak fel**, ezek voltak az elmúlt 10 év leginkább fejlődő szolgáltatásai a gazdasági válság előtt.

A pénzügyek, ingatlanügyek és info-kommunikáció fejlődése volt a legerőteljesebb a válság előtt

A szolgáltatási szektor egyik kitörési pontja lehet a **kreatív ipar** (pl. ipari formatervezés, dizájn ruhák és filmipar stb.), melynek fő bázisa Budapest és környéke. Ezekre a speciális tevékenységekre képzési és bevásárló turizmus építhető. A kreatív ipar, jelentős mértékben hozzájárul más iparágak, úgy az ipar, a feldolgozóipar, mint a technológiai szektor, és a szolgáltatások, versenyképességéhez. Közvetlenül, szolgáltatásokkal; vagy spillover, az alkalmazottak mobilitása, a tevékenységek közötti átjárhatóság révén. Továbbá nem is képzelhető el magyar márkák fejlődése, legyen szó élelmiszeriparról, orvosi diagnosztikáról, vagy gépgyártásról, ha azt nem támogatja egy dinamikus fejlődő kreatív ipar. A kreatív ipar nem csak fogyasztási javakat kínál, és nem elsősorban turisták számára, hanem olyan háttéripar, amely meghatározza egy térség értékteremtő képességét. További, már virágzó ágazat az **egészségturizmus**, különösen a fogászati és kozmetikai beavatkozások népszerűsége jelentős. Ezek elsősorban a nyugati, határ menti megyékben és Budapesten képviselnek jelentős gazdasági értéket.

Kitörési pont lehet a kreatív ipar és az egészségturizmus

A szolgáltató szektor teljesítménye **megkerülhetetlen szerepet játszik** a teljes tényezőhatékonyság, a termelékenység, a diverzitás, a jövedelemtermelő képesség, a hazai tulajdonú márkák és vállalkozások bevezetésében és pozícionálásában, az export bázisának és stratégiai pozícióinak erősítése – **több nemzetgazdaságilag fontos cél elérésében**. A befektetés ösztönzésben a hatékonyságkereső, illetve elsősorban az erőforrás-kereső, illetve új innovatív szegmensekben a stratégiai célú befektetések további ösztönzésében is megkerülhetetlen az üzleti szolgáltató szektor fejlődése, az itt elérhető szolgáltatások minőségének és választékának bővülése.

A szolgáltató szektornak kulcsszerepe van több nemzetgazdasági cél elérésben

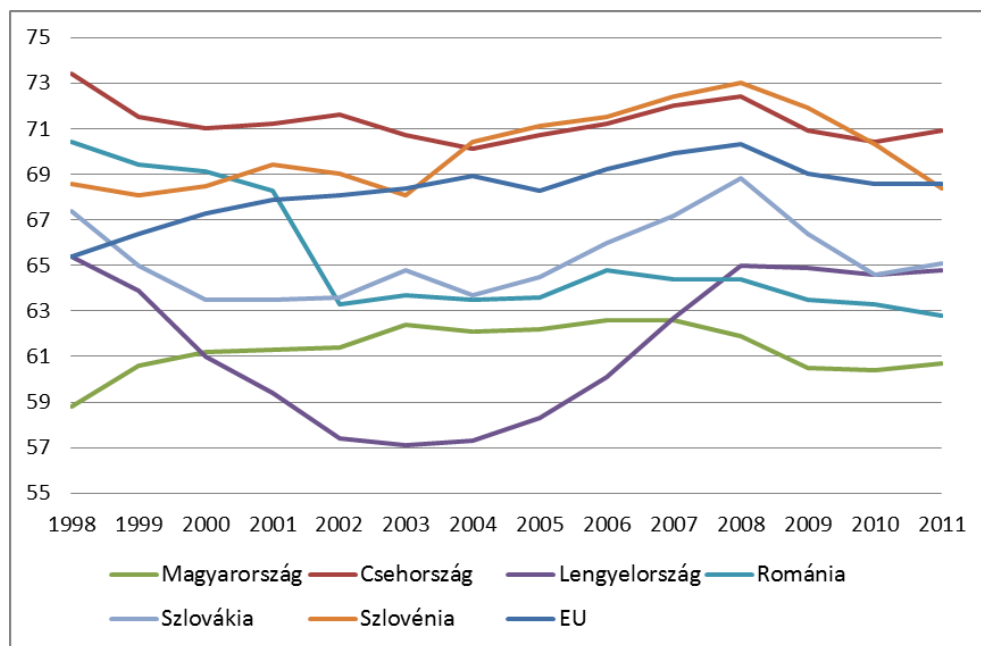
2.1.11 A gazdasági visszaesés rontja a foglalkoztatottságot

A rendszerváltással együtt járó gazdasági visszaesés nyomán az 1990-es évek első felében jelentősen átalakult a magyar munkaerőpiac: a rendszerváltást megelőző közel teljes foglalkoztatáshoz képest az 1996. évi mélyponton az aktív korú népesség alig több mint 50 százaléka dolgozott, és a munkanélküliek több mint fele egy éven túl sem talált állást. **1997-től kezdve a foglalkoztatottak aránya lassú növekedést mutatott** egészen a globális pénzügyi válságig, ami újabb csökkenést eredményezett.

Foglalkoztatási hiányosságok, kihívások

Európai összehasonlításban a **foglalkoztatottság** Magyarországon **kritikusan alacsony, 2011-ben mindössze 60,7% volt**. A rendszerváltás után minden poszt-szocialista országban hasonló visszaesés következett be, többségükben azonban a foglalkoztatás már 2009-re megközelítette az 1989 előtti szintet. Magyarországon ezzel szemben a kezdeti jelentős visszaesés után csak lassú és mérsékelt növekedés mutatkozott egészen 2007-ig, amikor a foglalkoztatottság elérte a 62,6%-ot, majd a gazdasági válság beköszöntével ismét csökkenésnek indult. Lemaradásunk a régiós versenytársainktól átlagosan majdnem 5 százalékpont.

Messze az 1989. évi foglalkoztatottsági szint elérése

A foglalkoztatás alakulása 1998 és 2011 között (%)

(forrás: EUROSTAT)

A foglalkoztatás ágazati szerkezetében látszik a **szolgáltató szektor** töretlen térnyerése, 2010-re a foglalkoztatottak majdnem **65%-a dolgozott már ebben a gazdasági szegmensben**. Ezzel párhuzamosan mérsékelten csökkent az egyes ipari szektorokban és az mezőgazdaságban dolgozók aránya.

Szolgáltató szektor térnyerése

A **foglalkoztatók nélküli térségek** tartósan magas (Borsod, Nógrád, Szabolcs 2009 óta 15% felett) munkanélkülisége, a szociális ellátórendszer ellenőztönző hatása és az iskolarendszer hiányosságai mára a **munkaerőpiac igényeit teljesíteni nem tudó rétegek és térségek kialakulásához vezetett**. A foglalkoztathatóságnak ebben az esetben nemcsak a digitális, hanem a nagyarányú (a felnőtt lakosság körében 25% körüli) funkcionális analfabetizmus is akadálya. A lakáspiac elmúlt időszakbeli változásai, a lakosság eladósodása és ingatlanjaik elértéktelenedése további, a munkaerőpiacon értékesülni képes munkaerő-kínálat mobilitását lehetetleníti el.

Periférikus térségek egyre rosszabb helyzetben

A hazai foglalkoztatás problémái különösen erősen, kumulálva jelentkeznek a **munkaerőpiac terén leghátrányosabb helyzetű roma népesség** esetében. A rendszerváltást követő gazdasági átalakulás különösen súlyosan érintette azokat az ágazatokat, amelyek jelentős számú roma identitású munkavállalót foglalkoztattak, így esetükben elmondható, hogy állásukat tömegesen veszítették el (egy becslések szerint az 1990-es évek elején romák által betöltött munkahelyek 55%-a szűnt meg, szemben az összes munkahely 33 százalékával). Többségük a későbbiek során sem tudott visszatérni a munkaerőpiacra, foglalkoztatásuk problémája tartóssá vált, a nehézségek pedig tovább öröklődtek, egyes térségekben jelentős társadalmi feszültségeket generálva. A roma népesség **foglalkoztatási szintje kevesebb mint fele, munkanélküliségi rátája három-ötszöröse** a nem roma lakosságénak. Bár a romák a népesség kb. 7%-át alkotják, a foglalkoztatottaknak csak kb. 2-2,5%-a roma származású (75-90 ezer fő), a regisztrált munkanélkülieknek viszont 25-30%-a (100-130 ezer fő).

Roma kisebbség foglalkoztatási potenciáinak kihasználatlansága

Magyarországon a **munkaerő-piaci szempontból veszélyeztetett célcsoportok** az alacsonyan képzettek, a megváltozott munkaképességűek, az 50 éven felüliek, a fiatal pályakezdők, valamint a kisgyermekes nők. E csoportok munkakeresletére több szabályozási tényező is negatívan hat. A rugalmatlan szabályozás elemei között szerepelnek a foglalkoztatást terhelő relatíve magas járulékok, a magas minimálbér, a foglalkoztatáshoz (pl. munkaerő felvételéhez és elbocsátáshoz) kötődő adminisztratív

Családbarát foglalkoztatás hiánya

terhek, valamint az atipikus foglalkoztatási formák, a részmunkaidő és a távmunka alacsony támogatottsága a munkaadók körében. A **fogyatékos személyek** minél teljesebb társadalmi integrációjához elengedhetetlenül szükséges az integrált, illetve védett munkaerőpiacon való növekvő jelenlétük. A 2001. évi népszámlálás szerint a fogyatékos személyek foglalkoztatási mutatója mindössze 9%-os volt..

A kritikus foglalkoztatási helyzet javítása érdekében a magyar kormány 2010-től a **foglalkoztatást ösztönző adó- és járulérendszer** alakított ki, a fogyasztási és forgalmi adó növelésével megteremtve a munkát terhelő adók csökkentésének forrását. Az Új Széchenyi Tervnek kiemelt jelentősége van a munkaerő-megtartás és további munkahelyek generálása tekintetében. Továbbá részben a kiterjedt közfoglalkoztatási programoknak is köszönhetően a foglalkoztatottak köre jelentősen nőtt, 2012 első negyedévében 59 ezer fővel.

Foglalkoztatás-
ösztönző
adórendszer

Státusz/Év	Mértékegység	2000	2010	Változás,2000=100 %
Foglalkoztatott	Ezer fő	3832,0	3750,1	-2,1
Munkanélküli		263,2	474,5	80,3
Gazdaságilag aktív		4095,2	4224,6	3,2
Gazdaságilag inaktív		2745,5	2544,6	-7,3
15-64 éves népesség		6840,7	6769,3	-1,0
Aktivítási arány	%	59,9	62,4	4,2
Munkanélküliségi ráta		6,4	11,2	74,8
Foglalkoztatási ráta		56,0	55,4	-1,1

A népesség gazdasági aktivitásának főbb mutatói
(Forrás: KSH)

Ágazat	2000 létszám (ezer fő)	megoszlás (%)	2005 létszám (ezer fő)	megoszlás (%)	2010 létszám (ezer fő)	megoszlás (%)
Mezőgazdaság	255,5	6,7	194,0	5,0	171,8	4,5
Ipar, építőipar	1304,0	34,2	1264,0	32,4	1160,8	30,7
Szolgáltatás	2296,7	60,3	2443,5	62,6	2448,6	64,8
Összesen	3809,3	100,0	3901,5	100,0	3781,2	100,0

A foglalkoztatottak nemzetgazdasági ágazatok szerint
(Forrás: KSH)

2.1.12 A szakképzés, felnőttképzés korlátozottan támogatja a gazdaságot

Az elmúlt két évtizedben komoly problémát jelentett az **iskolarendszerű szakképzés gyenge alkalmazkodása** a munkaerőpiac gyorsan változó igényeihez, amiben több tényező is fontos szerepet játszott. Ilyen volt a szakképző intézmények és a termelő vállalatok közötti együttműködés alacsony intenzitása, valamint a gyakorlatorientált kurzusok mérsékelt aránya a felsőoktatásban. Ezt a helyzetet kívánta javítani a **duális szakképzési rendszer kialakítása**. A 2011 végén életbe lépett **új szakképzési törvény** során létrejött új szabályozás a hiányosságok nagy részét korrigálja, a szakképesítések tartalmának és a vizsgarendszer működésének felülvizsgálata is megkezdődött. Fontos új elem, hogy a **gazdasági kamarák** sokkal nagyobb szerepet kapnak a továbbiakban a szakképzés irányításában, amely révén a gazdaság és a szakképzés jobban összehangolható. A gyenge általános iskolai eredményekre nem lehet eredményes szakképzést vagy felsőoktatást építeni, nem lehet a mai technikai követelményeknek

A munkaerő
megfelelő újra-
termelődésének
korlátai

megfelelő munkaerőt képezni. Ezért az erős általános alapok megteremtése alapvető cél: az általános iskolában a biztos alapismeretek, írás- olvasás- számolás- szövegértés a középiskolában a nyelvtudás, nyelvvizsga megszerzése és az önálló tanulás képességének kialakítása, a természettudományos tárgyak oktatási színvonalának növelése.

Európai viszonylatban is tartósan **alacsony** hazánkban a **műszaki és természettudományi szakokon tanulók aránya**, ami hosszabb távon komoly akadálya lehet az ország versenyképessége szempontjából döntő jelentőségű innovációs potenciál erősítésének. Gondot jelent az ipari és a mezőgazdasági szakmák többségének alacsony presztízse, emiatt számos hiányszakma alakult ki. Ugyanakkor a fiatal szakmunkások növekvő számban vállalnak munkát Nyugat-Európában a lényegesen magasabb elérhető jövedelem miatt.

Hátráltató tényező a műszaki, természettudományi végzettségük hiánya

2010-ben Magyarország **felnőtt lakosságának mindössze 9%-a vett részt oktatásban/képzésben**, ezzel hazánk utolsó az unió tagállamai között, ahol a képzésben résztvevők aránya átlagosan 36%-os. A felnőttkori tanulást súlyos aránytalanságok jellemzik, hiszen megállapítható, hogy akiknek a legnagyobb szükségük lenne a tanulásra, azok nem vesznek részt benne, vagyis az alacsony iskolai végzettségűek, az idősebbek és a kistelepeleéseken élők részvétele a messze elmarad a szükségéstől. Komoly probléma, hogy a 16 év feletti lakosság körében **51% a digitális írástudatlanság** aránya. Különösen nagy a lemaradás az idősek, a munkanélküliek, a hátrányos helyzetűek, a kistelepeleéseken élők és alacsony végzettségűek körében, akiket szinte csak a felnőttképzés keretében lehet megszólítani.

Óriási lemaradás a felnőttoktatási részvételben és a digitális írástudás területén

2.1.13 Egyik kitörési pontunk lehet a kutatás-fejlesztés és az innováció

A válság leküzdése és a hasonló gazdasági problémákkal szembeni ellenálló képesség nagyban függ a régiók gazdaságának megújulási képességétől, az **innovációs potenciáltól**. Megállapítható, hogy Európa szerte hatalmas különbségek figyelhetők meg a K+F tevékenységek területi szórásában. Magyarország az OECD 2011. évi tudományos, technológiai és ipari eredménytáblájában (OECD, 2011) szereplő legtöbb mutató szerint lemarad az OECD átlagától, továbbá a **magyar vállalkozások K+F és innovációs tevékenysége elmarad az európai átlagtól**, különösen a KKV-k esetében, miközben ez a vállalatcsoport számos innovatívabb OECD gazdaságban fontos szerepet tölt be. Annak ellenére, hogy a magyar gazdaságban jelentős a csúcstechnológiai iparágak súlya, hazánkban a **vállalatok K+F ráfordítása GDP-arányosan összességében alacsony**. Magyarországon a GDP-arányos K+F ráfordítások mértéke az elmúlt évtizedben évenként 1% körüli szinten stagnált, 2010-ben 1,14 % volt (304,8 Mrd Ft).

Kevés figyelmet fordítunk az innovációra

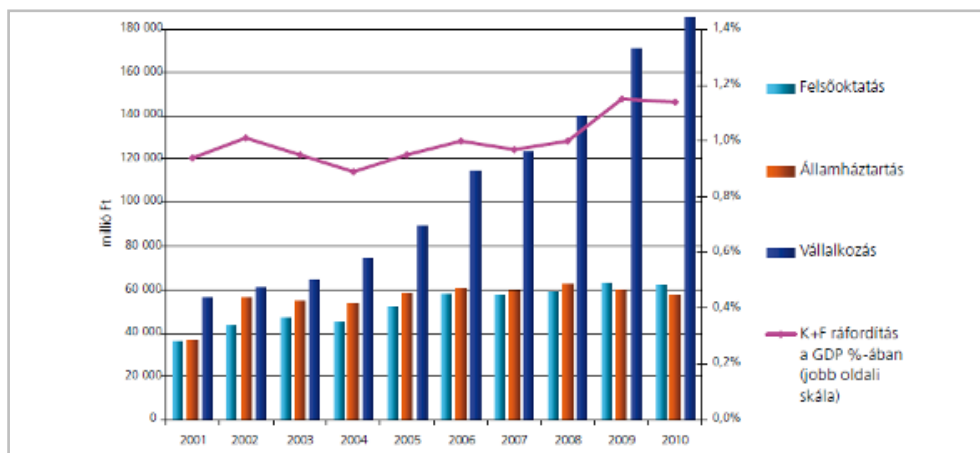
A vállalati K+F ráfordításait főképp saját forrásokból finanszírozzák. A 2010-ben K+F-re felhasznált 185,5 milliárd forint több mint kétharmadát a cégek maguk finanszírozták, további 16%-ban költségvetési forrásból, 13%-ban külföldről származó pénzeszközök segítségével. A vállalati szektor K+F tevékenysége ágazati szempontból egyoldalú, hiszen a K+F ráfordítások közel harmadát a négy nagy hazai gyógyszeripari vállalat adja.

A vállalati K+F ágazati koncentrátsága jelentős

A nemzetközi összehasonlításban a **hazai innovációs rendszer egyes elemei fejletlenek és/vagy rossz hatékonyságúak**, másrészt a kapcsolatuk és az együttműködésük intenzitása, minősége elégtelen. Az OECD országokban a legtöbb doktori fokozatot műszaki és természettudományos szakterületen adják ki. Hazánk ebben a tekintetben is messze elmarad a műszaki fejlődést fontosnak tartó országoktól, annak ellenére, hogy orvos, vegyész, fizikus, matematikus és mérnök szakembereink nemzetközi szinten is nagyon keresettek. A nemzeti innovációs rendszer területi koncentrálódását jól mutatja, hogy a **kutatóhelyek közel fele Közép-Magyarországon**

A magyarországi innovációs rendszer nem eléggé koordinált, minőségi és humán erőforrás problémákkal terhelt

működik, ahol a kutatók több mint 60%-a dolgozik, és az összes K+F ráfordítás majdnem kétharmadát is itt költik el. A térszerkezeti problémát azonban nem ez, hanem a kistérségi, területi kapcsolatok, interakciók hiánya jelenti, amelynek következtében a területi innovációs rendszerek hiányosak, töredezetek.

A kutatás, kísérleti fejlesztés ráfordításainak alakulása (Előző év azonos időszaka=100)

Forrás: (KSH, Magyar Növekedési Terv p. 103.)

Jelentős szakmai eredmények számít és jelentős továbbgűrűző hatása is lehet annak a döntésnek, amely szerint **a CERN adatfeldolgozó központja Budapesten fog megvalósulni**. Közép-Európa legnagyobb infokommunikációs beruházásában például a világ legnagyobb részecskegyorsítójának, az LHC-nek eredményeit fogják feldolgozni.

CERN
kutatóközpont
Budapesten

2.1.14 Energiafüggőség kontra fenntartható energiapolitika

Európa energiaigénye összességében egyre növekszik, a teljes energiafogyasztás 1996 és 2007 között évi 0,4%-kal emelkedett az EU-ban. Az Unió energiapolitikájának fontos kihívása, hogy az energiaigény növekedése sok esetben csupán import energia felhasználásával fedezhető, amely nagymértékben növeli egy régió függőségét és gazdaságának kiszolgáltatottságát. A kihívásoknak való megfelelés érdekében Európa számára a legfontosabb intézkedések az **energiatakarékosság és energiahatékonyság növelése**, illetve a megújuló energia-felhasználás részarányának növelése, az energiatermelés, és -beszerzés diverzifikálása, valamint egy egységes belső energiapiac megteremtése.

A fokozódó energia-fogyasztást egyre korszerűtlenebb, rugalmatlan energetikai rendszer látja el

Magyarországon a teljes energiafelhasználás összetételének változása kedvezőtlenebb az uniós átlagnál. 2010-ben Európai léptékben **alacsony volt a megújuló energiaforrások részaránya az összes energia felhasználásból (17,4%, szemben az EU 27 átlagos 20%-al)**. Közben rendkívül **magas az energiainport-függőség**. Az energiafüggetlenség felé való haladás és az EU 2020 céljai mellett az EU Energiaügyi- és Dekarbonizációs Útiterve is hasonló irányt tűz ki, az energiaszektorban 85%-os széndioxid kibocsátás csökkentést irányoz majd elő a tagállamok részére 2050-re. Azonban Magyarországon a 2008-as válság előtt dinamikus emelkedő energiaigény kielégítésén az atomenergia meghatározó részaránya mellett (42%) főképp elavult és alacsony hatásfokú fosszilis energiaforrású erőművek dolgoznak. Az utóbbi időben a hazai energiaellátáson belül a **megújuló energiaforrások nagysága ugyan emelkedett (2010-ben 8,7%), de még mindig jócskán az uniós érték alatt van, és elmarad a technikailag már most is elérhető mértéktől**. A megújuló energiaforrások fő alkalmazási területei a fűtési célú hőenergia-termelés, a villamosenergia-termelés, valamint az egyre növekvő mértékű üzemanyag-termelés. A villamosenergia-termelésben való nagyobb arányuk elérését többek között a korszerűtlen szabályozási

Kisléptékű fejlesztések hiánya

rendszer is hátráltatja, hiányoznak azok a technikai eszközök, például az intelligens hálózat, amelyek lehetővé tennék a megújuló energiaforrások hullámzó teljesítményének kiegyenlítését. Hiányoznak a központi rendszer terhelését csökkentő és az ellátásbiztonságot is javító, **autonóm, kisléptékű energiarendszerek** is, amelyek a helyi gazdaság fejlesztéséhez is nagyban hozzájárulhatnak.

A **megújuló energiaforrásokból termelt villamos energia 68,5%-a biomassza eredetű**, ennek jelentős részét egyszerűen a korábbi szenes erőművekben elégetett tűzifa adja, ami gazdaságossági és fenntarthatósági szempontból sem vállalható hosszú távon. A szélerőművek tűnnek jelenleg a legsikeresebb fenntartható villamosenergia-forrásnak Magyarországon, az első szélerőmű 2000-ben állt üzembe, azóta összteljesítményük elérte a 329 MW-ot, részesedésük a 13,4%-ot. A vízerőművek részesedése mindössze 9,7% és ezen a téren gyakorlatilag már nem lehet érdemi fejlődésre számítani országos szinten, kisméretű lokális rendszerekben viszont még vannak fejlesztési lehetőségek. A hulladékgazdálkodás korszerűsödésével a biogáz hasznosítása is egyre kézenfekvőbb és rentábilis megoldás lett, de itt még alig vannak kiaknázva a lehetőségek. Magyarország **geotermikus adottságai** nem csak európai, de nemzetközi viszonylatban is **kiemelkedőek**. Az ország geotermikus potenciálja becslések szerint is legalább ~60 PJ/év (összesen kb. 343 000 PJ), amiből jelenleg mindössze 3,6 PJ/év (2010) hő hasznosítunk energetikai céllal. A geotermikus energia nagyobb, erőművi léptékű alkalmazását a beruházás megtérülését és hosszú távú üzemeltetését biztosító, valamint a környezetterhelés csökkentését célzó bevezetett kötelező visszasajtolás drágasága és a komplex felhasználás szükségessége korlátozza.

A megújuló energiaforrások kihasználása elindult, de még gyerekcipőben jár

A hazai energiafogyasztás másik meghatározó területe az épületek energiaigénye, a **Magyarországon felhasznált összes energia 40%-át az épületeinkben használjuk el**, melynek mintegy kétharmada a fűtést és hűtést szolgálja. A közelmúltban elterjedt gázfűtés anyagilag egyre kevésbé fenntartható, ráadásul rendkívüli kiszolgáltatottságot jelent, mivel gyakorlatilag kizárólag Oroszországtól látja el hazánkat földgázzal, a hazai termelés már nem számottevő. Ezért támogatni kell az olyan alternatív fűtési-hűtési megoldások terjedését – megújuló energia alapú távfűtés, hőszivattyúk, foto termikus- és fotovoltaiikus napelemek – amelyek csökkentik az import energiahordozó kiszolgáltatottságunkat. A lakásállomány mintegy 70%-a energetikailag kifejezetten pazarlónak tekinthető. A legjelentősebb energia megtakarítás tehát éppen ezek felújításával, korszerűsítésével érhető el. Ezen a téren pedig a hőszigetelés mellett a megújuló energiaforrásoknak is fokozottabb szerepe lehet, például a hőszivattyúk, napkollektorok használatával, energetikailag legalább részlegesen autonóm épületekkel. Az energetikai korszerűsítés középtávon már a költségvetés számára is jelentős megtakarítást jelenthetne a gazdasági és környezeti szempontból is káros távhő- és gázár-támogatások megszüntetésével, továbbá a foglalkoztatásra és a belső keresletre is pozitív hatást gyakorolna.

Pazarlónan elavult épületállomány

2.1.15 Mobilitás és elérhetőség a gazdaság szolgálatában

A **közlekedési ágazat a hazai nemzeti termék 6-8%-át állítja elő**, közvetetten azonban más ágazatok jövedelemtermelő képességét is befolyásolja. Az áruk és szolgáltatások mozgásának színvonala, hatékonysága egyik **kulcseleme a termelő ágazatok versenyképességének**. Mindemellett jelentkezik a társadalmi-gazdasági feltételrendszerből eredő **mobilitási igények**, amelyek magas szintű kielégítése alapszükségletté vált.

A közlekedési ágazat jelentősége

A **közlekedési ágazat az országban mintegy 300 ezer embert foglalkoztat közvetlenül**, amely a munkavállalók mintegy 8%-át jelenti, de az egyéni és közösségi személyközlekedésben való részvétel miatt valójában a társadalom 80%-a aktív alanya, vagy részese e tevékenységnek. A közlekedési szolgáltatások nemzetgazdaságra és környezetminőségre gyakorolt jelentős hatásán túl azért is figyelmet érdemelnek, mert hatással vannak az emberek életminőségére, a társadalom gazdasági-társadalmi

Életminőség és társadalmi-gazdasági mobilitás befolyásoló tényező

alkalmazkodó képességére is, például a munkahelyválasztással/változással kapcsolatos mobilitás lehetősége.

A közúti közlekedés gerincét alkotó gyorsforgalmi úthálózat nem csak a hazai forgalmi igényeket kell, hogy kielégítse, hanem a nemzetközi tranzit utak részeként is jelentős szerepet tölt be. A legfontosabb nemzetközi tranzit utak részét is jelentő autópályák országhatárig való kiépülése potenciálisan jó gazdaságfejlesztési lehetőséget teremt. Azonban jelenleg a **hazai közúthálózat minőségi** jellemzői (teherbírása, balesetveszélyessége), valamint a **gyorsforgalmi úthálózat alacsony kiépítettsége** nem elégítik ki a növekvő tranzit- és belföldi forgalmi igényeket. Az úthálózat az elmaradt felújítások miatt rendkívül rossz állapotú, a rendkívül megnövekedett nehézteherforgalom és a megengedett tengelyterhelés miatt tovább romlik. A rossz vagy nem megfelelő minőségű utak aránya különösen Borsod-Abaúj-Zemplén, Szabolcs-Szatmár-Bereg, Jász-Nagykun-Szolnok, Heves, Nógrád, Somogy, Baranya és Zala megyékben magas.

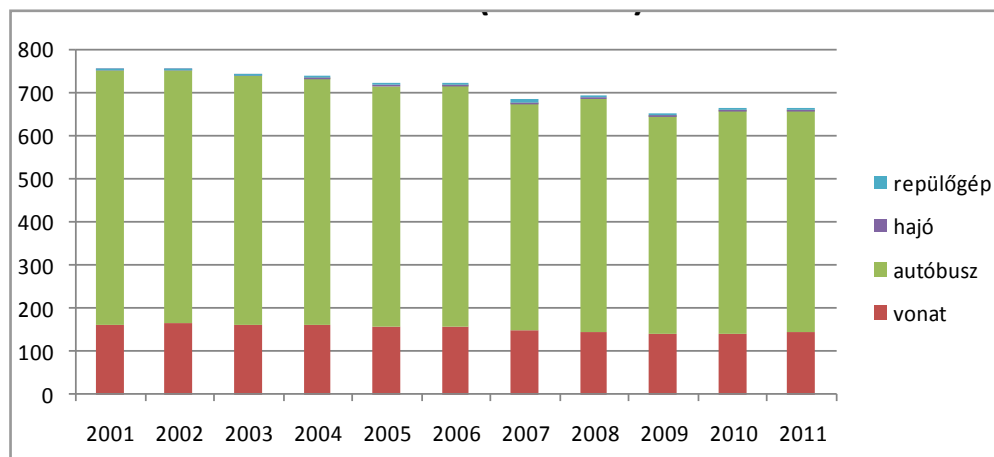
Geostratégiai pozíciókat kihasználatlanul hagyó centrális közlekedési infrastruktúra

A **fővárosközpontú, sugaras szerkezetű főútvonal- és vasúthálózat** gátolja a regionális kapcsolatok erősödését, és jelentős egyenlőtlenségeket okoz az elérhetőség színvonalában. Problémát jelent továbbá, hogy a Duna felső szakaszán a folyami hidak keresztezik a településeket, az alsó szakaszon pedig a kiépített hidakhoz hiányoznak a jó ráhordó kapcsolatok. Az elmaradottabb térségek, települések fejlődését a fentiekben túl nagyban gátolja a régió belüli hiányos közlekedési hálózat. Sok helyen hiányoznak a településeket elkerülő, tehermentesítő, illetve összekötő utak, de szintén gyakran problémát okoz a térségi központok, megyeszékhely elérése. Az úthálózat korszerűsítése a települések kapcsolatrendszerének kiépítése, illetve a vállalkozások megtelepedésének szempontjából is prioritásként kezelendő feladat. Régóta fennálló probléma, hogy oldódjon a főváros központú úthálózat. **A sugaras rendszer helyett egy hálós szerkezetre van szükség**, amely sokkal hatékonyabb fejlesztési potenciállal rendelkezik. Ennek érdekében számtalan terv készült, a legfontosabbak egyike az M4-M8 összekötése és az M9 megépítése.

A periférikus térségek fejlődését gátolja a rossz elérhetőség

Azonban a személygépkocsi vásárlások 2000-es években tapasztalt felfutása, a terjedő és kevésbé kontrollált szuburbanizáció (például Budapest, Debrecen, Szeged, vagy Pécs esetében) és a szinte korlátlan hitelfelvételek miatt a közösségi közlekedés folyamatosan veszít jelentőségéből, amely trend az utóbbi évek gazdasági válsága és az üzemanyagárak emelkedése miatt akár rövidtávon megváltozhat. A **helyközi forgalomban tapasztalt visszaesés** jórészt a hivatásforgalmú közlekedés személygépkocsira áthelyeződésének és kisebb mértékben a demográfiai folyamatoknak (kevesebb diák és munkavállaló) köszönhető. Jelentős párhuzamosságok alakultak ki a közlekedési kínálatban a vasút és a busz közlekedés területén. Ennek ésszerűsítése, összehangolása térségi szinten, az önkormányzatok bevonásával indokolt. A **frissen szuburbanizálódó városok elérhetősége** a környező településekről, vagy a település újonnan beépített részeiről az infrastrukturális és szervezésbeli hiányosságok **miatt ritkán megfelelő**. A szállított utasok száma 2001 és 2011 között 12,2%-kal csökkent. 2001-ben még évente 756 millió, 2011-ben pedig már csak 664 millió fő vette igénybe a szolgáltatást. Az utaskilométer tekintetében már nem fedezhető fel ekkora változás, a vizsgált időszakban 25 és 26 milliárd között mozgott ez az érték. Mindehhez hozzájárul a közösségi közlekedési vállalatok, egyre romló anyagi helyzete, ami nem teszi lehetővé a járműpark fejlesztését, a dinamikusabban fejlődő térségekben a menetrendek kellő sűrítését. A hatékony és környezetbarát elővárosi közlekedés szervezeti feltételeinek megalkotása pedig csak kezdeti lépéseinél tart.

Mobilitást nem segítő közösségi közlekedés-szervezés

Helyközi személyszállításban szállított utasok száma (millió fő)

(Forrás: KSH)

A **helyi közösségi személyszállítás visszaesése** meghaladta a helyközi forgalom csökkenését is. 2001 és 2011 között a szállított utasok száma 16,5, a megtett utaskilométer 22,4%-kal csökkent. Figyelemreméltó a **kötőpályás közlekedés viszonylag stabil helyzete**, ami ezen ágazatok fenntartásának szükségességét bizonyítja. A folyamat ebben az esetben is a gépkocsi-használat növekedésével van párhuzamban. A személygépkocsi vásárlás a 2000-es évek elején rendkívül dinamikus növekedett, azonban a vásárlóerő lehetőségeit jóval meghaladó, hitelből finanszírozott folyamat fenntarthatatlan volt. Fokozatos visszaesés után a 2008-as gazdasági válság rendkívüli mértékben visszavetette a vásárlásokat, a csúcshoz számító 2003-as évinek 2011-ben csupán harmada volt az üzembe helyezések száma.

Pazarló közlekedési szokások, közösségi közlekedés, mint alternatíva leépülése

Az **áruszállításban** a szállított áruk tömegét figyelembe véve az évtized elejétől **2008-ig dinamikus növekedés játszódtott le** (207-ről mintegy 344 millió tonnára), majd 2011-ig erőteljes csökkenés volt észrevehető (263 millió tonnára). Árutonnan kilométerben ugyanez a trend látszik, hiszen 2008-ig az évtized elejéhez képest megduplázódott az ez az érték, majd 2011-ig jóval kisebb mértékben ugyan, de visszaesés volt tapasztalható.

Az áruszállítás volumenét sem hagyta érintetlenül a gazdasági válság

Az áruszállításban a vezető szerepet a közút tölti be, melyet a vasút, a csővezetéken történő és végül a vízi közlekedés követ. A 2001-től 2011-ig tartó időszakban a közúti közlekedés szerepe egyre inkább növekedett (48-ról 68%-ra) miközben a vasút egyre nagyobb mértékben veszít jelentőségéből (29%-ról 18%-ra). Ez a trend egyben a közlekedési ágazat környezetminőségre gyakorolt negatív hatásának növekedését is jelenti. A vízi közlekedés 4-5%-on stagnál, miközben a csővezetéken történő közlekedés a 2001-ben regisztrált 20%-os arányról a felére esett vissza.

A folyami hajózás mellett a légiforgalmi ágazatban rejlő lehetőségek terén is érzékelhető kihasználatlan potenciál. A **Duna hajózhatóságának** kérdése meghatározza az **áruszállítás volumenét**, amely a hazai hajózási járműpark korszerűsítésével, környezetkímélő eszközök alkalmazásával, valamint a hazai kikötőhálózat EU komforttá tételével jelentősen növelhető lenne. A Budapest központú **légi forgalom** terén visszaesés várható a hazai légitársaság megszűnése miatt, azonban az ily módon megnyílt piacon teret nyerhetnek újabb légitársaságok, melyek akár bővíthetik is a Budapestről elérhető desztinációk körét. A **regionális repülőterek** (elsősorban Sármellék, Debrecen és Pér, továbbá Pécs-Pogány, Szeged, Nyíregyháza, Börgönd) szerepének jövőbeli felértékelődése mellett számolni szükséges a jelenleg még kihasználatlan repülőterekben is rejlő logisztikai célú hasznosítási lehetőségekkel (pl.: volt katonai repülőterek: Kalocsa-Foktő, Taszár, Mezőkövesd, Kunmadaras). A repülőterek fejlesztésének alapja egy környezetvédelmi, területfejlesztési, gazdasági, közlekedési szempontból megalapozott stratégia kell, hogy legyen.

Kihasználatlan lehetőségek a folyami hajózás és légiforgalom terén

A **logisztika Magyarország egyik leggyorsabban fejlődő ágazata** volt az elmúlt években, szerepe a nemzetközi áruforgalom kiszolgálásában különösen fontos. Magyarország földrajzi helyzetéből adódóan igen fontos az európai térben, illetve azon belül a tranzitgazdaságban betöltött szerepe. Magyarország összeköti Nyugat- és Észak-Európát a Balkán- félsziget országaival, nagyobb távlatokban pedig Európát Ázsiával. A tranzitgazdaság további fejlesztése, a szolgáltatások minőségének javítása például megfelelő pihenőhelyek kiépítésével hatalmas kiaknázandó potenciált jelent számunkra. Logisztikai központok a főbb közúti és vasúti csomópontok mentén, továbbá ezek, valamint dunai és tiszai kikötők találkozásánál jöttek létre. **Mint a hazai logisztika viszonylag új intézményei, a legtöbb kiépítése, fejlesztése még zajlik**, ilyen például a BILK (Budapesti Intermodális Logisztikai Központ) fejlesztése, ami 2011 végén fejeződött be.

A logisztika az egyik leggyorsabban fejlődő ágazat

2.1.16 Az infokommunikáció itthon is meghatározó ágazat lett

Az információhoz való hozzáférés ma már külön gazdasági tényező. **Az infokommunikációs infrastruktúra a rendszerváltás után robbanásszerűen fejlődött és folyamatosan fejlődik ma is.** A lakosság internethez való hozzáférése folyamatosan javul, ma már a lakosság harmada rendelkezik otthon internet előfizetéssel, és még ennél is többen férnek hozzá a világhálóhoz egyéb helyeken (munkahelyről, könyvtárból, nyilvános helyekről stb.). Az internetelés széles körben elterjedt a nagyvárosokban és a fejlettebb térségekben, míg a vidékies és az elmaradott kistérségekben az átlagosnál alacsonyabb az internethasználók aránya.

Stratégiai ágazattá vált az IKT szektor

A telefónia terén alig 10 év alatt túllépett a vezetékes hálózaton a mobiltelefonok használata, csökkentve ezzel az országos ellátás területi különbségeit. A technológiai fejlődéssel **előtérbe kerülnek a mobil alkalmazások**: a vezetékes internethasználat helyett a mobilinternet-hozzáférés és az asztali gépek. Az információs társadalom ugyanakkor nem csak az infokommunikációs rendszerekhez való hozzáférést, hanem azok használatát, a társadalmi-gazdasági életbe való integrálódásukat is jelenti. Az úgynevezett „e-gazdaság” szerepe folyamatosan nő. **A vállalkozások számára ma már elengedhetetlen, hogy megjelenjenek a világhálón** (e-kereskedelem és más szolgáltatások). A közigazgatásban hasonlóképpen minőségi változás az elektronikus ügyintézés különböző formáinak elterjedése, ami tipikusan az információs technológiák társadalmi életben való hasznosulásának példája. A tendenciákat jól jelzi, hogy a válság ellenére az **internet-előfizetések száma tovább emelkedett, 2011 végén meghaladta a 4 milliót**, a mobilinternet-előfizetések pedig elérték a 2 milliót. A mobilhálózatban bonyolított adatforgalom pedig harmadával bővült az előző évhez képest.

Egyre sokrétűbb és egyre kevésbé helyhez kötött alkalmazások

2.1.17 Területileg erősen koncentrált turizmus

Hazánk fekvése, természeti adottságai és kulturális öröksége következtében kedvező turisztikai adottságokkal rendelkezik. Természeti adottságaink közül a legfontosabbak közé tartoznak a **gyógy- és termálvizek**. Megfelelőek az adottságok a **vízi-, öko-, lovas, és kerékpáros** turizmushoz, továbbá a **falusi turizmus** számára. A kulturális- és történelmi adottságok csak kis része képvisel jelenleg egyedi, nemzetközi szinten versenyképes vonzerőt. Ennek oka, hogy bár a magyarországi épített örökségállomány színvonalát, értékeit tekintve európai, nemzetközi rangú, helyzete, állapota, tudományos igényű helyreállításainak hiánya, a nagyközönségnek való bemutatást jelenleg képviselő állomány csekély aránya miatt nem tudja még betölteni jelentős szerepét a turizmusban. Magyarország jelentős mértékben elmarad ezen a területen a nemzetközi gyakorlattól és átlagtól, amelyen változtatni szükséges. Az erre épülő termékek és attrakciók a **világörökségi helyszínek**, kastélyok, várak, a **vallási turizmus** emlékei, a különleges **építészeti értékek**. A magyar **gasztronómia**, a **bor- és pálinka kultúra világhírű**.

Jó turisztikai adottságok

Budapest az ország első számú turisztikai fogadóterülete, azonban kedvező adottságai ellenére az európai nagyvárosok között csak második vonalbeli célterület. A **Balaton** az ország második legjelentősebb nemzetközi vonzerejű turisztikai térsége. Az **egészség- és egészségügyi turizmus** területén jelentősek a **gyógyhelyek**, továbbá kiemelt vonzerőt jelentenek az UNESCO **világörökségi helyszínek**. A kedvező természeti-földrajzi feltételekkel, illetve kulturális és gazdasági vonzerőkkel bíró **összefüggő üdülőterületek** közül a vendégforgalom alapján kiemelkedik a Dunakanyar, Velencei-tó térsége, a Mátra-Bükk, Sopron-Kőszeghegység, a Tisza-tó, a Mecsek és a Villányi-hegység térsége. A magyar turisztikai intézményrendszer átalakulását a jövőben a kormányzat által is támogatott turisztikai desztináció menedzsment (TDM) szervezeteknek kell elősegíteniük.

Budapest az első számú fogadóterület

Az egyre jelentősebbé váló **ökoturizmus** magába foglalja az idegenforgalom mindazon formáit, melyek a kimondottan üdülési célú tömegturizmustól eltérően, elsősorban természeti területekre, a környezeti értékeire irányulnak. Hazánk ökoturisztikai potenciálja lehetőség ad arra, hogy általa a **helyi értékek megőrzése**, a vidéken élő emberek gazdasági előnyökhöz jutása mellett váljon biztosítottá. Az **egészségturizmus egy rendkívül dinamikus fejlődő ágazata hazánkban**, a lakosság körében egyre erősödik az egészségtudat, az emberek többet költenek saját és családjuk egészségére. Azonban az egészségturizmus **motorja továbbra is a magas jövedelemmel rendelkező külföldi állampolgárok hazánkba látogatása**, elsősorban a kedvező árú fogászati, valamint szépészeti beavatkozások igénybevételének céljából. A minimum négy éjszakát hazánkban eltöltő külföldi vendégek 18%-ának a gyógykezelés és a wellness turizmus képezi utazásának fő motivációját. A külföldi vendégek körében rendkívül kedvelt az ország nyugati határvidéke, valamint Budapest, így ez a szegmens is igen erős területi koncentrációt mutat. Az **egészségturizmus területén is érzékelhető egyfajta keleti nyitás**, dinamikus emelkedik az orosz ajkú vendégek száma, elsősorban a híres gyógyfürdők környékén található közép- és felsőkategóriás szállásokon.

Új kiterjesztési pont lehet az öko- és egészségturizmus

A vendégforgalmi adatok szerint 2011-ben 20,6 millió vendégéjszakát regisztráltak kereskedelmi szálláshelyeken, ebből 15,3 millió vendégéjszakát szállodában töltöttek a vendégek. 2011-ben összesen 6 millió vendég szállt meg szállodában, főképp a fővárosban és a Balaton régióban, az átlagos szállodai tartózkodási idő pedig 2,5 éjszaka volt. **2004 és 2011 között** a kereskedelmi szálláshelyek vendégeinek száma 21,2%-kal, vendégéjszakáinak száma 9,1%-kal emelkedett, vagyis **csökkent az átlagos tartózkodási idő** (2,9-ről 2,6 napra). A külföldi vendégek száma növekedett (16,9%-kal), a külföldi vendégéjszakák száma azonban 1%-kal csökkent. A vendégéjszakák száma alapján a legfontosabb küldő piacok továbbra is Németország, Ausztria és az Egyesült Királyság, míg a környező országok súlya egyre jelentősebb a beutazó forgalomban.

Környező országok szerepe nő a beutazó forgalomban

A belföldi vendégek száma 2004-2011 között 25,5%-kal, a belföldi vendégéjszakák száma 21,6%-kal bővült. Ezen időszakban **nőtt a belföldi vendégéjszakák aránya** az összes vendégéjszakán belül: 2004-ben 44,4% volt, 2011-ben pedig már 49%. A belföldi turizmus fejlesztése kiemelten fontos prioritás, hiszen így a turisták által elköltött pénz az ország gazdaságát erősíti. 2011-ben a kereskedelmi szálláshely-típusokban és magán szállásadásban közel 562 ezer férőhely volt az országban, amelynek közel fele együtt a Balaton-Budapest desztinációkban található, ami **erős területi koncentrációt** jelez. Az összes kapacitáson belül a szálláshelytípusok arányában a döntő részt továbbra is a szállodai (24%) és a kempingférőhelyek (17%) teszik ki. **Az országos tendenciák a magasabb minőségű szálláshelyek felé való elmozdulást jelzik.** A vendégforgalom emelkedése, mind a vendégek számát, mind a vendégéjszakákat tekintve a válság ellenére folytatódott, különösen a szállodai forgalom emelkedett 2012-ben is. További emelkedést indukálna a nemzetközi szinten is egyre jelentősebb tömegeket vonzó épített örökség értékeinek kibontakoztatása és bemutathatóvá tétele, valamint a nagyobb turisztikai tengelyek megvalósítása.

Bővülő vendégéjszaka szám

2.1.18 Támogatáspolitikai

Magyarország számára az egyik legnagyobb támogatási forrást az Európai Uniótól érkező fejlesztési támogatások jelentik. Az aktuális többéves pénzügyi keret (2007-2014) alatt **24,9 milliárd eurót irányoztak elő** hazánk számára. Magyarország a jelenlegi tervezési időszakban jelentős EU-s támogatásban részesül, ugyanakkor a rendelkezésre álló források lehívásánál számos akadály figyelhető meg, **amely a források elérhetőségét jelentősen megnehezítik.**

A jelenlegi támogatáspolitikai fő finanszírozási forrása az EU támogatások köre

Magyarország 2020-ig tartó gazdasági teljesítményét jelentősen meg fogja határozni a hazánk számára rendelkezésre álló EU-s források mértéke a 2014-2020 közötti költségvetési időszakban is, amelynek tervezése jelenleg is zajlik. Hazánknak törekednie kell arra, hogy a Kormány által kiemelt ágazatként kezelt szektorok a következő többéves pénzügyi keretből megfelelő mértékben részesüljenek, a forrásokhoz való hozzáférés a lehető legkedvezőbb legyen.

Magyarországon EU-s és regionális értelemben véve is kiemelkedően magas az állami támogatások bruttó hazai termékhez viszonyított aránya. Amennyiben az ipar és a szolgáltató szektor számára juttatott támogatásokat vizsgáljuk (a kríziskezelő intézkedésektől eltekintve) megállapíthatjuk, hogy **hazánk 1%-os GDP arányos értéke több mint duplája az EU 27 átlagának**, de az újonnan csatlakozó államok 0,55%-os értékénél is kategóriákkal magasabb.

GDP-hez viszonyítva kiugró az állami támogatások aránya

Az eszközök tekintetében az állapítható meg, hogy hazánk – az EU 27 átlagához hasonlóan – **a támogatásokra szánt összeg közel felét közvetlen támogatásokra fordítja**, hasonló, bár **kisebb mértékben költ adókedvezményekre**, míg a **többi instrumentum részaránya jóval alacsonyabb.** Az újonnan csatlakozó államok átlagát tekintve az arányok eltérőek: jelentősebb, közel kétharmados részaránya van a közvetlen támogatásoknak, az adókedvezmények mértéke csupán 31%-os. Ehhez képest a magyarországi adókedvezmények aránya 47%, ráadásul ennek több mint 90%-a külföldi vállalatoknál csapódik le. Az inkább rövid távú hatásokkal bíró adókedvezmények mellett a hazai gazdaság megerősítésének érdekében javasolt a kis- és középvállalkozások megerősítése is kormányzati eszközökkel. A nagy adókedvezmény megítélése elsősorban a gazdasági- társadalmi szempontból hátrányos helyzetű, magas munkanélküliségű térségekbe települő befektetőknek jelenthet nagy segítséget.

Az adókedvezmények nagy aránya nem jellemző a többi újonnan csatlakozott tagállamra

A hazai támogatáspolitikai meghatározó elemei az **egyedi kormánydöntéssel megvalósított támogatások**, amelyek a nemzetgazdasági szempontból kiemelkedő jelentőségű beruházást végrehajtó befektetők pénzügyi támogatásán alapulnak. 2003 és 2010 között mintegy 100 milliárd forint vissza nem térítendő támogatással járult hozzá a magyar költségvetés ezen beruházások magyarországi megvalósításához.

Nagy szerepe van az egyedi kormánydöntés alapján realizált beruházásoknak

2.1.19 Összefoglaló gazdaságstratégiai üzenetek

Hazánk rendkívül nyitott gazdaságnak számít, külkereskedelmi termékforgalmunk GDP-hez viszonyított aránya az egyik legmagasabb Európában. Így a növekedés szempontjából kiemelt célunk a hazai gazdaság nettó exportjának (a külkereskedelmi kivitel és a behozatal különbsége) maximalizálása, amely **a hazai tulajdonú vállalatok termelési láncba történő mélyebb integrálása, belső piacon történő megerősítése**, valamint az **exportpiacokon jelenlévő, a külföldi piacokon is versenyképes termékeket előállító magyar tulajdonú vállalkozások további terjeszkedésének elősegítése** révén

Erős hazai vállalatokra épülő export

valósítható meg. Ezen kívül törekednünk kell a kis- és középvállalkozások, a hazai és nemzetközi multinacionális cégek együttműködésére és a feldolgozó ipar újratereztésére. A növekedés szempontjából kiemelkedő jelentőséggel bír a gazdaság motorjainak beindítása, a fő kitörési pontokként szolgáló, **magas hozzáadott értékű, tudásra épülő speciális iparágak** (bionika, egészségipar, gyógyszergyártás, orvosi berendezés és eszközgyártó ipar, környezet ipar, IT szektor, kreatív ipar stb.) **erősítése**, támogatása.

Gazdaságunk fellendítésének egyik kulcsa a **foglalkoztatás növelése**, ezért rövid távon az egyik kiemelt cél a **nagyobb foglalkoztatási potenciállal rendelkező innovatív gazdasági ágazatok** erősítése, valamint ezen speciális iparágakon túl általában a K+F+I fejlesztése, a nagytőke vállalati kutatóbázisainak Magyarországra vonzása. Ugyanakkor meg kell találni az egyensúlyt ezen ágazatok és a magas hozzáadott értéket előállító szektorok között, amelyek nem feltétlenül foglalkoztatnak tömegeket. **Új piacok feltárása** (keleti nyitás), a külkereskedelmi kapcsolatok erősítése szintén a közeljövő fontos feladatai közé tartozik, ahogyan a **szociális gazdaság támogatása** és a **közfoglalkoztatás biztosítása** is. Hosszú távon az ország kitörési pontja lehet az **innováció, az innovációra épülő iparágak fejlesztése**, valamint az **élelmiszergazdaság fejlesztése**.

A potenciálok jobb kihasználása hosszú távú tervezést igényel

Rövid távon szükséges gazdaságstratégiai feladatok	Hosszú távú fejlődést megalapozó gazdaságstratégiai területek
<ul style="list-style-type: none"> • foglalkoztatást biztosító gazdasági ágazatok és tevékenységek fejlesztése • nagyobb foglalkoztatási potenciállal rendelkező gazdasági ágazatok támogatása • piacbővítési lehetőségek feltárása, piacbővítés (pl. keleti nyitás) • szociális gazdaság támogatása • közfoglalkoztatás biztosítása 	<ul style="list-style-type: none"> • piaci újrapozicionálás • innovatív, versenyképes, magas hozzáadott értéket előállító ágazatok hazai termelésre, kutatásra alapozott fejlesztése • a szakképzési, felsőoktatási és felnőttképzési háttér megteremtése • agrár- és élelmiszergazdaság exportcélú és belső piacot, foglalkoztatást és egészséges élelmiszereket biztosító fejlesztése • hálózati gazdaság és helyi gazdaság erősítése • turizmus erősítése

2.2 Társadalmi erőforrásaink, társadalmi kihívások és trendek

2.2.1 Globális kihívások: gyarapodó emberiség, csökkenő magyarság

A legnagyobb globális társadalmi kihívást a **világ népességének jelentős növekedése jelenti**, amely előrejelzések szerint 2050-re eléri a 9 milliárd főt. A népesség gyarapodása világviszonylatban a szegénység növekedését is jelenti, a jövedelmek rendkívül egyenlőtlenül oszlanak meg, ami globális szinten további társadalmi-gazdasági kihívást jelent. A globális népességnövekedéssel szemben **Európában** a tartósan alacsony gyermekvállalási hajlandóság és az életkor növekedése miatt a **népesség idősidősödése jellemző**. A legtöbb európai országban a gyermekvállalási hajlandóság 1970-es évek óta tartó csökkenése miatt nem biztosított a népesség reprodukciójához szükséges 2,1-es termékenységi arányszám. Ezek a trendek a közép-kelet európai térségben különösen erőteljesen negatív irányba mutatnak. 2010-ben az Európai Unió 27 tagországa közül hatot természetes népességfogyás jellemezett, amit néhány ország – Litvánia, Lettország, Románia és Bulgária – esetén tovább erősített a nemzetközi vándorlási veszteség. Németországban és Magyarországon a vándorlási nyereség fékezte valamennyire a folyamatot. A többi országban a népesség növekedését a Nyugat-, Dél- és Észak-Európába irányuló – elsősorban munkakereséssel magyarázható – bevándorlás biztosítja, amely azonban **növekvő társadalmi feszültségekhez** vezet. Az elmúlt húsz esztendőben az európai országok egyik legfőbb társadalmi-gazdasági kihívásává vált a népesedési folyamatok és a demográfiai változások kedvezőtlen iránya. A következő évtizedek egyre mélyülő kihívása az idősidősödés, amelynek során a várható életkor növekedésével párhuzamosan a lakosság korösszetétele egyre inkább az idősebb életkor felé mozdul el.

Globálisan növekvő népesség, növekvő társadalmi feszültségek jellemzik

Az európai társadalmak többségében az alacsony termékenység mellett a daganatos és a civilizációs népbetegségek számító szív- és érrendszeri megbetegedések kiemelkedő szerepet játszanak a népességszám csökkenésében. A közép-kelet európai térségben mindkét halálozási ok vezető helyet foglal el. Ebben nagy szerepet játszik az egészségre káros életmód, valamint az egészségügyi ellátórendszer területi különbségei és hiányosságai, illetve az egészség környezeti kockázatai.

Közép-kelet-európai túlsúly a daganatos megbetegedések növekedésében

Magyarország alapvetően hasonló kihívásokkal néz szembe, mint Európa, azzal a különbséggel, hogy **bizonyos mutatók** (pl. népességfogyás, népegészségügyi helyzet, a sérülékeny társadalmi csoportok) **tekintetében sokkal súlyosabb helyzetben van, mint más európai országok**. Hazánk népessége már évtizedek óta csökken, melyhez a lakosság idősidősödése társul. A Kárpát-medencében élő magyarság száma és részaránya ugyancsak csökken, különösen a szórványterületeken morzsolódik folyamatosan a magyar lakosság száma. A társadalmi trendek azt mutatják, hogy az ország az ezredforduló idején az európai térségben, – de különösen a közép-kelet európai országok között – elfoglalt jó pozícióját elvesztette. Társadalmi erőforrásai pedig – az elmúlt 10 év alatt – jelentősen meggyengültek és sok esetben a kimerülés határára értek.

A magyarság lefelé tartó társadalmi spirálban

A **nemzeti és közösségi identitás** annak ellenére **gyengül**, hogy rendkívül gazdag és egyedi a kulturális örökségünk, beleértve többek között a magyar nyelvet, néprajzi hagyományainkat, a magyarság szellemi örökségét, régészeti és épített örökségünket. A társadalomban, a jelentős értékrendi különbségekből fakadóan morális válság figyelhető meg. A hagyományok erősek, de a negatív berögződések is azok. Az oktatás színvonala visszaesett, a fiatalok szakma- és pályaválasztása nem kellően orientált, a pozitív jövőkép, a bizalom nemzeti, helyi és egyéni szinten is gyakran hiányzik. A magas megélhetési költségekkel párosuló alacsony hazai jövedelmek és kevés munkalehetőség következtében folytatódik a potenciális munkaerő kiáramlása.

Gyengül a nemzeti és közösségi identitás

Társadalmi fejlődésünk kulcsa az a **társadalomstratégiai szemléletváltás**, amely a

Társadalomstratégiai

pozitív nemzeti, helyi és egyéni jövőképekre, a tudásra, a megélhetést biztosító szakmákra, a magas hozzáadott értéket előállító gazdaságban szükséges munkavállalói készségekre, a gazdasági fejlődéshez igazított szakképzésre és felsőoktatásra, az önfoglalkoztatásra, a jövedelmezőség növelésére, az értékteremtő munkára épül. Ehhez elsősorban **népesedési fordulatra, valamint a társadalmi idősödés proaktív kezelésére van szükség**, továbbá szükséges a munka- és családbarát társadalmi berendezkedés, a sérülékeny társadalmi csoportokkal való szolidaritás, és elengedhetetlenül fontos a nemzeti és közösségi bizalom megerősítése.

szemléletváltásra
van szükség

2.2.2 Társadalmi értékeink, erőforrásaink

Magyarország rendelkezik olyan társadalmi erőforrásokkal, értékekkel, amelyek a társadalom megújulását, az értékteremtő gazdasági fejlődést, növekedést lehetővé teszik, és amelyek erősödése egyszersmind Magyarország globális, nemzetközi pozícióját is erősítik. Ezen értékek megőrzésével, átgondolt társadalompolitikával hazánk sereghajtóból ismét a régió éllovasává válhat.

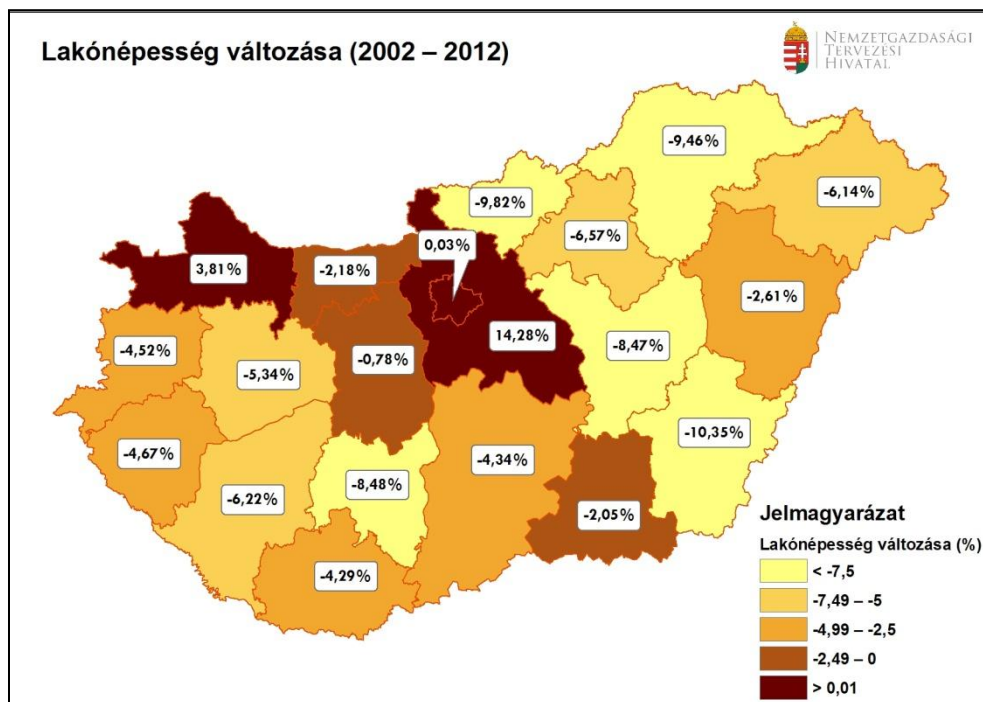
Társadalmi erőforrásaink, értékeink:

- ❖ Egyedi, jelentős értéket képviselő kulturális és épített örökséggel és hagyományokkal rendelkezünk, amelyek népességmegtartó, társadalmi kohéziót és felzárkózást elősegítő, és társadalom-, illetve gazdaságfejlesztő szerepe igen jelentős potenciálunk.
- ❖ Oktatási, képzési rendszerünk, kutatóintézeti hálózatunk jó alapot szolgáltatnak a tudásalapú társadalom megteremtéséhez.
- ❖ Versenyképességünket növeli, hogy a magyar ember tiszteli a munkát, szorgalmas, normakövető, felelősségteljes.
- ❖ A ránk jellemző individualizmus, „túlélési képesség” fontos tulajdonság bizonyos élethelyzetekben.

2.2.3 A népességcsökkenés közösségi fennmaradásunkat veszélyezteti

Magyarországon több évtizede a **népesség számának csökkenése** jellemző, mely elsősorban a születések, európai átlaghoz képest (is) kiemelkedően alacsony számára és a magas halandóságra vezethető vissza. A 2011. évi népszámlálás előzetes eredményei szerint Magyarországon 9 millió 957 ezren élnek, 217 ezerrel – egy nagyvárosnyival – kevesebben, mint tíz éve. A lakosság száma az ezredforduló óta az ország csaknem valamennyi területén csökkent, kivételt Budapest, valamint Pest és Győr-Moson-Sopron megyék jelentenek. A megyék között Békés megye népessége csökkent a legnagyobb mértékben (10,4%-kal), de Nógrád, Tolna, Jász-Nagykun-Szolnok és Borsod-Abaúj-Zemplén megyék népességszám csökkenése is 7,5% fölötti.

A népességfogyás
állandósulás

A lakónépesség változása megyénként, 2002. január 1. és 2012. január 1. között
(forrás: KSH)

Magyarország **termékenységi rátája** jelenleg az **egyik legalacsonyabb** az Európai Unióban. Ráadásul azon országok csoportjába tartozik, ahol az utóbbi években nem került sor a termékenységi arányszám növekedésére (2009-ben 1,33, 2010-ben pedig 1,26 volt). Az élveszületések száma Magyarországon 1998 óta nem éri el a 100 ezer főt, az 1990 és 2010 között kimutatható 28%-os csökkenés úgy következett be, hogy a termékeny korban lévő 15 és 49 év közötti női népesség száma egészen 2001-ig növekedést mutatott. Hazánkban annak ellenére ilyen alacsony a termékenység, hogy a családtámogatásra fordított összegek tekintetében Európa élmezőnyében foglalunk helyet. A magyar rendszer támogatja a szülőknek a 3 év alatti gyermekek otthoni gondozásának lehetőségét, a **gyermekintézményi (bölcsőde, óvoda) férőhelyek száma azonban gyakran elégtelen**, ami a gyermekvállalás ellen hat.

Az egyik legalacsonyabb termékenységi ráta az Európai Unióban

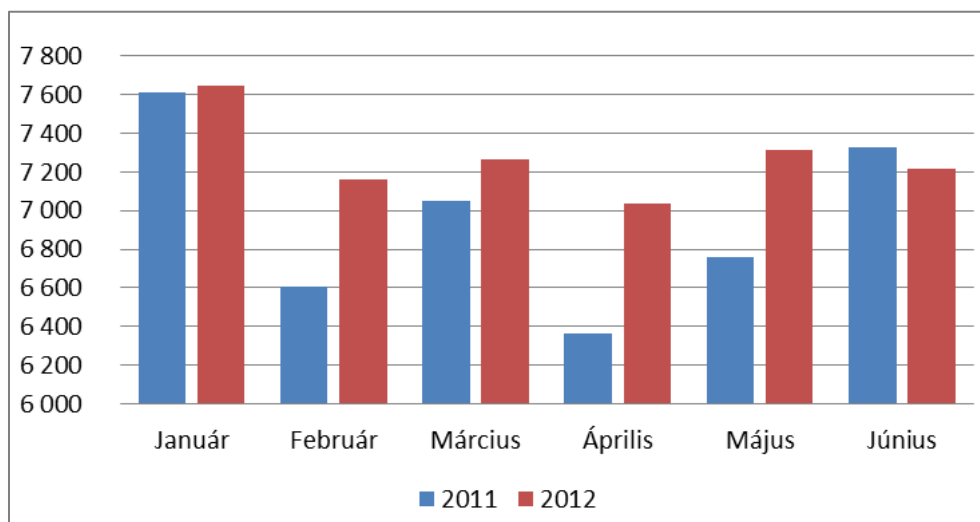
Az alacsony termékenységi ráta és a **gyermekvállalási hajlandóság folyamatos csökkenése a gyermekvállalási kor kitolódásával is magyarázható**, ami a magyar nők esetében átlagosan 29,8 év (2010). Ez több mint 5 évnyi emelkedést jelent az 1970-1980-as évek gyermekvállalási gyakorlatához képest. 2011-ben a **legtöbb gyermek a nők 30-34 éves korában született**, de a korábbi évekhez képest a 35-39 éves nők is egyre gyakrabban szülnék. Az adatok alapján egyre kevésbé valószínű a késői első gyermek után újabb gyermekvállalás, a 2011-ben született gyermekek közel fele első gyermek volt a családban, 30%-uk második gyermek, és csupán 20%-a született 3, vagy több gyermekes családba.

Gyermekvállalási hajlandóság csökkenése, gyermekvállalási kor kitolódása

A korfa alapján a **nőknél a legnépesebb éppen az a 30-35 éves korosztály**, akik gyakorlatilag az ún. Ratkó-korszak (az első „baby boom”) unokái. Ez a korosztály még szülőképes korban van, azonban 2-4 éven belül a szülőképes korosztály már olyan kis létszámú lesz, hogy az idősödés, fogyás folyamata nem lesz fékezhető. Szerencsére a tervezett-vágyott gyerekszám még viszonylag magas, ami pl. nyugat-európában már nem mindig áll fenn, ezért a **következő 2-3 évben a gyermekvállalásra fordítandó erőfeszítések fontosságát nem lehet túlbecsülni. Ezt követően már nem lesz lehetősége a népesedési fordulatnak**, hiszen a 30 év alatti nők száma már folyamatos csökkenést mutat, ráadásul a fiatalabb korosztály

Az utolsó pillanatban vagyunk: a szülőképes korú nők száma drámaian csökken a közeljövőben

esetében – a mai szokások miatt – fenn áll a veszélye a későbbi gyermekvállalásnak, ami sokszor a későbbi szülések elmaradását eredményezi.

Élveszületések számának alakulása 2011 és 2012 azonos időszakában (I. félév)
(forrás: KSH)

A 2011-ben bevezetett új személyi jövedelemadó rendszer egyik **célja a családok további tehermentesítése** volt, ezért az új adórendszer – a **gyermekvállalás ösztönzése** érdekében – jövedelemkorláttól mentesen, már az első gyermek vállalását is támogatja. 2011-ben – az előzetes, részben becsült adatok szerint – 88 050 újszülött jött világra, 2285-tel kevesebb az előző évinél. Biztató tendencia ugyanakkor, hogy a KSH adatai alapján a **2012 első felében** az előző év azonos időszakához (2011. január-június) képest **5%-kal növekedett a szülések száma**.

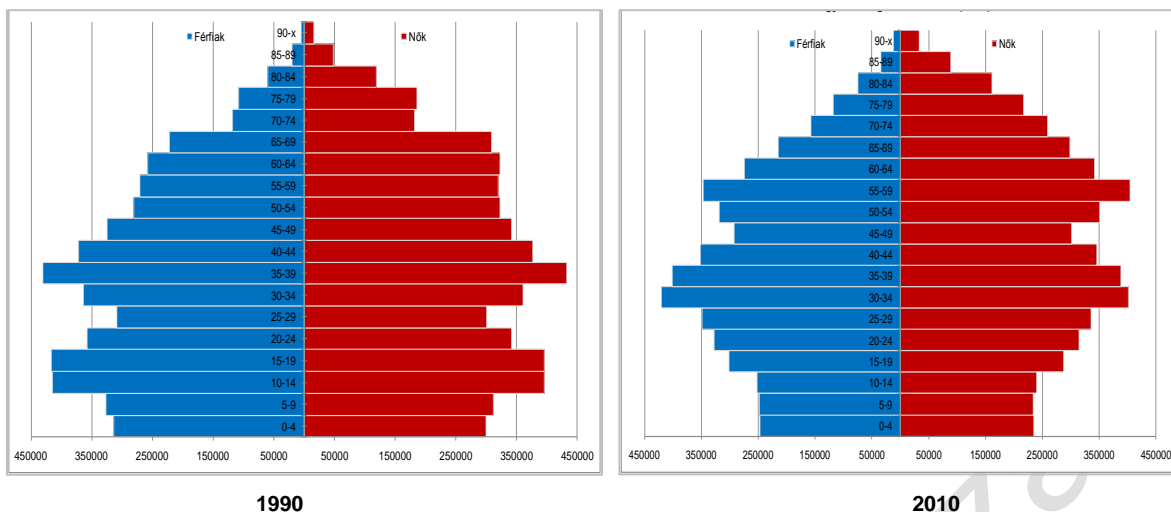
A pozitív családpolitikai intézkedések se tudják ellensúlyozni a kedvezőtlen folyamatokat

Hazánkban 1990 és 2010 között több mint 50%-al esett vissza a **terhesség-megszakítások** száma, a pozitív trendek ellenére azonban Magyarországon még mindig kiemelkedően magas az ezer élveszületésre jutó abortuszok száma. A **születéskor várható élettartam** évtizedek óta – kisebb megszakításokkal – javul, jelenleg nők esetében 78,1 év, a férfiaknál 70,5 év, de ezzel még mindig az uniós rangsor utolsó harmadához tartozunk. Ezen a téren az országon belül is markáns eltérések mutatkoznak: míg egy Balaton környéki, vagy budapesti fiú csecsemő születésekor 73,1 életévre számíthat, addig a Bodrogtúzában ez az érték közel 10 évvel alacsonyabb (64,5 év). Ezeket a markáns különbségeket az egészségügyi ellátórendszer strukturális átalakítása során mindenképpen figyelembe kell venni.

A születéskor várható élettartam az uniós átlag alatt van

Az Európai Unió országainak többségéhez hasonlóan hazánkban a népességfogyás a társadalom idősödésével, azaz az **időskorúak arányának növekedésével** párosul, amiben az alacsony termékenység mellett a várható élettartam emelkedése játszik döntő szerepet. Az EU27 tendenciáihoz hasonlóan, 2010-re a 65 éves és idősebb népesség aránya a teljes népességből az 1990-ben mért 13,2%-ról 16,6%-ra emelkedett, 2020-ban pedig előreláthatólag már a lakosság több mint ötöde lesz 65 évesnél idősebb. Az idősödés – társadalmi-gazdasági hatásai, valamint az egészségügyre és nyugdíjrendszerre gyakorolt hatása miatt – az egyik legsúlyosabb népesedési kihívás, amelynek negatív következményei a társadalmi folyamatokba való beavatkozással, szemléletformálással részben kezelhetők. Mivel a 65 évnél idősebb népesség jelentős része nem munkaképes, az **eltartottsági ráta folyamatosan romlik**, azaz egyre kevesebb aktív korú személyre hárul egyre több inaktív eltartása.

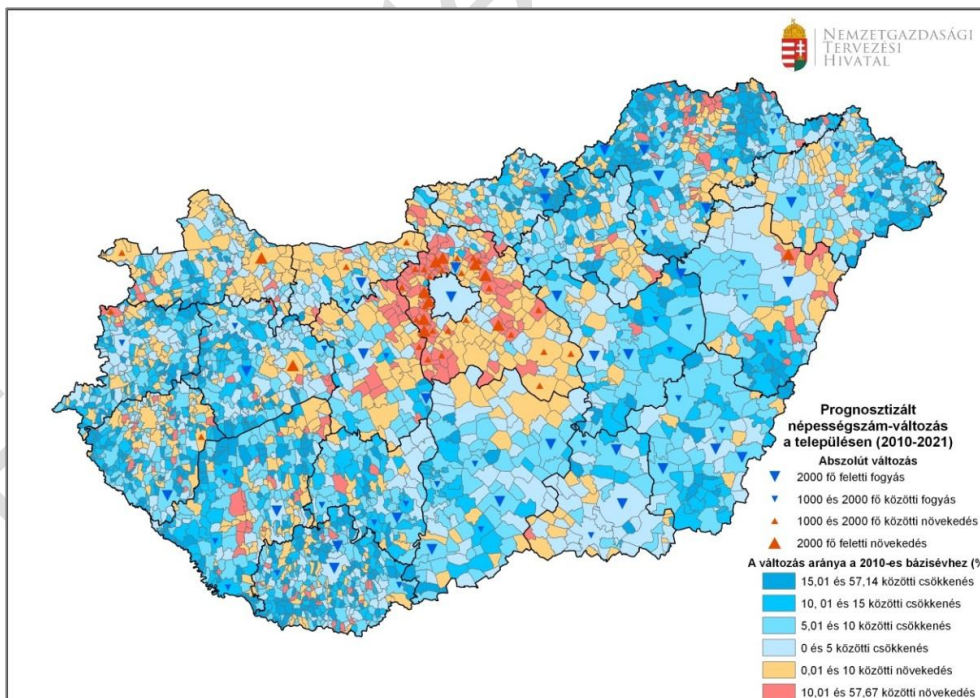
Előregedő társadalom az eltartottsági ráta növekedése

Magyarország korfája 1990-ben és 2010-ben
(forrás: KSH)

Az Európai Unió Statisztikai Hivatalának prognózisa szerint 2030-ig a **Középmagyarországi régió kivételével hazánk összes régiójában az EU27 átlag (+5%) alatti népességszám változásra (többségében fogyásra) lehet számítani.** A hazánkat halmozottan sújtó demográfiai válság leginkább a vidéki térségeinket, a külső és belső perifériákat érinti érzékenyen, amelyeket a népességcsökkenés mellett azon magasabb képzettségű társadalmi csoportok elvándorlása jellemez, akik leginkább hozzájárulhatnak egy térség, vagy település felemelkedéséhez. A népességcsökkenés alól a Közép-Magyarországi régió, a Nyugat-Dunántúl egyes északi és középső térségei, valamint Hajdú-Bihar megye észak-keleti kistérségei képeznek csak kivételt.

Vidéki térségekben halmozott demográfiai problémák

Demográfiai prognózis (2010-2021)
(Forrás: Prodemo Bt.)

Népesedési erőforrásait tekintve Magyarország tartalékai kimerülőben vannak. Amennyiben nem történik fordulat, az ország jelenleg is fogyó népessége várhatóan 10%-al csökken 2050-ig és az időskori eltartottsági ráta az EU27 átlagos szintje fölé emelkedik 2060-ra. A prognózisok alapján – érdemi beavatkozás nélkül – a népesség idősödése a jövőben gyorsuló ütemben folytatódik, aminek következtében 2050-re az idősek aránya Magyarországon közel 30% lesz.

2.2.4 Migráció: területileg koncentrálódó magyarság

A határokon átívelő migráció viszonylag új jelenségnek számít hazánkban, és egyelőre csak kis mértékben befolyásolja a népesség számának alakulását. Az unión belül Magyarország a pozitív nemzetközi migrációs egyenlegű országok közé tartozik. A hazánkba irányuló **migráció** legjellemzőbb sajátossága, hogy elsősorban a környező országok magyar nemzetiségű állampolgárai közül kerülnek ki a bevándorlók. Meghatározó jelenség volt az 1990-es évek elejétől **a határon túli magyarság bevándorlása**. Ennek keretében **2001 és 2010 között 45 ezer román állampolgárságú személy kapott magyar állampolgárságot**. Ebben az időszakban a szomszédos országokból érkezők adták az összes bevándorlók 90%-át, azon belül is a Romániából bevándoroltak a kétharmadát. A többi bevándorló elsősorban gazdasági okok miatt érkezett, a történelmi kapcsolatoknak köszönhetően főleg Kelet-Európából és az egykori „baráti”, szocialista orientáltságú országokból, Közép- és Kelet-Ázsiából, a Közel-Keletről és Észak-Afrikából.

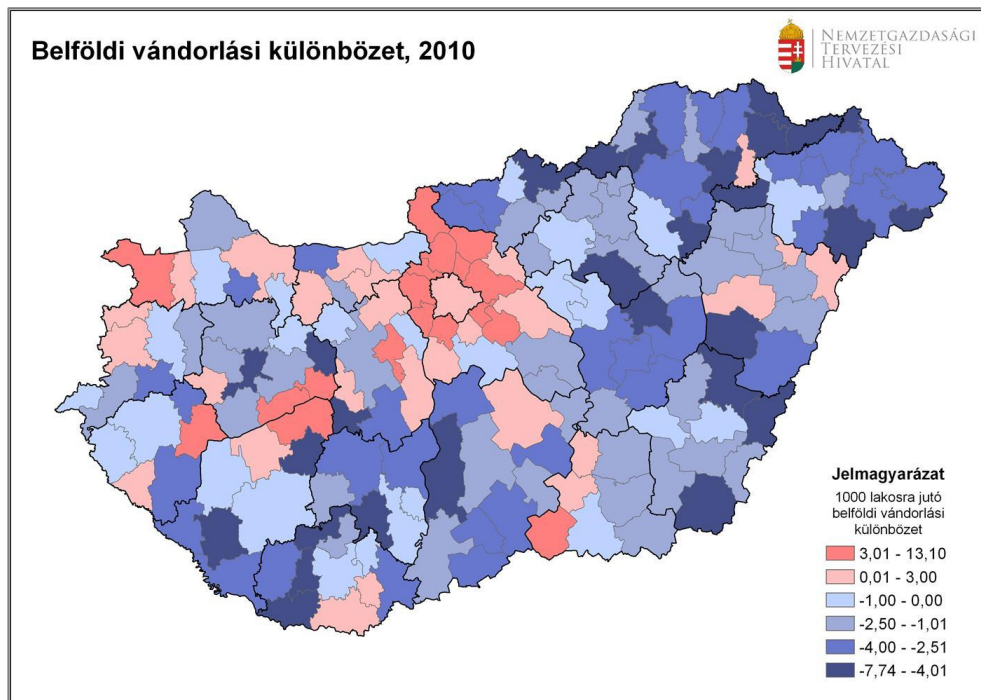
A bevándorlók tömegét a határon túl élő magyarok letelepítése adja

A bevándorlók az ország munkaerőpiacán gyakran olyan hiányterületeken, **hiányszakmákban helyezkednek el**, ahol a hazai lakosság nem tud, vagy nem kíván munkát vállalni. Ez utóbbi tendencia jól illeszkedik a globális folyamatokba, de mértéke még rendkívül szerény. A más kultúrájú **bevándorlók integrációjának Nyugat-Európában tapasztalható kihívásai egyelőre még elkerülték az országot**. E jelenség megelőzése azonban fontos feladat lehet a jövőben, mert az ilyen típusú bevándorlás kezelésére a magyar társadalom nem felkészült.

Fel kell készülni a bevándorlók integrációjára

A magyar adatok alapján **az országot véglegesen elhagyók** vagy ideiglenesen külföldre távozók száma annak ellenére, hogy enyhén növekszik még nem tekinthető nemzetstratégiai szempontból jelentősnek. A külföldön munkát vállaló magyarok jellemzően fiatalok és jól képzettek, a klasszikus „brain drain” a hazai képzési struktúra és a nyelvtudás hiánya miatt a közelmúltig nem volt meghatározó, a folyamatot az EU munkavállalási politikája is hátráltatta. A szabad munkahelyválasztás lehetőségének megteremtése és a gazdasági válság azonban egyre erősítik ezt a tendenciát.

A kivándorlás elsősorban a fiatalokra és jól képzettekre jellemző

Belföldi vándorlási különbözet (2010)

(Forrás: KSH.)

A belföldi migráció a lakosság koncentrációját mutatja. A **főváros és agglomerációja a teljes ország számára bevándorlási célpont**, nemcsak a periférikus térségekből érkeznek a főleg fiatal munkavállalók, de a nagyobb, gazdaságilag erősebb városokból is. A 90-es évektől kezdődően a migrációs folyamatoknak egyik meghatározó momentuma volt a Budapestről való elvándorlás, ami 2007-től megfordult, és azóta Budapest vándorlás mérlege folyamatosan pozitív, a város lélekszáma 2011-ben több mint 7 ezer fővel emelkedett.

A fejlettebb térségekbe áramlik a hazai lakosság

A **belföldi népességmozgás** egyenlegét tekintve a vidéki megyék közül Pest megye mellett Fejér, Győr-Moson-Sopron és Vas megye a legvonzóbb vándorlási célpont és leginkább az Észak-Magyarországi régió és az Észak-Alföldi régió megyéinek népességmegtartó ereje gyengül. **Ugyanakkor ez a vándorlás leginkább a fiatalokat, pályakezdeket érinti**, a munkahelyváltással járó költözések az idősebbek és a családok számára továbbra is komoly nehézségeket jelentenek. A fiatalok elvándorlása pedig tovább rontja az amúgy is kedvezőtlen helyzetben levő térségek kitérés esélyeit.

A fiatalok elvándorlása egyre nehezebb helyzetbe hozza a periférikus térségeket

2.2.5 Egészségi állapotunk romlása jelentős kockázatokat hordoz

A magyar **lakosság egészségi állapota** nemzetközi összehasonlításban rendkívül **kedvezőtlen**, és jelentősen elmarad attól, amit társadalmi-gazdasági fejlettségünk általános szintje lehetővé tene. Egyes megbetegedések, halálokok tekintetében hazánk vezető helyet foglal el a nemzetközi statisztikákban. A Központi Statisztikai Hivatal (KSH) adatai szerint 2010. évben a **születéskor várható átlagos élettartam** a férfiaknál 70,50, a nőknél 78,11 év, ami **messze elmarad az Európai Unió tagállamaitól**. Különösen tragikus a középkorú férfiak kimagasló halálozása. A problémát súlyosbítják az **országon belüli, az egészségi állapot tekintetében mutatkozó társadalmi egyenlőtlenségek**, melyet jól jellemez pl. egyes társadalmi csoportok között a várható élettartam 4-6 évet is elérő különbsége. Ennek hátterében, az egészséget meghatározó társadalmi-gazdasági tényezők, az egészség alapfeltételeinek (pl. jövedelem, lakhatás)

Kedvezőtlen, egészségi állapot térségi és társadalmi különbségekkel, alacsony várható élettartam

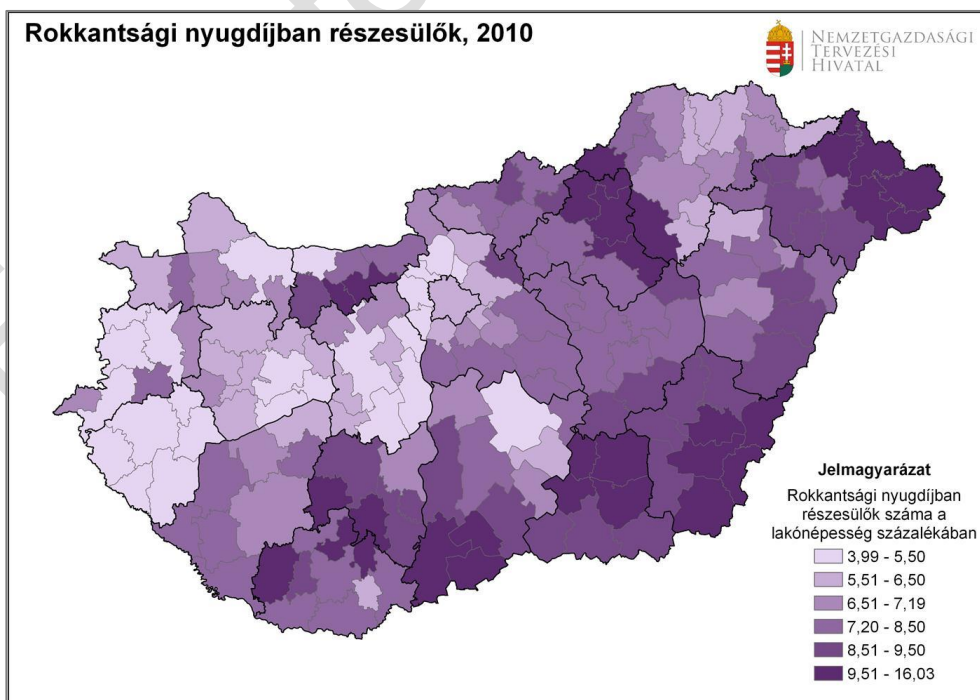
egyenlőtlenségei állnak.

A KSH adatai szerint a magyar férfiak életük 80, a nők 75 százalékát élik le egészségesen. A rossz egészségi állapot számos hatása - korlátozottság, rokkantság, hátrányos munkaerő-piaci megkülönböztetés, társadalmi marginalizáció, a családban megjelenő szerepek konfliktusa, csökkent önértékelés, kiszolgáltatottság - ismert. Egy 2008-ban született magyar fiúgyermek 7,4 évvel, egy leánygyermek 5,1 évvel rövidebb életre számíthat, mint az európai átlag, és **életük 21, illetve 25 %-át nem egészségesen fogják leélni**, ha a jelenlegi népegészségügyi helyzet nem változik. A betegségteher túlnyomó részét a krónikus nem fertőző betegségek jelentik. E betegségek okozta korai halálozás Magyarországon többszöröse a fejlett államokénak. **A halálesetek több mint 90%-a napjainkban is az öt vezető halálhálók főcsoportba** (keringési rendszeri betegségek, daganatok, emésztőrendszeri betegségek, légzőrendszeri betegségek és külső okok) sorolható. A halálozások megoszlása a kiemelt halálhálók tekintetében a következő: keringési rendszeri betegségei 50,5%, daganatok 25,4%, emésztőrendszeri betegségei 5,9%, légzőrendszeri betegségei 4,8%, balesetek 3,3%, öngyilkosság 1,9%, egyéb halálhálók 8,3% (KSH, 2010). A férfi korai halálesetek (0-64 év) harmada keringési rendszeri betegségek és daganatok, 12-13%-a emésztőrendszeri betegségek és külső okok miatt és 4%-a légzőrendszeri betegségek miatt következett be. A nők korai halálesetei (0-64 év) közül külön figyelmet érdemel, hogy körükben 43%-ot tettek ki a daganatos halálesetek, valamint a férfiakétól csak néhány %-ban maradt el az emésztőrendszeri betegségek miatti halálozásuk relatív súlya.

Részben nem egészséges élet, tipikus betegségek és halálhálók

A szív-, érrendszeri és daganatos betegségek kiemelkedően nagy egészségterhet jelentenek mind egyéni, mind társadalmi szinten. Ez a tény a fenntartható fejlődés és a magyar gazdaság nemzetközi versenyképességének esélyeit is rontja. Mind a munkaképességre, mind a humán erőforrás minőségére gyakorolt hatása negatív és súlyosak a családra, a közösségre és a társadalomra tovagyrúzó anyagi terhei is. A krónikus nem fertőző betegségek okozta betegségteher jelentős részéért **életmódbeli tényezők** (dohányzás, alkoholfogyasztás, kedvezőtlen táplálkozási szokások, fizikai inaktivitás) tehetők felelőssé. A kedvezőtlen életmód háttérben meghatározó módon **pszicho-szociális tényezők** állnak.

Magas a szív-, érrendszeri és daganatos betegségek aránya, életmódbeli és pszicho-szociális tényezők is felelősek

Rokkantsági nyugdíjban részesülők száma (2010)

(forrás: KSH)

A lakosság általános egészségi helyzete szempontjából speciális helyet foglalnak el a **rokkantnyugdíjasok**. Számuk 2010-ben 719 ezer volt, ami rendkívül nagy mérték, mind az összlakossághoz, mind a munkaképes korúakhoz képest. Több térségben is a foglalkoztatás alacsony mértéke a rokkantnyugdíjasok magas arányával mutat összefüggést, azonban a több esetben kevésbé indokolt „leszázalékolások” háttérben inkább az elhelyezkedési lehetőségek végletes beszűkülése okozta kényszer áll. Ezért is került átalakításra 2012 január elsejével a rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugdíj rendszere. Az átalakítás célja a foglalkoztatási rehabilitáció erősítése, a megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatottságának növelése.

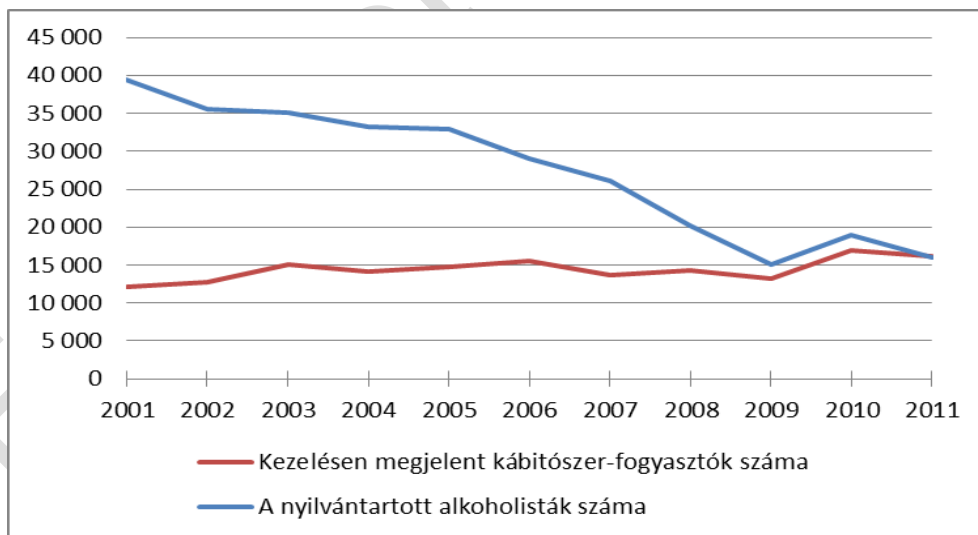
Magas a rokkantnyugdíjasok aránya

A 35-70 éves korosztály megbetegedési és halálozási arányszámainak kedvezőtlen alakulásában Magyarországon nagy szerepet játszanak a kockázati magatartásformák – **túlzott alkohol- és drogfogyasztás, dohányzás** – és következményeik. Noha az alkoholfogyasztás 1989 óta csökkenőben van, az még mindig másfélszer magasabb, mint az európai vagy a közép-kelet európai átlag. **Magyarország a világ tíz legtöbb alkoholt fogyasztó országa közé tartozik.** Az alkoholizmus következményei hosszabb távon nyilvánulnak meg, így azok, akik a rendszerváltást megelőzően alkoholizmusban szenvedtek, többségükben az elmúlt évtizedben váltak kezelésre szoruló alkoholbeteggé.

Az alkoholizmus népbetegség

A terjedőben lévő **drogfogyasztás** is hozzájárul a népesség fizikai, mentális és lelki állapotának romlásához, illetve antiszociális viselkedési formák kialakulásához. Az illegális kábítószeres rendszeres használata hosszú távon egyszerre okoz jelentős társadalmi károkat az egyén, a közösség és a társadalom szintjén, hiszen egészségkárosító hatása mellett bomlasztja a közösségi kapcsolatokat és gyengíti a társadalmi kohéziót. **Tíz év alatt több mint ötszörösére nőtt a nyilvántartott kábítószer fogyasztók száma,** különösen Budapesten, Csongrád és Baranya megyében volt kimagasló az emelkedés. 2010-ben a 16-17 éves középiskolás fiatalok egyharmada fogyasztott már kábítószer.

A drogfogyasztás rohamosan terjed

Kezelésen megjelent kábítószer-fogyasztók és nyilvántartott alkoholisták számának változása 2001 és 2011 között
(forrás: KSH)

A dohányzás súlyos kihívás a lakosság egészségi állapotát és az okozott gazdasági kárt figyelembe véve. A WHO becslése szerint, a halálokok 8,8%-áért önmagában a **dohányzás** tehető felelőssé. Európai viszonylatban Magyarországon magas a **dohányosok aránya**, a tagországok között a 21. helyen vagyunk. Minden harmadik férfi

A dohányzás súlyos kihívást jelent hazánkban

és minden negyedik nő dohányzik.. Dohányzás következtében a Magyarországon várhatóan korábbi elhalálozás miatt elveszített életévek száma 340 ezer volt 2010-ben. Átlagosan a dohányzó férfiak legalább 16, a nők legalább 19 évvel rövidítették meg az életüket. A vesztesség kétharmada a gazdasági szempontból legaktívabb életszakaszra, a 35 és 65 év közötti időszakra esett. A túlzott alkoholfogyasztás mellett a dohányzás elkezdése is **egyre nagyobb méreteket ölt a fiatalabb korosztályokban**. A Nemzetközi Ifjúsági Dohányzástelmerés magyarországi adatai szerint a 13-15 év közötti fiatalok közül 10-ből csaknem 6 tanuló (57.9%) kipróbálta már a cigarettát élete során (fiúk: 56,5%, lányok: 58,4%), ezen belül a valaha dohányzóknak 18%-a 10 éves kora előtt szívta el az első slukkot. Hozzávetőlegesen a tanulók egynegyede (23.2%) cigarettázik. Fontos azonban megjegyezni, hogy a fentebb említett problémák (drogfogyasztás, alkoholizmus, dohányzás) legfőbb oka valószínűleg a kilátástalan élethelyzet, a munkanélküliség, a családok anyagi ellehetetlenülése, szétesése. Egy egészséges önbecsüléssel rendelkező, szilárd erkölcsi alapokon nyugvó, a jövőjében bízó és összetartó társadalomban ezek a problémák sokkal kevésbé tetten érhetőek, ezért a hangsúlyt elsősorban ezen okok kezelésére kell fektetni.

A betegségek kialakulásában szerepet játszanak továbbá az **egészségtelen táplálkozási szokások és a testmozgás hiánya**. A 15 év feletti magyar népesség több mint fele túlsúlyos, minden ötödik felnőtt kimondottan elhízott. A közelmúltban bevezetett népegészségügyi termékadó bevezetésének elsődleges célja, hogy **a népegészségügyileg nem hasznos élelmiszerek fogyasztása visszaszoruljon**, és előtérbe kerüljön az egészséges táplálkozás ösztönzése. **A sport és a fürdőkultúra megelőző, egészségvédő szerepe sincs rendszeresen kihasználva**, a lakosság túlnyomó része soha nem sportol. A természetes környezetben, szabadban végzett sport és rekreáció kiemelkedően hatékony a megelőzés mellett a jobb életminőség, lelkiállapot megőrzése szempontjából, és a környezettudatosságot is erősíti. A hagyományos megelőzési eszközök (egészséges étkezési szokások, stresszkezelés elsajátítása, szabadidősport, fürdőkultúra) mellett a szabadba kilépésre ösztönző fejlesztések, szemléletformálás még csak szűk körben nevezhető hatásosnak.

Az **egészség környezeti kockázati** tényezői közül hazánkban az ivóvíz – helyenként nem megfelelő – minősége mellett elsősorban a levegő (szálló por, magas pollenkoncentráció) szennyezettsége említhető, amelyek fokozzák napjaink népbetegségeinek, az allergiának és az asztmának az elterjedését. Erre való tekintettel fokozódó jelentőségű az allergén pollent termelő növények egészségi hatásának, elterjedésének, pollenszórásának és termelésének vizsgálata.

A magyar lakosság körében tradicionális probléma **a rossz lelki egészségi állapot**. A mentális funkcionális csökkenése és a szorongásos betegségekben, depresszióban szenvedők magas aránya egyaránt jellemző mind a 65 éven aluliak, mind az időskorúak körében. Az öngyilkosságok okozta halálozás relatív kockázata napjainkban még mindig több mint kétszerese az EU 15 átlagának, annak ellenére is, hogy a 80-as évek óta az öngyilkosságok száma csökkenő tendenciát mutat.

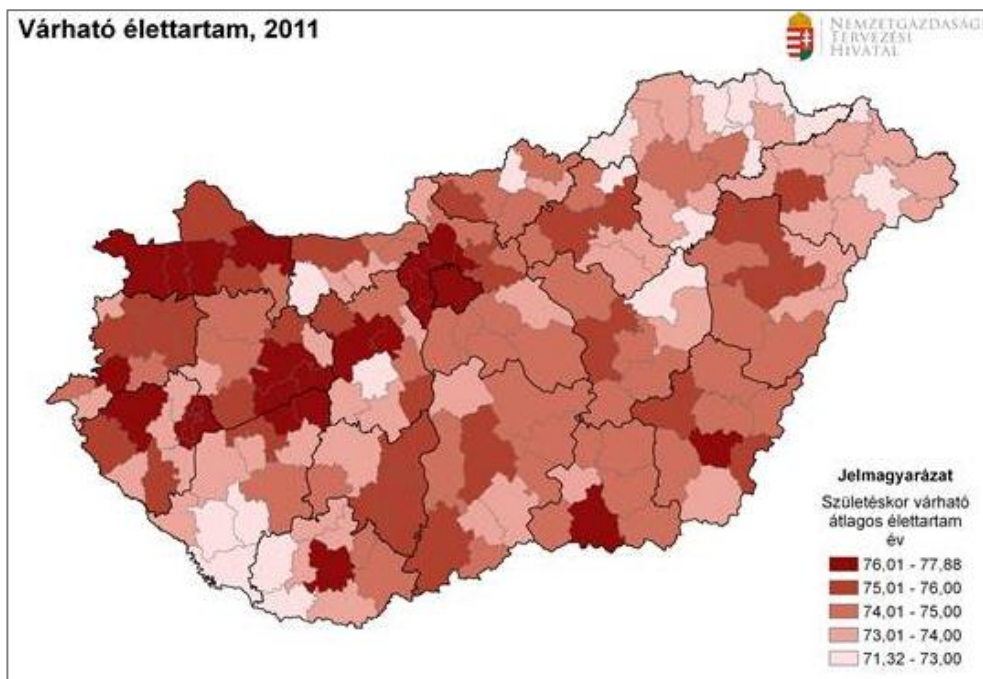
A hátrányos helyzetű társadalmi csoportok értékrendjében rendkívül alacsony helyet foglal el az egészség, mint érték, illetve az egészséges életvitel. Ezt egyrészt súlyosbítja az egyenlőtlen hozzáférés bizonyos lehetőségekhez, amelyek az egészséges életmód kialakításához és fenntartásához szükségesek. Másrészt, a családi háttér és neveltetés már a korai gyermekkortól befolyásolja az egyén egészséggel összefüggő viselkedését, sőt erőteljes hatása van a későbbi életszakaszokra jellemző egészséget támogató, vagy azt veszélyeztető magatartásformák kialakulására.

Egészségtelenek a táplálkozási szokások, kevés a mozgás

Az allergiás megbetegedések terjedése nem állt meg

Magas a mentális betegségekben szenvedők aránya

Hátrányos helyzetű társadalmi csoportok deficitjei a nép-egészségügy terén

Születéskor várható élettartam (2011)

(forrás: KSH)

A kutatások szerint **egyre inkább fokozódnak az egészség/egészségügyi egyenlőtlenségek** Nyugat- és Kelet-Magyarország között. A leghátrányosabb helyzetű északkeleti térségben (Borsod-Abaúj-Zemplén, Szabolcs-Szatmár-Bereg, Nógrád) egyrészt több évvel rövidebbek az életkilátások, másrészt pedig a szociálisan igen rossz helyzetű társadalmi csoportok, rétegek esetében megsokszorozódik a népbetegségek aránya. Az egészségi állapotban észlelhető egyenlőtlenségek a társadalmi-gazdasági különbségekkel, valamint az egészségügyi szolgáltatások elérhetőségével, eltérő színvonalával, a megelőzés, felvilágosítás hiányával, a különböző társadalmi csoportok egészségügyi információhoz való hozzáféréseben mutatkozó egyenlőtlenségekkel, valamint az egészségmagatartásban mutatkozó különbségekkel magyarázhatók.

Fokozódó területi, egészségügyi egyenlőtlenségek

A 2008-ban kezdődött európai **pénzügyi-gazdasági válság** a munkanélküliség növekedésével egyaránt veszélyezteti a lakosság fizikai és lelki állapotát, valamint az egészségügyi rendszer működését. Súlyos hatásai a **sérülékeny társadalmi csoportokat** (munkanélkülieket, szegényeket, romákat) **érintették a legerőteljesebben**. A munkanélküliség közvetlenül és áttételesen is az egészséget leginkább veszélyeztető tényező, főként a gazdasági válság idején. A gazdasági válság számos hatása (a növekvő munkanélküliség, a csökkenő jövedelmek, a növekvő élelmiszerárak, az életkörülmények romlása) rizikóhelyzetet teremt az emberek egészségében. Mivel az egészség, a jólét és a gazdaság szorosan összefüggő, egymást kiegészítő fogalmak, ezért a humán erőforrás egészségi állapotának gazdaságra gyakorolt kulcsfontosságú szerepe vitathatatlan.

A válság tovább rontja a lakosság a fizikai lelki állapotát

A népegészségügyi mutatókat tekintve Magyarországon jelentős társadalmi és területi különbségek figyelhetők meg. A magyar társadalom jelentős részének rossz egészségi állapota egyfelől egy évtizedek óta tartó rosszabbodás eredménye, de az ellátórendszer területi és színvonalbeli különbségei és az egészségtudatos életmódban érvényesülő társadalmi különbségek jelentkeznek a morbiditási és mortalitási viszonyokban, valamint azok területi eloszlásában. Kelet-, illetve Északkelet-Magyarországon az országos átlagot meghaladó munkanélküliség a legrosszabb életkilátásokkal párosul.

Jelentős társadalmi és területi különbségek a népegészségügyi mutatók alapján

2.2.6 A társadalmi értékrend ellentmondásos

A magyar társadalomban a rendszerváltozás óta folyamatos **átrendeződésben vannak a társadalmi értékek**. Az anyagi boldogulás, a biztonság, a munka és a család fontossága mellett más értékek szerepe is erősödött, mint a környezetvédelem, az egyén döntési szabadsága, az individualizmus, a humanizmus, a nagyobb állampolgári beleszólás a közügyekbe. A magyar társadalomban a család, a munka, a barátok, az ismerősök, és a szabadidő a legfontosabb értéként jelennek meg, ugyanakkor egyes demográfiai mutatók **a családi és a munka-értékek válságára, vagy legalábbis radikális átalakulására** utalnak. A szóban képviselt értékrendi elemeket a mindennapok gyakorlatában, és így a társadalmi összteljesítményben gyakran nem lehet megtapasztalni.

Átrendeződésben a társadalmi értékek

A magyarok alapvetően **nagyra értékelik a munkát és a takarékossgot, az önállóságot, mint általános érték** megítélését. Az önállóság megvalósításának azonban a magyarok szerint komoly, főként az államhoz kapcsolt akadályai vannak. Európai összehasonlításban a magyarok saját sorsuk irányíthatóságába vetett hite alacsonynak mondható. Hazánkban – az uniós adatokhoz viszonyítva – magas az újraelosztás iránti igény, **a lakosság zöme az államtól várja a jövedelmi egyenlőtlenségek mérséklését**.

Az öngondoskodás foka alacsony

Magyarországon az oktatásban eltöltött évek számának kitolódásával egyre későbbi életkorban kapcsolódnak be a fiatalok a munka világába, így az önálló létfenntartáshoz szükséges keresetre is később kezdenek szert tenni. **A családalapítási szándék is egyre hátrébb szorul** az életúttervezésben, a többség először biztos egzisztenciát kíván magának teremteni és csak azután gondol házasságra, gyermekvállalásra.

Értékrendi és életviteli kihívások a családok előtt

Kihívás az is, hogy a hagyományosan családközpontú magyar társadalom gondolkodásában teljesen elfogadottá váltak mind a házasságkötés nélküli élettársi kapcsolatok, mind a válások. Az elmúlt két évtizedben **a házasságkötések száma közel a felére esett vissza**. Az élettársi kapcsolatok terjedésének köszönhetően a **házasságon kívüli születések aránya 29%-ról 42,3%-ra emelkedett 2000 és 2011 között**, és az ilyen kapcsolatok bomlékonysága miatt az egyszülős családok részaránya is folyamatosan emelkedik. Kedvezőtlen tényező továbbá, hogy a valós családi nevelés sok esetben gyakorlatilag hiányzik és nagyon alacsony az együtt töltött minőségi idő. A családok gyermekszáma elsősorban a társadalmi státusszal és a jövedelmi helyzettel áll összefüggésben. A (további) gyermekvállalást nem tervezők elsősorban anyagi okokra hivatkoznak, amelyet a lakásproblémák ill. a karrierépítés követ.

A családi kötelek hagyományos formái visszaszorulnak, kevés az egymásra fordítható idő

Kutatási adatok szerint a családi munkamegosztás is hatással van a gyermekvállalásra. Azokban a családokban, ahol a családi munka és a gyermekvállalás terhei arányosabban oszlanak meg az anyák és az apák között, ott bátrabban vállalják az újabb gyermekkel járó terheket is. Magyarországon a 2009-10-es időmérleg felmérés szerint a házimunkára fordított idő 70%-a, és a gyermekek gondozásával járó feladatok 69%-a hárul a nőkre. **Európai szinten gyermekgondozási feladatokkal a magyar nők töltik a legtöbb időt**. Ugyanakkor az elmúlt tíz évben a férfiak és nők közötti családon belüli munkamegosztás kiegyensúlyozottabbá vált.

Családon belüli munkamegosztás hatása a gyermekvállalásra

A nemzetközi tapasztalatok azt mutatják, hogy **a termékenység azokban az országokban magasabb, ahol a női munkavállalás magas**, ill. a nőknek van lehetőségük összeegyeztetni a gyermeknevelést és a munkát (részmunkaidős foglalkoztatás, bölcsődék, apáknak járó rugalmas szabadság). A potenciális magyar szülőknek jelenleg azzal a dilemmával kell szembenézniük, hogy vagy otthon maradnak és kockáztatják a munkába való visszatérés esélyét, vagy halogatják a gyerekvállalást, illetve végképp lemondanak róla.

Nehéz összeegyeztetni a nőknek a gyermeknevelést és a munkát

A társadalom önmagát megújító kapacitása elsősorban a munkával kapcsolatos

A kreativitás és felelősségvállalás

értékekben tükröződik. A felmérések azt mutatják, hogy a magyar munkavállalók többségének munkával kapcsolatos elvárásait elsősorban a jó fizetés és a biztos munkahely határozza meg, míg a felelősségteljes és kreatív munka vállalása az utolsó helyekre került. Ezek a **biztonságra törekvő munkaértékek** az elmúlt húsz év gazdasági és munkaerő-piaci kiszámíthatatlanságának és anomáliáinak lenyomatai.

nem áll vezető helyen a munkával kapcsolatos értékek között

A **társadalmi megújulást szolgáló munkaértékek** (a társadalmilag hasznos és felelősségteljes munka megbecsülése, a rugalmasság, a kreativitás, az innovativitás elismerése) **előtérbe kerülését paradox módon nem segítették elő a foglalkoztathatóság javítását célzó hazai és uniós programok.** Különösen az atipikus foglalkoztatási-programok voltak nagyon alacsony hatékonyságúak. Míg a család és a munka összeegyeztethetőségét lehetővé tevő részmunkaidős vagy távmunkás foglalkoztatás Nyugat-Európában az 1970-es évektől emelkedik, nálunk marginális ez a lehetőség. Annak ellenére, hogy 2000 és 2011 között 80%-kal nőtt a részmunkaidőben dolgozó nők száma, arányuk az összes női foglalkoztatottból csak 10%. Az **atipikus foglalkoztatás vállalása** nagyon erőteljesen függ a nők társadalmi-gazdasági helyzetétől: az ország keleti felében és a periférikus kistérségekben élő, alacsonyan iskolázott, szakképzetlen, gyermeküket egyedül nevelő nők számára ez a foglalkoztatási forma nem elérhető. Az atipikus foglalkoztatási formák elterjedését akadályozza, hogy a munkáltatók a magas adóterhek, a munkavállalók pedig a munkavégzés magas fix költségei miatt idegenkednek ezen foglalkoztatási formák alkalmazásától.

Atipikus foglalkoztatás alacsony szintje, különösen a női foglalkoztatás terén

A rendszerváltozás után a magyar társadalom hamar **átvette a sokszor pazarló, energiaigényes és a valós igényeket jelentősen meghaladó nyugati fogyasztási mintákat.** Mivel ezek követése lehetőséget adott a társadalmi-jövedelmi helyzet kifejezésére is, több szempontból **presztizsjellegű lett a fogyasztás.** Ezzel párhuzamosan a **megtakarítások mértéke alacsony maradt,** korlátozva a gazdaság pénzügyi forrásait, ami igen komoly anyagi kockázatot gerjesztett. Az egy adófizetőre jutó éves nettó jövedelem folyamatosan növekedett 2008-ig, amikor a gazdasági világválság hatására értéke csökkenni kezdett. **Az egyre alacsonyabb jövedelmi színvonal a fogyasztás visszaesését generálta,** fenntarthatóbb fogyasztási szokásokra ösztönözve a lakosságot, ez azonban a vásárlóerő csökkenése miatt a gazdaság gyengülését is eredményezte. Emellett a megtakarítások mértéke továbbra is minimális maradt, főként az alacsony jövedelmű társadalmi csoportokban.

Nyugatias fogyasztási szokások, alacsony megtakarítási ráta

Jelenleg az egyik legsúlyosabb nemzetgazdasági probléma a **devizaalapú hitelek miatti eladósodottság.** Ennek pontos okai vitatottak, ám a jelek szerint elsősorban nem az egyének felelőtlensége, rövid távra koncentráló, a jövővel nem kalkuláló értékrendje tehető felelőssé a válságért, hanem inkább a **lakosság pénzügyi tapasztalatlansága,** a forint alapú hitelezést megdrágító kormányzati makrogazdasági politika, a szabályozás és a banki etika hiányosságai emelendők ki az okok közül. Ezek azok a társadalmi intézmények, amelyeknek általánosabban is komoly szerepe lehet a felelős fogyasztási és megtakarítási döntések támogatásában.

Hosszú távú gazdálkodási szemlélet hiányosságai, a lakosság tapasztalatlan a pénzügyekben

Míg a magyar társadalom **értékrendjében az anyagi jólét megszerzése kiemelt helyen szerepel,** a környezet minőségének, szolgáltatásainak értékelése nem megfelelő súlyú. A környezeti ismeretek fejlesztése érdekében tett erőfeszítések (pl. környezeti nevelés, környezetvédelmi tömegkommunikáció, civil szervezetek szemléletformáló tevékenysége) hatékonyságát gyakran gátolják az anyagi értékek megszerzésére, a növekvő fogyasztásra ösztönző eszközök (pl. reklámok, a média által közvetített viselkedési minták) hatásai. Az értékrendben bekövetkező érdemi változást nehezíti a korábbi időszakokban az életvezetés szerves részét képező magatartásformák (takarékoság, mértékletesség) visszاسzorulása, az új, alternatív minták, lehetőségek és a hosszú távú gondolkodás hiánya. A legfőbb **környezeti ügyek relevanciájának megítélésében** a magyarok véleménye megegyezik az európai átlaggal, amelyben az első helyen a klímaváltozás áll, ám pl. a biodiverzitás csökkenése

Környezettudatosság nem megfelelő súlya az értékrendben

és a nem fenntartható fogyasztási szokások kevésbé tűnnek fontosnak. A környezet megóvása érdekében a magyar lakosság az európai átlagnál kevesebb konkrét lépést (szelektív hulladékgyűjtés és -kezelés, energiahasználat mérséklése, vízhasználat csökkentése, fogyasztási szokások megváltoztatása) tesz. A lakosság jelentős része csak azokat az aktuális környezeti problémákat érzékeli, amelyeket a média reflektorfénybe állít, és kevésbé érzékeny **saját lakóhelyének környezeti problémái** iránt.

Az egyéneket segítő és életminőséget javító közösségi élet fontos kerete a hitélet, az egyházakhoz kapcsolódó közösségek működése. Magyarországon nemzetközi összehasonlításban is **sokan tartják magukat vallásosnak és hívőnek, ennél sokkal kevesebben élnek rendszeres hitéletet egyházi keretek között**. A vallásukat hívőként gyakorló emberek a statisztikák szerint szignifikánsan több gyermeket vállalnak és azokat megfelelő színvonalon fel is nevelik. A vallás olyan a társadalom alapvető normarendszerét jelentő alap értékeket közvetít és jelenít meg, mint az emberek közötti kapcsolatok (szeretet) a mások iránti felelősség (mások segítése, elfogadása), az erkölcsi fegyelem és tartás. **A hitüket a mindennapi gyakorlatban megélő polgárok a közösség érdekeit helyezik előtérbe, így hasznos szereplői a társadalomnak**. Különösen sokat segíthetnek a vallási közösségek a társadalmi felemelkedésben, vagy akár az individualizmus oldásában, közösségek építésében, a felgyorsult világ emberi kríziseinek (pszichés stressz) feldolgozásában. A vallási dimenzióban szerveződő közösségek (pl. gyülekezet) hatalmas erőforrást jelentenek a társadalom számára a legkülönbözőbb problémák – szegénység, elmagányosodás, élethelyzet krízisek feldolgozása – megoldásában, de akár közfeladatok ellátásában is: pl. gyermekfelügyelet, szociális gondozás, mentálhigiénés szolgáltatások. A vallási természetű hiten kívül a jövőbe, a közösségbe, és más célokba vetett pozitív elkötelezettséget tükröző hit is olyan erőforrást jelent a társadalomnak, amelyet mással pótolni nemigen lehet. Éppen ezért a társadalom számára értékes hitélet bátorítása és támogatása fontos feladat.

A hitélet segíthet a közösségek építésében, az emberi krízisek feldolgozásában

Magyarország lakosságának a társadalmi normákhoz való viszonyulása tehát ellentmondásos. Nemzetközi összehasonlításban a magyarok élen járnak, ha a szabályok általános érvényű betartásáról van szó, és a gazdasági morál terén is megállapítható az erkölcsösségük, ám **a kívánatosnak tartott szabálykövetést gyorsan feladják, ha az ellentétes az érdekükkel**. A **normakövetést** illetően egy sajátos **kettőség** tapasztalható Magyarországon: a hangoztatott elvek szintjén **erős morális eltökéltség** tapasztalható, – ami fontos erőforrás lehet, – de a tettek szintjén ez már kevésbé jelenik meg, mivel a **normaszegő viselkedést** igen elterjedtnek, és "megkerülhetetlennek" látják maguk körül az emberek.

Ellentmondások a morális eltökéltségben és a normakövető magatartásban

Magyarországon a társadalmi értékek folyamatos átalakulásban vannak és egymással ellentétes, illetve ellentmondó értékek együttes jelenléte a jellemző. A családi és munkaértékek, illetve az öngondoskodás – mint társadalmi erőforrások – pozitív irányú változását a család- és munkaerő-piaci politikák nem segítették elő az elmúlt húsz évben. A társadalom önmagát megújító kapacitását támogató társadalompolitikai intézkedések elengedhetetlenek a jövőben, ezek hatásai azonban csak hosszútávon érzékelhetőek.

2.2.7 A társadalmi bizalom és a civil aktivitás erősítésre szorul

A közösségi felelősségvállalás együttműködést, az pedig bizalmat feltételez. Az értékörző és -teremtő együttműködés komoly gátja a magyar társadalomban a személyes szférán túlható **nagyértékű bizalmatlanság**. A magyarok bizalmatlanok egymással, a politikai szervezetekkel, az állami intézményekkel és a vállalkozásokkal szemben is, e tekintetben az európai országok utolsó harmadához tartozunk. Ennek a **bizalomhiánynak társadalmi és gazdasági téren súlyos ára van**. Egyfelől a

A társadalmi bizalom csökkenése, hiánya

társadalom egyre atomizáltabbá válik, másfelől megnőnek a tranzakciók, a visszaélést megelőző intézmények, valamint a jogkikényszerítést és a jogviták eldöntésére szolgáló intézményi garanciák kiépítésének költségei. Gátolja továbbá a gazdasági vállalkozások hatékony működését, a szervezeti és technológiai innovációkat. A társadalmi együttműködés hiánya tetten érhető a korrupció relatív tolerálásában, az alacsony fokú köz- és politikai szerepvállalásban is.

Ezzel szemben **magas a családba és a szűkebb személyes környezetbe vetett „partikuláris” bizalom**. A magyar társadalom többsége elsősorban a családjában és rokonaiban, továbbá a szomszédjaiban, barátaiban, valamint a munkatársaiban bíz. Ez a család-ismerős centrikus bizalom **fontos erőforrása a társadalomnak**. Meg kell azonban említeni, hogy napjainkban már a hátrányosabb helyzetűek, a községekben élők és az idősek körében is gyengül ez az erőforrás. A barátokba, szomszédokba vetett viszonylag magas bizalom ellenére hazánkban a **társadalmi kapcsolattartás szintje alacsony**. A szomszédokkal, barátokkal való összejárás, társas életre és szórakozásra fordított idő tekintetében Magyarország Európában az utolsó, míg a tévézésre fordított idő mennyiségét tekintve vezető helyen van.

Család-ismerős centrikus bizalom, mint pozitív erőforrás

Az elmúlt húsz év alatt a felnőtt népesség **civil aktivitása folyamatosan gyengült**. Egy társadalom civil aktivitását a szervezetek száma mellett a tagsági adatok mutatják meg. Hazánkban a civil szervezetek tagjainak csupán egynegyede aktív tag, az Európai Unión belül Bulgária és Románia mellett Magyarországon a legalacsonyabb ez az arány. Területileg a civil szervezetek tagsága rendkívül egyenlőtlen eloszlást mutat: az összes civil szervezeti tag fele a közép-magyarországi régióban (döntően Budapesten) él. A civil aktivitáshoz hasonlóan a politikai aktivitás szintje is nagyon alacsony.

Civil aktivitás gyengülése

A civil szervezetekben végzett **önkéntes munka** rendkívül fontos társadalmi-gazdasági erőforrás. A betegek és fogyatékkal élők, az idősek, szomszédok és a bevándorlók felé gyakorolt segítségnyújtás adataiból készített index Magyarországon a legalacsonyabb Európában. Az Európai Érték Vizsgálat adatai alapján a vizsgált magyar népesség 10,8%-a végzett **önkéntes munkát** 2008-ban, mely az 1991-ben tapasztalt 16,4 százalékos értékhez viszonyítva csökkenő tendenciát jelez, az európai országok közül Magyarországon a harmadik legalacsonyabb az önkéntesek népességen belüli aránya. Az önkéntesek területi eloszlásában szintén a közép-magyarországi régió dominanciája érvényesül.

Az önkéntesség, mint társadalmi-gazdasági erőforrás kihasználatlan

A meggyengült társadalmi kohézióknak gazdaságilag és társadalmilag is súlyos ára van. A társadalmi bizalom újraépítése egyszerre állami, közösségi és egyéni feladat. Fontos erőforrás lehet a társadalom erős család-ismerős centrikus bizalomszintje, de a (köz)intézményekben vetett alacsony bizalom súlyos gátja a társadalom megújulásának. Ezért társadalomstratégiaileg egyfelől elengedhetetlen a közszféra megújítása, másfelől, a civil szervezetek és az önkéntesség, jelentős, kiaknázatlan erőforrást jelenthetnek a társadalom innovatív önmegújításához, az egyre nagyobb létszámú időskorúak életfeltételeinek és társadalmi szerepvállalásának erősítéséhez.

2.2.8 Közösségi felelősségvállalás hiányosságai, magukra maradt társadalmi csoportok

A munkanélküliek, szegények, romák helyzetét illetően Magyarország hasonló problémákkal küzd, mint Európa. Magyarországon azonban ezeknek a társadalmi csoportok a helyzetét inkább a **tartós, megélhetésükben való veszélyeztetettség** jellemzi. Az elmúlt húsz év távlatát nézve a munkanélküliek száma a kilencvenes évek közepén érte el a negatív csúcsot, de a 2008-as európai pénzügyi-gazdasági válság hatására 2011-re ismét jelentősen csökkent a foglalkoztatottak (49,7%) és nőtt a munkanélküliek aránya (11%) az aktív népességen belül.

Tartós veszélyeztetettség a leghátrányosabb helyzetű társadalmi csoportoknál

Az 1990-es évektől a férfiak munkanélküliségi rátája mindig magasabb volt a nőkénel, de az elmúlt években a **nők munkanélküliségi rátája** fokozatosan megközelítette a férfiakét. Az „európai trendekhez” hasonlóan emelkedett a **pályakezdő munkanélküliek** száma is, sőt a munkanélküliek korszerkezete egyre inkább e korosztályok felé tolódik el. Iskolai végzettség tekintetében szintén egyfajta **átrendeződés megy végbe** a munkanélküliek között. A legmagasabb iskolai végzettség szerint vizsgálva 2010-ben országosan a szakmunkásképzőt, illetve szakiskolát végzettek a munkanélküliek harmadát tették ki, számuk (157 ezer) egy év alatt tizedével nőtt. A legfeljebb általános iskolai végzettséggel rendelkezők 144 ezren voltak, ezzel az állástalanok 30%-át adták.

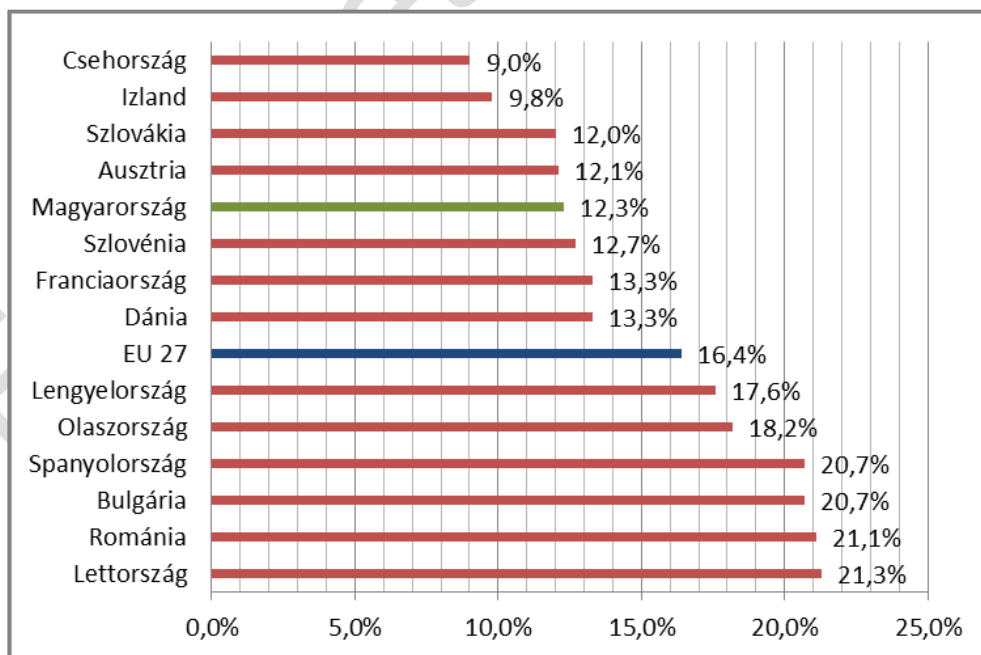
A női és pályakezdő munkanélküliek arányának növekedése

A kutatások azt mutatják, hogy – a megélhetésükben tartósan veszélyeztetett társadalmi csoportok esetében – a rendszerváltáskor kialakult területi különbségek nem hogy csökkentek volna, hanem konzerválódtak, sőt **az utóbbi években tovább mélyültek**. A tartósan veszélyeztetett társadalmi csoportok (munkanélküliek és/vagy alacsony jövedelműek és/vagy romák) helyzetének javítására irányuló hazai és uniós programok nagyon alacsony hatékonyságúak voltak e csoportok munkaerő-piaci reintegrációját illetően. A periférikus kistérségekben élő, megélhetésükben veszélyeztetett társadalmi csoportokban kialakult a **programról-programra támogatottak rétege**, akiknek szegénységi spirálból való kikerülése csak időleges volt. A kutatások azt bizonyítják, hogy csak a **komplex** – munkavégzéssel, önellátást elősegítő gazdálkodással és képzéssel egybe kötött – **programok** hozhatnak hosszú távú javulást ezen rétegek helyzetében.

Területi különbségek konzerválódása, mélyülése

Ma Magyarországon a **szegénységi kockázatok** a háztartás gyerekszámától, a felnőttek iskolázottságától és munkaerő-piaci aktivitásától, valamint a családszerkezettől függenek leginkább. Magyarországon az **országos szegénységi arány** (hányan élnek a medián ekvivalens jövedelem 60%-ánál kevesebből) **2010-ben 12,3% volt**. Az azt megelőző tíz évben az arány 10% és 15,9% között ingadozott, trendszerűen enyhén emelkedett. Ez a mutató az EU 15-ökhöz képest kedvezőbb, a szegénységi arány hazánkban 4 százalékponttal alacsonyabb. Figyelembe véve azonban, hogy a magyar átlagjövedelmi szint jóval alacsonyabb az unió tagállamainak többségére jellemzőnél, ez abszolút értelemben nem jelent kedvező helyzetet.

Növekvő szegénység

Szegénység kockázatának kitett népesség aránya a teljes népességen belül néhány európai országban (2010)
(forrás: Eurostat)

Figyelmeztető jel, hogy **a szegények között egyre nagyobb arányban vannak gyermekek**: minden ötödik szegény 17 évnél fiatalabb. Az életkor előrehaladtával a szegénységi arány általában csökken. Ugyanakkor különösen kitettek a szegénység kockázatának a három- vagy többgyermekes családok és az egyszülős háztartások. 2010-ben az egygyermekes családok 10,5%-a, míg a három-, vagy többgyermekes családok 27,8%-a, az egyszülős háztartásoknak pedig 28,1%-a élt a szegénységi küszöb alatt. A gyermekkori szegénység nem csak korlátozza a gyermekek szükségleteinek kielégítését, hanem, gondokat okozhat társas kapcsolataikban, megfoszthatja őket további pályájuk szempontjából lényeges tevékenységektől és nagy valószínűséggel növeli a felnőttkori társadalmi kirekesztettség valószínűségét.

A gyermekek 10 százaléka él a szegénységi küszöb határán

A szegény háztartások közül a roma háztartások vannak a legrosszabb helyzetben, ezért abecslések szerint ma 750 ezer fős romanéesség helyzetének és kilátásainak javítása társadalomstratégiaileg az **egyik legfontosabb kihívás** Magyarországon. Várható élettartamuk jelentősen eltér a többségi társadalom – európai átlagnál alacsonyabb – élettartamától is. A Nemzeti Család és Szociálpolitikai intézet 2011-es felmérése szerint a roma háztartások **több mint felének nincs egyetlen dolgozó tagja sem**. A szakképzettséggel rendelkező romák körében viszont az 50%-ot meghaladja azoknak az aránya, akiknek rendszeres vagy alkalmi munkája van. A **tanultabb romák** munkavállalási rátája tehát megközelíti az ország egészére érvényes foglalkoztatottsági rátát, **számuk azonban még mindig rendkívül alacsony**.

Demográfiai, munkaerő-piaci, jövedelmi hátrányok kilátástalan tartóssága a roma háztartásokban

A társadalmi kohéziót gyengítő legnagyobb rizikótényező a tartós, veszélyeztetett társadalmi csoportok (munkanélküliek, szegények, fogyatékosok, betegek, idősek, romák, stb.) iránti **szolidaritás erodálódása**. A kutatási adatok azt mutatják, hogy Magyarországon a betegek, fogyatékosok segítségét mindössze a felnőtt lakosság kétharmada tartja fontosnak, az idősekét még ennél is kevesebben. A helyzetet tovább nehezíti, hogy a gazdasági- társadalmi szempontból periférikus térségekben a tartósan veszélyeztetett csoportok között a társadalmi szolidaritás is erősen meggyengült.

Szolidaritás erodálódása a periférikus területeken

Társadalomstratégiaileg súlyos következményei lehetnek annak, ha a tartósan veszélyeztetett társadalmi csoportok helyzetében nem következik be változás. Ezen rétegek anyagi, társadalmi és szolidaritási erőforrásai teljesen kimerültek. Nagyon nehéz, de elodázhatatlan társadalomstratégiai feladatot jelent a tartósan veszélyeztetett társadalmi csoportoknál a támogatás és az öngondoskodási igény kényes egyensúlyának megteremtése. Csak a komplex – munkavégzéssel és képzéssel egybekötött – programok hozhatnak hosszú távú javulást ezen rétegek helyzetében.

2.2.9 A nemzeti összetartozás lehet az egyik integráló erő

A magyar történelemre nem volt jellemző a nemzet területi széttagoltsága, az I. világháború utáni szétdarabolódás traumáját részben ezért is a mai napig nem tudta az ország feldolgozni. A szomszédos országokban lakó magyar kisebbség száma jelenleg mintegy 2 150 000 főre tehető (a környező országok 2001. és 2002. évi végleges, és 2011. évi előzetes népszámlálási adatai alapján becsült érték). Ma Európában Magyarország rendelkezik az egyik legkomplexebb, legaktívabb nemzetpolitikával. A **nemzeti összetartozás gondolata általánosan elfogadott és megbecsült eszme, amit a gyakorlatban kell további építő és valóban hatásos tettekkel támogatni**.

Nagyon aktív nemzetpolitika jellemzi hazánkat

A Kárpát-medencei határon túli magyarság körüli kérdések ugyanakkor nagyon érzékenyek, hiszen a szomszédos országok politikai életét is érintik. A kihívások mellett ugyanakkor nagy lehetőséget is nyújt e magyar közösségek jelenléte, különös tekintettel a szomszédos országokkal való politikai, gazdasági együttműködésre. A Kárpát-medencei határon túli magyarság jelenléte a határok átjárhatóvá válásával a magyarországi **kulturális, oktatási, kutatási, közszolgáltató és civil szervezetek számára** nagy lehetőségeket nyitott meg. Ugyanez igaz a kétnyelvű magyar népesség

Jelentős potenciált rejlik a határon túli magyarokkal való együttműködésben

gazdasági adottságára. A határon túli **magyarlakta térségek gazdasága nagy potenciálokat rejt**, biztosíthatja a magyarországi és a szomszédos országokbeli vállalkozások együttműködését, a szomszédos országok piacain való kölcsönös boldogulását. A magyarság **nyugati világban élő diaszpóráinak** gazdasági ereje is becsatornázható a gazdasági növekedésünkbe, különösen a befektetéseken, tudományos és üzleti kapcsolatokon és innovációkon keresztül.

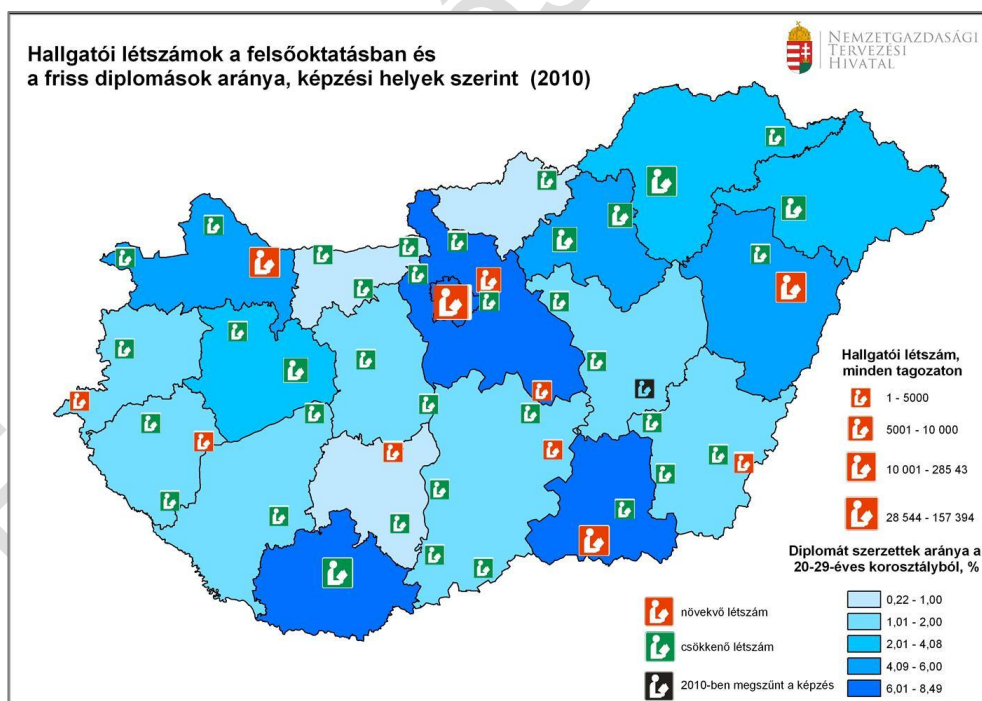
A határon túli magyarság feldolgozatlan és számtalan más szempontnak alárendelt problémarendszerének kezelését célozta június 4-ének, mint a nemzeti összetartozás napjának törvénybe iktatása, és az egyszerűsített honosítás intézményének bevezetése 2010-ben. A Kormány által kezdeményezett **Wekerle Terv**, és az erdélyi civil szervezetek **Mikó Imre Terve** pedig a gazdasági lehetőségek kihasználását segíti majd elő.

Több terv született a gazdasági együttműködés kiaknázására

2.2.10 A tudás megújulását több tényező nehezíti

Magyarországon az elmúlt húsz évben az iskolarendszer egyre inkább eltolódott **egyfelől egy szelektív, másfelől egy homogenizáló iskolarendszer** irányába. Ez a kettősséget magán viselő iskolarendszer egyáltalán nem szolgálta a tudásra és munkára épülő gazdaság és társadalom fejlesztését, és nem volt képes eredményesen kezelni a társadalmi különbségeket, sőt bizonyos tekintetben fel is erősítette azokat. Az OECD országok viszonylatában Magyarország kimagaslóan vezet a szelektivitási listát, ami annak fényében különösen kedvezőtlen, hogy a heterogén csoportkialakítás európai tapasztalatok alapján az iskolarendszer sikerességének, hatékonyságának egyik kulcstényezője. A kutatási eredmények azt mutatják, hogy heterogén csoportokban a tanulók motivációja, teljesítménye nagyobb, az egymás közötti interakciója szélesebb körű, ami végső soron nagyban hozzájárul a társadalmi kohézió erősítéséhez.

Sajátos kettősséget magán viselő iskolarendszer

Hallgatói létszámok a felsőoktatásban és a friss diplomások aránya képzési helyek szerint (2010)
(forrás: KSH)

Az elmúlt években a pedagógusok és a tanulók száma egyaránt csökkent, az **egy pedagógusra jutó diákok száma** viszont **évek óta stagnál**. 2011-ben 750 ezer

Csökken az általános és középiskolások, valamint a

általános iskolai tanuló volt, számuk 2001 óta **több mint 26%-kal csökkent**. 2,4%-kal csökkent a nappali tagozatos szakközépiskolai tanulók száma is ebben az időszakban, viszont emelkedett a gimnáziumi és szakiskolai tanulók száma 7%, illetve 6,5%-kal. 2011-ben a sajátos nevelési igényű gyermekek száma 52 ezer volt, ebből gyógypedagógiai oktatásban mintegy 19 ezren részesültek. Magyarországon. 2011-ben 141 ezer felvételizőből 98 ezer diákot vettek fel állami felsőoktatási intézménybe. 2012-ben 111 ezren jelentkeztek és 80 ezren kezdhetik meg tanulmányaikat. A csökkenésben – a felsőoktatás átalakuló struktúrája mellett – a demográfiai folyamatoknak van meghatározó szerepük.

felsőoktatásban résztvevők száma

A magyar népesség **iskolai végzettsége** az elmúlt években tovább javult. A munkaerő-felmérés adatai szerint 2011-ben a 25–64 évesek több mint egyötöde rendelkezett főiskolai vagy egyetemi diplomával, 31%-uk legmagasabb iskolai végzettsége az érettségi, ennél valamivel alacsonyabb a szakiskolai vagy szakmunkás végzettségűek aránya (29%). Alacsony képzettséggel, azaz legfeljebb befejezett általános iskolai végzettséggel a népesség 18%-a rendelkezett. A munkaerő-piaci kereslet elsősorban a magasabb iskolai végzettségűeket részesíti előnyben, ezt mutatja az a tény is, hogy a magyar diplomások foglalkoztatottsága csak 5 százalékponttal marad el az uniós átlagtól, a 25-64 éves, alapfokú végzettséggel rendelkezők körében már 16 százalékpont a lemaradásunk.

Az iskolai végzettség folyamatosan javul

Az iskolai végzettség **jellemzően 35 éves kor alatt alakul ki**, így a tendenciák vizsgálatakor a tanulmányok ezekre a korcsoportokra hagyatkoznak. Az adatok alapján **az alacsony végzettséggel rendelkezők száma folyamatosan csökken 2001 és 2021 között, ezzel szemben a magasabb végzettségűek aránya folyamatosan növekszik**. Ez a népesség számát tekintve azt jelenti, hogy a legfeljebb 8 általánost végzettek száma 2021-re 5,5 milliőről 3,3 millió főre csökken. A szakiskolások száma valamivel növekszik, 1,6 milliőről 2,0 millióra. Ennél nagyobb mértékben nő a középfokú végzettséget szerzett fiatalok száma, 2,2 milliőről 2,9 millióra. A legnagyobb változás a felsőfokú diplomával rendelkezők számában várható, létszámuk ugyanis a korábbi 940 ezerről 1,6 millióra duzzad.

Folyamatosan növekszik a magasabb végzettséggel rendelkezők aránya

Magyarországon az öt éves korban várható átlagos oktatásban eltöltött idő hossza (17,8 év) valamivel az EU27 átlaga (17,2 év) fölött alakul, két és fél évvel elmarad azonban a tudásteremtésben élenjáró Finnország értékétől (20,3 év). Ennek megfelelően, az átlagunk javítására az iskolában kevesebb évet eltöltött diákok ösztönzése, támogatása jelenthet még tartalékot a hazai fejlődés számára. Az iskolázottságban tapasztalható pozitív tendenciák ellenére is folyamatosan újratermelődik egy **jelentős mértékű alacsony iskolai végzettséggel rendelkező réteg** és továbbra is jelentős az iskolát idő előtt elhagyók, **lemorzsolódók** aránya.

Az oktatásban töltött idő hossza uniós átlagon felüli

Nagy problémája a magyar oktatási rendszernek, hogy **nem fordít elég figyelmet a tehetség gondozására**, pedig a nyugati országok példája egyértelműen igazolja ennek szükségességét. A tehetségek egy adott ország **versenyképességét meghatározó kulcstényezővé léptek elő**. A közvetlen haszon mellett a legversenyképesebb termelés kifejlesztésével és idevonzásával teremtenek a teljes nemzetnek többletlehetőségeket. A fejlett országok gyakorlatainak átvétele mellett példaként állhat az oktatás előtt a hazai sport is, ahol a rendszer kiváló működését a világversenyeken elért kimagasló eredmények is alátámasztják.

Nem fordítunk elég figyelmet a tehetség-gondozásra

A magyar oktatási rendszer további hiányossága, hogy **nem támogatja kellően az élethosszig tartó tanulást, felnőttképzést illetve a képzés, oktatás nem-formális, informális elemeit**, holott a képzési formák ezen elemei rugalmasan biztosíthatnák a készségek és képességek karbantartását, fenntartását és megújítását az életpálya során és hathatósan járulhatnak hozzá a mindenkor piacképes tudás megszerzéséhez, biztosításához, ezáltal a foglalkoztatás javításához. Az **oktatás korszerű elemeinek integrálása a meglévő rendszerbe** különösen a felnőttképzés és

Oktatási rendszerünk nem kellően támogatja az élethosszig tartó tanulást és a képzés nem-formális elemeit

idősebb korosztályok készségeinek karbantartása céljából lenne fontos. Ezen a területen a mutatók alapján Magyarország az utolsók között szerepel az európai összehasonításban.

Magyarországon az iskoláskorú népesség, és ezáltal a jövő munkavállalóinak egyre növekedő csoportját képező **romák számottevő része kirekesztődik a minőségi oktatásból**. Jellemző adat, hogy 2004 óta mintegy 34%-kal emelkedett a roma többségű iskolák száma, amelyek 70%-ában a teljes szakos ellátottság megoldatlan. A roma népesség nagyon alacsony iskolai végzettsége mellett problémát jelent, hogy relatív továbbtanulási helyzetük tovább romlott. A felnőtt roma lakosság 85,5%-a legfeljebb 8 általánost végzett és becslések szerint a roma fiataloknak csak 2%-a kezdi meg tanulmányait a felsőoktatásban, és mindössze fél százalékuk szerez diplomát.

Roma tanulók kirekesztődése a minőségi oktatásból

A magyar felnőtt **népesség szövegértésének minősége** – az OECD felnőttkori írásbeliség vizsgálatának eredményei alapján – **messze elmarad** a nyugat-európai országok szintjétől. Kedvezőtlen továbbá, hogy Magyarországon viszonylag **alacsony azoknak az aránya, akik beszélnek valamilyen idegen nyelvet** és nyitottak arra, hogy új nyelveket tanuljanak. Jellemző adat oktatási rendszerünket illetően, hogy az OECD országok között a magyar diákok teljesítménye csak akkor kiemelkedő, ha tantervi követelményekhez közelebb álló feladatok megoldását kérik tőlük, ezzel szemben a tudásuk iskolán kívüli hasznosíthatósága, társadalmi hasznossága csupán átlagosnak mondható.

Szövegértésben, nyelvtudásban elmaradunk az európai átlagtól

A magyar **tudománypolitikának** vannak olyan **gyengeségei**, amelyek tartósan akadályozzák a legjobb hallgatók, kutatók további fejlődését. Ezek közé tartoznak a **K+F+I szektor alulfinanszírozottsága és a finanszírozás bizonytalanságai**, szinte rendszerszerű ingadozásai; az infrastrukturális egyenlőtlenségek, illetve az alacsony kutatói létszám. Leginkább e tényezők miatt állunk rosszul minden olyan összehasonlításban, amely a K+F+I bázis teljesítményét és kapacitásait a versenyképességet erősítő innováció szempontjából ítéli meg. Magyarország helyét mutatja, hogy az EU25 összes kutatói létszámának kb. 1%-a dolgozik nálunk, az 1000 főre jutó kutatói létszámában pedig az EU25 átlagának 65%-át érjük csupán el. Az üzleti szektorban dolgozó kutatók tekintetében ez az arány még rosszabb: az EU25 átlaghoz képest 61%. Hosszabb távú problémákat jelez a természettudományi és műszaki végzettségű diplomások alacsony száma. Az e területen kutatóknak készülő PhD diákok aránya Magyarországon 0,13%, miközben az EU25 átlaga 0,49%. Magyarországon a természettudományos képzés színvonala, a tanulók átlagos teljesítménye általában megfelel az OECD átlagnak, miközben a **legjobban teljesítő tanulók arányát illetően, akik a kutatóképzés merítési bázisát jelenthetnék a rangsor végére szorultunk**.

A kutatás, fejlesztés, innováció alulfinanszírozott

Az **európai országokban bevándorlóként megjelenő magyar állampolgárok** összesített száma folyamatosan **növekszik**. A kivándorlás egyik társadalmilag és gazdaságilag, de az innováció szempontjából fontos területe az **agyelszívás** (braindrain). A folyamat egyfelől azt jelenti, hogy egyes országok produktív tudósainak és szakembereinek egy része kivándorol a más, legtöbbször fejlett országokba és az e tudósokat és szakembereket kitanító ország elesik tevékenységük gyümölcseitől. Magyarország számára különösen a külföldön munkát vállaló egészségügyi szakemberek elvesztése jelent egyre súlyosabb problémát (2011-ben 1900 magasan kvalifikált egészségügyi dolgozó számára adtak ki külföldi munkavállalási szándékot jelző igazolást), pótlásuk nagy terhet jelent a hazai egészségügyi rendszerében.

A képzett szakemberek külföldre vándorlása egyre jelentősebb probléma

A változó gazdasági környezetben feltétlenül szükség van az oktatási rendszer átalakítására, a valós piaci igényekhez igazítására. Az átadott tudás iskolán kívüli hasznosíthatóságára, társadalmi hasznosságára jóval nagyobb hangsúlyt kell fektetni. Több figyelmet kell fordítani a tehetséggondozásra, hiszen a tehetségek a versenyképesség meghatározó tényezőjévé léptek elé, ők adhatják az ország fejlődésének egyik kulcsterületének, a kutatás-fejlesztésnek és innovációnak a bázisát.

Nagyon fontos továbbá, hogy legjobb szakembereink hazánkban hasznosítsák az itt megszerzett tudást.

2.2.11 A lakosság jelentős része társadalmi ellátásban részesül

A nemzetközi adatokkal összevetve hazánkban **rendkívül magas a társadalmi juttatásokban részesülők aránya**. A nyugdíjasok száma az elmúlt 10 évben körülbelül 200 ezer fővel csökkent, azonban az ellátásukra fordított kiadások közel megháromszorozódtak, amely a GDP százalékában nézve is jelentős emelkedés (a 2000-es 9,3%-ról 2011-re 11,3%-ra nőtt). Az elmúlt években ugyanakkor számos intézkedés történt e trend mérséklésére, a rendszer fenntarthatóságának biztosítására. Az egy ellátottra jutó nyugdíj összege jelenleg az átlagkereset 64,7%-át teszi ki a 2000-ben mért 59,1%-kal szemben. A nyugdíjak mellett a családtámogatásra fordított összegek tekintetében (GDP 3,3%-a) is Európa élmezőnyébe tartozunk.

Nemzetközi összehasonlításban kiemelkedő a szociális juttatásokban részesülők aránya

A rendszeres szociális segélyben részesülők száma a szociális juttatások rendszerének 2009-es átalakítását követően a 2008-as 213 ezer főről 2011-re 36 ezer főre csökkent. Nem csökkent azonban az élethelyzetüknél fogva **támogatásra szoruló személyek száma**, a látszólagos számszerű csökkentést így az ellátórendszer átalakítása okozza. A rendszeres szociális segélyben részesítettek számának csökkenésével párhuzamosan a 2009-es 167 ezer főről 174 ezer főre nőtt 2010-ben a munkavégzésre alkalmas aktív korú személyek részére juttatható rendelkezésre állási támogatásban részesülő személyek száma. A rendelkezésre állási támogatást 2011. január 1-jétől a bérpótló juttatás váltotta fel. A bérpótló juttatás elnevezése 2011. szeptember 1-jétől foglalkoztatást helyettesítő támogatásra változott. Az elmúlt években **számos intézkedés született a szociális ellátórendszer áttekinthetőbbé és hatékonyabbá tétele érdekében**.

Átláthatóbb a szociális ellátórendszer, de továbbra is nagy a szociális segélyezés szerepe

Az OECD szerint a **közfoglalkoztatási programok** a válság idején elősegíthetik a társadalmi beilleszkedést, jövedelmet biztosítanak a legelesettebbeknek, így a szegénység mérséklésének eszközei. A magyar kormány 2011-től jelentősen kiterjesztette a közfoglalkoztatás rendszerét a rendkívül magas tartós munkanélküliség és alacsony foglalkoztatottság javítása érdekében. 2011-ben az aktív foglalkoztatáspolitikai eszközökben résztvevők létszáma 391,8 ezer fő volt, ebből közfoglalkoztatás keretében 2011-ben átlagosan 61 ezren dolgoztak, ami 45%-kal magasabb az előző évi számnál. A közfoglalkoztatásban rejlő lehetőségek kiaknázásához azonban szükséges a **résztvevők képzettségének** fejlesztése is, ennek hiányában a tényleges elhelyezkedés esélyei nem javulnak, és csak szűk, adott időszakban jelentkező rétegnek jelentenek megoldást. Probléma az is, hogy a **közfoglalkoztatás után kapott nettó bér nem sokkal magasabb, mint az alternatíváját jelentő foglalkoztatást helyettesítő támogatás (FHT)**.

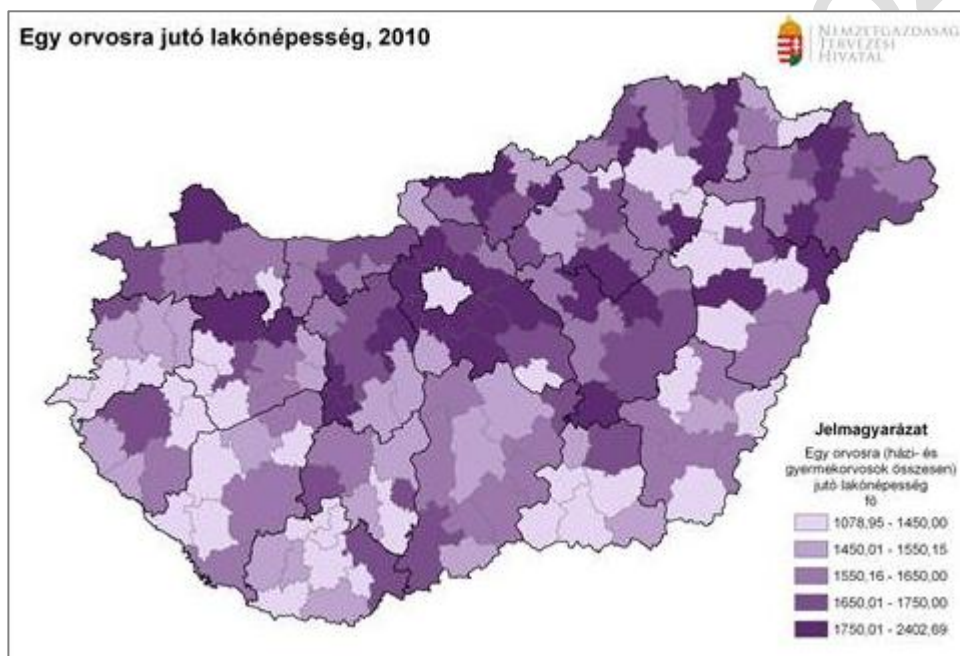
A közfoglalkoztatás nem jelent igazi, hosszú távú megoldást, és a jövedelem alig magasabb a segélynél

A szociális segély intézményére hosszabb távon is szükség lesz, ugyanakkor a megváltozott élethelyzetekhez igazodva elvárás, hogy elősegítse az érintett személyek önbecsülésének helyreállítását és fenntartását. Társadalmi párbeszédrel érhető el, hogy az alap gondolatokat közvetíteni lehessen azok számára is, akik helyzetüknél fogva erre rászorulnak. A segélyezés mellett a közfoglalkoztatás rendszerét is folyamatosan igazítani kell egyrészt a változó szükségletekhez, másrészt a társadalom mindenkori érzékenységéhez és tolerancia szintjéhez.

2.2.12 Az oktatási és egészségügyi ellátórendszer megújításra szorul

A népesség idősödése és fogyása miatt, különösen a periférikus térségekben és a kis népsűrűségű, aprófalvas területeken egyre inkább **csökken az általános iskolák és azok tanulójának száma**, a közép és szakiskolák esetében pedig már a tanulók anyagi okok miatti lemorzsolódása is jelentkezik. A felsőfokú végzettséggel rendelkezők száma az ország nemzetközi versenyképessége szempontjából rendkívül fontos, de legalább ilyen fontos a képzés színvonala is. Az 1990-es évek extenzív fejlesztése – mind az intézmények, képzések, mind a hallgatók számát tekintve – mára fenntarthatatlanná vált. A munkaerőpiaci lehetőségek és a fiatalkorúak csökkenő száma miatt **egyre élesebb a verseny a képzési helyek között, ami különösen a kisebb vidéki intézményeket érinti hátrányosan**. A szektorsemlegességi elv, vagyis a normatív állami támogatások biztosítása mellett feltételezhetően ez a verseny, valamint az állami oktatás színvonalának csökkenése okozta a **magán- és alapítványi iskolák számának növekedését**.

Csökken az iskolák száma, egyre élesebb a verseny

Egy orvosra jutó lakónépesség (2010)
(forrás: KSH)

Az **egészségügyi rendszer egyre nehezebben tudja ellátni feladatait**. Egy házi orvosra átlagosan 2027 lakos jutott 2010-ben, a legdinamikusabban növekvő agglomerációs térségekben azonban ennek másfélszeresét is eléri, míg a ritkán lakott aprófalvas térségekben jóval alacsonyabb. Mégis az utóbbiak küzdenek rosszabb ellátással, hiszen a magán- és szakrendelések a városias térségekben jobban elérhetőek. **Az egészségügyi ráfordítások csökkentése a kórházakat és szakrendelőket érintette leginkább**. A kórházi ágyak számának jelentős csökkenése (2000 óta több mint 12 ezer kórházi ágy szűnt meg, ami 17%-os csökkenést jelent) összességben nem jelentene nagy problémát, hiszen a kihasználtság egyik megyénk esetében se éri el az optimálisnak mondható 85%-os küszöböt (egy-egy megyében pedig még a 70%-ot se), azonban túl sok az aktív – beavatkozást, intenzív kezelést igénylő – kórházi ágy és kevés a krónikus – elsősorban időskori gondozást, ellátást biztosító – férőhely. Rontja a helyzetet továbbá, hogy sok esetben járóbeteg ellátással megoldható kezeléseket aktív fekvőbeteg ágyakon látnak el, különösen igaz ez a vidéki kiskórházak esetében. Pozitív változást jelentenek azonban az ÚMFT keretében, a nagyvárosokban létrejött milliárdos nagyságrendű kórházfejlesztési projektek. A rendkívül sok,

Az egészségügyi szolgáltatások és infrastruktúra színvonala nem megfelelő

prevencióval kiküszöbölhető megbetegedés azonban azt mutatja, hogy a kórházak mellett az **elsődleges megelőzés intézményrendszere is megújulásra szorul**, hiszen hosszú távon ez a leghatékonyabb és a legolcsóbb módja az egészség megőrzésének.

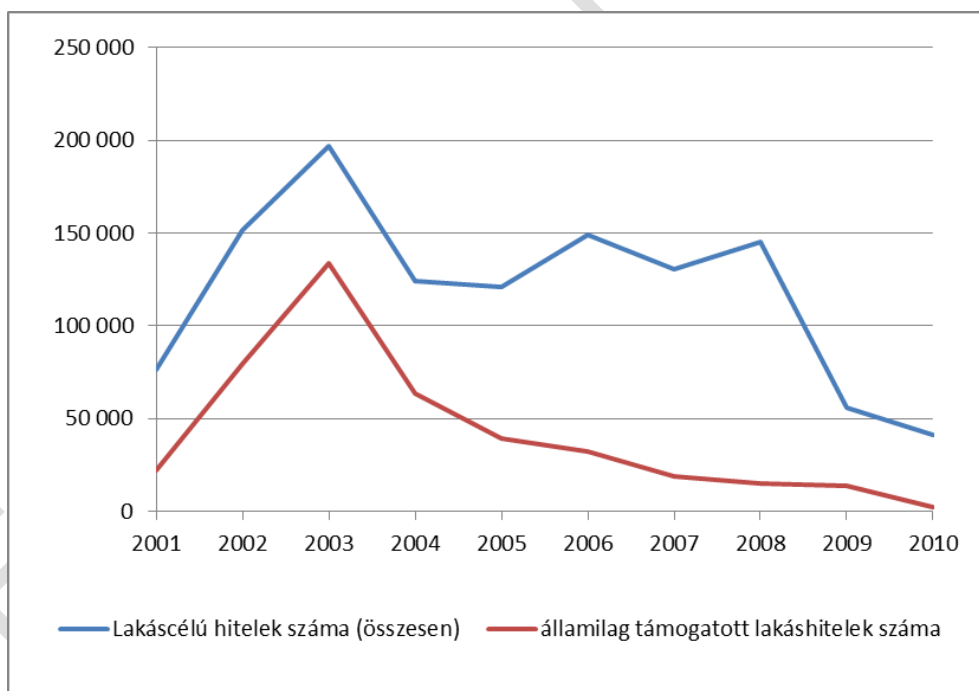
A közszolgáltatásokat tekintve az önkormányzatok és a központi kormányzat viszonyrendszerében az elmúlt 2 év során **jelentős átrendeződés történt a feladatellátásban**, és a fenntartói, üzemeltetői szerepekben, melyek a működtetés és fejlesztés biztonságát célozták. Ez mind az oktatási, mind az egészségügyi, vagy a szociális fejlesztések esetében másféle fejlesztési szerepet kíván meg az önkormányzattól és a központi közigazgatástól.

Változó
kormányzati és
önkormányzati
szerepek

2.2.13 Válság által megtépázott lakás piac

A hazai lakáshelyzet jelenlegi állapotát alapvetően a szocializmus évtizedeiből örökölt problémák és az azokra adott, rendszerváltás utáni intézkedések, és az azóta kialakult lakáspiaci mechanizmusok és intézményrendszer befolyásolták. Az állami beavatkozások közül **a lakásépítési kedvezmény, az ún. szocpol, csak részben nevezhető sikeresnek**. A jelzáloghitelezés megindulása, illetve a hozzá kapcsolódó állami kamattámogatás hatásai és felhasználása már egyértelmű lökést adott a lakásépítésnek. A kezdeti konstrukció finanszírozási igénye azonban hamar meghaladta az állam teherbíró képességét, ezért annak átalakítása a forint- majd a devizahitelezés fenntarthatatlan felfutásához vezetett. Ez utóbbi gyakorlat a 2008 utáni világgazdasági válság hatására megnövekedő kamatterhek miatt időközben leállt, az utóbbi két évben a **fizetési nehézségekkel küzdő devizahitelek problémáinak megoldása a legfontosabb prioritások egyike**.

A gazdasági
válság jelentősen
visszavetette a
lakáspiacot

Az államilag támogatott és az összes lakáscélú hitelek száma (2001-2010)

(forrás: KSH)

A lakáspolitikai az elmúlt két évtizedben többnyire csak az **örökölt problémák kezelésére, illetve a lakásépítés ösztönzésére koncentrált**, az örökölt struktúrák átalakítására érdemben nem tudott hatni. A lakásprivatizáció után a **bérlakások száma drasztikusan lecsökkent** és azóta is folyamatosan csökken, miközben a szociális bérlakásokra egyre növekvő igény lenne. A térbeli folyamatok lakáspolitikai befolyásolására még kevesebb kísérlet történt, így a leszakadó térségek, illetve a

A bérlakások
száma
drasztikusan
lecsökkent, pedig
az igény egyre nő

településeken belüli szegregátumok lakáshelyzete mára az ott felgyülemlt szociális problémák enyhítésének egyik jelentős gátjává váltak. Kedvező folyamat ugyanakkor, hogy a **lakások minőségének javulása már több évtizede tart**, az 1980-as években kezdődött és a rendszerváltás után felgyorsult, elsősorban a közszféra által finanszírozott közműfejlesztéseknek köszönhetően. Az **épületfelújítások leginkább a lakótelepekre összpontosultak** és esetükben hozták a leglátványosabb eredményeket is.

2.2.14 Egyedi, jelentős értéket hordozó kulturális örökségünk fontos érték

Egy nemzet kultúrája, kulturális öröksége fontos identitáshordozó tényező. Az épített és szellemi örökség megőrzése mellett azonban szükség van ezen értékek minőségi hasznosítására, értékeik kibontakoztatásával az épített örökség tekintetében tudományos igényű, művelődéstörténetileg hiteles bemutathatóvá tételükre, valamint a múlt értékeinek, emlékeinek folyamatos újragondolására és más kontextusba helyezésére is. A magyarság **nemzeti kulturális öröksége igen jelentős értéket** képvisel európai és világviszonylatban is, amely a **hagyományalapú társadalom** megvalósítása szempontjából igen lényeges. Kiemelkedő értéket képviselnek néprajzi értékeink, népzeneink, népmese és néptánc kincsünk, a magyar nyelv, népművészetünk, kézművességünk stb. A hazai kulturális örökség védelme, megőrzése és társadalmi elismertsége nagymértékben múlik az azt szolgáló infrastruktúra (a régészeti intézet, múzeumok, művelődési házak, könyvtárak, oktatási intézmények stb.) feltételein.

Gazdag kulturális értékekkel rendelkező

Magyarország jelenleg nyolc **világörökség helyszínnel** rendelkezik, melyek között kulturális és természeti, táji értékeket is találunk. Jelentős előrelépés, hogy 2012. január 1-jén hatályba lépett a világörökségi törvény, amely részletesen szabályozza mind a világörökségi várományos helyszínné válás, mind a világörökségi kezelési tervek elkészítésének feltételeit és rendjét. Emellett 2012-ben megszületett és életbe lépett a **Hungarikum törvény**, amely alapján gyűjthetők, rendszerezhetők a nemzeti értékek a helyi szinttől a nemzeti szintig.

Sok világörökségi helyszín

A kultúra értékeinek közreadásában egyre nagyobb szerepe van a közösségi élményeknek, így az eredeti helyszínekhez kötődő művelődéstörténeti rendezvényeknek, a hagyományos **kulturális rendezvényeknek** és a fesztiváloknak is. Magyarország a fesztiválszervezés terén igen komoly fejlődést mutatott fel a zenei rendezvények, a kulturális és gasztronómiai események szempontjából is. A kulturális rendezvények száma folyamatosan gyarapodott az elmúlt években, 2010-ben meghaladta a 120 ezret. A látogatottság ugyanakkor korántsem mutatott ilyen egyértelmű trendet, az egy rendezvényre jutó látogatók száma különösen a filmszínházi és színházi előadásoknál folyamatosan csökken.

A kulturális rendezvények száma gyorsan nő

2010-ben 338 településen működött muzeális intézmény. **Budapest dominanciája** a muzeális intézmények terén kimagasló: 79 intézménnyel rendelkezik, miközben a sorban következő város, Pécs csak 16-tal. Idegenforgalmi szempontból ez kedvező, azonban a vidéki múzeumok fejlesztésével az idegenforgalom számára is új célpontokat lehetne kialakítani. A kiállítások és a múzeumi látogatások száma is területileg erősen koncentrált, mindössze 61 olyan kistérség volt 2010-ben, ahol a kiállítások száma meghaladta a 20-at.

Kultúra terén is jellemző a Budapest-központúság

Épített örökségben, műemlékekben Magyarország állománya leginkább a XVIII. század utáni épületek terén tekinthető számszerűen jelentősnek, azonban a korábbi időkbeli is vannak igen jelentős emlékeink, épületeink. A magyarországi épített örökségállomány színvonalát, értékeit tekintve európai, nemzetközi rangú, azonban helyzete, állapota, tudományos értékű helyreállításának hiánya, a nagyközönségnek való bemutatást jelenleg képviselő csekély volta miatt nem tudja betölteni jelentős szerepét a kulturális, társadalmi, gazdasági fejlődésben. Mindössze 120 településünk

Gazdag műemlékállomány

van, amelyekben 10-nél több műemlék található, közel 1000 helységünkben viszont egyáltalán nincs műemlék, műemléki jelentőségű terület pedig 40 településünkön fordul elő. Számukban és településképi jelentőségükben is kiemelkedők a kiegészítéstől az 1950-es évekig terjedő időszak épületei, valamint a rendkívül változó állapotú kastélyok és kúriák, amelyek megőrzése és újrahasznosítása kiemelt feladat kell hogy legyen. Napjaink egyik fontos feladata az épített örökség megőrzése, méltó, műemléki alapú helyreállítása és fenntartható hasznosítása, a kiemelkedő értékeink bemutatásának tétele, továbbá a barnamezős beruházások szorgalmazása, valamint az értékes városképekhez igazodó új épületek kialakítása. Itt kell megemlíteni, hogy **Budapest a historizmus építészeti stílusegyüttesét** tekintve, azaz a neoreneszánsz, a neobarokk, a neoromán és a neogót stílusokban (1860-1905), a mintegy 12 km²-nyi egységes építészeti együttesével nemzetközi viszonylatban a legjelentősebb, tízezrek munkája nyomán világelső, amely pozíció megőrzése kiemelkedő feladat. Budapest a **szecesszió és a Bauhaus** építészetében jelentős szerepet tölt be nemzetközi szinten.

Régészeti lelőhelyek tekintetében a változatos és már a korai letelepedők számára is kedvező adottságai miatt, hazánk gazdagnak mondható. Több mint 60 ezer lelőhely található országszerte, ez azonban valószínűleg messze nem képviseli az összes lelőhelyet a tudományos feltárások igen eltérő száma, esetlegessége miatt. Az építkezések, útépitések előtti kötelező régészeti feltárás rendkívül sok, korábban ismeretlen lelőhelyet hozott napvilágra, ezek feldolgozása és a további lelőhelyek feltárása érdekében szükséges a források és erőforrások biztosítása.

Az építkezések sok régészeti lelőhelyet tárnak fel

2.2.15 A közsféra hatékonyságának javítása jelentős hozzáadott értéket ad

A **közigazgatás** hatékonyságát tekintve jelentős megújításra szorul, mely a **Magyar Program** alapján a kormányzat fontos törekvése. Az **állami szervezetrendszer** és a **tisztázatlan felelősségi** viszonyok nemcsak rossz hatékonysághoz vezetnek, hanem számos esetben a korrupcióra is lehetőséget adnak. Közvélemény-kutatási adatok szerint a kormányzat iránti bizalom és az ország vezetésének elfogadottsága Magyarországon nagyon alacsony, ezért a kormányzat elsődleges törekvése a közbizalom helyreállítása és a közigazgatás hatékonyságának és eredményességének javítása.

A jó kormányzási együttműködési kultúra hiánya a közszférán belül

A rendszerváltás óta számos jogszabály és közel ötven kormányhatározat született a közigazgatás megújítása céljából. A számos részsiker ellenére a magyar **közigazgatásnak sem a hatékonysága, sem a társadalmi megítélése** nem javult, sőt inkább **romlott**. Az eltelt 20 év folyamatos reformlángja jelentősen leértékelte a közigazgatás-fejlesztés **fontosságát**, elsősorban éppen magában a közigazgatásban. Alapvetően a hosszú távú és az állampolgárért való szemlélet hiányzott a magyar közigazgatásból, ami hozzájárult a közigazgatás és az állampolgár elidegenedéséhez. Mindezek együttesen a jó kormányzás akadályai, amelyek a közsféra a „Jó Állam” koncepció jegyében történő és szolgáltató közigazgatás felé való irányulás megújítását teszik szükségessé.

A folyamatos átalakítása nem hozta meg a kívánt eredményt

A magyar **személyzeti politika és igazgatás reformját** sürgeti, hogy az összes OECD-tagország közül a legalacsonyabb pontszámot kapta a hazai közszolgálati humánerőforrás-menedzsment gyakorlata, többek között az elszámoltathatósági szabályok, a vezetői teljesítménycélok, a szervezeti szintű személyzeti igazgatás folyamatos felülvizsgálata és a kompetenciaalapú humánerőforrás- gazdálkodás hiánya miatt. A kormányzat törekvése ennek átfogó megújítása, a kiszámítható közigazgatási életpálya modell kialakítása, a közigazgatás szervezetrendszerének és működésének megújítása.

A személyzeti politika reformja elkerülhetetlen

Az **internetes ügyintézés**, a modern informatikai megoldások alkalmazása terén alig volt fejlődés az elmúlt években, ebben is nőtt a hazai közsféra lemaradása az európai

Informatikai fejlesztések szükségesegek

színvonallal szemben. A különböző állami szervek ügyfélszolgálatainak egy része, kialakítását, megközelíthetőségét és felszereltségét tekintve jelentős fejlesztésre szorul.

2.2.16 Összefoglaló társadalomstratégiai üzenetek

Társadalomstratégiaileg Európai szinten is fontos cél – **a kedvezőtlen népesedési folyamatok megállítása, az idősödés kihívásainak megfelelő kezelése és az abban megmutatkozó területi különbségek mérséklése**. Az európai – különösen a közép- és kelet-európai – országok e téren fontos, sajátos kihívással néznek szembe: szűrővizsgálatok növelésének szükségességével, az egészség környezeti kockázatainak csökkentésével, az egészségtudatos életmóddal, valamint az ellátórendszer elérhetőségének, területi különbségeinek csökkentésével, illetve szakmai színvonalának emelésével is sokat tehetnek a népességfogyás mérsékléséért.

Egészségtudatos életmód, ellátórendszer javítása

Európai szinten társadalomstratégiaileg legfontosabb cél a **társadalmi kohézió erősítése**, az értékrendek pluralizmusának elfogadása és a társadalmi aktivitás növelése. Ehhez kapcsolódóan az európai államok egyik legnagyobb kihívása, hogy javítsák a sérülékeny társadalmi csoportok (gyerekek, idősek, munkanélküliek, szegények, romák) a munkaerőpiachoz, szociális biztonsági ellátásokhoz, az alapvető szolgáltatásokhoz (egészségügy, lakhatás stb.) és az oktatáshoz való hozzáférését. A cél az, hogy az aktív társadalmi befogadás eszközeivel csökkentsék a gyermekszegénységet, a diszkriminációt, a gazdaságból való kiszorulást, és növeljék a roma népesség integrációját.

Társadalmi kohézió és aktivitás erősítése

Nemzeti és globális szinten is jelentős szerepe van a **népegészségügyi problémák csökkentésére** irányuló törekvéseknek. Jelentős társadalomstratégiai és népegészségügyi prioritás az egészségműveltség fejlesztése és a tevékeny és egészséges idősödés megvalósítása. A jövőre vonatkozó nemzeti prioritás az alapellátás prevenciósi tevékenységének fokozása, szerepének erősítése, valamint a lakosság egészségmagatartásának, egészségtudatosságának fejlesztése, növelése. A dohányzás visszaszorítása és a túlzott alkohol fogyasztás elleni fokozott küzdelem megvalósítása, a népegészségügyi szűrőprogramok hatékonyságának javítása. A környezet-egészségügyi és a járványügyi biztonság megőrzése, valamint a lelki egészség védelme és fejlesztése.

Egészségműveltség fejlesztése és az egészséges idősödés megvalósítása

Az európai országok gazdasági teljesítményének javításával kapcsolatban a társadalomstratégiai válasz az intelligens növekedésben rejlik, az **oktatás** (a tanulás és a készségfejlesztés, az egész életen át tartó tanulás ösztönzése), a kulturális értékekhez és szolgáltatásokhoz való hozzáférés elősegítése, a **kutatás/innováció** – olyan új termékek/szolgáltatások előállítása, amelyek elősegítik a növekedést és a foglalkoztatást, illetve a társadalmi problémák megoldását – és a **digitális társadalom** (információs és kommunikációs technológiák használata) fejlesztése által.

Cél az intelligens növekedés

A társadalmi problémák megoldása, valamint társadalmi értékeink megőrzése érdekében a legtöbb területen csak több évtizedes távlatban gondolkodva lehet igazán átütő, és tartós eredményeket elérni. Ugyanakkor bizonyos esetekben nem várható magára néhány azonnali, rövid távú beavatkozás sem. Rövid távon legfontosabb hazai társadalompolitikai feladat a foglalkoztatás bővítése, a megélhetés, munkából származó jövedelem biztosítása, a veszélyeztetett társadalmi csoportok helyzetének javítása. Hosszú távon a demográfiai fordulat, a népegészségügyi mutatók javítása, kiegyenlítése, az egészségműveltség fejlesztése, az oktatás, szakképzés, innováció, a közösségi értékek, társadalmi kohézió erősítése vezethet el a társadalmi megújuláshoz.

Rövid távon szükséges társadalomstratégiai feladatok	Hosszú távú fejlődést megalapozó társadalomstratégiai területek
<ul style="list-style-type: none"> • a megélhetést, jövedelmet biztosító foglalkoztatási lehetőségek biztosítása • a képzettségnek, készségeknek megfelelő foglalkoztatási lehetőségek biztosítása • foglalkoztathatóság fejlesztése, a képzésben, és foglalkoztatásban való részvételt segítő személyes szolgáltatások biztosítása • gyerekszegénység elleni küzdelem, a gyerekek felzárkózási és oktatási esélyeinek növelése • romák, mélyszegénységben élők társadalmi felzárkózása • hátrányos helyzetű emberek foglalkoztatási lehetőségeinek bővítése • lakhatási feltételek javítása, szegregált élethelyzetek felszámolása • gyermekvállalást ösztönző környezet • jó minőségű kisgyermekkorai szolgáltatások, kiemelten hátrányos helyzetű gyermekeknek és szüleiknek • köznevelési rendszer hátránykompenzációs képességének erősítése • társadalmi tudatosság növelése • a kulturális értékekhez és szolgáltatásokhoz, közszolgáltatásokhoz való hozzáférés biztosítása 	<ul style="list-style-type: none"> • gyermekvállalást ösztönző programok • átgondolt, a gazdasági fejlődéssel együtt kialakított szakképzés, felsőoktatás, felnőttképzés • hazai oktató, kutató, fejlesztő műhelyek megerősítése, eredmények hazai gazdaságban történő hasznosítása • életpálya modellek a fiataloknak és az egyes szakterületeken • közszféra hozzáadott értékének növelése • közösségi értékek megerősítése • az idősödés megfelelő kezelését biztosító szemléletváltás • egészségműveltség fejlesztése • a szociális ellátórendszer átalakítása • a munkaerő-kínálat minőségének javítása, foglalkoztathatóságának növelése

2.3 Környezeti trendek

2.3.1 Globális kihívások: erőforrások fenntarthatatlan használata, a biológiai sokféleség csökkenése és klímaváltozás

Napjaink legfontosabb környezeti folyamata a **természeti erőforrások globális kiaknázásának fenntarthatatlan mértékűvé fokozódása** és ennek következtében a természeti környezet történelmi időkben még alig tapasztalt átalakulása, leromlása. Az egyik ilyen jelentős környezeti változás a **globális felmelegedés**. Az éghajlatváltozás következtében gyakoribbá válnak az éghajlati szélsőségek, a hőhullámok, az áradások, az aszályok és az erdőtűzek, átalakul az óceánok hőhártartása és az éghajlati övek térbeli rendszere. Mindez egyaránt kihatással van a természeti környezetünkre, ezáltal az életfeltételekre, a gazdaságra és a mezőgazdaságra, közvetve és közvetlenül pedig a lakosság egészségi állapotára és életminőségére.

A globális fogyasztás globális környezeti krízist okoz

Az emberiség számának prognosztizált mértékű növekedése és ennél is nagyobb arányban növekvő fogyasztása a természeti erőforrások fokozódó kihasználásához vezetett. **Hosszú távon különösen kritikus terület a megfelelő minőségű ivóvíz és a művelésre alkalmas területek biztosítása.** Egyre nagyobb mértékben használjuk ki mind a megújuló, mind a fosszilis vízkészleteket, a termőterületek talajpusztulása, a fokozódó beépítés és az erdők irtása visszafordíthatatlan módon csökkenti ezeket az erőforrásokat. A természeti környezet degradációjával párhuzamosan pedig kritikus mértékben csökkent a biodiverzitás, aminek egyre súlyosabb közvetlen gazdasági hatásai is érezhetőek például a tengeri halászatban vagy a növénytermesztésben.

A természeti erőforrásokat egyre jobban veszélyeztetjük, ugyanakkor egyre jobban rájuk is vagyunk utalva

Magyarország az éghajlatváltozási előrejelzések szerint sérülékeny terület, ahol felmelegedéssel, szélsőséges csapadékeloszlással, az ár- és belvízveszély, valamint az aszályérzékenység növekedésével kell számolni. Az ország ivóvízkészlete meghaladja a jelenlegi és a várható ivóvíz célú fogyasztást. Felszín alatti készleteink jelentős része a szennyeződéssel szembeni érzékenység szempontjából érzékeny vagy fokozottan érzékeny besorolású, ezért ezen vízkészleteink védelme kiemelt figyelmet igényel. Felszíni vizeink túlnyomó többségét folyóink vízkészlete adja, melyek jelentős része határainkon túl ered. A medence-helyzetű fekvésből adódó nehézségeink megoldása napi szintű együttműködést kíván a szomszédos országokkal. A szélsőséges időjárás okozta kiszámíthatatlan mennyiségű és időbeniségű csapadék okozta veszélyhelyzetek és károk mérséklése új kihívások elé állítja hazánkat.

Stratégiai jelentőségű értékek a víz, a földterület és a biodiverzitás

Magyarország ökológiai lábnyoma (3,5 ha) az ún. fejlett országokkal való összehasonlítás (5-10 ha) alapján kedvezőbb értéket mutat ugyan, azonban így is több területet veszünk igénybe, mint az egy főre eső biológiai kapacitás (2 ha), ami nem fenntartható. **Természeti erőforrásaink** egyik legjelentősebb potenciálunkat képezik, kiemelkedő értéket jelentenek talajaink, vízkészletünk és biológiai sokféleségünk. A környezeti állapot javításának kulcsa az a **környezetstratégiai paradigmaváltás**, amely az erőforrások kiaknázásán túlmutató, az erőforrások mennyiségének és minőségének hosszú távú megőrzését biztosító használatra, a biodiverzitás megőrzésére, a táji működésbe szervesen illeszkedő, tájfenntartó funkciót is ellátó gazdálkodási és települési szerkezetre épül. Különösen fontos a mezőgazdaság tájfenntartó, természet-megőrző szerepe, a környezet- és tájgazdálkodás erősítése, fejlesztése.

Környezetstratégiai paradigmaváltásra van szükség

2.3.2 Természeti erőforrásaink, értékeink

Magyarország nemzetközi szinten is kiemelkedő természeti erőforrásokkal, értékekkel rendelkezik. Természeti értékeink megőrzése, erőforrásaink fenntartható használata kiemelten fontos nemzeti érdek, amely a jövőben egyre nagyobb jelentőséggel fog bírni.

Természeti erőforrásaink, értékeink:

- ❖ Hazánk sokszínű tájakkal, színes élővilággal, és számos természeti értékkel rendelkezik.
- ❖ Felszín alatti vízkészletünk kiemelkedő jelentőségű, kiválóak a termálvízkészlet adta adottságaink.
- ❖ Az ország területének nagy részét mezőgazdasági termelésre alkalmas talaj fedi, melyek állapota kedvező feltételeket biztosít a sokszínű mezőgazdaság számára.
- ❖ Hazánk közel 20,7 %-át erdők borítják, a 350 millió m³ fakészletünk évről évre nő.
- ❖ A lakossági környezetterhelés következtében a környezeti állapot sérülékenységevel kell számolni.

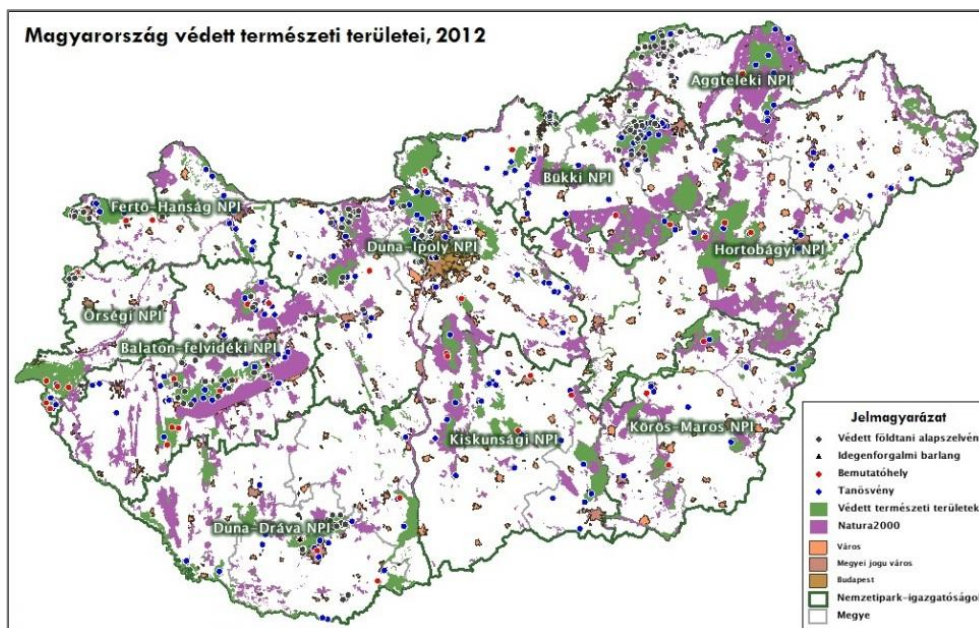
2.3.3 Természeti erőforrásaink megőrzése jövőnk alapja

Magyarország **természeti adottságai**, természeti erőforrásai igen **sokszínűek és egyediek**. Jól példázza ezt, hogy hazánkban az országos jelentőségű védett természeti területek kiterjedése 846.700 ha, helyi jelentőségű védett területekkel kiegészítve 892.400 ha. Az eredetileg is védett területeink további 1,2 millió ha Natura 2000-es területtel kiegészülve az ország területének 21 %-át fedik le, mely Európában is kiemelkedően magas értéknek számít. Hazánk számos természetvédelmi célú nemzetközi egyezmény részese, mely egyben kötelezettséget is jelent az említett dokumentumokban foglaltak végrehajtására. Ilyen pl. a biológiai sokféleség megőrzése, elemeinek fenntartható használata, valamint a genetikai erőforrásokból származó hasznok igazságos elosztása; a nemzetközi kereskedelem által veszélyeztetett fajok, valamint a vándorló fajok védelme; az európai veszélyeztetett állat- és növényfajok és veszélyeztetett élőhelyeik megőrzése; Európa táji örökségének megtartása; a Kárpátok értékeinek fennmaradása; **a nemzetközi jelentőségű vadzajok védelme, különös tekintettel a vízimadarak élőhelyeire.**

Jelentős a védett területek aránya

Természeti értékeink védelme ugyanakkor nem csak az élővilág és az élőhelyek védelmére terjed ki. Hazánk különösen **gazdag élettelen természeti értékekben**. Barlangjaink, földtani és felszínalaktani értékeink a természet azon részét képezik, amelyek egyrészt speciális élőhelyei lehetnek védett, fokozottan védett fajainknak, másrészt tudományos jelentőségük lehet. Területfejlesztési szempontból jelentőségük abban rejlik, hogy mint a zavarásra kevésbé érzékeny természeti kincsek, egyes elemeik – a természetvédelmi szempontokat előtérben tartva – **kiváló eszközei lehetnek a szemléletformálásnak, vagy turisztikai attrakcióként bekapcsolhatók a hazai turizmusfejlesztési koncepciókba.**

Gazdagok vagyunk élettelen természeti értékekben is

Magyarország védett természeti területei (2012)

(forrás: www.kvvm.hu/tir)

A természet védelme kiterjed a természeti erőforrások megőrzésére, sőt gyarapítására is. Ugyanakkor ezek ésszerű keretek között történő kiaknázása nélkülözhetetlen a társadalom fenntartása és fejlődése szempontjából, ezért is szükséges, hogy amely erőforrásoknál lehet, ott gyarapítsuk a mennyiséget is. A magyar föld kincsei, az ásványvagyon, a föld hője, vizeink, a talaj, a termőföld, a biomassza, valamint atmoszféránk és hasznosítható tulajdonságai (szél, napenergia), környezetünk létfontosságú építőelemei, energiahordozói, tápanyagforrásai, létfenntartásunk pótolhatatlan eszközei.

Az erőforrások gyarapítása is cél

Felszín alatti vízkészletünk európai viszonylatban is **kiemelkedő jelentőségű** - az ivóvízellátás 95 %-a felszín alatti vízkészletből történik. Emellett kiválóak a **termálvíz-készlet adta** adottságaink is. Annak ellenére, hogy mélyművelésű bányák bezárását követően a 2000-es évekre a felszín alatti vízkitermelések országosan lényegében stabilizálódtak, általános probléma az engedély nélküli jelentős vízkivétel. Ez nem csupán komoly mennyiségi problémákat okoz, hanem szennyezési veszélyt is jelent a közepes mélységű vízadó rétegek számára. Felszín alatti vizeink kihasználtsága az ország egyes részein már így is igen magas (az Alföldön pl. 70% körüli), ami óvatosságra int, hiszen az éghajlatváltozás miatt ezek a készletek tovább csökkenhetnek. Felszín alatti víztestjeink 15%-a nem éri el az uniós Víz Keretirányelv által meghatározott jó mennyiségi állapotot, további 19%-a pedig bizonytalan besorolású.

A felszín alatti vizeink komoly veszélyeknek vannak kitéve

Felszín alatti vizeinknél az emberi eredetű szennyezések közül a nitrát szennyezettség okoz vízminőségi problémát. Felszíni vizeinket érintő, a legelterjedtebbnek tekinthető **vízminőségi probléma a szerves anyagok, a nitrogén és a foszfor túlzott mértékű megjelenése.** A szerves anyag és a különböző tápanyagok szempontjából a vízfolyások közel 50%-a, az állóvizeknek pedig egyharmada nem éri el a jó állapotot. A szennyezés miatt a vízfolyásoknak csupán nyolc, az állóvizeknek a tizenhét százaléka éri el az uniós Víz Keretirányelv (VKI) által megfogalmazott jó ökológiai állapotot. Felszín alatti vizeink 20,5%-a nem éri el a jó kémiai állapotot.

Alacsony a jó ökológiai állapotú vizeink aránya

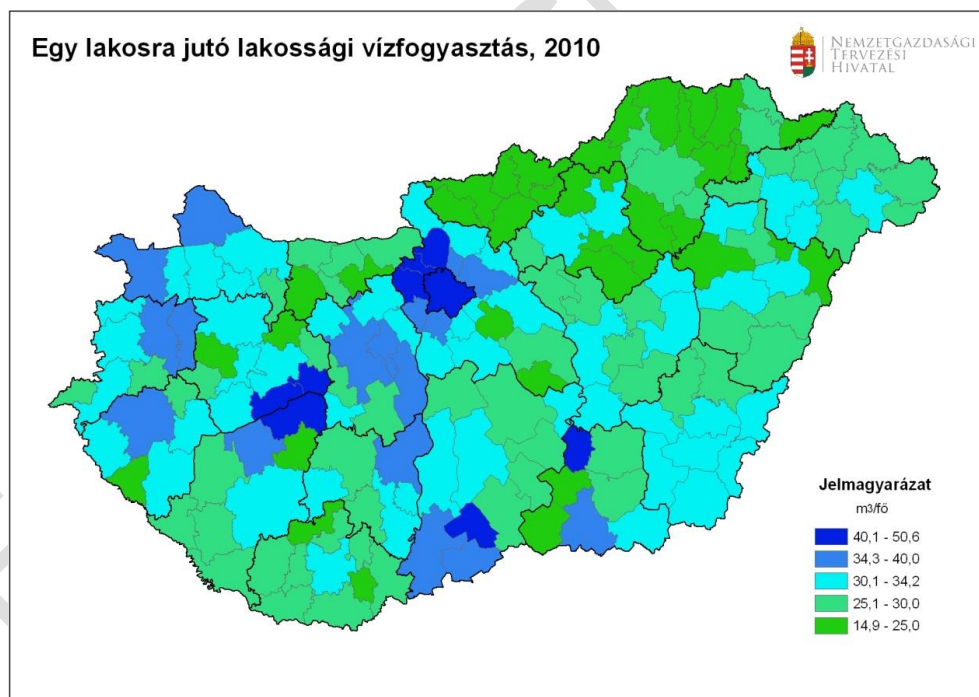
Az ország lakosságának hatoda nem jut minden szempontból (például bór-, fluorid-, nitrát-, nitrit-, arzén-, ammónium-, vas-, mangán-tartalom) **kifogástalan ivóvízhez.** Az előírásoknak megfelelő minőségű ivóvíz ellátás biztosítása az ország némely területén problémát jelent, ezért további teendőkre van szükség. Az ivóvízbázisok védelme

A megfelelő minőségű ivóvíz nem érhető el mindenki számára

érdekében, a felszín alatti vizeink minőségének megőrzése kiemelt fontosságú. A közüzemi ivóvízvezeték-hálózat hossza a rendszerváltás óta 14000 km-el bővült, így vezetékes ivóvízzel ellátottá vált az ország lakásállományának a 95%-a. **A meglévő rendszerek rekonstrukciója egyre több helyen válik szükségessé.** A vezetékes vízellátás az ország összes településén elérhető, azonban az EU csatlakozással szigorodó vízminőségi elvárásokat számos, jelenleg működő vízkivételi hely nem képes teljesíteni. A határértéket meghaladó paraméterek esetében **szükséges az Ivóvízminőség-javító Program folytatása.** Kiemelten fontos, hogy a megfelelő mennyiségű és minőségű ivóvíztermelés, a szükséges vízkezelés, és a vízellátás biztonsága révén az ország lakosságának egyenlő esélye legyen hozzáférnie az egészséges ivóvízhez. Mindez költséges fejlesztéseket igényel a közeljövőben is. A cél az, hogy a fogyasztási helyeken a vízcsapból a kifogásolt paraméterek esetében is megfelelő ivóvíz kerüljön a fogyasztókhoz.

A veszélyes összetevők kiküszöbölésére vonatkozó **Ivóvízminőség-javító Programot folytatni szükséges** a zavarosságot, üledékességet eredményező vas- és mangán tartalmú vizek tisztításával és a régi elavult eternit csővezetékek cseréjével. A kémiai eredetű, a háztartásokból származó környezet- és egészségkárosító vegyületek egyre nagyobb veszélyt jelentenek az élővizekre, és az ivóvizekre. Ezeknek a kémiai vegyületeknek az egészségre gyakorolt hosszú távú hatásuk máig nem tisztázott, annak ellenére, hogy felhasználásuk meredeken emelkedik és az élet majd minden területén kapcsolatba kerülünk velük. **A cél az, hogy a fogyasztási helyeken a vízcsapból bakteriális és vízkémiai szempontból is megfelelő ivóvíz kerüljön a fogyasztókhoz.** Kiemelten fontos továbbá, hogy az ivóvíztermelés- és elosztás biztonsági hiányosságai a jövőben megszűnjenek, és az ország lakosságának egyenlő esélye legyen hozzáférnie az egészséges ivóvízhez.

A háztartások egyre nagyobb veszélyt jelentenek az élő-, és ivóvizekre

Egy lakosra jutó vízfogyasztás, 2010
(forrás: KSH)

A 2000-es évek rekordméretű árvizei, felhőszakadásai és legutóbb a 2010-es belvizes időszak ismét bizonyították **a felszíni vízrendezés, ár- és belvízvédelem stratégiai jelentőségét.** A gátak fejlesztése, karbantartása és a VTT további kiépítése mellett a felszíni vízfolyások jó karban tartása is hiányosságokat mutat, a mederrendezések, a vízszállító képesség biztosítása terén jelentős elmaradások tapasztalhatóak. A

Az árvizek és belvizek elleni védekezés kiemelt feladat

tulajdonviszonyok összetettsége, az állami finanszírozás, támogatás csökkenése, megszüntetése a feladatellátás rendszerének újragondolását igényli, különös tekintettel az árvízi biztonságra és a belvizek kialakulásának megelőzésére. Különösen fontos a belterületi vízrendezés, záportározók megfelelő kialakítása.

Az ásványvagyonnal történő gazdálkodás kézzelfogható megnyilvánulása a **bányászat**. Magyarország, bányakincsek szempontjából Európa legjobban felkutatott térségei közé tartozik. Földrajzi helyzetének és változatos geológiai múltjának köszönhetően sokféle, ám mennyiségében csak néhány esetben kiemelkedő ásványkincssel rendelkezik az ország. Bányászati lehetőségei egyrészt jelentős részben nyitottak a piaci szereplők számára, másrészt rendkívül korlátozottak a szigorú környezet- és természetvédelmi, örökségvédelmi stb. szabályozás miatt. Az elmúlt évtizedek során a természet- és környezetvédelmi érdekek, valamint az ásványvagyon-gazdálkodás érdekei között kibékíthetetlennek tűnő ellentétek alakultak ki, ugyanakkor **ésszerű kiaknázása a társadalom minden tagja és a jövő nemzedékek számára elemi érdek**.

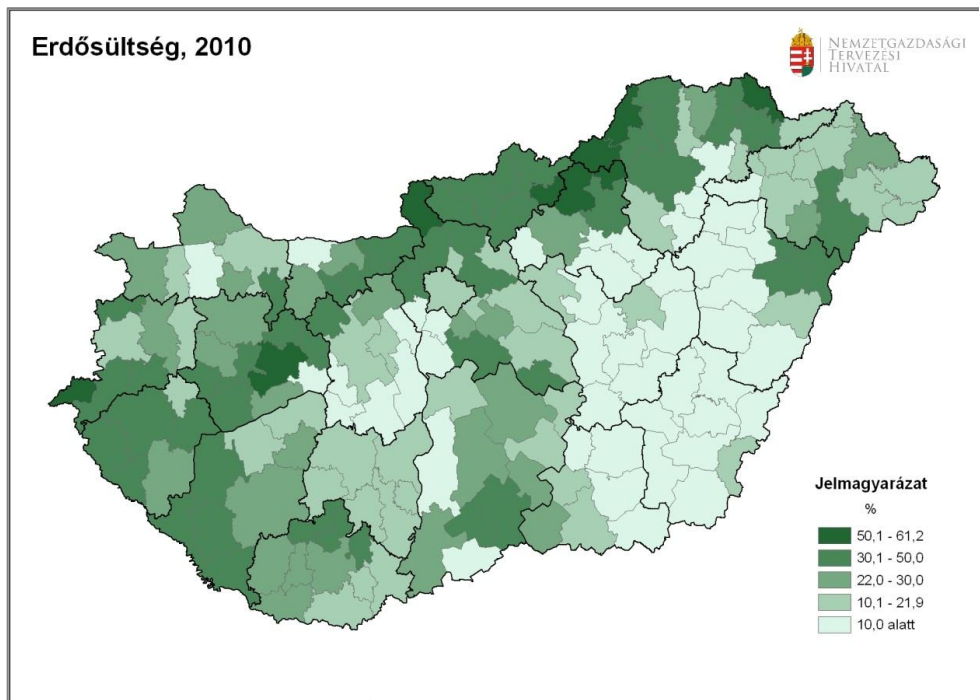
Ellentétes érdekek a bányászat és környezetvédelem viszonyában

A szárazföldi ökoszisztémák alapvető és meghatározó környezeti elemeként a talaj az emberi tevékenység fokozódó igénybevételének van kitéve, ami számos talajfunkció veszélyeztetéséhez, a talajok pusztulásához vezethet. **Az ország területének 80-85 %-át mezőgazdasági művelésre alkalmas talajok fedik**, ezért a termőföld az ország kiemelkedően fontos természeti erőforrása. Az előnyös hazai természeti adottságok miatt a kedvező talajok aránya megfelelő, a nagy termőképességű talajok kiterjedése jelentős, azonban **a klímaváltozás, a felmelegedés éppen a mezőgazdasági termelésre jelenti majd a legnagyobb veszélyt..**

A termőföld az ország egyik legfontosabb erőforrása

A talaj védelmével szorosan összefügg a területhasználat szerkezetének alakulása is. A szántóterületek még mindig dominálnak a hazai területhasználatban, azonban hosszú távon nagyon aggasztó ezek csökkenése. **Hazánkban évente 5-7 ezer hektár nagyságú termőföld kerül véglegesen mezőgazdasági művelés alól kivonásra:** 1990 óta a mezőgazdasági területek aránya 69%-ról 57%-ra csökkent, elsősorban a beépített területek javára. A beruházások nem kímélték a – legelő állatállomány drasztikus csökkenése miatt egyre kevésbé használt – gyepterületeket sem, ezek területe harmadával csökkent az elmúlt 20 év alatt. Az erdőterületek a következetes és határozott erdősítés és a használaton kívül került területek beerdősödése miatt fokozatosan gyarapodtak, így mára már az ország 20,7%-a számít erdőterületnek.. A legdrasztikusabb változás mégis a művelés alól kivont területek megduplázódása, ami szinte teljes egészében a **települések terjeszkedésének, az infrastrukturális és zöldmezős beruházások okozta beépítésnek köszönhető**. Ez a folyamat valószínűleg továbbra is jellemző lesz, ezért igen hangsúlyossá kell tenni a takarékos, összehangolt területhasználat érvényesítését, a barnamezős területek újrahasznosítását és a települések belterületein a beépítési intenzitás növelését, illetve a településközpontok, történeti beépítésű területek revitalizációját.

A gazdálkodási célú területhasználatok visszaszorulnak, fokozódik a beépítés mértéke

Az erdőterület aránya, 2010
(forrás: MGSZH)

A rendszerváltozás jelentős szemléletbeli változást hozott a hivatalos környezetvédelem terén. A környezetterhelő ágazatok megszűnése vagy erős visszaszorulása lehetővé tette a fenntarthatósági szempontok, a természeti értékek védelmének fokozottabb érvényesíthetőségét. Mindez elsőként a levegőminőség javulásában volt tetten érhető, de a többi területen is igen komoly előrelépések történtek. Az 1990-es évek fejlesztéseinek köszönhetően az 1990-es 617 ezer hektárról 2011-re 846,7 ezer hektárra **nőtt az országos jelentőségű védett természeti területek kiterjedése**, a nemzeti parkok száma pedig 10-re emelkedett, azaz megduplázódott. 2004-ben létrejött az ország területének mintegy 21%-ára kiterjedő Natura 2000 területek hálózata, továbbá egyéb területi kategóriák megjelenése mellett az országos ökológiai hálózat övezetei a felosztás korszerűsítésével (magterület, ökológiai folyosó, puffertérület) beépültek a területrendezési jogszabályokba. Ugyanakkor **a természetvédelem emberi és anyagi erőforrásai mindvégig erősen korlátozottak maradtak**, továbbá az élőhelyvédelem érdekeit is szolgáló természetközeli gazdálkodási módok is csak lassan terjednek.

Mennyiségileg sikeres természetvédelem

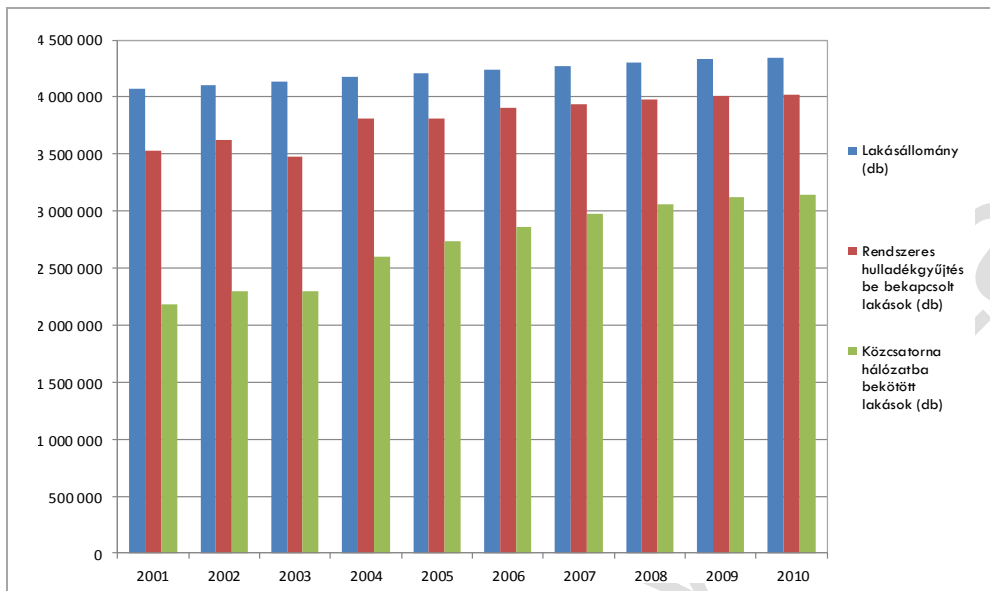
A korábban elhanyagolt környezeti infrastruktúra jelentős fejlesztése elsősorban az EU támogatások megjelenésével vált lehetővé. **A csatornázottság aránya elérte a 70%-ot.** A csatornahálózaton begyűjtött szennyvizek 97,7%-a 2011-re már csak II. vagy III. fokú tisztítás után került kibocsátásra, szemben az 1990-es alig 34,6%-kal. A közcsonna hálózatból tisztítatlanul kikerülő szennyvíz mennyisége ma már az 1 százalékot sem éri el, de ez az érték 1990-ben is mindössze 12 százalék volt. **A közműöllő fokozatosan zárul**, egy kilométer közüzemvíz-vezeték hálózatra 1990-ben 228 méter szennyvízcsatorna jutott, 2000-ben már 396, 2010-ben pedig 655 méter.

Fokozatosan zárul a közműöllő

A szennyvízkezelés folyamatos fejlődést mutatott, a legutóbbi nagy beruházás a 2009 végén elkészült Budapesti Központi Szennyvíztisztító Telep volt. A fő kibocsátó városok mellett azonban **számos településünkön még továbbra sem megoldott a szennyvízkezelés**, annak ellenére, hogy a csatornahálózattal rendelkező települések aránya is számottevően javult a 10 és a 20 évvel ezelőtti értékekhez képest: **2010-ben a települések 44%-a még nem rendelkezett csatornahálózattal**, ami főképp a derogációs kötelezettséggel nem érintett 2000 LE alatti szennyvízterheléssel rendelkező

A kistelepülések esetében még mindig alacsony a csatornázottság

kistelepüléseket jelenti (2000-ben ez az arány 73%, 1990-ben 86% volt). Rajtuk kívül a csatornahálózattal rendelkező településeinken is akadnak olyan háztartások, melyek nem csatlakoztak rá a hálózatra, némely helységekből ez teljes településrészeket is jelenthet. Külön probléma a csatornahálózattal nem rendelkező települések, illetve a hálózatra rá nem csatlakozott lakások esetében a szennyvíz nem megfelelő elszállítása, illetve szikkasztása.

A rendszeres hulladékgyűjtésbe bekapcsolt és a közcsatorna hálózatba bekötött lakások száma a lakásállományhoz viszonyítva 2001 és 2010 között
(forrás: KSH)

Ugyanakkor a kistelepüléseken a hagyományos csatornahálózat és szennyvíztisztító nem is feltétlenül működtethető rentábilisan, így több esetben **érdemes lenne inkább a háztartási méretű egyedi kisberendezéseket vagy a természetközeli megoldásokat alkalmazni.** A klímaváltozással összefüggésben **fel kell készülni a tisztított szennyvizek és a szennyvíziszap újrahasznosítására** is. A Nemzeti Környezetvédelmi Program célkitűzései szerint 2015 év végéig a lakosság 89%-a számára már biztosítani kell a csatornázottságot a 2000 lakos-egyenérték feletti agglomerációkban, továbbá az összegyűjtött szennyvizeket teljes egészében legalább biológiai fokozattal kell tisztítani.

A természetközeli tisztítási módszereket jobban kell preferálni

A hulladékgazdálkodásban szintén az EU forrásokra nagymértékben támaszkodva sikerült az ország nagy részén bevezetni a korszerűnek mondható nagy hulladékgazdálkodási rendszereket a 2000-es években. Ennek köszönhetően **az ország teljes területén rendszeressé és szervezetté vált a hulladékgyűjtés** és kellően biztonságos hulladéklerakók váltották fel a korábbiakat. A lakásállományon belül a rendszeres **hulladékgyűjtésbe bekapcsolt lakások aránya magas**, a 2001-es 86%-ról 2010-re 92%-ra emelkedett. Egyes nagyvárosainkban (Pécs, Nyíregyháza) megindult a háznál történő szelektív begyűjtés is, mely követendő példa lehetne akár az ország egész területén. A települési szilárd hulladék közel 20%-a olyan, biológiailag még hasznosítható szerves anyag, melyet hatékonyabb szelektív gyűjtéssel lehet hasznosíthatóvá tenni. **Ösztönözni kell a zöldhulladékok helyben történő visszaforgatását, a házi és közösségi komposztálás elterjesztését**, melyre az elmúlt években számos mintaprojekt valósult meg a Környezet- és Energetika Operatív Program forrásaiból.

Jelentős fejlődés volt a hulladékgazdálkodásban, de a szelektív hulladékgyűjtés még csak kevés településen valósult meg

A veszélyes hulladék összes mennyisége a 2000-es évek eleje óta folyamatosan csökkent, annak alig egynegyede ma. A szigorú Uniós szabályozásnak való megfelelés okán és számos rendkívül szennyező ipari komplexum bezárása miatt a **szilárd halmazállapotú veszélyes hulladékok aránya lecsökkent (70%-ról 52%-ra)**. Ezzel

Csökken a veszélyes hulladékok mennyisége

párhuzamosan a **folyékony szennyezők aránya megnövekedett** (12%-ról 32%-ra) elsődlegesen a növekvő lakossági környezetterhelés okán (veszélyes kémiai anyagok, gyógyszermaradványok). A gazdasági szereplőknek is jelentős a felelősségük a hulladékok képződésében: megfelelő minőségű termékek tervezésével, minimális környezetterheléssel járó gyártási technológia és megfelelő alapanyag felhasználással biztosítható, hogy kevesebb hulladék keletkezzen.

A hulladékok újrafeldolgozásával jelentősen csökkenthető a természeti erőforrások felhasználása. Az újrafeldolgozással hasznosított hulladék aránya viszont jelenleg alacsony, **az összes hasznosított és ártalmatlanított települési szilárd hulladékon belül mindössze 8%-ot ért el 2010-ben**. A képződött hulladékon belül az összes hasznosított aránya sem tekinthető magasnak, az utóbbi tíz évben 30% körül mozgott. Az NKP szerint cél, hogy az újrafeldolgozással hasznosított arány 30% fölé növekedjen, a teljes hasznosításé pedig 40% fölé, a lerakással ártalmatlanított hulladék arányát 60% alá kell csökkenteni. **A gazdasági tevékenységből származó hulladékok hasznosításában viszont biztatóak az eredmények**, a csomagolási hulladék mintegy felét, a hulladékká vált elektromos és elektronikai berendezéseknek pedig 75-80%-át sikerül hasznosítani.

Alacsony az újrahasznosított hulladékok aránya

A jelenleg üzemelő **veszélyeshulladék-lerakók és a nem veszélyes iparihulladék-lerakók biztonságosnak tekinthetők, megfelelnek az EU előírásainak**, ahogy a termikus ártalmatlanítást szolgáló hulladékégetőink is. A környezetbiztonsági igényeket nem teljesítő hulladéklerakóink az utóbbi években fokozatosan bezárásra kerültek. Amíg 2000-ben összesen mintegy 700 hulladéklerakó működött az országban, addig 2010-re ez a szám a hetedére csökkent le. Az NKP célkitűzései szerint kb. 75-80 lerakó elégítené ki az ország hulladéklerakási igényeit, amelyek mindegyike természetesen megfelelne a legszigorúbb környezetvédelmi előírásoknak. **Az ipari és lakossági hulladék mennyisége a gazdasági válság hatásának is köszönhetően egyre csökken**, a keletkezett települési hulladék mennyisége 2010-ben 413 kg/fő volt, 82%-a az EU27-ek átlagának. Cél, hogy 2014-ben a települési hulladék mennyisége továbbra se haladja meg az 500 kg/fő/év, azon belül a háztartásokban képződött hulladék a napi 1 kg/fő értéket. **A már bezárt lerakók rekultiválásáról és monitorozásáról, lehetőség szerinti hasznosításukról (akár anyagában is) gondoskodni kell**. Az illegális hulladéklerakás felszámolása szintén kívánatos, különösen az emelkedő hulladékkezelési költségek mellett. A hulladékok illegális égetése az ebből eredő közegészségügyi és környezetegészségügyi kockázatok miatt is megengedhetetlen, de sajnos még élő gyakorlat.

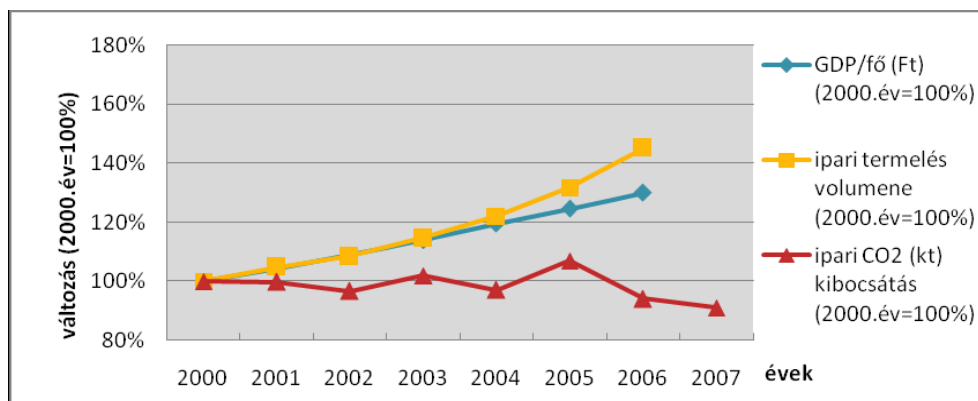
Fontos környezetvédelmi feladat a bezárt hulladéklerakók rekultiválása

Az **ipari termelés növekedésével az ipari eredetű környezetterhelés nem növekedett, sőt inkább csökkent az elmúlt 20 évben**, sőt egyes tényezők (pl. SO₂ és CO₂) esetében egyértelmű „szétválás” figyelhető meg. A kén-dioxid kibocsátás 2000-2010 között közel 90%-kal mérséklődött, az ipari és mezőgazdasági hulladék mennyisége 58%-kal, az ipari szén-dioxid kibocsátás mintegy 10%-kal csökkent. **A közlekedésből származó szén-monoxid terhelés felére mérséklődött**, de az ágazatban folyamatosan nő a végső energiafelhasználás, s a jelenlegi üzemanyag-szerkezetből következően az ágazat szén-dioxid kibocsátása is. Bár a sztratoszferikus ózonréteget leginkább károsító telítetlen freon vegyületek kibocsátása a szigorú nemzetközi egyezményeknek megfelelően megszűnt, **a talajközeli ózonszennyezés még mindig jelentős**. A közlekedés is nagyban felelős a szálló por tartalomért, igaz az ezt jellemző PM10 tartalom sokban függ a helyi mikroklimatikus adottságoktól és az időjárási helyzettől is. A szálló por tartalom különösen a szigorodó határértékek miatt jelentős, mivel nagyvárosainkban a legtöbb esetben ennek magas értéke teszi szükségessé szmogriadó bevezetését. Az ipari kibocsátás csökkentéséhez a gazdasági átalakítás és számos korszerűtlen, szennyező telephely bezárása is hozzájárult. Ugyanakkor figyelemreméltó az **ipari energiaigények dinamikus növekedése**, amely előrevetíti, hogy a hazai ipar összességében – a környezeti hatékonyság további javítása mellett is – kismértékben **növekvő környezeti terhelést jelenthet a jövőben**. Az iparral szemben a lakossági fogyasztás mind a fogyasztási cikkek, mind az energiafelhasználás

Környezetterhelés nagy része áttevődött a termelésről a lakossági, fogyasztói szférára

és közlekedés esetében a gazdasági válságig nőtt, így a lakosság környezetterhelése mára jelentőségében felveszi a versenyt az ipari kibocsátással. Különösen igaz ez a közlekedés okozta légszennyezés és zaj esetében.

A

”Szétválás” az iparban: termelési volumen és CO₂ kibocsátás
(Forrás: Nemzeti Környezetvédelmi Program)

A jövőben egyre nagyobb figyelmet kell fordítani a környezeti zajártalmak csökkentésére. A tartós zajhatás alatt álló lakosság munkahatékonysága, a gyermekek szellemi teljesítőképessége hosszútávon romlik, egészségkárosító hatások is felléphetnek. Jelenleg Budapest és a közvetlen környezetében található 21 település, Szeged, Pécs, Székesfehérvár, valamint a Liszt Ferenc nemzetközi repülőtér, a 6 millió jármű/évnél forgalmasabb közutak és a 60.000 jármű/évnél forgalmasabb vasutak stratégiai zajtérképe áll rendelkezésre, 2.610.000 ember lakókörnyezetére. Várhatóan az idén év végéig elkészül a 3 millió jármű/évnél forgalmasabb közutak, a 30.000 jármű/évnél forgalmasabb vasutak, valamint Debrecen, Miskolc, Nyíregyháza, Kecskemét, Debrecen és Győr stratégiai zajtérképe is. Mindezzel a 2012. év végére országos helyzetképet kapunk a zajjal leginkább terhelt területek környezeti állapotáról. Az eddig elkészült zajtérképek is azt mutatják, hogy az eddigi erőfeszítések ellenére a közlekedés zajvédelmi szempontból is az egyik legtöbb gondot okozó tevékenység. A zajtérképekre épülő intézkedési tervek kidolgozásával és végrehajtásával kell elősegíteni a lakosságot érő zajártalmak csökkentését a jövőben.

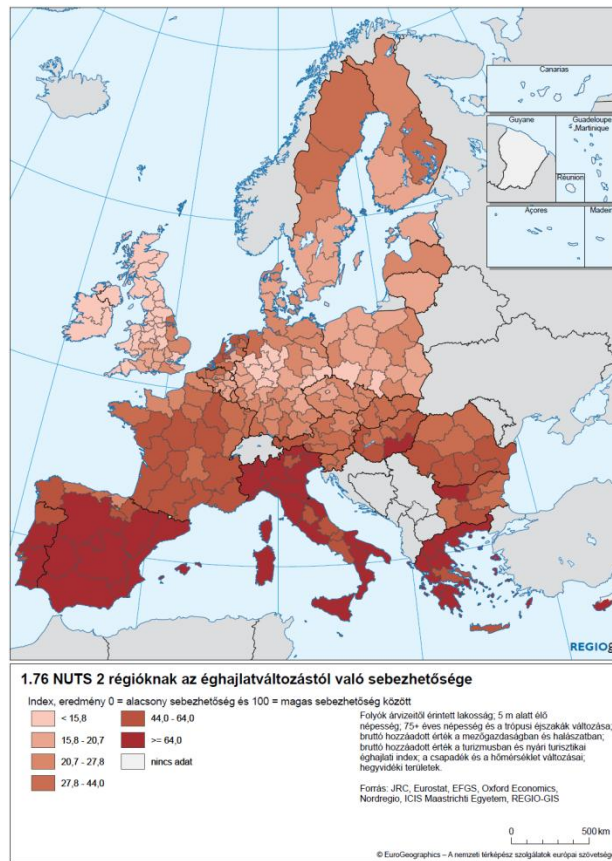
Zajtérképek, intézkedési tervek készítésére van szükség a zajártalom elleni hatásos védekezéshez

2.3.4 A klímaváltozás fokozott kockázatot jelent

A klímaváltozás az egyik legnagyobb környezeti kockázat, amely a lakosság életmódját, életfeltételeit érheti. Az éghajlat tartós megváltozása nem csak természeti jelenség, hanem számos gazdasági, társadalmi és környezeti következményekkel is jár. A különböző földrajzi régiók fejlődését eltérően befolyásol(hat)ja a klímaváltozás, illetve annak hatásai. A hatások területi differenciálódása mellett az egyes régiók klímaváltozással szembeni alkalmazkodási és ellenálló képessége is markáns különbségeket mutat. Azokban a régiókban, ahol a gazdasági szerkezet nagyobb mértékben épít olyan ágazatokra, melyekben az időjárás szerepe meghatározó (például mezőgazdaság, turizmus), nagyobb sérülékenységgel, több kockázati tényezővel és változatos alkalmazkodási lehetőségekkel szükséges tervezni. Hazánkban is a szegényebb térségek adaptációs kapacitásaik szűkössége miatt kiszolgáltatottabbak a klímaváltozással és általában a környezeti állapot változásaival szemben. A hátrányos helyzetű térségek, illetve bizonyos társadalmi rétegek (pl. alacsony jövedelmű, idősebb korosztályok) védekezési lehetőségei korlátozottak, így az éghajlatváltozás által okozott hatások bekövetkeztével nőhetnek a térségek közti gazdasági, társadalmi,

Több területen is kifejezetten sérülékenynek bizonyulhat Magyarország a klímaváltozás hatásaival szemben

életmódbeli különbségek.

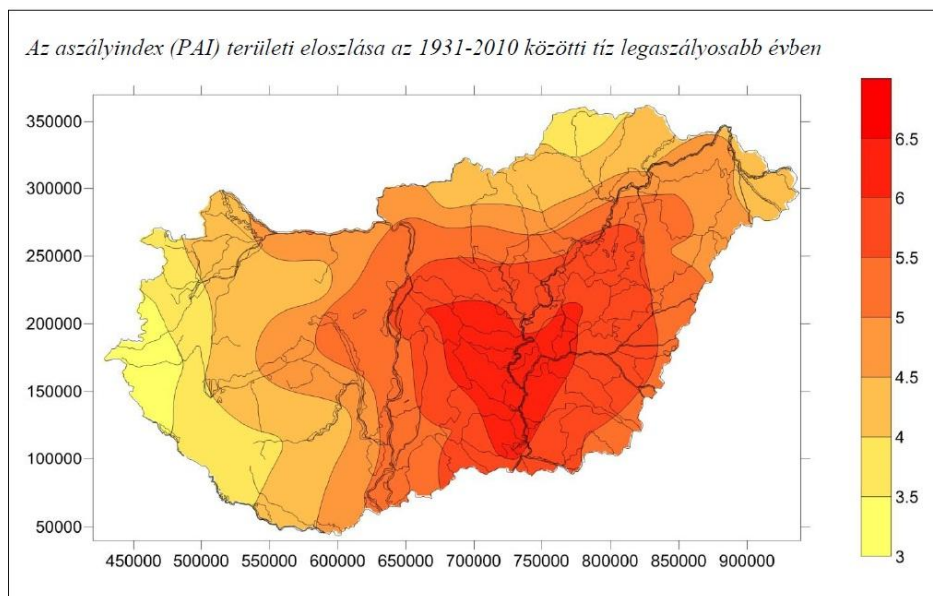
Az EU régióinak az éghajlatváltozástól való sebezhetősége
(Forrás: A területfejlesztési politika megújításáról)

A klímaváltozás hazánkat is érintő negatív hatásai (szárazodás, extrém időjárási események gyakoribbá válása, hóhullámok, árvizek stb.) **veszélyeztetik a nemzetgazdaság kiemelkedő fontosságú erőforrásait**, így a termőföldet az élelmiszer-termelés; az egészséges ivóvízellátást, illetve a vagyontárgyakat, esetenként az emberi életet is. Az egyre nagyobb árvizek és súlyos hóhullámok már most is komoly károkat okoznak.

A klímaváltozás nemzetgazdasági kockázatot jelent

Közismert és tudományosan is egyértelműen alátámasztott, hogy a Kárpát-medencére, **Magyarországra**, benne a legmélyebb térszíni fekvésű részeket képező alföldekre **az időjárási és hidrológiai szélsőségek a jellemzőek**. Évről évre egyre igazabbá válik az állítás, hogy a víz vagy túl sok, vagy túl kevés. Akár egy éven belül is nagy lehet a belvíz veszély és az aszályérzékenység is ugyanazon a területen. Ennek egyik oka a légköri csapadék igen nagy tér- és időbeni variabilitása, a nagy intenzitású záporok gyakoriságának és súlyosságának a növekedése, a talaj potenciális vízraktározó képességének mérsékelt volta, ill. kihasználatlansága. Az elmúlt 100 év legsúlyosabb aszályos éveinek gyakoriságát vizsgálva megállapítható, hogy 1931-1970 között 5 ilyen év volt (12,5%), 1971-2010 között viszont 9 év (22,5%), azaz gyakoriságuk majdnem megduplázódott.

Egyre gyakoribb a szélsőséges időjárás

Az aszályindex területi eloszlása az 1931 – 2010 közötti tíz legaszályosabb évben
(Forrás: Nemzeti Aszálystratégia)

Az utóbbi években tapasztalható **hőhullámok 15-40%-os többethalálózást idéztek elő**, ami esetenként országos szinten 200-1200 ember idő előtti halálózását jelenti. További kockázati tényezőként a klímaváltozás következtében már Európában, és így hazánkban is megjelen(het)nek olyan **vírusbetegségek**, pl. Dengue-láz, Nyugat-nílusi láz, amelyek komoly járványügyi-közegészségügyi kockázatot hordoznak.

A hőhullámok és új vírusok egyre több áldozatot követelnek

2.3.5 A katasztrófavédelem szerepe a környezeti katasztrófák elhárításában

Ahogy a fentebbi fejezetekben is említésre került, **hazánk ár- és belvíz-veszélyeztetettsége Európában egyedülálló**. Az elmúlt évtizedekben kialakult előntések **súlyos károkat okoztak** mind a lakosság magántulajdonában, mind pedig a mezőgazdaságban illetve a közvagyonban. Részben az így kialakult veszélyhelyzetek, részben pedig az ajkai vörösiszap katasztrófa újragondolásra készítette a katasztrófavédelem addigi rendszerét.

Rendkívül nagy hazánkban az árvízveszély

2012. január 1-jén hatályba lépett, az Alaptörvénnyel összhangban meghozott 2011. évi CXXVIII. törvény megteremtette az egységes katasztrófavédelmi rendszert, mellyel hazánk biztonságosabbá vált, a jövőben pedig **az állam mellett a polgárok is kiveszik a részüket a katasztrófavédelmi feladatokból**. A BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság alapvető feladatai nem változtak, így működésük célja továbbra is „a katasztrófák hatósági megelőzése; a bekövetkező polgári veszélyhelyzetekben a mentés végrehajtása; a védekezés megszervezése és irányítása; a káros következmények felszámolása; a helyreállítás-újjaépítés megvalósítása”, ugyanakkor pl. **ár-, belvíz vagy egyéb katasztrófák esetén a lakosság bevonható a védekezésbe**. A hatékonyság érdekében történő átszervezéssel világos alá- és fölérendeltségi viszonyok és felelősségi körök alakultak ki, határozottabbá váltak az irányítási rendszerek, ezzel pedig jelentősen csökkent a vészhelyzetekre történő válaszadások reakcióideje.

Nő a lakosság szerepe a katasztrófák elleni védekezésben

2.3.6 Összefoglaló környezetstratégiai üzenetek

Kulcskérdés az épített környezet értékeinek és a természeti erőforrásoknak a megőrzése, a termőföld, vízkészlet és bioszféra védelme és fenntartható hasznosítása, és a klímaváltozáshoz való adaptálása, ami rövid távon is intézkedéseket igényel. Már

most számolni kell az éghajlatváltozás hatásaira való felkészüléssel. Hosszú távon fontos cél a környezeti nevelés, a környezeti szemlélet mind szélesebb körben történő elterjesztése, az energiatakarékosság, újrahasznosítás, megújuló energiára épülő helyi energiatermelési és -ellátási rendszerek kiépítése és a települési lakó-élő környezet megőrzése, javítása.

Rövid távon szükséges környezetstratégiai feladatok	Hosszú távú fejlődést megalapozó ó környezetstratégiai területek
<ul style="list-style-type: none"> • az épített környezet értékeinek és a természeti erőforrások védelme, természet- és tájvédelem, környezetvédelem, örökségvédelem, települési környezet védelme és élhetőbbé tétele, kedvező táji adottságok megőrzése, a táj szerkezetének és karakterének kedvezőtlen irányú változásának lassítása, megállítása • agrár- és erdő környezetgazdálkodási rendszerek működtetése • természeti erőforrásaink és ásványkincseink nemzeti kézben tartása, kiemelten a termőföld és a víz védelme, fenntartható használata • az épített örökség fenntartható fejlesztése • integrált, a vízkészlet megőrzését és fenntarthatóságát szolgáló vízgazdálkodás • klímaadaptáció, negatív hatások csökkentése • újrahasznosítást és takarékos anyag-, energia-, térhasználatot ösztönző szabályozás, szemléletformálás 	<ul style="list-style-type: none"> • a fenntarthatóságot, az épített környezet és a természeti erőforrások mennyiségi, minőségi védelmét és a gazdasági versenyképességet, megélhetést, foglalkoztatást és önellátást egyidejűleg biztosító gazdasági tevékenységek és ágazatok fejlesztése • szemléletváltás a vízgazdálkodásban, vízmegtartás, - pótlás és - elvezetés komplex, a gazdálkodással, tájszerkezettel összhangban történő működtetése • energiatakarékosság, alternatív, megújuló energiára épülő helyi energiatermelési és ellátási rendszerek kiépítése • az épített környezet értékeinek védelme, valamint az épített örökség erőforrásként való használata • barnamezős beruházások szorgalmazása • a fenntarthatóság elvrendszerét erősítő környezeti nevelési és szemléletformálási feladatok erősítése

2.4 Térszerkezeti erőforrásaink, értékeink

Magyarországnak kedvező geopolitikai helyzete van Európa szívében. Az országon áthaladó nemzetközi jelentőségű közlekedési útvonalak és Budapest makroregionális központi szerepe kiemelkedő fejlesztési potenciálokat jelent az ország számára.

Térszerkezeti erőforrásaink, értékeink:

- ❖ Az ország geopolitikai helyzete kedvező, jelentős fejlesztési potenciált képez.
- ❖ Közlekedési hálózatok csomópontjában fekszünk.
- ❖ Budapest makroregionális szinten jelentős városunk.
- ❖ A Balaton nemzetközi jelentőségű rekreációs térségünk.
- ❖ Vidéki térségeink az ökológiai diverzitás megőrzésében és Európa éléskamrájaként betöltött szerepük, táji értékeik alapján felértékelődnek.

2.4.1 Mélyülő területi különbségek

A rendszerváltozást követő időszakban a települések nagyobb fejlesztési lehetőségeinek nagyobb szabadsága és a szocialista központi tervezés, gazdasági irányítás megszűnése új korszakot hozott az ország területi képének alakulásában is. A valós társadalmi-gazdasági folyamatokhoz korábban csak részben igazodó, viszonylagos és nem is teljes körű területi kiegyenlítést szolgáló területpolitika helyett a spontán folyamatok szerepe erősödött a térszerkezet alakításában. Ennek természetes következménye **az eltérő fejlődési úton haladó térségek közötti különbségek**

Markánsabb különbségek, eltérő fejlődési utak

fokozódása, markánsabbá válása. Egyre jobban kirajzolódnak, nem kis részben a duális gazdasági szerkezetnek is köszönhetően, a gazdasági-technológiai húzóterések, funkcionális alapon szerveződő térségek. **A területi különbségek fő törésvonalai a fejlett és leszakadó térségek, a nagyvárosok és kistelepülések között húzódnak,** emellett fokozottan jelentkezett két sajátos térszerkezeti problémarendszer hatása: Budapest és a vidéki országrész kapcsolata és a roma népesség egyre inkább területi szegregálódáshoz vezető sorsa.

2.4.1.1 Távolodó centrumok és perifériák

Hazánkban a rendszerváltozást követő két évtized során a **területi társadalmi-gazdasági egyenlőtlenségek elmélyültek,** így mára a hasonló népességű országok közül Magyarország egyike (az egy lakosra jutó GDP alapján) a legnagyobb területi különbségekkel rendelkező országoknak. Magyarország 175 kistérsége közül 94 hátrányos helyzetűnek minősült, amelyek összes területe az ország területének 57,2%-a, népessége kb. 3 millió fő volt 2010-ben. A 3152 település közül 1580 település elmaradott társadalmi, gazdasági és infrastrukturális szempontból, ezek népessége 1 millió 640 ezer fő, az átlagos településméretük pedig 1038 fő volt 2010-ben. Kedvezőtlen helyzetük **fő okai között említhető ezen térségek gazdasági funkcióvesztése,** a valódi gazdasági, funkcionális központ szerepét ellátó **városok hiánya, és rossz elérhetőségük.** A perifériális térségek egy része már korábban is jelentős hátrányt halmozott fel, határmenti elzártsága, az őket elkerülő vagy éppen a rendszerváltozáskor bedőlt szocialista iparosítás, elégtelen funkciókkal rendelkező térségi központjaik következtében, az elmúlt 20 év többnyire tovább erősítette ezeket a kedvezőtlen tendenciákat (saját erőforrásokra épülő, belülről generált fejlődésre képtelenség, elvándorlás és idősödés, gazdasági funkciók elvesztése, stb.). Végül a rendszerváltozáskor még stabilnak tűnő, de a versenyt tartósan nem bíró iparra, mezőgazdaságra és élelmiszeriparra építő térségek helyzetének romlása is hozzájárult ma kirajzolódó területi képükhöz.

Tovább gyűrűző kelet-nyugati „lejtő”

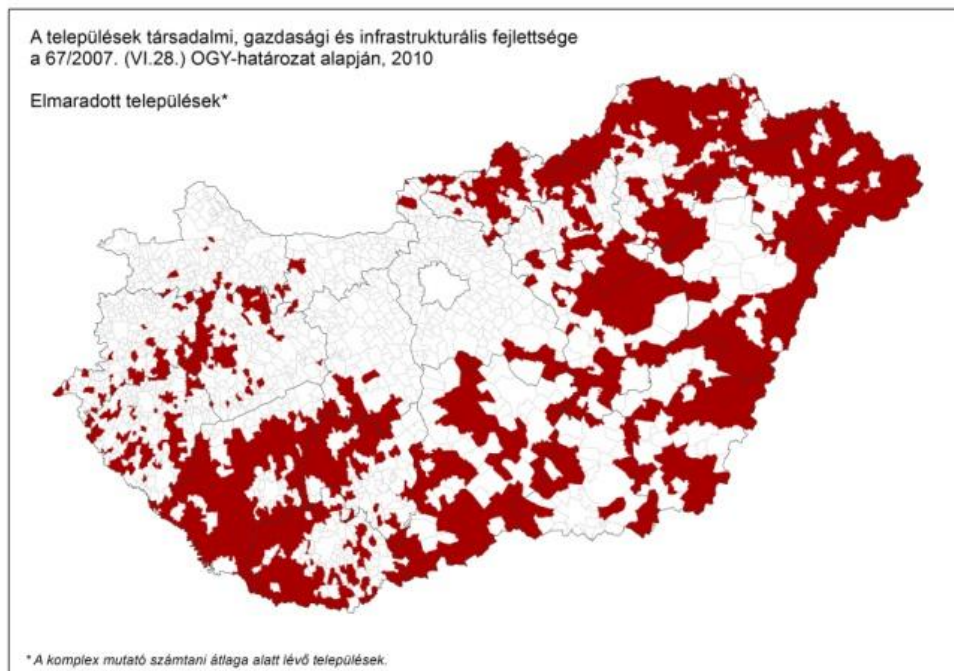
Az újonnan leszakadóban levő, de még nem egyértelműen periférikus helyzetű térségek megjelenése Zala, Somogy, Veszprém, Tolna, Baranya és Fejér megyékben a legszembetűnőbb. A perifériális térségek földrajzilag nemcsak hazánk határmenti perifériáin találhatóak, de **belső perifériáink is jól kirajzolódnak** (pl. Közép-Tiszavidék, dunántúli belső megyehatárok Somogy-Tolna, Veszprém-Vas, Somogy-Zala területe). Kevésbé markáns, de tetten érhető a megyehatárokon kialakult kedvezőtlenebb helyzetű térségek lassú belső perifériává válása is (pl. Fejér és Tolna, Veszprém és Győr-Moson-Sopron megyék közti határ egyes szakaszai). A közismert és évszázadok óta létező kelet-nyugati „lejtő” mellett a Dél-Dunántúl egyre határozottabb leszakadásával kialakult a 2000-es évek végére a Dunántúlon egy erős észak-dél lejtő is. Napjainkra az ország gazdasági-társadalmi fejlettségét kifejező legtöbb mutató inkább **egy fejlett északnyugati és két erősen leszakadó délnyugati és északkeleti térséget** rajzol ki, melyeket két, szűkebb környezeténél versenyképesebb tengely (Budapest-Pécs és Budapest-Szeged) és néhány nagyváros (pl. Nyíregyháza, Debrecen, Szolnok) tagol.

Újonnan leszakadó térségek is megjelennek

A társadalmi-gazdasági elmaradottság a helyi társadalom életének minden szegmensét áthatja, egyik legfontosabb velejárója az **alacsony foglalkoztatottság.** A válság éveiben, 2007-2010 között a munkanélküliség – a periférikus térségekben – az országos átlag ütemének kétszeresével nőtt (2007-ben átlagosan 9,9% 2010-ben 11,5%-ra emelkedett), és 2010-ben ezekben a falvakban az egy főre jutó jövedelem alig közelítette meg az országos átlag 68%-át, igaz 2000-ben még ennél is kevesebb, 61% volt. A kedvezőtlen társadalmi-gazdasági **folyamatokat súlyosbítja a társadalmi ellátó rendszerek működésének elégtelensége** nyomán kialakult állapot, illetve a munkavállalási hajlandóságot kevésbé ösztönző juttatási rendszerek megléte. A külföldi tőke határozottabb bevonására és/vagy a helyi gazdaság fejlesztésére tett kísérletek

A periférikus térségekben a munkanélküliség számának növekedése meghaladta az országos átlagot

nem jártak eredménnyel. Lényegi előrelépés csak az infrastruktúra fejlesztések terén valósult meg, például az országos átlag ütemét is felülmúlóan javuló csatornázottság esetében, ám ezek hatása a lemaradás csökkentésében nem érvényesült. Pozitívumként könyvelhető el, hogy több gyorsforgalmi út is elérte az országhatárt (elmaradott kistérségeket, külső és belső perifériákat is érintve) ezeken kívül azonban csupán néhány új bekötő és összekötőút épült.

Társadalmi, gazdasági és infrastrukturális szempontból elmaradott települések (2010)
(Forrás: KSH)

2.4.1.2 Város és falu ellentétes utakon

A nagy térszerkezeti törések a településrendszerben is jól érzékelhetőek. **A gazdasági jelentőségüket, népességmegtartó erejüket elvesztett települések túlnyomó része a falvak, és különösen az aprófalvak közül került ki.** Elsősorban a Nyugat- és Dél-Dunántúl, kisebb mértékben a Felső-Tiszavidék és az Északi-középhegység nevezhető aprófalvas településszerkezetűnek. A falvak többségét elöregedés és elvándorlás jellemzi, ami a szociális problémák mellett a települések fennmaradását is veszélyezteti. A nagyobb falvak népességcsökkenése miatt az aprófalvak tábora folyamatosan új tagokkal bővül, 1990-ben még 964 darab 500 fő alatti lakosságú településünk volt, míg 2010-ben már 1063 darab, 274 ezer fős lakossággal. Az aprófalvas térségek vándorlási vesztesége a 2000-es években 2000 fő körül állandósult. Társadalmi problémáikat jelzi, hogy a munkanélküliségi ráta és a szociális segélyezettek aránya is körülbelül kétszeresen haladta meg az ország többi részének átlagát.

Pozíciójukat
elvesztő falvaink

A tervezettek ellenére **e területeken a közszolgáltatások elérhetőségének és a munkába járás feltételeinek javítására nem történtek célzott beavatkozások,** valamint a közlekedésfejlesztés területén sem volt jelentős előrelépés, hiszen a közutak állapota, a közösségi közlekedési szolgáltatások minősége és mennyisége a lakosság igényeinek nem felel meg. Megnehezíti ezekben a térségekben az infrastruktúra fejlesztését, hogy az **igen kis lakosságszám miatt sokszor irracionálisan nagyok az egy főre eső költségek** (pl. a csatornázás, hulladékkezelés, közösségi közlekedés és útfelújítás terén). Noha a fejlődés kétségtelen, hiszen 1990-ben mindössze 51(!) lakás volt csatornahálózatba kötve az aprófalvas településeken, 2010-ben viszont 36579, ez

Aprófalvas
térségeink
elnéptelenednek

is csak 27,1%-os csatornázottságot jelent. A közösségi közlekedési kapcsolatok és az alternatív (pl. mobil) szolgáltatások fejlesztése a legtöbb esetben elmaradt az intézményi racionalizálástól, hiányzik e tényezőket együtt kezelő integrált elgondolás. Ennek a hiányosságnak tudható be, hogy az egészségügyi, szociális, oktatási és kulturális (közművelődési) intézmények elérhetősége többnyire tovább romlott, vagy alig javult. 1990-ben és 2000-ben az 500 fő alatti településeken egyaránt 54 háziorvos működött, és 2010-ben is csak 69. **Aprófalvas vidékeink elnéptelenedése**, valamint a **vidéki „gettók”** kialakulása, kiemelten a roma népesség által magas arányban lakott térségekben súlyos társadalmi-gazdasági teherként nehezedik ránk. Azonban **aprófalvas térségeinkről** általánosságban elmondható, hogy a lehetséges új funkciók továbbra is kihasználatlanok.

A térszerkezet átalakulásának nyertesei a nagyobb városok. A Dunántúl északi része és Budapest közvetlen agglomerációja mellett a jelentősebb és versenyképesebb vidéki városok – különösen a nagyvárosok – szigetszerűen emelkednek ki környezetükből. **A vidéki nagyvárosok szerepe főként az Alföldön jelentős.** Szeged, Debrecen, Nyíregyháza és Kecskemét a térség fejlődésének központjai és a gazdasági-technológiai innovációs eredmények terjedéséhez „stepping stone”-ként szolgálnak. Városaink a befektetők és a munkavállalók számára is vonzóak voltak. A statisztikai adatok által elmondható, hogy 2010-ben csak az 50 ezer főnél népesebb városok migrációs egyenlege volt pozitív. Jövedelmi viszonyaik (az 50-100 ezer fő közötti városokban az egy főre jutó nettó jövedelem az országos átlag 116%-a, a 100 ezer főnél népesebb városokban 111,6%-a), és foglalkoztatási viszonyaik rendre kedvezőbbek voltak az országos átlagnál (2000-ben csak a 10 ezer főnél népesebb települések munkanélküliségi rátája volt 5% alatt, míg 2010-ben is csak a 10 ezer főnél népesebbeké volt 10% alatt).

Az alföldi nagyvárosok szerepe kiemelkedő

A városok fejlődése azonban számos, főleg a fejlődés koordinátlanságával magyarázható kedvezőtlen folyamatot is elindított. Különösen erősen jelentkezett a **szuburbanizáció és a városok terjeszkedése**, amely alapvetően rendezi át a településközi viszonyokat, elsősorban a nagyvárosok körül, de gyakran középvárosaink környékén is. A **városi terek koordinátlatlan, rendezetlen növekedése** átlépi azok adminisztratív határait, a tágabb környezet átalakulásához vezetve, miközben a városmagban funkcióvesztés, illetve válságterületek kialakulása figyelhető meg. Mindezt az ingázási, közlekedési, intézményi kapcsolatok sűrűsödése, **az infrastruktúrafejlesztés igényeinek robbanásszerű növekedése** kíséri. A szuburbanizáció a főváros mellett az aprófalvas vagy tanyás térségbe ágyazott nagyvárosok esetén a legerőteljesebb (Szeged, Kecskemét, Nyíregyháza, Debrecen, Zalaegerszeg, Kaposvár, stb.).

Városi terek koordinátlatlan, rendezetlen növekedése

2.4.1.3 Az ország többi részétől elhúzó főváros

Budapest és a „vidék”, vagyis az ország többi részének kapcsolata is mélyen meghatározza hazánk térszerkezetét. A főváros fejlődése a rendszerváltozás óta töretlen volt a 2008-as válságig, és bár nemzetközi jelentősége – az elmúlt 10 évben – érdemben nem változott, a többi hazai térségét jóval meghaladó tempóban fejlődött. Míg 2000-ben még három megye egy főre jutó GDP-je haladta meg a fővárosi átlag felét, és kilenc a 40%-át, addig 2010-ben már csak négy megye fajlagos GDP-je haladta meg a fővárosi 40%-át, és csak egyetlen a felét. Az ország **településhálózatát a főváros uralja**. Kiváló közlekedési helyzetének, a nagyszámú magasan képzett munkavállalónak és magas szintű üzleti szolgáltatásainak köszönhetően egyre növekvő gazdasági erejével túlsúlyra a meglévő demográfiai mellett gazdasági téren is egyre erősebb. Alapvető problémának számít, hogy a főváros egyértelmű dominanciáját hazánkban a **regionális központok nem tudják ellensúlyozni**. A gazdasági súlyon (jövedelem nagysága) és elérhetőségi viszonyokon alapuló gravitációs számítások alátámasztják azt a tényt, amely szerint a főváros dominanciája túlzott, és a regionális pólusok csak korlátozottan képesek kisugárzó hatás kifejtésére.

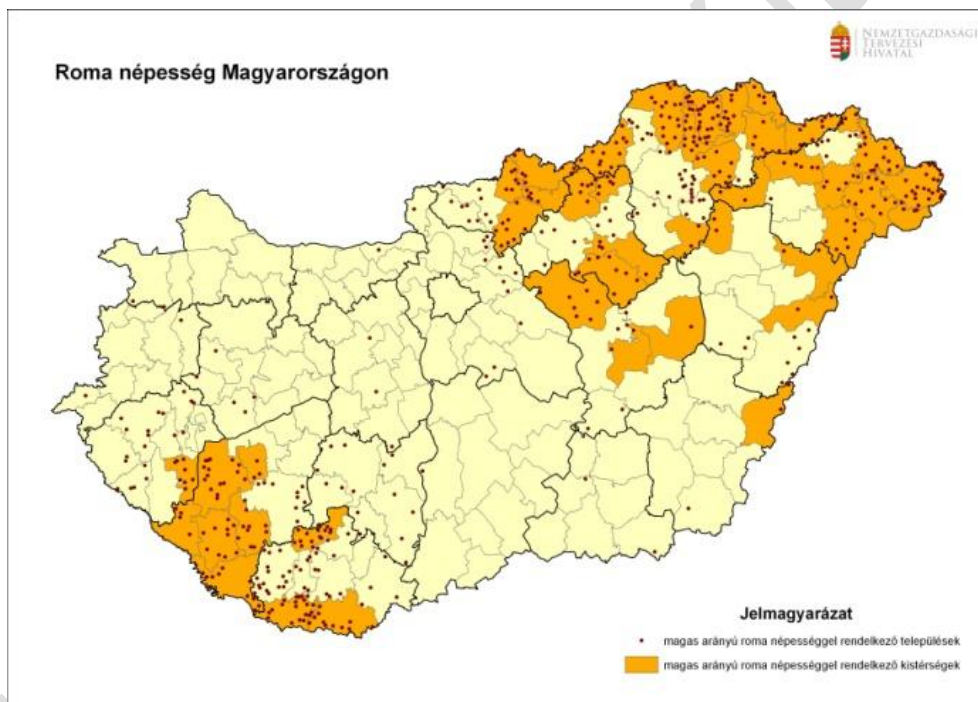
Az ország településhálózatát a főváros uralja

Némi túlzással az ország egésze a főváros vonzáskörzetét képezi. Mindez környezetét is fokozottan átalakította, a rendkívül erős szuburbanizáció gyakorlatilag a város részévé tett több környező települést, mint Budaörs, Érd, Törökbálint, a közvetlen, napi ingázást jelentő vonzáskörzete pedig Kecskemétiig, Szolnokig terjedt. Az ipar és logisztika kitelepülése a fővárosból a vonzáskörzetben indított el intenzív gazdasági fellendülést. Mindez egy erős migrációs hullámot indított el az ország többi részéből is az agglomeráció felé, mely mára már szinte önálló gazdasági térséggé vált. Ugyanakkor a 2000-es évek közepétől a kiköltözés tendenciája csökkent, és évtizedek után először növekedni kezdett a főváros lakossága.

Budapest emellett egy kiterjedtebb, az ország határain átnyúló vonzásterrel is rendelkezik. A Győr-Pozsony-Bécs fejlődési tengely kiterjedt vonzásterre miatt Budapest vonzereje a Nyugat-Dunántúlon kevésbé érvényesül. Fővárosunk határon átnyúló hatása leginkább Közép- és Kelet-Szlovákia területén, Kárpátalján, Erdély nyugati vidékein, a Vajdaságban és Horvátország északkeleti területein érzékelhető. **Budapest korábban deklarált nemzetközi, makroregionális szerepkörének növelése terén nem történt érdemi előrelépés.**

Budapest szerepe a Nyugat-Dunántúlon kevésbé érvényesül

2.4.1.4 A roma népesség térszervező erővé vált

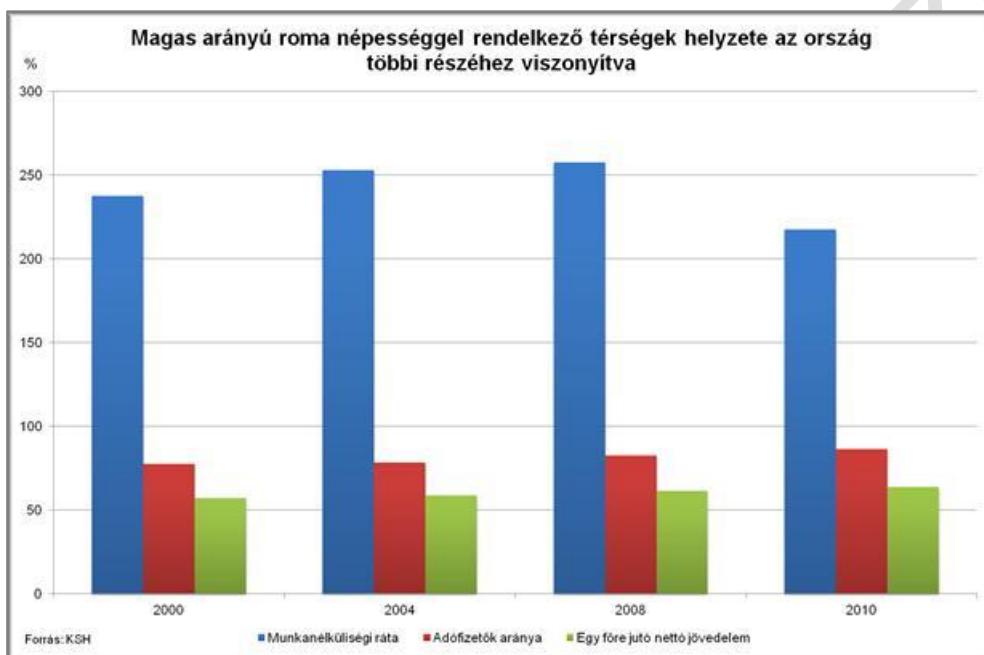
Magas arányú roma népességgel rendelkező térségek és települések

(Forrás: NTH, KSH 2001-es népszámlálás adatai)

A 2001-es népszámlálás szerint az ország 44 kistérségében haladta meg a roma népesség aránya az országos átlag (2%) kétszeresét. E kistérségek az ország területének mintegy egyötödét, összes lakónépessége az ország népességének 13,3%-át tette ki 2010-ben. A korábban az ország többi részénél alacsonyabb természetes fogyás a 2000-es évek második felében már kedvezőtlenebb volt az országos átlagnál, 2010-ben -4,7 volt ezer főre, a migrációs egyenleg folyamatosan romló értékeket mutatva elérte a -8,5-öt ezer főre vetítve. **A foglalkoztatás-hiányos, illetőleg a szociális segélyben részesítettek magas arányával rendelkező térségek számottevő része tartozik a magas arányú roma népességgel rendelkező térségek közé.** Ezen térségek változatlanul súlyos foglalkoztatási gondjait mutatja, hogy mindvégig a 2000-es években a munkanélküliségi ráta az ország többi részének

A romák egyre nehezebb helyzetbe kerülnek

átlagát több mint kétszeresen haladta meg, az egy főre jutó jövedelem értéke pedig kevesebb, mint kétharmada volt, mint az ország többi részében. Az adófizetők aránya ugyan nagyobb mértékben emelkedett, mint az ország többi részén, azonban 2010-ben még így is csak 38,3% volt, szemben a többi térség 44,3%-os átlagával. Mindemellett e célcsoport leghátrányosabb helyzetű, gyakran telepeken élő szegmense képtelen bekapcsolódni e fejlesztésekbe. **Az egészségügyi és szociális helyzet mellett ezen térségekben még kritikusabbá vált a közbiztonság is, amely tartós társadalmi feszültséghez vezetett, ennek ellenére a telepek helyzetének kezelésére csupán kisléptékű kísérleti kezdeményezések történtek.** A térségekben a roma kultúra értékeinek széleskörű bemutatására, elsajátítására, gazdasági tevékenységekben való hasznosítására, a térségfejlesztési erőforrást jelentő magyar és roma identitás elmélyítésére sem valósultak meg célirányos kezdeményezések a közsféra irányából. E térségekben az infrastrukturális ellátottság valamelyest javult, azonban **míg a csatornázott lakások aránya országos szinten a 70%-ot közelíti, addig a térségben ez mindössze 45%.**

Magas arányú roma népességgel rendelkező térségek helyzete az ország többi részéhez viszonyítva
(forrás: KSH)

Nagyvárosainkban hasonló problémaként jelenik meg a **településrész-alapú szegregáció**, amely az egyes kerületekbe, városrészekbe gyakran etnikai alapon is elkülönülő, alacsonyabb státusú népesség koncentrációját jelenti. A szegregáció gyakran eredményezi a környezet fizikai leromlását, slum-ösödését is, amely csökkenő színvonalú közszolgáltatásokkal, szelektív elvándorlással párosulva önmagát erősítő tendenciát eredményez.

Nagyvárosainkban a település alapú szegregáció okoz problémát

A **roma társadalmi-gazdasági integrációt** illetően meghatározó, hogy az Országgyűlés 2007-ben elfogadta a Roma Integráció Évtizede Program Stratégiai Tervét, és a 2008–2009. évekre szóló kormányzati intézkedési tervet. A feladatokat egyrészt szociális, másrészt területi szempontok alapján határozták meg. Azonban a **térségek adottságaihoz igazodó átfogó és integrált szakpolitikai kezdeményezések** nem indultak el. Az integrált oktatás-, a foglalkoztatás- és szociálpolitikára egyaránt kiterjedő fejlesztések ma is hiányoznak. Az oktatási kezdeményezéseket tekintve csak az antiszegregációs törekvések kaptak jelentősebb hangsúlyt, a sajátos adottságokra szabott pedagógiai fejlesztések csak elenyésző hányadban jelentek meg (a helyzetre szabott módszertan, roma identitású tanári

Hiányoznak az integrált fejlesztések

közösségek, együttélési programok).

2.4.1.5 *Átértékelődő határmenti térségek*

A határmenti együttműködési térségek területi értelemben kiterjedhetnek a határ közvetlen környezetére vagy nagyobb térségekre. Az EU támogatásból működő határmenti programok hagyományosan a határt érintő megyéket tekintik a fejlesztés földrajzi célterületének. Az alábbiakban összefoglaljuk azokat a főbb vonásokat, amelyek Magyarország hét határszakaszát jellemzik, és amelyek alapján a határmenti és határon átnyúló fejlesztés legfontosabb közös céljai meghatározhatóak.

Határmenti
megyék jellemzői

A **Szlovákiával** közös – a hét közül a leghosszabb – határtérségben az egyik legnagyobb kihívást a **nem teljes körűen kiépített közlekedési infrastruktúra** jelenti. Bár az elmúlt néhány évben a közlekedési és kommunikációs infrastruktúra jelentősen javult mindkét oldalon, a transz-európai folyosók több eleme is átszeli a térséget, még mindig tapasztalhatók kisebb hiányosságok az észak-déli irányú közlekedési kapcsolatokban: továbbra is szűk keresztmetszetet jelent a határátkelés, különösen a határ nyugati szakaszán, ahol a Duna két oldala közti kapcsolat még nem kielégítő. Különösen a határ nyugati szakaszán, a határ mindkét oldalán rohamosan fejlődő gazdasági központok található **dinamikusan növekvő, versenyképes vállalatokkal, multinacionális cégekkel és versenyképes kis- és középvállalkozásokkal**. A magyar-szlovák üzleti kapcsolatok száma ugyanakkor meglehetősen kevés, ami gyengíti a térség versenyképességét.

Magyarország -
Szlovákia

A határtérség gyengesége, hogy a **munkaerőpiaci együttműködés nem kielégítő szintű**. A térség bizonyos területein magas a munkanélküliség, ugyanakkor közvetlenül a határ mentén a nagyobb gazdasági központok esetenként munkaerőhiánnyal küzdenek. Egyes területeken (pl. Esztergom környéke) az utóbbi évtizedben javult a munkaerőpiaci kapcsolódás, de még mindig jelentős fejlesztési lehetőségek vannak.

A térség rendelkezik több olyan egységes városi területtel (pl. Komárom-Révkomárom, Esztergom-Párkány), amelyek integrált fejlesztése elsősorban a határmenti együttműködés keretében valósítható meg. Szintén integráltan kezelendők egyes kiemelt fejlesztési övezetek, különös tekintettel a Miskolc-Kassa régióra, amelynek integrált fejlesztése a határszakasz egész keleti, sok problémával küzdő szakaszára húzóerőként hathat.

A térség fontos erősségeként könyvelhető el, hogy számos felsőoktatási intézménnyel rendelkezik. Az intézmények minőségi oktatást nyújtanak és a **kutatás-fejlesztési tevékenységhez** is bázisul szolgálnak. Az egyetemek, valamint az egyetemek és a vállalkozások közötti együttműködés szintje azonban alacsony.

A határtérség természeti környezete kettős képet mutat: egyrészt **számos természetvédelmi terület fekszik a határ mindkét oldalán**, másrészt azonban a korábbi nehézipari tevékenység következményeként sok a komoly környezeti károkkal sújtott és szennyezett terület is.

A határ mentén fejlett szolgáltató szektor működik (beleértve az egészségügyet is). A kapacitások közös használata azonban csak elvétve tapasztalható, mely elsősorban a **finanszírozási és nyelvi akadályok** és a szolgáltató intézmények közötti alacsony

fokú együttműködés következménye. A határmenti együttműködés intenzitását segíti, hogy a szlovák oldalon a határ mentén többen élő magyar kisebbség kettős kapcsolódásával az együttműködés motorjává válhat.

A magyar-ukrán határ régió gazdasági struktúrája kiegyensúlyozatlan. Az innováció hiánya, egyes térségekben a magas munkanélküliség, valamint a mezőgazdaság magas aránya komoly akadályokat jelentenek a fejlődés szempontjából. Ugyanakkor a kiváló turisztikai lehetőségek, **néhány lendületesen fejlődő város** és a rendelkezésre álló munkaerő stabil alapot nyújthatnak a régió gazdasági teljesítményének fokozatos javulásához.

Magyarország -
Ukrajna

Jelentős, főként kelet-nyugat irányú **közlekedési forgalom** halad át a területen, amely motorja lehetne a növekedésnek, e téren a fejlődés legnagyobb gátja a túlterhelt és elmaradott szállítási infrastruktúra. Az európai színvonalhoz képest **a környezeti infrastruktúra is elmaradott.**

A régió egyedülálló **természeti erőforrásokkal** rendelkezik, amelyek kihasználása jelentősen hozzájárulhat a turizmus fejlődéséhez. Ugyanakkor a rendszerek sebezhetősége óvatos megközelítést és a fenntarthatósági elvek szigorú betartását igényli.

A régióban az egyetemek és beruházások léte alapot adhat a fokozatos integrált gazdaságfejlesztésnek, ám az oktatási rendszer kínálata és a gazdaság szükséglete között az összhang nem megfelelő. Az **előregedő népesség és a vidéki lakosság magas aránya** a fejlődés komoly gátja lehet. Ugyanakkor a közös kulturális örökség, a nemzetiségek hagyományos békés együttműködése és a határ mentén többen élő magyar kisebbség híd szerepe egyedülálló lehetőségeket is nyújthatnak.

A magyar-román határmenti térség soknemzetiségű és ennek következtében multikulturális hagyományokban gazdag terület. Mindez kifejezésre jut a helyi közösségek rendszeres, határon átnyúló együttműködésében, amely megfelelő alapot nyújt a határon átnyúló kapcsolatok további erősítéséhez és a térség integrált fejlesztésének ösztönzéséhez. **A legfontosabb városok nagyrészt egymást kiegészítő erősségekkel rendelkeznek**, amit fejlesztési stratégiáik aktívabb összehangolásának érdekében ki lehetne használni.

Magyarország -
Románia

A térséget – elsősorban a törékeny gazdaság szerkezet következtében – viszonylag **fejletlen gazdaság** jellemzi. Az átalakulás már megkezdődött, a térségben egyre növekszik a külföldi befektetések mértéke és azon belül is a magyar tőkebefektetések aránya. A már meglévő jól működő kereskedelmi kapcsolatok megfelelő alapot képeznek a kölcsönös előnyökre építő integráltabb gazdaságfejlesztéshez.

A határmenti térséget a mérsékelttől a magas szintig terjedő **munkanélküliség** jellemzi, a régió belül is nagy eltérésekkel. A munkanélküliek iskolázottsági szintje többnyire alacsony, ami korlátozza elhelyezkedési lehetőségeiket.

A magyar-szerb határmenti terület munkanélküliségi és gazdasági aktivitással kapcsolatos mutatói lényegesen rosszabbak az európai uniós átlagnál. A határszakasz a közeljövőben schengeni határ marad, ahol szigorú határellenőrzés van érvényben, részben emiatt **az átmenő áruforgalom viszonylag alacsony**. A gazdasági élet szereplői közötti intenzívebb kommunikáció, üzleti partnerkereső lehetőségek, **valamint a gazdasági és a kutatási-oktatási szektor közötti együttműködés** – különösen a kutatás-fejlesztés és az innováció terén – gazdaságélénkítő hatásúak lehetnek.

Magyarország -
Szerbia

A határmenti régió bővelkedik **védett természeti erőforrásokban**, amelyet azonban veszélyeztet a közszolgáltatások rossz minősége és a növekvő forgalom miatti környezeti terhelés. Jellemző a határ melletti helyi önkormányzatok és állami szervek közötti gyenge koordináció, különösen a **környezetvédelem, környezeti biztonság, árvízvédelem, vízgazdálkodás és az állategészségügy** területén.

A közös kulturális örökség képezheti a fejlődés motorját, azonban a felújítások nehéz finanszírozása, **a közös turistautak és azok marketingjének hiánya** következtében ez a lehetőség nincs megfelelően kihasználva. A közösségek a határ mindkét oldalán szorgalmazzák a kapcsolatfelvételt és együttműködést, közvetlen, emberek közötti tevékenységek formájában is.

A magyar-horvát határrégió egyszerre küzd munkaerőhiánnyal és magas strukturális munkanélküliséggel. Horvátország uniós csatlakozása határon átnyúló munkalehetőségeket teremtett, ezt a folyamatot azonban fejlett munkaerő-piaci rendszer még nem támogatja. Sok lehetőség rejlik a **határon átnyúló üzleti kapcsolatok és beszállítói hálózatok** kialakításában, amit a vállalkozásfejlesztés hatékony hálózatának, illetve az üzleti szereplők és a kutatási és oktatási ágazatok sokkal intenzívebb kapcsolatának is támogatnia kell.

Magyarország -
Horvátország

A Mura-Dráva-Duna folyók ökoszisztémája a fejlődés egy fenntartható formájának alapját képezheti a határtérség számára, amit segíthet a **turisztikai infrastruktúra kiépítése**, és a határtérség egységes termékként történő népszerűsítése. A felszíni és a felszín alatti **vizek minőségének védelme** és a térségre jellemző árvízveszély is hatékonyabban kezelhető határon átnyúló összefogással.

Horvátország uniós csatlakozásával minden olyan út és vasútvonal, amely a közös határt metszi, vám- és útlevel-ellenőrzéstől mentes nemzetközi határátkelő ponttá válik, ami minden téren növeli az intenzívebb együttműködés lehetőségét. A tapasztalatok azt mutatják, hogy a határ két oldalán élő közösségek közötti közvetlen személyes együttműködések fontosak és támogatandóak.

A magyar szlovén határtérség gazdasági szerkezetében hasonló, de jellegében nagyon eltérő régiókból és megyékből áll. Az inkább **idegenforgalmi és kulturális** térségek (pl. gyógyfürdők), valamint a jellemzően **mezőgazdasági** területek azonban egyaránt küzdenek azokkal a hátrányokkal, amik a határok perifériális jellegéből adódnak: öregedő és csökkenő lakosság, a vállalkozói szellem, kezdeményezőkézség, innováció, a gazdasági csoportosulás, hálózatépítés alacsony szintje. A gazdaságok mérete túl kicsi a hatékony termeléshez és a támogatások felhasználásához, a legtöbb gazdálkodó 40 évnél idősebb.

Magyarország -
Szlovénia

Nemzetközileg és határon túlról is **rossz a térség elérhetősége**, alacsony a közszolgáltatásokat nyújtó intézmények határon átnyúló koordináltsága az **egészségmegőrzés, kockázat-megelőzés, az energia-, információs- és kommunikációs technológiák, és a közlekedéstervezés területén.** Korlátozott a felső- és középszintű oktatás kínálata, amely nem biztosítja az élethosszig tartó tanulás lehetőségét.

A térség fő potenciálját a **termál-és ásványvizek, természetvédelmi területek** (Goricko Regionális Park, Mura folyó, Őrség Nemzeti Park, szőlőföldek, a Dráva folyó, pohorjei hegységek), a megújuló energia helyi forrásai, a kulturális értékek gazdagsága (épített örökség, hagyományos mesterségek, művészetek, vallások, etnikai csoportok) jelenthetik.

Az osztrák-magyar határrégió évekkal az EU keleti bővítése után is sok szempontból őrzi az Európa nyugati és keleti része között betöltött híd-szerepet, és az ehhez kapcsolódó **prosperitást.** Kiemelkedő gazdasági adottságait jellemzi a régióban alapított vállalatok egyre növekvő száma, a dinamikus szolgáltató szektor, a jól képzett munkaerő, az ipari területek valamint az innovációs és technológiai központok nagy száma, a fellendülőben levő gazdasági klaszterek, a határon átívelő hálózati tevékenységek, valamint minőségi mezőgazdasági területek. A régió déli része azonban prosperitásban messze elmarad az északi területekétől.

Magyarország -
Ausztria

A határtérség emellett gazdag **természeti erőforrásokban** és számos védett ökoszisztémának ad otthont. Itt is jellemző a meleg vizű termál- és gyógyforrások, valamint a közös kulturális emlékhelyek nagy száma.

2.4.1.6 A mobilitás kettős problematikája

A periférikus térségek egyik legfontosabb problémája a helyben hiányzó munkalehetőség. Ugyanakkor a **hazai mobilitás** – szerkezeti problémáiból adódóan –,

A magas ingatlanárak miatt nehéz a falvakból

nem képes megfelelni a munkaerő-piac elvárásainak, az elmaradott térségek kisjövedelmű társadalmi rétegeire jellemző alacsony migrációs hajlandóság miatt. Az 1990-es évek legvégén bekövetkezett ingatlanár robbanás a városokban és a frekvenciát térségekben, valamint a bérlakások rendszerének összeomlása rendkívül megnehezítette a rugalmas lakásváltást, különösen a vidéki falvakból érkező munkavállalók számára. A falvak és városok közötti 5-10-szeres ingatlanár különbségek a perifériák munkavállalóit helyhez kötik. Ennek ellenére a városokba vándorlás továbbra is jellemző, azonban ez sokszor csak olyan kedvezőtlen anyagi feltételekkel lehetséges, ami a belső fogyasztópiacot is érzékelhetően korlátozza. Részben ez is állt a 2010-es évek devizahitel válságának hátterében. Ezeket a **korlátokat a közlekedési, főleg a közösségi közlekedési hálózatok alig tudják csökkenteni**, a kis fokú mobilitás az egész ország gazdaságát visszahúzó jelenséggé vált. A mobilitási nehézségek oldása érdekében került bevezetésre a közelmúltban a lakhatási támogatás, amelynek célja annak megkönnyítése, hogy az álláskereső munkapiaci helyzetük javítása érdekében olyan munkalehetőséget is elfogadhassanak, amely esetében a munkavégzés helye az állandó lakóhelyüktől távol esik.

a városokba
költözni

2.4.2 A területi szemlélet gyengén érvényesül

A területi szemlélet a magyar közgondolkodásban és szakpolitikákban nem kapott az elmúlt évtizedekben olyan mértékű hangsúlyt, hogy valóban meghatározó szempontként érvényesülhetett volna. A tervekben, amennyiben az adott szakterület nem kívánta meg eleve a határozott területi szemléletet, gyakorlatilag az országos szint jelent meg, a területiség elvétve volt hangsúlyos. A különböző területi szinteket tekintve igen szembeeső a szomszédos országokkal való kapcsolatban a területiség hiánya. A **Kárpát-medence integrációjának irányába nem történt érdemi előrelépés**. A határon túli magyarsággal és a környező államokkal kialakítandó fejlesztéspolitikai és gazdasági kapcsolatok nem mélyültek el. Az uniós támogatású határ menti és transznacionális programok keretében sem került sor célzott közös összmagyar, vagy egyéb Kárpát-medencei dimenziójú fejlesztéspolitikai, gazdaságfejlesztési, vagy intézményi, közszolgáltatás-szervezési együttműködésekre. Ugyanakkor az ország aktív résztvevője az **európai területpolitikai együttműködéseknek** (ESPON, EUKN, URBACT). A Visegrádi országok – kibővülve Romániával és Bulgáriával (V4+2) – közös területi együttműködési kezdeményezést indítottak el 2007-ben, deklarálva, hogy az együttműködés terén meghatározó a térség közös területi stratégiájának megalkotása.

A határon túli
magyarok lakta
térségek
gazdasági-
kulturális
lehetőségei
kihasználatlanok

2.4.3 Összefoglaló területi stratégiai üzenetek

Az ország kettészakadása nem csupán társadalmi probléma, a globális versenyben hatalmas erőforrások mennek veszendőbe emiatt. A leszakadó térségek, vidéki térségek, külső és belső perifériák foglalkoztatási és szociális problémáinak kezelése sürgető kérdés, melynek megoldását minél hamarabb meg kell kezdeni. E hosszú távú feladatban jelentkezik Magyarország és ezen belül Budapest makroregionális vezető szerepének erősítése, a város-vidék kapcsolatok megújítása, valamint a minőségi életet biztosító városok kialakítása.

Rövid távon szükséges térségstratégiai feladatok	Hosszú távú fejlődést megalapozó térségstratégiai területek
<ul style="list-style-type: none"> leszakadó térségek, vidéki térségek, külső és belső perifériák, foglalkoztatási és szociális problémáinak kezelése 	<ul style="list-style-type: none"> Magyarország meghatározó makroregionális és térszervező szerepe Budapest makroregionális vezető szerepe

Rövid távon szükséges társégstratégiai feladatok	Hosszú távú fejlődést megalapozó társégstratégiai területek
	<ul style="list-style-type: none">• városhálózat és várospolitikai, korszerű és minőségi életet biztosító városok,• vidéki térségeink gazdasági és kulturális alapokra helyezett megújítása, város-vidék kapcsolatok

Egyeztetési változat

3 Fejlesztéspolitikai és területfejlesztési célkitűzések

3.1 Nemzeti jövőkép

Magyarország 2030-ban **Közép-Európa gazdasági és szellemi központja**, lakosságának **biztonságos megélhetést** biztosító, **az erőforrások fenntartható használatára** épülő **versenyképes gazdasággal**, azzal összefüggésben **gyarapodó népességgel, megerősödött közösségekkel, javuló életminőséggel és környezeti állapottal**. E jövőkép eléréséhez gazdaság- és társadalomstratégiai fordulatra, az ebbe az irányba megkezdett lépéseink folytatására van szükség.

Jövőképünk szerint 2030-ra az ország közel évtizede folyamatosan fenntarthatóan fejlődik, a gazdasági teljesítményünk és a foglalkoztatás jelentősen bővül. Patrióta gazdaságpolitika mellett az ország GDP-je kétszeresére bővül, közben helyi és térségi szinten is fokozatos életminőség javulás mérhető:

Gazdaság- és társadalomstratégiai fordulatra alapozzuk jövőképünket

- Új és versenyképes munkahelyek jönnek létre, komoly beruházások valósulnak meg a természeti erőforrásainkat védelmező, a környezeti fenntarthatóságot szem előtt tartó módon.
- Erős hazai ipar működik, mely részben a globális nagyvállalatok rendszeréhez kapcsolódó, részben önálló kis- és középvállalkozások hálózatára épül.
- A gazdaság duális szerkezete oldódik, a hazai középvállalatok megerősödnek, a gazdaságirányításunk a multinacionális vállalatokkal partnerségben működik.
- Agrár- és élelmiszergazdaságunk megerősödve növekvő szerepet vállal és vállalhat a nemzetgazdasági teljesítményben és az exportban, a vidéki térségek fejlődésében és a foglalkoztatásban.
- Környezetbarát közlekedési infrastruktúránk magas szinten kiépített és megfelelő állapotban tartott, melynek további, folyamatos fejlesztése hozzájárul a fenntartható gazdasági növekedéshez
- Magas minőségi színvonalat képviselő és széles körben elérhető oktatási rendszerünk versenyképes tudást közvetít a felnövekvő generációknak és hatékonyan hozzájárul a piacképes tudás, készségek, képességek karbantartásához és megújításához az életpálya során. (magyarázat: az oktatási rendszer ez utóbbi funkciója egyre fontosabbá válik a foglalkoztatás és a munkaerőpiaci alkalmazkodás elősegítése szempontjából)..
- Fizikailag és mentálisan egészséges, jól képzett, önmaga jól-létét megteremteni képes és a gazdaság igényeit kielégítő hazai munkaerő áll rendelkezésre minden nemzedék esetében.
- Kiegyensúlyozottak és szerteágazók a gazdasági kapcsolataink nagy részben a sikeres keleti nyitáshoz köszönhetően, kihasználjuk kiváló földrajzi helyzetünket.
- Európai szinten az egyik legvonzóbb, Közép-Európában pedig a legkedvezőbb gazdasági környezet megteremtése a cél
- Innovációs potenciálunk magas, az európai uniós trendeknek és elvárásoknak megfelelően jól kihasználható a gazdaság további fejlődésében.

Magyarország fekvését és adottságait kihasználva fokozatosan visszanyerte korábbi gazdasági súlyát, térségben betöltött szerepe erős:

Az ország regionális központtá válik

- Magyarország a térség legjelentősebb regionális központjaként (HUB) működik, mind a logisztika, mind a tudás terén.
- Ez a szerepkör különösen jelentős, globális funkciókat biztosít Budapest számára, de kiemelt szereppel rendelkeznek nagyvárosaink is, amelyek az európai, különösen a közép-európai, Kárpát-medencei városhálózatba beágyazódva a növekedésünk elsődleges színterei.

Természeti és kulturális erőforrásaink felelős és hatékony kihasználásával jórészt önerőre épülő gazdasági fejlődés valósulhat meg:

Természeti erőforrásaink, kultúránk biztos fejlődési állapot

- Megújuló energiapotenciálunkra építve energiafüggőségünk jelentősen csökken, előtérbe került az energiatakarékosság és hatékonyság, a megújuló energiaforrások fenntartható használata. nyújt
- Kiemelkedő termásvízkinccsünkre, ásványvizeinkre építve virágzó gyógyturizmus és fürdőkultúra működik, amely még további fejlődési lehetőségeket rejt magában.
- Meglevő és folyamatosan fejlődő szakmai tudásunk alapján a vizeinkkel való fenntartható, okszerű és kreatív gazdálkodás az agrárium és a klímavédelem legerősebb támogatója, így Magyarország virágzó „Vízország” lehet.
- Kiváló minőségű és nagy kiterjedésű termőföldjeink stratégiai erőforrásunkat képezik, amelyre sokszínű, virágzó, a környezeti adottságokkal összhangban lévő, azokat megőrző és a helyben élőket gazdagító agrár- és élelmiszergazdaság épül.
- A magyar kultúra, zene, nyelv és hagyományok és az épített örökség sokszínűsége, egyedisége kiváló alapot nyújt a turizmus fejlesztéséhez, a kreatív és innovatív iparágaknak, valamint nemzeti összetartozásunk erősítésére.

A XXI. században meghatározó lesz az innováció, a tudás szerepe, és ebben Magyarország a világ számos országához képest versenyelőnyvel rendelkezik, hiszen oktatásunk, felsőoktatásunk világviszonylatban is jó. Kiemelt figyelmet fordítva a nyelvtanulásra és a szakmunkásképzésre, a tanulható alap- és vállalkozói kompetenciákra a jól képzett és kreatív ember a legfontosabb erőforrásunk, melyre építve Magyarország globális tehetségközponttá válhat.

Az ország megtartja tehetségeit

- Erős a jelenlétünk a tudásra építő speciális iparágakban (bionika, környezettechnológia, IKT-elektronika, vegyipar, orvosi berendezések és eszközgyártás, gyógyszeripar), amelyek hasznosítják a hagyományos értékeinket, példát adva a globális résekben történő további növekedési lehetőségekre.
- z ország meg tudja tartani tehetségeit, az „agyelszívás” megáll, külföldi tapasztalatszerzéssé, a globális tudástérben való részvétellé alakul, és a magyar emberek tehetségüket saját hazájuk javára kamatoztatják.
- Magyarországon is kiépül és folyamatosan fejlődik egy olyan inspiráló környezet, amelyben az egyetemek, kutató intézetek és a hazai vállalatok kapcsolatrendszere korszerű termékeket, eljárásokat, technológiákat eredményez, amely a hazai gazdaság fejlődésének egyik fontos alapja.

Az évtizedek óta tartó negatív népesedési trend megáll és megfordul:

- A családbarát intézményekkel, közszolgáltatásokkal, munkaszervezéssel, a megélhetés biztonságának növelésével elérjük, hogy a nemzet lélekszáma gyarapodásnak induljon.
- A nemzeti összetartozás erősödésével a határon túli nemzetrészeink is megerősödnek, gyarapodnak.
- A várható élettartam növekedésével párhuzamosan az idősödő népesség munkavállalási életkorának kitolódásával nagyobb mértékben vesz részt a produktív folyamatokban.

Megtörténik a demográfiai fordulat

A lakosság lelki és testi egészségének megőrzésével értékteremtő képességünket javítjuk és mindenki számára biztosíthatóvá tesszük a „jól-lét” lehetőségét.

Egészséges életmód, gyógyító központ

- Megteremtjük az egészséges társadalom alapjait, a megelőzésre, egészséges életmódra, mozgásra, táplálkozásra építve jelentősen javul az emberek egészségi állapota.
- Magyarország gyógyfürdőivel, gyógyvizeivel, gazdag és sokszínű természeti környezetével, egészségipari szolgáltatásaival gyógyító központként, az alkonygazdaság lehetőségeinek kihasználásával működik.

A társadalom megújítása terén is komoly kihívások előtt áll az ország, fontos, hogy növekedjen a társadalmi elégedettség és kohézió.

Megerősödő társadalom

- A munka újra érték legyen, a munka alapú társadalom részesének lenni az egyes

emberek számára presztízst jelentsen.

- Az új munkahelyek mellett bővíteni szükséges a foglalkoztatási formák körét, . Javítani kell az esélyegyenlőségi célcsoportok kilátásait, az elszegényedett rétegek felemelését, a diszkriminációval sújtott etnikai kisebbségek integrációját. A fenti célok elérése érdekében előtérbe helyezzük a társadalmi felzárkózás, a különböző helyzetű társadalmi csoportok integrációját a munka világába.
- Erős és tevékeny, széles bázisú, a társadalmi befogadáson, mint a középosztályba történő könnyebb bekerülésen keresztül megerősödő középosztály megteremtése elősegíti a társadalmi kohézió kialakulását
- A legsérülékenyebb csoportok, mélyszegénységben élők esélyeinek növelésén keresztül, a társadalmi különbségek csökkenésével párhuzamosan a társadalmi összetartozás és a közösségek megerősödése várható.
- A természeti erőforrásaink és a táj védelme, a fenntarthatóság elvrendszere beépül a köztudatba és a társadalmi értékrend részévé válik.
- A hagyományok ismerete, tisztelete, a kulturális örökség védelme beépül a köztudatba és a társadalmi értékrend részévé válik.

Az ország eltérő társadalmi, gazdasági vagy környezeti adottságú területei egy sokszínű, ugyanakkor egységes nemzeti területi rendszert alakítanak ki.

Egységes területi rendszer: eltérő adottságokkal az egységes fejlődésért

- A területi rendszerünkben az eltérő területi adottságokon markáns térségi rendszerek működnek egymással munkamegosztásban. Térségi alternatívákban alakul a nemzet szellemi élete, így egy többközpontú, stabil, innováció-orientált területi rendszer bontakozik ki. A térségek eltérő mértékben, de sajátos potenciáljaikat kihasználva mind képesek tenni az ország növekedéséért.
- Minden térségi rendszer képes a térségi társadalmi és gazdasági igények és a környezeti feltételek harmonizálására. Térségeink egymáshoz hasonló módon, egységesen képesek szavatolni a létbiztonsággal és az életminőséggel szembeni társadalmi elvárásokat, így egyikük sem hátráltatja a nemzeti szintű növekedés kibontakozását.
- Magyarország területi rendszere az európai térbe ágyazódva, számos gazdasági és társadalmi kapcsolattal kötődik a határon túli magyarok lakta térségekhez, kulturális, gazdasági és környezeti együttműködésben áll a Kárpát-medence és Közép-Európa országaival, de gazdasági kapcsolatai Nyugat-Európán és a nyugati világon túl egészen a Távol-Keletig terjeszkednek.

A gazdasági megújulással, az elérhetőség, a közlekedési kapcsolatrendszer javulásával, és hatékony célirányos térségi beavatkozásokkal az ország területi különbségei nem nőnek tovább. A globálisan versenyképes térségek, városok hálózata a leszakadó térségeket ismét építő módon kapcsolja az ország vérkeringésébe.

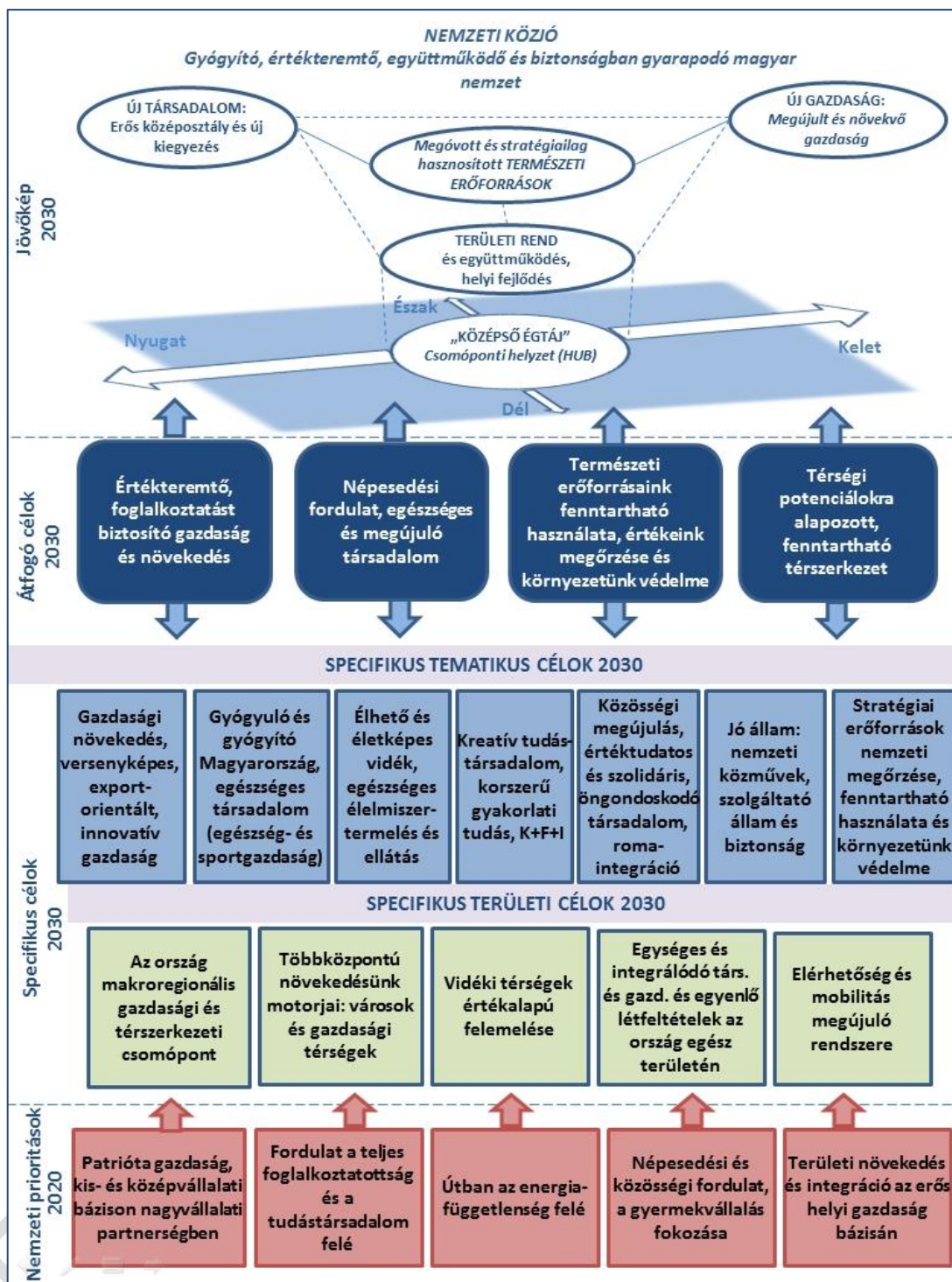
Térségi különbségek csökkennek, városaink a növekedés szinterei

- A növekedés kisugárzó hatásait fokozottan figyelembe vevő gazdaságfejlesztés a fejlődés eredményeit minden térségbe eljuttatja.
- Ehhez a városok és térségek kapcsolatának erősítése, új stratégiai szövetségek megkötése, város-vidék együttműködés kialakítása szolgál alapul, amit kitűnően támogat a decentralizáltabbá váló közlekedési rendszerünk.
- Az etnikai (roma népesség) és jövedelmi alapú, kedvezőtlen társadalmi-gazdasági folyamatokkal sújtott területi zárványok integrációja megindul, életkörülmények közelítenek az országos átlaghoz, a társadalmi munkamegosztásba való bekapcsolódásuk biztosított.
- Az ország minden lakója számára biztonságos és jól működő, hatékony elérhetőségi rendszerek állnak rendelkezésre. A közlekedési hálózat a gazdaság és társadalom igényei szerinti fejlesztésével erős és a fejlődést megalapozó térbeli kapcsolatrendszer alakul ki.
- Az infokommunikációs fordulattal, az információhoz és kommunikációhoz való gyors és korszerű hozzáférés mindenhol biztosított.

Jelentős kihasználatlan potenciál rejlik még a vidéki térségeinkben, ahol az ország gazdasági és társadalmi tartalékainak jelentős része található. Jövőképünkben a vidék egy értékekkel rendelkező, értékeinek felismerésével szívesen választott élettér, ahol a fiatalok megtalálják a jövőjüket, boldogulásukat.

Vidéki térségeink
tartalékait
mozgósítjuk

- A helyi gazdaságfejlesztés és helyi piacok fejlesztése csak egy eszköz a belföldi piacok visszaszerzése terén, azonban a helyi, falusi közösségek és vidéki térségek számára komoly lehetőségeket tartogat.
- A helyi erőforrások, megújuló energiaforrások kihasználásával legalább részben autonóm térségi ellátórendszerek épülnek ki, melyek munkahelyeket teremtenek és javítják az ellátásbiztonságot.
- A települések és az elérhetőség fejlődésével, a megélhetés lehetőségét biztosító helyi gazdasággal a vidéki elvándorlás megáll, megfordul, egyre több fiatal választja a vidéki tereket.
- Falvaink, tanyáink korszerű módon folyamatosan megújulnak, új funkciókat nyernek (munka-termelés, lakhatás, rekreáció, innováció).
- Korszerű, verseny- és életképes családi gazdaságok, kis-és középüzemek működnek vidéken, kiegyensúlyozott szerkezetben a nagyobb gazdaságokkal, biztosítva a vidéki lakosság egy részének a foglalkoztatását, megélhetését, a megtermelt értékekkel növekvő mértékben hozzájárulva a nemzetgazdasághoz, biztosítva az ország egészséges élelmiszerellátását.

Országos Fejlesztési és Területfejlesztési Koncepció célrendszere

3.2 Stratégia

3.2.1 Átfogó fejlesztési célok

A nemzeti jövőkép elérése érdekében az OFTK négy hosszú távú, 2030-ig szóló átfogó fejlesztési célt fogalmaz meg. E négy cél – az OFTK hosszú távú teljes tervezési törekvéseinek megfelelően – **üzenetet ad a társadalom és a gazdaság egészének, valamint a társadalom és a gazdaság környezetéhez való viszonyulására is.**

Átfogó céljaink a gazdasági és társadalmi fordulatra ösztönöznek, az alábbiak szerint:

1. Értéktermelő, foglalkoztatást biztosító gazdaság és növekedés

Célunk a meglévő értékeket megőrző, azokra építő fenntartható gazdasági fejlődés és növekedés, a kiszámítható, érték-, tudás- és munkaalapú, hozzáadott értéket növelő és közhasznokat eredményező, valamint az erőforrások takarékos és hatékony használatára épülő gazdasági fejlődés és jövedelemtermelés biztosítása, a globális gazdasághoz való felzárkózás, a foglalkoztatás jelentős bővítése.

Ennek érdekében célunk a nemzetstratégiai ágazatokban történő beruházások és vállalkozásfejlesztés támogatása, a kis- és középvállalkozások, az önellátást elősegítő és családi gazdaságok, a nemzeti vállalatok megerősítése, piaci lehetőségeik szélesítése, a nemzeti szolgáltatási piacok visszaszerzése, a biztonságos élelmiszerellátás, a helyi gazdaság megerősítésével a helyi közösségek autonóm, önfenntartó, öngondoskodó erejének a helyreállítása.

2. Népesedési fordulat, egészséges és megújuló társadalom

Célunk a népességszám növelése, a gyermekek születésének ösztönzése. További cél a népesség szellemi, erkölcsi, tudásban, készségekben és értékekben való gyarapodásának elősegítése, a közép- és az alsó- közép-osztály, valamint a közösségek és családok megerősítése, a nemzeti, közösségi és egyéni felelősségvállalás és értékátadás.

Kiemelt célunk a társadalmi megújulás és gyógyulás elősegítése, az egészséges életmód, a sport és a mozgás, a kultúrához való hozzáférés és a közművelődés biztosítása, valamint az egészséges táplálkozás ösztönzése. Ehhez kapcsolódik az egészségi állapot javítása, a hatékony közegészségügy és egészségügyi szolgáltatások, a megelőzés és rekreáció biztosítása, a kulturális és épített örökség megőrzése.

A közsféra fordulatával a nemzeti hagyományokat tiszteletben tartó jó, szolgáltató, folyamatosan megújuló és hatékony állam, a köz- és közellátási szolgáltatások folyamatos megújítása, ennek keretében növekvő társadalmi biztonság, kiemelten közbiztonság, szociális, családi és személyi biztonság, információbiztonság, munkahely biztonság biztosítása a lakosságnak.

3. Természeti erőforrásaink fenntartható használata, értékeink megőrzése és környezetünk védelme

Célunk a hosszú távú gazdasági potenciálunkat és életfeltételeinket biztosító természeti erőforrásainkkal való fenntartható gazdálkodás megteremtése, az erőforrások megőrzése a jövő generációk számára, mind mennyiségben, mind minőségben.

Célunk az élelmiszer-, az energia-, a környezet-, valamint a klímabiztonság megteremtése, az egészséges ivóvíz ellátás, a biodiverzitás, a tájak és az élővilág sokféleségének megőrzése, az egészséges élet környezeti feltételeinek és jobb minőségének biztosítása, a fenntartható életmód, termelés és fogyasztás elősegítése.

4. Térségi potenciálokra alapozott, fenntartható térszerkezet

Célunk egy területileg összehangolt, harmonikusan és fenntartható módon működő, a meglévő térszerkezet rendszerét építő módon hasznosító és a környező makroregionális és globális kapcsolatokban aktívan részt vevő gazdasági, társadalmi térszerkezet megvalósítása, amelyben az ország, a Kárpát-medence és Európa szempontjából egyaránt jól együttműködő, értékeket teremtő és védő partnerként vehet részt az ország minden térsége és települése. Egyaránt fontos az európai integráció, a közép-európai kohézió és a belső területi kiegyenlítődség.

A többközpontú és hatékony térszerkezet megvalósítása érdekében szükséges az ország Budapest központúságának oldása, a gazdasági növekedés és beruházások területi terítése, a térségi versenyképességet és növekedést segítő térszerkezet, térségi kapcsolatok kialakítása, erősítése.

A térségi integráció, térségi kapcsolatok elmélyítéséhez a települési és térségi kapcsolatok, területi együttműködés és integráció erősítésére, város-vidék kapcsolatok megújítására, térségi autonómia, önellátó és öfenntartó képesség erősítésére van szükség.

A területi kohézió, térségi esélyegyenlőség erősítéséhez kiegyensúlyozott térszerkezet, területi kiegyenlítés, a perifériák, elmaradott térségek felzárkóztatása, a térségi sajátosságoknak megfelelő térségi fejlődési pályák kialakítása szükséges.

3.2.2 Specifikus célkitűzések

Az átfogó célok elérése érdekében az OFTK tizenkét, az átfogó célokénál egyenként jóval szűkebb tárgykörű specifikus célt tűz ki. E specifikus célok nemzeti jelentőségű ágazati és területi tématerületeket ölelnek fel. E tizenkét cél – az OFTK hosszú távú teljes tervezési törekvéseinek megfelelően – **üzenetet ad a társadalom és a gazdaság egészének, valamint minden ágazat számára is.** Ugyanakkor már kirajzolja azokat a fejlesztési súlypontokat is, melyekre a középtávú fókuszált elképzelések épülhetnek (lásd részletesen a következő fejezetben).

Specifikus céljainkat a lehetséges kitörési pontokra és fordulatot igénylő területek köré építjük fel, az alábbiak szerint:

1. Gazdasági növekedés, versenyképes, exportorientált, innovatív gazdaság

Célunk a magyar gazdaság újra-pozicionálása, külpiazi és belpiazi pozícióinak visszaszerzése, erősítése, a nemzetstratégiai ágazatokra és erőforrásaink, értékeink fenntartható használatára alapozva gazdasági versenyképességünk növelése, a közhasznokat, kiemelten foglalkoztatást eredményező gazdasági növekedés, importkiváltó gazdasági termelés, mindezek révén a foglalkoztatás ösztönzése és a megélhetés, jó életminőség biztosítása.

- *Kitörési pontokra épülő gazdaságfejlesztési célok:*

A fejlődési potenciált hordozó ágazatok (autó és járműipar; elektronikai iparágak; híradástechnika; egészségipar; gyógyszeripar; orvosi berendezések és eszközgyártás; turizmus; mezőgazdaság; élelmiszeripar; építő- és építőanyag ipar; logisztika; gépipar, szerszámgyártás; vegyipar, környezetvédelmi ipar) fejlesztése, fejlesztő központi és gazdasági csomóponti szerep erősítése, kreatív és innovatív termékfejlesztés, újraparosítás, a geotermális potenciál kihasználása, a hálózati gazdaság fejlesztése, a közép-európai csomóponti gazdaság fejlesztése, a KKV-k megerősítése, a helyi gazdaság megerősítése, kiépítése.

A magyar gazdaság újra-pozicionálása

- **Fordulatra épülő gazdaságfejlesztési célok:**

KKV-barát gazdasági környezet és a foglalkoztatás fejlesztése, innovatív foglalkoztatás-ösztönzési programok, kutatás, technológiai fejlődés és innováció erősítése, energiahatékonyság és megújuló energetikai potenciál kihasználása. Zöld gazdaság előmozdítása. Intelligens, környezetkímélő és integrált közlekedésfejlesztés. A gazdaság dualitásának mérséklése, gazdasági szereplők közötti horizontális és vertikális integrációk.

2. Gyógyuló és gyógyító Magyarország, egészséges társadalom (egészség- és sportgazdaság)

Célunk a gyógyító és gyógyuló Magyarország megteremtése az egészségügyi szolgáltatások és ellátás, egészséges életmód, kiemelten a sport és az egészséges táplálkozás, valamint a rekreáció ösztönzésével.

Ép és egészséges ország, elismert egészségipari központ

- **Kitörési pontokra épülő egészségfejlesztési célok:**

Gyógyítás és gyógyító tudásgazdaság erősítése. Ennek keretében az egészségipar és a termál- és egészségturizmus fejlesztése, gyógyfürdők és szolgáltatásaik, gyógyvizek hasznosítása. Kapcsolódó szabadidő gazdaság fejlesztése, a belföldi turizmus erősítése, ehhez kapcsolódva a kiemelt turisztikai vonzerők fejlesztése, a nemzeti kulturális és épített örökség megőrzése és örökségturizmus bővítése, az üzleti turizmusban rejlő lehetőségek kiaknázása, célzott turisztikai K+F+I, szervezetrendszer marketing. Alkonygazdaság és segítséggel élők gazdaságának erősítése.

- **Fordulatra épülő egészségfejlesztési célok:**

A gyermekvállalást ösztönző társadalompolitikai, illetve gazdasági programok indítása. Családbarát gyermekellátó intézményrendszer kialakítása. Az egészséges táplálkozás, egészséges életmód, rekreáció, a sportot, a mozgást, az egészséges életet lehetővé tevő közösségi terek biztosítása, az egészségtudatosság ösztönzésére irányuló társadalmi és településfejlesztési programok megvalósítása. Egészségügyi ellátás és egészségügyi szolgáltatások javítása, bővítése, prevenció, rehabilitáció, szűrőprogramokon történő részvétel erősítése. Az egészségügyi, gyermek- és idősügyi ellátással, szociális ellátással, szakralitással, mentálhigiénéjével összefüggő közösségi szolgáltatások biztosítása, bővítése.

3. Élhető és életképes vidék, egészséges élelmiszer-termelés és ellátás

Célunk a vidéki térségek népességeltartó és népességmegtartó képességének javítása, ennek érdekében tájaink természeti értékeinek, erőforrásainak megőrzése, a sokszínű és életképes agrártermelés, az élelmezési és élelmiszerbiztonság, a vidéki gazdaság létalapjainak biztosítása, a vidéki foglalkoztatás növelése, a vidéki közösségek megerősítése, a vidéki népesség életminőségének javítása.

Megtartó vidéki Magyarország

- **Kitörési pontokra épülő vidékfejlesztési célok:**

A természeti erőforrások fenntartható használatára épülő életképes agrár- és élelmiszergazdaság, a foglalkoztatást, fenntarthatóságot biztosító agrár- és termelési szerkezet, kiemelten a kertészet és állattenyésztés fejlesztése, az ökológiai gazdálkodás erősítése, a genetikai alapok, és a GMO-mentesség megőrzése. Egészséges élelmiszerek előállítás, a hozzáadott érték növelése, bel- és külpiazi pozicionálás, a termelők érdekeltiségével és részvételével megvalósuló kereskedelmi hálózatok, értékesítési csatornák kialakítása, minőségi magyar termékek, élelmiszer-feldolgozás megtartása, „újjáélesztése”, élelmiszerbiztonság erősítése. Helyi termékek, helyi piacok, kistermelői értékesítés fejlesztése, helyi termékekre épülő közétkeztetés. Gasztronómiai kultúra javítása. Természet-, táj- és környezetvédelem, biológiai sokféleség

megőrzése. Vidéki örökség, vidéki térségeink táji, társadalmi és építészeti értékeinek megőrzése, hagyományápolás, helyi identitás erősítése.

- *Fordulatra épülő vidékfejlesztési célok:*

Kiegyensúlyozott város-vidék kapcsolatok megteremtése. A vidéki értékekre és a vidék települési infrastrukturális és szolgáltatási fejlesztésére alapozva a vidéki életforma presztízsének javítása, fiatalok vidékre településének ösztönzése. Kiegyensúlyozott föld- és birtokszerkezet kialakítása, önfenntartó családi gazdaságok erősítése, saját szükségletre történő kertművelés és állattartás ösztönzése, demográfiai földprogram, szövetkezesek fejlesztése, szociális földprogram. Kulturális és közösségi létesítmények, népfőiskolák, tájközpontok, kutatóintézetek megerősítése, hálózati bővítése. Komplex tájgazdálkodási programok megvalósítása. Helyi és magyar termékekkel kapcsolatos fogyasztói tudatosság erősítése. Helyi gazdaságfejlesztés, helyi termékek (lokalikumok), gazdasági együttműködések, helyi és térségi piacszerzés, kézművesség, közvetlen értékesítés erősítése. Gazdasági diverzifikáció, vidéki turizmus növelése. A vidéki gazdálkodási és épített örökség értékalapú fejlesztése, gazdaságba és turizmusba való bekapcsolása, fenntartható fejlesztése.

4. Kreatív tudástársadalom, korszerű gyakorlati tudás, K+F+I

Célunk a nemzeti kreatív képességeinkre, tudástőkénkre és tudáserőforrásainkra építő értékteremtés és gyarapodás, ennek érdekében az infó-kommunikációs háttér javítása, a gazdasági és társadalmi megújulást és a megélhetést biztosító képzési rendszer kialakítása, a fejlesztéseknek kedvező szellemi, innovációs környezet biztosítása. Piacképes, szükség esetén mobil, egész életen át tartó tanulásra képes, kreatív, kezdeményező, fejlett munkakultúrájú munkaerő-piaci kínálat megteremtése.

Tudás- és kreatív
tőkéjét kihasználó
Magyarország

- *Kitörési pontokra épülő tudásfejlesztési célok:*

A tehetség és kreativitás itthoni kibontakoztatása. Tudásgazdaság kiépítése, erősítése, ahhoz kapcsolódva a felsőoktatás és az egyetemek, kutatóközpontok fejlesztése, egymással és a gazdasági szereplőkkel való együttműködések erősítése. Innovációk ösztönzése, kulturális kreatív tevékenységek támogatása. A társadalmat szolgáló innováció, K+F.

- *Fordulatra épülő tudásfejlesztési célok:*

Az élethosszig tartó tanulásra ösztönzés, az emberek munkaerőpiaci esélyeinek növelése a tudás és készségfejlesztés lehetőségének biztosításával. Szakképzés fejlesztése, különösen a stratégiai ágazatokban és a hiányszakmákban, a felnőttképzés minőségi, rendszerszintű fejlesztése. Digitális fordulat, digitális kompetenciák fejlesztése, infokommunikációs hozzáférés bővítése. Közösségi és szociális gazdaságfejlesztés, szociális jellegű foglalkoztatás, közfoglalkoztatás, önkéntesség erősítése. Környezeti oktatás, nevelés, szemléletformálás erősítése.

5. Közösségi megújulás, értéktudatos és szolidáris öngondoskodó társadalom, romaintegráció

Célunk a gyarapodó, szolidáris, felelős és összetartó, értékeit ismerő, értéktudatos társadalom és helyi közösségek kialakítása.

Tudatos,
közösségi alapon
szerveződő
Magyarország

- *Kitörési pontokra épülő közösségfejlesztési célok:*

Hagyományalapú társadalom, nemzeti és közösségi értékalapú fejlesztések, hagyományok, kulturális örökség megőrzése, identitás erősítése, a kulturális értékekhez, szolgáltatásokhoz és a közművelődéshez való hozzáférés biztosítása, romák integrációja

- **Fordulatra épülő közösségfejlesztési célok:**

Közösségi és családi életre nevelés, öngondoskodási képesség, szolidaritás, társadalmi befogadás erősítése. A közösségi életet és a gyermekvállalást ösztönző, családbarát közszolgáltatások. Közösségi értékrend erősítése, értékteremtés, nemzeti szellemi gyarapodás elősegítése. Nemzeti és nemzetközi kapcsolatok erősítése, kiemelten a Kárpát-medencei térségben. Szegénység felszámolása, társadalmi felelősségvállalás, társadalmi, környezeti, fogyasztói és pénzügyi tudatosság elterjedésének elősegítése. Szociális gazdaság megteremtése. A közösségeknek a globális áramlások terébe való bekapcsolódásának elősegítése, és az ehhez szükséges készségek, képességek és feltételek megteremtése.

6. Jó állam: nemzeti közművek és közszolgáltatások, szolgáltató állam és biztonság

Célunk a magyar közsféra hatékonyabb szerepvállalása a közjó, a munka, a rend, a biztonság, a tudás és a munka szolgálatában.

Szolgáltató
közsféra az
ország javáért

- **Kitörési pontokra épülő közsféra-fejlesztési célok:**

Stratégiaileg vezérelt, célzott fejlesztéspolitika.

- **Fordulatra épülő közsféra-fejlesztési célok:**

A szolgáltató, megújulásra képes és hatékony állami működés elősegítése, a közszolgáltatások megújítása. A közbiztonság, családi és személyi biztonság, élelmiszer-, egészség- és energiabiztonság, klímabiztonság, környezetbiztonság, információbiztonság biztosítása.

7. Nemzeti stratégiai erőforrások megőrzése, fenntartható használata, és környezetünk védelme

Célunk a természeti erőforrásokkal való takarékos és hatékony gazdálkodás, így a fenntartható energiagazdálkodás, a zöldgazdaság-fejlesztés, a stratégiai természeti erőforrások, a víz, a talaj, az ásványkincsek fenntartható használata, a biodiverzitás megőrzése, a természeti értékek védelme, a környezetminőség javítása, környezetbiztonság erősítése. További cél a fenntartható életmód, fogyasztás és termelés elterjesztése, a környezettudatosság erősítése.

Természeti
erőforrásait
megőrző
Magyarország

- **Kitörési pontokra épülő erőforrásgazdálkodás-fejlesztési célok:**

Természeti erőforrásaink fenntartható és stratégiai szemléletű védelme és takarékos hasznosítása, az élővilág, a termőföld, a talajok és a vízbázisok védelme, az ivóvízminőség javítása, tájgazdálkodási keretbe illeszkedő vízgazdálkodás. Energiahordozókkal, építőipari alapanyagokkal való fenntartható gazdálkodás, ásványkincsek védelme. Biológiai sokféleség, táji sokszínűség, erdők védelme, megőrzése.

- **Fordulatra épülő erőforrásgazdálkodás-fejlesztési célok:**

Zöldgazdaság bővítése, környezetvédelmi ipar fejlesztése, energia-takarékosság és -hatékonyság, energia-biztonság, megújuló energia térségi autonóm energiaellátási rendszerekben való fenntartható hasznosítása, geotermikus energia komplex hasznosítása, földhő hasznosítás. Klímabiztonság, települési, intézményi klímavédelem, a klímaváltozáshoz való alkalmazkodás, környezetvédelem, környezetbiztonság.

8. Az ország makroregionális gazdasági és térszerkezeti csomópont

Célunk az ország központi fekvéséből (Európa közepe) adódó fejlesztési potenciál kibontakoztatása, makroregionális csomóponti funkcióinak erősítése, a fenntarthatóság figyelembevételével.

Magyarország a megkerülhetetlen közép-európai csomópont

- Makroregionális kapcsolatrendszer fejlesztése, csomóponti funkciók (HUB) erősítése, kiterjesztése. A közép-európai szerep növelése a Duna-térség és a V4+2 együttműködés gazdaságfejlesztési kereteibe illeszkedve. A Kárpát-medencei térszervező szerep erősítése, a Kárpát-medencei térségi és településközi kapcsolatok szélesítése, Kárpát-medencei gazdaságfejlesztési és vidékfejlesztési együttműködések kialakítása, erősítése, határ menti térségek fejlesztése az elérhetőségen és a gazdasági és kulturális kapcsolatokon keresztül. A térszerkezet funkcionális fejlesztése, a fejlesztési tengelyek, növekedési térszerkezeti elemek fejlesztése, szabad vállalkozói zónák, gazdasági övezetek kialakítása.

9. Többközpontú növekedésünk motorjai: városok és gazdasági térségek

Célunk a településhálózat egységes elvek alapján történő fejlesztése, a többszintű településhálózati kapcsolatok kiegyensúlyozott működtetése, korszerű várospolitikai és városfejlesztés, városhálózati kapcsolatrendszer javítása, a térszerkezet funkcionális fejlesztése.

Kiegyenlített, működő kapcsolatokkal rendelkező települési hálózat

- Egységes fenntartható várospolitikai megteremtése, a funkcionális várostérségek mint módszer és elv alkalmazása. A növekedés színtereinek biztosítása a nagyvárosi centrumok fejlesztésével, térségközponti és térszervező szerepük, tovább-gyűrűző hatásuk erősítésével, határon átnyúló városkapcsolataik fejlesztésével, valamint a megújuló település-hálózattal, az elérhetőség megújuló rendszereivel. A városhálózat területi kiegyenlítést szolgáló fejlesztése, város-vidék kapcsolatok erősítése.
- Egyes térségek sajátos gazdasági profillal szintén a növekedés és a növekedés decentralizációjának szolgálatába állíthatók. Jó példa erre maga a Balaton (illetve egyéb turisztikai térségek) fenntartható fejlesztése, vagy a nagyvárosok körüli tudásintenzív, innováció-orientált befektetési zónák.

10. Vidéki térségek értékalapú felemelése

Célunk – a Nemzeti Vidékstratégiával összhangban – a vidéki térségek táji és közösségi értékeire, természeti erőforrásaira, épített örökségi értékeire alapozott fejlesztése, a speciális térségi vidékfejlesztési problémák kezelése, az elmaradott vidéki térségek felzárkóztatása, a közszolgáltatásokhoz való hozzáférés biztosítása, a foglalkoztatás növelése a hátrányos helyzetű vidéki térségekben.

Eltartóképességét saját értékei alapján megszervezni képes vidék

- Táji és kulturális örökségi értékekre alapozott vidéki térségfejlesztés, a kialakult város-vidék kapcsolatok illetve településstruktúra és gazdálkodási hagyományok függvényében differenciált, integrált vidékfejlesztés, tanyás térségek fejlesztése, aprófalvas térségek fejlesztése, a felzárkóztatást igénylő vidéki térségek, köztük a Cserehát és az Ormánság felemelése, a Tisza-völgy komplex fejlesztése.
- Meg kell említeni, hogy számos vidéki térség különösen kitett a klímaváltozás hatásainak (pl. a Duna-Tisza közti Homokhátság). Ezért koncentrálnunk kell e térségek alkalmazkodó képességének növelésére. (E törekvés nem kizárólagosan a vidéki térségeket érinti, a kedvezőtlen klímahatások ellen a városainkban is védekezni kell.)

11. Egységes és integrálódó társadalom és gazdaság ésegénylő létfeltételek az ország egész területén

A területfejlesztés klasszikus célja, a felzárkóztatás még mindig időszerű Magyarországon. Ezért célunk a leszakadó, hátrányos helyzetű térségek, külső és belső perifériák fejlesztése, az eddigieknél sokszínűbb eszközök alkalmazásával, például speciális gazdaságpolitikai eszközökkel, saját meglévő társadalmi és gazdasági erőforrásaik kibontakoztatásával, valamint a közszolgáltatásokhoz, a tudáshoz, a közművelődéshez, az értékekhez való hozzáférés biztosítása, elérhetővé tételével.

Esélyteremtés a felzárkózáshoz a lemaradó térségek számára

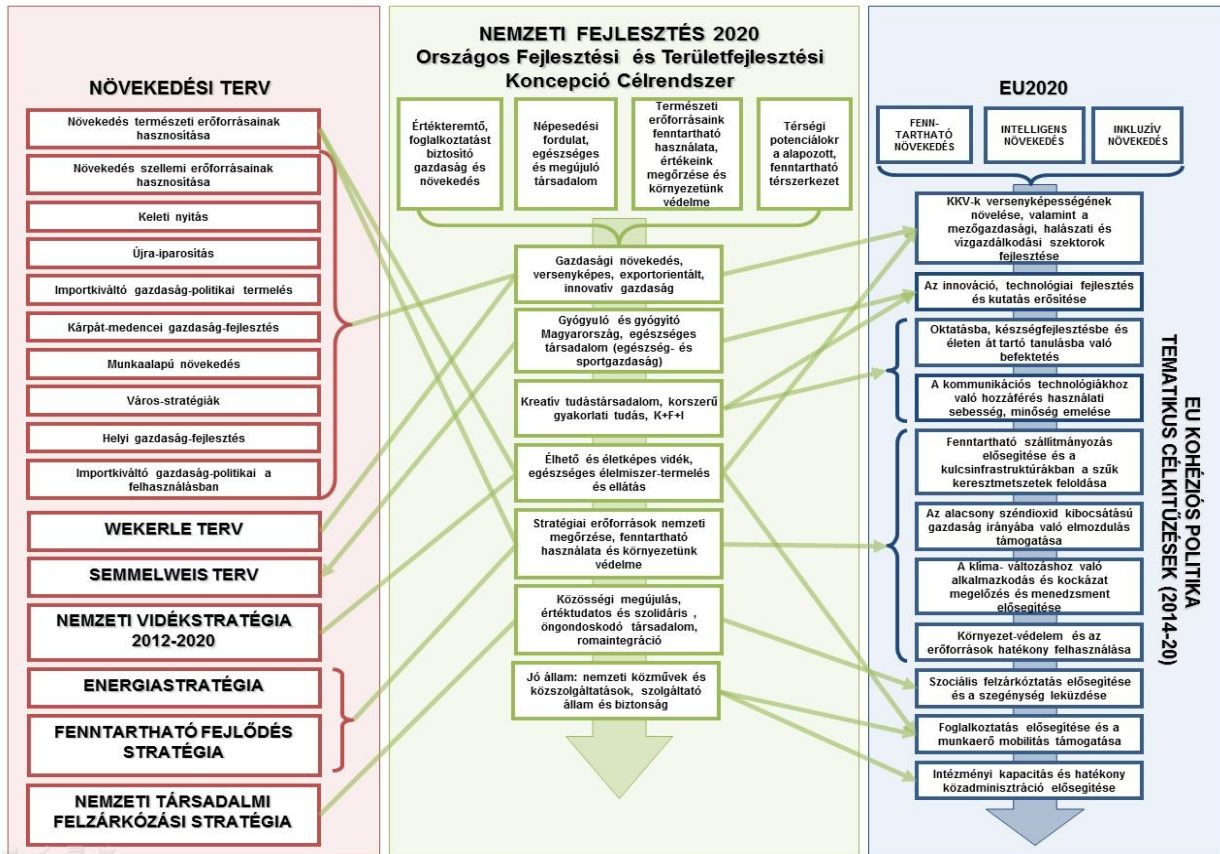
- Belső és külső perifériák felzárkóztatása, becsatolása az ország gazdasági és társadalmi vérkeringésébe, ipari válságtérségek fejlesztése, leszakadó vidéki térségek fejlesztése, mélyszegénységben élő térségek fejlesztése, közte a romák által lakott térségek, települések felemelése, e térségek gazdasági létalapjainak megerősítése.

12. Elérhetőség és mobilitás megújuló rendszere

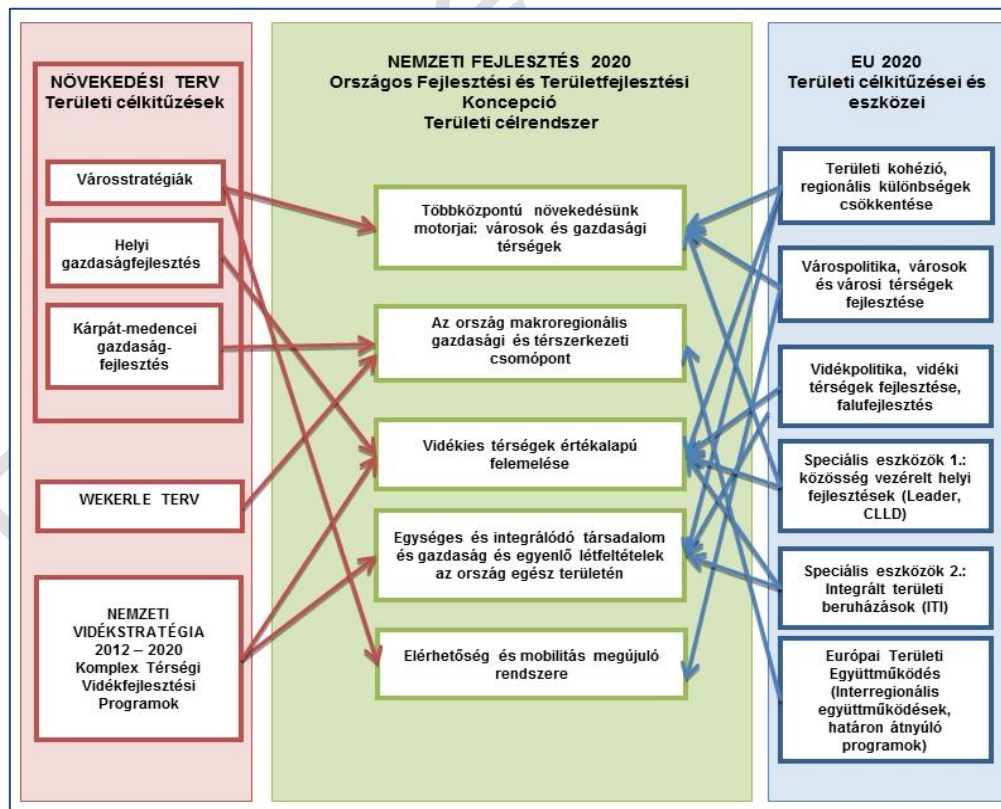
Célunk a gyors és hatékony elérhetőség és a fenntartható mobilitás biztosítása valamennyi területi szinten, hogy az egyes térségek képesek legyenek kiaknázni gazdasági potenciáljukat és erősíteni versenyképességüket, dinamikus térségi kapcsolatrendszert tartva fenn tágabb környezetükkel.

Elérhető Magyarország

- Helyi szinten a hatékony és fenntartható városon belüli, illetve a város és vonzáskörzete közötti mobilitás biztosítása, térségi szinten a foglalkoztatási központok elérhetőségének biztosítása, országos szinten a többközpontú fejlődés elve alapján a centralizáltság oldása, a transzverzális kapcsolatok erősítése, hazánk erősen differenciált településhálózatának figyelembe vétele a hagyományostól eltérő megoldások alkalmazásával.

Az Országos Fejlesztési és Területfejlesztési Koncepció célrendszerének kapcsolata az uniós és a hazai célkitűzésekhez

Az Országos Fejlesztési és Területfejlesztési Koncepció területi jellegű specifikus céljainak kapcsolódása az uniós és a hazai célkitűzésekhez

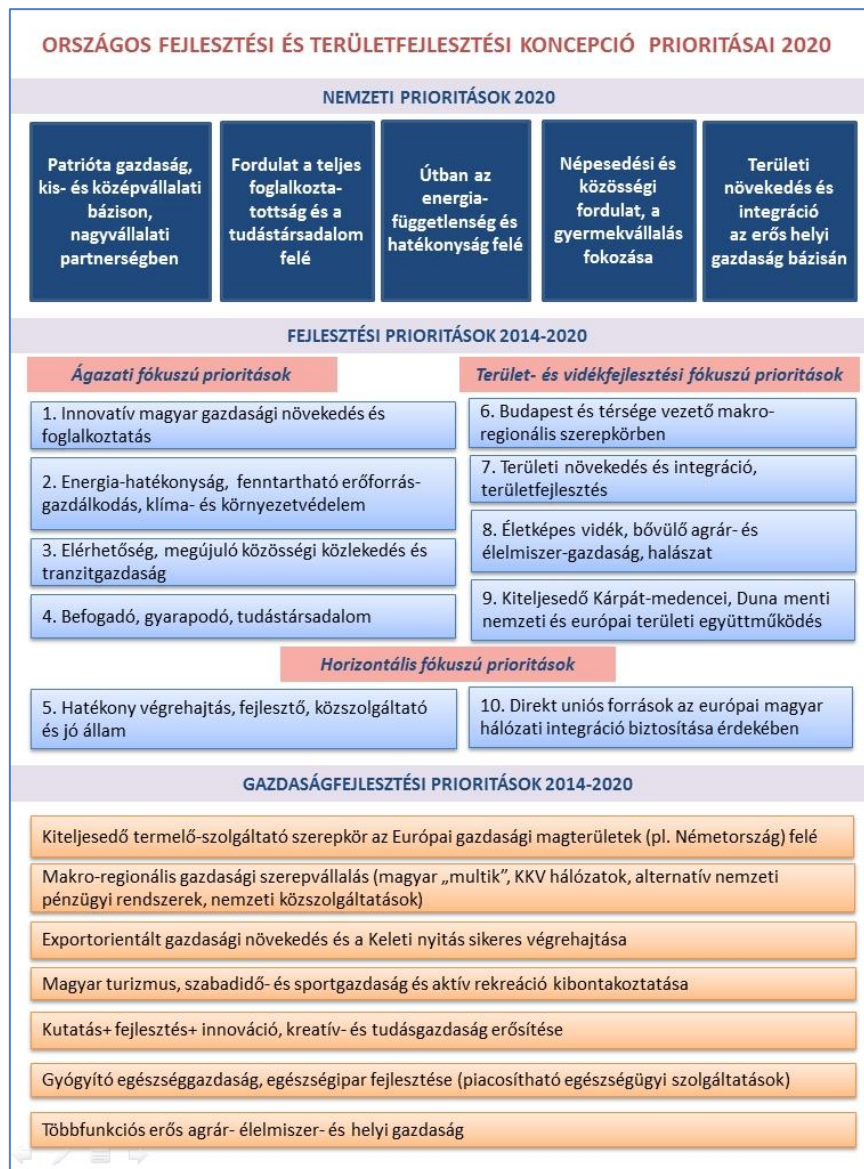
3.3 Fejlesztési prioritások és horizontális szempontok a 2014-2020-as Európai Unió programozási időszakra

Középtávon az OFTK kijelöli azokat a stratégiai fókuszokat, melyek az ország hosszú távú kibontakozását szolgálhatják. E kibontakozást a fókuszált beavatkozásokon messze túlmutatóan az ország ágazatainak és térségeinek mindegyikében meg lehet tapasztalni. Az OFTK ennek megfelelően középtávon már nem teljes tervezést ad, hanem a beavatkozási területeket szándékosan szűkíti. Így a 2014–20-as fejlesztési időszak döntően uniós forrásokból táplálkozó, de az eddigiekhez képest szűkösebb anyagi erőforrásait már a stratégiai jelentőségű, gazdasági szempontból nagyfokú hozzáadott értéket produkáló területeken kell majd felhasználni. Ezzel a tematikus koncentrációval remélhetőleg már középtávon számszerűsíthető eredményeket lehet elérni. A prioritások kialakítása során igazodni kellett a forrást biztosító Európai Unió által a programozási időszakra megfogalmazott elvárásokhoz is.

Erős fejlesztési
fókuszok
középtávon

A fókuszokban az alábbi **öt nemzeti fejlesztési prioritást** fogalmaztuk meg. E prioritások között műfajilag célok és eszközök egyaránt előfordulnak. Részletes kibontásukat szolgálja az OFTK negyedik (ágazati szerkezetű) és ötödik (területi szerkezetű) fejezete.

Egyeztetési változat

Az Országos Fejlesztési és Területfejlesztési Koncepció prioritásinak rendszere

3.3.1 Patrióta gazdaság, kis- és középvállalati bázison, nagyvállalati partnerségben

A legfontosabb prioritásunk a magyar gazdaság újra-pozicionálása, versenyképességének, **közép-európai csomóponti (HUB) szerep funkcióinak erősítése**. A magyar gazdaság folyamatos növekedésével a térségben a legerősebbek közé kell, hogy emelkedjen (a **GDP megduplázása** irányában jelentőset kell lépnünk 2020-ig). Ennek kulcsa az **export maximalizálásában és az importkiváltó gazdasági termelés** ösztönzésében rejlik.

A magyar gazdaság újból tágabb térsége vezető gazdaságává válik

E tevékenységek egyre nagyobb mértékben kell, hogy támaszkodjanak a **hazai tulajdonú kis- és közepes vállalkozásokra**, természetes partnerségben a növekedés jelenlegi motorjaival, a multinacionális vállalatokkal, építve azok a hazai gazdaság fejlesztésében érvényesíthető potenciáljára.

KKV-k szerepe nő, partneri kapcsolat a multikkal

Mindehhez szintén szükséges a termelési tevékenységek súlyának növelése, az ország **újraiparosítása**, ennek keretében a kitörési pontként meghatározott **kulcsiparágak**

Újraiparosítással nő a magyar gazdaság termelő

fejlesztése és különleges adottságaink fenntarthatóságnak megfelelő fenntartható hasznosítása, a zöldgazdaság előmozdítása valamint a gazdasági hálózatok (klaszterek, beszállítói láncok) erősítése.

szférája

A befektetések ösztönzése, a külső erőforrások bevonása továbbra is elengedhetetlen a magyar gazdaság működtetéséhez és bővítéséhez. E téren az európai gazdasági tér mellett fókuszba kell helyezni a külgazdasági kapcsolataink új irányait is: **keleti nyitás**.

Külgazdaságunk legújabb fókusza a Keletre irányul

Erőforrásainkat fenntartható módon a növekedés szolgálatába kell állítani. **Fejlesztéseinket a lehető legnagyobb mértékben hazai erőforrásokra kell építeni: hazai alapanyagokra, nyersanyagokra, a meglévő értékekre, munkaerőre és tudásra, azaz adaptált vagy helyben alkotott kreatív innovációkra.**

Vezérelv a hazai erőforrásokra alapozás

3.3.2 Fordulat a teljes foglalkoztatottság és a tudástársadalom felé

Hazánk versenyképességének erősítéséhez és gazdasági felzárkózásához elengedhetetlen a **rendkívül alacsony foglalkoztatási rátánk felemelése 75 százalékra**. Ez minél nagyobb arányban magas hozzáadott értékű munkahelyek teremtésével kell, hogy megoldódjon. Középtávon azonban fel kell készülni arra is, hogy igazán jelentős eredményeket nem így, hanem a munkaerőpiacról régóta – adott esetben generációk óta – kiszorult, jellemzően alacsony képzettségű vagy más szempontból hátrányos helyzetű (pl. 55 év feletti, kismamák stb.) tömegek munka világába való visszavezetésével (pl. közfoglalkoztatási programokkal, önfoglalkoztatóvá válásával) lehet elérni. Ennek hiánya egyes hazai térségek gazdasági-társadalmi rendszerének teljes összeomlásával fenyegethet már középtávon is, amit minden eszközzel el kell kerülni.

Gazdasági felzárkózásunk legsürgetőbb megoldandó kihívása a foglalkoztatás problémaköre

A magas arányú foglalkoztatás érdekében a **foglalkoztathatóság javításával** is sokat lehet tenni. Számos egyéb tényező mellett szükséges a **magyar népesség mentális és fizikai állapotának javítása, piaci szükségletekhez igazodó képzése, szakképzése**. A lehető legtöbb, magas életkorban stabilan munkaképes állapotú, megfelelően képzett emberre van szüksége a társadalomnak. Ehhez **lényeges élet- és szemléletváltásra van szükség. Prioritást kell, hogy élvezzen a , népbetegségeink kockázatának csökkentése** a lakosság körében.

Szemléletváltásra is szükség van a foglalkoztathatóság javításához

Az állami foglalkoztatási programok szerepét egyre inkább a magánszférának kell átvennie, ezért az **erősen munkaintenzív ágazatok** (pl. mezőgazdaság, új zöldinfrastrukturális építőipar) fejlesztése prioritást kell, hogy élvezzenek, különösen az országos jelentőségű foglalkoztatási gondokkal sújtott térségekben.

Közfoglalkoztatás szerepe csökken, az életmunka-intenzív ágazatok fejlesztése is szükséges

A megváltozott világgazdasági környezetben már középtávon meg kell kezdeni egy **új foglalkoztatási rendszer kialakítását**, mely igazodik az egyéneket és a családokat érintő új munkahelyi kihívásokhoz (felgyorsult élet, állandó időhiány), a világszerte csökkenő állami szociális szerepvállaláshoz (fokozott egyéni és családi szerepvállalás), és a gazdaság javuló teljesítménye mellett is egyre csökkenő élők munkaszükségletéhez (egyre kevesebb teljes munkaidős állás biztosítható).

Az új világgazdasági környezet a foglalkoztatási rendszer megújítását követeli meg

A foglalkoztatást elsősorban a helyben való foglalkoztatással kell megoldani. A mobilitás fontos eszköz a munkaerőpiacon, az alapvető cél azonban az, hogy az ország valamennyi térségében legyen megfelelő mennyiségű és minőségű munkalehetőség.

3.3.3 Útban az energiafüggetlenség és hatékonyság felé

A **megújuló és alternatív energiaforrások** szélesebb körű, fenntartható használatával, a **decentralizált térségi/lokális energetikai rendszerek** kiépítésének támogatásával, az **energiatudatosság** fokozásával, **energiatakarékosság és -hatékonyság** növelésével, a **geotermikus** energiapotenciálunk kihasználásával, az energia beszerzési

Energia-függettségünk csökkentésére számos lehetőségünk van

források diverzifikálásával **csökkenthető hazánk energiafüggősége**, javítható az ellátásbiztonság és létrejöhet az energiahatékony, jelentős megújuló energia potenciáljával felelősen és hatékonyan gazdálkodó magyar társadalom és gazdaság.

Már energiafüggőségünk kismértékű csökkentése is óriási lökést adhat a magyar gazdaság és az államháztartás számára, melyben az energiainport jelenleg óriási terhet, kiadási tételt jelent.

Energiafüggőségünk oldása gazdasági és költségvetési érdek

A képzett és képzetlen munkaerőt egyaránt igénylő térségi energetikai rendszerek, valamint energiahatékonyági átalakítások a jövedelmek egyenletesebb elosztását és térségekben tartását is lehetővé teszik. Így nagymértékben **hozzájárulhatnak a foglalkoztatási célok eléréséhez, valamint a leszakadt térségek felzárkóztatásához is**. Ehhez építőipari szemléletváltás is szükséges: az extenzív (zöldmezős ingatlan és infrastruktúrafejlesztő) irányok helyett intenzív hangsúlyokkal (az átalakítást, zöld infrastruktúrákat preferáló), az energiahatékonyagot is szolgálva.

Zöldenergetikai reformmal a foglalkoztatás helyzete is javítható

A **közösségi és az alternatív, egyéni nem motorizált közlekedés** újbóli térnyerése a településeken belüli és települések közötti közlekedésben, valamint a kötöttpályás közlekedés preferálása a komplexebb élhetőségi és fenntarthatósági szempontok mellett az energiaigényünk csökkentésére is nagymértékben kihat.

Új környezetkímélő közlekedési módok segíthetnek energiafelhasználásunk csökkentésében

3.3.4 Népesedési és közösségi fordulat, a gyermekvállalásának fokozása

A népesedési fordulat elsősorban a **középosztályra építve érhető el, többek között a gyermekbarát köz- és gazdasági szféra kialakulásának ösztönzésével**. A magyarok számára fontos érték a család, mely komoly növekedési lehetőségeket rejt magában. Ehhez azonban családbarát adózásra és közigazgatásra, a **gyermekvállalást ösztönző munkarend és atipikus foglalkoztatási formák** bevezetésére, a **családi vállalkozások támogatására, családbarát települések** és szolgáltatások kialakítására és a napközbeni **gyermekelhelyezést és nevelést biztosító közszolgáltatások** (ld. bölcsőde, óvoda és napközi) újjászervezésére van szükség.

Gyermekvállalás ösztönző komplex intézkedésekre van szükség a népesedési fordulat lehetőségének megteremtéséhez

3.3.5 Területi növekedés és integráció az erős helyi gazdaság bázisán

E leszakadó térségek továbbra is többletforrásokra számíthatnak fejlesztésük során, de a szűkülő közfejlesztési források miatt egyre fontosabb, hogy a társadalmi-gazdasági szempontból elmaradott külső és belső **perifériák felzárkóztatása külső segítséggel, alapvetően belső erőforrásaikra építve történhet**. A humán, társadalmi, természeti és gazdasági erőforrások feltárásával, kiaknázásával és térségben tartásával, a helyi gazdaság (helyi termékek, hungarikumok, tudatos fogyasztói szokások) dinamizálásával a klasszikus versenyképesség szempontjából hátrányban lévő térségek is relatív versenyképességre tehetnek szert és egy gazdaságilag, társadalmilag és környezetileg fenntartható pályára lépve ismét bekapcsolódhatnak az ország vérkeringésébe, megállítva az ország területi szétszakadását, a szegénység újratermelődését, fokozódását.

Perifériáink felzárkóztatása nem lehetséges saját, belső erőforrásaik negligálásával

Meg kell szüntetni az életkörülményekben és a létbiztonságban az évtizedek során kialakult nagy különbségeket a térségek és esetenként településrészek között: **állami szerepvállalással a leszakadt térségeket „vissza kell csatolni” az ország fejlett térségeihez**. Lehetőség szerint a helyben való foglalkoztatással, adott esetben a **mobilitás, indokolt esetben a kedvezőbb körülmények közé való elköltözés támogatásával** munkához kell juttatni a jelenleg munkanélküli tömegeket. Az érintett térségeket egyre kilátástalanabb helyzetbe hozó **etnikai és jövedelemi alapon kialakuló térségi szegregációs folyamatokat** meg kell állítani a társadalmi

Térségi felzárkóztatás nélkül az ország társadalmi több részre szakadása megállíthatatlan folyamattá válhat

integrációval, és a békés egymás mellett élés kultúrájának erősítésével.

3.3.6 Fejlesztési prioritások 2014-2020

A fejlesztési prioritások az átfogó és specifikus célok alapján, az EU 2014-2020-ra meghatározott tematikus célkitűzéseinek és prioritásainak figyelembevételével a **2014-2020 közötti hazai fejlesztéspolitikai fő területeket** jelölik ki az alábbiak szerint:

Ágazati fókuszú prioritások

1. Innovatív magyar gazdasági növekedés és foglalkoztatás

A hazai fejlesztéspolitika központi területét képezi a hazai gazdaság fellendítését, a belső piacot dinamizáló és exportteljesítményét növelő gazdaságfejlesztés, fókuszálva a hazai K+F potenciálra alapuló innovációra, kiemelten a kis- és középvállalkozások innovációs teljesítményének növelésére, az üzleti környezet fejlesztésére, a gazdaság hálózatosodásának elősegítésére, a kiemelt nemzetgazdasági ágazatok kibontakoztatása. Mindezek révén a hazai vállalkozói szektor foglalkoztatásának jelentős növelése.

Innovációra
alapozott
gazdaság-
fejlesztés

2. Energia-hatékonyság, fenntartható erőforrás-gazdálkodás, klíma- és környezetvédelem

Kiemelt fejlesztéspolitikai területet képez gazdaságfejlesztési és környezeti szempontból is az energiahatékonyság javítása, a megújuló energiaforrások súlyának növelése. Ugyancsak stratégiai kérdés a természeti erőforrások mennyiségét és minőségét megőrző fenntartható erőforrás-használat, környezet- és tájgazdálkodás. Ezzel összefüggésben Magyarország számára kiemelten fontos a klímaváltozásra való felkészülés. Továbbra is fontos fejlesztési területet képeznek a környezeti minőséget megőrző és javító környezetvédelmi beavatkozások.

Energia és
környezetvédelem

3. Elérhetőség, megújuló közösségi közlekedés és tranzitgazdaság

Elsődleges fejlesztési prioritás az elérhetőség javítása, jelentős fejlesztése a hazai térségek, települések, vállalkozások, intézmények és állampolgárok számára, ennek keretében a közlekedési, infokommunikációs és szolgáltatási kapcsolatok javítása. A közösségi közlekedés megújítása annak valamennyi területén fontos az elérhetőség és a környezeti céljaink teljesülése érdekében is. Az elérhetőség, közlekedési kapcsolatok javítása az ország geostratégiai helyzetéből adódó tranzitgazdaságának fejlődésének is feltétele.

Elérhetőség,
közlekedés

4. Befogadó, gyarapodó, tudástársadalom

Kiemelt társadalomstratégiai feladat a társadalom megújulásának elősegítése. Ennek egyik területét a leszakadó rétegek felzárkózását, a leszakadást megakadályozó, az egyéni, családi és társadalmi fejlődést lehetővé tevő szociális, oktatási, foglalkoztatási beavatkozások jelentik. Másik területét a tudástársadalom feltételeinek kialakítása.

Társadalmi
felzárkózás és
megújulás

Terület- és vidékfejlesztési fókuszú prioritások

5. Budapest és térsége vezető makro-regionális szerepkörben

Budapest és Pest megye EU összehasonlításban a fejlett, versenyképes régiók közé tartozik. Fontos prioritás ennek a szerepének, gazdasági teljesítményének megőrzése és az egész országra fejlesztő hatással bíró fokozása. Ennek során tekintettel kell lenni a régió belső térszerkezeti sajátosságaira, kezelve speciális térségi, települési fejlesztési igényeit.

Budapest és Pest
megye
makroregionális
térség

6. Területi növekedés és integráció, területfejlesztés

Központi fejlesztési és területfejlesztési feladat a magyarországi növekvő területi különbségek megállítása gazdaság- és társadalomfejlesztési eszközökkel, a leszakadó térségek területi felzárkóztatása, a kiegyenlített térségi fejlődés feltételeinek megteremtése. Fontos a város-vidék kapcsolatok erősítése, a településszerkezeti és térségi sajátosságokhoz igazodó fejlesztések, programok megvalósítása, integrált térségi és helyi fejlesztési programok megvalósítása.

Területi kiegyenlítés, integrált térségi és helyi programok

7. Életképes vidék, bővülő agrár- és élelmiszer-gazdaság, halászat

Kiemelt fejlesztési területünket képezi vidéki térségeink, településeink sajátos vidéki értékeket megőrző, azokra építő fejlesztése, felzárkóztatása, beleértve a társadalmi, közösségi, gazdasági és infrastrukturális fejlesztéseket. Kulcsfontosságú, hogy falvaink, vidéki településeink népességmegtartó képessége erősödjön. Kiemelten fontos a vidéki térségek gazdaságának megerősítése, kiemelten az agrár- és élelmiszer-gazdaság erősítése mind a helyi gazdaság, mind az exportcélú termelés, feldolgozás tekintetében. Az agrár- és élelmiszer-gazdaság kiemelt nemzetgazdasági jelentőségű ágazat. Ugyancsak fontos terület a halgazdálkodás fejlesztése. Mindez gazdasági teljesítménynövelést, foglalkoztatás bővülést eredményezhet, az élelmiszerbiztonság és a jó minőségű élelmiszerek előállítására egészségpolitikai célokat is teljesít. Vidéki térségeink jövője szempontjából kulcsfontosságú a vidéki foglalkoztatást biztosító további gazdasági ágazatok fejlesztése, a gazdasági diverzifikáció, a helyi gazdaság megerősítése.

Vidéki térségeink fejlesztése, agrár- és élelmiszer-gazdaság

8. Kiteljesedő Kárpát-medencei, Duna menti nemzeti és európai területi együttműködés

Fejlesztéspolitikánk fontos eleme a makroregionális európai fejlesztési együttműködésekben való részvétel, az ilyen típusú nemzeti szerepvállalás fokozása. Ennek egyik fő térségét a Duna térsége képezi, másik fő területe a környező országokkal való együttműködés, kiemelten a Kárpát-medencei együttműködések kiteljesítése. Egyaránt fontosak a határon átnyúló, a határmenti, nemzetközi együttműködésben megvalósuló nemzeti, térségi és helyi fejlesztési programok.

Nemzetközi térségi együttműködések

Horizontális fókuszú prioritások

9. Hatékony végrehajtás, fejlesztő, közszolgáltató és jó állam

Fejlesztéspolitikánk sikerének fontos eleme a hatékonyan, a korszerű elveken működő hazai közigazgatási és végrehajtási intézményrendszer. Priorításként kezeljük a hatékony közigazgatást és közszolgáltatásokat, a vállalkozásbarát és polgárbarát állami szolgáltató környezet megteremtését.

Hatékony közszolgáltatások és közigazgatás

10. Direkt uniós források az európai magyar hálózati integráció biztosítása érdekében

Nemzeti fejlesztéspolitikánk fontos eleme a magyar közösségek együttműködésének, helyi és közösségi fejlesztéseiknek fejlesztéspolitikai eszközökkel történő segítése. Mindez nemzetközi területi együttműködéseink fontos területét is képezik, a szomszédos országokkal való gazdasági együttműködés egyik pilléréként.

Magyar közösségek együttműködése

3.3.7 Hazai horizontális gazdaságfejlesztési prioritások

A specifikus célok és fejlesztési prioritások **gazdaságpolitikai háttérét és tartalmát** a horizontális gazdaságfejlesztési prioritások jelölik ki. E hét gazdaságfejlesztési prioritás azokat a **legfontosabb gazdaságpolitikai üzeneteket jeleníti meg**, amelyek a

fejlesztéspolitikát orientálják a gazdaság oldaláról, és a magyar gazdaságfejlesztési politika középtávú pilléreit képezik.

Horizontális gazdaságfejlesztési prioritásaink gazdaságpolitikánk pilléreit rögzítik az alábbiak szerint:

1. Termelő-szolgáltató szerepkör az Európai gazdasági magterületek (pl. Németország) felé

A magyar gazdaság újra-pozicionálásának egyik eleme az **európai gazdasági központokhoz**, kiemelten **Németországhoz** fűződő **gazdasági kapcsolatainak kiszélesítése, elmélyítése, dinamizálása**. Ez egyaránt jelenti a meglévő gazdasági kapcsolatok elmélyítését, valamint a gazdasági együttműködési területek bővítését.

Intenzív gazdasági kapcsolódás Európa gazdasági központjához

Európa fejlett gazdasági magterületeihez való intenzív, széleskörű kapcsolódás célja **Magyarország közép-európai termelési, szolgáltatási funkcióinak megerősítése, a gazdasági növekedés beindítása**, ezáltal a **foglalkoztatás növelése** és a munkahelyteremtés. Ennek elemei a befektetések és beruházások ösztönzése, a beszállítói és hálózati kapcsolatok erősítése, a technológiatranszfer, az innovációs és kutatás-fejlesztési együttműködések.

2. Makroregionális gazdasági szerepvállalás (magyar „multik”)

Magyarország gazdasági növekedésének egyik eleme és eszköze a **makroregionális, közép-, kelet- és délkelet-európai magyar gazdasági jelenlét erősítése**. A magyar gazdaság fontos **növekedési potenciálja** a regionális terjeszkedés, a **hazai vállalatok regionális piaci pozíciójának erősítése**. Magyarország **húsz-huszonöt** olyan **vállalattal** rendelkezik, amelyek meghatározók, illetve a közeljövőben meghatározók lehetnek a makroregionális gazdaságban.

Regionális magyar „multik” révén a térség vezető gazdaságává válhatnak

E vállalatok és gazdasági tevékenységük, fejlesztéseik segítése, ösztönzése meghatározó eleme gazdaságpolitikai eszköztárunknak. **Regionális növekedési potenciálunk kihasználásának** célja Magyarország **gazdaságszervező funkciójának erősítése, regionális piaci pozícióink javítása**, stabilizálása. Ennek révén Magyarország a **térség vezető gazdaságává válhat**.

3. Exportoffenzíva

A magyar gazdaságban jelenleg is jelentős mértékben exportorientált, az exportnak kiemelt jelentősége van gazdasági teljesítményünkben. **Gazdasági növekedésünket is főként az exportképességünkre alapozhatjuk**. Ezért kiemelt cél a **gazdaság exportorientált fejlesztése, exportteljesítményünk fokozása, exportünk bővítése**.

Gazdasági növekedésünk érdekében exportoffenzívát indítunk

Az offenzív exportstratégia egyik iránya a **keleti nyitás**, másik iránya a **nyugati külkereskedelmi kapcsolatok** megtartása, bővítése. Exportoffenzívánk kiemelt célterülete többek közt Kelet-Európa, Közép-Ázsia, Dél-Korea, Indonézia, India, valamint a Közel-Kelet és Afrika. Az exportoffenzíva megalapozza a tartós gazdasági növekedést, **többletpiacokat biztosítva növekedésünk egyik fő forrását** képezi. Elemei a **piaci kapcsolatok kiépítése, bővítése**, valamint az ehhez szükséges **termékfejlesztés**.

4. Sportgazdaság és aktív rekreáció kibontakoztatása

Az ország gazdasági fellendülésében **speciális gazdasági szegmensként** fontos szerepet kaphat a **sportgazdaság**, valamint tágabban a rekreációval összefüggő gazdasági szektorok, így a **rekreációs és szabadidő gazdaság**, az ehhez kapcsolódó **turizmus**. Mindkét terület komoly húzóerő lehet Magyarországon, jelentős növekedési potenciált rejtnek.

A fizikai aktivitással összefüggő gazdasági szegmensnek potenciáljának kihasználása

A gazdaságfejlesztés kiemelt területét képezi ezért a sport és az aktív rekreációhoz kapcsolódó gazdasági tevékenységek, mind a turisták, mind a helyi lakosság számára

könnyen hozzáférhető szolgáltatások fejlesztése, beleértve a **sport- és rekreációs gazdaságban működő vállalkozások, szervezetek fejlesztését, szolgáltatásaik** javítását, bővítését, kiterjesztését, a sporthoz és az aktív rekreációhoz kapcsolódó **infrastruktúra fejlesztését**, a kapcsolódó **turizmusfejlesztést**, a sporttal, rekreációval kapcsolatos **szemléletformálást, életmódváltást**. E gazdasági szegmensek fejlesztése, kibontakoztatása túlmutat azok gazdasági jelentőségén, hatásuk a társadalmi tényezőkben és a zöldfelületek révén környezeti oldalon is mérhető.

5. Kutatás+ fejlesztés+ innováció, kreatív gazdaság erősítése

A modern gazdasági fejlődés egyik kulcsa a **szellemi hozzáadott érték**, amely a magyar gazdasági megújulás, növekedés egyik legfontosabb elemét képezi. A kutatási és fejlesztési (K+F) tevékenységeket az eddigiektől eltérően a jövőben együtt szükséges kezelni az innovációval (K+F+I). A **szellemi és a gazdasági tőke ereje így összegződve új termékeket, szolgáltatásokat** eredményezhet, gazdasági növekedéshez és foglalkoztatáshoz, **minőségi munkahelyekhez** vezethet. A technológiai célú K+F+I mellett szükség van a **kreatív, újító energiák kibontakoztatására**, gazdaságba „csatornázására”, a **kreatív gazdaság, kulturális gazdaság (pl. kulturális ipar) bővítésére, fejlesztésére**.

Szellemi hozzáadott érték és kreatív energiák a gazdaságban

E területek nemcsak az önálló K+F és innovációs potenciállal rendelkező nagyvállalatok, hanem a **kis- és középvállalkozások** fejlődésének fontos tényezői, utóbbiak révén pedig igen jelentős **foglalkoztatási potenciállal** bírnak. Mindehhez szükség van a **képzés, szakképzés és a felsőoktatás** gazdaság igényeivel összhangban történő fejlesztésére.

6. Egészséggazdaság, egészségipar (piacosítható egészségügyi szolgáltatások)

Magyarország kedvező adottságokkal (természetes gyógytényezők, pl. gyógy- és termálvíz, gyógyiszap, gyógy-barlang, stb.) rendelkezik a gyógyászatra épülő **egészségiparhoz** és az **egészségturizmushoz**, és ezek kiaknázásához hagyományai, megfelelő alapjai is megvannak. Az **egészséggel kapcsolatos szolgáltatások fejlesztése** növekvő jelentőségű szektor, a magyar gazdaság egyik kitörési pontja, növekedési forrása. A **piacosítható egészségügyi szolgáltatások** a hazai lakosság mellett az egészségturizmus egyik fontos területét is képezik (pl. fogászati szolgáltatások, plasztikai sebészet, wellness). Az egészségipar globálisan is felértékelődő piac.

Az egészségipar gazdasági újrapozicionálásunk egyik területe

Az egészségipar fejlesztése **gazdasági eredményként** munkahelyeket teremt, erősíti a kis- és középvállalkozói szektort, hozzájárul a K+F+I fejlesztésekhez, tartós gazdasági növekedést biztosíthat, emellett szakember igényével ösztönzi az oktatás-képzést. Egyaránt eredményezi az egészségügyi ágazat és a turizmus fejlődését, újrapozicionálását. **Társadalmi szerepe** az emberek lelki és testi egészségi állapotának megőrzése, javítása.

7. Többfunkciós agrár-és élelmiszergazdaság

Magyarország agroökológiai adottságai **sokszínű mezőgazdaságot, minőségi agrártermelést** tesznek lehetővé. **Hazánk termelési potenciálja 15-20 millió ember élelmiszerellátását** teszi lehetővé, így a belföldi piac mellett igen jelentős az export szerepe is. Az agrár- és élelmiszergazdasághoz további gazdasági tevékenységek kapcsolódnak (pl. mezőgazdasági gépgyártás), amelyek gazdasági jelentőségét növelik. Az emberiség lélekszámának növekedésével **globálisan az élelmiszerigény növekedésére** lehet számítani, az **élelmiszerellátás így stratégiai jelentőségűvé** válik, mennyiségi és minőségi értelemben is, Ezért kiemelten fontos, hogy e területen **hazai piacainkat** visszaszerezzük, **exportpotenciálunkat** kihasználjuk.

Agrár- és élelmiszer-termelési potenciálunk stratégiai jelentőségű

A magyar agrár- és élelmiszergazdaság fejlesztéséhez a termelési és termékszerkezet bővítésére, a **hozzáadott érték növelésére**, a **piacra jutás** támogatására van szükség. A magas hozzáadott értéket képviselő, **egészséges, jó minőségű élelmiszerek** előállítása amellet, hogy piaci stratégiai kérdés, egészségi kérdés is. Az agrár- és élelmiszergazdaság jelentősége túlmutat a gazdasági szerepén, hiszen tájfenntartó és a **vidéki lakosságot foglalkoztató** szerepe (többfunkciós mezőgazdaság) is kiemelkedő, így **vidéki térségeink jövőjének, népességmegtartó erejének egyik kulcsterülete** is

3.3.8 Horizontális szempontok

A fejlesztési célok és prioritások teljesülésének három kiemelt, horizontális szempont érvényesítése is feltétele. A horizontális szempontok az **átfogó gazdasági környezeti és társadalmi szempontokat** jelenítik meg, amelyeket a fejlesztéspolitika, a programtervezés és megvalósítás egészében érvényesíteni kell.

1. Befogadás – társadalmi felzárkózás, esélyegyenlőség megteremtése

Foglalkoztatás elősegítése, mélyszegénység elleni küzdelem, társadalmi és nemek szerinti esélyegyenlőség megteremtése, a megkülönböztetés tilalma, a megváltozott munkaképességűek helyzetének javítása, hátrányos helyzetű társadalmi rétegek felzárkózása, romák integrációja, családok helyzetének javítása, családbarát megoldások, társadalmi felelősségvállalás

2. Fenntartható fejlődés – fenntartható növekedés

Az erőforrás-hatékony fejlődés érdekében pl. hulladékszegény, illetve újrahasznosításra épülő, energiahatékony technológiák fejlesztése, iparstratégia- iparpolitika, megújuló energiahordozó felhasználás növelése. A környezet állapotának megőrzése, javítása, tudatos környezetgazdálkodás, táji és természeti értékek megőrzésének egyre nagyobb arányú előtérbe helyezése, a térségi fenntarthatóság, a fenntartható életmód és fogyasztás elősegítése a szemléletformálás eszközzel.

3. Értékmegőrzés és intelligens növekedés

Kulturális, gazdasági, gazdálkodási, épített, települési, közösségi értékek megőrzését, megújítását biztosító megoldások. Partnerségre épülő fejlesztések, intézményi képességek javítása és hatékony közszolgáltatások megteremtése is célként jelenik meg

3.3.9 Alapelvek a források felhasználására vonatkozóan

- Nemzeti fejlesztési célok és prioritások érvényesítése
- Foglalkoztatáshoz való hozzájárulás
- A közpénz felhasználása közhasznú eredményezzen
- A természeti erőforrások mennyiségi és minőségi megőrzése
- A környezet állapotának, értékeinek megőrzése, javítása
- Gazdaságosan előállítható és kitermelhető hazai erőforrások óvó felhasználása
- Megtermelt értékek hasznosulása a helyi közösség javára
- Partnerség és közösségi részvétel

3.3.10 A Nemzeti Reform Program vállalásai az EU 2020 stratégiához kapcsolódóan

- A 20–64 évesek **foglalkoztatási rátájának** a jelenlegi 60 %-ról legalább **75 %-ra**

növelése.

- A **kutatás-fejlesztési ráfordítások** bruttó hazai termékhez viszonyított szintjének **1,8 %-ra** növelése.
- Az **üvegházhatású gázok kibocsátásának** legfeljebb 10 százalékos növekedése a 2005. évi sinthez képest; a teljes energiafelhasználáson belül a **megújuló energiaforrások részarányának** 14,6 százalékra növelése; 10 százalékos **energia megtakarítás** elérése.
- A **felsőfokú vagy annak megfelelő végzettséggel rendelkezők arányának** 30,3 százalékra növelése a 30-34 éves népességen belül; az oktatásban, képzésben nem részesülő, **legfeljebb alsó középfokú végzettséggel rendelkezők arányának** 10 százalékra csökkentése a 18-24 éves népességen belül.
- A **szegénységben vagy társadalmi kirekesztettségben élő népesség számának csökkentése** 450.000 fővel, 5 százalékpontos csökkentés.

Egyeztetési változat

4 Szakpolitikai, ágazati fejlesztési igények és irányok

E fejezet a Koncepció **2030-ig szóló átfogó és specifikus céljaihoz igazodva**, a 2014-2020-ra kijelölt nemzeti, fejlesztési és gazdaságfejlesztési prioritásokra tekintettel az **egyes szakpolitikák 2014-2020-ra megvalósítani kívánt fejlesztéspolitikai céljait, feladatait** tartalmazza. A szakpolitikai elképzelések az **OFTK 12 tematikus specifikus célkitűzése alá rendezve** azok megvalósítását szolgálják,

A 2030-as célok alá rendelt 2014-2020-ra vonatkozó szakpolitikai célok és feladatok

A középtávú, 2014-2020-ra vonatkozó szakpolitikai célok és fejlesztéspolitikai feladatok az egyes tárcák államtitkárságainak részanyagai alapján lett összeállítva, összhangban az elfogadott szakpolitikai stratégiákkal. **E fejezetben szereplő szakpolitikai célok, feladatok összehangolása a Koncepció nemzeti szintű fejlesztési céljaival a tervezés jelen fázisában csak részlegesen történhetett meg, ez folyamatosan történik, az EU 2014–2020-as keretrendszeréhez is igazodva.**

4.1 A gazdasági növekedés, versenyképes, exportorientált innovatív gazdaság megvalósítását szolgáló szakpolitikai törekvések

4.1.1 Foglalkoztatás

A magyar gazdaság egyik legfontosabb problémája hosszú ideje a **foglalkoztatás nemzetközi viszonylatban kirívóan alacsony szintje**, amelyre az elmúlt évtizedben nem sikerült érzékelhető javulást eredményező megoldást találni. A magyar kormány legfontosabb gazdaság- és fejlesztéspolitikai célja a foglalkoztatás bővítése, amely közvetve több célt is szolgál: élénkíti a gazdasági növekedést, javítja az államháztartás egyensúlyát, stabilizálja a nagy elosztó rendszerek finanszírozását, és elősegíti a leszakadó rétegek, társadalmi csoportok, térségek felzárkózását is. **A fenti megfontolásokat figyelembe véve Magyarország a 20-64 év közötti népességre vonatkozó foglalkoztatási ráta 75 százalékra emelését – vagyis az uniós szintű céllal való teljes konvergenciát – tűzte ki célul 2020-ig.**

Komoly probléma a foglalkoztatás alacsony szintje

A cél elérése érdekében különösen komoly erőfeszítésekre van szükség az idősebb korcsoportok, az alacsony iskolai végzettségűek, a kisgyermeket nevelők, valamint a pályakezdők foglalkoztatásának növelése érdekében.

A foglalkoztatás szempontjából hátrányos helyzetű célcsoportok

Az idősebb munkavállalók munkában maradásának elősegítése érdekében a **foglalkoztatáspolitikai egyik kiemelt célcsoportját kell képeznek az 50 év feletiek**, foglalkoztatásukhoz az aktív munkaerő-piaci programok keretében kiemelt támogatást kell biztosítani. A nyugdíj előtt álló idősebbek vagy idősebb korúak foglalkoztatását a vállalkozások és általában a **munkáltatók alkalmazkodóképességének javításával** is segíteni kell, továbbá fontos a rugalmas foglalkoztatási formákhoz való hozzáférés növelése, illetve a foglalkoztatási eszköztár bővítése (pl. a tapasztalatokkal rendelkező munkavállalók önfoglalkoztatásának támogatása).

Az **alacsony képzettségűek**, köztük jelentős számban a roma származásúak jelentős részének az elsődleges munkaerőpiac jelenleg nem tud megfelelő munkát biztosítani, részben mert olyan területen él, ahol gyenge az elsődleges munkaerőpiac, részint, mert munkaerőként való alkalmazása komoly szociális munkára, mentorálásra, „inkubációra” szorul. Ezt biztosíthatja az átmenti foglalkoztatásnak a nyílt munkaerőpiacra átvezető, egyfajta „zsilipként” működő rendszere, az ún. szociális vállalatokra épülve. Javasolt a **szociális vállalati rendszer** fokozatos kiépítése, első lépésben kísérleti jelleggel a leghátrányosabb helyzetű térségekben, majd fokozatosan tovább bővítve a rendszert 2020-ig.

A munkaerő-piaci aktivitás növelése, a foglalkoztatási potenciál teljes kihasználása érdekében különösen fontos a **fiatalkorúak és pályakezdők** munkaerő-piaci részvételének növelése, nem utolsósorban a kedvezőtlen demográfiai változások és az

új munkahelyekhez szükséges új készség-igények megjelenése miatt. Ebből a szempontból elengedhetetlen azon képességek és kompetenciák elsajátításának támogatása, amelyek a fiatalok munkavállalási lehetőségeit növelik. Meg kell erősíteni az aktív munkaerő-piaci eszközöket. Szükséges ezen szolgáltatások és támogatások személyre szabott jellegének javítása, illetve a fiatalok részére elérhető gyakornoki helyek számának növelése.

A Gyes/Gyed-ről visszatérők, köztük jellemzően a kisgyermekes nők munkaerő-piacra való visszatérésének egyik legnagyobb akadálya a kisgyermekesek megfelelő napközbeni ellátásának megoldása. Az ismeretek felfrissítésével, a munkaerőköltség célzott csökkentésével, illetve rugalmas foglalkoztatási formákhoz való hozzáférés növelését elősegítő intézkedésekkel javíthatók a kisgyermekesek elhelyezkedési esélye. A foglalkoztatás növeléséhez szükséges az aktív munkaerő-piaci programok, támogatások, és az ezeket megvalósító munkaügyi szervezetek megerősítése, valamint a munkaerő piaci képzések támogatása.

Az előbbieket összefoglalva megállapítható, hogy Magyarország alacsony foglalkoztatási rátája egyes munkaerő-piaci szempontból **hátrányt szenvedő munkavállalói csoportok** az európai átlagnál jóval alacsonyabb mértékű foglalkoztatásával erősen összefügg. Munkaerő-kereslet oldali problémák mellett inaktivitásuk magas **szintjének a szociális juttatások, ellátások is fontos befolyásoló tényezői.**

Hátrányos helyzetű munkavállalók alacsony foglalkoztatottsága

Magyarország a ledolgozott munkaórák számát tekintve az uniós átlag közelében van, ami azt mutatja, hogy nálunk a munkavállalási korú népességből viszonylag kevesen, azonban magas óraszámban dolgoznak, míg a **részmunkaidős foglalkoztatás** és egyéb, szokásostól eltérő foglalkoztatási formák **aránya igen csekély.** A **részmunkaidő vállalása hazánkban sok esetben nem önként választott és tartós foglalkoztatási forma,** vagy az ál-részmunkaidő megjelenési formája.

Magyarországon a kevés munkavállaló sokat dolgozik

A regisztrált **álláskereső** számának növekedését **nem követte az ellátórendszer bázisán megvalósuló aktív munkaerő-piaci programok résztvevői számának és a programokra fordított kiadásoknak a növekedése.** 2000-ben pl. jóval többen vettek részt az aktív álláskeresőket ösztönző és segítő támogatásokban, mint 2009-ben, amikor a munkanélküliség rekordszintet ért el. **Keveset fordítunk munkaerő-piaci kiadásokra,** majdnem 1 százalékponttal maradunk el az uniós tagállamok GDP-hez mért átlagfordításaitól, miközben a foglalkoztatási mutatók tekintetében a legrosszabb helyzetűek közé tartozunk. A foglalkoztatás tartós növeléséhez eredményes foglalkoztatáspolitikai eszközökre és hatékony munkaügyi szervezetre van szükség. A munkaügyi szervezetnek **személyre szabott szolgáltatásokat** kell nyújtania az ügyfeleinek. Az egyén mindenkor munkanélküliségi állapotának aktuális jellemzőihez kell igazítania a szolgáltatási és támogatási rendszerből kiválasztott, megfelelő elemeket.

Alacsonyak a hazai munkaerőpiaci programokra fordított kiadások

A szakképzésben az elmúlt időszak folyamatos változásai ellenére **az iskolarendszer kibocsátása, szerkezetében és mennyiségében is egyre távolabb került a munkaerőpiac valós igényétől.** A felnőttképzésben **sem a piaci mechanizmusok, sem a jogi szabályozás, sem a résztvevő, de a vizsgarendszer sem kényszerítette ki a minőségi képzést,** még a támogatott tanfolyamok esetében sem.

Igényeket nem kielégítő képzési rendszerek

Az elmúlt években számos intézkedés született a munkaerő mobilizálása és a foglalkoztatás növelése érdekében: elfogadásra került a strukturális beavatkozásokat tartalmazó Nemzeti Munka Terv, megkezdődött a korai nyugdíjazási formákhoz való hozzáférés korlátozása, a szociális ellátórendszer munkára ösztönző módon alakult át, elfogadásra került az új Munka Törvénykönyve. Szükséges – összhangban az EU foglalkoztatáspolitikájával - a rugalmas munkajogi szabályozás megteremtése, szociális biztonság a megfelelő szintű munkanélküli ellátás biztosítása, az újbóli elhelyezkedést hatékonyan segítő aktív munkaerő piaci intézkedések és az egész életen át tartó tanulás lehetőségeinek biztosítása.

Rugalmas foglalkoztatási struktúra kialakítása

Fejlesztéspolitikai feladatok

- A munkaerőpiacra való visszatérés megkönnyítése.
- A munkaerő-kereslet élénkítése és a munkaerő-kínálat minőségének javítása.
- Korszerű munkajogi szabályozás kialakítása – új Munka Törvénykönyv.
- Legális foglalkoztatást ösztönző gazdaságpolitika kialakítása.
- A fiatalok és idősebb korosztályok vagy munkavállalók foglalkoztatásának érzékelhető növelése.
- Az idősödés kihívásainak kezelése (életkor szerint hátrányos megkülönböztetés elleni fellépés, szemléletváltás megalapozása).
- Intézkedések a kisgyermeket nevelő nők munkaerő-piaci távollétének rövidítése érdekében.
- A munka legyen vonzó az inaktívok számára, álláskeresésre ösztönző munkanélküli ellátás megszervezése.
- Az álláskeresők megfelelő támogató szolgáltatásokban részesüljenek a mielőbbi elhelyezkedésük és a foglalkoztathatóságuk javítása érdekében. A munkaerőpiacra való visszatérés megkönnyítése.
- Álláskeresésre ösztönző munkanélküli ellátás megszervezése.
- Aktív munkaerő piaci intézkedések létrehozása.
- Mindenki számára hozzáférhető, színvonalas lehetőségek biztosítása az egész életen át tartó tanulás érdekében. Rugalmas foglalkoztatási formák előtérbe helyezése.
- Az egyéni és vállalati munkaerőpiaci kereslet és kínálat összehangolása.
- Gazdaság igényeihez alkalmazkodó képzés-kínálat ösztönzése.
- Vállalkozások ösztönzése a munkavállalói képzések támogatására.
- Hiányszakmák népszerűsítése a pályaválasztás előtt álló fiatalok körében.
- Friss diplomások munkába állásának segítése.
- Munkavállalók ösztönzése a képzéseken való részvételre.
- Vállalkozások foglalkoztatást segítő működési feltételeinek könnyítése, a szabályozási környezet és az adórendszer átalakítása, támogatások hatékony felhasználása.
- A foglalkoztatás területén célzott tőkejuttatás, bér- és járuléktámogatások kialakítása, mikro- és KKV fókusszal
- Vállalkozások munkahelyteremtésének, munkahelyvédelmi programjainak támogatása támogatáspolitikai és szabályozási eszközökkel, kiemelt foglalkoztatási programok támogatása.
- Helyi lehetőségekre építő, a helyi munkanélküliek foglalkoztatását megszervező szociális gazdaság megerősödésének támogatása.
- Önfoglalkoztatási és családi foglalkoztatási formák támogatása, ösztönzése.
- Munkaerő mobilitás ösztönzése.
- Nemzeti Foglalkoztatási Szolgálat megerősítése.

4.1.2 Gazdasági versenyképesség

Sok versenyképességi mutató tekintetében kedvezőtlen hazánk helyzete. **Versenyhátrányunk** a régió országaival összevetve is kimutatható. (Magyarország az index minden részmutatóját tekintve legalább tíz hellyel van lemaradva a visegrádi országoktól.)

Hazánk versenyhátrányba n van a régióban

Kettős válság sújtja a magyar gazdaságot: az államháztartás krónikus egyensúlytalansága és a hazai vállalkozások gyenge versenyképessége. Az elmúlt évek megszorító gazdaságpolitikájának köszönhetően **Magyarország jelentős mértékben**

Hiányzik a pénz a gazdaság dinamizálásához

önfinanszírozóvá vált, ami a finanszírozási oldalról kedvező, de nem oldja meg a gazdaság dinamizálásának finanszírozását. A szűkös hazai és a jelentősebb uniós forrásokat olyan kitörési pontokra célszerű összpontosítani, ahol esély van arra, hogy belátható időn belül **globális vagy európai szinten is versenyképes**, vagyis világszínvonalú **termék vagy vállalat jöhet létre**.

Fejlesztéspolitikai feladatok

- Adócsökkentés a vállalkozásokat közvetlenül érintő adók, majd pedig a foglalkoztatásra rakódó adó- és járulékterhek fokozatos csökkentésével. Az adónemek, adóeljárások és az adóadminisztráció radikális egyszerűsítése.
- A hazai és uniós támogatási forrásokhoz való hozzáférés egyszerűsítése.
- A versenytorzító egyensúlytalanságok, a piaci oligopol- és monopolhelyzetek felszámolása, valamint a korrupció visszaszorítása, a gazdasági jogbiztonság visszaállítása.
- A nemzeti intézmények, az állami és piaci szervezetek, a közösségi és egyéni kezdeményezések új integrációjának megteremtése.
- Versenyképességi szerződések megkötése olyan nagy foglalkoztatási kapacitásokkal rendelkező vállalkozói szövetségekkel, területi vagy ágazati együttműködésekkel, amelyekben a kormány a támogatási források rugalmas elérését biztosítja, a szerződő felek pedig hitelesen elköteleződnek nagyszámú munkahely létrehozásáért és fenntartásáért.
- A helyi erőforrások fokozottabb használata.
- Mikro-, kis- és középvállalkozások támogatása, kis- és középvállalkozások piaci helyzetének erősítése. Kis- és középvállalkozásokat összefogó hálózati gazdaság fejlesztése.
- A KKV-k piacra jutását támogató, segítő, előkészítő kereskedelmi vállalatok létrehozása,
- Az elektronikus kereskedelembe való bekapcsolódás feltételeinek támogatása,
- A kvaterner szektor erősítése a gazdaság minden területén.
- Klaszterek jogi szabályozásának rendezése.

4.1.3 Az ipar horizontális és átfogó fejlesztési szempontjai

Általánosan, minden ágazat tekintetében azonosítható probléma a **magas adóteher**, a bonyolult és nehézkes **adminisztrációs folyamatok**, a változó és nehezen kiszámítható **gazdasági környezet**. Trendként azonosítható, hogy **egyre nagyobb szakmunkáshiány** jelentkezik néhány olyan kiemelt területen, mint például a járműipar. A humán erőforrás esetében probléma a **mobilitás hiánya**. A fejlesztések során fokozott figyelmet kell fordítani arra, hogy az új ipartelepítések a kialakult és fejlődő meglévő szakemberállomány területi elhelyezkedéséhez igazodjanak. Számos ágazat esetében megállapítható, hogy termelése erősen **import-függő**, **kevés hazai beszállítót** alkalmaz, **alacsony a hazai hozzáadott érték**.

Magas adó, sok adminisztráció

A Magyar Kormány 10 olyan – nemzetgazdasági szempontból kiemelkedő – iparágat azonosított, melyek a magyar gazdasági kitörési pontjait magába foglalják, ezért azokat kiemelt ágazatonként kezeli:

- Autó és járműipar
- Elektronikai iparágak, híradástechnika
- Egészségipar
- Gyógyszeripar
- Turizmus

- Mezőgazdaság, élelmiszeripar, élelmiszerfeldolgozás
- Építő- és építőanyag ipar
- Logisztika
- Gépipar (pl.: az orvosi berendezések és eszközök gyártása), szerszámgyártás
- Vegyipar

Ezen **ágazatok részére a Kormány ágazati iparstratégiákat** készít. A környezetipar és az IKT szektor – melyek több ágazathoz is kapcsolódnak - szintén nemzetgazdasági szempontból kiemelkedő jelentőségűek, így ennél fogva kitörési pontként kezelhetők.

Fejlesztéspolitikai feladatok

- A gazdasági szerkezeten belül a kiemelt nemzetgazdasági ágak, így az élelmiszeripar, az energetika, a biotechnológia, az egészségipar, a környezetvédelem, a fenntartható fejlődés kiemelt hangsúlyt kap.
- A hazai KKV-k minél nagyobb részarányt tudjanak lefedni az ide települő multinacionális nagyvállalatok beszállítói hálózatából.
- A foglalkoztatottság bővítése azon gazdasági ágazatokban, amelyekben nagy tömegeknek munka biztosítható, mint pl. a járműipar, az elektronika, a textilipar, a logisztika, a turizmus, építőipar vagy a mezőgazdaság.
- A munkaerő fejlesztése: megfelelő szakképzési kurzusok bevezetése, a duális képzés továbbfejlesztése, valamint a nyelvi képzés kiemelt fejlesztése.
- Az ipari szereplők K+F+I tevékenységének támogatása.
- Exportorientált tevékenységek fejlesztése, vállalkozások exporttevékenységének ösztönzése.

4.1.4 Autó és járműipar

Az egyes ágazatok globális piaci dinamikája, a technológiai trendek és a komparatív előnyök figyelembe vételével, illetve a magyar gazdaság legfontosabb mutatói alapján **a járműipar a tudásalapú, nagy hozzáadott értékű ágazatok közé tartozik. A közúti járműipar** Magyarország számára alapvető **fejlesztési irány**: kiemelt szerepe van az ipari bruttó kibocsátásban, a kivitelben, a foglalkoztatásban, a beruházásokban, valamint a K+F kiadásokban.

Nagy hozzáadott értékű hazai ágazat, kitörési pont

A közúti járműipar hazai súlya európai összehasonlításban is jelentős, **komoly beszállítói kör** kapcsolódik hozzá, azonban a gazdasági világválság erősen rányomja bélyegét a szektorra, **a következő években** – az elektromos járművek szektorát kivéve – **nem várható fellendülés az ágazatban**. A járműipar további szegmensei, mint az autóbusz-, haszongépjármű-, speciális jármű-, repülőgépgyártás, illetve a speciális felépítmények gyártásában nagy fejlődési potenciál azonosítható, ezek szintén kiemelt jelentőséggel bírnak a hazai gazdaságban.

Jelentős beszállítói kör

A járműiparban tapasztalt **főbb nehézségek közé tartoznak**: a munkabérek magas közterhei és a bonyolult adórendszer; a munkaerő képzettsége elégtelen; menedzsment kompetenciák hiányosságai; képzett és szabad munkaerő hiánya; alacsony munkaerő-mobilitási hajlandóság; K+F hiánya; a korlátos termelési volumenű szereplők miatt alacsony magyar beszállítói arány.

A szektor kibontakozását számos nehézség hátráltatja

Fejlesztéspolitikai feladatok

- Az egyetemek és az ipari szféra közti kapcsolat erősítése, amely által fejleszthető az ipari igényeknek megfelelő járműipari K+F+I és szakemberképzés alakulhat ki.
- A közép- és felsőfokú műszaki szakképzés összekötése céges képzéssel, a valódi

igényeket kielégítő képzés érdekében.

- Beszállítói kör K+F tevékenységének, illetve klaszterprogramoknak a támogatása.
- Beruházás-ösztönzés az adminisztrációs, adózási és ipari parki könnyítések, foglalkoztatás kereteinek rugalmasabbá tételével.
- Járműipar szempontjából releváns logisztikai fejlesztések gyorsítása.
- Hazai fejlesztésű járműgyártás ösztönzése, támogatása.
- Elektromos járművek fejlesztésének támogatása.

4.1.5 Elektronikai iparágak, híradástechnika

Az elektronikai gyártóipar Magyarország legjelentősebb, legnagyobb növekedési potenciállal rendelkező szektora. 1995 után kezdett el igazán fejlődni hazánkban, 2000 utánra pedig Magyarország regionális elektronikai termelőközponttá vált. **Az ágazat hozzájárulása a GDP-hez hasonló nagyságrendű-, mint a mezőgazdaságé, vagy a járműiparé.**

Az elektronikai ipar a magyar termelő szféra egyik húzóágazata

Sajnálatos módon **az iparág magas importtartalommal dolgozik**, elég kicsiny a hazai hozzáadott értéke, **alacsony (terméktől függően 5-10%-os) a magyar beszállítói részarány**. Jelentős a betanított munka aránya, **kevés az iparági K+F**. Jelentősebb kutató-fejlesztő tevékenységet csak néhány cégnél végeznek: pl. Ericsson, Bosch.

Az alágazat hazai beszállítói és K+F értékhányada alacsony

Az utóbbi években megfigyelhető volt, hogy a folyamatosan növekvő magyarországi bérköltségek miatt a nagy élőmunka igényű, de alacsony hozzáadott értékű termelés fokozatosan az ország keleti részébe költözött, majd ebben az irányban **el is hagyta az országot. Nem egy esetben Kínában hozták létre az új telephelyet. A legutóbbi világgazdasági válság** azonban újabb tendenciákat is hozott magával, **megmutatva a távol-keleti termelés-kihelyezés veszélyeit, hátrányait**. Ez esélyt adhat arra, hogy a nemzetközi cégek az újabb beruházásokat, termelésbővítéseket ismét Magyarországon eszközöljék. Mindezek mellett megállapítható az is, hogy a végtermékek végső konfigurációja általában nem a távol-keleti térségben történik, hanem egy, a célállomáshoz (a termék végső piacához, a fogyasztóhoz) közeli intermodális logisztikai központban, mely tendencia komoly lehetőségeket rejt magában hazánk számára is.

Van esély az iparági telephelyek megtartására

Horvátország, Románia és Szlovénia, tengeri kikötőinek fokozottabb bekapcsolása a logisztikai láncolatba Hamburghoz képest jelentősen lerövidítheti a termékek szállítási idejét, ezáltal is **fokozva hazánk versenyképességét**.

Fejlesztéspolitikai feladatok

- Az iparág további bővülése érdekében az eddigi alacsonyabb szintű munkavégzés fokozatos fölváltása a nagyobb hozzáadott értéket jelentő tevékenységekkel.
- A meglévő iparági vállalkozások, telephelyek megtartása érdekében fejleszteni kell a K+F tevékenységet. Nagyobb számú és jobban képzett mérnöki állományra, szakmunkásokra van szükség.
- Az iparági K+F tevékenység fokozottabb támogatása pl. az adórendszeren keresztül. Ennek eszköze lehet egyrészt a K+F tevékenységek adóösztönzésével kapcsolatosan tervezett általános egyszerűsítés és korszerűsítés, másrészt a pályázati rendszer elemein belül a kutatóhelyekkel való együttműködések támogatása.
- A hazai elektronikai ipar esetében szükséges az egyes termékek végső konfigurálásához kapcsolódó iparági sajátosságok kihasználására létrehozott szolgáltatások fejlesztése.

4.1.6 Turizmus

A **világturizmus változására ható megatrendeket jelenti** a fejlett világ demográfiai összetételének eltolódása az idősebb korosztály irányába, a folyamatosan modernizálódó kommunikációs technológiák terjedése, a szabadidő lerövidülése és ezzel összefüggésben a szolgáltatások azonnaliságának igénye, illetve az éghajlatváltozás hatása a globális turisztikai keresletre. A desztinációk közötti egyre fokozódik verseny, a turizmuson túli, egyéb makrogazdasági externáliák jelentősége nő.

Változó trendek a turizmusban

A turizmus hazánkban hagyományosan a **nemzetgazdaság kiemelten fontos ágazata**. A hazai turizmus gyengesége a nemzetközileg versenyképes vonzerők kis száma, illetve az egy turistára jutó bevételeink alacsonyága. Budapesten és néhány gyógyfürdőnkön kívül csupán a Balaton sorolható a nemzetközileg versenyképes attrakcióink közé jelenleg. A magyarországi épített örökségállomány színvonalát, értékeit tekintve európai, nemzetközi rangú, azonban helyzete, állapota, tudományos igényű helyreállításainak hiánya, a nagyközönségnek való bemutatást jelenleg képviselő objektumok csekély volta miatt nem tudja jelenleg betölteni jelentős szerepét a turizmusban. A művelődéstörténetileg hiteles bemutatások terén is jelentős fejlesztések szükségesek.

Kevés nemzetközileg versenyképes vonzerő – számos potenciális turisztikai adottság

Különösen **az egészség-, az egészségügyi-, az öko-, az aktív-, a kerékpáros-, a kulturális-, és a falusi turizmus területén kínálkoznak fejlődési lehetőségek**, amely nem csak a turizmus területi szétterítését, hanem a természeti és kulturális értékekben gazdag vidéki térségek fejlődését is jelentősen előmozdíthatja. **Hozzájárulhat mindehhez a hivatás- (MICE)-, konferencia- és a rendezvényturizmus is.**

Az országban továbbra is **fennáll az erős területi koncentráció** a vendégérkezések és - elsősorban a minőségi – szálláshely-kapacitások terén. A koncentrációt a már létrejött, és természetesen a létező attrakciókhoz kötődő TDM-szervezetek elhelyezkedése is tükrözi. A szálláshelystruktúra összetétele a belső arány-megoszlást tekintve az utóbbi évtizedben kismértékben változott, némi elmozdulással a magasabb illetve speciális kategóriájú férőhelyek arány növekedése felé.

A 2007-2013 között megvalósult/megvalósuló **állami turizmusfejlesztés** ösztönzés minimális kivételekkel csak Európai Unió forrásokból tud(ott) megvalósulni. **A támogatások elsődlegesen az attrakciók, a szálláshelyek, és a szervezeti rendszer fejlesztését célozták.** Az attrakciófejlesztés pályázóinak körét 70-80%-ban önkormányzatok (vagy cégek) tették ki, ami magában hordozza annak a veszélyét, hogy nem teljesen megalapozott, presztízs jellegű, környezetükbe nemigen integrálódó beruházások megvalósítására igényelnek forrást. Igazán jelentős attrakció nem, vagy csak nagyon kis számban valósult meg. Tekintve az alacsony kapacitás-kihasználatot és számos mutató gyenge alakulását, **általánosságban véve megfontolandó minden új szálláshely létrejöttének támogatása.**

A turizmusfejlesztés re költhető források végesek

TDM szervezetek fejlesztése tekintetében a legnagyobb gond a tartósan stabil működés kereteit rendező jogszabályi háttér hiánya, így **pályázati segítséggel sem építhető ki összefüggő és hatékony turisztikai intézményrendszer.**

TDM jogszabályok hiánya

Fejlesztéspolitikai feladatok

- Az attrakciófejlesztés során a ténylegesen új, innovatív, kreatív megoldások, a helyi gazdaság élénkítéséhez való fokozottabb hozzájárulás, a területi különbségek és koncentráció mérséklésének preferálása.
- Tematikus termékfejlesztés, terméktervek, tematikus utak és termékláncok, kiemelt programok (egészségturizmus, kulturális-, vallási és örökségturizmus, aktív turizmus és altípusai, hivatásturizmus, ökoturizmus, nemzeti parki turizmus) fejlesztése.
- Az épített örökség erőforrásként való használata a turizmusban, a művelődéstörténetileg hitelesen helyreállított és bemutatott objektumok számának erőteljes növelése.

- Az alkony- és szabadidő-gazdaság fejlesztése.
- Rugalmasan igénybe vehető turisztikai szolgáltatások dinamikus fejlesztése.
- A belföldi turizmus további erősítése a hazai üdülési támogatások rendszerének kiterjesztésével, bővítésével, népszerűsítésével.
- Közlekedéspolitikával összhangban nagytérségi elérhetőség fejlesztése, turisztikai kiszolgáló infrastruktúra és szolgáltatásminőség fejlesztése.
- A fogyatékos személyek számára a turisztikai szolgáltatások, attrakciók akadálymentes, egyenlő esélyű hozzáféréseinek biztosítása.
- Fenntartható térhasználati alapelvek érvényesítése.
- A területi szemlélet erősítése a turisztikai kínálat tervezésénél minden területi szinten; területi alapon meghatározott preferenciák kidolgozása és érvényesítése.
- A vonzerők-szolgáltatások-infrastruktúra termék elemek térségileg összehangolt fejlesztése.
- Specifikus térségi és helyi márkaépítési tevékenység erősítése.
- Tematikus termékfejlesztés, terméktervek, tematikus utak és termékláncok, kiemelt programok, komplex turisztikai termék- és szolgáltatáscsomagok (egészségturizmus, kulturális-, vallási és örökségturizmus, aktív turizmus és altípusai, hivatásturizmus, ökoturizmus) fejlesztése.
- A teljes TDM rendszer tényleges felállításának elősegítése; pontos jogi, törvényi szabályozásának megteremtése, nemzeti-regionális-térségi-helyi kiépítése.

4.1.7 Építő- és építőanyag ipar

Az építőipari tevékenység az ingatlan- és infrastruktúra-fejlesztés igényeinek kielégítéséből, intézményi és kereskedelmi építmények, lakások építéséből, valamint a meglévő épületállomány felújításából, korszerűsítéséből áll össze. **Az építőipar Európa szerte súlyosan szenved a válságtól.** Az egyes országokban a dinamika differenciált, de **Magyarország a legnagyobb visszaesést** tükröző országok között szerepel. Nincsen a nemzetgazdaság egészét **átfogó**, irányító **építőipari ágazati terv**, fejlesztési koncepció, amelyek a mentén a befektetők nagyobb biztonsággal tudnának projektekre vállalkozni.

Ágazati koncepció hiánya

A magyar **építőipari vállalkozások** általánosságban **alultőkésítettek**, eszközellátottságuk alacsony, innovációra nincs likvid tőkéjük. A kivitelezők, de a megrendelők **minőség tudata** sem elégséges. További probléma a foglalkoztatás magas adóterhek miatt drágasága, **jelentős a feketemunka aránya**. A magyar építőipar kapacitása arányos a hasonló méretű európai országokéval, de a teljesítményt jóval **több vállalkozás** bonyolítja le. Nagyon **sok** az egy-egy ügyletre létrejött **projektcég**, túldimenzionált a vállalati struktúra és a vállalkozói létszám, a túlburjánzó alvállalkozói rendszert következménye a szektort mérgező **tartozási lánc** kialakulása. A **vállalkozás- és menedzsment ismeretek hiányosak**, a szakmai együttműködési kompetenciák kialakulatlansága is ennek tudható be. Az **építőipari szakképzés** sem mennyiségi sem minőségi szempontból **nem elégíti ki az igényeket**.

Alultőkésített vállalkozások

Az ingatlanok építése túlnyomórészt magánberuházásoktól függ, a **privát cégek megrendelése** azonban rendkívül **alacsony**. Napjainkban a hazai iparágat főleg az állam látja el munkával, ezt jellemzően **uniós forrásokból** fedezi, melyek 30-40%-a építőipari beruházásként realizálódik. Az elmúlt évek jelentősebb méretű építőipari megrendelése elsősorban a **multinacionális cégeket** hozták helyzetbe. **A külföldi tulajdon aránya az építőanyag-gyártásban szintén nagyon magas**, mely erősen befolyásolja a szektornak nyújtott támogatások felhasználását. A tenderek főképp a vállalási árat tekintették meghatározónak, már-már károsan befolyásoló mértékben.

Az uniós forrású állami megrendelések aránya magas

Multinacionális cégek dominanciája

Az építőipar által felhasznált ásványi anyagok (kő, kavics, homok, agyag) rendelkezésre

Hatalmas visszaesés a

állnak az ország területén. A **750 működő bányüzemben átlagosan ötezren dolgoznak, a kapcsolódó szervizben, szállítványozásban foglalkoztatottak száma kb. háromezer.** A nem fém ásványi termékek hozzáadott érték növekedése 2000 óta a válságig a GDP növekedési ütem kétszerese volt, az „egyéb építőanyag-ipar” növekedése ugyancsak meghaladta a GDP-ét. **A válság óta** azonban az építőanyag-ipar szinte valamennyi ágazatában **kétszámjegyű** volt a **visszaesés**. Az export valamelyest javított a keresleten, **importunk azonban többszöröse az exportnak**. Számos esetben jelent problémát az ásványi nyersanyag termelés során a környezet- és természetvédelmi szempontok figyelmen kívül hagyása. A környezetbarát építési technológiák alkalmazása alacsony.

hazai építőanyag-
iparban,
erős
importkitettség

Fejlesztéspolitikai feladatok

- Versenyképes, nyereséges, tőkeerős, az elvárások teljesítésére motivált és szabálykövető építésgazdaság kialakítása.
- Az erkölcsi hozzáállás és a szakmai morál alapjainak helyreállítása; a jogalkotó, jogalkalmazó és végrehajtó szervezetek által a tisztességes vállalkozói környezet biztosítása, jobbiztonság.
- Az építési folyamat szereplői, feladatainak, felelőségének felülvizsgálata, tanácsadó mérnöki feladatok megerősítése.
- Szükséges az építőiparral kapcsolatos szakképzések teljes felülvizsgálata.
- Szakmai segédletek kidolgoztatása, szakmai előadások, képzések és továbbképzések megtartása.
- A minőség védelmében a közbeszerzési döntések során a törvényi előírásokkal összhangban az „összességében legjobb” bírálati módszer preferenciájának elősegítése.
- A lánctartozás visszaszorítása, a kapcsolódó feltételrendszer kidolgozása.
- Az energia-takarékossági célú lakóépület-felújításoknak prioritása.
- A 2012. július 31-i Uniós Közleményben kinyilatkoztatott célok kitűzése és konkretizálása az épületek energiateljesítményére és karbonszegény kibocsátására vonatkozóan.
- Az állami intézményrendszer infrastruktúrájának és az örökségállománynak védelme és karbantartása. A kulturális örökség fenntartásából, üzemeltetéséből, felújításából és hasznosításából fakadó feladatok támogatása.
- A nemzetgazdaság egészét átfogó, irányító építőipar ágazati terv közép- és hosszútávra szóló fejlesztési koncepció elkészítése, melyben szintetizálódnak a regionális fejlesztési elképzelések.
- Az ágazati terv igazodjon a közlekedésfejlesztési elképzelésekhez, a multimodális regionális csomópontokhoz – és a térszerkezeti koncepciókhoz.
- Az ágazati tervben jelenjen meg az országos decentralizációs törekvés, amelyben Budapesttel szemben alternatívát nyújtanak a vidéki városok. Ezeken a helyeken a befektetők számára vonzó befektetési és fejlesztési környezetet szükséges kínálni.
- Az állam aktívabb szerepvállalása - az ágazati terv készítésén túlmenően - közvetlen építőipari megrendelések formájában (költségvetéstől függően).
- Szükséges az uniós tenderek lebonyolítási gyakorlatának felülvizsgálata. Az önrész biztosítására külön alap létrehozása, építésügyi előírások deregulációjának elősegítése.
- A hazánkban gyártott, magyar érdekeltségű építőanyag ipari termékeket tudatosan kell az épületekbe betervezni, erre a tervezőket ambicionálni kell.
- A magyar építőanyag-gyártás kultúrájának megtartása, versenyképességének és technikai hátterének javításával.
- Szabályozó eszközökkel elősegíteni a magyar vállalkozók sikerét a befektetők

kivitelezési munkáinak elnyeréséhez.

- A magyar cégek előnyben részesítése az állami beruházásoknál az Európai Unió és a magyar törvényekkel összhangban.
- A belső, helyi erőforrások (építőanyagok) használatának felkutatása és alkalmazása.
- A családi ház építések esetében a saját kivitelezés előírásoknak megfelelő feltételeinek kialakítása.
- A környezetbarát építkezési technológiák ösztönzése, közegészségügyi feltételek figyelembevétele.
- A klímaváltozás hatását is kiemelten figyelembe vevő alternatív építőanyagok, építési módok kifejlesztése, a hagyományos építőanyagok felhasználásának támogatása, bio-házak, passzív házak kifejlesztésének, építésének kiemelt támogatása.

4.1.8 Logisztika

A logisztika az elmúlt évtizedben a globális gazdaság legfontosabb összetevői közé került, s minden előrejelzés szerint további dinamikus fejlődés előtt áll. A teljes logisztikai piac a globális GDP 13,8 százalékát adja, fejlett országok logisztikai ágazata általában a GDP 10-17 százaléka között mozog. Az Európai Unió logisztikai teljesítménye a teljes össztermékének 13,3 százalékát teszi ki, az Egyesült Államoké pedig a GDP 9,5 százalékát. Megbízható adat **Magyarországra vonatkozóan** nincs, de a legfrissebb **becslések szerint 6-7 százalék körül alakul**.

A logisztika hazai szinten húzóágazattá válik

Széles körű egyetértés van abban, hogy **a következő évtized első számú húzó ágazata az erősen interszektorális logisztika lesz**, amely egyben a magyar gazdaság számára az egyik legfontosabb kitörési pont lehet.

A jelenlegi magyarországi helyzet a tranzit jellegre utal, ugyanakkor célszerű lenne megerősíteni az ország földrajzi helyzetéből adódó lehetőségek kihasználását, mivel ez tudja helyzetbe hozni a logisztikai ágazatot, ide értve a közlekedést is. Az országon csak áthaladó áruáram a káros környezeti és társadalmi hatásai mellett kevesebb hasznot és kisebb piaci potenciált eredményez, mint az áruflowot megállító tevékenységek – lokális gyártás, ide vonzott elosztási tevékenységek gócpontjai – előtérbe állítása.

Az átmenő áruforgalom határainkon belüli megállítása alapvető érdekünk

Meg kell tehát teremteni a logisztika „soft” kultúrájának, azaz a magasabb hozzáadott értéket biztosító tevékenységek beillesztésének feltételeit a stratégia működési feltételeinek sorába.

Fejlesztéspolitikai feladatok

- A társadalmi terhek minimalizálása mellett szükséges a teherviselés kiterjesztése minden közlekedési alágazatra.
- Fontos feladat a 2012. július 1. hatályba lépett 2012. évi XLI törvény a személyszállítási szolgáltatásokról érvényre juttatása. A törvény az 1370/2007EK rendelet figyelembevételével részletesen szabályozza a közösségi szolgáltatók kiválasztását, így megteremti az alapját a közösségi közlekedési közszolgáltatási szerződések pályázati úton történő megkötésének, mely a vasút bázisán, a közúti rá-, elhordás keretein belül teremti meg a jövő fenntartható közösségi közlekedését.
- El kell készíteni egy átfogó közlekedéspolitikai stratégiát is – tényleges tartalommal és költségvetési támogatással – az egyes közlekedési ágazatokkal kapcsolatos fejlesztési, szabályozási feladatok pontos meghatározásával.

- A stratégiába integrálni kell az EU Duna Régió Stratégiája eredményeit, fejlesztési mozgásterét, illetve Záhony, mint egy európai léptékű logisztikai elosztó központ, átrakóbázis fejlesztési programját.
- Lényeges cél a határ menti térségekben a logisztikai szolgáltatások közös fejlesztése, a meglévő adottságok jobb kihasználása.
- Fenntartható szállítás, a tranzitgazdaság fenntarthatóság követelményeire tekintettel lévő fejlesztése.
- Kiemelten kell támogatni a logisztikai területen foglalkoztatható szakemberek képzését.
- Az M0-ás mentén és a csapágyvárosokban szükséges kijelölni a logisztikai szolgáltatásra preferált területeket, és az önkormányzati és a vállalkozói körrel partnerségben törekedni kell azok egymásra épülő fejlesztésére.
- RO-LA rendszerek átfogó (infrastruktúrán és szervezési-szabályozási feladatokon alapuló) fejlesztése.

4.1.9 Gépipar, szerszámgyártás

A hazai ipari termelés legjelentősebb területe a gépipar, amelynek termelése a feldolgozóiparnak hozzávetőleg a felét adja. **A nemzetközi tendenciák elmúlt 10 évének áttekintése alapján elmondható, hogy az Európai Unió tagországok gépiparát azonos ráhatások érték.** A 2001-es recesszió és a 2008-as pénzügyi válság között az **EU gépiparában konjunktúra volt, a legtöbb piacon viszonylag egyenletes növekedéssel.** Magyarország az ágazat kibocsátási volumenét tekintve az **EU-n belül a középmezőnyben helyezkedik el.** A magyar gépipar az EU gépiparának mintegy 0,9 – 1 százalékát teszi ki. Gépiparunkat a környező országokéhoz viszonyítva megállapíthatjuk, hogy a **növekedés a térség országai tekintetében többé-kevésbé egyenletes pályán mozog**, vagyis a gazdasági válság egységesen negatívan hatott minden piaci szereplőre.

Az ország gépiparának teljesítménye az európai trendeknek megfelelően változik

A gépipar minden szempontból tradicionális üzletágnak számít, amely komoly nehézségeket is okoz az ágazat szereplőinek: **az üzleti sikerek több tíz éves gyártói és fejlesztői tapasztalatot feltételeznek magas beruházási költségek és lassú növekedési dinamika mellett.** A magyar tulajdonú piaci szereplők túlnyomó többségére a krónikus **tőkeszegénység, kapacitáshiány és a fejlesztések halogatása jellemző.** Viszonylag kevés gépgyártó rendelkezik stabil piaci pozíciókkal, így nem tudnak kellő figyelmet fordítani a túlélés kulcsát jelentő K+F tevékenységre, pályázatokra. Magyar KKV-k nem tudnak élni a nem hazai elosztású, közvetlen EU-s fejlesztési, együttműködési, K+F forrásokkal, nem létezik kormányzati érdekérvényesítő szolgálat az EU-s források koordinálói, döntéshozói felé.

A tőkeszegénység a magyar gépipar és hazai vállalkozásai kibontakozásának legfőbb akadálya

Fejlesztéspolitikai feladatok

- A hazai technológiai projektek összefogása, értékesítése érdekében szükséges professzionális pénzügyi, kereskedelmi és mérnöki tapasztalatokkal rendelkező, a volt Komplex Külkereskedelmi Vállalathoz hasonló típusú magyar integrátor cég alapítása.
- A mezőgazdasági-gép gyártók hazai piacon történő megerősödésének támogatása érdekében a magyarországi gyártók hazai piacának védelme, „EU konform” adminisztratív eszközök biztosításával.
- Fontos a gépipar célzott támogatása a meglévő kiemelt területeken: mezőgazdasági gépgyártás, célgép-gyártás, élelmiszeripari-, csomagolóipari gépgyártás, hűtéstechnika, energetikai gépek, stb.
- Konkrét üzlethez, gépipari megbízásokhoz kötött fejlesztések segítésére is ki kell

alakítani támogatási rendszereket.

4.1.10 Vegyipar

A vegyipar a **modern gazdaság minden ágazatának működéséhez hozzájárul**, a mezőgazdaság, építőipar, textilipar, gépjárműgyártás, elektronika, egészségügy alapvető ellátója, fejlődésüknek része. A **magyar vegyipar szorosan integrálódott a nemzetközi, lényegében az európai gazdaságba**. Nyersanyag és energia szükségleteit illetően **erősen importfüggő**, ezeket főként kelet-európai forrásokból szerezzük be. A vegyipari anyagok és termékek árucseréjében mind export, mind import tekintetében **döntő részt az uniós országok a partnereink. Európa vegyipara folyamatosan veszít pozíciójából a világgazdaságban**. A 10 évvel ezelőtti egy harmadról részesedése körülbelül egy negyedre csökkent. A válságból való kilábalást mutatja, hogy **2010-ben a világ vegyipari termelésének értéke (gyógyszeripar nélkül) 9,3%-kal nőtt, és ismét elérte világválság előtti szintet**. A megelőző két év csökkenése után különösen 2010 első féléve hozott kiemelkedő növekedést.

Importfüggő iparág, európai beágyazódottság

A magyar vegyipar 2005-2010 között hazai ipar teljesítményének 8,8-9,5 százalékát adta. **A 2010. év a magyar vegyipar számára a válságból történő elmozdulás jeleit mutatta**. Az exportra termelő cégek, amelyek a válság időszakot is könnyebben vészték át, 2011-ben a belföldre termelőknél gyorsabban közelítik meg a válság előtti értékesítési szinteket. A vegyipar a létszámigényes ágazatok közé tartozik. **Az ágazat 2010-ben az iparban dolgozók 11%-át, mintegy 74 ezer főt foglalkoztatott**. Az átlagkeresetek a nemzetgazdasági átlagot jelentősen, mintegy 30%-kal meghaladták, ami jórészt a foglalkoztatott szellemi dolgozók magas arányának köszönhető

Exportképes vegyipari cégek könnyebben lendültek túl a válságon

A vegyipar globális helyzetét jellemzi, hogy a fejlett technológiák jó része kevés számú szereplő kezében összpontosul, mivel **a vegyipari beruházások nagyon töke intenzívek**. A hosszú távú, biztos perspektíva fontos tényezője a döntéseknek, ezért **egy támogató, stabil keretfeltételeket teremtő állami gazdaságpolitika szerepe meghatározó a vállalkozások döntéseiben**. A nagyvállalatokhoz képest a kis- és középvállalkozások esetenként komoly versenyhátrányba kerülhetnek, mivel a szabályozási kérdésekben nem történik különbségtétel a vállalkozások nagyságára és a teherbíró képességére figyelemmel.

A világos, perspektívát adó állami gazdaságpolitika hiánya hátráltathatja a töke intenzív új vegyipari beruházásokat

Fejlesztéspolitikai feladatok

- A jogalkotási folyamatokban a kis- és középvállalkozások sajátosságainak az eddigieknél hangsúlyosabb figyelembe vétele, szükség esetén a nagyvállalati és külső konkurenciával szembeni védelem biztosítása.
- A nemzetközi összehasonlításban kedvező, a konkurenciánál nem drágább energia árak közvetlenül elősegítik a hazai vegyipar versenyképességét.
- A vállalati innováció, a K+F tevékenységek állami támogatásokon keresztül történő megerősítése, ezen belül a konkrét projektek költségeiben való állami közreműködés lehetőségének megteremtése, amely hatékonyabb lehet, mint az általános, differenciálatlan hozzájárulás az innováció költségeihez.
- A vegyipari alapanyagok hazai feldolgozásának támogatása.

4.1.11 Kereskedelem

4.1.11.1 Belkereskedelem, kiskereskedelem

A kiskereskedelem **nemzetgazdaság egészében elfoglalt súlyát jellemzi**, hogy a működő gazdasági szervezetek számának közel 13%-át, a foglalkoztatottak létszámának közel 12%-át, az értékesítési árbevételnek 10%-át, a hozzáadott értéknek több mint 5%-át adta 2009-ben. Az utóbbi évek kiskereskedelmi hozzáadott értéke elmarad a válság

Az ágazatban a világválság hatásaként visszaesés tapasztalható

előtti időktől, a kereskedelem egészében 16%-os, a nemzetgazdaságban átlagosan 8%-os csökkenést regisztráltak 2009-ben. Mind a **regisztrált**, mind a **működő kiskereskedelmi vállalkozások száma folyamatosan csökken** az ezredforduló óta. A jövedelmezőségi mutatókban élesen megmutatkozott a válság hatása, ugyanakkor az ágazat tovább növelte beruházásait. Az utóbbi évekre jellemző tendencia, hogy egyre nagyobb tért nyer az elektronikus kereskedelem.

Fejlesztéspolitikai feladatok

- A kereskedelem koncentrációjának csökkentése.
- A kisvállalkozások verseny-hátrányának csökkentése, helyi kiskereskedelem, helyi piacok erősítése.
- Belföldi piacok védelme és helyi gazdaságfejlesztés segítése, helyi kereskedelmi rendszerek ösztönzése, erősítése.
- A hazai fogyasztóvédelem hatáskörének kiszélesítése, a piaci versenyképesség megvalósítása érdekében.
- Szükséges a helyi termékek, a magyar termékek mikroszintű kereskedelmének, piacra jutásának támogatása, vagyis meg kell teremteni annak a jogi lehetőségét, hogy a legnagyobb beszerzők, az önkormányzati és kormányzati szereplők, illetve a gazdasági társaságok a közvetlen környezetükből vásárolhassanak.
- Vissza kell állítani a kereskedelemben forgalomba hozható áruk szigorúbb minőségellenőrzését, forgalomba hozatali engedélyeztetését.

4.1.11.2 Külkereskedelem – külgazdaság

Magyarországon az áruexport GDP-hez mért aránya meghaladja a 60%-ot, azonban mind **térszerkezet**, mind **termékszerkezet**, mind az **exportáló vállalatok mérete szerint igen koncentrált**. Kivitelünk meghatározó része az EU tagállamokba irányul. Vállalatméret szerinti bontásban a **magyar kivitel négyötöde a nagyvállalkozásokhoz köthető**, míg a **magyar többségi tulajdonú KKV-k súlya igen csekély**. **A magyar külkereskedelem termékszerkezetét tekintve is koncentrált**, döntő többségét a gépek és szállítóeszközök forgalma teszi ki. Magyarországon a szolgáltatás-külkereskedelem nagysága az áru-külkereskedelemhez viszonyítva mindössze 22%, a világszerte 26 %-ot tesz ki.

Nagy-
vállalkozások
túlsúlya

Exportunk egyik **legdinamikusabban növekvő felvevőpiaca az újonnan csatlakozott EU-tagországok**, részarányuk teljes kivitelünkben már meghaladja a 20%-ot, behozatalunkban pedig a 15%-ot. A válság hatásait legkevésbé megszenvedő ázsiai országokba irányul exportunk több mint 6%-a, onnan származik importunk több mint 18%-a. A külföldi közvetlen tőkebefektetések esetében is nagy a koncentráció, a **beáramló tőke háromnegyede az EU tagállamaiból érkezik, elsősorban Németországból**. A magyarországi cégek tőkekihelyezését tekintve régiós pozíciónk erős, ugyanakkor a kihelyezett tőke néhány nagy cég tranzakciójához köthető, elsősorban a Kárpát-medence országaiban.

A legfontosabb
export-relációk
közé az EU
tagállamok
tartoznak

Fejlesztéspolitikai feladatok

- A gazdaság vertikális integrációjának növelése, így az export-import egyensúlyának megteremtése, külkereskedelmi mérleg javítása, új ágazatok külgazdasági súlyának növelése.
- Az európai, közép-európai gazdaságba integrálódó termelő-szolgáltató tevékenységek fejlesztése, erősítése
- Befektetés-ösztönzési rendszer új eszközeinek bevezetése.
- Külföldi tőkebeáramlás és tőkekihelyezés elősegítése.
- A KKV-k exportpotenciáljának fejlesztése, nemzetközi jelenlétük növelése.

- A külpiacon bővítése, illetve a keleti nyitás révén adódó lehetőségek kiaknázása

4.1.12 KKV-k, befektetés ösztönzés

A magyar gazdaság nyitottsága közismert, és az is, hogy igen **nagyszámú KKV tevékenykedik** mind a termelő, mind a szolgáltató szférában. A rendszerváltás után kialakult gazdasági struktúrát azonban az jellemzi, hogy a tőkeerős, versenyképes technológiákkal és termékekkel rendelkező **multinacionális cégek adják a magyar export 70–80%-át**. A **hazai tulajdonú cégek exportja jelenti a fennmaradó 20–30%-ot**, de ebből a **kis- és középvállalkozások** exportja csupán **8–10%-ot** tesz ki. Jól látható tehát, hogy a KKV-k elsősorban a belső piacra termelnek, ami rendkívüli növekedési lehetőségeket nem rejt magában, viszont stabil és kiszámítható munkaigényt támasztanak (a foglalkoztatottak 70%-át adják).

A KKV-k alacsony részesedése a teljes magyar exportból

A **foglalkoztatás növelése érdekében** fontos a **KKV-k támogatása direkt és indirekt módon** egyaránt. Ugyanakkor tekintettel kell lenni arra, hogy miközben a **KKV-k** a legnagyobb foglalkoztatók, a **hozzáadott értékből csak 56%-kal**, az **exportból** pedig mindössze **32%-kal részesednek**. Kiegyensúlyozott támogatásukhoz jó eszköz lehet a **vertikális integrációjuk ösztönzése**, feltételeinek kialakítása (ipari klaszterek, hálózatok kiépítése).

Direkt és indirekt támogatási formákra van szükség

Fejlesztéspolitikai feladatok

- A KKV-szektor tudás-intenzitásának, innovációs képességének növelése.
- Egyablakos vállalkozói ügyfélkapcsolati pontok kialakítása.
- A kisvállalkozói tőkejuttatási programok visszaállítása a tőkéhez és kedvezményes hitelfeltételekhez jutás érdekében.
- A vállalati körbetartozás mérséklése a vállalkozók közötti garanciákat biztosító intézmények megerősítésével.
- Az uniós források elosztási rendszerének megreformálása.
- Belföldi piacok védelme a versenyfelügyelet és a fogyasztóvédelem kiterjedt alkalmazásával a hazai KKV-k piaci térnyerése érdekében.
- Az állami szabályozás eszközeinek hatékonyabb alkalmazása a hazai beszállítók védelme, a kartell-jellegű, erőfölényen alapuló piaci helyzetek kiküszöbölése érdekében.
- Hálózatosodás, szövetkezés ösztönzése a szigetszerűen működő kisvállalkozói szektorban.
- Helyi gazdaság, erősítése, fejlesztése.
- Vállalkozóvá válás támogatása, vállalkozásfejlesztési szolgáltatások.
- Kisvállalkozói parkok létrehozásának támogatása.
- Az ipari parkokban és övezetekben a befektető barát, professzionális menedzsment szolgáltatások biztosítása.
- Ingyenes céges, piaci- és termékinformációs rendszerek kialakítása.
- A külföldi befektetőkkel való partnerség fenntartása-fokozása mellett lényeges szempont az új-, és az újra-befektetések ösztönzésének fontossága, a beszállítói kapcsolatok fejlesztése.
- Támogatáspolitikai, adópolitikai és egyéb eszközökkel ösztönözni kell a hazai tulajdonú vállalatok beszállítói lehetőségeinek bővülését.
- Támogatni szükséges a hazai kkv-kat abban, hogy a multinacionális vállalatok beszállítóivá válhassanak.
- A külgazdaság, és ezen belül a hazai és helyi gazdaságba ágyazódó külföldi tőkebefektetések ösztönzése

- Programok és intézkedések és kidolgozása, melyek révén cél
 - elősegíteni a magyar gazdaság exportteljesítményének növekedését, a földrajzi diverzifikációt, új ágazatok külgazdasági súlyának növelését, a kkv-k exportképességét;
 - hozzájárulni a kivitel szerkezetének kiegyensúlyozottabbá válásához,
 - elősegíteni a hazai tulajdonú vállalkozások nemzetközi piacokon való szerepének növekedését,
 - elősegíteni a külső egyensúly tartós megvalósítását, a felhalmozódott külső adósság biztonságos finanszírozása feltételeinek megteremtését,
 - ösztönözni a külföldi befektetők magyarországi beruházásait.

4.1.13 Közlekedéspolitika

A közlekedési infrastruktúra fejlődése elérhetőbbé teszi a munkahelyeket és az oktatási szolgáltatásokat, javítja a munkaerő mobilitását, hozzájárul a foglalkoztatás bővítéséhez. A **közlekedési hálózat fejlesztése megteremti a lehetőségét** annak, hogy a **területi fejlődésbeli különbségek** belátható időn belül **kiegyenlítődhessenek**. A **mobilitáció mennyiségi növekedése mellett az elvárások differenciáltabbak lettek**, általában nő a kényelem, biztonság, gyorsaság iránti igény.

A közlekedési alágazatok egymáshoz viszonyított arányát tekintve a **közúti és légi közlekedés** volumene továbbra is **növekedett**, a **vasúti és vízi közlekedés** részaránya **csökkent**. Az áruszállításban a közút dominál, teljesítményének növekedése gyorsabb a vasútnál, bár a vasút teljesítménye is növekszik. A **közúti közlekedés fejlesztése** Magyarországon kiemelt szempont volt a rendszerváltást követő időszakban, fejlesztésekre elsősorban az autópálya és autópálya építés területén került sor. Budapest gazdasági és társadalmi súlyából következően az ország térszerkezetét alakító **közlekedési hálózat főváros központú jellege továbbra is megmaradt**, nem épültek ki a tervezett gyűrű és haránt irányú elemek, a sugárirányú gyorsforgalmi pályák többsége nem érte még el az országhatárt. A közúti áruszállítás térfelhasználása – különösen az EU kibővítése során megszűnő adminisztratív korlátozások – miatt a nemzetközi tehertranszít forgalom oly mértékben növekedett, amire a hazai közúthálózat és településszerkezet korántsem volt felkészülve; a közlekedési szakterületen belül a településeket keresztező tranzitvonalak jelentik a legnagyobb társadalmi problémát; ebben az értelemben az ország átjárhatósága a legtöbb tranzitirányban nem biztosított. Fontos társadalmi problémát jelent továbbá az úthálózat helyenként és időszakonként tapasztalható telítettsége, zsúfoltsága, illetve a településeket elkerülő útszakaszok hiánya, az alsóbbrendű úthálózat minőségromlása. A nagyvárosok közlekedési problémái – torlódások, parkolási gondok, légszennyezés – a motorizációban fejlettebb országokat idézik, a perifériás területek nehéz megközelíthetősége azonban a fejletlenebb országokkal mutat hasonlóságokat. A közúti közlekedési infrastruktúra fejlesztése számos esetben az élőhelyek feldarabolását, az ökológiai hálózat sérülését okozta.

Sugaras, korszerűtlen szerkezetű és minőségileg kifogásolható úthálózati elemek.

Magyarország **vasúthálózattal** való ellátottsága európai szinten kedvező, a vonalak minőségét tekintve azonban elmaradunk az uniós átlagtól (kétvágányú szakaszok, villamosított vonalak aránya). A pályaállapot miatt a fővonalai hálózat sebességkorlátozásokkal terhelt. A hazai **belvízi hajózás** teljesítménye az uniós átlag alatti értékkel rendelkezik, a gazdasági válság a meglévő részesedés további gyorsuló csökkenését hozta. A hajózás teljesítményét a kevésbé kiépített helyeken jelentősen befolyásolják a természeti tényezők okozta korlátozások.

Térségi közlekedési problémák

Az állandósult forráshiány ellenére a sokszor nem hatékony beruházások és pazarló megoldások megvalósítása, a versenyképtelen rendszerek fenntartása és a fenntartásra rendelkezésre álló források hiánya miatt bekövetkező állapotromlás kezelése jelenik meg a fejlesztésekben, ugyanakkor a nem motorizált közlekedési formák aránya és infrastruktúrája nem megfelelő. A **közútfejlesztés és felújítás finanszírozási feltételei**

Állandósult forráshiány - pazarló megoldások

a **közeljövőre nézve összességében romlanak**, az EU a támogatási intenzitás csökkentését tervezi, a vasúti közlekedés támogatását részesíti előnyben, ezért keresni kell a hazai forrásokat a közúthálózat helyzetének javítására. A magyar kormányzatban is **növekszik a vasúti és intermodális fejlesztési célok prioritása**, azonban az autópálya-fejlesztések körében egyes nyomvonalak megvalósítása elengedhetetlen. Az autópálya-építés olcsóbb alternatívájaként egyes nyomvonalakon gyorsforgalmi utak megvalósítása indokolt.

Az Európai Unió és Magyarország kiemelt stratégiája a **közlekedésbiztonság javítása**, amelynek érdekében Magyarország az elmúlt időszakban számos erőfeszítést tett, kidolgozta 2020-ig szóló programját, és az eredményekért rangos nemzetközi elismerésre is szert tett.

Jelentős lépések a közlekedésbiztonság érdekében

Fejlesztéspolitikai feladatok

- A vasúti közlekedés javítása érdekében alapvető prioritás a vasúti fő- és mellékvonal-hálózat, valamint a regionális mellékvonalak és kiszolgáló létesítményeik korszerűsítése, egyenlő esélyű hozzáférésének biztosítása, megfelelő fenntartása. Kiemelt cél 2020-ra a TEN-T törzshálózat teherszállítási korridorokhoz kapcsolódó vonalain a hagyományos vasúti infrastruktúra átjárhatósági műszaki előírások szerinti fejlesztése a határokig. A vasúti személyi közlekedésben a kitűzött cél az átlagsebesség növelése, a nagyobb városok közötti összeköttetések, minden megyeszékhelyre villamosított vasútvonal kiépítése, valamint a szolgáltatás színvonalának emelése.
- A vasúti áruszállítás részarányának és teljesítményének növeléséhez a szállítási idők csökkentése mellett a kombinált közlekedési módok speciális feltételeinek megteremtése a fő feladat.
- Szükséges a vasúti pályaudvarok rekonstrukciója, a parkolási lehetőségek fejlesztése, a helyi közösségi közlekedés elérhetőségének biztosítása.
- Fontos feladat a pénzügyileg önfenntartó közlekedési rendszer kialakítása..
- A közúti közlekedés tekintetében a TEN-T hálózat hazai 50%-os kiépítettségét figyelembe véve gyorsforgalmi utak építése, illetve gyorsforgalmúvá fejlesztendő út II. ütemű fejlesztése lenne kívánatos.
- Meg kell kezdeni a főváros körüli M0 gyorsforgalmi út hiányzó szakaszainak építését.
- A gyorsforgalmi úthálózati elemmel fel nem tárt, ilyenekkel nem rendelkező térségek, megyék mielőbbi bekapcsolása a hálózatba.
- A közúthálózat átlagos burkolat-állapotának javítása érdekében 2020-ig mintegy 2400 km-t meghaladó 115 kN teherbírású útmegegyesítés és főútfejlesztés szükséges.
- Térségi jelentőségű mellékúthálózatok fejlesztése.
- Intermodális csomópontok létrehozása.
- A nemzetgazdaság érdekeit maximálisan támogató, a mobilitási igényekhez igazodó, közép- és hosszú távon önfenntartó légiközlekedési rendszer kialakítása.
- Légi áruszállításhoz kapcsolódó közútfejlesztés.
- A vízi közlekedés előnyeinek kihasználásához szükséges az elavult járműpark korszerűsítése, a hazai kikötőhálózat EU-normáknak megfelelő kialakítása, a kompok, révek fejlesztése, a teherhajózáshoz kapcsolódó logisztikai központok kedvező közúti és vasúti kapcsolatainak kiépítése.
- További Dunai hidak építése.
- A helyi és helyközi közösségi közlekedés javítása, korszerűsítése, fejlesztése a környezetbarát és kombinált közlekedési módok előtérbe helyezésével.
- A kerékpáros közlekedés részarányának növelése a nagyvárosokban a jelenlegi 2-3%-ról 10%-ra, a kis- és közepes településeken pedig 30%-ra; mintegy 2000 km kerékpárút megépítésével, valamint a kerékpározás népszerűsítésével és az úthálózat kerékpáros-barát fejlesztésével.

- Környezetbarát közlekedés, elektromos mobilitás térnyerésének elősegítése a hozzá kapcsolódó kiszolgáló infrastruktúra kiépítésének támogatásával, népszerűsítésével és városi közösségi közlekedési tervek megújításával.
- Az egészségügyi ellátó intézmények, a köz- és felsőoktatási intézmények, a közgyűjtemények valamint a kutatóintézetek közösségi és kerékpáros közlekedéssel való megközelítésének javítása.

4.1.14 Vagyongazdálkodás

Az 1989-es állami vagyonnak forgalmi értéken kb. egytizede van még a Magyar Állam tulajdonában. A **gazdasági társaságok**nak is körülbelül a **tizede maradt állami, illetve önkormányzati tulajdonban**. Az új **vagyontörvény ezt hivatott védeni**, méghozzá úgy, hogy nemcsak taxatív felsorolja, hogy melyek azok a szigorúan védett vagyontárgyak, amelyekhez most már nem lehet kétharmados parlamenti többség nélkül hozzányúlni, de az is pontosan meghatározásra került, hogy milyen módon lehet őket hasznosítani.

Fejlesztéspolitikai feladatok

- A transzparencia elvét szem előtt tartó nyilvános és kereshető, egységes és hiteles vagyonyilvántartás kialakítása.
- Az állam és önkormányzatok kizárólagos tulajdonát képező, a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyon, illetve a korlátozottan forgalomképes vagyoni körbe tartozó vagyonelemek felhasználásának, kezelésének világos rendezése.
- Az állami tulajdon növelése a közüzemi szolgáltatások terén - a lakosság eladósodásának csökkentésével a belföldi kereslet és foglalkoztatás növelése.
- A munkavállalói tulajdon térnyerésének ösztönzése, ezzel a lakosság tőkeértékeltsége növelhető.
- Az off-shore cégek teljes kizárása a nemzeti vagyon hasznosításából.
- A magántőke csak indokolt, az állam számára is előnyös konstrukció és kockázatmegosztás esetén legyen bevonva a kormány beruházásaiba.

4.2 A gyógyuló és gyógyító Magyarország, egészséges társadalom megvalósítását szolgáló szakpolitikai törekvések

4.2.1 Egészségügy

A **jó egészség** önmagában is jelentős egyéni és társadalmi érték, ugyanakkor **egyéni és társadalmi erőforrás** is. A lakosság jó egészsége a **fenntartható gazdasági növekedés záloga**. Öntudatos, magukért és utódaikért felelős, és azokért cselekvő polgárok lehetnek csak a zálogai a jövő sikeres Magyarországnak. Ennek hátterét és lehetőségét az államnak kell megteremtenie, elsődleges felelősségét azonban az egyénnek kell viselnie. Mindezek alapjaként országos, össz-társadalmi jelentőséggel bír az **egészségvédelem és betegségmegelőzés, a gyógyítás és rehabilitáció**. Lényeges szempont az egészségpolitikai irányok közötti helyes arány megtartása és a megelőzés megfelelő eszközeinek felépítése, fenntartása, fejlesztése.

Az egészségügy kulcsszerepe

A magyar egészségügyi rendszer központi teljesítményproblémája az **erőforrás-allokáció** és az ezzel összefüggő jövedelemelosztás torzulásaiból eredő hatékonysági deficit, amely rontja a hozzáférés és az ellátás minőségét. Az elmúlt évek során a finanszírozás változásával egyidejűleg **gyakran változtak a gyógyszer gyártókra, kereskedőkre vonatkozó szabályok**. A piaci szereplők számára a kaotikus viszonyok

Elérhetőségében és minőségében egyenetlen ellátói teljesítmény

jelentették a legnagyobb problémát, míg a **beteg gyógszerterhei** eközben drasztikusan **emelkedtek**, az Egészségbiztosítási Alap költségvetésében biztosított gyógszertámogatások folyamatos csökkentése mellett. A **belső hatékonysági problémák** az intézményi szolgáltatókra ható **rossz finanszírozási ösztönzőkre**, az egymással **ütköző tulajdonosi érdekekre**, **túlszabályozásra**, **elégtelen koordinációra** vezethetők vissza. Elavult technológiák, pazarló ellátások, az egészségügyi kapacitásokat terhelő szociális ellátások, a népegészségügy háttérbe szorulása és az ellátórendszer kapcsolódási hiányosságai jellemzik a rendszert.

Az **ellátók és az igénybevevők közötti bizalmi töke eróziója** csak tovább súlyosbítja az ellátórendszer gyenge teljesítményét. A jelenlegi egészségügyi rendszer nem biztosítja, hogy ugyanazzal a betegséggel **ugyanolyan színvonalú ellátást kapjon bárki, függetlenül attól, hogy hol lakik**. Az **egészségügy strukturális problémája, hogy a rendszeren belül nehezen meghatározhatók az egyes progresszivitási szintek és a szintekhez rendelt feladatok**. Az **alapellátás** legfőbb gyengesége, hogy az előregedő háziiorvosi kar ideje jelentős részét adminisztrációval tölti, **nincs mód és idő személyesebb kapcsolat kialakítására, valódi prevenció feladatok elvégzésére**.

Területi különbségek tapasztalhatók az ellátásban

2010-ben **forrásjuttatásban részesült** a fekvő- és járóbeteg szakellátó intézmények nagy többsége a tömeges kórházcsőd megakadályozására, valamint kiemelt támogatásban részesült a sürgősségi és a háziiorvosi ellátás. Megkezdődött a működőképességet és az átalakítást akadályozó **szabályozási keretek fellazítása**, illetve kiiktatása (dereguláció), elindult a mélyreható szerkezeti átalakítást támogató **szükségletképzés és kapacitástervezési rendszer** kiépítése.

Az **alacsony fizetések**, a **kiszámíthatatlanság** és a **szakmai perspektíva hiánya** miatt **fokozódó mértékű** az orvosok és egészségügyi szakdolgozók **elváándorlása**, egyre komolyabb ellátási zavarok alakulnak ki. Az elváándorlás dinamikáját sikerült némiképp csökkenteni, de mérete továbbra is aggasztó. További kihívást jelent az alacsony bérek miatt kialakult különböző **diszfunkcionális mechanizmusok**, mint például a **hálapénz rendszerének** működése.

A hazai egészségügy helyzete mellett kiemelt jelentőséggel bír az, hogy a **magyar lakosság egészségi állapota nemzetközi összehasonlításban rendkívül kedvezőtlen**, további problémát okoznak az egészségi állapot térségi és társadalmi egyenlőtlenségei is.

Fejlesztéspolitikai feladatok

- Állami felelősségvállalással az intézmények közötti együttműködést, a struktúraátalakítást és betegút-szervezést támogató intézményrendszer kialakítása.
- Az egészségügyi dolgozók számára reális és kiszámítható perspektívát jelentő, homogén foglalkozási csoportokra kidolgozott életpályamodellek kialakítása, valamint a szakképzési rendszer átalakítása.
- Az egészségügyi és a szociális ágazatban tervezett fejlesztések összehangolása, illetve a kompetenciáik tisztázása.
- Az intézményrendszer fejlesztése: a Budapesti Sürgősségi Központok az Országos Pszichiátriai és Addiktológiai Központ, az Országos Betegjogi és Dokumentációs Központ létrehozása, a sportegészségügy újjászervezése.
- Egészségügyi és szociális szolgáltatások terén tapasztalható területi különbségek mérséklése, különös tekintettel a perifériák egészségügyi ellátásának fejlesztése.
- Új, központosított rendszermodell kifejlesztésével a kórházi beszerzések összehangolása, jelentős megtakarítások elérése.
- Az ágazati informatika új alapokra helyezése és rendszerszintű fejlesztések.
- Az egészségügyi ellátórendszer népegészségügyi szempontokhoz való hatékony

illesztése.

- Koncentrált fejlesztések a szív- és érrendszeri, valamint a daganatos megbetegedések megelőzése és gyógyítása érdekében.
- A népegészségügyi szűrések esetében a Pilot jellegű szűrőprogramok (vastagbéliszűrés, illetve a védőnői méhnyakszűrés) országos kiterjesztésének támogatása.
- A prevenció megerősítése a betegségmegelőzésre összpontosító, egészségtudatos társadalmat építő, hatékony programok alapján.
- A természetes gyógy tényezőkre és hagyományra, a gyógyturizmussal összeköthető épített örökségre és helyszínekre épülő egészségügyi szolgáltatások fejlesztése, a magyarországi egészségipar és egészségturizmus fejlesztése.
- A gyógyszerbiztonság növelése.
- A gyógyszertárak egészségügyi ellátói szerepének erősítése
- A befogadási rendszer transzparenciájának és rugalmasságának biztosítása.
- A betegek jogainak hatékonyabb érvényesítése.
- A primer prevenció elsődleges intézményrendszerének megerősítése.
- Az egészség- és a környezet szoros összefüggésének felismerése és megjelenítése. Környezet- és egészségtudatosságra nevelés.
- Az egészség szempontjainak érvényesítése az állami akciók/beavatkozások során az „egészséget minden szinten, minden szakpolitikában” elvnek megfelelően, kiemelten a közoktatásban, az agrárgazdaságban, az egészséges élelmiszertermelésben, a foglalkoztatásban, a környezetvédelemben, a K+F+I fejlesztésekben, az információs és kommunikációs technológiákhoz kapcsolódó fejlesztésekben, a gazdaságfejlesztésben (KKV-k), valamint az ipar horizontális és átfogó fejlesztése esetében.
- A határon átnyúló betegellátáshoz, az egészségügyi problémák (pl.: járványok, mentés katasztrófa helyzetekben, stb.) határon átnyúló összehangolt kezelése valamint a gyógy-idegenforgalomhoz kapcsolódó fejlesztések támogatása.

4.2.2 Egészségipar

Az egészségipar az ország gazdag **termál- és gyógyvízkészletének, geotermikus adottságainak** hasznosítására alapozva az **egészség megőrzését és helyreállítását**, az **egészségtudatos** életmódot szolgáló termelő és szolgáltató iparágakat kapcsolja egy rendszerbe. Az egészségipar jelentőségét növeli, hogy innovatív és kutatásigényes területei vannak, jelentős, még **részben kihasználatlan külpiaci lehetőségekkel**, és igen komoly, tovább bővíthető **munkaerőbázissal** rendelkezik. Az egészségipar fejlesztése az egészségügyi ellátórendszer működtetését is segítheti. Az egészségipar iránt a fizetőképes keresletet külföldi és a hazai kereslet egyaránt biztosíthatja.

Az egészségiparhoz az ország megfelelő adottságokkal, létező és ismert hagyományokkal rendelkezik, piaca növekvő, folyamatosan felértékelődő, az emberi élettartam növekedése az életminőség javítása iránti igény növekedésével is jár, amelyben az egészség kulcsszempontot képez, amely bővülő fizetőképes keresletet biztosíthat. Az egészségipar pozitív képpel, pozitív attitűddel pozicionálja az országot, emellett eredményei a lakosság egészségi állapotát is javítják, a gazdaság teljesítőképességét pedig növeli.

Fejlesztéspolitikai feladatok

- Természeti gyógytényezőkre és orvosi szolgáltatásokra épülő egészségturizmus fejlesztése.
- Az egészségturizmushoz kapcsolódó minőségi (komplex) turisztikai

Adottságaink komoly egészségipari potenciált jelentenek

Az egészségipar számos járulékos hozzáadékkal segíti az ország fejlődését

kínálatfejlesztés.

- Egészségturizmust generáló, koordináló turisztikai intézményrendszer fejlesztése. Gyógyhelyi TDM szervezetek fejlesztése.
- Geotermikus energia egészségipari hasznosítása, ennek keretében termál-, gyógy- és ásványvizek komplex hasznosítása. Ásványvíz- és gyógyvízpalackozás.
- Balneológiai kutatások, mint a bizonyítékon alapuló orvoslásra építő egészségturisztikai és egészségügyi szolgáltatások háttérének fejlesztése.
- Szépségipar, kozmetikumok megújítása, bővítése.
- Egészségipari innováció a gyógyszeriparban, az orvosi műszergyártásban, a biotechnológiában, a nanotechnológiában, a balneológiában.
- A termál-egészségipar háttérágazataiként az egészségiparhoz kapcsolódó oktatás, a specializált építőipar, az egészségipari klaszterek megteremtése, bővítése.
- Az egészségiparhoz kapcsolódó iskolarendszerű képzések és továbbképzések támogatása és megújítása, fejlesztése.
- Szabadidős, rekreációs és sportgazdaság fejlesztése.

4.2.3 Gyógyszeripar, biotechnológia

Magyarországon a gyógyszeripar, a biotechnológia és az orvosi berendezések és eszközök gyártása a kiemelt, jó növekedési képességgel rendelkező, **nagy hozzáadott értékű ágazatok** közé tartozik. A gyógyszeripar egészére jellemző a magas K+F költség. Mivel az ágazatban világszinten hatalmas a verseny, a vállalatok a K+F ráfordításaik növelésével, illetve magasan tartásával tudnak sikert elérni. Ezzel szemben a **fajlagos K+F ráfordítás tekintetében Magyarország messze elmarad az európai átlagtól**. Az iparág **erősen export-orientált**, termelésének háromnegyedét külföldön értékesíti.

Az ágazat K+F ráfordításának növelése szükséges

Fejlesztéspolitikai feladatok

- Biotechnológiai beruházások magyarországi megvalósításának elősegítése aktív ország marketinggel és befektetés ösztönző programokkal.
- Az élettudományi és biotech oktatás súlyának és színvonalának növelése.
- Élettudományi és gyógyszer- és biotechnológiai kutatási programok támogatása, K+F ráfordítások hatékonyságának növelése, kutatóhelyek nemzetközi súlyának erősítése.
- A gyógyszer- és biotechnológiai K+F munkaerő utánpótlásának biztosítása, a külföldön dolgozó szakemberek Magyarországra vonzása, klinikai kutatóhelyek fejlesztése, megfelelő hasznosítása.
- A gyógyszerfogyasztók egészségtudatosságának növelése, illetve a gyógyszerbiztonság növelése.
- Gyártási tevékenységek munkaerő utánpótlásának biztosítása.
- Az ágazat specifikus szabályozási környezet újragondolása.

4.3 Az élhető és életképes vidék, egészséges élelmiszer-termelés és ellátás megvalósítását szolgáló szakpolitikai törekvések

4.3.1 Vidékfejlesztés

A kölcsönös egymásra utaltságon alapuló, munkamegosztásra épülő **klasszikus vidék-város kapcsolat napjainkra alapjaiban megváltozott**. A városok mára már nem közvetlen vidéki környezetükből szerzik be a mezőgazdasági termékeket, hanem nagy távolságból érkező árukkal helyettesítik ezeket. A városi piacukat veszített, termékeiket reális áron értékesíteni képtelen vidéki települések egyoldalú függőségbe, kiszolgáltatott helyzetbe kerültek a környező városokat ellátó rendszerekkel szemben.

A falvak hagyományos – termelő – szerepköre egyre inkább visszaszorult, ezzel egyúttal gazdasági létalapjuk is jelentősen meggyengült. A szolgáltatások jelentős része tekintetében is romlik a helyzetük. **A falusi porták kihasználatlanok a mezőgazdasági áruterelés, az önellátás szempontjából**. A vidéki munkahelyek száma évek óta csökken, ezzel párhuzamosan **a munkanélküliek, a szociális ellátásban részesítettek aránya folyamatosan növekszik**. Vidéki térségeinkben 2009-re – főleg az ország keleti, észak-keleti és dél-dunántúli térségeiben – összefüggő zónákat alkottak a kiugróan magas munkanélküliséggel rendelkező térségek. A népesedési helyzet katasztrofális képet mutat, a **vidéki térségek többségét elöregedés és a fiatalok elvándorlása sújtja**.

Falvak termelő szerepköre visszaszorulóban

Magyarországon, így a vidéki térségekben is **az egykor még hagyományosnak tekinthető helyi közösségek megbomlóban vannak**. Az **együttműködési készség** általánosan alacsony, csökken a társadalmi-állampolgári **részvétel, a helyi aktivitás**. Mindezek mellett elmondható az is, hogy a vidéki térségek közösségfejlesztő erejének nem egyértelmű mérőszáma a bejegyzett egyesületek, civil szerveződések száma, mindazonáltal ezen szervezetek jelentős közösségformáló, hagyomány- és kultúraőrző szereppel, közösségépítő, társadalomformáló tényezőként szerepelnek, s nem utolsósorban akár még az uniós források elosztásában is szerepet vállalhatnak, mint pl. LEADER Helyi Akciócsoportok. Egyes térségekben a falvak, tanyák kiürülése figyelhető meg, az **értelmiség** nagyon kis számban van jelen. **A vidéki települések önkormányzatai akut működési problémákkal küzdenek**.

Fejlesztéspolitikai feladatok

- Vidéki foglalkoztatás növelése.
- Város-vidék kapcsolatok helyreállítása.
- A vidék gazdaságának több lábra állítása, helyi, térségi gazdasági autonómia erősítése. Gazdaságfejlesztési műhelyek, szervezet- és kapcsolatrendszer kialakítása, erősítése.
- A helyi termelés, feldolgozás és fogyasztás összehangolása, a gazdasági tevékenységek, tranzakciók térségen belül tartása.
- A vidéki népesség egészségügyi ellátásának fejlesztése.
- A vidéki települések, falvak közösségi szolgáltatásainak erősítése
- A vidéki települések infrastrukturális fejlesztése, elérhetőség-javítás.
- A vidék kulturális és épített örökségének megőrzése, helyreállítása, fenntartható fejlesztése, a turizmusba való bekapcsolása.
- A vidékfejlesztés szellemi, szemléleti, kulturális megalapozása, tudásátadás.
- A vidékfejlesztés képzési, szakmai bázisainak kialakítása, erősítése.
- Fontos a helyi termelés, feldolgozás és értékesítés összehangolására ösztönző rendszer kidolgozása. Lényeges a helyben termelt áruk és szolgáltatások helyi értékesítése adóvonzatainak átgondolása, erős csökkentése, esetleg

adómentessé tétele, továbbá a bürokrácia terheinek mérséklése.

- A civil szervezetek és az önkormányzatok kapcsolatainak erősítése, feladatátvállalások ösztönzése.
- A föld és birtokpolitika rendezése.
- A vidékfejlesztés támogatási rendszerének összehangolása (hazai és EU-s források), hogy a lehetséges szinergiák egymást erősítsék.

4.3.2 Agrárgazdaság

Magyarországon az elmúlt húsz évben az agrárgazdaság mély válságba került, s bár az agrárium még most is jelentős szerepet tölt be a nemzetgazdaságban, súlya folyamatosan csökken, sok problémával küzd. **A gazdatársadalom átlagéletkora egyre magasabb,** mára minden harmadik mezőgazdasági foglalkoztatott 50 évesnél idősebb, miközben a 30 évnél fiatalabbak aránya alig éri el a 15%-ot. **Nem elégséges mértékű a termelői összefogás,** nagy a kisgazdaságok kiszolgáltatottsága.

Az agrárgazdaság mély válságban van a rendszerváltás óta

A növekvő import ellenére mezőgazdasági termékeink külkereskedelmi egyenlege pozitív, ugyanakkor **egyre kisebb az exportált agrár- és élelmiszeripari termékek hozzáadott értéke.** 2010-ben az agrár-külkereskedelem pozitív egyenlegének 74%-át az alapanyagok, 19%-át pedig a késztermékek biztosították. **Az európai és a hazai földárak között – minőségtől függően – öt-ötvenszeres különbség van.** Ezen különbségekből adódóan, a spekulációs célú földvásárlások és illegális szerződések komoly veszélyt jelentenek a birtok- és üzemszerkezetre, hazánk földvagyonára, szuverenitására.

Alacsony földárak

Agroökológiai adottságaink változatos termékszerkezetet tesznek lehetővé, ennek ellenére **a mezőgazdaság termelési szerkezete a két főágazat – a növénytermesztés és az állattenyésztés – tekintetében az utóbbi rovására megbomlott.** A vegyes gazdaságok arányának csökkenésével a kivonulók szinte teljes egészében az állattenyésztéssel hagytak fel. Eközben az agrárium harmadik fő területe, a kertészeti termelés mezőgazdasági kibocsátáson belüli részesedése is jelentősen csökkent, s a jól gépesíthető szántóföldi növénytermesztés arányának növekedésével párhuzamosan **csökken a mezőgazdaság élőmunka-igénye.**

Ágazati egyensúlytalanság kialakulása

Fejlesztéspolitikai feladatok

- A termőföldvagyon védelme, a hazai földtulajdon szerzés és használat elősegítése az uniós szabályozással összhangban lévő eszközökkel.
- Az állam kezelésében lévő nemzeti földvagyon nemzetstratégiai célokat, közérdeket szolgáló felhasználása. A fiatalok gazdálkodóvá válásának, a helyben lakó gazdálkodók földhöz jutásának segítése.
- A termőföld-kivonások korlátozása, a felhagyott területek újrahasznosítása.
- A földügyi adatbázisok egységesítése, aktualizálása.
- A természeti erőforrásokat és a biodiverzitást megőrző, a termőhelyi adottságokra építő területhasználat, termelési szerkezet és agrotechnika.
- Magasabb hozzáadott értéket előállító és nagyobb foglalkoztatást biztosító ágazatokra és gazdálkodási formákra épülő termelési szerkezet kialakítása.
- A növénytermesztés-állattenyésztés egyensúlyának helyreállítása.
- Fiatal gazdák támogatása, demográfiai földprogram végrehajtása.
- Kertészetek korszerűsítése, támogatása.
- A fenntarthatóság követelményeit teljesítő, a foglalkoztatást biztosító gazdálkodási formák, családi gazdaságok és társulásaik segítése. A középbirtokok szerepének a megerősítése, átlátható üzemszerkezeti szabályozás, a tulajdonlás és

földhasználat közelítésének ösztönzése.

- A több lábon álló és az ökológiai gazdálkodás erősítése, GMO-mentes mezőgazdaság fenntartása.
- Az erdők egészségi állapotának megőrzése, az erdőtelepítések ütemének növelése a Nemzeti Erdőprogramban meghatározott 27%-os erdősültség érdekében, elsősorban az őshonos, illetve az adott erdészeti tájba illeszkedő fajok alkalmazásával. Őshonos fajokból álló természetes vagy a természeteshez közel álló erdőtársulások megőrzése, területüknek a termőhelyi tényezők függvényében történő növelése.
- Az erdők környezeti, gazdasági és szociális szolgáltatásainak hosszú távon való biztosítása többcélú, tartamos (fenntartható) erdőgazdálkodással. A fenntartható gazdálkodáshoz fűződő társadalmi érdekek és a tulajdonosi, ill. a gazdálkodói érdekek közötti összhang megteremtése.
- Halgazdálkodás támogatása, halgazdálkodásra épülő feldolgozás erősítése.
- A klímaváltozás hatásainak mérséklése az öntözés fejlesztésével és széleskörű elterjesztésével, víztározóink öntözési célú hasznosításával, illetve a szárazságot, vagy más extrém időjárási körülményeket jobban viselő fajtaállomány alkalmazásával.

4.3.3 Élelmiszergazdaság, élelmiszeripar

A hagyományosan exportra is termelő magyar élelmiszeripar, és ezáltal közvetve a magyar mezőgazdaság is, a spontán privatizáció, majd a piacliberalizáció következtében **mind belföldön, mind külföldön nagymérvű piacvesztést szenvedett el, mely uniós csatlakozásunk után csak súlyosbodott.** Már alapvető élelmiszerekből is részben importáló országgá váltunk. **A kiemelkedően magas ÁFA szintből fakadó versenyhátrány ellehetetleníti hazai agrárgazdaságunkat és élelmiszeriparunkat.**

Jelentős
piacvesztés

Magyarországon az **eddig stratégia az alapanyag-termelés fejlesztésére koncentráltak**, az élelmiszeripar folyamatos és minőségi alapanyag-ellátására a termelők nem voltak képesek, az élelmiszeripar tőkeereje alacsony maradt, technológiai előrelépés nem volt, ezért az import szabadon szerzett piacot. **Az élelmiszeriparban belül a foglalkoztatás 2002-2009 között 25%-kal csökkent,** de az ágazat nemzetgazdaságon belüli részesedése a GDP és a beruházások területén is visszaesett. Az élelmiszer ágazatban **alacsony az együttműködési készség mind horizontálisan, mind vertikálisan.** Alapvető érdek a **teljes élelmiszerlánc (alapanyag-feldolgozás-végtermék) újraélesztése, kiépítése, helyzetének stabilizálása, életképességének, versenyképességének növelése.**

Jelentősen
csökkenő
foglalkoztatás

Fejlesztéspolitikai feladatok

- Jó minőségű, egészséges és biztonságos élelmiszerek előállítás.
- Az élelmiszerlánc lerövidítése, élelmiszer-önellátás, belső piacok visszaszerzése, fogyasztói tudatosság növelése.
- Az élelmiszer-előállítás és -kereskedelem irányának megváltoztatása a helyi-regionális-országos ellátás-export rangsor alapján haladva.
- A termékek hozzáadott értékének és exportjuknak növelése.
- Feldolgozóipari kapacitások megőrzése, bővítése. Helyi feldolgozás erősítése, kisebb léptékű (családi) speciális feldolgozó kapacitások létrehozásának támogatása.
- Az élelmiszerbiztonság magas szintű megteremtése és fenntarthatósága.
- Hazai ellátásból fedezhető élelmiszer import visszaszorítása.

4.4 A kreatív tudástársadalom, korszerű gyakorlati tudás, K+F+I elérését szolgáló szakpolitikai törekvések

4.4.1 Infokommunikációs technológiák (IKT)

Az infokommunikációs technológiák (IKT) szektorának meghatározó szerepét jelzi, hogy a 2000-2010 közti időszakban ez az iparág adta a hazai gazdasági növekedés csaknem 25%-át. Az IKT szektor szerepe túlmutat önmagán, gazdasági, állam- és közigazgatási, valamint társadalmi szinten is kiemelt hatása van a termelékenységre, versenyképességre, innovációra, az esélyegyenlőségre és az életminőségre.

IKT szektor kiemelt jelentőségű, komoly multiplikátor hatása van

Az IKT világszerte folyamatos növekedést mutat, az európai IKT piac évi közel 3%-os növekedési ütemmel fejlődött az elmúlt években. A közép-kelet európai régióban az IKT és távközlési piacok méretét, az egy főre jutó költség GDP-hez viszonyított arányát tekintve Magyarország tartja régiós második-harmadik helyét, de pozíciója a régió többi országához képest a hazai piac mérsékelt növekedése következtében romlott. A gazdasági válság miatt az IKT szektorban általában véve stagnálás volt tapasztalható.

Az ágazat folyamatos fejlődése

Az IKT szektor gyors változásából fakadóan a képzési rendszerek mind a felsőoktatás, mind a szakképzés esetében lassabban reagálnak az IKT szektor elvárásaira. A magyar munkaerőpiacon minőségi és mennyiségi informatikai szakemberhiány mutatkozik. Az IKT szektor gyors technológiai változása és a piaci visszaesés miatt állásukat elvesztő IT-szakemberek nehezen tudnak visszakerülni korábbi állásukba, a szaktudás elavulási ciklusa rövid, 9-12 hónap.

IKT gyors fejlődése megköveteli az oktatás-képzés gyors változásait

Az IKT szektor K+F+I teljesítménye összességében elmarad a régióbeli versenytársaktól, de egyes területeken messze kiugró eredményekkel és mutatókkal rendelkezik, nem csak a régiós, hanem európai összehasonlításban is (kutatási hálózati infrastruktúra; szuperszámítástechnika és erre alapozott komplex rendszerek és hálózatelemzés; adatbiztonság és adatmentés, térinformatika, 3D és játékfejlesztés). Gyenge a vállalatok közti együttműködési hajlandóság, a klaszterekben ritkán vannak jelen tudásintenzív szervezetek. A szektort nagymértékben befolyásoló kockázati tőkebefektetés volumene és az aktív informális befektetők aránya alacsony.

Hazánk mind a lakossági, mind pedig a KKV internet hozzáférés, használat és felhasználói ismeret terén jelentős lemaradásban van az uniós átlaghoz képest és mindez igaz az e-kereskedelmi, e-közigazgatási penetrációra is. A digitális írástudatlanság felszámolása fontos, hiszen a digitális világban való jártasság versenyképesebb munkaerőt, igényesebb fogyasztót jelent, amelynek eredményeként nemzetközi vállalkozások számára Magyarország újra vonzóvá válhat. Az IKT eszközök és megoldások vállalaton belüli használatában is jelentős a lemaradás. Kevés azoknak a vállalkozásoknak a száma, amelyek belső, illetve külső hálózatokkal rendelkeznek.

A digitális írástudás szintje hazánkban még mindig alacsony

Az infokommunikációs technológiák célja az emberek életminőségének javítása, tudásuk szélesítése, a különböző fejlettségű és gazdasági erejű földrajzi területek polgárai között a társadalmi esélyegyenlőség megteremtéséhez való hozzájárulás, illetve az attól való elzártságból adódó „digitális szakadék” felszámolása. Az állam felelőssége tehát, hogy a digitális ökoszisztéma ne billenjen ki tartósan az egyensúlyi állapotból: legyen elég felhasználó, épüljön ki a szükséges infrastruktúra, legyen elérhető sok hasznos és felhasználóbarát szolgáltatás és legyen erős, a gazdaság más területeinek fejlődését is katalizáló infokommunikációs szektor.

Fejlesztéspolitikai feladatok

- Kapcsolatrendszerek erősítése, építése (egyetem-kutatóintézet-ipar), klaszterek, platformok működésének támogatása.

- Digitális írástudatlanság csökkentése
- IKT szakember hiány mérséklése a felsőoktatási képzések, átképzések vonzóna tételével, a kibocsátás mennyiségi és minőségi növelésével.
- A KKV-k IKT használatának ösztönzése, támogatása, IKT megoldásokhoz való hozzáférési lehetőségek bővítése.
- KKV-k fejlesztése az e-kereskedelem terén (online beszerzés és kereskedelem);
- Digitális infrastruktúra fejlesztése: új generációs hozzáférési hálózatok (NGA) fejlesztése.
- Az informatikai oktatás modern eszközrendszerének megteremtése és az alkalmazások használat-orientált megjelenésének támogatása.
- Szabad szoftverek bevezetése a központi közigazgatásban és a helyi önkormányzatokban.
- Állami e-szolgáltatások, e-közigazgatás fejlesztése: a vállalkozások és a lakosság számára gyors, egyszerű és költséghatékony elektronikus ügyintézés feltételeinek megteremtése.
- A digitális írástudatlanság felszámolása a lakosság körében, különös tekintettel a legnagyobb lemaradásban levők körében (az idősek, hátrányos helyzetűek, kisteleplülésen élők és alacsony végzettségűek körében). Fontos a másodlagos digitális írástudás elterjesztése, a távmunka és digitális közmunka fejlesztése.
- Képzési és motivációs programok, a piaci igényekhez igazodó, a piaci szereplők bevonásával zajló tovább- és átképzési programok támogatása.

4.4.2 Kutatás + fejlesztés + innováció (K+F+I)

A 2009. évi európai innovációs index (EIS) alapján Magyarország a mérsékelt innovátorok csoportjába tartozik, **innovációs teljesítménye jóval az EU27 átlaga alatt van**, de növekedésének üteme meghaladja azt. Magyarországon az innovációt megalapozó kutatás-fejlesztési ráfordítások mértéke 2001 óta a GDP 1%-át alulról közelítette, azt egyértelműen csak 2009-ben haladta meg (1,15%). **Az EU átlaga 1,9%**. Nem javultak az innovációs jelzőszámok, **lemaradás** tapasztalható a szabadalmaztatás, a műszaki szakember képzés és a vállalati innováció terén. Hazánkban a vállalkozások nagy részének mindennapi tevékenységében az **innováció nem játszik még olyan szerepet**, mint az EU-tagállamok többségében. Magyarország az átlagnál viszonylag **jobb teljesítményt nyújt a gazdasági hatások indikátorcsoportban**, gyengébbet pedig az innovátorok, a finanszírozás és támogatás, illetve a szellemi tulajdon hasznosítása indikátorcsoportban. Az OECD országokban a legtöbb doktori fokozatot műszaki és természettudományos szakterületen adják ki. **Hazánk ebben a tekintetben is messze elmarad** a műszaki fejlődést fontosnak tartó országoktól.

Hazánk K+F teljesítménye alacsony

A nemzetközi összehasonlításban a **hazai innovációs rendszer egyes elemei fejletlenek és/vagy rossz hatékonyságúak**, másrészt a **kapcsolatuk és az együttműködésük intenzitása, minősége elégtelen**. Jelentős problémát okoz a **kutatói elvándorlás**, mind az akadémiai szféra, mind vállalati szféra irányából külföldre, emiatt szükséges kialakítani a megfelelő ösztönzőket, amelyekkel a folyamat megfordítható. (Kutatói életpálya népszerűsítése; kutatási feltételek javítása; a kutatói bérezés legalább az európai átlagot elérő szintre helyezése, azt ezt akadályozó szabályozók megszüntetése.)

Mindezek mellett a régióbeli versenytársakhoz képest kimagaslóan **jó a kutatóintézetek minősége** (mind az akadémiai és felsőoktatási intézetek, mind a vállalati kutatóhelyek) és a **rendelkezésre álló mérnökök és tudósok száma**, valamint a millió lakosra jutó **szabadalmak és egyéb védett szellemi termékek száma**. A legtöbb kutató a felsőoktatási (17 332 fő), majd a vállalati (12 220 fő), végül az akadémiai (6148 fő)

kutatóhelyeken dolgozott, ez az a kutatóbázis, amely nélkül a K+F+I rendszer működtetése elképzelhetetlen.

Fejlesztéspolitikai feladatok

- Magyarország K+F+I ráfordítása folyamatos növekedéssel az évtized közepére a GDP 1,5%-a legyen, az évtized végére közelítse meg 2%-ot.
- Az összesített innovációs mutató alapján mért teljesítmény érje el az EU-átlagot, a következő ciklusban érje el az EU-országok felső harmadát.
- A magasabb szellemi hozzáadott értéket biztosító munkahelyek létrehozása, bővítése.
- A hazai KKV-k innovációs törekvéseinek támogatása.
- A K+F+I infrastruktúra, a szakterületi adatbázisok elérésének megerősítése és összehangoltabb kihasználása. Tudományos és Technológiai (TÉT) Observatórium továbbfejlesztése, regionális kiterjesztése, a közfinanszírozású K+F+I támogatások nyilvántartásának megteremtése. Ösztönző K+F+I jogszabályi és adópolitikai környezet kialakítása.
- Hazai vállaltok innovációs potenciáljának feltérképezése és mérhetővé tétele.
- Összehangolt K+F+I stratégia kialakítása. Egységes és megújított K+F+I támogatási rendszer kialakítása a felsőoktatási intézmények és az akadémiai kutatóhelyek stabil alap kutatás finanszírozásának megteremtésével és a közvetlen piaci hasznosítást célzó innováció kiemelt támogatásával. A támogatási rendszerhez szükséges szervezetfejlesztések támogatása a felsőoktatási intézmények és az alap kutatást végző kutatóhelyek esetében.
- A kutatói utánpótlást biztosító támogatási rendszerek kialakítása.
- Az innovációs folyamatokat támogató szervezetrendszer megerősítése.
- Kiemelten szükséges kezelni az európai kompetencia központokhoz, mint a CERN, az ESA, az EMBO, az ELI, az ITER, az ESS valamint kutatóegyetemi szövetségekhez (pl. LERU) való csatlakozást.
- A népesség digitális kompetenciájának fejlesztése.
- A fizetős tudományos tartalmakhoz való hozzáférés tartós hozzáférés biztosításának javítása valamint a tudományos publikációk nyitott hozzáféréseinek (open access) megteremtése.
- A kutatási célú hálózati alpinfrastruktúra és a szuperszámítástechnikai (HPC) kapacitás folyamatos megújítása.

4.4.3 Kreatív ipar

A **kreatív ipart** jellemzően az alábbi **szektorok** alapján határozzák meg: elektronikus és nyomtatott sajtó, reklám- és hirdetési ipar, film és videó, szoftverkészítés és digitális játékfejlesztés, építészet, könyvkiadás, zene, előadó-művészet, képzőművészet, iparművészet, formatervezés és divattervezés, művészeti és antik piac, kézművesség. A tudás-intenzív társadalmakban a **kreatív gazdaság** az egyik **legmeghatározóbb versenyképességi tényező**, amely jelentősen hozzá tud járulni a nemzeti össztermékhez is. Fontos versenyképességi potenciál lehet, hogy a kelet-közép-európai régióban még nem alakult ki a **kreatív gazdaság centruma**, van lehetőség tehát arra, hogy Magyarország ebben központi szerepet töltsön be.

Magyarország, a kreatív ipar központjává válhat

Fejlesztéspolitikai feladatok

- Tőkebeáramlás, kockázati tőkéhez való hozzájutás segítése.
- Kreatív szektort segítő inkubátorházak és tanácsadás létrehozása, valamint az

innovatív termékek, eljárások, technológiák, szolgáltatások támogatása.

- A képzés, az ipar, a kutatás és a menedzsment összekapcsolása kreatív együttműködések keretében.
- Kreatív Expo, regionális szintű események támogatása.
- Már létező mikro- és kisvállalkozásoknak, kreatív cégek szolgáltatásainak és termékeinek, nemzetközi aktivitásának támogatása.
- Tudástér, nyilvános információs portál kialakítása.
- Kreatív klaszterek kialakítása, meglévő ernyőszervezetek és természetes klaszterek fejlesztése, nemzetközi szintre emelése.
- A filmipar, mint a kreatív gazdaság egyik kulcsiparágának további támogatása.
- Az innovációt és a kreatív ipart megalapozó készségek és kompetenciák fejlesztése, tehetséggondozás.
- Kulturális intézmények szerepének erősítése a kreatív ipar - kulturális ipar területén.

4.4.4 Közoktatás

A fiatalok egyötöde **funkcionális analfabétaként**, több mint 23%-a **középfokú végzettség** vagy **szakképzettség nélkül** hagyja el iskoláit. Az iskoláskor kezdetén tapasztalható gyermekek közötti **2,5 évnyi fejlettségbeli különbséget** ténylegesen csökkenteni képtelen, a benne dolgozó anyagi és társadalmi megbecsülést tekintve **általánosan frusztrált, és elégedetlen pedagógus társadalom** megújulási képessége folyamatosan amortizálódik. A köznevelési intézményhálózat léptékét hozzá kell igazítani a tanulói létszámhoz. Az alapfokú oktatás minősége gátolja a diákok későbbi eredményességét, mert nem képes az alap tudásszint garantálására. A társadalom értékvesztettségén pedig akkor lehet változtatni, ha a nevelésre az eddigieknél jóval nagyobb figyelem összpontosul.

Az oktatási rendszert fenntarthatóvá kell tenni

Az új, 2011 decemberében elfogadott Köznevelési Törvény kimondja, a **köznevelés közszolgálat**, melynek általános kereteit és garanciáit az állam biztosítja. Egyik kiemelt célja, a **társadalmi leszakadás csökkentése** az oktatás-nevelés eszközeivel, és a **tehetséggondozás**. A tehetségek folyamatos segítése, a **piac-érzékeny tehetségfejlesztés** a nemzet egészének kiemelten fontos érdeke és feladata. Magyarország gazdasági kibontakozása a tudás- és képességigényes ágazatok fejlesztésével valósulhat meg. Ezen ágazatok fejlődése szempontjából kulcsfontosságú, hogy az adott tudás- és képességtartalomban kiemelkedő teljesítményre képes fiatalok, a tehetségek felszínre kerüljenek, tehetségük kibontakozhasson, hasznosulhasson. Fontos, hogy a tehetségek pályájukon kellő és folyamatos segítséget kapjanak és így mindezek révén Magyarország képes legyen megtartani a legkiválóbb tehetségeit. A tehetségek segítése gazdasági, esélyjavító és társadalomépítési program kell legyen. A tehetségek segítése és fejlesztése az életpálya helyes irányba terelését, az életpálya sikerességének segítését, az innováció és kreativitás ösztönzését és elterjedését, a gazdasági növekedést, a magasabb versenyképességet, az esélyegyenlőtlenségek csökkentését, a magasabb társadalmi mobilitást, a hátrányos helyzet leküzdését és a kistérségek, valamint az egész társadalom kohézióját egyaránt szolgálják, így egységbe szervezve jelentős potenciális kitörési pontot jelent Magyarország számára.

Tehetséggondozás, tehetségsegítés, fejlesztés

Fejlesztéspolitikai feladatok

- Pedagógus életpálya-modell és új pedagógusképzés, továbbképzési rendszerkidolgozása, bevezetése.
- Új Nemzeti Alaptanterv fokozatos bevezetése 2015-ig, valamint Köznevelési Hídprogram működtetése.
- Egységes, átlátható tankönyvpiac, állami irányítású terjesztéssel.

- Ágazatirányítás és fenntartói rendszer hatékonyságának és eredményességének növelése.
- Az egész életen át tartó tanulás kezdő szakaszának megerősítése, a nevelés szakmai-tartalmi-módszertani-intézményi fejlesztése, óvodai férőhelyek bővítése, újak építése
- Az oktatás és a képzés minőségének és hatékonyságának javítása az akkreditációs-, ellenőrzési- és minőségirányítási-, mérés-értékelési- és szaktanácsadási rendszer, valamint az infrastrukturális fejlesztések révén.
- Halmozottan hátrányos helyzetű, SNI-s, nemzetiségi, migráns és roma gyermekek oktatását/ nevelését elősegítő feltételek folyamatos javítása, az inkluzív nevelés, valamint az aktív állampolgárság és önkéntesség elterjesztése.
- Egészséges, egészségtudatos életmódra nevelés; a mindennapos testnevelés bevezetése és az ehhez szükséges feltételek korszerűsítése, megteremtése. A tömegsport megvalósítása az oktatás-nevelés világában.
- Nyelvoktatási stratégia elfogadása, bevezetése és működtetése, idegennyelvi kompetenciák fejlesztése.
- Nagyobb hangsúly helyezése a matematika, természettudományos, műszaki és informatikai, kompetenciák fejlesztésére.
- Iskolai tehetséggondozás, hosszú távú tehetségsegítő, fejlesztő programok indítása, folyamatosságuk biztosítása Magyarországon és a határon túli magyarság körében is.
- Egész életen át tartó tanulás és mobilitás támogatása, a tanulás tanulásának támogatása, pályaorientációs rendszer kiépítése, életpályaépítési kompetenciák fejlesztése, tanári- és diák mobilitás támogatása.
- Nagyobb hangsúly helyezése a pénzügyi ismeretek oktatására.
-

4.4.5 Szakképzés és felnőttképzés

Az elmúlt évtizedek folyamatos szakképzési reformsorozata ellenére **az iskolarendszer kibocsátása szerkezetében és mennyiségében is egyre távolabb került a munkaerőpiac szakemberigényétől**, munkaerőhiányt és pályakezdőket sújtó munkanélküliséget eredményezve.

A szakiskolák sikertelensége egyértelmű, **minden ötödik gyerek szakképzettség megszerzése nélkül hagyta el a szakiskolát**. A szakképzés neuralgikus pontja a szakmai vizsga, amelyet igen sok kritika ér. Az oktatás expanziójának következtében a szakmunkás életpálya jelentős presztízsveszteséget szenvedett. **A kétkezi munka leértékelődött, egyes ágazatokban** (építőipar, gépipar) **szakmunkáshiány alakult ki**, miközben egyre többen szereztek a munkaerőpiac által nem igényelt szakképesítést. Egyre inkább fokozódik a strukturális munkaerőhiány, a szakképzett, illetve speciális szakértelemmel rendelkezők elvándorlása, amely egyre több ágazatban okoz problémát, és akadályozza meg a növekedést.

A szakmunkás életpálya presztízsvesztesége

A hatékonyabb feladatellátás érdekében térségi integrált szakképző központokba (TISZK), szerveződött iskolák esetén sokszor **nem történt tényleges integráció, a TISZK-rendszer létrehozása csak részben érte el eredeti célját**, működése átláthatatlan és ellenőrizhetetlen. Megkerülhetetlen kérdés a TISZK hálózat teljes átalakítása. A felnőttképzés nem tudja a gazdasági igényeknek megfelelően korrigálni a szakképzési rendszer említett hiányosságait, a **megvalósuló szakképzés minősége egyenletlen, a megszerzett szakmai tudás és gyakorlat bizonytalan**. A képzések jelenlegi támogatási rendszerépedig nem feltétlenül ad elsőbbséget a gazdaság által igényelt szakmaszerkezetnek.

A szakképzés szereplői önmagukban, a szakképzés rendszerén belül nem képesek a kétkezi szakmák presztízisének helyreállítására, ehhez minden érintett szereplő

összehangolt együttműködése szükséges. Kiemelt szerepű az általános iskolai oktatás során az értékorientált nevelés, a pályaeorientáció, illetve fontos külső feltétel a gazdaság megerősödése.

Fejlesztéspolitikai feladatok

- A szakképzési rendszer átláthatóságának és kontrollálhatóságának biztosítása, az adminisztrációs terhek csökkentése. A szakképzések szakmai tartalmának és a képzési időnek rendszeres felülvizsgálata, a munkaerőpiac igényeinek és visszajelzéseinek felhasználásával.
- Az iskolai rendszerű szakképzésben a duális képzés elterjesztése, a feltételrendszer biztosítása, a gyakorlati képzés hatékonyabbá tétele. Hatékony pályakövetési rendszer szolgáltatson adatokat a rendszer önfejlesztéséhez, a munkaerőpiaci igények kielégítéséhez
- Mindenki által hozzáférhető, hatékony pályaeorientációs rendszer, amely elősegíti a munka-erőpiac és az egyén számára is megfelelő korai pályaválasztást, csökkentve a lemorzsolódást és a pályakezdők munkanélküliségét
- Hatékony és rugalmas szakképzési rendszer, amely mind a kibocsátás szerkezetében, mind a képzések tartalmában és minőségében megfelel a munkaerőpiac igényeinek
- Az első iskolai rendszerű szakképzésben legyen hangsúly a szakmai kompetenciákon kívül az alap- és kulcskompetenciák fejlesztésén - ide értve legalább egy idegen nyelv ismeretét -, ezzel csökkentve a lemorzsolódást és a korai iskolaelhagyók számát, valamint megalapozva az életen át tartó tanulást, a szakmai és kulcskompetenciák további fejlesztését
- Változatos módszertani eszköztár és magas szakmai színvonal elérésének segítése a szakképzésben pedagógusként, oktatóként részt vevő valamennyi szakembernél
- Az általános iskolákban a sikeres szakiskolai képzés elősegítése érdekében a közismereti tárgyak megfelelő színvonalú elsajátítása.
- A felnőttképzés rendszerszintű fejlesztése, minőségének és tartalmának javítása, amelynek fő célja, hogy a felnőttképzés jobban megfeleljen a munkaerőpiac valós követelményeinek, igényeinek, valamint, hogy a képzésből kikerülők az iskolai rendszerű szakképzéssel egyenértékű, a gazdaság igényeinek megfelelő, szakmai tudással, kompetenciákkal rendelkezzenek.
- A megfelelő minőség biztosítása érdekében fontos olyan követelményrendszer kidolgozása és bevezetése, amelynek révén a minőségi oktatást biztosítani nem tudó intézmények létezésük megszűnik.
- A távoktatást az eddigi tapasztalatok alapján szükséges hatékonyabbá tenni és kiterjeszteni.
- A szakképzési és felnőttképzési rendszeren belül olyan programokat kell indítani, amelyek támogatják a fogyatékos és megváltozott munkaképességű személyek képzését, nyílt munkaerő-piaci elhelyezkedésük érdekében.

4.4.6 Felsőoktatás

A gazdasági válságból adódó pénzügyi kényszerek a közpénzekkel való hatékonyabb gazdálkodásra intenek, és az **állami szerepek újragondolását** igénylik. Az elmúlt két évtized felsőoktatási expanziójának mellékhatásai (minőségi infláció, **fenntarthatatlan finanszírozási rendszer**, működési hatékonysági problémák) az állami támogatási rendszer új alapokra helyezését, a **magánforrások** növekvő bevonását teszik szükségessé.

Az OECD felmérése alapján a **felsőoktatási ágazat 2030-ig várható főbb nemzetközi**

Az ágazat fenntartható finanszírozásának biztosítása

A felsőoktatás nemzetközi és

tendenciái lesznek:

hazai tendenciái

- **A hallgatói részvétel** mennyiségi növekedése, ahol a nők lesznek többségben illetve a hallgatói összetétel változatosabbá válása (nemzetközi, idősebb, dolgozó, részidős hallgatók).
- Az **oktatói pálya nemzetközibbé válik**, de döntően a nemzeti keretek adta struktúrában. Az **egyre szakosodó képzés specifikusabb szakértelmet, speciális foglalkoztatási formákat kíván**.
- A K+F nemzetközivé válásával az elszigetelt kutatóközpontok helyett a **minél szélesebb (minden régiót érintő) kiválósági hálózatok létrehozása lesz a jellemző**.
- A magán-felsőoktatás térnyerése mellett, **a piaci típusú mechanizmusok válnak jellemzővé a felsőoktatás-irányításban a teljesítményalapú és versenyelvű finanszírozás által**.
- A **felsőfokú végzettségűek részarányának növekedése** együtt jár annak **pozitív jóléti és gazdasági hatásaival**, ám a kimaradó társadalmi csoportok komoly felzárkóztatási kihívást jelentenek.

A **hazai felsőoktatás** számára az európai felsőoktatási térség részeként – néhány eltérő sajátossággal és tendenciával ugyan – **a fenti trendek alkalmazhatók**.

Magyarországon a következő 10 évben a jelenlegi **beiskolázási szokások drasztikus változása** várható, az intézmények számára reális célkitűzés **a hallgatószám szinten tartása** lehet: az alsóbb korosztályú csoportok aránya zsugorodni fog, a kiesést az **egész életen át tartó tanulást** (Life Long Learning) választó csoportok pótolhatják. Az elmúlt 3 évtizedben **a külföldön tanuló diákok száma egyre gyorsuló ütemben növekedett** és felsőoktatás-politikai célkitűzés a külföldi részképzésben résztvevő hallgatók szintjének szignifikáns emelése. **A felsőfokú végzettség versenyelőnyt jelent** a magyar munkaerőpiacon, ugyanakkor a **diplomás munkanélküliség** az elmúlt évtizedben háromszorosára nőtt.

A negatív demográfiai tendenciák a beiskolázásokra is kihatnak

Fejlesztéspolitikai feladatok

- **Stratégia.** A piaci igényekre és lehetőségekre tekintettel lévő, a társadalmi elvárásoknak megfelelő és hosszú távon fenntartható, nemzetközi szinten is versenyképes felsőoktatási rendszer megteremtéséhez el kell készülnie a nemzeti felsőoktatás középtávú szakpolitikai stratégiájának.
- **Tervezés.** Erősíteni szükséges a professzionális központi oktatáspolitikai tervezést összehangolva a kormányzati ágazati és területi szintű tervezés céljaival. Ennek felelőse a Felsőoktatási Tervezési Testület, amely összefogja a felsőoktatás összes szereplőjét, és közreműködik az oktatáspolitikai szakmai koordinációjában a felsőoktatási tervezési információs rendszerek segítségével.
- **Finanszírozás.** Az állami forrásokat hatékonyabban elosztó, a teljesítményre, a fejlesztésre és a fejlődésre való képességre, valamint a versenyképességet erősítő logikára épülő finanszírozást kell bevezetni. Ehhez a hiteltípusú állami támogatások (diákhitelzés, fejlesztési alapok) becsatornázása válik szükségessé. Az önfinanszírozó felsőoktatási intézmények kialakítása érdekében biztosítani szükséges az intézmények számára a saját bevétellel való gazdálkodás lehetőségét (mind a képzési, mind a K+F+I területen) és az ennek megfelelő gazdasági-szervezeti formát szükséges kialakítani.
- **Szervezeti forma és szabályozás.** A kutatási és felsőoktatási tevékenységek sajátosságait figyelembe vevő, a finanszírozásban a kutatási bevételeket autonóm módon kezelő, a pályázati és beszerzési rendszerekben hatékonyan részt venni képes szervezeti forma és kapcsolódó szabályozás kialakítása a kutatóintézetek és a felsőoktatási intézmények számára.
- **Oktatói és kutatói utánpótlás** Az oktatói és kutatói utánpótlást biztosító

finanszírozási és bérezési rendszer kialakítása szükséges, az rugalmas és teljesítmény alapú javadalmazást akadályozó szabályozók megszüntetése szükséges”

- **Intézményrendszer.** Az állami felsőoktatási intézményrendszer és az általuk végzett oktatási, kutatás-fejlesztési és innovációs tevékenységek hatáskönnövelése érdekében a tartósan – regionális illetve ágazati területen – együttműködő egyetemek, főiskolák szorosabb és világosabb feladatmegosztását, intézményi közösségeit, indokolt esetekben pedig szervezeti integrációját kell megteremteni.
- **Minőség.** A felsőoktatás minőségi fejlesztése egyrészt a mindenkire kötelező minőségi követelmények betartatásán, másrészt a kiemelkedő teljesítményt nyújtó szereplők további ösztönző támogatásán alapszik. Ennek érdekében működtetni kell a nemzeti felsőoktatási kiválóság rendszerét, valamint a folyamatos értékelést biztosító minőségirányítási rendszereket. A felsőoktatás minőségi fejlesztése érdekében fontos a felsőoktatási intézmények nemzetközi megjelenésének támogatása.
- **Az élethosszig tartó tanulás támogatása.** Fontos az egész életen át tartó tanúláshoz szükséges kompetenciák megerősítése és a mobilitás növelése, a felsőoktatás és a gazdaság kapcsolatának támogatása, a felsőoktatás és a munkaerő-piac kapcsolatainak javítása, a távoktatás és e-egyetem / e-tanulás fejlesztése, az oktatási és képzési szintek közötti átjárhatóság és átláthatóság növelése, rugalmasabb tanulási utak kialakítása a felsőoktatás és a szakképzés között
- **Esélyteremtés és gondozás.** Mind a felsőoktatáshoz való hozzáféréshez, mind a diplomaszerezéshez vezető úton a szociális rászorultság és az egyéni teljesítmény szempontjainak kell meghatározniuk a felsőoktatás rendelkezésre álló eszközrendszerét. A hallgatói szolgáltatások – önálló tanulást segítő kapacitások, karrier- és életpálya tanácsadás, sportszervezés – fejlesztésével kell javítani a tanulmányi előmenetelt, az elhelyezkedés sikerességét, valamint a mentális és fizikai felkészültséget.
- **Területi dimenzió:** Szükséges oldani a felsőoktatás Budapest-központúságát és ennek megfelelően megteremteni a konvergencia régiókban található intézmények célzott fejlesztését a ténylegesen betöltött társadalmi-gazdasági szerepnek megfelelően. A területpolitika és a közlekedésfejlesztés keretében biztosítani szükséges az azonos felsőoktatási térséghez, zónához tartozó, együttműködő vagy integrált intézmények közötti közlekedési kapcsolatok javítását, valamint a felsőoktatási intézmények közösségi közlekedéssel és kerékpárutakkal való elérhetőségét.
- A fogyatékos személyek felsőoktatási rendszerben történő képzése, diploma szerzése érdekében folyamatosan javítani szükséges azokat a személyi és tárgyi feltételeket, amelyek biztosítják a felsőoktatási tanulmányok sikeres befejezését.

4.5 A közösségi megújulás, értéktudatos és szolidáris társadalom megvalósítását szolgáló szakpolitikai törekvések

4.5.1 Szociálpolitika

A népesedési folyamatok nagyon kedvezőtlenek, visszafordításuk csak a családok megerősítésével, a gyermekvállalás feltételeinek javításával lehetséges. A magyar társadalom túlzottan megosztott, széttöredezett az iskolázottság, foglalkoztatottság, fogyasztás és életmód szempontjából. Mindennek van egy erőteljes területi szegregáltsága és egyre erőteljesebb etnicizálódása is.

Európai Unió összevetésben a 27 tagország közül hazánk az össztlakosság tekintetében a középmezőnyben, míg a gyerekszegénység esetében a legrosszabb

A lakosság jelentős része tartós és mély

harmadban található. A szegénység meghatározó okai a piacképes iskolai végzettség hiánya, az alacsony munkaerő-piaci státusz, magas gyerekszám, etnikai státusz, települési hierarchiában elfoglalt hely. **A szegények 40%-a olyan tartós és mély szegénységben él,** ahová a szociálpolitikai eszközrendszer adekvát módon nem ér el.

szegénységben él

Az alacsony **foglalkoztatottság és munkaerő-piaci aktivitás** miatt szükség van a szociális ellátások munkára ösztönző erejének javítására, az **atipikus munkavégzéshez rugalmasabban igazodó támogatórendszer,** befogadó munkahelyek létrehozására. Az állam szociális szerepvállalásának szükségességét meghatározza az alacsony képzettségűek munkaerő-piaci szerepvállalása.

Az **időskori biztonság sokak számára ingatag alapon áll** – a saját jogon megfelelő összegű nyugdíjra nem jogosult, valamint szociális körülményeik, egészségi állapotuk miatt gondoskodást igénylő emberek helyzete különösen nehéz. A **szociális és gyermekjóléti, gyermekvédelmi szolgáltatások nem egyenletesen hozzáférhetőek** mindenki számára, a minőségi, rugalmas, emberközpontú és lakossághoz közeli szolgáltatások erősítése szükséges.

A **területi elkülönülés,** szegregáció, gettósodás folyamatai nem enyhültek az utóbbi évtizedben. A **hátrányos megkülönböztetés, diszkrimináció kiküszöbölése továbbra is fennálló feladat.** A **társadalmi nemekkel** (főként a nőekkel szembeni) hagyományos szerepeltetés helyett a választhatóságot szükséges biztosítani.

A szegregáció, és diszkrimináció napjainkban is meghatározó problémák

Fejlesztéspolitikai feladatok

- A demográfiai kihívás kezelése, a munka és a magánélet összeegyeztetését célzó intézkedések támogatása, tevékeny és egészséges idősor elősegítése
- Elsődleges cél a család, illetve kis közösség erőforrásaira való támaszkodás, az állam csak ott lépjen be szolgáltató vásárlóként, ahol a közösség, a piac nem tud megoldást adni, de az állampolgár döntési szabadságát is erősíteni kell
- A felnőtteket és gyermekes családokat szükségleteik szerint erősítő, a települési szinten egy egységes struktúrát alkotó szociálpolitikai szolgáltatások rendszerének létrehozása.
- A gyermekek és fiatalok társadalmi integrációjának támogatása, esélyegyenlőségének javítása.
- A fogyatékos személyek, megváltozott munkaképességű emberek, hátrányos helyzetű személyek társadalmi és munkaerő-piaci integrációjának elősegítése, esélyegyenlőségének javítása.
- Fenntartható, a társadalmi elvárásoknak megfelelő szociális biztonsági háló kialakítása.
- A szociális védelmi rendszer pénzügyi, természetbeni és szolgáltatási ellátórendszerére vonatkozó új átlátható, tervezhető és eredményorientált strukturális, szabályozási, finanszírozási és igazgatási keretének megteremtése.
- A szociális terület ellátó – és szolgáltató rendszerének fejlesztése
- Nagy létszámú, bentlakásos intézmények átalakítása, kitagolása, közösségi ellátások erősítése.
- A szociális szolgáltatások és intézmények infrastruktúra-fejlesztése, hozzáférhetőségének javítása, ellátórendszerek összehangolt költségvetésű fejlesztése, hiánypótló intézmények és szolgáltatások létrehozása
- Az önkormányzati hatáskörök telepítésének és az ellátások, szolgáltatások tartalmának, finanszírozásának a szükségletekből és megoldandó problémákból kiinduló újragondolása.
- Piaci és szektor semlegesség, egyenlő és teljesítményelvű finanszírozás, olcsóbban üzemeltethető szolgáltatások prioritása.
- Pénzügyi támogatások rendszerének egyszerűsítése, a segélyek hatékonyságának növelése az egyén és a háztartások szükségleteihez jobban igazodva, a

szociálpolitikai szolgáltatások szinergiájának erősítésével.

- A segélyek és a munkavállalással szembeni ellenőztönzési hatások csökkentése, az együttműködési feltételek erősítése.
- Az ágazati különállások csökkentése, az határterületek erőforrásainak jobb kihasználása, a szociálpolitikán belül az evidencia alapú döntések – hatásvizsgálati rendszer kialakítása.
- A szakmapolitika és az igazgatás fejlesztése kapcsán megújítandó: a szociális képzések és szakmai életpálya modelljei, a szakmai tartalom szabályozás és az ellenőrzési rendszerek, az uniós fejlesztéspolitikákhoz való kapcsolódás.
- A karitatív, önkéntes tevékenység elősegítése, az önkéntesség szerepének erősítése.
- A munkavállalói mobilitás ösztönzése.
- Civil szervezetek, egyházak szociális tevékenységeinek támogatása.

4.5.2 Társadalmi felzárkózás

Ma **Magyarország egyik legsúlyosabb gondja a szegénységben élők**, közöttük a roma népesség **helyzetének fokozatos romlása**, a társadalmi élet jelentős területeiről tapasztalható **tömeges kizáródása**. Ennek következménye a **leszakadás**, a **kiszorulás** az életlehetőségekből mind a tanulás, mind a foglalkoztatás, mind az egészségügyi szolgáltatások területén, valamint a perifériákon **növekvő és újonnan kialakuló rossz lakhatási körülmények**.

Az átfogó ok – a háztartások/családok alacsony munkaerő-piaci aktivitása – mellett a **szegénység szempontjából legmeghatározóbb társadalmi jellemzők**: alacsony iskolai végzettség; a roma származás; **a családok magas gyermekszáma, illetve a gyermekszegénység** („a szegénység fiatal arca”: a szegények mintegy 30%-a 0–17 éves korosztályba tartozik); a **rurális lakókörnyezet** (a szegények több mint fele községekben él).

A szegénységgel együtt járó társadalmi jellemzők

A **területi koncentrálódás folyamata a társadalmi-gazdasági problémák koncentrálódását** is jelenti. A leghátrányosabb helyzetű vidékeken egyszerre vannak jelen a súlyos munkanélküliségi, szociális, egészségügyi problémák. Folytatódik a **leginkább elmaradott térségek kiürülése**, amelyet az **etnikai arányok átrendeződése** kísér.

A társadalmi-gazdasági problémák területi koncentrációja

Oktatási rendszerünk nem képes megfelelő mértékben **csökkenteni** a halmozottan hátrányos helyzetű gyerekek családi környezetéből fakadó **hátrányait**. A **roma népesség jelentős** iskolai, képzettségi **hátrányokkal jellemezhető** és bár tapasztalható a képzettségi szint emelkedése, ez kevés ahhoz, hogy ennek nyomán csökkenjenek a társadalmi különbségek. A minőségi óvodai, oktatási, képzési, valamint kulturális szolgáltatásokhoz való hozzáférés **jelentős területi és minőségbeli egyenlőtlenségekkel** jellemezhető. Fontos a kulturális szolgáltatásokhoz és értékekhez való hozzáférés biztosítása, valamint a formális tanulást kiegészítő informális és nonformális foglalkozások.

A magyar munkaerő-piaci helyzet legfontosabb jellemzője a tartósan alacsony munkaerő-piaci részvétel, ami a kirívóan alacsony foglalkoztatási szintnek, valamint az átlagosnál valamelyest magasabb munkanélküliségnek az eredője. A foglalkoztatottság növelése egyben a társadalmi felzárkózás kulcseleme az ezt célzó intézkedéseknek el kell érniük a **leghátrányosabb helyzetű társadalmi csoportokat** is.

A foglalkoztatottság növelése meghatározó a társadalmi felzárkózás során

A halmozódó hátrányok felszámolásához összehangolt, a gazdaságra, a közlekedési viszonyokra, az oktatásra, kulturális intézményekre, az egészségügyre, a lakhatási feltételekre és a szociális szolgáltatásokra egyszerre kiterjedő intézkedésekre, komplex térségi fejlesztési programokra és antidiszkriminációs **intézkedésekre van szükség**, elsősorban az ország romák által sűrűn lakott falusi válságövezeteiben.

A magyarországi lakásviszonyok jellemző problémái a **közműdíj-, illetve lakáshitel-**

Szegregáció és

tartozások, a (szociális) bérlakások alacsony aránya/hiánya, valamint a rendkívül súlyos lakhatási problémák területi koncentrációja, a lakókörnyezetet is meghatározó szegregáció.

romló lakhatási környezet

Fejlesztéspolitikai feladatok

- Tartósan munkanélküli aktív korúak munkaerő-piaci esélyeinek, foglalkoztathatóságának javítása komplex felzárkózási programok, támogató szolgáltatások és képzések révén. A képzettségi szint növelése, a digitális írástudatlanság csökkentése.
- A szegénység csökkentése. A gyermekszegénység csökkentése.
- A szocializációs és szocio-kulturális hátrányok leküzdése.
- A romák iskolázottsági és munkaerő-piaci hátrányainak csökkentése.
- A perifériák lemaradásának csökkentése, a területi hátrányokból származó társadalmi hátrányok mérséklése. A települések, térségek megtartó erejének fejlesztése, a településen belüli és a települések közötti különbségek mérséklése. Minőségi közszolgáltatásokhoz való egyenlő hozzáférés biztosítása és a mobilitási feltételek javítása.
- A romákkal szembeni diszkrimináció csökkentése az intézményekben és a közösségekben. Célzott programok a roma gyermekek fejlesztése, a szocializációs és szocio-kulturális hátrányok leküzdése érdekében.
- Gyermek jól-lét: jó minőségű, életrészekben átívelő (kora gyermekkortól az ifjúkorig) esélyteremtő szolgáltatásokhoz való hozzáférés növelése; integrált kistérségi gyermekprogramok támogatása, ingyenes iskolai étkeztetésben részesülők körének bővítése; szakemberképzés, továbbképzés, kompetenciafejlesztés.
- Oktatás-képzés: óvodáztatás kiterjesztése, feltételeinek javítása - integráltságának fejlesztése, az oktatás hátránykompenzációs képességének erősítése, minőségi oktatáshoz való hozzáférés esélyeinek kiegyenlítése, a piacképes szaktudás megszerzése a munkaerő-piacra történő sikeres belépés érdekében, a hátrányos helyzetű fiatalok közép- és felsőfokú oktatásba való eljutásának és bennmaradásának elősegítése, a kulturális szolgáltatásokhoz és a közművelődéshez való hozzáférés biztosítása, az értő olvasás képességének, az információs műveltség megszerzésének és alkalmazásának elősegítése az informális és a nem informális képzések könyvtári támogatásának fejlesztése.
- Foglalkoztatás: a szak- és felnőttképzési rendszer fejlesztése, gazdaság- és vállalkozásfejlesztés a hátrányos helyzetű, alacsony iskolai végzettségű emberek foglalkoztatása érdekében, aktivitást támogató segélyezési rendszer kialakítása és működtetése, közfoglalkoztatási programok aktiváló szerepének erősítése.
- Egészségügy: egészségfejlesztés, egészségvédelem; egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférés egyenlőtlenségeinek csökkentése, szolgáltatói együttműködések erősítése; a csecsemő-, gyermek- és ifjúság egészségügy fejlesztése.
- Lakhatás: a lakáscélú szociálpolitikai támogatás rendszerének rugalmas átalakítása; telepprogramok, szociális város rehabilitáció, szociális lakhatás támogatása.
- Bevonás, szemléletformálás, antidiszkrimináció: civil szervezetek, egyházak, valamint az érintettek aktiválása, kétirányú szemléletformálás (többség/közvélemény, média, intézmények, szervek), tervezhető és konfliktuskezelő komplex bűnmegelőzési és közbiztonsági rendszer megteremtése.
- Szociális gazdaság fejlesztése. Helyi szociális gazdasági programok, szervezetek kialakításának ösztönzése, erősítése.
- Önfenntartó település-programok; helyi közösségek fejlesztése, befogadó, és

megtartó erejük erősítése.

4.5.3 Kultúra

Átfogó kulturális fejlesztési célok (2014-2020)

A kulturális alapú fejlesztések az alábbi főbb intézkedés-csoportokra irányulnak:

- Az egész életen át tartó tanulást támogató kulturális szolgáltatások fejlesztése
- A társadalmi hátrányok átörökítését csökkentő, a társadalmi felzárkózást támogató kulturális szolgáltatások fejlesztése
- Területi egyenlőtlenség felszámolása érdekében a kulturális szolgáltatások fejlesztése, a kulturális javakhoz és értékekhez való hozzáférés javítása, ennek részeként a digitalizálás támogatása
- Az innováció és a kreatív ipar, valamint az azt megalapozó készségek és kompetenciák fejlesztése, tehetséggondozás
- A kulturális örökség megőrzése, mint gazdasági és társadalmi erőforrás fenntartható fejlesztése, értékeinek kibontakoztatása, nagyközönség számára való hozzáférhetővé tétele.

4.5.3.1 Kulturális örökségvédelem

A kulturális örökségvédelem szakterületén világszerte megfigyelhető trend és tendencia az **örökségvédelem társadalmisítása**. Ez kétirányú folyamat, és nem csupán azt jelenti, hogy az örökségvédelmi szakma intézményei felől hangsúlyeltolódás figyelhető meg a civilszféra egyes szervezetei és az önkéntes örökségápoló, hagyományőrző szervezetek felé, hanem arra is utal, hogy a kulturális örökségvédelem **szakmai prioritásai egyre szélesebb körben válnak elfogadottá és alkalmazottá**.

A **magyarországi épített örökségállomány** színvonalát, értékeit tekintve európai, **nemzetközi rangú, azonban helyzete, állapota**, tudományos igényű helyreállításainak hiánya, a nagyközönségnek való bemutatást jelenleg képviselő állomány csekély aránya **elmarad az európai, illetve a nemzetközi átlagtól**. Magyarország nem használja ki a **kulturális örökségben rejlő erőforrásokat**. Szükség van a **kulturális örökségi helyszínek fejlesztésére**, kibontakoztatására, bemutatásukra a nagyközönség számára, ezáltal az örökség turizmusba történő minél szélesebb körű bekapcsolására.

A nemzetközi színvonalú épített örökségünk helyreállítást igényel

Fejlesztéspolitikai feladatok

- Örökségbarát fejlesztéspolitika felépítése, a kulturális örökségvédelem beépülése az ágazati politikákba, megvalósításuk támogatása.
- Társadalmi tudatformálás, részvétel biztosítása.
- Kiszámítható állami támogatási és örökségbarát nemzeti jogrendszer megeremtése.
- Állami kulturális örökségvédelmi intézményrendszer megerősítése.
- Restaurátori (megtartó, javító) megközelítés támogatása a területi és egyedi védelemben, a folyamatos és rendszeres értékváltás és értékvédelem biztosítása.
- Nyilvántartások jogszerűvé és naprakésszé tétele.
- Szakmai, eljárási szempontrendszerek kidolgozása.
- Két- vagy többoldalú nemzetközi együttműködések megvalósítása.
- Határon túli támogatási rendszer felépítése, megvalósítása, határon túli örökségvédelem a nemzetpolitika szolgálatában.
- A kulturális örökség megőrzése, mint gazdasági és társadalmi erőforrás fenntartható fejlesztése, értékeinek kibontakoztatása, nagyközönség számára való

hozzáférhetővé tétele.

- A kulturális örökségben rejlő fejlesztési potenciál kiaknázása.
- A turizmusba kapcsolódó épített örökségi helyszínek számának növelése az értékmegőrző és érték-kibontakoztató helyreállítás, bemutathatóvá tétel révén.
- Kulturális turisztikai programcsomagok létrehozása, a potenciális helyszínek és utak fejlesztése.
- Kulturális, műemléki érték alapú városrehabilitáció feltételeinek megteremtése.

4.5.3.2 Közgyűjtemények

A nemzeti kultúra legfontosabb őrzőhelyei a közgyűjtemények, a közgyűjteményekben felhalmozott tudás a **nemzeti identitástudat** és a modern ismeretek legfontosabb **alapja**, ezen intézmények az információk jelentős gyűjtő-, feldolgozó-, tároló-, termelő- és elosztóhelyei. A közgyűjtemények (könyvtárak, múzeumok, levéltárak) **közösségi funkciójának** erősítése éppen ezért komoly feladatot jelent, ahogyan az **oktatás**ba történő intenzívebb bevonásuk is. Az oktatás hatékony támogatása érdekében fontos a könyvtárak és múzeumok, valamint a levéltárak informatikai eszközrendszereinek kialakítása és összehangolt működtetése. Korszerű, minőségi szolgáltatásokat kell kialakítani, amely az oktatásban résztvevők és a lakosság igényeinek figyelembevételével fejlődik. A **digitalizálási tevékenység a Digitális Megújulás Cselekvési Terv mentén megvalósítandó** országos összehangolása és nyilvántartása elengedhetetlen a költségek kímélése, a munka hatékonyságának növelése, a digitalizálás minőségének biztosítása és a felhasználó tájékoztatása szempontjából.

A közgyűjtemények jelentősége

A közgyűjtemények által szervezett képzések és foglalkozássorozatok hozzájárulnak az egyéni tudás továbbfejlesztéséhez és így a magyar társadalom tudásértékének emeléséhez. A közgyűjtemények nagy szerepet vállalnak továbbá a szegénység elleni küzdelemben és a versenyképes tudás megszerzésében azzal, hogy az általuk őrzött dokumentumokat és értékeket hozzáférhetővé teszik bárki számára.

Fejlesztéspolitikai feladatok

- A közgyűjtemények infokommunikációs felszereltségének és minőségi szolgáltatásainak fejlesztése, a minden településen elérhető korszerű könyvtári szolgáltatások fejlesztése. A közgyűjteményekben dolgozók tudásának és kompetenciáinak továbbfejlesztése a hatékonyság növelése érdekében.
- A közgyűjtemények infokommunikációs felszereltségének és minőségi szolgáltatásainak fejlesztése,
- A közgyűjtemények fizikai raktározó képességének növelése és az ezzel összefüggő infokommunikációs akadálymentesítés, hozzáférhetővé tétel megvalósítása
- A közgyűjteményekben lévő értékek megőrzése, bemutathatóvá és hozzáférhetővé tétele.
- Programkínálatuk tegye lehetővé a gyűjtemények hatékony felhasználását és megismerését a felhasználói igényeknek megfelelő formában, mindenki számára egyenlő eséllyel és szabadon felhasználhatóan.
- A könyvtárakban, muzeális intézményekben, levéltárakban, kép-, és hangarchívumokban őrzött kulturális javak elektronikus hozzáférhetőségének ugrásszerű fejlesztése szükséges kulturális javaink nemzetközi megismerhetősége és a hazai felzárkóztatás érdekében egyaránt. A digitális írástudás terjesztésének támogatása érdekében a közgyűjtemények nem formális képzések megvalósításával vegyenek részt a felzárkóztatásban.
- A tartósmegőrzés érdekében a közgyűjteményekben őrzött dokumentumok és értékek kerüljenek digitalizálásra és archiválásra az oktatás támogatása és a

nemzeti örökség fennmaradása érdekében.

- A közoktatás céljainak megvalósulását támogató, a kulturális intézmények által nyújtott nem formális és informális tanulási módok és programok biztosítása, különösen a korai iskolaelhagyás megelőzése érdekében.
- A közgyűjtemények fizikai raktározó képességének növelése, az ezzel összefüggő infokommunikációs akadálymentesítés, hozzáférhetővé tétel megvalósítása.

4.5.3.3 Közművelődés

A közművelődést a magyar kulturális kormányzat olyan személyiség-, közösség- és társadalomfejlesztő programnak tekinti, amely feltételezi a **polgárok aktív közösségi művelődését**. A közösségi művelődés a helyi problémák saját erőből történő megoldásához szükséges képességek elsajátításával, a helyi életminőség javításával elősegíti azt a nemzetstratégiai és nemzetgazdasági fordulatot, amelynek révén hazánk az itt élő emberek értékeire, erőforrásaira alapozva sikeres országgá válik. **A közművelődési intézmények (művelődési házak, könyvtárak, muzeális és hasonló intézmények) a magyar társadalom legkiterjedtebb közhasznú feladatot végző intézményei.** A statisztikai adatok alapján közel 2 000 művelődési ház, minden településen nyilvános könyvtár és sok és hasonló jellegű közművelődési intézmény működik az országban, valamennyi városunkban és településeink jelentős részében is. A közművelődési intézmények **önkormányzati fenntartásából** következően folyamatos **gondot okoz a rendszer fenntartható működtetése.** A **feladatfinanszírozásra** való áttérés és az integrált intézmény működtetés ösztönzése e problémának a megoldását jelenheti.

A működtetés kulcsa a feladatfinanszírozás

Fejlesztéspolitikai feladatok

- A Magyar Közművelődés Szakpolitikai Konceptiójának továbbfejlesztése annak érdekében, hogy egységes értékrenden, kulturális hagyományokon és módszereken alapuló program biztosítsa a közművelődés valamennyi szereplőjének segítségét, eszközeinek bővülését, eredményeinek széles körű elérhetőségét.
- A közművelődés intézményeinek védelme, sokszínű, strukturált közművelődési kulturális intézményrendszer fenntartása.
- A felnőttképzés és köznevelés, a közösségépítés célkitűzéseinek összehangolása a közművelődés feladataival, új tanulási formák bevezetése.
- A gazdag helyi, térségi és nemzeti tudat, önbecsülés és összetartozás erősítése a közösségi művelődés eszközeivel.
- A kulturális vidékfejlesztés programja, stratégiaileg megalapozott fejlesztési feladatainak támogatása, kiemelten a szellemi kulturális örökség védelme, a helyi értéktárak, erőforrás klaszterek összeállítása, a kulturális turizmus tevékenységeinek bővítése.
- Az egész életen át tartó tanulást támogató kulturális szolgáltatások fejlesztése.
- A társadalmi hátrányok átörökítését csökkentő, a társadalmi felzárkózást támogató kulturális szolgáltatások fejlesztése.
- Területi egyenlőtlenség felszámolása érdekében a kulturális szolgáltatások fejlesztése, a kulturális javakhoz és értékekhez való hozzáférés javítása, ennek részeként a digitalizálás támogatása.
- Az innováció és a kreatív ipar, valamint az azt megalapozó készségek és kompetenciák fejlesztése, tehetséggondozás támogatása.
- A nemzeti digitális kultúra szervezetének és tartalmának létrehozásával új lehetőségek biztosítása a közművelődés paradigmaváltásának sikeréhez. Ennek keretében a nemzeti kultúra kreatív, kulturális szolgáltatóipari átalakítása, a kulturális közfoglalkoztatási program tartalmának kidolgozása, szervezése, a

kultúra nemzetgazdasági szerepkörének újrapozicionálása.

- Értő közönség nevelését célzó oktatási, művészeti programok kidolgozása az óvodától a középiskolás korú fiatalokra vonatkozóan önkormányzati fenntartású színházak, zenekarok, filmszínházak, valamint kortárs művészeti galériák részvételével.

4.5.4 Sport

A kohéziós politika és a sport kapcsolatának elemzése alapján elmondható, hogy a közösségi sportpolitikai dokumentumok alapján a sport alapvetően sajátos, ágazatközi (cross-cutting) jellegű szektor. Magyarországon a rendszeresen sportolók, testmozgást végzők aránya, a sportszervezetek aktivitása és létszáma fokozatosan és drasztikusan csökken, az állampolgárokhoz közeli területfejlesztési egységeken és szinteken pedig nincs koordinációs és szolgáltató feladatokat ellátó humán-erőforrás szervezeti háló. Jelenleg a lakosság csupán 7%-a sportol rendszeresen, szemben az európai 25-30%-os átlaggal. A társadalom rossz fizikai állapota miatt évente a GDP egyharmadáról kell lemondanunk.

A kohéziós politikában a sport is szerepet kap

A sportágazat részesedése Magyarországon a GDP-ből 0,7-1%-ra tehető, amely jelentősen elmarad az európai országokban jellemző értéktől. A versenysport területén a humán-erőforrás helyzetének rendezésére, az épített környezet és sportcélú eszközpark fejlesztésére, az utánpótlás-bázis szélesítését, a gyermekek versenyrendszerekbe való bevonását, illetve a rendszerek hatékony működését célzó intézkedések megvalósítására az állam az elmúlt időszakokban nem tudott megfelelő fejlesztési forrásokat biztosítani.

Alacsony részesedés a GDP-ből

Fejlesztéspolitikai feladatok

- A sport szerepének erősítése az egészségmegőrzésben, a mozgáskultúra fejlesztésében.
- A sportbeli hagyományok ápolása a nemzeti identitástudat erősítése érdekében.
- Kutatás-fejlesztési és innovációs feladatok megvalósítása a sporttudományban és a sportegészségügyben.
- Magas színvonalú országos sportegészségügyi háttér létrehozása.
- Komplex adatkört tartalmazó, vezetői információs rendszerként is működő digitális sportinformációs rendszer fejlesztése és működtetése.
- Kis- és középvállalkozások tudatos bevonása a sportpiacra és a sportszolgáltatásokba versenyképességük növelése érdekében.
- A forrásfelhasználás hatékonyságának és jobb átláthatóságának érdekében az egycsatornás illetve a programfinanszírozási rendszer megteremtése.
- Fenntartható, sportmenedzsment típusú, szolgáltatás alapon szerveződő, területi sportszervezeti hálózat kialakítása.
- Iskolai, hallgatói sportszervezetek működési feltételeinek javítása, a felsőoktatásban koordináló szerepük megerősítése, valamint a sportolás közös finanszírozása a résztvevők, az intézmények és az állami szerepvállaláson keresztül.
- A sportegyesületek és oktatási intézmények kapcsolatainak kiszélesítése.
- A sportszakemberek továbbképzése, testnevelés órák elméleti- és gyakorlati tananyagának megreformálása.
- Hazai rendezésű nemzetközi versenysport rendezvények számának növelése.
- A köznevelési és felsőoktatási intézmények egészségnevelést szolgáló létesítményeinek fejlesztése és kapcsolódó (sport)eszközbeszerzése, illetve az

egészséges életmód népszerűsítése.

- Az úszásoktatás óvodai és középfokú intézményekben való kötelezővé tétele,
- A mindennapos testnevelési órák bevezetése a középfokú oktatási intézményekben is,
- A sport szociális inklúziós elemeit támogató programok megvalósítása.
- A stratégiai sportlétesítmények korszerűsítése és közösségi szabadidős használatra történő megnyitása.
- A lakossági és szabadidős sportterek fejlesztése, különös tekintettel a futókörök és a sportjátszóterek, közösségi terek kiépítésére,
- A fedett és szabadtéri szabadidősport-infrastruktúra egyenlő esélyű hozzáférést és energiahatékonyságot biztosító megújítása.
- Az oktatás, készségfejlesztés és élethosszig tartó tanulás érdekében népegészségügyi szemléletű, az egészségfejlesztő testmozgás koncepcióján alapuló rendszeres testmozgás programok megvalósítása a fizikai aktivitás attitűdbe és viselkedésbe épülése érdekében.
- Az egyetemi sport megtartó erejének növelése sportolói ösztöndíjjal, a szabadidősport koordinálása sportirodák hálózatával.
- Iskolai testnevelés fejlesztése, diáksport versenyek rendezése.
- Szabadidős, rekreációs és sportgazdaság fejlesztése, kibontakoztatása.

4.5.5 Nemzetpolitika

A legtöbb szomszédos országban 1989-hez, a **rendszerátalakításhoz képest javult a magyarok helyzete**, az európai integrációt követően a legtöbb magyar akadálymentesen ápolhatja kapcsolatait egymással és az anyaországgal. **Aggasztó folyamatok és jelenségek** mindezek ellenére tapasztalhatóak. A kisebbségben élő magyarok hozzájárulása értékes a közös kultúrkinccs gyarapításához. **Fontos, hogy a szomszédos államok is elismerjék:** az, hogy gyarapodó magyar közösségek élnek területükön, számukra is előnyt jelent. A külföldi magyar közösségek és a magyar állam közötti viszony alapjául a **kölcsönös lojalitás és felelősség** kell, hogy szolgáljon.

Határon túli magyarság helyzete, jelentősége

A **magyarok lélekszáma csökken** az összes szomszédos államban és a Kárpát-medencén kívül élő magyarság esetében is. Egyes országokban, főleg a szórványban, **nő a vegyes házasságok aránya**, a szomszédos államokban élő **magyar gyermekek viszonylag jelentős százalékát többségi oktatási intézménybe íratják.**

Negatív szaporulat és asszimiláció

A „nemzet határát” képező **szórványban az asszimiláció folyamata gyorsabb**, a nemzeti identitást reprodukáló intézmények hálózata nem létezik. A diaszpórában élő magyarság tagjai sok esetben nem szerveződnek közösségekbe, a másod-, illetve többed generációs leszármazottak nem beszélik a magyar nyelvet, illetve a **tagok egy részének nincs kapcsolata Magyarországgal.** A közelmúltban kivándorlók felkutatása, megszólítása rendkívül nehézkes.

Szórványosodás és a diaszpórában élők laza kapcsolata az anyaországgal

A **felsőoktatásban** a magyar nyelvű oktatás elérhetősége emelkedik, azonban a felsőoktatásban részt vevő magyarok aránya alacsonyabb a többségi nemzethez tartozók arányánál. Emellett folyamatosan **csökken a külföldi magyar politikai pártok súlya** az adott ország politikai életében. Egyetlen szomszédos országban sem **jött létre területi autonómia.** A **nemzetközi/európai kisebbségvédelem**, a csatlakozási folyamat külső normái nem biztosítják a feltételeket a nemzeti/kulturális reprodukcióhoz.

A nemzeti, kulturális reprodukció feltételei romlanak

Fejlesztéspolitikai feladatok

- A magyarországi társadalomban a nemzeti egység folyamatos tudatosítása, valamint a diaszpórában élő magyarság bevonása a magyar nemzet életébe.

- A kisebbségi jogegyenlőség legteljesebb eszközrendszerét biztosító autonóm státusok létrejöttének elősegítése.
- Civil szervezetek támogatása, melyek hozzájárulnak a magyar közösségeket érintő jogok érvényesítéséhez.
- Fontos a határon túli magyarok térségekkel való kapcsolatok erősítése, Kárpát-medencei összefogás kialakítása.
- A külhoni magyarság népességfogyásának csökkentése érdekében a közösségek gyarapodását biztosító intézményrendszer kiszámítható működését kell támogatni.
- Az oktatási támogatások átgondolása, forrásösszpontosítása a magyar nyelven történő oktatás kiterjesztése (mennyiség) és a magyar nyelvű oktatás minősége emelésének érdekében.
- A nemzetpolitikával foglalkozó tisztviselők szakmai továbbképzése.
- A szomszédos országokkal összehangolt gazdaság-politika érvényesítése.
- A kulturális reprodukció elősegítéséért identitásépítő és -megőrző közösségi helyek, civil szervezetek, magyar nyelvű média támogatása. A kulturális örökség fizikai értelemben vett megőrzése illetve új nemzeti erőforrásként való kiaknázása.
- Azon egyházak támogatása, amelyek részt vesznek a közösségi megújulás, az érték tudatos és szolidáris társadalom formálásában.
- A kulturális reprodukció elősegítéséért identitásépítő és –megőrző közösségi helyek, civil szervezetek, egyházak, magyar nyelvű média támogatása.

4.5.6 Nemzetiségpolitika

A nemzetiségpolitika alapvetően az Alaptörvény és a nemzetiségek jogairól szóló törvény rendelkezései alapján formálódik. A **nemzetiségi törvény hazánkban 13 nemzetiséget ismer el**. A nemzetközi szinten is elismert, háromszintű képviselettel rendelkező nemzetiségi önkormányzati rendszer alapvető célja a nemzetiségi közösségek nyelvének, tárgyi és szellemi kultúrájának, értékeinek, történelmi hagyományainak és identitásának, megőrzése, ami az asszimilációs folyamatokkal szemben hat. Meghatározó eleme az egyéni és közösségi jogok biztosítása, és az érdekképviselet erősítése.

Nemzetiségi
önkormányzati
rendszer

Fejlesztéspolitikai feladatok

- A stabil finanszírozás biztosítása a nemzetiségi önkormányzatok, civil szervezetek, intézmények részére a nemzetiségi kulturális autonómia fenntartásáért.
- Fejlesztési források biztosítása elsősorban az országos önkormányzati működtetésbe átkerülő nemzetiségi köznevelési intézmények számára.
- Nemzetiségek képviseleti rendszerének továbbfejlesztése, közösségek érdekérvényesítő képességének növelése, önkormányzati képviselők szakmai továbbképzése.
- A nemzetiségi oktatási rendszer áttekintése, a nemzetiségi nyelvű oktatás és a nyelvoktatás hatékonyságának és minőségének növelése.
- A nemzetiségi hídszerep előnyeire építve, a szomszédos országokkal összehangolt gazdasági, oktatási és kulturális együttműködés élénkítése, támogatása.
- Felsőoktatási együttműködések, közös kutatási és fejlesztési programok fejlesztése.
- A kulturális reprodukció elősegítéséért és a kulturális örökség megőrzéséért az identitásépítő, és –megőrző közösségi helyek, kezdeményezések, és a nemzetiségi médiaműhelyek támogatása.

4.5.7 Civil szektor

Magyarországon 2010-ben mintegy 65 ezer civil szervezet működött, közülük 23 500 alapítványi formában, melyek 62 százaléka az oktatás (32%), a szociális ellátás (16%), és a kultúra (14%) tevékenységi területhez köthető. A társas nonprofit szervezetek körében továbbra is a szabadidős (25%) és a sportegyesületek (16%), valamint a kulturális szervezetek (12%) aránya a legnagyobb.

A nonprofit szektor fejlődésének két legfontosabb mutatója, **a szervezetek száma és a bevételek reálértéke a 1993-2010 között 87, illetve 91 százalékkal emelkedett.** A bevételek reálértéke lassú növekedést mutat, viszont egyenletesen és gyors ütemben bővült a foglalkoztatottak száma. Ezen időszakban érzékelhetően erősödött a nonprofit szektor szolgáltatói szerepe, ezzel összhangban javultak gazdálkodási mutatói is.

A nonprofit szektor szolgáltató szerepe erősödött

Fejlesztéspolitikai feladatok

- A civil szervezetek működésének, valamint az állami támogatások felhasználásának átláthatóságát kell megteremteni.
- A civil társadalom forráshiányosságának oldása.
- A civil szektor gyenge érdekérvényesítő képességének és a gyenge, gyakran nem elégséges részvételi folyamatok javítása.
- A közfeladatokat ellátó civil szervezetek működési garanciákat kaphassanak.
- Önkéntesség támogatása, ösztönzése.
- Közösségi település- és térségfejlesztési kezdeményezések ösztönzése, erősítése.

4.5.8 Egyházak szerepe

A Nemzeti jövőkép kialakítása során az egyházaknak, vallási felekezeteknek kiemelkedő szerepük van az emberi kapcsolatok, a közösségi megújulás terén, a családok megerősítésében, az értéktudatos és szolidáris társadalom formálásában, a helyi közösségek és identitásuk kialakításában és összetartásában határainkon belül, határon túl, a Kárpát-medencében, szórványban, migrációban egyaránt. Ez a kiemelt szerep és szolgálat az egyházak hitbéli értékeiből fakad, de **munkálkodásuk erősíti a társadalom szemléletformálását.**

Az egyházak (köz)feladatok ellátásában betöltött szerepe jelentős

Szolgálatukba nemcsak a híveket vonják be, hanem hitéleti értékektől függetlenül is hatékonyan elősegítik egymás megértését, valamint **a szociális érzékenység** kialakulását. Hatékonyan támogatják a hátrányos helyzetű népcsoportok (pl.: roma társadalom) integrációs törekvéseit, emellett nagyban elősegítik a többségi társadalom befogadó készségének fejlődését is.

Az egyházak konkrét tevékenységekkel vannak jelen a mindennapi életben. Szerepet vállalnak szociális és karitatív szolgálatokban, az oktatás-nevelés területén, a kultúra közvetítésében, a nemzeti kulturális örökség megőrzésében a hagyományok ápolása által, a foglalkoztatásban, a munkaerő-közvetítésben. A vallási turizmus által jelen vannak a nemzetgazdasági szempontból kiemelkedő iparág, a turizmus életében is. Sok esetben együttműködnek a helyi, települési önkormányzatokkal, ami növelheti a közös munka eredményességét. A nagy egyházi háttérű, számos civil önkéntes segítővel működő és egész szociális intézményhálózatot fenntartó segítő szervezetek ugyancsak aktív és megbízható együttműködő partnerei lehetnek a felzárkózási politikának helyi és országos szinten egyaránt.

Az egyházak missziós és pasztorációs tevékenysége eredményeként hiteles minták keletkeznek az emberek életében, amelyek **pozitív társadalmi folyamatok** beindítását eredményezik. Mindezek révén az egyházak a mentálhigiénés szakma és a civil társadalom egyenrangú partnerei a társadalom tagjainak mentális állapotának javítását célzó kormányzati törekvésekben.

Fejlesztéspolitikai feladatok

- Az egyházak által végzett karitatív, egészségügyi, mentálhigiénés, szociális, nevelési-oktatási, kulturális tevékenységeinek hangsúlyosabb támogatása, e tevékenységek széles körű társadalmi elfogadottságának-támogatásának javítása:
 - digitális fejlesztések;
 - a környezeti fenntarthatóság, hatékonyság, gazdaságosság és a versenyképesség növelése az egyházi szektorban;
 - épített és a szellemi kulturális örökség védelme;
 - foglalkoztatási kapacitás, az aktivitás megerősítése, a gazdasági egyensúlytalanság csökkentése az egyházak segítségével;
 - az oktatás minőségének, hatékonyságának növelése, az esélyegyenlőség, a társadalmi kohézió erősítése, hátrányos helyzetűek integrációja, beilleszkedése az egyházi szektor hatékony részvételévé.

4.6 A biztonságot, korszerű és hatékony állami szerepvállalás megvalósítását szolgáló szakpolitikai törekvések

4.6.1 Közigazgatás

A közigazgatás, mint minden igazgatási tevékenység, a közösség (a nemzet), illetve ezen közösség által létrehozott állam céljainak elérésére irányuló tevékenységek összehangolására hivatott. Az állam által önkormányzati joggal rendelkezőként elismert és szabályozott közösségek maguk, illetve az erre a célra létrehozott szervezetük vagy szervezeteik tekintetében önkormányzati feladatokat határozhatnak meg maguk számára. Az állami elismerés és szabályozott átengedés következtében az önkormányzati feladatok is közfeladatoknak minősülnek, az ezek megvalósítását célzó önkormányzati igazgatás pedig része a közigazgatásnak. **A közigazgatás megújítása szükséges a szervezet, a feladat, az eljárás, a személyzet irányából.**

Szükséges a közigazgatás megújítása

a

Fejlesztéspolitikai feladatok

- Eredményes, áttekinthető párhuzamosságoktól mentesített és egységes szervezeti működés megvalósítása megfelelő eszközpark biztosításával.
- Teljes körű feladatkataszter kialakítása, formai és tartalmi dereguláció megvalósítása, a stratégiai tervezés megújítása.
- Belső eljárások megalapozása és racionalizálása, minőségi jogalkotás biztosítása, visszacsatolás-monitoring-értékelés megvalósítása.
- Ügyfélkapcsolatok javítása: ügyfélközpontú szolgáltatások kialakítása, kezdeményező kommunikáció, konzultációk megvalósítása.
- A személyzeti igazgatás fejlesztése: megfelelő munkáltatói képességek kialakítása, alkalmazása, vezetői képességek fejlesztése.
- Vonzó életpálya biztosítása, szakmai felkészültség javítása.
- A közigazgatás fizikai és informatikai működési feltételrendszerének biztosítása.
- e-közigazgatási szolgáltatások körének bővítése és minőségének javítása. Nemzeti Egységes Kártya rendszer, egységes kormányzati dokumentum- és iratkezelési rendszer, elektronikus közigazgatási értekezlet szervezés kiépítése.
- Az informatikai hálózat és a nagy kormányzati elszámoló rendszerek konszolidációja, hálózatbiztonság emelése, összkormányzati elektronikus azonosítás megteremtése.
- A kormányablakok hálózatának kiterjesztése és továbbfejlesztése, megvalósítva a többcsatornás, integrált, egyablakos ügyfélszolgálati rendszert.
- Fővárosi és megyei kormányhivatalok szervezetrendszerének fejlesztése, ennek

részeként a járási hivatali rendszer továbbfejlesztése az állampolgárokhoz közeli, szolgáltató közigazgatás megteremtése érdekében.

- A lakosság bizalmának visszaszerzése az emberközpontú ügyintézési rend kialakításával.

4.6.2 Közfoglalkoztatás

Magyarország foglalkoztatási helyzetét **az alacsony foglalkoztatási arány** jellemzi. A **munkavállalói korú népesség harmada gazdaságilag nem aktív**, nem végez és nem is keres rendszeres jövedelmet biztosító munkát. A területi különbségek jelentősek: **Észak-Magyarország, Észak-Alföld, Dél-Alföld és Dél-Dunántúl** területén tartják nyilván az összes álláskereső 69 %-át. A szociális rászorultság alapján pénzbeli ellátásban részesülők tekintetében ez az arány még rosszabb, 80 %.

Alacsony foglalkoztatottság, jelentős területi különbségek

Drámai mértékben romlott a romák munkaerő-piaci helyzete, a roma népesség bár az összlakosságnak csak mintegy 7%-át teszi ki, foglalkoztatási szintjük mintegy fele az országos rátának, munkanélküliségi rátájuk pedig három-ötszöröse a nem roma lakosságénak. A roma népesség iskolázottsági, foglalkoztatási helyzete évtizedekre konzerválódott, javulást az eddigi gazdaság- és szociálpolitikai intézkedések helyzetükben nem hoztak.

A közfoglalkoztatás esetében lényeges a közsféra által megrendelt feladat komolysága, jelentősége hasznossága, továbbá fejlődési lehetőséget kell látni a vállalkozások, magán személyeknek végzett munkák irányába. Alkalmazni kell a munkaerőpiacra való kilépés ösztönzés eszközeit is. A közfoglalkoztatás rendszerét úgy kell működtetni, hogy **az ne jelentsen zsákutcát a közfoglalkoztatottak számára**. Ehhez szükséges, hogy a közfoglalkoztatás ne korlátozza az egyént az álláskeresésben, illetve ne vonja el az erőforrásokat a vállalkozások elől. Mindezt úgy szükséges kialakítani, hogy fejlődési lehetőséget kell biztosítani a vállalkozások, magán személyeknek végzett munkák irányába is. Olyan programok (tranzitfoglalkoztatás) kellene, melyek megadják az esélyt a legegyszerűbb feladatok elvégzéstől kezdődően a munkavállaló fejlesztésén (mentális, képzés) keresztül egy magasabb színvonalú munkavégzésre, és így a munkaerőpiacra való kilépésre. Ezen területen is alkalmazni kell a munkaerőpiacra való kilépés ösztönzés eszközeit is.

A közfoglalkoztatás komplexitásának komplementaritása

Azoknak a foglalkoztatását, **akiket sem az elsődleges, sem a köztes munkaerőpiacon nem lehet elhelyezni, maga az állam szervezi meg a közfoglalkoztatás keretében**. Kormány **a nagy létszámú közfoglalkoztatást átmeneti intézkedésnek tekinti**, amelynek addig lesz meghatározó szerepe, amíg a gazdaság élénkülésével a versenyszférában megkezdődhet a foglalkoztatás dinamikus növekedése.

Fejlesztéspolitikai feladatok

- A roma népesség Startmunka programokba történő bevonásával munkaerőpiacra jutásuk támogatása, foglalkoztathatósági, kompetenciafejlesztési, - startmunka keretében - település rehabilitációs programok.
- Nők és fiatalok foglalkoztatásának támogatása; speciálisan számukra felajánlható közfoglalkoztatásban elérhető munkák, mintaprogramok indítása, szociális jellegű foglalkozások biztosítása.
- Fogyatékkal élők, megváltozott munkaképességűek foglalkoztatása, közfoglalkoztatásban betölthető munkakörök kialakítása, támogatása.
- Fegyveres szervek nyugállományból visszakerülő tagjainak Startmunka szervezésébe, koordinálásába, ellenőrzésébe, logisztikai feltételeinek biztosításába való bevonása.
- A közfoglalkoztatás egyes típusaiban résztvevők arányának kiegyenlítése, a cél, hogy a rövid időtartamú közfoglalkoztatás keretei csökkenjenek. Országos közfoglalkoztatási programok fenntartása (napi 8 óra munkaidő, egész évet lefedő foglalkoztatás, szakképesítések megszerzése).

- A közfoglalkoztatás bővítését a Kormány átmeneti eszköznek tekinti. Ennek megfelelően gondoskodni kell arról, hogy középtávon mind a résztvevők, mind a források fókuszja a közfoglalkoztatás helyett az elsődleges munkaerőpiacra hatékonyan visszavezető aktív eszközökre terelődjön. Hosszabb távon a foglalkoztatás-központú területfejlesztés eszközeivel érhető el, hogy az ország leghátrányosabb helyzetű térségeiben ne a közfoglalkoztatás kínáljon szinte kizárólagosan munkalehetőséget az alacsonyán képzetteknek, és más hátrányos helyzetű csoportoknak.
- A szociális gazdaság kiépülésével a közfoglalkoztatás célcsoportja jelentősen leszűkül azokra az alacsonyán képzettekre, akiket a szociális gazdaság vállalatai nem tudnak felszívni. Várakozásaink szerint ezáltal a közfoglalkoztatási programokra nehezedő nyomás jelentősen csökken.
- A közfoglalkoztatás célzottabbá tétele a célcsoport tekintetében: alapvető cél, hogy a közfoglalkoztatás a jövőben azokra korlátozódjon, akiknek a foglalkoztatására ténylegesen nincs más lehetőség, elsősorban azokra, akik, foglalkoztatási szempontból a hátrányos helyzetű munkavállalók csoportjába tartoznak, vagy gazdaságilag elmaradott térségben élnek. A közfoglalkoztatás azonban ilyen esetekben is kizárólag társadalmilag hasznos tevékenység végzésére irányuljon. Fontos a közfoglalkoztatás legalább középtávú fenntartása.
- A közfoglalkoztatási feladatellátás lehatárolása: Le kell választani a közfoglalkoztatásról azokat az önkormányzati feladatokat, amelyeket forráshiány miatt az önkormányzatok jelenleg közfoglalkoztatás keretében oldanak meg, de valójában az alapfeladataik közé tartozik, és jellegüket tekintve nem illeszkednek a közfoglalkoztatás rendszerébe (pl. jellemzően több évre szóló munkaszerződés alapján ellátott, szakképzést igénylő feladatok).
- A közfoglalkoztatás célcsoportja újratermelődésének megakadályozása: A közfoglalkoztatás hatékonyságának növelése és a korai fejlesztési szolgáltatások elterjesztése elengedhetetlen az alacsonyán képzettek (csak a közfoglalkoztatásban elhelyezkedni tudók) újratermelődésének megakadályozása érdekében.
- Fontos az új típusú szociális szövetkezetek kialakításának ösztönzése.
- A munkaerő-piaci szolgáltatások között kiemelt szerepű mentor szolgáltatás (álláskeresés, munkavállalás, képzés) nyújtása.

4.6.3 Társadalmi konzultáció

A Szociálpolitikai Megállapodás 1. cikke (Amszterdami Szerződés, 1997) alapján az Európai Unió tagállamainak célkitűzése **a szociális partnerek közötti párbeszéd elősegítése**. A konzultáció tagállami rendszerének meghatározása nemzeti hatáskörben van, bár az EU előír kötelezettségeket. A NER – kapcsolódva a jó kormányzás és a jó állam elveihez – a társadalom legszélesebb rétegeinek bevonása mellett tud csak megvalósulni, éppen ezért a Kormány, a társadalom valamennyi szegmensének bevonásával történő egyeztetést a jogalkotási folyamat elengedhetetlen részének tekinti. Létrejött a Nemzeti Gazdasági és Társadalmi Tanács, amely a gazdaság és a társadalom fejlődését érintő átfogó ügyekről, a kormányzati ciklusokon átívelő nemzeti stratégiák megvitatásáról, valamint a harmonikus és kiegyensúlyozott gazdasági fejlődés, az ehhez illeszkedő szociális modellek kidolgozásának és megvalósításának előmozdításáról is konzultálhat.

Párbeszéd és partnerség jelentősége

Fejlesztéspolitikai feladatok

- Sokoldalú konzultációs mechanizmus hosszú távú, eredményes működtetése.
- Hazai társadalmi párbeszéd új intézményrendszerének megszilárdítása.

- Stratégiai partnerekkel való hosszú távú kapcsolatok kiépítése.
- A hatékony konzultációt elősegítő jogszabályi környezet megteremtése.
- A fenntartható fejlődés és az aktív állampolgárság fórumainak működtetése.
- Az konzultációk eredményeinek felhasználása.
- Elektronizált kapcsolattartás biztosítása.

4.6.4 Védelempolitika

A Magyar Honvédség Magyarország szuverenitása szavatolásának alapvető intézménye, nemzetközi szerepvállalásait tekintve a külpolitika megvalósításának egyik meghatározó eszköze. A Honvédség alapvető feladata, hogy **az Alaptörvénnyel összhangban garantálja hazánk biztonságát, valamint szövetségi tagságunkból adódóan hozzájáruljon a Szövetség kollektív védelméhez**, továbbá az ENSZ, a NATO, az EU és az EBESZ nemzetközi béketámogató, stabilizációs vagy humanitárius műveleteihez. Ezen kívül a Magyar Honvédségnek rendelkeznie kell olyan képességekkel is, **amelyekkel tevékenyen hozzájárulhat a természeti vagy ipari katasztrófák következményeinek felszámolásához**.

A védelempolitika jelentősége

A Magyar Honvédség fejlesztésének irányait az Alaptörvény, valamint a nemzetközi kötelezettségvállalásainkból fakadó feladatok határozzák meg. A haderőfejlesztés gazdasági szempontból hatékony eszköze a **többnemzeti együttműködés, a védelmi képességek nemzetközi együttműködésben történő fejlesztése és megosztása**, mint például az EU és NATO által indított többnemzeti kezdeményezések (pooling & sharing, smart defence), valamint a közép-európai védelmi együttműködés mélyítésére hivatott programok. Szintén fontos és **a jövő kihívásai között kiemelt területként kezelendő a kibervédelem** (cyber defence). A védelmi képességeink fejlesztésében, nemzeti érdekeink figyelembevételével, fokozottan támaszkodni kell a szövetségi, az európai uniós, valamint a regionális programokra, amelyek keretében **segíteni kell a hazai védelmi és biztonsági ipar fejlődését**.

A Magyar Honvédség fejlesztésének célja egy korszerűen kiképzett és felszerelt, a haza fegyveres védelmére és nemzetközi együttműködésre is képes, rugalmasan és hatékonyan alkalmazható, kiegyensúlyozott képességekkel rendelkező haderő kialakítása.

Fejlesztéspolitikai feladatok

- Az egyes katona műveleti képességének és túlélőképességének fejlesztése;
- A vezetési rendszerek racionalizálása és a vezetéstámogató rendszerek fejlesztése.
- A harcászati-hadműveleti felderítő (ISTAR) képesség kialakítása, meglévő képességelemek fejlesztése.
- A haderő tűztámogató képességeinek fejlesztése;
- Az egyéni és kollektív kiképzés, a képzés és felkészítés színvonalának növelése, feltételrendszerének javítása.
- A gyorsreagálású és légi szállítású képesség megteremtése, beleértve a különleges műveleti képesség további fejlesztését.
- A haderő hadműveleti és harcászati tartalékainak kialakítása, hadfelszerelési eszközök vonatkozásában.
- Az alakulatok megfelelő szintre történő feltöltése, a haderő megtartó képességének növelése.
- A Honvédelmi Minisztérium költségvetési támogatásának GDP részarányos emelése.

- A tervezési időszak alatt, a honvédség szerves részeként létre kell hozni az Önkéntes Tartalékos Rendszert, melynek célja a széles társadalmi rétegek bevonásával erősíteni a haza védelmét a honvédelem ügyét.
- Az új beszerzések során a korszerűség, a hosszabb távú rendszerben-tarthatóság, az élettartamköltségek, a szállíthatóság, a védettség, a szövetségi kompatibilitás, valamint a környezet és a természet védelmének szempontjait előnyben kell részesíteni.
- Folytatni kell a honvédség kiemelt fejlesztési programjait, a gépjármű-beszerzési és Gripen-programokat. A HADIK terven keresztül, ésszerű ráfordítások és megtérülések figyelembevételével erősíteni kell a hazai honvédelmi feladatok anyagi technikai biztosítását, a magyar hadiipar fejlődésének lehetőségét és ezen keresztül a hazai munkahelyteremtést.

4.6.5 Településfejlesztés, területrendezés, építésügy

Az Európai Unió és a szakterület által is támogatott alapelvek az integrált és fenntartható városfejlesztéshez kapcsolódnak. A várostérségek a gazdasági fejlődés motorjai, az innováció központjai, ahol a társadalmi, gazdasági és területi kohézió megvalósítható, így az Európa 2020 Stratégia megvalósításában **a városok szerepe kulcsfontosságú**. A városok fenntarthatósága a hosszú távú fejlődés alapvető feltétele, mivel a városokat érintő társadalmi-demográfiai válság vagy a környezeti problémák az Unió gazdasági növekedését és társadalmi kohézióját veszélyeztethetik.

Az európai **várostérségeknek az integráció terepévé kell válniuk**, mely megalapozza a nemzeti és európai szintű integrációs stratégiákat.

Az „európai város” közös jellemzői között szerepel a **területi kohézió, társadalmi integráció vagy a kiegyensúlyozott gazdasági fejlődés** célkitűzése, továbbá a közpolitikák egységes terület-felhasználást eredményező városfejlesztésre gyakorolt befolyásolási képessége. Fontos szempont az európai területi fejlődés közös értékeinek kérdésköre, mint a **többközpontúság és a kiegyensúlyozott területi struktúra** szempontrendszer, a városhálózatok és város-vidék kapcsolatok témája.

Társadalmi, gazdasági és környezeti szempontból fenntartható fejlesztésre van szükség

Az ország kiegyensúlyozott és hatékony területi fejlődésének biztosításához továbbra is **szükséges a területfejlesztés és a területrendezés harmonizálása**.

Fejlesztéspolitikai feladatok

- Egészséges, biztonságos, a település és régió építészeti és táji értékeit hordozó, fenntartható, energiatakarékos és energiatudatos épített környezet követelményrendszerének kialakítása.
- Az előkészítésének, a műszaki tervezés stratégiai szerepének növelése a közpénzekből történő beruházásoknál. Egyszerű, átlátható, gazdaságos, magas minőséget eredményező építési folyamatok kialakítása.
- A közérdeket és a jogos magánérdeket szem előtt tartó, annak érvényt szerző, korszerű építésügyi hatósági rendszer kiépítése.
- Részvétel a településfejlesztési célú közfoglalkoztatási munkaprogramok kialakításában.
- Megyei illetve járási szinten önálló szakigazgatási szervként állami Építésügyi Hivatalok hatósági rendszerének kialakítása valamint önálló szakigazgatási szervként Állami Főépítészeti Iroda létrehozása.
- Integrált, innovatív, illetve kulturális érték alapú városrehabilitáció.
- A települési táj, a beépített területek, a burkolt felületek növekedésének lassítása (A természetközeli területek és a zöldfelületek terhére a jellemzően beépített

területek (települési táj), valamint azon belül különösen - az ökológiai, mikroklimatikus és környezet-egészségügyi szempontból egyaránt kedvezőtlen - burkolt felületek növekedésének lassítása, ésszerű szinten tartása)

- Előrelátó, tudatos településfejlesztési tervezés támogatása a társadalmi - gazdasági - környezeti szempontok figyelembevételével.
- A területfejlesztés és -rendezés, valamint a településfejlesztés és -rendezés szakmai és hierarchikus rendszerének jogszabályi harmonizációja (beleértve a régiós és kistérségi szinteket is), valamint az egyes munkarészek elkészítéséhez szükséges tervezői jogosultság jogszabályi pontosítása.
- Útmutatók megjelentetése, szakmai anyagok elkészítése, a legjobb gyakorlatok felkutatása, képzések, workshopok, rendezvények szervezése az érintettek (főként települési önkormányzatok) részére.
- Zöldfelületek ökológiai és használati értékének növelése, zöldterületek növelése és minőségének javítása.

4.7 A stratégiai erőforrások nemzeti megőrzését, fenntartható használatát, a környezet védelmét szolgáló szakpolitikai törekvések

4.7.1 Környezetvédelem

A társadalom értékrendjében az anyagi jólét megszerzése, a fogyasztás valós jelentőségéhez képest aránytalanul nagy szerepet kap, míg a környezet minőségének, szolgáltatásainak értékelése nem megfelelő súlyú, jelentős energiaigény és -vesztés keletkezik. A társadalom polarizálódása a jómódúak növekvő fogyasztása mellett az elszegényedést is magával hozta. A kiszolgáltatottak lehetősége az önellátásra, életmódváltásra, takarékosági beruházásokra korlátos. A tartós munkanélküliség sújtotta térségekben terjed a megélhetési célú, környezeti károkozással is járó bűnözés. Az ipari termelés bővülése összességében nem járt együtt a környezetterhelés hasonló arányú növekedésével, ugyanis a leépülő nehézipar, vagyis az anyag- és energiaigényes ágazatok helyett a feldolgozóipar és a szolgáltatások indultak fejlődésnek. A fokozódó kereskedelmi aktivitással és a termelési módok változásával összefüggésben az áruszállítás, különösen a közúti szállítás növekedett számos kedvezőtlen környezeti hatást okozva, mint a helyi levegőminőség, zaj, emberi egészség, az épített környezet állapotának romlása.

Fokozódó elszegényedés nem segíti a környezet-tudatos életmódot

A logisztikai központok, ipari parkok számának gyarapodása számottevő területfoglalással jár, mellette a mezőgazdasági területek nagyságának **csökkenése** jellemző, amelynek okai a belterületbe vonások, az ipar, bányászat és az infrastruktúra terjeszkedése, az erdőterület növekedése. A **növekvő mértékű urbanizáció** hatása tetten érhető a beépített területek nagyságának növekedésén túl a kis területen koncentrálódó lakosság adott térséget érintő fokozott környezet terhelésében is, melyet a **környezetvédelmi infrastruktúra fejlesztése hivatott ellentételezni**. A különböző területhasználati igények az ökoszisztémák biológiailag aktív területeinek beszűküléséhez és feldarabolódásához vezetnek. A **túlhasznosítás, az inváziós idegenhonos fajok terjedése és a szennyezés is a biológiai sokféleség csökkenését okozza.**

Kiterjedt városi ipari és infrastrukturális területhasználat

A talajok állapota összességében kedvező, azonban a mezőgazdálkodással érintett termőtalajok termékenységét csökkentő degradációs folyamatok veszélyeztetik. A felszíni vízrendszeren belül elsősorban az állóvizek, a kisvízfolyások, illetve a duzzasztás miatt jelentősen lelassult vízfolyás-szakaszok jelentik a kritikus helyeket, a kijelölt víztestek 70-80%-a közepes vagy annál rosszabb minőségű. A felszín alatti vizeknél problémát jelentenek az engedély nélküli vízkivételek, a trágya és

növényvédőszer használat.

Fejlesztéspolitikai feladatok

- A környezettudatos szemlélet és gondolkodásmód erősítése a környezeti nevelés, szemléletformálás, fenntartható termelési eljárások és fogyasztási szokások, illetve a környezeti információkat biztosító rendszerek támogatásával.
- A környezetvédelmi informatikai és monitoring rendszerek fejlesztése.
- A termőhelyi adottságokra és a saját biológiai alapokra építő területhasználat, termelési szerkezet és agrotechnika kialakítása.
- Magasabb hozzáadott értéket előállító és nagyobb foglalkoztatást biztosító ágazatokra épülő termelési szerkezet kialakítása.
- Több lábon álló és GMO-mentes gazdálkodás erősítése, az ökológiai gazdálkodás elterjesztése.
- Talajaink mennyiségi és minőségi védelme, a talajok termőképességének megőrzése, szervesanyag-gazdálkodás, tápanyag utánpótlás.
- A levegőminőség javítása a kibocsátások csökkentése révén (pl.: technológia fejlesztéssel), helyi légszennyezés csökkentése a kibocsátó források helyének gondos megválasztásával (lehetőleg már a területrendezés tervezése folyamán).
- Belső téri levegőminőség javítása az újonnan épülő épületek megfelelő beltéri levegőminőségét biztosító minimum követelmények megfogalmazásával (építőanyagok, berendezési tárgyak, légtechnikai megoldások) illetve a lakosság figyelemfelkeltésével.
- A lakosság egészségét károsító folyamatok fékezése, visszafordítása, a környezeti eredetű betegségteher mérséklése.
- A környezet-egészségügy felkészültségének javítása, a globális környezeti változásokból eredő problémák megfelelő kezelése.
- A településfejlesztés tudatosabbá tétele, a fejlesztés és a rendezés során a fenntarthatósági szempontok hatékonyabb érvényesítése, a települési értékek megőrzése, erősítése, azokon alapuló fejlesztések.
- Az épített környezet és a zöldfelületi rendszer védelme, fenntartható, érték alapú hasznosítása, a települések harmonikusabb tájba illesztése.
- A mobilitás feltételeinek légszennyezés- és zajterhelés-csökkentő módon történő biztosítása.
- A biológiai és táji sokféleség megőrzésének és helyreállításának elősegítése a védett természeti területeken belül és kívül.
- A biológiai és táji sokféleség fenntartható használata, ex-situ védelmének megerősítése (génbank).
- A biológiai és táji sokféleség megőrzése, mint prioritás beépítése a különböző hazai politikákba, tervekbe és programokba.
- A gazdasági-társadalmi folyamatok térbeli szervezése során a környezet eltartó- és tűrőképességével való összhang biztosítása, természeti erőforrások értékvédelme, degradációjának megelőzése.
- Ésszerű ásványvagyon gazdálkodás megteremtése, a gazdaságosan kitermelhető ásványi nyersanyagok tervszerű és környezetkímélő kiaknázása és hasznosítása
- Területhasználati funkciók területi igényeinek minél kisebb termőfelület kieséssel járó harmonikus összehangolása, agroökológiai adottságokhoz igazodó földhasználat, a barna mezős beruházások szorgalmazása, az épített örökség védelme, műemléki érték alapú hasznosítása, fejlesztése.
- A Víz Keretirányelv szerint 2015-ig a vizek „jó állapotának” elérése.

- Az EU Víz Keretirányelv intézkedési programja alapján a fenntartható vízkészlet-gazdálkodás megteremtése, komplex vízgyűjtő-fejlesztés, a vízkészletek mennyiségi és minőségi védelme (az ésszerű és takarékos vízhasználat elterjesztése, a vizek terhelésének csökkentése).
- A szennyvízkezelés alpinfrastruktúrájának fejlesztése, az elmaradó derogációs kötelezettségek teljesítése, az elsivatagosodás csökkentése és megelőzése a kezelt szennyvíz ismételt felhasználásával.
- Természetközeli szennyvízkezelési módok és az egyedi kisberendezések használatának ösztönzése a kistelepüléseken és a gazdaságosan nem csatornázható településrészekben.
- A vízgazdálkodáson belül a vízvisszatartás, -tározás feladatán túlmenően az árvízvédelmi védőképesség megtartása. Az árvizek és aszályok hatásának mérséklése.
- A csapadékvíz elvezetés és tárolás fejlesztésének támogatása.
- Az EU Víz Keretirányelv alapján az árvízi kockázatkezelési tervek 2015-ig.
- Az Ivóvízminőség-javító Program keretében az ivóvízellátó rendszerek rekonstrukciója.
- Települési szilárdhulladék-gazdálkodási rendszerek fejlesztése.
- Az évente képződő hulladék mennyisége folyamatosan csökkenjen.
- A képződő hulladék hasznosulása növekedjen, az újrafelhasználási célú hasznosítás részarányával együtt. A szelektív hulladékgyűjtés arányának és kiterjesztésének növelése.
- A maradék hulladék ártalmatlanításához szükséges kapacitások – egyes speciális technológiát igénylő hulladékok kivételével – az ország határain belül álljanak rendelkezésre.
- Csomagolóanyagok mennyiségének csökkentése.
- A hulladékok és üvegházgáz kibocsátásának csökkentésének, az anyag- és energiatakarékosságnak eszköze az **ipari szimbiózis lehetőségeinek feltárása és támogatása**. Ez azt jelenti, hogy az egyik folyamat mellékterméke a másik folyamat alapanyaga, vagy energiaszolgáltatója lehet, így csökkentve az energiaigényt, a hulladék- és melléktermék-képzést. A gyártási folyamatoknál keletkező melléktermékek, hulladék és energia továbbhasznosítása közvetlenül, a hulladékgazdálkodási rendszerek kikapcsolásával más termékek előállítására hatékonyabb és gazdaságosabb a szokásos újrahasznosításnál és új gazdasági lehetőségeket is teremt. Mindez nem csökkenti közvetlenül az üvegházgáz kibocsátást, de nemzetgazdasági szinten nagyobb termelési értéket eredményez nem, vagy alig növekvő kibocsátás mellett, így a kevésbé hatékony technológiák szerepe, termelése csökkenthető.
- A környezetbiztonság növelése, veszélyeztetés megelőzése.
- Zajterhelés csökkentése, zajvédelmi intézkedések támogatása.
- A bekövetkezett katasztrófák következményeinek hatékony enyhítése, elhárítása, veszélyes anyagok káros hatásainak kezelése, sugárbiztonság megteremtése, kármentesítés.
- Vállalkozások környezettechnológiai és környezeti innovációs tevékenységének és környezetközpontú fejlesztéseinek támogatása.
- A táji sokféleség kataszterszintű nyilvántartása (a tájak számbavétele, a tájakra gyakorolt hatások elemzése, a tájak állapotának monitoringja, a változások nyomon követése).
- Az egyedi tájértékek és a kedvező tájkarakter-elemek megőrzése.
- Idegenhonos inváziós fajok terjedésének visszaszorítása.
- Zöldfelületek ökológiai értékének növelése.

4.7.2 Klímapolitika és energiabiztonság

A klíma alakulásától függő mezőgazdaságilag megművelhető területek-, az ivóvíz minőségű édesvíz készletek- valamint a fosszilis energiahordozó tartalékok gyors csökkenése miatt az egészséges ételmiszer, a tiszta ivóvíz és a fenntartható energiaellátás biztosítása a XXI. század legjelentősebb stratégiai kihívásai közé tartoznak. Az olcsó és végtelen mennyiségben rendelkezésre álló **fosszilis energiahordozók korszaka véget ért, az eddigi fogyasztási szokások nem lesznek fenntarthatók** a jövőben, az elkövetkező időszak a struktúra- és paradigmaváltás korszaka lesz.

Nem fenntartható a jelenlegi energetikai szerkezet

Az energiabiztonság nem csak gazdasági, hanem egyre inkább **geopolitikai stratégiai kérdéssé** is válik. **Hazánk a hagyományos energiaforrások tekintetében Európa egyik legkiszolgáltatottabb országa.** A Kormány felelőssége, hogy a nemzeti érdekeket képviselve, adekvát válaszokat adjon a csökkenő fosszilis energiatartalékokért folyó verseny és – ezzel egyidejűleg – a klímaváltozás negatív hatásai által jelentett kihívásokra

Fejlesztéspolitikai feladatok

- A helyi adottságoknak megfelelően kell kialakítani a megújuló energia-termelést és felhasználást, a térségen belül keletkezett, jelentős potenciállal rendelkező megújuló energiaforrásokat kell hasznosítani.
- El kell végezni a megújuló energiaforrások mennyiségi és szerkezeti felmérését, meg kell tervezni az alkalmazás menetrendjét, kapcsolódva a környezetvédelmi és agrárfejlesztési elképzelésekhez – a szociálpolitikai, foglalkoztatáspolitikai és vidékfejlesztési szempontok figyelembevételével
- A energetikai célú növénytermesztés, a mezőgazdasági melléktermékek energetikai célú felhasználása, erdei biomasszában lévő lehetőségek további kiaknázása hangsúlyos irány lehet, főleg a foglalkoztatás növelése érdekében, különösképpen a hátrányos helyzetű vidéki társadalmi csoportok számára, Mindez azonban nem szoríthatja háttérbe az ételmiszertermelést, ne vegye át az erdőgazdálkodás területeit, és ne alakuljanak ki monokultúrás térségek.
- Az ország alföldi részein található tanyás térségek megújuló energiaforrással történő ellátása kiemelt feladat.
- Továbbra is támogatni szükséges a lakás- és házfelújítási programokat az energiahatékonyság, energia-megtakarítás fokozása érdekében. Támogatni szükséges az elavult ivóvízhálózat felújítására vonatkozó a lakás- és házfelújítási programokat. Támogatni szükséges a távhő rendszerek korszerűsítését.
- Középületek energetikai célú felmérése, megtervezése, felújítása, mely az energiahatékonyság mellett munkahelyeket is teremtené.
- Saját térségi energiarendszerek kialakításával az önellátó, helyben záródó rendszerek létrejöttének elősegítése.
- A természetközeli területek és a zöldfelületek terhére a jellemzően beépített területek (települési táj), valamint azon belül a burkolt felületek növekedésének lassítása, ész-szerű szinten tartása.
- Az éghajlatváltozáshoz, a kedvezőtlen ökológiai és társadalmi-gazdasági hatások elleni védekezés az alkalmazkodóképesség javításával.
- Az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentése a szabad talajfelszín és növényborítottság növelésével
- Erdőgazdálkodási fejlesztés az erdőterületek, erdei vízgyűjtők vízrendezésével, az erdők vízvisszatartó képesség javításával
- Területi és szektorális klíma-alkalmazkodási hatástanulmányok, hatásvizsgálatok készítése.

- A klímapolitikát és energiabiztonságot regionális szinten koordináló szervezet létrehozása.
- Éghajlatváltozáshoz kapcsolódó kockázat-megelőzés és kezelés.

4.7.3 Katasztrófavédelem

Magyarországon 2012-ben megújult a korábbi rendszer, **létrejött az egységes integrált katasztrófavédelem**. A BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóságon három pillérre épülő – polgári védelem, tűzvédelem, iparbiztonság – szervezeti struktúra került kialakításra. Az új szervezeti felépítésben kiemelt területként jelentkezik a létfontosságú rendszerek és objektumok védelmével kapcsolatos feladatok ellátása, a potenciális kritikus infrastruktúra elemek beazonosítása, valamint a kijelölt elemek hatósági felügyelet alatt tartása.

Fejlesztéspolitikai feladatok

- Az emberi élet és vagyoni értékek magas szintű védelmét biztosító katasztrófavédelmi rendszer és szervezet, egységes és hatékony szabályozás létrehozása.
- Iparbiztonsági szupervizori jellegű főhatóság kiépülése, működtetése.
- A Kárpát-medence teljes vízgyűjtő területén egységes, a jellemző katasztrófa kockázat típusokat kezelő korai előrejelző és riasztó rendszer létrehozása.
- A polgári védelem területén valós kockázatbecslésen alapuló veszély-elhárítási tervezés és felkészülés elérése.
- Önkéntes mentőszervezetek és a hivatásos szervek közötti hatékony együttműködés biztosítása, a tapasztalatok hasznosítása.
- A katasztrófavédelem a területrendezési és fejlesztési tervezésben történő aktív részvételt célozza meg.
- A katasztrófavédelem egységes képzési kötelezettségeinek eleget tevő korszerű oktatóbázisának kialakítása.
- A katasztrófavédelem tűzoltásra és műszaki mentésre specializált gépjárműállományának strukturális átalakítása, a beavatkozó képesség költséghatékony és magas szinten tartása.
- Az ország teljes területi lefedettségét biztosító környezettudatos és energiatakarékos laktanya- és egyéb a munkakörülményeket javító beruházások végrehajtása.
- Országos, egységes logisztikai rendszer kiépítése és feltöltése.
- Veszélyes ipari üzemek működését, veszélyes áruszállítás nyomon követését folyamatosan monitorozó, az ország teljes lefedettségét biztosító rendszerek kiépítése.
- Polgárvédelmi szervezetek (egységek és szak-alegységek) fejlesztése.

5 Területpolitikai irányok és teendők

E fejezet a Koncepció **2030-ig szóló átfogó és specifikus területi céljaihoz igazodva**, a 2014-2020-ra kijelölt nemzeti, fejlesztési és gazdaságfejlesztési prioritásokra tekintettel **a területfejlesztési politika 2014-2020-ban megvalósítani kívánt fejlesztéspolitikai céljait, feladatait** tartalmazza.

A fejezetben egyrészt ismertetjük **a területfejlesztési politika új térszervezési és módszertani megközelítéseit, elveit**, az ezekből adódó területfejlesztési szempontokat, területi beavatkozási prioritásokat. Ezek általánosan, **horizontálisan kapcsolódnak** a Koncepció célrendszerében megjelenő **területi célokhoz és prioritásokhoz**.

Másrészt illeszkedve a Koncepció **térszerkezeti víziójához**, rögzíti a fejezet a hazai **területfejlesztési politika területi céljait és beavatkozásait**. Ezzel összefüggésben kiemelten foglalkozik a **városfejlesztéssel, a vidéki térségek fejlesztésével, a határmenti és határon átnyúló fejlesztésekkel, az elérhetőség megújuló rendszereivel, a térségfejlesztési célú gazdaságfejlesztési eszközökkel**. Ezekkel kapcsolatban rögzíti a **térhasználati elveket**, valamint szempontokat fogalmaz meg a **területfejlesztés és a területrendezés** összehangolása érdekében. Mndezek a **Koncepció több specifikus területi céljához is kapcsolódnak**.

Önálló részfejezet tartalmazza az ágazati szakpolitikákban érvényesíteni kívánt területi prioritásokat.

Önálló részfejezet mutatja be a **megyék és Budapest fejlesztési céljait**, amelyek a Koncepció fejlesztés- és területfejlesztési céljaival összhangban lettek kialakítva. A készülő megyei területfejlesztési koncepciókkal a tervezési folyamat során folyamatos az összehangolás.

5.1 Új térszervezési megközelítéseink

A változó globális és hazai folyamatokhoz igazodó megújuló, új alapokra helyezett nemzetgazdaság az ország térszerkezetét is új szempontból közelíti meg. A hatékonyabb és a hazai alapokra épülő fejlődést jobban szolgáló gazdasági/fejlesztési térszerkezet kialakítása az alábbi fő elvekre épül.

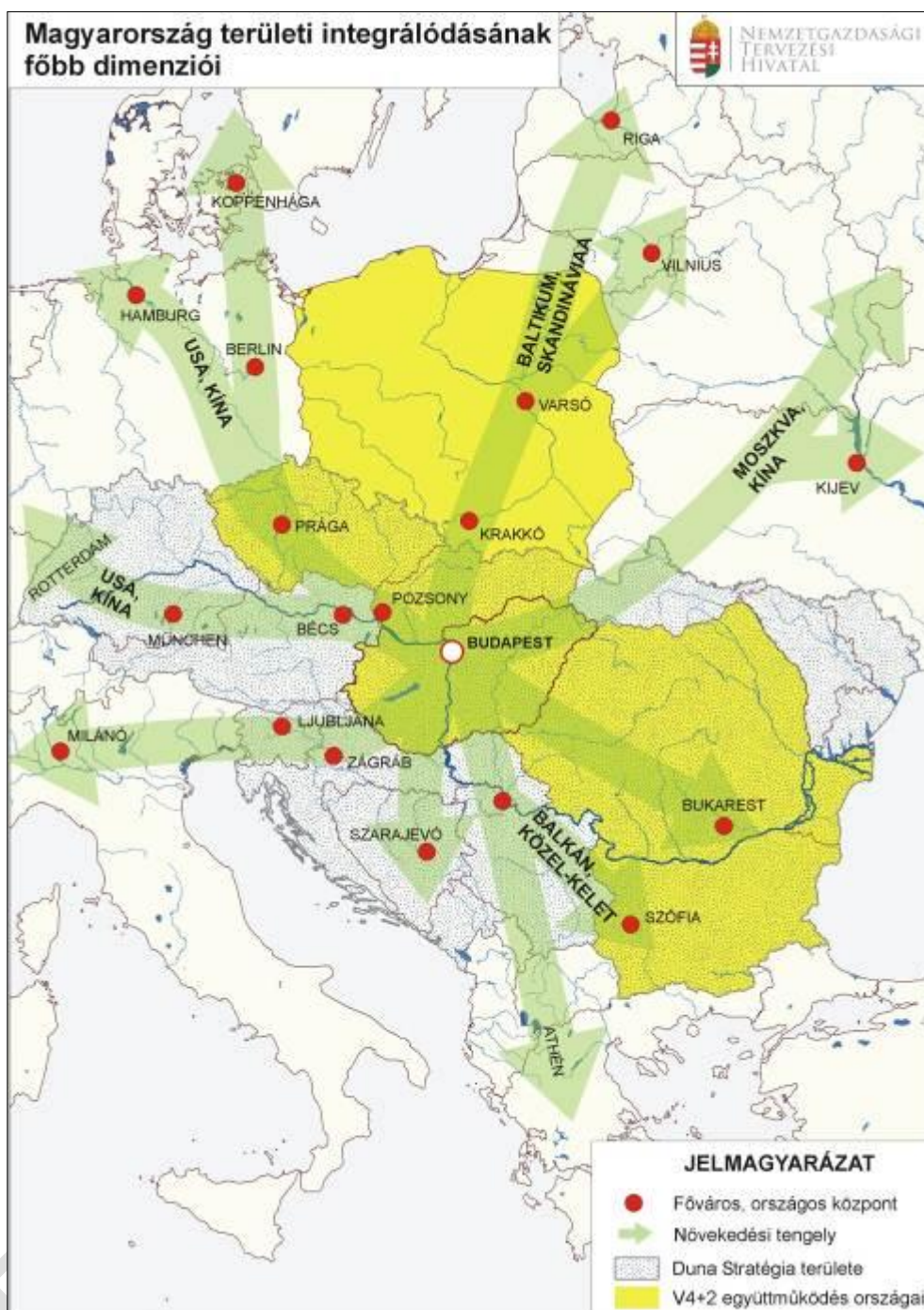
A 2030-as területi célokhoz igazodó 2014-2020-ra vonatkozó területfejlesztési feladatok

Új területfejlesztési megközelítések, szempontok

Területfejlesztési célok, szempontok, és beavatkozási térségek, eszközök

Területi prioritások a szakpolitikák számára

5.1.1 Magyarország, mint regionális központ (HUB)

A „hub”-nak nevezett regionális központok vagy csomópontok a térségi kapcsolatok kereskedelmi, innovációs, közlekedési stb. hálózatok legaktívabb pontjai, tudományos-innovációs-kreatív központok és energetikai hálózatok globális és/vagy regionális szinten is kiemelkedő központjai. Magyarország fejlődésének egyik megalapozója és egyben fokmérője is a központi csomóponti szerep megszerzése és az által generált gazdasági fejlődés. Központi helyzeténél fogva hazánk összekötő kapocs a kontinens északi és déli, keleti és nyugati része között, transzkontinentális léptékben pedig az ázsiai kapcsolatok kapuja lehet, mind közvetlenül, mind a tömegáru-forgalom szempontjából megkerülhetetlen közvetítő térségek felé. Mindennek megvalósításához nemcsak az ország pozícióját kell javítani, de városainkat is be kell kapcsolni ebbe a rendszerbe.

Magyarország,
mint regionális
hub

Európai közlekedési folyósók kapcsolódása Ázsiához

A Duna térség magában foglalja a **Duna teljes hazai szakaszát, a Duna hazai vízgyűjtő területére eső térségeket, a Duna menti tájakat**. A térség fejlesztésének főképp turisztikai, vízgazdálkodási, természetvédelmi, illetve közlekedési relevanciája egyértelmű. A térség fejlesztése európai jelentőségű átfogó gazdaságfejlesztési hatással járhat, például a Duna hajózhatóságának kérdésében. A Duna térség fejlesztésének kapcsolódása a nyolc EU tagállam és a hat nem EU tagállam által jegyzett Duna Régió Stratégiához vitathatatlan, tehát a makroregionális, határon átnyúló vonatkozása is jelentős.

A Duna összeköt és lehetőségeket is kínál

A két évtizedes múlttal bíró visegrádi együttműködés jelenleg a legtisztább profilú makroregionális kezdeményezés Közép-Európában. A **Cseh Köztársaság, Magyarország, Lengyelország és Szlovákia** együttműködésének célja a makrorégió stabilitásának, pozíciójának erősítése a Közép-európai térségben, a közös történelmi múltra és kulturális hagyományokra építve. Az együttműködés gerincét a legmagasabb szintű politikai csúcstalálkozók, a nem-kormányzati szervezetek közös tevékenysége, a kulturális intézmények és számos más hálózat kölcsönös együttműködése adja. Különösen a kultúra, a környezetvédelem, a belső biztonság, a védelem, a tudomány és az oktatás területére fókuszál az együttműködés, emellett közös törekvések vannak a turizmus, az energiaszektor vagy az információs technológia területén is. Csehország, Lengyelország, Magyarország és Szlovákia turisztikai együttműködésének fő célja, hogy összehangolt munkával és a rendelkezésre álló források egyesítésével közösen népszerűsítsék a közép-európai régió turisztikai kínálatát mind szélesebb körben, elsősorban a tengerentúli célc piacokon. A visegrádi együttműködés az utóbbi években kiterjedt a tagországok kohéziós politikai és területfejlesztési és rendezési tevékenységének összehangolására is, melynek keretében a visegrádi országok, valamint **Románia és Bulgária** területére közös területpolitikai dokumentumok készültek és készülnek.

A visegrádi együttműködés

A **Kárpát-medence** egy olyan természetes ökológiai egység Európa közepében, amelynek tájait számos kulturális és történelmi kapcsolat is egybefűzi, és amely a politikai, piaci és közlekedési gátak leomlása után egy Kárpát-medencei együttműködési térség keretében is fejlődhet. Ezek az együttműködések megeremthetik a Kárpát-medencén belüli, országhatárokon átívelő régiók, vonzáskörzetek újraéledését, lehetővé teszik az adott területek, települések gyorsabb ütemű felemelkedését. Mindezen erőfeszítések

A Kárpát-medence integrációjában központi szerepünk van

terén Magyarországnak kiemelkedő szerepet kell vállalnia, összhangban az EU határmenti és transznacionális, valamint szomszédsági politikájával összhangban. A magyar gazdaság Kárpát-medencei térszervező szerepének alapja lehet az ország centrális elhelyezkedése, a térség gazdasági életében meghatározó Budapest, valamint néhány vidéki nagyváros, növekedési csomópont (hub) szerepe. Ugyanígy fontos a szomszédos országok megerősödő fővárosi és más nagyvárosi térségeinek Magyarország területére kiterjedő növekedés-ösztönző hatása is. Mindez jelentős felzárkózási forrás lehet Magyarország és a térség más államai számára, hasonlóan más európai határokon átnyúló gazdasági integrációkhoz.

A **Kárpát-medencei térségben** különös jelentőséggel bír a határon túli magyar közösségek közötti együttműködés javítása, kihasználva a határon túl élő nemzetrészek híd szerepét a többségi társadalom és Magyarország között. Különösen jelentős lehetőség a határon túli magyarság településterületei felé irányuló gazdasági együttműködések elmélyítése. Ebben az anyaországgal közvetlen kapcsolatban álló, tömbben élő magyarság szerepe (pl. Csallóköz, Vajdaság) hangsúlyos. Kiemelten jelentős a **Székelyföld** szerepe kiváló gazdasági és kulturális kapcsolatai és a fejlődési potenciálja miatt. A határon túl (nem csak a szomszédos országokban) élő magyar közösségeknek a hazai és a szomszédos országok (és a befogadó országok) stratégiáival harmonizáló gazdaságfejlesztési stratégiára van szükségük, amelyek egyszerre szolgálják a határon túli közösség, az anyaország és a partner nemzetállamok gazdasági gyarapodását. A határon túli magyarok társaságaihoz való kapcsolatok erősítése ugyanakkor nemzeti kulturális vonatkozásban is jelentős.

Építeni kell a határon túli magyarság kapcsolatrendszerére

A Kárpát-medencén kívüli, **diaszpórában élő magyarság** szerepe felértékelődött a nemzetstratégiában. Magyarország és a Kárpát-medencei magyar közösség hangsúlyozottan számít a diaszpórában élő magyar közösségekre, a befogadó államban felhalmozott szellemi potenciáljukra és kulturális örökségükre a világ magyarsága megbecsültségének és versenyképességének együttes megerősítéséért. A szórányban élő magyar közösségek és a Kárpát-medencei magyarság közötti kulturális kapcsolatok továbbfejlesztése mellett a jövőben nagyobb hangsúlyt kell fektetni a gazdasági kapcsolatok megerősítésére is.

Hangsúlyosabban számítunk a diaszpórában élő magyar közösségekre

A hazai nemzetiségek hagyományos településterülete határozott területi koncentrációkat mutat. A nemzetiségeink által magas arányban lakott térségeink nyelvi, nyelvjárási és kulturális értékeinek, és identitásának megőrzése, valamint ezzel összefüggésben a gazdasági, társadalmi fejlődésük támogatása a területpolitikának is feladata. Nemzetiségeink a határon túl élő magyarsághoz hasonló híd szerepet tölthetnek be anyaországuk és más országokban élő kisebbségi csoportjaik felé. A szomszédos és távolabbi nemzetekkel való harmonikus kapcsolatrendszer egyik igen fontos pillére a hazánkban élő nemzetiségek helyzete. A határozott nemzetiségi karakterrel bíró területek kulturális, társadalmi és gazdasági fejlődésének támogatása a nyitott és toleráns magyar társadalom megvalósulását, és egyúttal a versenyképes hazai területi fejlődést is szolgálja. A nemzetiségi identitástudat ismét tér- és csoportképző erővé válhat azokban a tájegységi törekvésekben, ahol a nemzetiségeknek még szerepe van, vagy ahol történelmileg szerepe volt. E térségek hazai és nemzetközi kapcsolatai egyrészt a társadalmi és személyes dimenziókban, másrészt intézményesült kulturális kooperációkban ölthetnek testet. Legalább ennyire fontos azonban, hogy ezek a térségi kapcsolatok gazdasági téren is jelentkezhetnek, például anyaországi gazdasági együttműködésekben, befektetésekben ölthetnek testet.

A nemzetiségek is erős és fejlődőképességű kapcsolatrendszerrel rendelkeznek

A **Székelyföld**, mint a legnagyobb, összefüggő településterületű és legmagasabb egy tömbben élő népességszámot és magyar népességarányt (megyei szinten) elérő térség valós gazdaságföldrajzi egységet is képez. Székelyföld vidéke egyértelmű potenciális erőforrásokkal és elismert kulturális tőkével (hagyományok és kétnyelvűség) rendelkezik számos gazdasági ágban jelentősek a lehetőségei (pl. turizmus, erdőgazdálkodás,

Székelyföld a legjelentősebb külföldi magyar összefüggő térség gazdaságfejlesztési értelemben is

élelmiszeripar, fenntartható ipari kapacitások, kereskedelem). Kompakt gazdasági egységként, **nagyon jó lehetőségei vannak egy helyi-térségi gazdasági rendszer kiépítésére, erős belső piacokkal, termelői-értékesítési láncokkal.** A versenyképes fejlődéshez azonban a térség elérhetőségét romániai és nemzetközi kapcsolatait elősegítő infrastrukturális beruházásokra is nagy szükség van. A sikeres gazdasági fejlődésének további feltétele, hogy érdekeit megfogalmazni és érvényesíteni képes közössége és e közösségnek határozott céljai legyenek.

A térség gazdasági és közösségi megerősödése fokozza a térség autonómiáját, és sokat tehet a szomszédos térségek és egész Románia gazdasági fejlődéséért. A Székelyföld fejlődése emellett a Magyarország és Románia közötti gazdasági kapcsolatokat is fokozhatja, mely kölcsönös – így országunk gazdasága számára is kedvező – előnyökkel jár, hiszen segíti a két ország vállalkozásainak együttműködését és a szomszédos piacokra való belépését. E folyamatoknak pedig fontos hozadéka a nemzetiségek békés együttélésének és együttműködésének szolgálata. Ezért a hazai fejlesztési kezdeményezések szempontjából a Székelyföld szilárd gazdasági alapjainak megerősítéséhez való hozzájárulás egyrészt a térség híd szerepének megerősödését célozza (Kárpát-medencei összmagyar és magyar-román gazdasági és kulturális relációkban), másrészt a közösségi identitás kibontakozását, egyúttal a nemzeten belüli és nemzetek közötti kulturális kapcsolatok felvirágoztatását. Székelyföldre közvetlenül, illetve közvetlen területi átfedés nélkül csatlakoznak Csángóföld magyarlakta településtérségei, melyek gazdaságilag kisebb mértékben, de kulturálisan annál inkább fontos kiegészítő jellegű térségi értelmezési keretet adnak a fejlesztésekhez.

5.1.1.1 A csomóponti „HUB” szerep érvényesítése

- Nyitás kelet felé: kelet-nyugati közlekedési és kereskedelmi csomóponti szerep, légi elosztó központ.
- Kárpát-medencei hálózatok erősítése: határon átnyúló városi együttműködések támogatása.
- Magyarország híd-szerepének érvényesítése, regionális közlekedési és kereskedelmi csomópontok megalapozása, fejlett közlekedési infrastruktúra, logisztikai és szolgáltató hálózatok csomópontjainak kialakítása a környezeti szempontok legteljesebb figyelembevételével.
- Kommunikációs és informatikai hálózatok fejlesztésével a virtuális hálózatok csomóponti szerepének megalapozása.

Nyitás kelet felé és csomóponti szerep erősítése

5.1.1.2 Duna térség fenntartható fejlesztése

- A magyarországi Duna térség fenntartható fejlesztése, természeti területeinek, tájainak és kulturális értékeinek védelme, megőrzése.
- Az ott élők életminőségének javítása, infrastrukturális feltételeik javítása, boldogulásuk elősegítése.
- A régió gazdaságának és versenyképességének, illetve az ott élők jólétének fenntartható módon történő növelése, valamint egy virágzó, fejlődő és vonzó térség létrehozása.
- Az Európai Unió Duna Régió Stratégiájának megvalósítása, kiemelten a magyarországi „Duna minősítéssel” (EUDRS minősítési rendszer) rendelkező projekteken keresztül.

A Közép-Európát összekötő folyó lehetőségeinek kihasználása és megőrzése

5.1.1.3 Visegrádi együttműködési térségi szerepkör fejlesztése

- A területi kohézió erősítése a V4 országokban (policentrikus, kiegyensúlyozott területi fejlődés), közös tervezési-fejlesztési célok és cselekvések (kitekintéssel a Romániával és Bulgáriával kiegészülő V4+2 körre, valamint Szlovéniára és Horvátországra is).
- A határon átnyúló együttműködések támogatása a V4 országokban.
- Hozzájárulás a V4 országok közös álláspontjának megteremtéséhez az EU területi és fejlesztési szempontból érzékeny közös politikáiban.

Együttműködés a közép-európai régió stabilitásának, pozíciójának erősítése érdekében

5.1.1.4 Határon túli magyarok térségeivel való kapcsolatok erősítése, Kárpát-medencei összefogás

- A határon túli magyar közösségek helyi gazdaságfejlesztési programjai tervezésének és megvalósításának ösztönzése, segítése.
- Összmagyar gazdasági együttműködések kialakítása, erősítése.
- Kárpát-medencei vidékfejlesztési, agrár- és élelmiszergazdasági területen megvalósuló együttműködések kialakítása, megvalósítása, gazdasági integráció erősítése, vállalkozói együttműködések ösztönzése.
- A szomszédos országokkal való partneri viszony kölcsönös előnyök elvén alapuló elmélyítése, hozzájárulás egyes közpolitikák közös európai szintű képviseléséhez a szomszédos országokkal, illetve a határon túli magyarsággal.
- A Kárpát-medencei együttműködést és Magyarország térszerkezeti szerepeit erősítő tengelyek és térségek fejlesztése.
- Törekedni kell a közlekedési infrastruktúra Kárpát-medencei szintű összehangolt fejlesztésére.
- Az oktatási, egészségügyi, civil kapcsolatok, valamint a humán-infrastruktúra (különösen de nem kizárólagosan a határ menti térségekben) összehangolt fejlesztése, a kulturális, közösségi együttműködések támogatása.
- Nagyvárosok közötti nagytérségi integráció megvalósítása, a határon átnyúló agglomerációk közös kezelésének támogatása.
- Természetvédelmi, környezetvédelmi, vízügyi együttműködések fokozása, törekvés az egységes vízgazdálkodás megvalósítására.

Gazdasági együttműködések fokozása a határon túli magyarsággal

5.1.1.5 A kulturális és gazdasági kapcsolatok továbbépítése a diaszpórában élő magyar közösségekkel

- A Julianus-program megvalósítása, amely a világon bárhol fellelhető magyar tárgyi örökség összegyűjtése és rendszerezése révén mutatja be a magyarság értékteremtő képességét, hozzájárulva a diaszpórában élő magyar közösségek magyarságtudatának megerősítéséhez.
- A diaszpórában élő fiatalok identitásának erősítése azáltal, hogy felmenőik származási országával kapcsolatba lépve családjuk múltját, illetve saját identitásukat jobban megértsék.
- A tengeren túli országokban élő magyarok hídszerepének fokozása (fokozottabb kiaknázása) az ország külgazdasági stratégiájában megcélzott új piacokon való sikeres megjelenésben, illetve a Magyarországról és a magyarságról alkotott hiteles és tárgyilagos megítélés kialakításába.
- A diaszpóra számára kiemelten fontos információáramlás erősítése, egységesítése.
- Diaszpóra Alap létrehozása a diaszpórában élő magyarok Kárpát-medencébe irányuló támogatásainak összefogására, hatékonyabb felhasználására.

A diaszpórában élő fiatalok identitásának erősítése kiemelt célkitűzés

5.1.1.6 Nemzetiségek által lakott térségeink fejlesztése

- A kulturális identitás, a kulturális és épített örökség megőrzése, fejlesztése, kreatív hasznosítása.
- A regionális-lokális önfejlődést lehetővé tevő mechanizmusok erősítése.
- Az anyaországgal való gazdasági-befektetési kapcsolatok (hídserrep, mely gyakran határmenti dimenziókban is jelentkezhet), továbbá a térségi és települési szintű együttműködések.
- A közösségek helyi fejlesztési programjainak ösztönzése. Cél, hogy a hazai nemzetiségi belső peremtérségek a nemzeti kulturális és gazdasági fejlődés karakteres, esetenként meghatározó térségeivé váljanak, valamint megélhetést és hosszú távú életésélyeket nyújtsanak.

Nemzetiségek mint a kulturális és gazdasági fejlődés lényeges tényezői

5.1.2 Többközpontú fejlődés, a külső és a belső városgyűrűink mentén

A területi fejlődés egyik legnagyobb kihívása napjainkban a többközpontú fejlődés feltételeinek biztosítása. Magyarország esetében ehhez kapcsolódva a területpolitika egyre sürgetőbb feladata Budapest túlnyomó súlyának kiegyensúlyozása. Ezzel együttesen a helyi, térségi gazdaságélénkítést, az innovációs képesség és a társadalmi jólét helyzetének javítását is el kell érni. E célok elérése érdekében **az ország egészére kiterjedő, hálózati szemlélettel működő, valamint települési adottságokat és lehetőségeket egyaránt figyelembe vevő területi tervezési folyamatra van szükség** a városok vonatkozásában.

Nemzeti és perspektivikusan nemzetközi jelentőségű nagyvárosi térségek

Miskolc, Debrecen, Szeged, Pécs és Győr, illetve a belső gyűrűből gazdasági ereje és történelmi szerepe miatt Székesfehérvár, valamint e városok vonzáskörzete tartozik ebbe a kategóriába. A Budapest-központúság oldására ezek a városok egy részben önálló területi szintet jeleníthetnek meg a fővárosi szint mellett/alatt. Népszámuk és gazdasági szereplőik száma eléri azt a kritikus tömeget, ahol már számos speciális nagyvárosi kulturális és gazdasági rétegigény jelenhet meg és azok fenntarthatóan ki is elégíthetők, így **elitszervező helyszínek** lehetnek. Feladatuk, hogy kisugárzó hatásukkal közvetítsék a fejlődést innovatív, technikai, gazdasági, kulturális értelemben egyaránt tágabb, több megye határán túlmutató térségük és a többi nagyváros felé. E regionális léptékben maguk is generáljanak autonóm fejlődést és **magas szintű feladatokat lássanak el a szolgáltatások, kultúra, oktatás, közigazgatás** terén. E városok felsőoktatási és egészségügyi ellátó központi helyszínekként már jelenleg is jelentősek. A szellemi élet valós vidéki alternatíváinak, országos léptékű központjainak megteremtésével az innováció helyszíneinek száma is növelhető, és a nem csak egyetlen központtól függő elit nagyobb és stabilabb teljesítményt is tud nyújtani. Különösen a **kutatás-fejlesztési funkciók és e téren a gazdasági szférával való együttműködés**, valamint a **kulturális és ehhez kapcsolódó kulturális és kreatív ipari teljesítmény** esetében fokozható e helyszínek teljesítménye. Gesztusértékű lehet egyes országos hatókörű hivatalok Budapesten kívüli nagyvárosi központba helyezése is, amivel egyben tesztelhetőek is a decentralizációs központok lehetőségei. Elképzelhető az egyes országos hatókörű intézmények „kihelyezése”, pl. örökségvédelem, területfejlesztés, szellemi tulajdon.

A külső nagyvárosi gyűrű nemzeti- nemzetközi jelentőségű központjaira építhető a valós decentralizáció

A határok átjárhatóságának javulásával fontos jelenség **a határon átnyúló kis és nagyvárosi agglomerációk megjelenése határaink mentén**. A hazánk területére átnyúló vagy potenciálisan átnyúló agglomerálódó területek esetében (tipikus példája ennek Pozsony agglomerációja) **törekedni kell a közeli nagyvárosi központtal való együttműködésre** a fejlesztések során, hiszen e helyzet nagy lehetőségeket rejthet az érintett települések számára, az esetleg negatív agglomerációs jelenségeket pedig érdemes csökkenteni. A hazai központú és a határ túlsó oldalán is formálódó városi vonzaskörzeteink (tipikus példája ennek Esztergom vonzaskörzete) esetében pedig **a hazai városközpont fejlesztésekor számításba szükséges/kell venni a határon túli lehetőségeket**, az ottani szereplőkkel partnerségben.

Határon átnyúló agglomerációk

Nagyságuk és elismert felsőoktatási és kutatási műhelyeik jelenléte **a nemzetközi gazdasági és kutatás-fejlesztési munkamegosztásba való bekapcsolódás** lehetőségét kínálja e nemzeti jelentőségű városaink számára. Nemzetközi szerepvállalásuk egyrészt **európai és globális hálózati együttműködésekben nyilvánulhat meg**. Másrészt határmenti helyzetükből adódóan a **határon túli térségekre terjeszthetik ki vonzerejüket**, térségük **kaputárséggént** is működhet. Ez utóbbi téren azonban e városoknak komoly versenytársai sorakoznak a határ túloldalán (Pozsony, Bécs, Graz, Maribor, Eszék, Szabadka, Temesvár, Arad, Nagyvárad, Ungvár, Kassa). A befektetésekért, a közlekedési, logisztikai és a nagytárségi gazdaságirányításért, a turisztikai, oktatási és egészségügyi vezető szolgáltató központi szerepekért folytatott **városversenyben támogatni kell e városainkat**. A fejlesztéseknek azonban legalább ilyen fontos iránya **a közeli, határon túli nagyvárosokkal való, kölcsönös előnyöket hozó funkciómegosztás** is.

Nemzeti-nemzetközi jelentőségű városaink kaputárségek

Meg kell jegyezni, hogy a nemzeti kulturális-gazdasági decentralizációnk színhelyéül **a jelentős számban vagy arányban magyarul beszélő határon túli Kárpát-medencei városok** is szolgálhatnak.

A külső nagyvárosi gyűrű egyes városai nem rendelkeznek több megyére kiterjedő térszervező potenciállal, de ennek ellenére fontos szerepet tölthetnek be a gyűrűn belüli térkapcsolatok fenntartásában és megyéjükön belüli térszervezésükkel. Ide sorolható **Szombathely, Zalaegerszeg, Nagykanizsa, Kaposvár, Békéscsaba, Nyíregyháza, és a domborzati és történelmi okok miatt a gyűrűn kívül elhelyezkedő Sopron és Szekszárd**. Fontos termelési-szolgáltatási funkciókat és **markáns gazdasági, esetleg innovációs profilokat** már most is megjelenítenek, és ez a jövőben tovább erősíthető. E városokban a határon átnyúló nemzetközi foglalkoztatási és gazdasági együttműködés a városfejlesztések fontos iránya lehet.

A külső nagyvárosi gyűrű többi városa is fontos térszervező

Nagyvárosaink mellett számos kisebb város (pl. Kőszeg, Mohács, Sarkad) rendelkezik a fentiekhez hasonló, de jóval kisebb területi hatókörű, jelenleg is létező és potenciális funkciókkal. E nem megyei jogú városok sorából térségi jelentőségük és nagyságuk miatt kiemelkedik **Baja és Ózd**.

A külső gyűrű nagyvárosi vonzaskörzetének kialakításához és a gyűrű kis és nagyvárosai közötti funkciómegosztáshoz elengedhetetlen **a városok közötti közlekedési kapcsolatok jelentős javítása, mely a közösségi közlekedésszervezés mellett jelentős közúti és vasúti infrastrukturális fejlesztéseket is igényel**. A városok és Budapest közötti kapcsolatoknak elsősorban a közösségi közlekedés és a kötőpályás infrastruktúra-fejlesztésben kell megnyilvánulniuk a jövőben, ill. a Duna mentén, Győr, Dunaújváros, Mohács-Pécs és Baja irányában a vízi közlekedés terén is.

Elérhetőséget javítani kell mind Budapest felé, mind oldalirányba

A másik markánsan kirajzolódó nagyvárosi csoport a Budapesttől körülbelül egyórányi útra levő városoké: **Tatabánya, Dunaújváros, Kecskemét, Szolnok, Salgótarján**, valamint a helyi földrajzi adottságok miatt e városi íven kívül elhelyezkedő **Veszprém és Eger**. Ennek a fővárostól nagyjából 40-100 km-re húzódó gyűrűnek a városai többnyire dinamikus fejlődnek, a fővároshoz közeli fekvésük és eleve meglévő ipari/logisztikai potenciáljuk lehetővé teszi, hogy a termelés és logisztika terén feladatokat vegyenek át a

A fővárost tehermentesítő gyűrű

fővárostól. A fejlesztéspolitikának ugyanakkor figyelmet kell fordítani arra is, hogy meggátolja ezen városok funkcionális kiüresedését Budapest elszívó hatása miatt.

A belső gyűrű városai között kiemelt szereppel bír **Székesfehérvár**, amely földrajzilag a belső városhálózat szerves része, funkcióiban azonban kiemelkedik közülük. Térszervező jelentősége miatt a korábbi pólusvárosi funkciókat továbbra is szükséges fejleszteni, illetve fenntartani. Székesfehérvár így az ország középső térségéhez, a fővároshoz szoros kapcsolatrendszerrel kapcsolódó városként a külső és belső gyűrű közötti közvetítő, összekapcsoló szerepet is magára vállalhatja. Eközben a belső gyűrű gazdaságfejlesztési lehetőségeit, a meglévő kiváló logisztikai és ipari háttérrel is képes kihasználni, miközben a kultúra, oktatás, K+F terén a nagyvárosi gyűrű magas szintű szolgáltatásaival fokozottabban képes önerejére épülő gazdasági fejlődést indukálni.

Székesfehérvár összekötő kapocs a külső nagyvárosi és a belső gyűrű között

A nagyvárosok belső ívén több kisebb város is található, melyek a hasonló adottságokkal bírnak, például **Komárom, Dorog, Tata, Oroszlány, Esztergom, Hatvan, Jászberény, Gyöngyös**. A kiváló közlekedési elérhetőségre épülhet az egyes városok közötti gazdasági munkamegosztás, beszállítói együttműködések vagy összehangolt fejlesztések formájában.

A belső gyűrű városai közül csak **Komárom, Esztergom és Balassagyarmat** határon túlnyúló kapcsolatai emelhetők ki, ahol a közvetlen határon túli térségekkel való ellátórendszeri kapcsolatok és funkciók megosztása fejlesztési lehetőségeket rejt. Az előbbi kettő tulajdonképpen már egy határon átnyúló kis agglomerálódott városias térség része (Révkomárommal és Párkánnyal), fejlesztésükben ez hangsúlyos elem kell, hogy legyen. Jó lehetőség van Nagyszombat, Győr-Moson-Sopron és Komárom-Esztergom megye közreműködésével egy nagyobb, koordináltan működő határon átnyúló várostérség vagy növekedési zóna kialakulásának is.

A belső gyűrű kis és nagyvárosai közötti további funkciómegosztást szolgálná **a városok közötti közlekedés fejlesztése**, beleértve a közösségi közlekedés fejlesztését is, csak néhány esetben indokolt a gyűrű egyes városai (Salgótarján, Esztergom) és Budapest közötti elérhetőség jelentős javítása is. A belső gyűrűn belüli, a Budapestet elkerülő és tehermentesítő kapcsolatok egyik fontos eleme lehetne a gyűrű északi közlekedési kapcsolatainak kiépítése, mely határon átnyúló nemzetközi együttműködésben valósítható meg.

Javítandók a belső városgyűrűn belüli közlekedési kapcsolatok

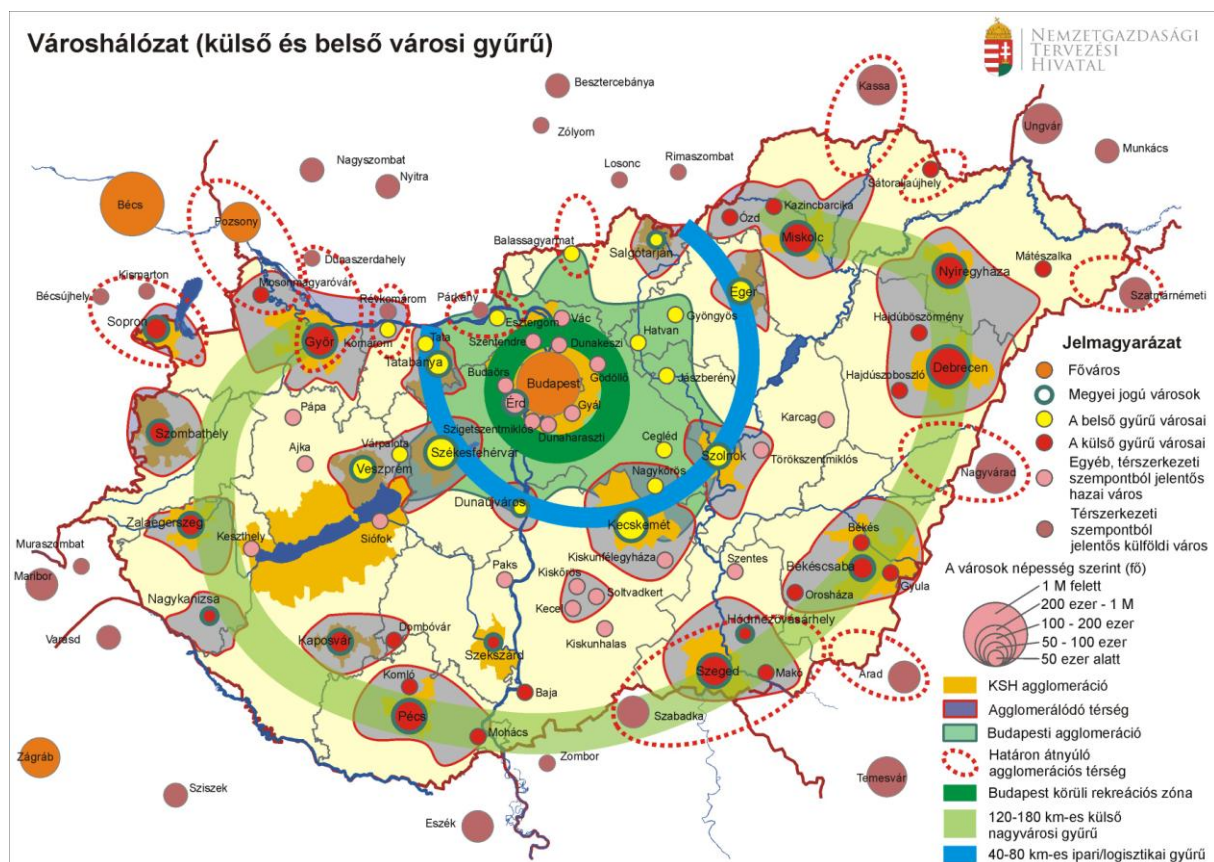
A belső gyűrű fővárostól (és a nemzetközi reptértől) nagyjából egy órán belüli elérhető városai Budapesttel, agglomerációjával és az érintett megyékkel együttműködve egy olyan **üzleti régiót** alakíthatnak ki az ország szívében, amelyet globális szinten is jelentőssé tehet a majdnem négymilliós lakosságszáma és a gazdasági teljesítménye. Erre a helyi adó-, befektetési-, innovációs- és közlekedési politika és a fejlesztések összehangolásával, térségi szintű kezelésével van reális lehetőség.

Globális léptékű üzleti régió az ország szívében

A városok hozzájárulása a növekedéshez és a foglalkoztatottság növeléséhez

- Innováció-tudás bázisú gazdaság, kreativitás orientált környezet.
- Átlátható partnerség a magánszféra szereplőivel: gazdasági szempontokat is integráló városfejlesztés, átlátható együttműködésben a piaci szereplőkkel.
- Megbízható, kiszámítható fejlesztési beavatkozások, tervezett területkínálat.
- Beruházásokat ösztönző, az országos tervekhez illeszkedő gazdasági (ipar) területek kijárlása térségileg összehangolt módon.
- Élhető-vonzó város: minőségi lakóterületekkel, magas használati értékű zöldfelületekkel rendelkező város, attraktív városképpel.
- Reális helyzetértékelésre épített vízió, megújulni képes kitörési pontokon alapuló stratégia.
- Jövedelemtől és életkortól függetlenül használható, mozgásra, egészséges

életmódra és kreativitásra ösztönző, tiszta (köz)területek.

5.1.2.1 A külső városgyűrű várostérségeinek fejlesztése

- Innovációs alapú gazdaságfejlesztés, a kereskedelmi és szolgáltatási potenciál minőségi fejlesztése, regionális (esetenként országos és nemzetközi) gazdasági kapcsolatokkal és hatással, megyei, esetenként regionális foglalkoztatási vonzással.
- Országos szintű állami intézmények vidéki központokba történő telepítése.
- A gazdaságpolitikában e térségek kiemelt kezelése, befektetési környezet javítása. Az egyes városok kialakult termelési lehetőségeihez, erőforrásaihoz igazodó ágazati szakosodás és a városok közötti munkamegosztás támogatása, összehangolt városi gazdasági profilok kialakítása.
- A térségközpont nemzetközi (nagyvárosi) hálózatokba való intenzívebb bekapcsolódásának ösztönzése, a gazdaság, kutatás-fejlesztés, oktatás (egyetemi központok nemzetközi oktatási-kutatási együttműködéseinek és képzési formáinak ösztönzése), fejlesztési-tervezési információcsere területén.
- Nemzetközi szinten a központi település imázsának erősítése, sajátos arculat kialakítása, fokozott térségi és települési marketing- és márkaépítési tevékenység ösztönzése. Minőségi munkahelyek biztosítása a magasan kvalifikált munkaerő megtartása érdekében a központban.
- A központi és térséget dinamizáló funkciók ellátásához szükséges többszintű elérhetőségi rendszer fejlesztése a gyűrű mentén (infrastruktúra-fejlesztéssel) és a főváros irányában (elsősorban közösségi közlekedésszervezéssel).
- Indokolt esetben közszolgáltatási és foglalkoztatási centrum szerepkör szerinti

funkcionális alközpontok erősítése a nagyvárosok vonzáskörzetén belül.

5.1.2.2 A belső gyűrű várostérségeinek fejlesztése

- A fővárost tehermentesítő, egyben a decentralizációt is szolgáló, elkerülő jellegű közlekedési hálózatfejlesztés a gyűrű városainak érintésével.
- A városok már meglévő és piacképes ipari, logisztikai funkcióit erősítő gazdaságfejlesztési politika megvalósítása, összhangban a fővárosi agglomeráció ipari és barnamezős területeinek fejlesztésével.
- A városok gazdasági profiljához illeszkedő K+F és oktatási intézmények fokozott fejlesztése, létrehozása.
- A gyűrűn belüli kapcsolatrendszerre, munkamegosztásra épülő klaszterek, beszállítói hálózatok kialakítása.
- A főváros, a fővárosi agglomeráció és a gyűrű városai közötti napi ingázási kapcsolatokat segítő közösségi közlekedési rendszer kialakítása.
- A fokozott közlekedési és ipari környezetterhelés hatásait csökkentő környezeti fejlesztések, például zajvédelem, környezetbiztonság javítása. A települési területek összenövésének elkerülése, városi területek körüli rekreációs zónák biztosítása.
- „Budapest Üzleti Régió” építése a belső gyűrű városai, Budapest és az agglomeráció együttműködésében, közös területi tervezéssel, összehangolt adó-, befektetési-, innovációs- és közlekedési politikával és fejlesztésekkel.

5.1.3 Beruházásösztönző és hatékony térszerkezet

A gazdaság kiegyensúlyozott növekedéséhez, a Kormányzat gazdaságstratégiai irányaira építve, egy új, hatékony térszerkezet kialakítására van szükség, mely a területi különbségek és adottságok figyelembevételével, vonzó befektetési és fejlesztési környezetet biztosít a gazdasági szereplők számára. Tudatosan irányítani kell a hazai és külföldi beruházásokat az adott térség valós potenciáljainak, igényeinek és kitörési lehetőségeinek felismerésével, az erre épülő tervezéssel és azt hatékonyan megvalósító térségi marketinggel, gazdaságpolitikával. Mindez a globalizálódás erősödésével egyre nehezebb, azonban nélkülözhetetlen a hatékony forrásfelhasználás, a minél több érintett számára előnyös és hosszú távon is versenyképes, a nem megújuló erőforrásokat megőrző gazdaság szerkezet és a területi különbségeket csökkentő térszerkezet megvalósításához.

A hatékonyan és fenntarthatóan működő gazdasági térszerkezet megvalósítása ugyanakkor nemcsak az országos és helyi gazdaságpolitika feladata, hanem jelentős szerepet kap benne a közlekedési, kereskedelmi, kulturális kapcsolatok rendszere, a térségi és helyi mobilitás helyzete is. A gazdaságilag is hatékony, sikeres és fenntartható térszerkezetet megalapozza az ország potenciális hub szerepe is, tervezésében pedig a „személyre szabott” városstratégiáknak is szerepe van.

Az ideális befektetésösztönző térség létrehozásához elengedhetetlen:

- Olyan területek (zónák) kialakítása, illetve felismerése mely a gazdasági szereplők (nagy beruházók és KKV-k egyaránt) szempontjai szerint vizsgálva is vonzó telephelyi feltételeket és növekedési lehetőséget ajánl.
- E befektetések szempontjából különösen attraktív területeken a megfelelő infrastrukturális, szolgáltatási (pl. üzleti, logisztikai szolgáltatások) és intézményi háttér elérhetőségének biztosítása.

A gazdasági szereplők szempontjai szerint vonzó telephelyi feltételek és növekedési lehetőség

5.1.4 Perifériák visszacsatolása

A periférikus területek elmaradottsága országos szinten is rendkívül jelentős visszahúzó erő, további leszakadásuk pedig egyre súlyosabb társadalmi feszültségeket gerjeszt. Szinte minden téren az ország többi részénél kedvezőtlenebb adottságaik érdemi külső beavatkozás nélkül egy lefelé vezető spirált hozott létre, amelyet fokozódó elvándorlás, elöregedés, társadalmi erodálódás, a természetes és épített környezet erősödő igénybevétele jellemez. Felzárkóztatásuk ezért elemi érdek. A perifériák felzárkóztatásának legbiztosabb módja, ha helyi adottságaik figyelembevételével, helyi erőforrásaik felhasználásával idővel önállóan is fejlődőképes, és tovagyűrűző gazdasági fejlődés indítható el a periféria legversenyképesebb körzeteiben, településein. A fejlődés gócpontjaiként szolgáló térségi központok megerősítése a leghatékonyabb és leggyorsabb lehetőség ennek eléréséhez. A foglalkoztatási problémák kezelése a legfontosabb kulcstényezők egyike. Az életminőséget javító, és nagy területen szétszórt, főleg infrastrukturális fejlesztések önmagukban elégtelenek és hatástalanok is, ha nem indukálnak gazdasági előrelépést is. A hatékony mobilitás, és a tágabb értelemben vett (közlekedési és információs) elérhetőség javítása azonban nem hanyagolható el.

A társadalmi kohézió erősítése, a térségek közösség megtartó erejének növelése.

Alapvető cél, hogy ezek a térségek és településrészek egyedi stratégiák mentén, külső erőforrások bevonásával (pl. többlet fejlesztési források, befektetésösztönzés) és a belső erőforrások feltárásával (munkaerő, eladható termelési tradíciók, természeti erőforrások), lehetőleg közösségi részvétellel és erőteljes állami jelenlét mellett zárkózzanak fel, újuljanak meg. A perifériák támogatásának hatékonyabbá tétele a források koncentrációját teszi szükségessé, ezért a legnagyobb problémákkal küzdő térségeknek, a valódi szükségleteiket szolgáló célokra kell elsősorban a támogatásokat adni.

5.1.5 Autonóm térségek

Egy térség gazdasági fejlődése, fejlesztése belső és külső erőforrásokon egyaránt alapulhat. Az elmúlt évek gazdaság- és területfejlesztési gyakorlatában az utóbbi dominált, annak ellenére, hogy bizonyos térségekben erősen korlátozott az alkalmazhatósága (pl. külső, belső perifériák). Ezekben a térségekben a helyi erőforrásokon alapuló fejlődésnek kell nagyobb teret biztosítani, amely nem jelenti a külső erőforrások bevonásának elvetését. A két módszer optimális ötvözte révén léphetnek a térségek egy gazdaságilag, társadalmilag és környezetileg is fenntartható pályára. Az autonóm térségek a belső erőforrásokat feltáró, annak hasznosítására törekvő működési modellt és fejlődési pályát valósítanak meg,

Az importkiváltás nemzeti célkitűzése a térségekben is értelmezendő.

A helyben, helyiek által kiaknázott és felhasznált erőforrások a térséget és az ott élőket gyarapítják:

- a belső helyi erőforrások feltérképezésével és kiaknázásával, a térség/település gazdasági erőforrásainak dinamizálásával,
- a helyi közösségi javak közösségi hasznosításával, a jövedelmek egyenletes elosztásával, azaz arányaiban jelentős helyi munkahelyek teremtésével,
- a helyi közösség mozgósításával, a helyi identitás erősítésével,
- a helyi erőforrások hosszútávon is fenntartható használatának kialakításával,
- a város-vidék kapcsolat megújításával, alkalmazkodóképesség növelésén keresztül,
- a helyi gazdasági szereplők összekapcsolásával, helyi piacok kialakításával, a jövedelmek áramlásának minél hosszabb ideig a térségen belül való tartásával.

Az erőforrások megtestesülhetnek:

- humán erőforrásban (munkaerő, ismeretanyag, tettekeszség, összefogás);
- társadalmi erőforrásokban (társadalmi szereplők együttműködése a gazdaság szereplőivel, hagyományőrzés);

- természeti és gazdasági erőforrásokban (tisza környezet, környezetbarát energia- és élelmiszertermelés, helyi építőanyag).

Ezek helyi kiaknázásával és helyben tartásával azok a térségek is relatív versenyképességre tehetnek szert, amelyek a klasszikus versenyképesség szempontjából hátrányban vannak. Ily módon hozzájárulhatnak a nagyobb térségük és az ország versenyképességének növeléséhez is. Másrészt e fejlődési modell ellenálló-képességet, stabilitást biztosít a globális gazdasági negatív jelenségeivel szemben.

A helyi gazdaságfejlesztés által elérhető előnyök megvalósítását számos eszköz szolgálhatja. Az alkalmazott eszközök több szinten képesek figyelemreméltó változásokat generálni, nem csak a helyi gazdaság, de a helyi társadalom életének egyéb színterein is. A termelők térségi összefogása, az önkormányzatok helyi gazdasági szerepvállalása, a világhálón is szerveződő helyi piacok, az egymást segítő közösségek, és sok egyéb kezdeményezés jelzi, hogy megkezdődött a helyi gazdaságfejlesztési szemlélet terjedése.

Az autonóm település (térség) ellátásának modellje

5.1.6 Város és vonzaskörzete, mint beavatkozási alapegység

5.1.6.1 Funkcionális térségek – hiányzó láncszem az eddigi fejlesztésekben

Magyarország területi alapú fejlesztéseinek eddigi nehézségei sok esetben abból fakadtak, hogy a fejlesztések nem a valós térszerveződések folyamataiba avatkoztak be. Az eddigi gyakorlat döntően a valós térkapcsolatokat gyakran kevésbé tükröző, közigazgatási határok mentén szerveződő terület egységek fejlesztésére irányult, melyeket nem uralta a települések közötti együttműködés, a kölcsönös előnyök és kompromisszumok feltárása, a városok térségük iránti felelősségvállalása.

Valós térszerveződések követő fejlesztési beavatkozásokra van szükség

Ha javítani akarjuk területi alapú fejlesztési beavatkozásaink hatékonyságát, akkor e téren gyökeres fordulat kell. **A valós térszerveződéseket követő beavatkozási alapegységeket és területi közép szintet kell kijelölni a fejlesztések számára.**

5.1.6.2 A helyi szint alapegységei: a várostérségek

A városok vonzáskörzetét több funkció térbeli szerveződése jelöli ki. Egyrészt a **foglalkoztatás**, a munkaerőpiac, ugyanis általában a város kínál több munkahelyet a környékbeli településeken élők számára, melyeket napi ingázással érhetnek el. A városi **szolgáltatásokat** (közszolgáltatások, közigazgatási szolgáltatások és egyes rendszeres lakossági ellátást szolgáló üzleti szolgáltatások) a környékbeli településekről igénybevevők lakóhelye is kijelöli a vonzáskörzet határát. Adott esetben a városi vonzáskörzetet azok a városkörnyéki települések is kijelölik, melyek termékeiket a **város piacán** értékesítik, illetve különböző keresleti igényeiket ott elégítik ki.

Város és vonzáskörzet: egymás számára kölcsönösen szolgáltató

A városok és vonzáskörzetük egysége nem csak a város felől közelíthető meg. **Város és környéke kölcsönösen szolgáltató egymás számára.** Jó esetben a város környéke kínál elsődleges helyszínt a **városban élők rekreációjára**, az általuk fogyasztott **élelmiszer**, vagy sok esetben akár iparcikkek előállítására.

A várostérségek kialakulásában szintén fontos tényező a térség települései és egyéb szereplői közötti **együttműködési készség**. Ezt a hasonló lehetőségek és kihívások, de a történelmi kapcsolatok, a hagyományok is nagymértékben elősegítik. Ki kell emelni a **helyi identitás** szerepét is, mely egy várostérség fejlődésének legfontosabb erőforrása lehet, mert a helyi szereplőket a térség érdekében való és együttes cselekvésre ösztönzi.

A helyi identitás is fontos tényező

A területi fejlesztések alapegységei a jövőben a városok és vonzáskörzetük együttesei, a várostérségek lesznek (szakmai kifejezéssel funkcionális várostérség – FVT). Lehatárolásuk alapulhat a különböző funkciók vonzáskörzeteit kimutató területi elemzésekre, de ugyanígy a térségi együttműködés hagyományokra és térségi identitásminták eloszlására. Mindez azt jelenti, hogy **egyrészt központi szinten is meg kell határozni a szerveződések kereteit**, szabályait és intézményeit. Másrészt a területi közép szint, a **megye koordinációja** is sokat segíthet a szerveződésében és a működés nyomon követésében. A kialakításban magának a **helyi szintnek is mozgásteret kell biztosítani**, hogy valóban jól működő fejlesztési térségek jöjjenek létre.

Központi keretek, megyei koordináció, helyi mozgásteret

Az eddigi lehatárolási kezdeményezések (pl. kistérségek, járások) arra utalnak, hogy hazánkban a jelenlegi kistérségi vagy járási léptéknek megfelelő várostérségek kialakítása indokolt. A fejlesztési egységeknek viszont nem kell a jelenlegi járáshatárok mentén szerveződniük. Az egyes várostérségek a helyi viszonyok alapján jelentősen eltérhetnek egymástól (pl. a kisvárosok és a nagyvárosok körüli várostérségek közötti különbségek). A kistérségi rendszer ennek megfelelően átalakításra kerül, statisztikai funkciója azonban megmarad.

5.1.6.3 A várostérség, mint fejlesztési alapegység funkciói

- Teret kell nyerniük a **városterégi települések által közösen kialakított és megvalósított fejlesztéseknek**, és csökkennie kell a települési szinten kiosztott és a pályázati úton elérhető fejlesztési közpénzek jelentőségének. A fejlesztések a térség egészének javát szolgálják, az erőforrások funkcionális és harmonikus települések közötti elosztásával. Mindez dedikált forráskereteken, térségi együttműködésben kialakított helyi-térségi projektcsomagok vagy programok formájában nyilvánulhat meg, különösen az uniós fejlesztési források felhasználásakor.

Tervezés és fejlesztés települési együttműködésre és programra épül

- Természetesen a nagyobb városainkban – különösen a húszezer fő feletti városainkban – külön erőforrásokat kell fordítani a **városi központok fejlesztését szolgálói sajátos akciókra** is (ld. Nemzeti városfejlesztési prioritások a fenntartható növekedésért fejezet). Ugyanakkor kialakítandók a **vidékiek települések sajátosságainak megfelelő fejlesztések** is.
- A várostérségek fejlesztéseinek **központilag kijelölt tárgykörben** kell mozogniuk, **összhangban a kormányzati és megyei szintű fejlesztésekkel**. Fontos, hogy e tárgykör sokszínű legyen, lehetőséget adva a komplex és integrált megközelítések alkalmazására, kiterjedve a települési infrastruktúrára, a közösségi és közúti közlekedésre, a gazdaságra és helyi gazdaságra, a foglalkoztatásra, a közszolgáltatásra, a társadalmi felzárkózásra, tudatformálásra vagy akár képzésekre.
- Minden területi alapú tematikus fejlesztés esetében törekedni kell arra, hogy a beavatkozás terei itt is egy vagy több várostérségből épüljenek fel (pl. a területpolitika vagy egyes ágazati politikák kiemelt térségei). Így válhat a fejlesztések területi „építőelemévé” e valós helyi szintű térszerveződés.
- **Együttervezés:** nem csak a közpénzekből megvalósuló térségi fejlesztésekben, de a **települések gazdálkodásában és tervezésében** (ld. területrendezési és területfejlesztési tervezés, helyi adópolitika) is a térségi, a várost és vonzáskörzetét egységben kezelő szemlélet kell alkalmazni.

A városokra és falvakra szabott fejlesztéseknek is teret kell engedni

Sokszínű fejlesztések, központilag kijelölt rendszerszerű tárgykörben

Együttervezés

5.1.7 Új középszint: új megyei szerepek

Az önkormányzati és területfejlesztési rendszerünk legutóbbi átalakításával a **területi középszint új főszereplőivé a megyék váltak**. A megyék egyik legfontosabb feladata a területfejlesztés lett, és a megyéken kívül tulajdonképpen nincs is más szereplő a középszinten (kivéve a Balaton kiemelt térsége).

A megye, mint új terület főszereplő

A megyék képviselik hazánkban a **térségi szerveződések hagyományos egységeit**. A helyi szint feletti területi szinteken kimutatható identitásmentesség – mely ugyan hazánkban tradicionálisan nem túl erős – egyértelműen hozzájuk kötődik. A megyék a valós térszerveződésekhez is közel állnak: a megyeszékhelyek, illetve a megyei jogú városok (ahol egy megyében több megyei jogú város is van) vonzáskörzetei és tágabb gazdasági, közigazgatási és közszolgáltatási kapcsolatai jól lefedik a megyéket. A nagyobb térségek lefedésére és az európai tervezési/statisztikai rendszerhez igazodás érdekében a megyék felett álló régiók rendszere is kialakításra került. A 19 megye 7 statisztikai régiót, NUTS 2-es szintet alkot, melyek választott irányító testület hiányában nélkülözik a megyék politikai legitimitását.

A megye a természetes térszerveződés terepe

Meg kell jegyezni, hogy vannak klasszikus, a megyehatárokon átlépő kis- és nagyvárosi vonzáskörzetek is, illetve olyan kisvárosi várostérségek, melyeket sokkal több szál fűz a szomszédos megye nagyvárosához, mint a megyeszékhelyhez. Mindez arra utal, hogy a **megyei tervezést és fejlesztést is csak erős területi szemléletben, egymással együttműködő megyékkel lehet ellátni**. (Például a Jászság, mely inkább Budapesthez, mint Szolnokhoz, Balassagyarmat térsége inkább Budapesthez, mint Salgótarjánhoz; Pápa térsége inkább Győrhez, mint Veszprémhez kötődik, Várpalota kapcsolatai Székesfehérvár felé legalább olyan élénkek, mint Veszprém felé. Kiemelhető a Balaton körüli városok helyzete, melyeket – az egymás közötti kapcsolataikból, valamint hasonló lehetőségeikből és problémáikból adódóan – több szál köti össze egymással, mint megyeszékhelyeikkel.)

Megyei tervezést és fejlesztést sem lehet területi szemlélet nélkül végezni

A megyei területfejlesztési szerepköröknek **két fontos iránya lehet a jövőben**. E funkciók ellátásában a megyei önkormányzat szakmai segítséget kaphat a magasabb szintű területi és kormányzati hivataloktól és ügynökségektől.

A megye koordinálja a helyi szintet, de maga is fejleszt

- A megyék egyrészt tervezhetnek és végrehajthatnak fejlesztéseket központilag kialakított – a kormányzati és a helyi szinttel összefüggésben meghatározott – **megyei fejlesztési tárgykörökben**. A tárgykört úgy kell kialakítani, hogy a megyék komplex, sokszínű tematikát integráló fejlesztéseket valósíthassanak meg a közlekedés-, közszolgáltatás- és gazdaságfejlesztések terén. Ezekben a megyék előre ismert forrásnagyságra központilag koordinált módon, de önállóan terveznek és a terveiket saját felelősségben, kormányzati ellenőrzés mellett valósítják meg.
- Másrészt **a megyéknek kell koordinálni a helyi szintű fejlesztéseket**: azok lehatárolását, összehangolását, nyomon követését és értékelését. Ez természetesen jelentheti megyehatáron átnyúló helyi szerveződések (pl. városi agglomerációk) közös kezelését is.

5.1.8 Természeti erőforrásainkat védő térszerkezet kialakítása

Természeti értékeink meghatározóak a területi fejlesztések számára is. Legjelentősebb természeti adottságaink és értékeink a területi tervezés, fejlesztéspolitika számára is megkerülhetetlen, fontos minőségi tényezők.

Természeti értékeink meghatározóak a területi fejlesztések számára is.

Kiváló talajadottságainkra alapozott kiterjedt szántóink nemcsak gazdaságilag jelentősek, de az ország stratégiai területhasználatát is nagyban meghatározzák. A jó mezőgazdasági adottságú területek funkcionálisan is elkülönülő „**éléstár**” térséget alkotnak, melynek kedvező adottságaira még nemzedékeken át számítanunk kell. Ennek megőrzése érdekében az intenzív nagyüzemi gazdálkodás és az extenzív, környezeti meghatározottságú termelés ideális egyensúlyát kell megtalálni. Szintén a természeti adottságokra épülnek méltán híres borvidékeink, melyek a kultúrtájukhoz és üdülőkörzetekhez hasonlóan egyedi területi tervezést, speciális gazdasági profilt, a környezethez illeszkedő fejlesztéseket kívánnak meg.

Erdőterületeink jelentősége messze túlmutat az amúgy kiterjedt, az országterület ötödét kitevő terület szoros erdészeti, erdőgazdasági funkcióján. Pótolhatatlan a szerepük élőhelyként és természetközeli fajgazdagságukban a biodiverzitás megőrzésében, a talaj- klíma- és vízvédelem számára, gazdasági és közjóléti, turisztikai funkcióikban. Egyben gyakorlatilag az egyetlen belátható időn belül érdemben fejleszthető, gyarapítható természeti erőforrásunk. A fenntartható erdőgazdálkodási módszerek elterjesztése és a sokoldalú funkciók megtartása az ország minden részén támogatandó cél. Fontos tényező, hogy az állami tulajdon és a gazdálkodás kimagasló az ágazatban. Az erdőgazdálkodást fokozott térségi szemléletben kell folytatni.

Erdőink jelentősége sokkal nagyobb pusztán gazdasági szerepüknél.

A **vízgazdálkodás** lehetőségei és az **ásványkincsek** jellegzetes eloszlása is sajátos övezeteket rajzol ki. Mindkét tényezőcsoport esetében a kedvező adottságok (pl. felszín alatti vízkészlet, energiahordozók, stb.) megőrzése és felhasználása között kell a legfenntarthatóbb megoldásokat megtalálni. Mindkét területen meghatározó jelentőségű a legnagyobb mértékű takarékoság, hiszen nemzeti tartalékként szolgálhatnak a jelenleginél is kedvezőtlenebb időszakokban.

Fenntartva felhasználó vízgazdálkodás

A vízgazdálkodás számtalan aspektusát és a fenntarthatóságot egyaránt figyelembe vevő, modern szemléletű és területi alapú tervezés már elindult. Azonban a vízügyi ágazat mellett a gazdasági szereplőknek, a területhasználatban érintett ágazatoknak és a lakossági ellátórendszerek működtetőinek is magukévá kell tenni ezen elveket, jó gyakorlatokat. Ennek érdekében a **közvetlen vízhasználaton túlmutató, a vizek védelmét és hasznosítását felölelő gazdasági stratégiára is szükség van**. Ennek a szemléletnek egyik mintaterülete lehet például az agrárium. Tájhasználatunkban, mezőgazdasági kultúránkban sokkal jobban kellene alapoznunk folyóvizeink természetes mozgásaira és az általuk létrehozott táji adottságokra. Folyó menti, mélyebb fekvésű területeinken célszerű lehet az ártéri gazdálkodás modern adottságokhoz igazodó felélesztése.

Stratégiai tartalékok az ásványkincsekben

Tudatosítani kell a társadalomban, hogy különösen az építőiparnak és az

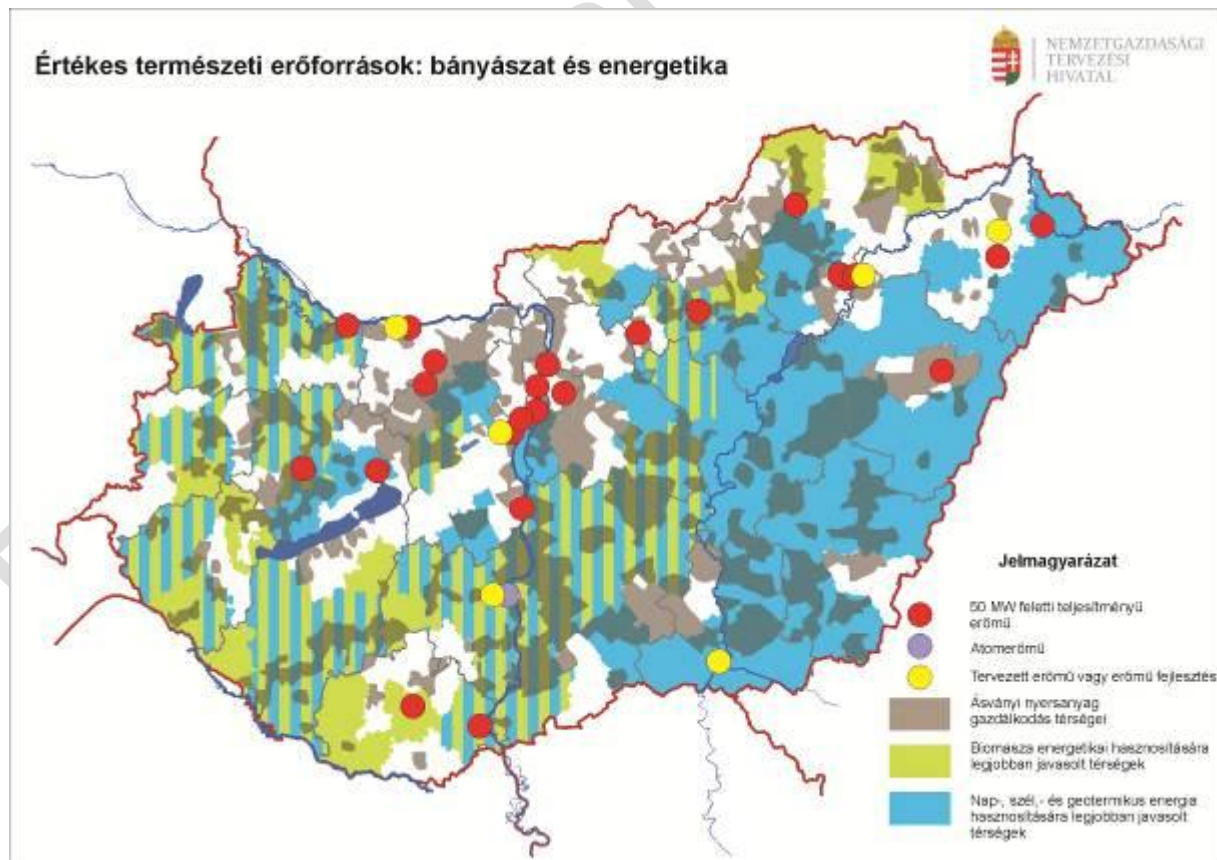
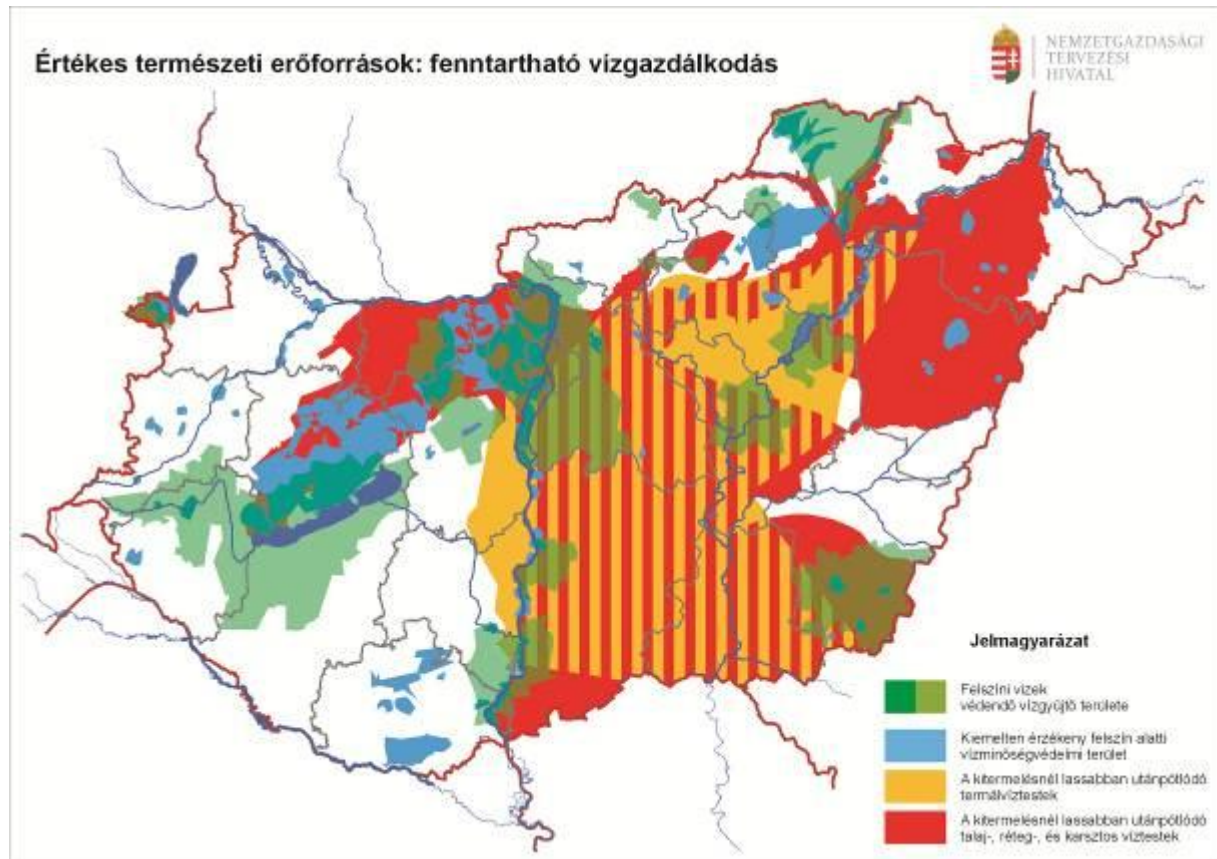
energiatermelésnek, de mindennapjainknak is nélkülözhetetlen erőforrásai az ásványi anyagok. Egy ésszerű, kompromisszum kész szabályozás, az állami érdeket előtérbe helyező, de a piaci szereplők számára is nyitott gazdálkodás, valamint a tájvédelmi szempontokat figyelembe vevő terület-igénybevétel lehet a gazdasági fejlődés, munkahelyteremtés egyik fontos pillére. Ennek megvalósítása egy hosszú távú, és a legszélesebb látókörű ásványvagyon-gazdálkodási koncepcióra van szükség.

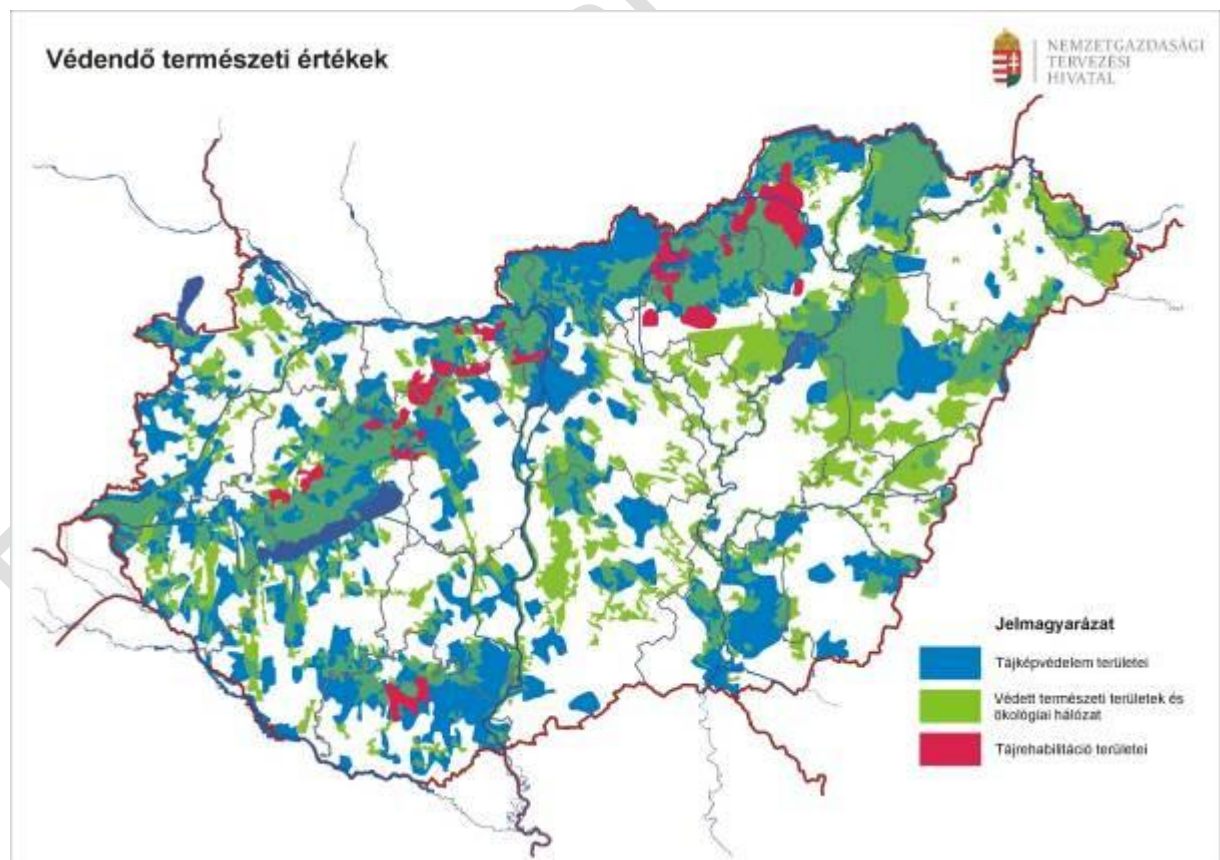
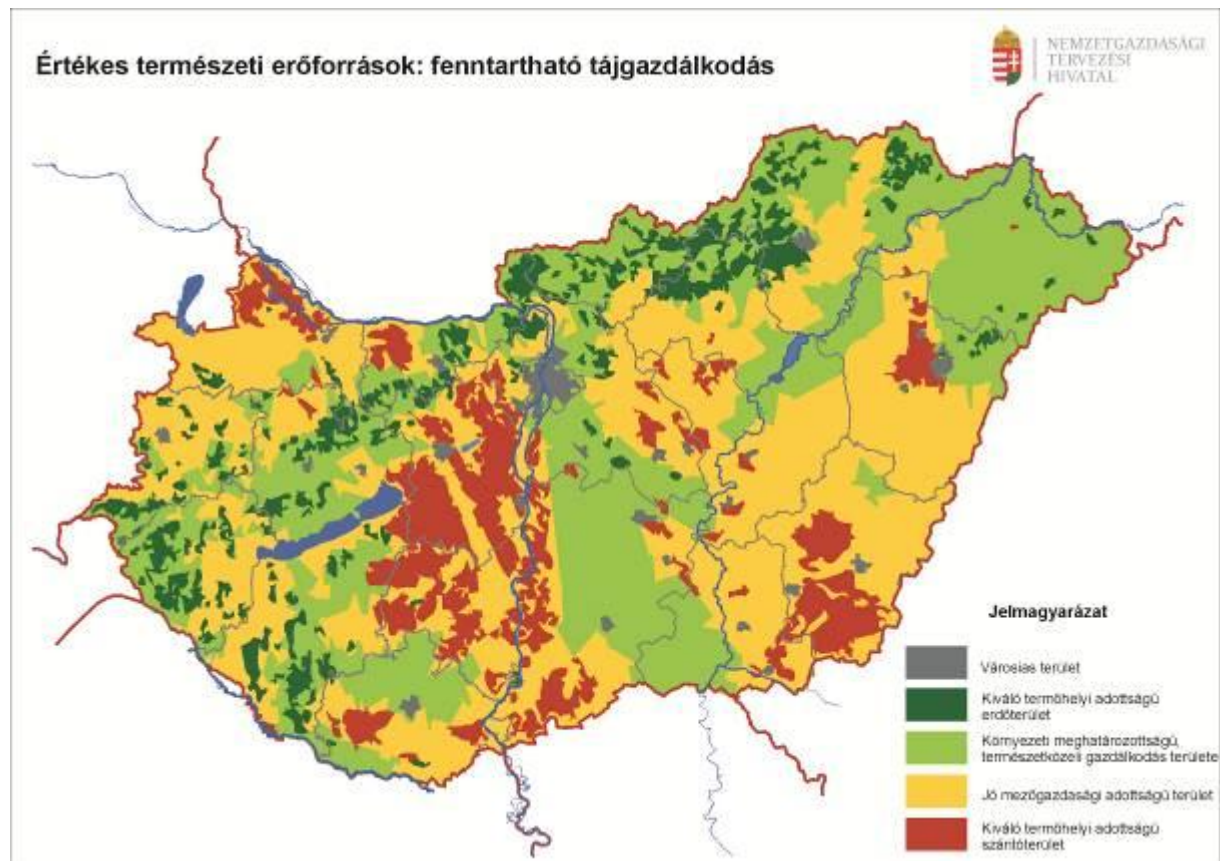
A globális éghajlatváltozás a legnagyobb mértékű környezeti változás a Kárpát-medencében a XIX. század folyószabályozásai óta. A várható hatások elsősorban az agráriumot érintik, de az energiaellátás, a műszaki infrastruktúra, az egészségügy és a szociális ellátórendszer számára is fokozódó mértékű feladatokat jelentenek. Az előrejelzések alapján a legsérülékenyebb a **Nagykanizsa-Budapest-Tokaj vonaltól délre húzódó országrész**, míg az aszály szempontjából a **Duna-Tisza-közi Homokhátság** és a **Tiszántúl** valamint **Észak-Magyarország** alacsonyabb területei. Az árvíz szempontjából legsérülékenyebb területek kiterjedése igen kicsi, viszont itt speciális, és igen előrelátóan megtervezett, térségileg integrált beavatkozásokra van szükség. Ilyen terület a **Sajó-Hernád völgye, a Felső- és Középső-Tiszavidék és a Körösök-vidéke**. Ezek a területeken a környezeti változás nagyobb mértéke mellett szinte kivétel nélkül a védekezési és helyreállítási lehetőségeket meghatározó társadalmi erőforrások korlátossága is probléma. Kijelölésük tehát a területi tervezés számára is alapvető jelentőséggel bír. Különösen sérülékenyek az előregedő lakosságú tanyás települések, aprófalvak, de a városokban is jelentős, bár más jellegű intézkedésekre, fejlesztésekre van szükség az alkalmazkodás érdekében (klímabarát városok kialakítása). Már most kritikus vízellátási helyzetük miatt integrált térségi programokra van szükség a **Homokhátság és a Nyírség** esetében.

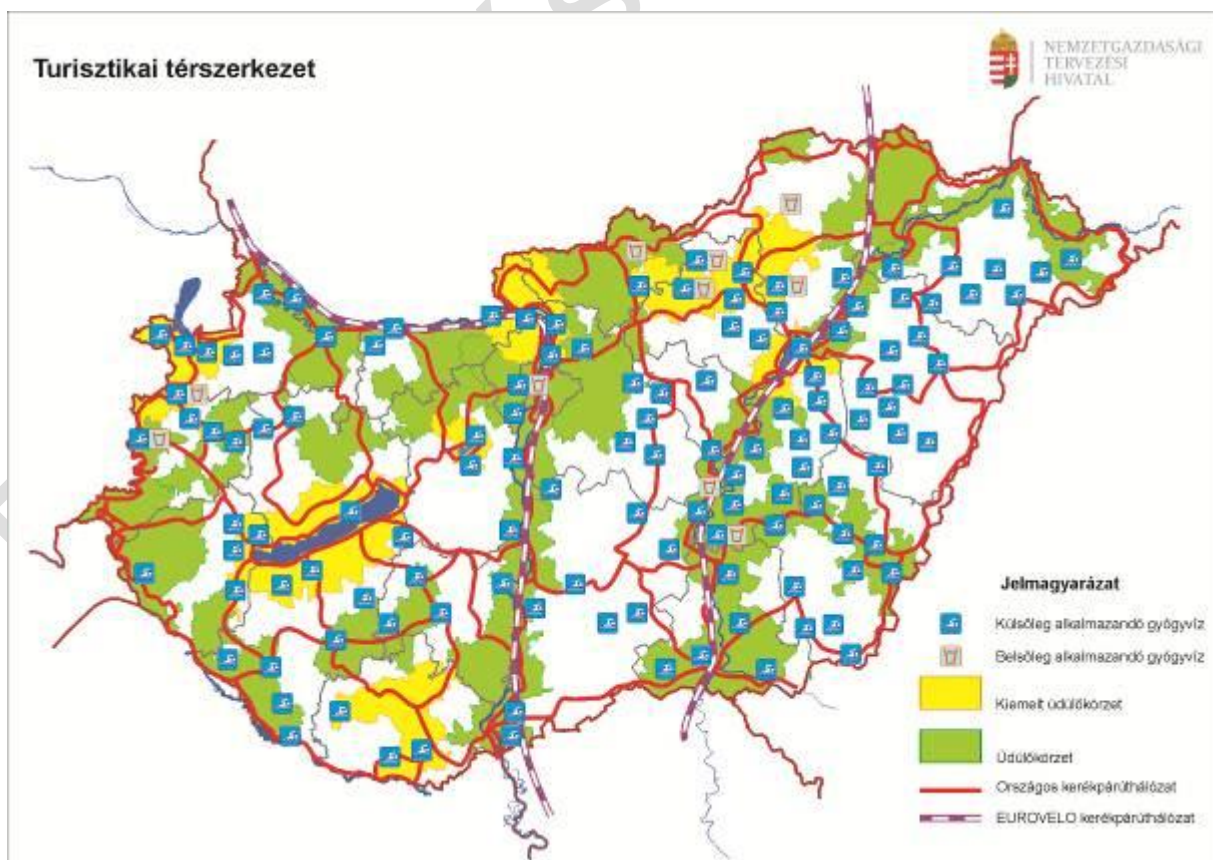
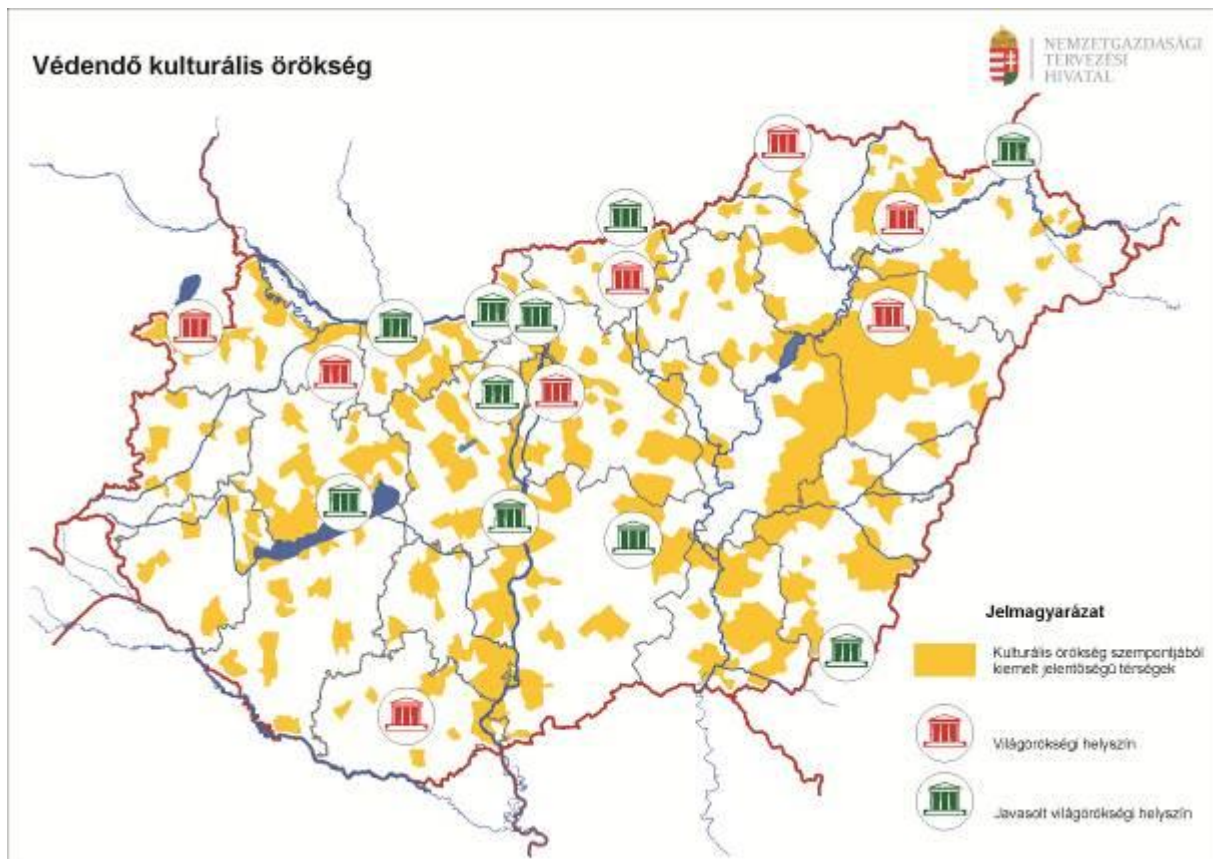
A klímaváltozás a legjelentősebb környezeti változás

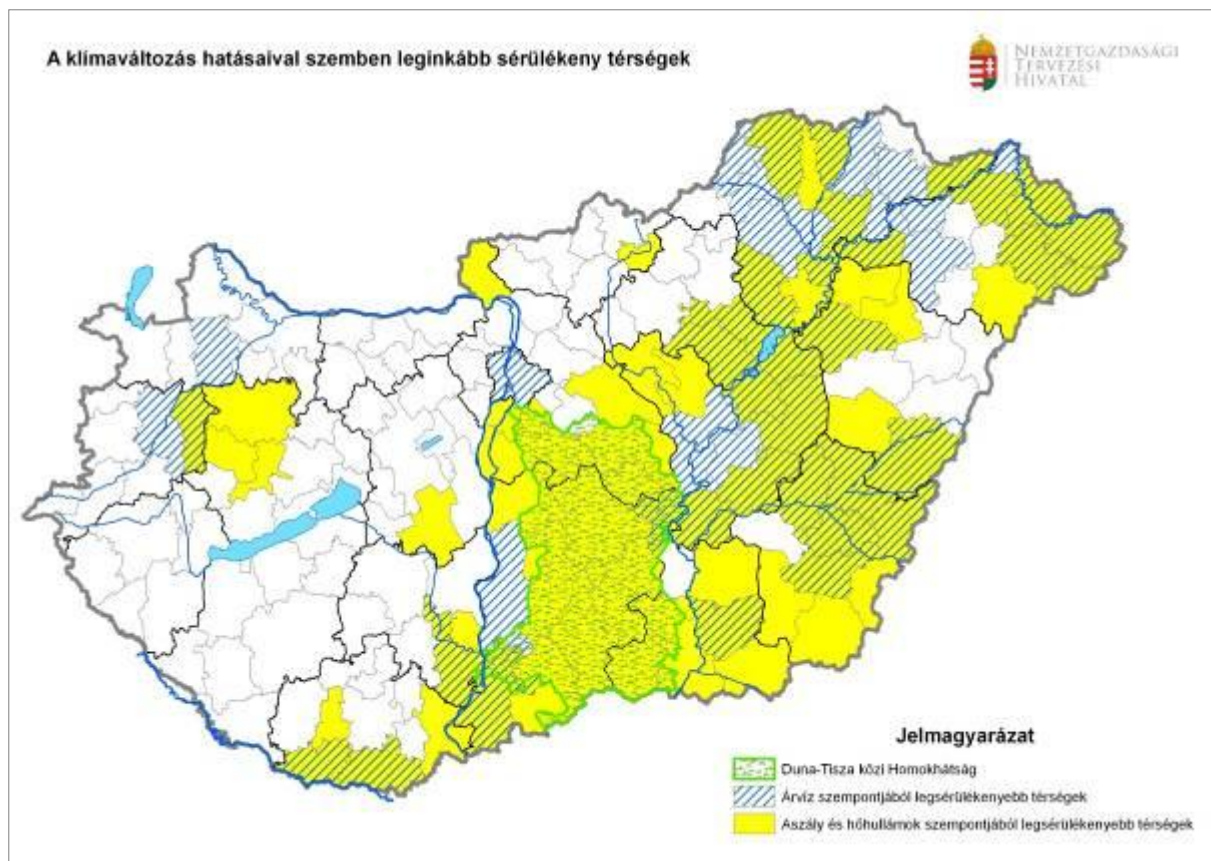
A **Tisza völgy** szélsőséges csapadékviszonyai és tágabb térségének életét is meghatározó vízgazdálkodási lehetőségei miatt igényel **önálló, térségileg integrált környezetgazdálkodási és –védelmi szempontokra épülő fejlesztéspolitikát**. A nemzetközi együttműködés szükségessége csak fokozza a térség tudatos tervezésének magvalósítását. A Tisza menti térségek együttműködését a folyó és a felszíni vizek mennyiségi-minőségi megőrzésére, a tájgazdálkodásra és a fenntartható ár- és belvízvédelemre kell építeni. Mindez szorosan kapcsolódik a Vásárhelyi Terv Továbbfejlesztésének (VTT) komplex programjához. A Tisza-térség problémája és hasznosítása azonban nem kizárólagosan vízügyi jellegű, szorosan összefügg a hazai és felvízi területek víz- és területhasználatával, ezért a fejlesztéseket komplexen, térségi összefüggésrendszerben szükséges meghatározni, fokozottan építve a nemzetközi kapcsolódásokra.

A Tisza völgye természetes és szükséges együttműködési lehetőségeket kínál

5.1.8.1 Az ország éléstárai

Magyarország nem beépített területeinek szinte teljes egésze termőterület, mezőgazdasági adottságaink rendkívül kedvezőek. Mégis kijelölhetők azon térségek, ahol a legjobb minőségű szántók koncentrálnak. Más térségeink pedig az extenzívebb, tájgondozó növénytermesztési, állattenyésztési vagy erdőgazdálkodási tevékenységek terepe.

Ezeknek az övezeteknek a fejlesztési üzeneteivel és ajánlásaival a vidékfejlesztési fejezet foglalkozik részleteiben.

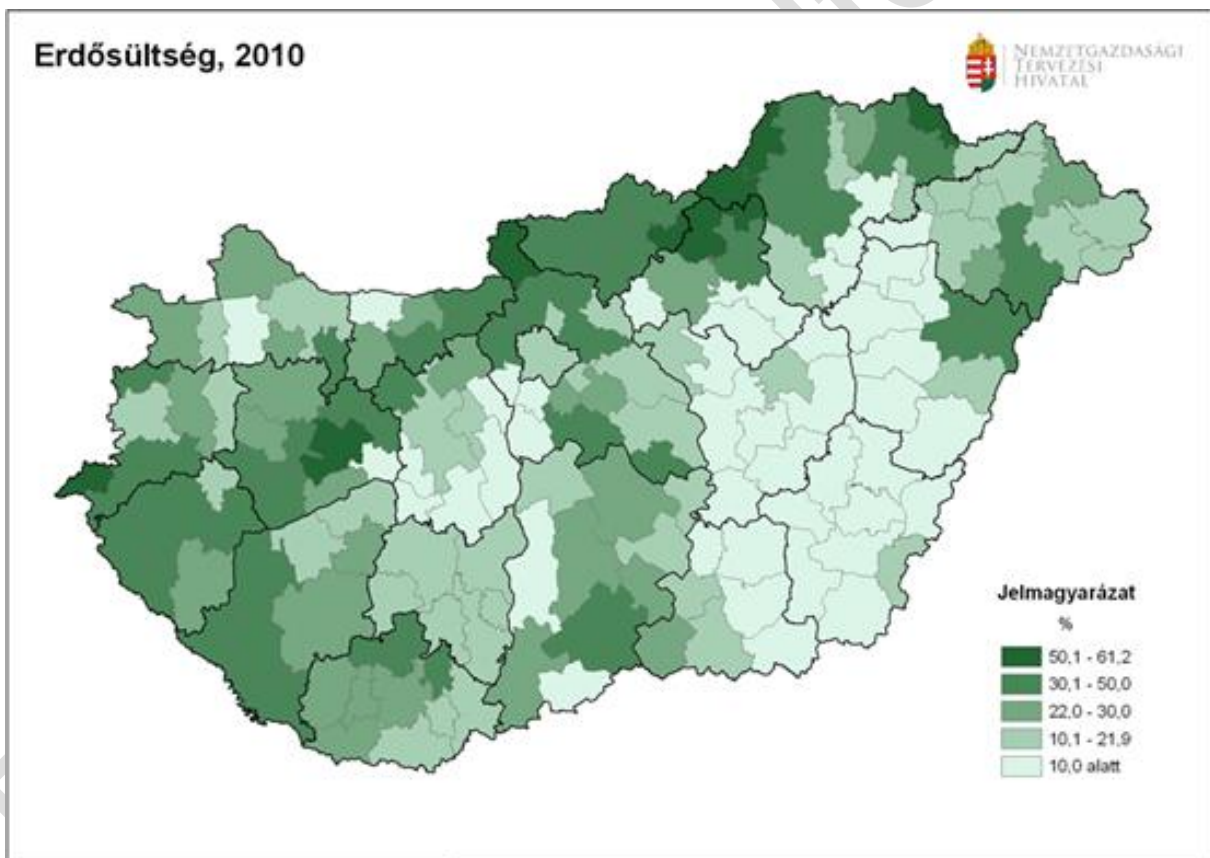
5.1.8.2 Erdeink, mint térségi erőforrások

Az erdőgazdálkodás térségi szemlélete tovább erősítendő.

- Az állami területeken való erdő- és vadgazdálkodást a különböző **térségi szereplőkkel való fokozott együttműködésben** kell megvalósítani (ez irányba kell ösztönözni a magángazdálkodókat is). Az erdők funkcióit a térségi önkormányzatok, civil szervezetek és a gazdasági szereplők bevonásával közösen kell kialakítani (figyelembe véve a rekreációs, nevelési, tájképvédelmi és a munkahely-biztosító funkciókat egyaránt).
- Az állami területeken való erdő- és vadgazdálkodás legfontosabb térségi célja, hogy **az erdő minél több helyben élő számára biztosítson tartós munkahelyet**, az erdők ökológiai állapotának fenntartása mellett.
- Munkahelyteremtéssel és a **szervezett szociális erdőhasználat biztosításával** kezelni kell az egyes térségekben tapasztalható, hátrányos helyzetű társadalmi csoportok által folytatott nem fenntartható megélhetési erdőhasználatot. Mind az állami, mind a magánerdőket állami szerepvállalással és a térségi szereplők összefogásában meg kell védeni a fenntarthatatlan erdőkieléstől és károkozástól.
- Törekedni kell az erdő javainak minél nagyobb mértékű **helyi hasznosítására**, a helyi kereslet növelésére, pl. az energetika, a feldolgozó- és élelmiszeripar

területén.

- A **vadgazdálkodás nem veszélyeztetheti** sem az erdők ökológiai állapotát, sem a helyi mező- és erdőgazdasági és jövedelmeket, nem korlátozhatja az erdők rekreációs funkcióit, fokozottabb lehetőséget kell biztosítani a tulajdonosok és a helyben élők részvételére.
- Szorgalmazni kell az **erdőterületek területi szemléletű kialakítását**, melyben fontos tényezők az erdők puffer- és rekreációs funkciói, valamint a minél jobban összekapcsolódó, hálózatba összeálló erdők, a minél nagyobb összefüggő erdőtömbök kialakítása.
- A **klimaváltozásra válaszul** a helyi adottságoknak megfelelő, a minél magasabb szintű és minél stabilabb ökológiai állapotot eredményező, az idegenhonos fajok terjedését nem támogató erdőművelésre van szükség.
- Az **erdő által szolgáltatott megújuló energiahordozókat** csak települési, legfeljebb kistáji léptékben, és lehetőleg közösségi használatban szabad kiaknázni.
- Az **erdősült településeink, kistájaink fejlesztését** az organikus, stabil gazdaságuk kialakítása érdekében az erdő által kínált lehetőségekre kell építeni.

5.1.8.3 Ásványkincs-gazdálkodás térségi szemléletben

- Területfejlesztési szempontból mielőbb szükséges felülvizsgálni az ásványvagyon-gazdálkodás lehetőségeit és korlátait a fenntarthatósági és gazdálkodási jellegű szabályozás tekintetében egyaránt, különösen a leginkább terület igénybevétellel járó külszíni bányászati tevékenységgel kitermelhető ásványvagyon tekintetében.
- A nemzeti és térségi szereplők kiegyensúlyozott partnerségére is szükség van az ásványvagyon kitermelését gyakorolta ellehetetlenítő korlátozások racionalizálásához. Ugyanakkor a liberalizált piacot bizonyos esetekben korlátozni, az állami befolyást növelni szükséges, különösen egyes stratégiai jelentőségű ásványi nyersanyagok

tekintetében.

- Hosszabb távú, évtizedekre előremutató térségi ásványvagyon-gazdálkodási koncepció(ka)t kell kialakítani, előtérbe helyezve, hogy a föld méhének kincsei, az ásványvagyon az állam tulajdonában vannak, megőrzésük és hasznosításuk egyaránt nemzeti érdek. Tudatosítani kell a társadalomban, hogy különösen az építőiparnak és az energiatermelésnek, de mindennapjainknak is erőforrásai az ásványi anyagok, helyi felhasználásuk a fenntarthatóságot szolgálhatja.
- Az ércek tekintetében térségi szinten is meg kell vizsgálni a másodlagos kitermelés környezetbarát lehetőségeit.
- A kitermelések kialakításakor szempont kell, hogy legyen, hogy a bányászati helyszínek minél több helyi lakosnak biztosítsanak munkát.
- A kitermelések járuljanak hozzá az adott kistérség gazdaságának karakteréhez, a kitermelésre minél szélesebb ipari vertikum épüljön rá helyben.
- Kedvező az ásványkincsek helyi közösségi tulajdonban való kitermelése és hasznosítása.

5.1.8.4 A klímaváltozás hatásai által legerősebben érintett övezetek

- A természetes vízrajzi viszonyokhoz közeli területhasználatok, művelési módok terjedésének támogatása a vízellátás biztonságának növelése érdekében, vízvisszatartás és víztakarékos technológiák alkalmazása az agrárium, az ipar és a lakosság körében egyaránt.
- Térségi vízgazdálkodási tervek készítése vagy felkészítése a változó vízgazdálkodási adottságokra, az aszályos és csapadékos időszakokat egyaránt kezelni képes, integrált és környezetbarát, kisléptékű vízgazdálkodási fejlesztések, ideiglenes és vésztározók fejlesztése és komplex tájgazdálkodási hasznosítása.
- Alkalmazkodóképes, több lábon álló agrárium kialakítása, a környezeti kihívásoknak megfelelő termékszerkezet (szárazságtűrő, ellenálló fajták; helyi feldolgozás; másodlagos haszonvételek kihasználásának fejlesztése).
- Kisléptékű, kistermelők számára is gazdaságos öntözési megoldások támogatása.
- Diverzifikált, helyi energiaforrásokra épülő autonóm energetikai rendszerek kialakításával javítani az ellátásbiztonságot extrém időjárási körülmények között is; a melegebb és derültebb nyári időszak a napenergia felhasználásának kiterjesztését támogatja.
- Klímabarát építészeti megoldások elterjesztése, közterületek és épületek felkészítése (árnyékolás, párasítás, belterületi légmozgások klímatudatos tervezése, zöldterületek növelése).
- Az egészségügyi és szociális ellátás, helyi katasztrófavédelem rendszerének felkészítése a hőhullámokkal, árvizekkel járó feladatokra, a helyi közösségek önszerveződésének és klímatudatosságának erősítése.
- A helyi és térségi tervezésben egyaránt jelenjenek meg a környezeti tényezők változásával járó feladatok; a várható környezeti kockázatok megismerése, kockázatértékelések, sérülékenységi vizsgálatok beépítése a tervezésbe és a tudatos felkészülés, vészhelyzeti tervek készítése.
- A városok sajátos klímaváltozási kihívásaira az építésügynek, a várostervezésnek és a városfejlesztésnek figyelemmel kell lenni (részletesen ld. az 5.3 fejezetben).

5.1.8.5 Tisza-völgy: a víz- és az agrárgazdálkodás komplex hazai nagytérsége

- A táji rendszer működőképességének biztosítása, valamint a fenntartható társadalmi-gazdasági fejlődés feltételeinek megteremtése az ökológiai kritériumok maximális figyelembevételével.

A tájhasználat
igazítása az egyes
területek
ökológiai
adottságaihoz és
a lehetséges

- A vízkészlet-gazdálkodás fejlesztése, alkalmazkodás a klímaváltozás kihívásaihoz.
- A Tisza-völgy árvízvédelmi biztonságának növelése, egyrészt az árvízszintek csökkentését eredményező, nagyvízi meder vízszállító képesség javítása és a hazai ártéren kiépíthető árapasztó tározók megvalósítása, másrészt a jelenlegi árvízvédelmi rendszer előírások szerinti kiépítése révén.
- A Tisza-menti, természetszerű (mély)árterek reaktiválása, bevonása a vízgazdálkodásba. A rendszeres, sekélyvízi elárasztásra alapozott ártéri tájgazdálkodási rendszerek megvalósítása. A Vásárhelyi Terv Továbbfejlesztése még hiányzó elemeinek megvalósítása, és eredeti céljainak megfelelő működtetése.
- A tájhasználat igazítása az egyes területek ökológiai adottságaihoz és a lehetséges vízpótláshoz, a szántóművelés kiváltása az arra alkalmatlan területeken.
- A Tisza-térségi nemzetközi kapcsolatrendszerének fejlesztése a határon átnyúló vízgazdálkodási, turisztikai, híd- és vízi közlekedés terén.

vízpótláshoz, a Vásárhelyi Terv Továbbfejlesztéséhez

5.2 Területi célok és térségfejlesztési eszközök

5.2.1 Térszerkezeti vízió

Az ágazati fejlesztések területi összehangolása és az eltérő adottságú térségek eredményes fejlesztése egy komplex **stratégiai térszerkezeti víziót** igényel. A hazai tervezési rendszerben ezt a feladatot eddig elsősorban az OTK-ban megfogalmazott területi célok, valamint az egyes ágazatok területi orientációjának rögzítése szolgálta. Ezeket a funkciókat az OFTK területi fejezetei is ellátják, gazdag üzenetkészlettel:

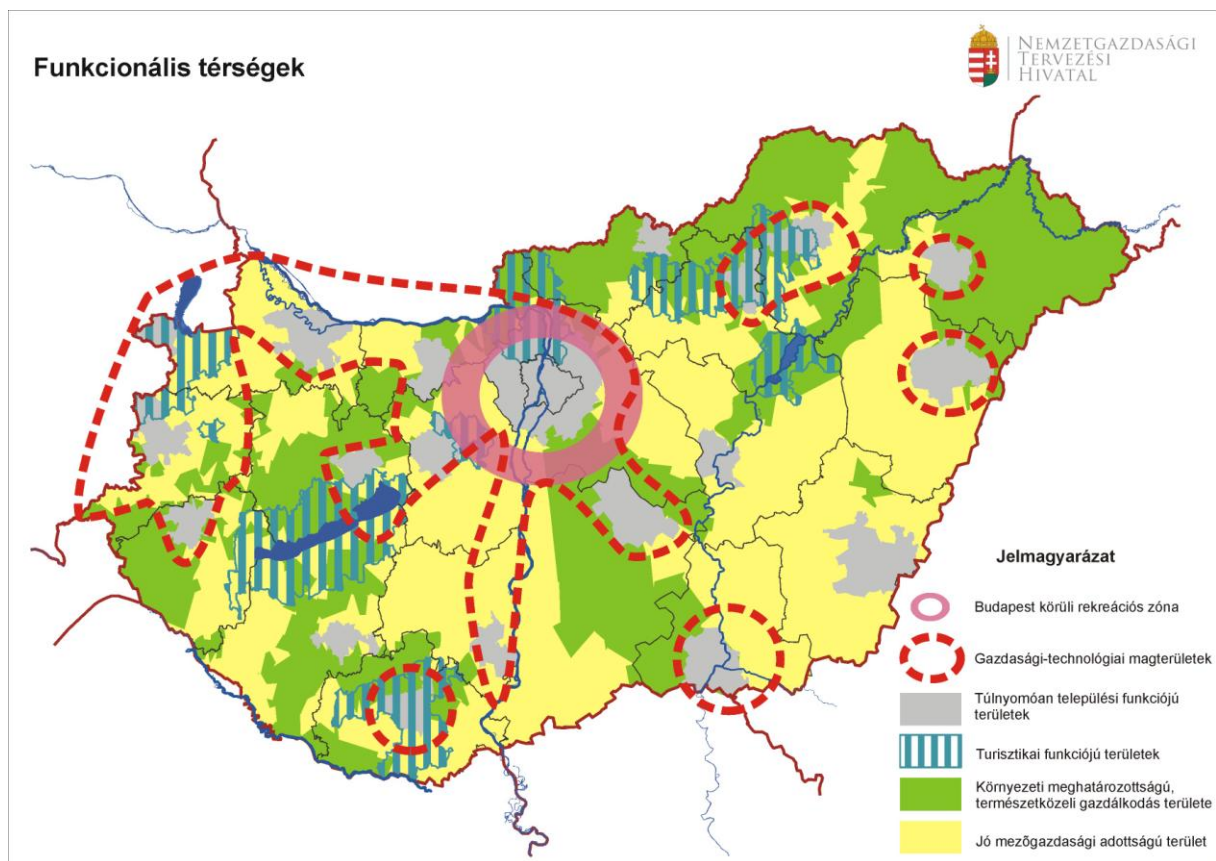
Szükséges egy több szemponton nyugvó, stratégiai térszerkezeti vízió körvonalazása

- Konceptiónk kijelöli az egyes sajátos tematikájú lehetőségeket hordozó és kihívásokkal küzdő **beavatkozási térségtípusokat és térszerkezeti elemeket**.
- A **városias és vidékies terek** fejlesztéséhez külön általános küldetést ad.
- Önálló üzenetcsoportokat határoz meg a térszerkezet szempontjából kiemelten fontos **mobilitást, a térhasználati elveket és ágazati területi orientációt** illetően.

A térszerkezet kijelölése során a meglévő, természeti vagy ember alkotta adottságokból mint kiaknázható vagy korlátozó tényezőkből, illetve a reálisan tervezhető fejlesztésekből kell kiindulnunk. Ez, a fejlesztéspolitika szempontjából releváns ágazati szempontok területi képe az egyik pillére a megalapozott és meg is valósítható, beavatkozás-centrikus térszerkezeti vízió kialakításának. A másik pillér pedig a területpolitika saját térségi beavatkozásainak rendszere.

A térszerkezeti jövőképünket összesítve kirajzolhatók azok a **funkcionális térségek**, melyek arculatában meghatározó – vagy a jövőben szándékoltan azzá válik – egy-egy nemzeti szinten is jelentős gazdasági, társadalmi vagy környezeti feladat ellátása. Az adott térség **elsősorban e feladatellátással kapcsolódik a nemzeti szintű társadalmi és területi munkamegosztásba**. A funkciók kívánt térségi és településhálózati szintű kiosztását szemlélteti az alábbi térkép. Ezek nem kizárólagos és semmiképpen nem szabályozási jellegű térségek. A „túlnyomóan települési funkciójú területek” például csak az országos léptékben is jelentős városias és ahhoz kapcsolódó agglomerációs területeket képviselik. A természetközeli gazdálkodás sem korlátozódhat a környezeti meghatározottságú gazdálkodás tereire, de ott kiemelt fontosságú.

Funkcionális térszerkezeti vízió

5.2.2 Közép-Magyar Metropolisz Térség: globális centrum Európa közepén

A budapesti nagyvárosi térség fejlődési mutatói, az Európai Unió többi nagyvárosával összevetve, több tekintetben is kiemelkedőek: az egy főre jutó GDP (vásárlóerő-paritáson) például közel 50%-kal haladja meg az európai uniós átlagot (2010). Budapest kiemelkedő teljesítménye az egész nagyvárosi térségre hatással van, a Közép-Magyarországi régió vásárlóerő paritáson számított, egy főre jutó GDP-je 8,5%-kal haladja meg az EU-s átlagot (2010). Budapest nemzetközi jelentőségéhez nem fér kétség, lehetőségeit tekintve pedig a város és térsége továbbra is jelentős fejlődési potenciállal bír, az egyetlen körzet Magyarországon, amely a globalizált világ gazdaság egyik csomópontja lehet („potenciális MEGA”).

Budapestet gazdasági ereje és lehetőségei nemzetközi jelentőségre predesztinálják

Budapest nagyvárosi térsége, mely magában foglalja a budapesti agglomerációt, Pest megye agglomeráción kívüli részeit, valamint a nagyjából egyórányi távolságra lévő nagy és kisvárosokat („csapágyvárosokat”) lakosság száma (kb. 4 millió) és gazdasági teljesítménye alapján globális léptékben is számottevő városi koncentráció. Ráadásul kitüntetett geostratégiai pozíciójának köszönhetően a Kárpát-medencei térség központja is egyben, de Európa keleti nyitásának kapuja is lehet a jövőben. Kiemelkedően jó közlekedési helyzete, a technikai, szellemi, anyagi fejlődés első számú közvetítőjévé tette makroregionális kapcsolataiban, de az ország belső fejlődésének is legfontosabb kiindulópontja volt mindenkor. A hazai fejlődés endogén eredményei is Budapesten csúcsosodnak ki. A különleges jelentőségű hálózati szerep a hosszú távon fenntartható fejlődés legfontosabb alapja. Budapest és nagyvárosi térsége társadalmi, gazdasági, térszerkezeti jelentőségéből fakadóan tehát megkülönböztetett fejlesztési intézkedéseket és sajátos eszközrendszer igényel. E metropolisz térség harmonikus fejlődéséhez a főváros közelebbi és távolabbi környezetével, az agglomerációval való együttműködés megteremtése elengedhetetlen.

Világváros-térség és országos erejű térszervező szerepkör

A 21. században a globalizáció, az információs társadalom, a környezettel szemben támasztott fokozott igények és annak változásai a legfontosabb kreatív alkalmazkodást kívánó kihívások. Mindehhez a helyi adottságok (humán erőforrás kreativitása, geopolitikai helyzet, kiterjedt kulturális és közművelődési intézményrendszer, élénk kulturális élet, természeti és társadalmi adottságok sokfélesége stb.) megfelelő kiaknázása az értékekkel való fenntartható gazdálkodás kialakításához járulhat hozzá. A város és térsége fenntartható fejlődésének és előnyös versenypozíciójának érdekében szükség van egy átfogó stratégia megalkotására, a lehetséges legkedvezőbb kitörési pontok meghatározására.

A 21. század új kihívásokat rejt

Olyan fővárosra van szükség, amely térségével (metropolisz térség) sikeresen kapcsolódik be a globális munkamegosztásba, csomóponti szerepet tölt be Európa keleti nyitásban és a Nyugat-Balkán integrációjában, ahol kiemelkedően vonzó vállalkozni és élni egyaránt, miközben országos feladatait megosztja a többi nagyvárossal, ezzel segítve az ország többközpontú fejlődését.

A fenntartható nagyváros jövőképe

Lehetséges kitörési pontok:

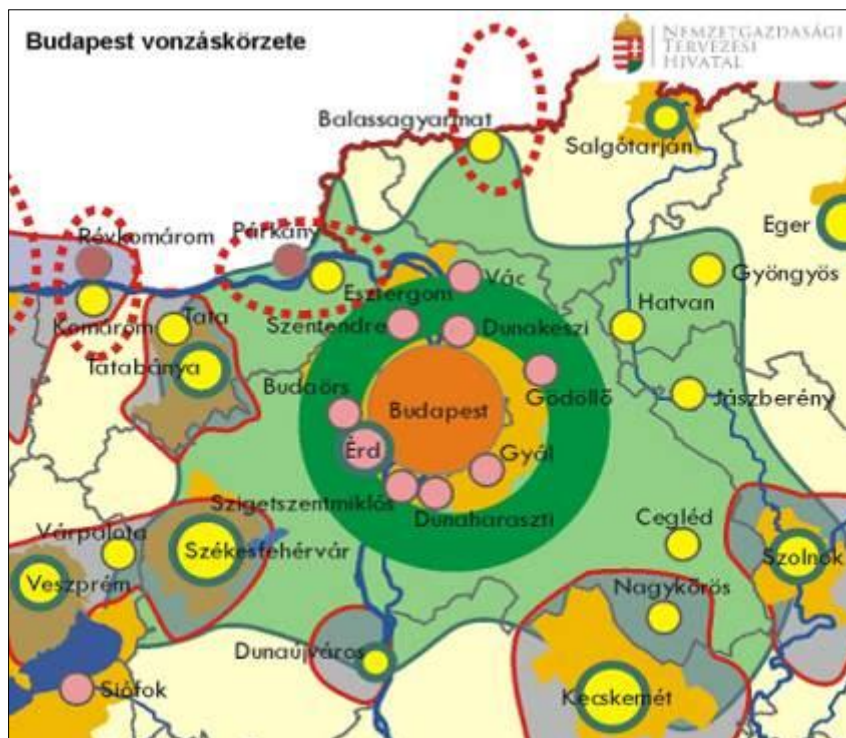
- Budapesti nagyvárosi térség, a **kapu**: Budapest centrális szerepéből adódóan egyszerre kapu és híd a kelet-nyugati, illetve észak-déli irányultságú áramlások számára. Legyen Budapest az európai városhálózat erős tagja.
- Budapesti nagyvárosi térség, a **kulturális és tudásipar központja**: Budapest, hagyományait tekintve kiemelt jelentőséget tulajdonít a magas hozzáadott értékű képviselő fejlesztéseknek, a K+F-ben rejlő potenciál kiaknázásának, a kreatív- és tudásipar kiszélesítésének.
- Budapesti **gazdasági régió**, az ideális üzleti környezet: Budapest infrastrukturális-, jogi- és gazdasági tényezőinek továbbfejlesztésben befektetés ösztönző potenciál rejlik.
- **Budapesti az élhető nagyvárosi térség**: Budapest és környékének környezeti adottságai, nagyvárosi létének ellenére további potenciált rejtnek magukban, mely kiváló alapot teremthet egy egészségesebb, boldogabb társadalom számára. A főváros polgárainak az egyéni érvényesüléshez vonzó feltételeket nyújt, a kultúrához, az oktatáshoz, az egészségügyi- és egyéb szolgáltatásokhoz egyenlő hozzáférést biztosít.

A sikeres metropolisz térségi fejlődés feltételei:

- Egységes budapesti gazdasági régióként működni a térség önkormányzataival (megyei, fővárosi, kerületi, települési) és a kormánnyal eredményes, szervezett együttműködésben a többszintű kormányzás (multi-level governance) elvei szerint.
- Tervezett, koordinált, stratégia-alapú térségfejlesztés keretében összehangolt hálózatos településfejlesztést kell megvalósítani. A térség területi és települési tervezését, adó-, befektetési- és közösségi közlekedési politikáját Budapest, az agglomerációs települések, a „csapágyvárosok”, valamint Pest megye közös cselekvéseként is értelmezni kell.
- Elősegíteni Budapest – és a fejlődésével járó – kisugárzó hatásának minél hatékonyabb érvényesítését, koordinált terjedését a környező térségekben. A szinergikus hatások erősítése érdekében a belső és külső térszerkezet policentrikus kiegyensúlyozására való törekvés különös tekintettel a központ és a „csapágyvárosok” illetve a főváros és agglomerációja viszonyára.
- Aktívabb és rendszerszerűbb párbeszéd az állam, főváros, kerületek, vállalkozások, civilszervezetek és a lakosság között.
- Önfenntartó városgazdálkodási rendszer.

A metropolisz térség területpolitikai és területfejlesztési irányai:

- Nemzetközi gazdaságszervező szerepének erősítése (pénzügyi szolgáltatások, K+F, tudás-ipar és high-tech iparágak megtelepedésének, jelenlétének ösztönzése).
- Budapest kapuvárosi szerepének erősítése az Európai Unió és a Balkán, valamint Kelet-Európa között – nyitás a déli és keleti nagyvárosok felé. „Duna Stratégiához” kapcsolódó fejlesztési lehetőségek kiaknázása.
- Nemzetközi piaci folyosók csomóponti helyzetéből származó földrajzi előnyök kihasználása (pl. makroregionális logisztikai funkció kiépítése).
- Az EU Duna Régió Stratégiájához kapcsolódó fejlesztési lehetőségek kiaknázása.
- Nemzetközi turisztikai és kulturális központ szerep erősítése, a pezsgő, fiatalos, kulturálisan sokszínű és életteli város attitűdjének kisugárzása. Egyedi városkarakter értékalapú megőrzése és fejlesztése.
- Nagytérségi léptékben is kiegyensúlyozott zöldfelületi rendszer, ökológiai és rekreációs szereppel rendelkező „zöld gyűrű” kialakítása (Budai-hegység, Pilis, Visegrádi-hegység, Gödöllői-dombság, Ócsai TVK, Duna-mente, Tétényi-fennsík stb.), az agglomerációs települések fizikai összenövésének megakadályozása.
- Az egészséges környezet megteremtése, értékeink megőrzése, a sokszínű területhasználat és a hatékony működésű városszerkezet, a közlekedéshálózat törekedjen a városszerkezet hatékony támogatására és kiszolgálására. Intelligens közlekedési rendszer.
- Felszíni és felszínalatti vizek egészséghez és egészséges környezethez való hozzájárulásának növelése. A város és a Duna szervesen együtt élő kapcsolatának fejlesztése.
- A térség legyen az európai zöld gazdaság egyik centruma. Hatékony energiafelhasználás és klímavédelem.
- A szociális feszültségek csökkentése, a szegregáció mérséklése a főváros egyes kerületei, valamint a főváros és térsége tekintetében is (szociális szolgáltatások és támogatások egységesítése). Befogadó és támogató társadalom kialakítása.
- Családbarát környezet és (köz)szolgáltatások, családbarát munkavállalási feltételeinek biztosítása (pl. digitális infrastruktúra fejlesztésével a távmunka lehetőségeinek bővítése).
- Rugalmas lakásstruktúra.
- A „Budapest Üzleti Régió” közúti, vasúti infrastruktúrájának és közösségi közlekedési kapcsolat ainak fejlesztése, egységes közösségi közlekedési rendszerének kialakítása.

5.2.2.1 Budapest, a nemzet nemzetközi szintű fővárosa

Budapest, országosan kimagasló népességszáma és népsűrűsége, valamint az ország közlekedési hálózatában, központi közigazgatásában, gazdasági és innovációs funkcióiban betöltött szerepkörei miatt önmagában is számos olyan lehetőséggel és problémával rendelkezik, mely országosan egyedülálló. E lehetőségek és problémák kezelése, a vonatkozó fejlesztéspolitika kialakítása **jelentős hányadban a fővárosi és a kerületi önkormányzatok feladata**. Kiemelhetők itt **a tipikus európai nagyvárosi kihívások**, mint az alacsony jövedelmű népesség gyakran etnikai jellegű **szegregációi**, a **demográfiai válságra** és a **klimaváltozásra** való felkészülés, valamint a **közlekedés-szervezés** és befektetőbarát, de egyúttal fenntartható, élhető és örökségvédő **városi struktúra** kialakítása. (Különösen az utóbbi kettő esetében, a városkörnyékkel, az agglomerációval való szoros együttműködés is szükséges.) Az OFTK dokumentumában Budapest ezért is kapott külön fejezetet, a megyékhez hasonlóan.

Nemzeti szempontból különösen fontos, hogy saját fejlesztési irányjaival összhangban **Budapest képes legyen kiszolgálni az ország nemzetközi kapcsolatrendszerét**. Ennek keretében Budapest váljon határokon is átívelően a **nemzet fővárosává**. Olyan helyszínné, amely jelentéssel bír a magyarság minden tagja számára, különösen a Kárpát-medencei magyarság felé. Kedvező, ha a Kárpát-medence más népei számára is egy fontos központként tud szolgálni. A főváros vonzereje meg kell, hogy nyilvánuljon különösen a legmagasabb szintű közigazgatási és közszolgáltatási funkciók, a gazdaságszervezési helyszínek, a magyar és nemzetközi kulturális szolgáltatások elérésében, valamint olyan kapcsolatok biztosításában, melyen keresztül a térségben bárki bekapcsolódhat a globális vérkeringésbe. A főváros fejlesztésekor figyelemmel kell lenni arra, hogy az országos hatáskörű szolgáltatásokat **egyszerűen el tudja érni minden állampolgár**, függetlenül attól, hogy az ország mely településén él. Az egyoldalúan Budapest-központú közlekedési rendszerünk oldásáig a fővárosnak olyan fordítóponti szerepköröket kell vállalni, mely kényelmes kapcsolatot biztosít az ország (és a Kárpát-medence) utazóközönsége és áruszállítása számára (utóbbi esetben ügyelve a város és agglomerációjának élhetőségére is).

5.2.2.2 Pest megye és az agglomeráció: a metropolisz térség kohéziójáért

A budapesti agglomeráció kiterjedésében és funkcióiban egyedi világvárosi jelenség hazánkban, sajátos kihívásokkal és lehetőségekkel. Az agglomeráció alapvetően Pest megye északi részén húzódik, de a szomszédos megyékben is található több település, amelyeknek Budapest felé irányuló napi kapcsolatai vannak. Az agglomerációt az **európai nagyvárosok közvetlen vonzáskörzetében tapasztalt kihívások** jellemzik. Ezek közül kiemelhető az óriási tömegigényeket kiszolgáló **közlekedés**, amelyet a Budapest felé irányuló és az agglomeráción belüli kapcsolatok nehézségei mellett még a Budapest központú országos közlekedési hálózat átmenő forgalma is terhel. Szintén külön említendő a stratégiailag és térségi szinten kevésbé koordinált **fokozódó beépítés** és a **települések összenövése**, melynek eredményeként fenntarthatóságában sérül a területhasználat (ritkul az ökológia-rekreációs hálózat, károsodik a táji és kulturális örökség), a lakó és termelő-szolgáltató **funkciók kedvezőtlenül keverednek, hiányoznak a valós települési központok**. Továbbá a térség az ország legkedvezőbb demográfiai adottságú területeként nagy **kihívások elé állítja az oktatási-nevelési közszolgáltatásokat**. Az agglomerációs kihívások kezelése **a települési és megyei szereplők koordinált együttműködésében** képzelhető el.

Az ország központi térségét gazdaságilag potens városgyűrű veszi körbe

A Pest megyei települések többsége nem tagja az agglomerációnak, de a megye városainak mindegyike csatlakozhat a Budapest üzleti nagyterületének peremén található „csapágyváros” fűzér egyes tagjai körül kialakuló **markáns és specializált városrészi gazdaságfejlesztéshez**. Ez elengedhetetlen eleme annak, hogy a metropolisz térség valós gazdasági egységbe forrjon, hogy gazdasági fejlődése több központ köré szerveződjön és kiegyensúlyozottabb, összességében erőteljesebb legyen. Mindez nyilván nem támogathatja az urbanizáció területi kiterjedését, sőt, alapvetően (de nem kizárólagosan) Pest megye egyes térségeiben fejleszthető tovább a népesség-tömörülés rekreációs és egészségügyi igényeit kiszolgáló **zöld gyűrű**.

Ugyanakkor **Pest megye önmagában is egy komplex fejlesztési térség**, melynek az agglomerációs és a „csapágyvárosi” kapcsolódások mellett léteznek önálló fejlesztési témái is. A **városoknak itt is meg kell szervezniük térségük közszolgáltatását, közigazgatását, helyi gazdaságát és e megyében is megtalálható a társadalmi-gazdasági és infrastrukturális szempontból országosan is elmaradott térségek** problémaköre. E megyei szintű fejlesztésekkel is foglalkozik Pest megye önálló fejezete az OFTK egyik megyei decentralizált fejezeteként.

5.2.2.3 A Budapest körüli Csapágyváros-térségek fejlődése saját arculattal

A fővárost és közép-magyarországi régióját egy olyan városgyűrű öleli körbe, amely amellet, hogy egyes elemei Budapestről legfeljebb egy órán belül elérhetőek, egyben figyelemre méltó dinamikus fejlődést felmutató gazdasági központoknak is tekinthető és a növekedés elsődleges szinterei közé sorolható. Ezen városok önmagukban is életképes, változó nagyságú és profilú önálló vonzáskörzetekkel rendelkező térségi központokat – és térségeik számára növekedési motorokat – jelentenek, kedvező földrajzi helyzetüknek és meglévő infrastrukturális feltételeiknek köszönhetően. További elérhetőségi és egyéb infrastrukturális fejlesztésekkel valós hálózatba szerveződésük kölcsönösen erősíti Budapest és közvetlen térségének (főtengely) és a körülötte elhelyezkedő már ma is sokoldalú, de továbbfejleszthető kapcsolatokkal rendelkező és bővíthető városgyűrű (önálló csapágyak) kapcsolatát, együttműködéseit. A meghatározott prioritások és a meglévő gazdasági lehetőségek alapján **városprofilokat** kell kialakítani és megvalósulásukat támogatni.

Az ország központi térségét gazdaságilag potens városgyűrű veszi körbe

A főváros körüli „csapágyvárosok” lehetséges kitörési pontjai

Esztergom a fővárost kiegészítő intézményi funkciókkal rendelkező megerősödő, határon átnyúló regionális összefogás központjaként is működő középvárosként definiálja magát, amely illeszkedik a **versenyképes, tudós és dolgozó város** koncepciója. Ehhez alapot

Esztergom

nyújtanak a meglévő húzóágazatok: autóipar, elektronika, gépgyártás, logisztika, gumiipar; kitörési pontként továbbfejlesztendő vagy meghonosítandó ágazatai a K+F+I igényű iparágak és az autóipar. A térség kiterjed a közvetlen városi vonzáskörzeten túl is, pl. Dorog és Párkány ipari térségére.

Tatabánya „*iparváros 2.0*” mottója a *sikeres szerkezetváltás útján haladó város* pozíciójának elérését sűríti magába, ehhez a következő húzóágazatok adnak alapot: autóipar, gumiipar, elektronika, gépipar, orvosi műszergyártás, környezetvédelmi ipar, legfontosabb kitörési pontjai: feldolgozóipar (gép-, és elektronikai ipar, high-tech ipar), logisztika. A térség kiterjed a közvetlen városi vonzáskörzeten túl is, pl. Tata ipari-rekreációs és Oroszlány ipari térségeire.

Tatabánya

Székesfehérvár „*hagyomány és innováció a királyok városában*” jelszóval meglévő sikeres húzóágazatai (elektronika, turizmus, gépgyártás, élelmiszeripar) fejlesztése mellett a következő kitörési pontokkal kívánja fejleszteni jelenleg is erős hazai pozícióját: mechatronika-autóipar, informatika, elektronika, logisztika, innovációs és kreatív gazdasági ágak, specializált turizmus. Mindez nem csorbítja, hanem kiegészíti a város kiemelt térségi fejlesztési központi funkcióit, annak gazdasági megalapozásához járul hozzá. A térség kiterjed a közvetlen városi vonzáskörzeten túl is, pl. Mór és Várpalota-Pétfürdő ipari, Velencei-tó rekreációs térségére.

Székesfehérvár

Dunaújváros *megújuló és élhető iparvárosként* a monostrukturális ipari fellegréből *innovációs és szolgáltató térségközponttá* kíván fejlődni, amelyben a hagyományos húzóágazatok mellett (ipar, fémkohászat, élelmiszeripar, gumiabroncs- és papírgyártás) a következő kitörési pontok kaphatnak szerepet: K+F+I, tudásintenzív és innovatív ágazatok, specializálódó vas- és acélgégyártás, logisztika, üzleti és konferenciaturizmus.

Dunaújváros

Kecskemét *megújuló mezővárosként* az iparát, mező- és élelmiszergazdaságát megújító modern, szolgáltató alföldi centrum pozícióját kívánja elérni húzóágazataira támaszkodva (autóipar, élelmiszeripar, elektronika) és olyan kitörési pontokkal, mint az innovatív iparágak, gép- és járműipar (Daimler City), élelmiszeripar, logisztika, kulturális ipar. A térség kiterjed a közvetlen városi vonzáskörzeten túl is, pl. a Nagykőrös és Cegléd agrár-élelmiszeripari és közlekedési csomóponti potenciális logisztikai térségére.

Kecskemét

Szolnok a „*város a jövő útjain*” szlogenjével elsősorban az IKT felé kíván nyitni, hagyományosnak tekinthető húzóágazatai megtartása és fejlesztése mellett (feldolgozóipar, kereskedelem, logisztika, távközlés, élelmiszer-, papír-, vegy- és gyógyszeripar, elektronika, autóipar). Megújult tartalmú kitörési pontjai a logisztika, ipar, turizmus, infokommunikációs szolgáltatások (T-City Solnok) területeit fedik le. A térség kiterjed a közvetlen városi vonzáskörzeten túl is, pl. Abony, Törökszentmiklós ipari és agrár-élelmiszeripari térségére.

Szolnok

Jászberényben fenntarthatók a jelenkorban elért gazdasági sikerek, munkahelyek és húzóágazatok (gépgyártás, vegyipar, termálturizmus) a fenntartható dinamikus növekedés megvalósításában kitörési pontot az innovatív iparágak támogatása és a turizmus további fejlesztése jelentenek. Gyöngyös múltja okán hagyományosan „a szőlő és a bor városa”, jelenlegi húzóágazatai alapján Heves megyében Eger után a második legjelentősebb gazdasági központ (energiaipar, vegyipar, gépipar, kereskedelem, elektronika, logisztika, turizmus, gyümölcstermesztés), amely a meglévő ágazatok versenyképességének javítása mellett kitörési pontként a diverzifikált turizmus, innovatív iparágak meghonosítását jelöli meg. Hatvan közlekedési és potenciális logisztikai csomópont, a várostérség közlekedési kapcsolatainak kulcsa.

Jászberény – Gyöngyös – Hatvan

Salgótarján, a „*régi-új város a hegyek ölelésében*”, egy *megújulásra kész, vonzó középvárosként* definiálja magát, amelyhez húzóágazatai mellett (fém- és építőipar, üvegyártás, autóipar) a magas szintű technológiai iparágak, ipar, autóipar, üvegyártás és a turizmus kitörési pontjai járulnak hozzá. A térség kiterjed a közvetlen városi

Salgótarján

vonzáskörzeten túl is, pl. a Zagyva völgy ipari térségére.

Vác hangulatos, nyitott kisváros, a *Dunakanyar bal partjának szellemi, ipari, kereskedelmi és idegenforgalmi központja* pozíció elérésére törekszik. Ehhez meglévő húzóágazatai (gumiipar, elektronika, turizmus) mellett kitörési pontként határozza meg a távmunkát is alkalmazó iparágak, logisztika, kereskedelem fejlesztendő területeit. A térség kiterjed a közvetlen városi vonzáskörzeten túl is, pl. a Börzsöny rekreációs, a Rétság ipari térségeire, Balassagyarmat szolgáltató-közlekedési térségére.

Vác

Komárom az *erődök városa* „élmények határok nélkül” mottóval komplex életminőség-fejlesztésben látja a jövőt, amelyhez szorosan kapcsolódik a város gazdasági szerkezetének fejlesztése is, így a jelenlegi húzóágazatok sorát (elektronika, autóipar, malomipar, kiskereskedelem, turizmus) a K+F+I-ra épülő iparágak és a kulturális turizmus kitörési pontjaival kívánja bővíteni.

Komárom

Veszprém és Eger a belső gyűrű nagyvárosainak térségei földrajzilag és funkcionálisan a csapágyvárosok térségeitől elkülönülnek. A külső és belső nagyvárosi ívet összekötő tengelyeken helyezkednek el.

Veszprém, történetileg „a királynék városa” a *legélhetőbb közép-dunántúli város* pozíció betöltésére törekszik autóipari, bútorigari, élelmiszeripari, építőipari, elektronikai húzóágazatain kívül a magas tudásigényű K+F+I iparágak, a turizmus, környezetipar (ökopolisz), vegyipar kitörési pontok megerősítésével. Ennek eredményeként a belső városgyűrű iparosodott és felsőoktatási képzőhelyekkel is rendelkező nyugati tagjaival, valamint Győrrel és Budapesttel a távolabbi jövőben egy egyre sűrűsödő tudástérséget alkothat. A térség kiterjed a közvetlen városi vonzáskörzeten túl is, pl. a Kelet-balatoni medence rekreációs és Várpalota ipari térségeire.

Veszprém

Eger a „*minőség városa*”-ként minőségi életkörülményeket kíván teremteni azt ezt támogató gazdasági szerkezet kialakításával. Jelenlegi húzóágazatai mellett (autóipar, dohányipar, gépgyártás, távközlés, acélipar, kiskereskedelem) kitörési pontot lát az ipar, logisztika, turizmus, borászat, élelmiszeripar területein.

Eger

5.2.3 A külső városgyűrű kiemelt várostérségi fejlesztései

Magyarország gazdaságának fejlesztése a támogatáspolitikában a konkrét tartalommal feltöltött térségi szemlélet erősítését is igényli, ennek érdekében **ki kell jelölni a növekedés elsődleges színtereit és hálózatait**. Ezt olyan városok alkothatják, melyek kiemelkedő telephelyi lehetőségeik, jelen lévő és potenciális befektetőik, vállalataik, térségi beágyazódottságuk révén a növekedés dinamikus térségeiként jelennek meg a hazai településszerkezetben.

Kiemelt gazdaság-fejlesztési várostérségek a gazdasági növekedés szolgálatában

A 2014-2020-as időszak feladata, hogy a városok egy meghatározott csoportja a helyi adottságok és elképzelések figyelembevételével a nemzeti gazdaságpolitika által kijelölt, tematikus fókusszal rendelkező komplex térségi gazdaságfejlesztési programot hajtson végre és ez által a meglévő erős gazdasági funkciók továbbfejlesztésével mindinkább csomóponti szerepet tölthessenek be tágabb térségükben, illetve az ország gazdasági térszerkezetében.

Nemzeti szinten is **priorizált és támogatott kitörési pontokra** van szükség, amelyek nem az aktuális eszközök (források) alkalmazására irányulnak, hanem kijelölik azokat a fejlődési irányokat, amelyek reális helyzetértékelésre alapozott, egyedi fejlődési lehetőségeket biztosítanak e városok és térségeik számára. A stratégiai jelentőségű irányvonalak meghatározása, a jelenlegi gazdasági funkciók alapján is kiemelkedő városok esetében elsődleges. A meghatározott prioritások és a meglévő gazdasági lehetőségek alapján **városprofilokat** kell kialakítani és megvalósulásukat támogatni.

Kitörési pontokra épülő városprofilok megvalósításával támogatni a gazdasági fejlődést

A külső városgyűrűnk specializált, felülről támogatott és koordinált városi gazdaság-

Hálózatba kell foglalni e

stratégiáinak sikeréhez szükség van a gyűri hálózatos fejlesztésére is, különösen:

- A nemzeti-nemzetközi jelentőségű nagyvárosaink (Győr, Pécs, Szeged, Debrecen, Miskolc) kiemelt, növekedést szétterítő fejlesztésére, országos jelentőségű intézményeik fejlesztésére, nemzetközi kapuszerepük kiteljesítésére.
- A gyűri városai közötti közúti, vasúti infrastruktúrák és a közösségi közlekedés fejlesztésére, Budapest irányában főként a közösségi közlekedés fejlesztésére.

városokat is

5.2.3.1 A külső városgyűri meghatározó gazdasági szerepkörrel rendelkező városai

A túlnyomóan gazdasági mutatók alapján elkészített gazdaságierő-potenciál számítások alapján előzetesen lehatárolásra került **növekedési színtérként definiálható várostérségek** többsége **elsősorban megyei jogú városaink** közül került ki, kiegészülve olyan szereplőkkel, amelyek gazdasági szerkezetváltásában nagy szerepet játszottak meghatározó multinacionális feldolgozóipari vállalatok és háttértérségük számára is jelentős igazodási pontot jelentenek.

Az ország központi térségén kívüli kiemelt jelentőségű gazdasági potenciállal rendelkező városok

Békéscsaba az *ország éléskamrájának* központjaként az élelmiszertermelés és – feldolgozás, valamint a gasztroturizmus hazai fellegvára pozíciót célozza meg, ehhez kapcsolja húzóágazatait: építőanyagipar, textilipar, gépipar, élelmiszeripar, nyomdaipar; illetve kitörési pontjait: malomipar újraindítása, gasztroturizmus, határon túli kapcsolatok erősítése, helyi gazdaság élénkítése, befektetések ösztönzése, megyeszékhelyi funkciók megerősítése. A megyeszékhely szorosabb vonzáskörzetébe esik: Békés, Sarkad, Gyula és az általuk körbezárt Körös-menti vidék.

Békéscsaba

Debrecen az egészségipar bázisán megújuló gazdaságszerkezet kialakításával szeretné elérni a *gyógyító város* pozíciót. Ebben támaszkodhat a következő húzóágazataira: élelmiszeripar, vegy- és gyógyszeripar, gépgyártás, elektronika, informatika. Kitörési pontjai: a tudás-igényű iparágak, biomassa-hasznosításra épülő iparágak, vegyipar, kreatív ipar, turizmus, logisztika, orvosi műszergyártás, élelmiszeripar. Magyarország második legnagyobb városának vonzáskörzete kiterjed a Hajdúság egészére, de a közeli Nyíregyháza és körzete is számos kooperációs lehetőséget rejt magában. Kiemelkedő nemzeti jelentőségű nagyváros, nemzetközi kapuszereppel, potenciálisan országos hatáskörű intézményeknek is otthont adhat.

Debrecen

Győr a találkozások városaként egy valódi *„Autopolis”* létrehozásában elektronikai és informatikai ipari, autóipari, élelmiszeripari, gépgyártási, textilipari húzóágazataira támaszkodhat kitörési pontjainak (autóipar, magas technikai és tudásigényű ágazatok, turizmus, logisztika, sportgazdaság, kulturális ipar) megerősítéséhez. Győr és térsége az egyik leginkább nemzetközi együttműködésekkel is integrálódó terület egységeink közé tartozik (Bécs-Pozsony), de szűkebb magyarországi vonzáskörzete is kiterjed a Szigetköz-Rábaköz térségétől a Bakonyaljáig. Kiemelkedő nemzeti jelentőségű nagyváros, nagyon fontos nemzetközi kapuszereppel, potenciálisan országos hatáskörű intézményeknek is otthont adhat.

Győr

Hódmezővásárhely az *alföldi művészváros* és a *dél-alföldi Sophia Antipolis* innovatív központ pozícióit célozza meg, melyben jelenlegi húzóágazatai mellett (építőipar, mezőgazdasági termelés, gépgyártás, textilipar, kerámiaipar, kiskereskedelem) a kreatív ipar, kulturális ipar, kerámiaipar, textilipar, innovatív iparágak, és a turizmus kitörési pontjai kerülhetnek fókuszba. Természetes szorosabban együttműködő térségét a Szeged-Makó-Orosháza-Szentes-Csongrád városnévgyűri jelöli ki.

Hódmező-
vásárhely

Kaposvár *„egészséges élelmiszerek a szántóföldtől az asztalig”* jelszóval az egészségtudatos város pozícióját kívánja elérni az élelmiszeripar, gépipar, textilipar, építőipar, logisztika, kiskereskedelem húzóágazatainak segítségével, illetve a következő kitörési pontokkal: logisztika (Taszár), kereskedelem, bio-, nano- és elektrotechnika, kreatív ipar, turizmus. Közvetlen városi vonzáskörzetén túl elsősorban a közeli Zselic és

Kaposvár

Külső-Somogy vidéki területeit integrálja, szoros együttműködése Dombóvár felé nyitott.

Miskolc, mint a nyitott kapuk városa *a közösségek, lehetőségek és élmények városa* Miskolc kíván lenni, amelyben kitüntetett szerepet kap a borsodi „*Nanopolis*” megteremtése olyan kitörési pontokra támaszkodva, mint a tudás- és high-tech alapú iparágak (anyagtudományok, mechatronika), valamint a kulturális ipar és a turizmus. Jelenlegi húzóágazatai mindehhez megfelelő alapot képesek nyújtani (logisztika, gépgyártás, vegyipar, gyógyszergyártás, acélipar, autóipar). Elsősorban a Sajó-Hernád völgyek térségeit képes integrálni, megerősödésével Kassa felé tud terjeszkedni. Kiemelkedő nemzeti jelentőségű nagyváros, nemzetközi kapuszerreppel, potenciálisan országos hatáskörű intézményeknek is otthont adhat.

Nagykanizsa a régiók kapujában elhelyezkedve *a megújuló energiák mintavárosa* Nagykanizsa pozíció elérését célozza meg. Energiaigényes húzóágazatait (fémfeldolgozás, ipari gépgyártás, bútorgyártás, feldolgozóipar, energiaipar, turizmus, élelmiszeripar) a pozícióhoz kapcsolódó kitörési pontokkal kiegészítve erősítheti, mint a megújuló energiákhoz kapcsolódó és egyéb K+F+I alapú iparágak, a logisztika és a turizmus. Közvetlen városi és Csurgótól Letenyéig tartó határmenti vonzáskörzeten túl Csáktornya-Lendva irányában fűzheti szorosabbra térségi kapcsolatait.

Nyíregyháza három ország határánál elhelyezkedve dinamikus fejlődő gazdasági és logisztikai központként szolgálhat *a Kelet kapujaként*. Húzóágazatai mellett (műanyagipar, háztartástechnika, gumiipar, autóipar, építőipar) a kívánt pozíciót erősítő kitörési pontjai a nemzetközi logisztikai, kereskedelmi és pénzügyi szolgáltatások, K+F igényű iparágak és a turizmus. A megyeszékhely a Nyírség és Szatmár természetes központja, Kárpátalja/Munkács felé irányuló szorosabb térségi kapcsolatokkal.

Ózd *„több mint város, több mint lakóhely”* mottójával olyan helyi gazdasági környezetet próbál létrehozni, amelyben a közelmúlt ipari szerkezetátalakítására építő húzóágazatokon (kohászat, acélgégyártás, gépgyártás, textilipar, elektronika, finommechanika) kívül a jövő beazonosított kitörési pontjainak (modern feldolgozóipar, ipari örökség hasznosítása, kreatív- és kulturális ipar - Nemzeti Kulturális Dokumentációs Logisztikai Központ, turizmus,) feltételeit is biztosítani igyekszik. A közvetlen városi vonzáskörzeten túl Putnok felé elsősorban szlovákiai térségek felé nyithat a Rimaszombat-Rozsnyó vonalon.

Pécs a kultúra városaként *„a balkáni, délkelet-európai térség kulturális rendező-pályaudvara”* pozíció megszerzésére törekszik, amelyben meglévő logisztikai, építőipari és turizmusbeli húzóágazatai mellett a kulturális ipar és turizmus, az innovatív egészségipar, környezetipar, gépipar, elektrotechnika kitörési pontjai segítenék. Térsége kiterjed a közvetlen városi vonzáskörzeten túl is, pl. a Baranyai-dombság és a Villányi-hegység térségeire. Kiemelkedő nemzeti jelentőségű nagyváros, nemzetközi kapuszerreppel, potenciálisan országos hatáskörű intézményeknek is otthont adhat.

Sopron a *„leghűségesebb város”* a helyi összefogáson alapuló városfejlesztésben látja a jövőt, melynek gazdasági oldalát az építőipar, feldolgozóipar, gépipar, fa- papír-nyomdaipar, bútorigar, élelmiszeripar, elektronika, logisztika, turizmus húzóágazatai támogatják, de kitörési pontként a turizmus primátusa mellett a jelentős K+F igényű iparágak is számításba vehetők. Közvetlen városi vonzáskörzeten túl a Fertő-tó/Hanság vidéke (nyugaton a burgenlandi Kismartonig) és a kőszegi Alpokalja vehető számításba.

Szeged *„a napfény városa”* egy teljes értékű „biopolis” megteremtésében érdekelt, melyhez kiváló alapot adnak a helyi élelmiszeripar, turizmus, olajipar, vegyipar, gumiipar, energetika húzóágazatai, s amelyeket kiegészítenek a biotechnológia, a magas K+F+I igényű iparágak, a logisztika és a turizmus kitörési pontjai. Városi vonzáskörzete csaknem egész Csongrád megyét lefedi, de nemzetközi területi együttműködések szereplője is Arad-Temesvár-Újvidék-Szabadka/Zenta térségben. Kiemelkedő nemzeti

jelentőségű nagyváros, fontos nemzetközi kapuszereppel, potenciálisan országos hatáskörű intézményeknek is otthont adhat.

Szekszárd adottságait maximálisan figyelembe veszi a „*borkészítő művészet városa*” néven meghatározott pozíció, amely nagyban támaszkodhat az élelmiszeripar, borászat, textilipar, fémfeldolgozó-ipar, építőipar húzóágazataira, de kitörési pontként segíti ezt a célt a (bor-, öko-, vadász-) turizmus, a tudás alapú iparágak és az autóiipari fejlesztések. Közvetlen városi vonzáskörzete kiegészül a Szekszárdi-Geresdi-dombság, a Sárköz és kisebb részben a Völgység vidéki területeivel, illetve hatása a Duna-mentén Pakstól-Mohácsig érzékelhető.

Szekszárd

Szombathely az *osztrák-magyar határtérségi régiójának kulturális, tudományos, oktatási központja* pozíció megszilárdításában a meglévő gépipari, kiskereskedelmi, autóiipari, textilipari, faipari és turisztikai húzóágazatok erősítése mellett kitörési pontként határozza meg az IKT iparágak, logisztika, sportgazdaság és a diverzifikált turizmus területeit. A térség kiterjed a közvetlen városi vonzáskörzeten túl a Répce-Rába köze területeire (Bük/Köszegtől Szentgotthárdig), illetve potenciálisan Felsőőr környékére.

Szombathely

Zalaegerszeg szintén az életminőségre helyezi fókuszát "*Első látásra szeretem*" mottójával, ugyanakkor gazdaságfejlesztési szempontból kevés húzóágazatát (élelmiszeripar, faipar, bútorturizmus, elektronika, építőipar) számos új kitörési pont definiálásával kívánja megerősíteni, illetve diverzifikálni: járműipar, elektronika, mechatronika, faipar, bútorturizmus, környezeti technológiák, alternatív erőforrások, egészségturizmus, gyógyturizmus, logisztika. Térsége kiterjed közvetlen városi vonzáskörzetén túl a Zalai-dombság településeire, illetve keleten Keszthely/Hévíz idegenforgalmi térségével van szoros együttműködésben. Kooperációs lehetőséget biztosít a Szombathely-Szentgotthárd iparosodott térséggel való együttműködés is.

Zalaegerszeg

5.2.4 Periférikus térségeink újra az ország társadalmi-gazdasági vérkeringésében

A hagyományosan ismert magyarországi perifériák jellegükben, kialakulásukban és problémarendszerükben két jól elkülöníthető csoportot alkotnak. Az egyik a vidékies térségeké, amelyek részletes fejlesztési céljait a vidéki térségek megújítását taglaló 5.4-es fejezet tartalmazza. Másik csoportjuk az ipari válságövezeteké. Igen hasonlóak a magas arányú roma népességgel rendelkező térségek is. Azonban a szegregáció csökkentésében és a roma közösségek társadalmi problémáinak megoldásában a szokásos gazdaság és térségfejlesztésen túlmutató megközelítés szükségessé teszi önálló fejlesztési célok kijelölését.

A perifériák két típusa eltérő megközelítést kíván

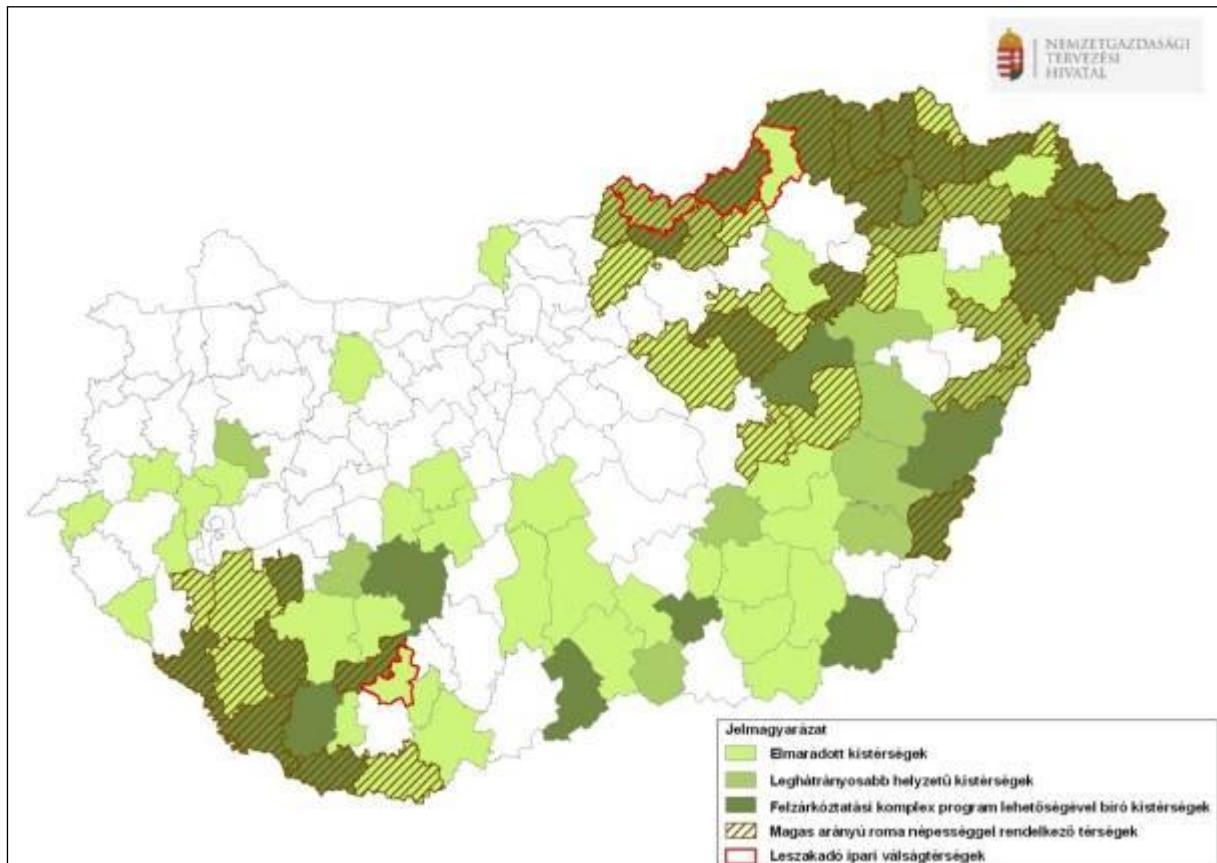
Az **egykori ipari övezetek** nagy részén megtalálhatóak azok a különböző környezeti problémákkal sújtott területek, melyeket összefoglalóan rozsdáövezeteknek nevezünk. Ezek közé tartoznak a használaton kívül került, vagy alulhasznosított, általában leromlott fizikai állapotban lévő, esetenként műemlékvédelem alatt álló volt ipari épületek és/vagy környezetszennyezéssel terhelt egykori iparterületek, gazdasági területek, illetve használaton kívüli honvédségi területek. Többnyire nagymértékű és strukturális munkanélküliség sújtja ezeket a térségeket, a korábban meghatározó gazdasági, ágazati szerkezet pedig valószínűleg már hosszú távon sem állítható vissza, vagy fejleszhető a kívánatos mértékben.

Különleges helyzetűek a strukturális válságban levő leszakadt ipari övezetek

A roma népesség jelentős része az országban területileg igen koncentráltan él, hagyományosan **Észak- és Északkelet-Magyarországon, a Közép-Tiszavidéken, illetve a Dél-Dunántúlon**. A romák jelentős része elsőként szorult ki a korábbi ipari központok munkaerőpiacáról és az emelkedő megélhetési költségek miatt a városokból és koncentráltodott leszakadóban levő vidéki térségekbe. Ez a társadalmi helyzetet követő térbeli folyamat okozza, hogy a roma népesség igen eltérő jellegű területeken él,

A roma népesség problémái és felemelésük is térségi feladat

melyek között nehéz egyértelmű földrajzi jellegzetességeket találni. A romák nagy részét érintő társadalmi-gazdasági problémák azonban e térségek mindegyikében megmutatkoznak: a rendkívül rossz életkörülmények, magas munkanélküliség, alacsony képzettség és általában rossz szociális viszonyok. A magas arányban roma népességgel rendelkező területek segítése tehát sajátos megoldásokat kíván.

5.2.4.1 Perifériák visszacsatolása

- A foglalkoztatás bővítése a lakosság képzettségbeli szintjének növelésével párhuzamosan.
- A térségközpontban elérhető szolgáltatások mennyiségi és minőségi fejlesztése, illetve ezek biztonságos elérhetőségének megteremtése.
- Közlekedési, kommunális infrastruktúra biztosítása, fejlesztése az életminőség javítása és a foglalkoztathatóság érdekében.
- Közösségépítés, a társadalmi kohézió erősítése, a térségek közösség megtartó erejének növelése.
- Egészség- és környezettudatosság formálása a lakosság körében, egészségügyi és szociális szolgáltatások fejlesztése.
- A térségek lakossága számára a mobilitás lehetőségeinek megteremtése a munkahelyekkel jobban ellátott és kedvezőbb életkörülményeket biztosító helyszínekre.

5.2.4.2 Ipari válságterületek fejlesztése

- Gazdasági szerkezetváltás elősegítése.
- Környezetbarát technológiák preferálása, bevezetése. Helyi energetikai rendszerek, intelligens hálózatok, ipari ökoszisztémák és autonóm ellátási rendszerek fejlesztése.
- A korábbi környezetkárosítások felszámolása, kármentesítés.
- A foglalkoztatás támogatása, a felnőttképzések, átképzések, oktatás fejlesztése.
- Környezeti nevelés bevezetése - szélesebb körű alkalmazása.
- Térségi elérhetőség javítása, a meglévő infrastruktúra megújítása, a térségi szerepkör erősítése és ahol releváns, ott a határon átnyúló kapcsolatok javítása.
- Tekintettel a volt ipari válságtérségekre jellemző szociális problémákra, szükséges a leszakadó rétegek felemelése, erősebb szociális háló, mentálhigiénés szolgáltatások kiépítése, fejlesztése.
- Az adottságok jó hatásfokú kihasználása elengedhetetlen, így az ipari örökségvédelem, az arra alapuló további fejlesztések (pl. turisztikai célú), fenntartható környezetgazdálkodás és környezeti kármentesítés támogatása szükséges.

5.2.4.3 Romák által magas arányban lakott térségek felemelése

- A magas gyermekszám és a romák alulképzettsége miatt különös figyelmet érdemel az oktatás mennyiségi és minőségi fejlesztése. Cél a roma gyermekek minél szélesebb körű, minél korábbi bevezetése az oktatási rendszerbe, illetve az iskolázottsági szint növelése.
- A hátrányos helyzetű kisgyermek jó minőségű, kora gyermekkori szolgáltatásokhoz való hozzáféréseinek növelése.
- Az iskolai lemorzsolódás csökkentése vagy az oktatási rendszerből idő előtt kimaradt fiatalok iskolarendszerű képzésbe való visszavezetése érdekében folytatni kell a tanoda és a „második esély” típusú programokat.
- A szülők és az iskola közötti együttműködés javítása, a gyermekek iskolai sikerességét támogató társadalmi környezet kialakítása.
- Az alapfokú oktatásban romapedagógusok, pedagógus-asszisztensek részvételének erősítése, képzésük és térségben maradásuk ösztönzése.
- Ki kell alakítani a magasan képzett egészségügyi, szociális szakemberek és pedagógusok térségben maradásának és térségbe vonzásának rendszerét.
- A társadalmi befogadás erősítésével és az alkotásvágy, a kreativitás kifejlesztésével a saját kultúra újjáélesztése. Ezzel összefüggésben a roma kultúra identitásától is idegen, az osztársadalom és a roma populáció számára is káros eszmeiség visszaszorítása.
- Foglalkoztatás, szakképzés, lakhatás, népegészségügy, gyermekvédelem és segélyezés integrált kezelése.
- Komplex, integrált programok szükségesek a közösségek önszerveződésének és a roma népesség társadalmi és munkaerő-piaci integrációjának támogatására. A szociális megközelítés mellett a kultúrák kölcsönös megismertetésének és közelítésének támogatása, a kölcsönös társadalmi, közösségi és környezeti felelősségérzet erősítése.
- A térségi társadalmi-gazdasági kapcsolatok erősítése, a helyi gazdaság erőteljes fejlesztésével, jövedelemkiegészítő, fenntartható tájhasználat ösztönzése (földprogram, szervezett szociális erdő- és tájhasználat).
- A foglalkoztatási helyzet javítása érdekében integrált képzési, foglalkoztatási és szociális programok, hagyományos kézműves, kisipari, kreatív tevékenységek felélesztése és termékeik forgalmazásának támogatása. A roma népesség

visszavezetésével a munkaerőpiacra a térbeli kirekesztődés csökkentése, felszámolása.

- A szociális- és lakáskörülmények javítása, környezeti infrastruktúra-rendszerek kialakítása és hatékony működtetése, telep-rehabilitációk, és az ebben való foglalkoztatás támogatása.
- Ahol releváns, határon átnyúló dimenzióban történő térségfejlesztés.

5.2.5 Táj értékekre alapozott növekedés térségei

A természeti adottságok, a rájuk épülő gazdálkodás és az emberi építőmunka egyedi és különleges térségi szinergiákkal bíró térségek sorát hozta létre hazánkban. Ezek megőrzése nemcsak környezeti és kulturális, néprajzi értékeiket védi, de sokszor közösségi összetartozásunk, jelképei is egyben. Gazdaságilag és a tág értelemben vett rekreáció, idegenforgalom és megelőző egészségvédelem fontos színterei.

Sajátos táji értékű térségeink számos lehetőséget hordoznak

A **Balaton-térség** hazánk egyik legkarakteresebb olyan nagy kiterjedésű tájegysége, mely ökológiai egységet is alkot, ahol a társadalmi és gazdasági folyamatok egyedülállóan nagy mértékben a környezeti tényezőktől függenek. A térséget a kiemelkedő természeti, kultúrtörténeti és táji értékei, valamint az ezekre épülő idegenforgalma és tájgazdálkodása az ország legmarkánsabb, önálló fejlesztési célokra igényt tartó térségévé teszik, így a területfejlesztés is egyik legfontosabb feladatának tekinti a térség környezeti és társadalmi szempontból is fenntartható fejlesztésének, az értékek megőrzésének biztosítását. A térség olyan természeti és gazdasági egységet képez, melynek kezelése nem bontható meg. Turisztikai, mezőgazdasági bevételei révén a nemzetgazdaság jelentős tényezője. Bár nem önálló tervezési-statisztikai területi egység, az egységes tervezés és támogatáspolitikai igénye és szüksége itt a legerősebb az országban. A mindenkorinak a még meglévő táji, kulturális és természeti adottságokat tiszteletben tartva szabad csak megvalósulnia. A Balaton-térség fejlesztésének alapvető célja, hogy a környezet, a táj értékeinek megőrzésével és fejlesztésével, a turisztikai kínálat diverzifikálásával a térség adottságainak szélesebb körű hasznosításával, valamint az érintett számos szereplő partnerségét biztosító stabil intézményrendszer megteremtésével egy fenntartható módon versenyképes Balaton térség jöjjön létre.

A Balaton és térsége egyedülálló érték

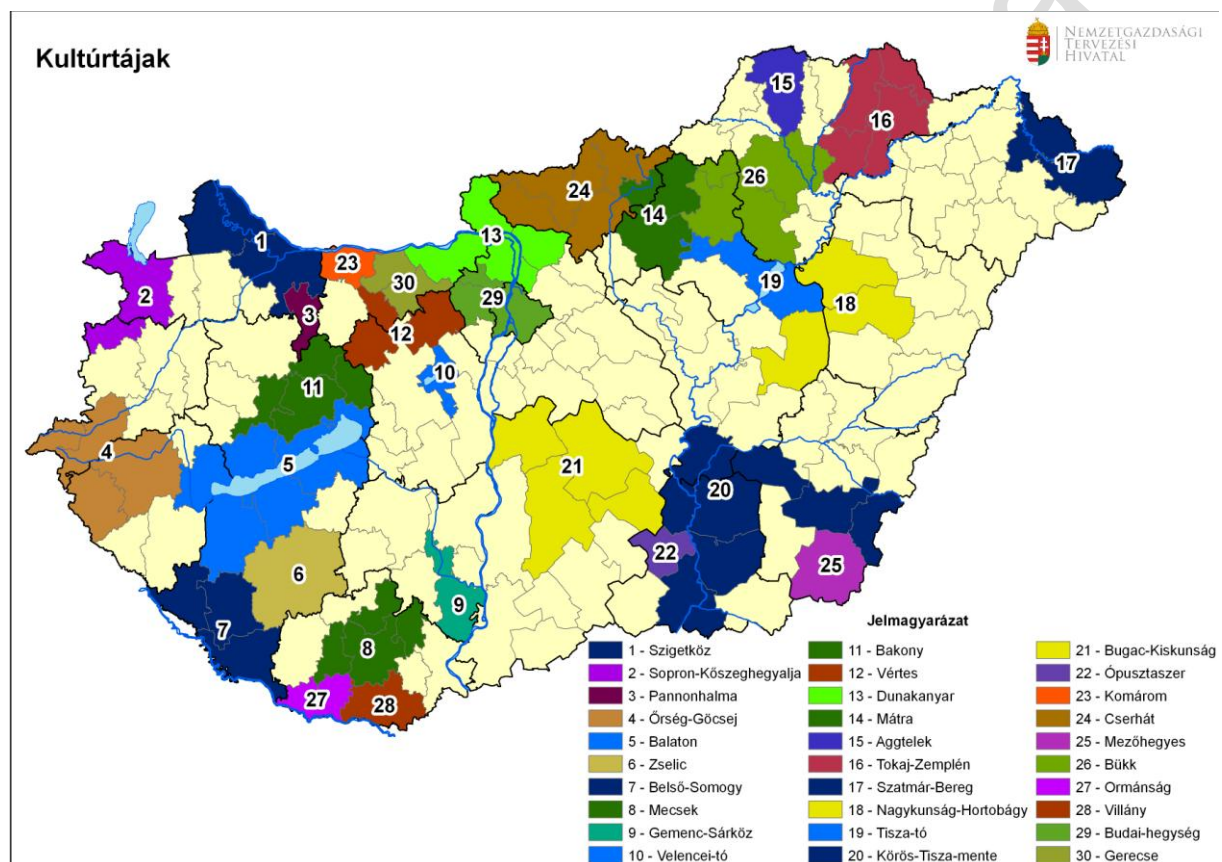
Különleges agglomerálódó várostérséget alkotnak a Balaton körüli települések. Az itteni települési és üdülőterületek további összenövésének már szigorú területrendezési szabályozás is próbál gátat vetni, de **a fejlesztéspolitikának sem szabad a Balaton menti beépítések fokozására ösztönözni** a helyi szereplőket és a befektetőket. Az összenövés nem csak környezeti szempontból rendkívül káros, de a térség fő erőforrását képező turisztikai vonzerőt is felemésztheti. A Balaton parti városhalmaz ugyanakkor rendkívül hasonló gazdasági, társadalmi és környezeti eredetű településfejlesztési, településszerkezeti problémákkal és lehetőségekkel bír, ezért **egységes kezelése és a települések fejlesztési együttműködése elengedhetetlen.**

Speciális adottságaik miatt érdemes a különleges táji értékekkel bíró kultúrtájukat fejlesztéspolitikai szempontból külön kezelni. A természeti környezet, az ahhoz igazodva kialakult, abba harmonikusan illeszkedő gazdálkodási és településrendszer, valamint a tájformáló, tájképi értékű településkép és kulturális értékek együttese pótolhatatlan és a jövő számára megőrzendő rendszert alkot, amelyeknek védelme, értékeik kibontakoztatása, fenntartható fejlesztése elengedhetetlen. Ilyen harmonikus és egyedi tájegység például **Tokaj-Hegyalja, Pannonhalma, az Őrség, a Fertő-tó környéke, a Hortobágy, Bugac vagy a Villányi borvidék.** Az idegenforgalom szempontjából is komoly vonzerőt jelentenek ezek a térségek, az aktív vagy éppen passzív rekreációt egyaránt szolgálhatják. A megőrzés és hasznosítás összhangjának megvalósítása érdekében területileg specifikált, integrált beavatkozásokra van szükség.

Különleges értékű kultúrtájaink védelme és fenntartható idegenforgalmi hasznosítása

A jelentősebb idegenforgalmat vonzó térségek többnyire éppen egyediségükkel vonzzák

a látogatókat, természeti, kulturális értékeik, társadalmi-gazdasági adottságaik a körzet karakterétől függően jelentősen különbözhetnek. A fejlesztéspolitika célja ezért az idegenforgalom általános kedvező hatásai jobb érvényesülésének támogatása (gazdasági és infrastrukturális fejlődés, munkahelyteremtés, helyi értékek kiaknázása, kulturális sokszínűség, kulturális örökség értékeinek kibontakoztatása és turizmusba kapcsolása, kapocs a népcsoportok között), illetve a vele járó kedvezőtlen hatások (fokozott környezeti terhelés és beépítés, közlekedési terhelés emelkedése, egyoldalú gazdasági struktúra, potenciális társadalmi feszültségek) csökkentése vagy megelőzése. Ezek a térségek a „silver-economy”, vagyis az idősebb korosztályok fogyasztására, kiszolgálására épülő gazdaság központi terei is egyben, lehetőséget adnak akár külföldi nyugdíjasok letelepedésének segítésére is. A kultúrtájak előzetes, járási alapú lehatárolását az alábbi térkép mutatja.

5.2.5.1 Balaton térség fejlesztése

- A fenntartható és versenyképes turizmus megteremtése, a térség változatos vonzerőire épített új és erőforrásokra s komplex turisztikai termékek kialakítása, magas színvonalú szolgáltatások. A térség újra a gazdasági növekedésünk egyik kiemelt színtere lehessen.
- A szezon meghosszabbítása egész éves kínálati programcsomagok megteremtésével, ennek érdekében térségi turisztikai hálózatok, tematikus utak kialakítása, megerősítése.
- Egységes térségi turisztikai menedzsment mellett a turisztikai kínálat területileg differenciált tervezésével a vendégforgalom területi szétterítése, a háttérterületek adottságain (borvidék, nemzeti park, hegyek, erdők, aprófalvak, történelmi emlékek, népi hagyományok gasztronómia stb.) alapuló alternatív turisztikai termékek kínálatának kifejlesztése és „értékesítése” a parttól távolabbi

településeken.

- A Balaton, vizes élőhelyek és egyéb természeti területek ökológiai és kémiai állapotának megóvása és további javítása, a Balaton-part terhelésének korlátozása, a nádasok védelme, a térség élő és élettelen természeti értékeinek megőrzése.
- A térség további beépítésének megakadályozása, tájrehabilitáció, a tájsebek kezelése, az eróziós és deflációs hatások mérséklése (magaspart és pincevédelem).
- Ingatlanállomány rehabilitációja, valamint a városiasodott környezet kínálta területeken új funkciókkal való hasznosítása (pl. lakófunkciók, tudásalapú gazdasági tevékenységek, országos közigazgatási, közszolgáltatási funkciók).
- A Balaton-felvidék aktív tájképvédelme, a természetvédelemre, táji adottságokra épülő gazdálkodási módok kialakítása, fejlesztése.
- A kulturális örökség magas szintű védelme, tudatosítása és bemutatása.
- Egységes, turisztikai vonzerőként is szolgáló balatoni közösségi közlekedési rendszer megteremtése.
- Települési együttműködés és egységes elvek mentén zajló fenntartható városfejlesztés a Balaton városgyűrűjében.
- A Balaton illegális feltöltésének megakadályozása.
- A Balaton törvényt és egyéb jogszabályokat figyelmen kívül hagyó beruházások, építkezések leállítása, az eredeti állapot visszaállítása.
- A Balaton-térség háttér településeinek fejlesztése.

5.2.5.2 Különleges táji értékekkel, rekreációs funkciókkal bíró övezetek

- A jellegzetes táji környezethez alkalmazkodó, hagyományörző és a tájképet megőrző gazdálkodás támogatása (szőlők, legelők, kisparcellás gazdálkodás).
- A kulturális örökség megőrzése. Az épített örökség mellett a településszerkezet és településkép is megőrzendő érték ezekben a térségekben.
- Az épített örökség és tájhasználat megőrzését támogatja a térségre jellemző hagyományos mesterségek, haszonvétek, iparágak megőrzése és fenntartható fejlesztése.
- Helyi közösségek, helyi identitástudat fejlesztése, tudatosságának erősítése.
- A jellegzetes táji sajátosságokra épülő fenntartható turizmus fejlesztése, a helyi értékek bemutatása, a lokális adottságokhoz alkalmazkodó idegenforgalmi infrastruktúra, szálláshelyek, desztináció menedzsment kialakítása.
- Az idegenforgalom igényei szerint alakuló, koncentrált területhasználat kialakulásának megelőzése vagy tudatos irányítása; a túlzott mértékű, a táj- és településképet romboló beépítés megakadályozása.
- Az időben és térben koncentrált vendégforgalom szétterítése, a szezon meghosszabbításával, sokoldalú turisztikai kínálattal.
- Több lábón álló gazdasági szerkezet fejlesztése, az idegenforgalomtól való túlzott függés legalább szezonális csökkentése a turizmus igényeivel, érdekeivel összhangban.
- „Silver-economy” lehetőségeinek kihasználása.
- A kellemes környezetben alkotóhelyek és távmunka lehetőségek biztosításával a kvaterner és K+F szektorbeli munkahelyek teremtése.
- A fokozott környezeti terhelés megelőzése illetve környezettechnológiai fejlesztésekkel annak kezelése, a vízellátás, hulladékgazdálkodás, szennyvízkezelés, zajvédelem, levegőtisztaság-védelem fejlesztése fokozott prioritás ezekben a térségekben.
- A helyi lakosság számára is hosszútávon élhető lakóhelyként kell megőrizni

frekvenciált településeket, amit célirányos ingatlanpolitikával, szabályozással, képzésekkel, a fiatalok munkahelyhez és lakáshoz jutásának támogatásával, családbarát települések kialakításával lehet segíteni.

5.3 A városfejlesztés nemzeti prioritásai

A városok és várostérségek **fenntarthatósága** és fenntartható fejlesztése a hosszú távú fejlődés alapvető feltétele, mivel a népesség a városokban koncentrálódik. Nem véletlen, hogy az európai fejlesztési dokumentumok is szorgalmazzák a fenntartható városfejlesztési megközelítéseket (pl. Lipcsei Charta, Budapest Kommüniké).

Fenntartható várostérségi fejlődés

Azon összetett társadalmi-gazdasági kihívások (pl. gazdasági válság helyi következményei, demográfiai válság, klímaváltozás), melyekkel a városok szembesülnek, aláhúzzák az **integrált** megközelítésmód szükségességét is. E kihívások ugyanis csak több ágazat és szereplő együttes fellépésével orvosolhatók. Az említett európai várospolitikai dokumentumok szerint az európai várostérségeknek az integráció terepévé kell válniuk, megalapozva a nemzeti szintű integrált beavatkozásokat.

A várostérség az integráció terepe

Az ország fenntarthatóságának biztosításában játszott szerepük mellett a városok felelőssége óriási – jelentős gazdasági súlyukból adódóan – az ország **gazdasági növekedésében és területi fejlődésében** is. Várostérségeinknek kiemelkedően hozzá kell járulniuk az ország **növekedéséhez**, olyan országos jelentőségű célok eléréséhez, mint Magyarország versenyképes növekedési színhelyeinek biztosítása, a helyi és térségi gazdaságainak újjászervezése, energiafüggettségének csökkentése, klímavédelmi célkitűzéseink elérése, a foglalkoztatottság növelése, valamint a hazai társadalom egészségi állapotának javítása, továbbá a családok, illetve a helyi közösségek megerősítése.

Várostérségek szerepe a növekedésben a

Az fenntartható, integrált és a növekedést is szolgáló várostérség fejlesztési üzeneteket az alábbi pontokban foglalhatjuk össze:

5.3.1 Harmonikus város-vidék kapcsolat a fenntartható térszerkezetért

Magyarországon a kis- és középvárosi hálózat szerepe alapvető a vidékies, gyakran periférikus helyzetű térségek dinamizálásában. A város-vidék egységes rendszerének részét képezik a városi centrumok központi funkciói, azok térségellátó és -szervező szerepének növekedése, például az elérhetőség javítása, vagy a térségi munkahelyteremtéshez hozzájáruló helyi munkaerő-piaci politikát érintő fejlesztések révén. A város-vidék rendszer másik alapvető része az ellátott települések esetében a lakó- és rekreációs funkciók, illetve ezekkel párhuzamosan az ökológiai hálózatok, városok körüli zöld gyűrűk, zöldfelületek kiterjesztése.

Városok ellátó szerepe a környező települések tekintetében

- A város és vonzáskörzetének szereplői közötti **együtműködés** fokozása.
- A város **szétterülésének megakadályozása**, a kontrollálatlan városnövekedés, illetve a városkörnyéki települések egyfunkciós lakóövezetté vagy perifériává alakulásának megelőzése a városkörnyék integrált és tudatos térségi fejlesztésével.
- A beépített területek **összenövésének megakadályozása**.
- Központi városok **belterületének vonzóvá tétele** a koordinálatlan területi terjeszkedés megelőzése érdekében.
- Az ökológiai funkciójú területek további **visszaszorulásának elkerülése**.
- Szabadterületek, és **zöldfelületek hálózatba szervezése** (zöld gyűrű) és minőségi bővítése – a helyi adottságoknak megfelelően a városkörnyéki területeken egységes, rendszerszerűen kezelt rekreációs, ökológiai, tájésztétikai jellemzőkkel.
- **Közbiztonságot erősítő elemek** a várostérségek **térszerkezetének** alakításában.

- A városban található **központi szolgáltatások hozzáférhetőségének biztosítása**: a nyitva tartás szervezése, a környéki parkolási lehetőségek biztosítása, a közösségi és alternatív, gyalogos és kerékpáros közlekedés általi megközelíthetőség lehetővé tétele, az elektronikus szolgáltatások kialakítása, kihelyezett vagy mobil szolgáltatások révén.

5.3.2 Fenntartható és kompakt városszerkezet kialakítása

Az erőforrások hatékony és fenntartható hasznosításának fontos alapja a kompakt településszerkezet.

Kompakt
városszerkezet

- A **többközpontúság** kiépítése nagytérségi, és városszerkezeti szinten egyaránt.
- Intenzív együttműködés elősegítése a szereplők között, hogy **mérséklődjenek a közlekedési távolságok**, és így korlátozódjon az urbanizált területek terjeszkedése a hatékony energia felhasználás szerint.
- **Fenntartható mobilitási viszonyok** megteremtése a városon belüli és város körüli utazási szükséglet mérséklése érdekében, a munkahelyek, lakóövezetek, szolgáltatási és közlekedési hálózatok elhelyezkedésének optimalizálása.
- **Környezetbarát alternatív közlekedési eszközök** fejlesztése (vasút, elővárosi vasút, kerékpárutak, ahol lehet vízi közlekedés és ezek kombinációi).
- A városszerkezet **tagolása beépítetlen területekkel**, zöldterületekkel és a természetes szellőzést biztosító zónákkal.
- A városi **zöldterületek minőségi bővítése**, hálózatba szervezése.
- Magánberuházások esetén a **barnamezős területek** (használaton kívüli ipari területek) előnyben részesítése, a városi és zöldmezős beruházások háttérbe szorítása.
- Területileg integrált, **komplex örökségvédelmi, értékvédelmi beavatkozások** ösztönzése, fenntartható hasznosítása.
- Jövedelemtől és életkortól függetlenül használható, mozgásra, egészséges életmódra és kreativitásra ösztönző, **tiszta (köz)területek**
- **Egyenlő hozzáférés** biztosítása a természeti-, az épített és a kulturális örökségeinkhez.

5.3.3 A városok az energiafüggőség csökkentéséért és a klímavédelemért

A klímaváltozás alapvető okai és következményei nagyrészt a városi térségekben összpontosulnak. A városok mikroklimája a globális változás hatásai nélkül is jelentősen eltér a kevésbé városiasodottabb térségektől, ezek a különbségek pedig a klímaváltozás hatására a későbbiekben felerősödhetnek. A klímaváltozás hatásaira koncentrálnak megközelítésmód és az alkalmazkodóképességet célzó intézkedések egyben lehetőséget is teremtenek az alternatív gazdasági növekedésre és a környezettudatosság növelésére.

Alkalmazkodás a
klímaváltozáshoz
a városokban

- **Helyi szabályozások, adók, pénzügyi ösztönzők és beruházások** alkalmazása a városi klímavédelem érdekében.
- A **zöld gazdaság** céljainak és elveinek követése, valamint a lokális erőforrásokra épülő helyi gazdaság erősítése.
- **Klíma-barát építészeti megoldások** előnyben részesítésének támogatása.
- **Környezetbarát és hatékony, energiatakarékos távfűtő rendszerek** fejlesztése, távhőrekonstrukció.
- **Jobb elérhetőség** biztosítása **kevesebb közlekedési** szükséglettel optimális területhasznosítás révén.
- **Klíma-barát**, alacsony szén-dioxid kibocsátású, versenyképes és biztonságos

városi tömegközlekedés kialakítása, a gyalogos és a kerékpáros közlekedés előtérbe helyezésével, valamint a szolgáltatások technikai alkalmazkodása a klímaváltozáshoz.

5.3.4 A demográfia változások kezelése a városokban

A városok demográfiai problémáinak kezelésére átívelő, integrált beavatkozások szükségesek, kiemelt hangsúlyt fektetve a **megfelelő munkalehetőségek teremtésére, a foglalkoztatás és a társadalmi befogadás** eszközeivel. Egy városon belül is jelentős különbségek lehetnek az egyes városi területek gazdasági és társadalmi lehetőségeit illetően, vagy a környezetminőség változása szempontjából. A városoknak és érintett szervezeteknek fel kell készülniük a **társadalom korszerkezetének változásából** következő új szükségletek kielégítésére is.

Komplex megoldások a demográfiai kihívásokra

- **Helyi munkaerőpiaci programok megvalósítása** az idősödése miatti és elvándorlásból fakadó munkaerő kiesés elkerülése érdekében.
- Korban, családszerkezetben, és társadalmi összetétel szempontjából **vegyes lakóterületeket** eredményező mechanizmusok alkalmazása.
- **Új és jobb minőségű szolgáltatások biztosítása az idősödő népesség számára** (szociális ellátás, egészségügy, kultúra, közlekedés, akadálymentes környezet, stb.).
- **Közösségfejlesztő kulturális és társadalmi programok** megvalósítása.

5.3.5 A városi népességfogyás kezelése: családok és helyi közösségek megerősítése

A városoknak és érintett szervezeteknek fel kell készülniük a társadalom korszerkezetének változásából következő új szükségletek kielégítésére, felfedezve a helyzetből adódó kihívások mellett a lehetőségeket is. Ezzel párhuzamosan, a helyi szintről kiindulva támogatni kell a **kiegyensúlyozottabb korszerkezetet célzó politikák** bevezetését (beleértve a családbarát politikákat), valamint a magasabb gazdasági aktivitási arányt célzó intézkedéseket.

Családbarát városok kialakítása

- Gyermekjóléti és családokat érintő oktatási, szociális és egészségügyi szolgáltatások biztosítása megfelelő minőségben, kapacitásokkal és elérhető módon.
- **Családbarát foglalkoztatási és munkahelyi** környezet megteremtése, távmunka lehetőségének biztosítása.
- **Akadálymentes, családbarát környezet** kialakítása, és a családbarát társadalmi környezet erősítése.
- A **gyermekvállalás közösségi szerepének, fontosságának tudatosítása** a helyi társadalom számára, a gyermeket vállalók megbecsülése, családbarát példák támogatása és népszerűsítése.
- **Családbarát foglalkoztatás és munkahelyek** körülményeinek megteremtése.
- **Közbiztonságot erősítő elemek** az épített környezet kialakításában, társadalmi összefogás keretében, esetenként pedig infokommunikációs és térinformatikai eszközök, rendszerek alkalmazásának ösztönzése a várostérségek működésében a bizalom és biztonság megerősödése érdekében.
- **Közösség és társadalom orientált** városfejlesztés.

5.3.6 A leromlott városrészek hanyatlásának megállítása, megelőzése

A városok nagy kihívásokkal néznek szembe, különösen a hálózatos gazdasági struktúrák és kapcsolatrendszerek fejlődésével és a globalizációval összefüggésben. Különösen a magas munkanélküliség és a társadalmi kirekesztés jelent komoly helyi szintű szociális kockázatokat. Egyes társadalmi csoportok vagy akár egész városok további elszigetelődésének megakadályozása érdekében nemcsak a magas képzettséget igénylő munkahelyek megteremtése a cél, hanem figyelmet kell fordítani az alacsonyabb képzettségű rétegek munkalehetőségeinek bővítésére, valamint a hátrányos helyzetű – különös tekintettel a leromlott városrészekben koncentrálnak – társadalmi csoportok szociális, oktatási és lakhatási helyzetének fejlesztésére is.

Szegregáció megelőzése a hanyatló városrészekben

- A helyi közösség **oktatási és képzési lehetőségeinek fejlesztése** a gyermekekre és fiatalokra összpontosító proaktív politikákkal együtt.
- **A fizikai környezet fejlesztésére irányuló stratégiák** kidolgozása.
- Városi, városrészi léptékben a térben koncentrálnak társadalmi kihívások hatékony kezelése, **szegregált területek kialakulásának megelőzése**, a kialakult szociális problémák hatékony kezelésével.
- **Városrehabilitációs tevékenység fenntartása, hatékonyabb működtetése** és új programok bevezetése, különösen:
 - fenntartható köztér-rehabilitáció, közterület-felújítási súlyponttal rendelkező komplex városrehabilitációt megvalósító mintaprojektek,
 - szociális rehabilitációs mintaprojekt,
 - önkormányzati bérlakás mintaprojekt előkészítése,
 - a lakóközösségek mindennapjait érintő, fenntartható, környezettudatos beruházások megvalósítását tartalmazó beruházások.

5.3.7 Együttműködés a többszintű kormányzás jegyében

Magyarországon az önkormányzati rendszer sajátossága, hogy minden földrajzilag önálló település egyúttal önálló önkormányzattal is rendelkezik – meglehetősen nagyfokú önállósággal és feladatkörrel. A város és vidékük kapcsolódásait a **területi irányítási szintek** keretében lehet összehangolni, ez azonban Magyarországon kevésbé érvényesül. A többszintű kormányzás legfontosabb elemei a reálfolyamatok és funkcióik révén összekapcsolódó, városi térséget alkotó települések együtt kezelése, tervezése; az összes érintett rendszerszerű informálásán és együttműködésén alapuló döntéshozatal és a különböző területi döntési szintek közötti kölcsönös együttműködés.

A területi szintek együttműködése

- A **kormányzati szervek városfejlesztéssel foglalkozó tevékenységeit** jobban össze kell hangolni és egymással integrálni kell.
- A városok és vidékük **együttműködésének** elősegítése **stratégiai és operatív kérdésekben** (a területrendezésre, közös fejlesztésekre), a települések **közös, együttes tervezési tevékenységének** ösztönzése
- Az **integrált tervezés koordinációjának** erősítése helyi és várostérség szinten, a várostérségek harmonikus fejlődését támogató, a koordináció kialakításához alapvető **intézmények és eszközök** meghatározása.

5.3.8 A stratégiai szemlélet fokozása a várostérségek tervezésében

Nemzeti szinten a kormányzati szerveknek egyértelműen fel kell ismerniük a városok jelentőségét a nemzeti, regionális és helyi célok megvalósításában, illetve politikáik

Stratégiai szemlélet erősítése

városokra gyakorolt hatását.

- Az **integrált városfejlesztési politika** nagyobb mértékű hasznosítása a városokban.
- Várostérségek (városok és vonzáskörzetük) **együtttervezése**.
- A városi klímatervezés szempontjainak beépítése a városok különböző **ágazati, tervezési programjaiba** horizontális szempontként.
- **Széleskörű, rendszeres és szervezett tervezési partnerség** kialakítása a városokban, bevonva a lakosságot, a civil és gazdasági szereplőket.
- A városfejlesztési eredmények **nyomon követése („monitoring”)** a stratégiák rendszeres felülvizsgálata, aktualizálása.
- **Erősebb akcióterületi megközelítés:** a városfejlesztési beavatkozások városrészi alapon ágazatilag összehangolt megvalósítása.
- Elmozdulás a településhasználó célcsoportok igényeire reagáló **kereslet orientált várostervezés** és fejlesztés felé.
- Átlátható **partnerség a magánszféra szereplőivel:** gazdasági szempontokat is integráló városfejlesztés, átlátható együttműködésben a piaci szereplőkkel.
- **Területileg integrált, komplex örökségvédelmi, értékvédelmi beavatkozások** ösztönzése, fenntartható hasznosítása örökségeink megóvása és az értékeinkkel való **gazdálkodás** megvalósítása, környezetükkel együtt.

5.3.9 Harmonikus város-vidék kapcsolat a helyi és térségi gazdaság fejlesztéséért

A globalizálódó világban azok a **helyi közösségek** lehetnek sikeresek, amelyek felismerik helyi adottságaikat, értékeiket, és azokon alapuló fenntartható rendszereket építenek ki. A hatékony és fenntartható, a külső tényezőknek kevésbé kiszolgáltatott térségi gazdálkodás érdekében előnyt kell élvezniük a környezetükbe illeszkedő, az anyag, energia, információ és tudás áramlását minél hosszabban az adott térségben tartó, a helyi erőforrásokat sokoldalúan hasznosító, valamint a városi-vidéki munkamegosztást kibontakoztató kezdeményezéseknek.

Helyi gazdaság és a globális kapcsolatok

- **Közösségfejlesztés**, helyi kezdeményezések és helyi részvétel ösztönzése a városokban, lakossági és vállalkozói **szemléletformálás** ösztönzése.
- **Helyi termékek** előállításának és értékesítésének fejlesztése a városban és környező térségben, helyi gazdasági **együttműködések** ösztönzése.
- A város és térsége **élelmiszer ellátásának** helyi alapokra helyezése a szűkebb és tágabb környék mezőgazdasági termelőinek bevonásával.
- **Piaci helyszínek** biztosítása a városban a környéke, a „vidék” áru számára.
- Az **önkormányzat** helyi gazdaságfejlesztési tevékenységeinek elősegítése szabályozási eszközök révén.
- **Szociális gazdaság** kiépítése és fejlesztése.
- Helyi érdekű **képzés, szakképzés** kialakítása.
- **Munkahelyteremtés** a szuburbiában.

5.3.10 Stratégiai fontosságú várostérség-fejlesztés és gazdaságfejlesztés

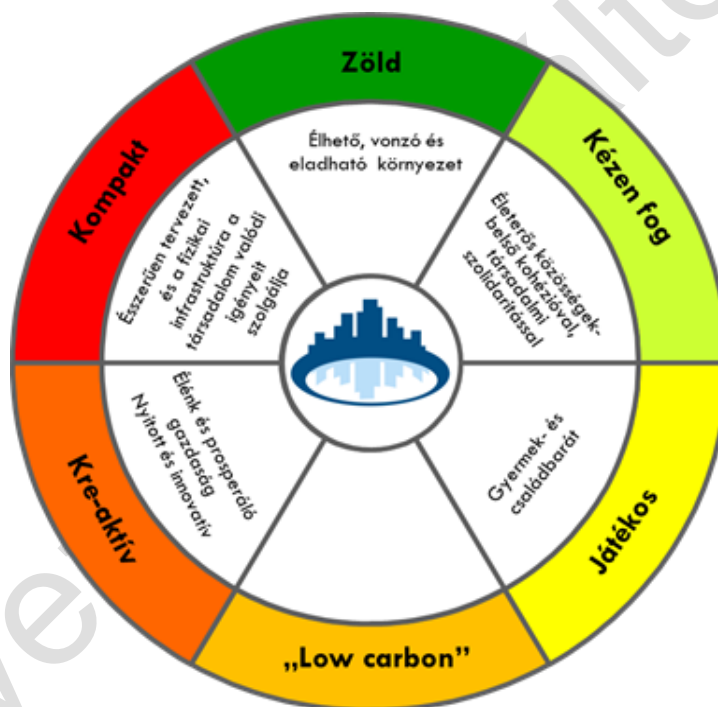
Nemzeti szinten összehangolt, reális adottságokra alapozott városgazdasági szempontokat is integráló **várostérség fejlesztési, és különösen várostérségi**

nemzeti jelentőségű várostérségi

gazdaságfejlesztési stratégiák kidolgozása és végrehajtása szükséges a nemzetgazdasági növekedés eléréseért, az alábbiak szerint:

gazdaság-
fejlesztési
stratégiák

- Olyan **városi jövőképek** kialakítására van szükség, melyek egységes koordináció révén elősegítik, hogy a városok térségi és gazdasági szempontoknak is megfelelő **integrált stratégiai szemléletet** képviselhessenek, melyekben a térségalkotó, hasonló adottságokkal rendelkező települések egymás fejlesztési intézkedéseit nem kioltva, hanem összehangolt tervezésük és fejlesztéseik révén hatékonyabb és fenntarthatóbb rendszereket alakítanak ki, közelítve helyi társadalom, a **településhasználói célcsoportok preferenciáihoz**.
- Városaink – döntően a nagyvárosaink – víziói kínáljanak arra is alapot, hogy a helyi egyedi adottságokra épülő kiemelt ágazatok és témák mentén, kormányzati és nagyvállalati és kutatóhelyi együttműködésben megvalósuló **stratégiai gazdaságfejlesztési tervezést és fejlesztést** indítsanak, így alakítva ki a hazai növekedés területileg decentralizált pilléreit.

A sikeres város stratégiájának alapelemei

5.4 Vidéki térségek érték alapú megújítása

Magyarország alapvetően vidékies típusú ország, valamennyi vidéki térségi lehatárolás (pl. OECD) szerint az ország területének túlnyomó többsége vidék térségnek minősül tájhasználatában, gazdaságában és népességi jellemzőiben. Az elmúlt évtizedek trendjei hazánkban – összhangban az agrár- és élelmiszergazdaság szerepvesztésével – a **vidéki térségek leértékelődéséhez** vezettek. Számos vidéki térségünk válságba került, népessége elvándorol vagy előregszik, a mezőgazdaság és élelmiszer-feldolgozás népességeltartó képessége alacsony, és ennek szerepét a gazdasági diverzifikáció egyelőre nem tudta pótolni. **Átfogó vidékpolitikai fordulatra van szükség** a város-vidék kapcsolatok megújításával, a falvak, tanyák gazdasági

létalapjának megerősítésével, a vidék értékjellegének felismerésével.

Vidékpolitika funkciói

A fenti szakpolitikai keretekbe illeszkedő vidékpolitika funkciója a **vidéki térségek fenntartható fejlődésének biztosítása**, melynek elemei:

- A táj, a természeti értékek és erőforrások védelme és fenntartható használata, az ökoszisztéma szolgáltatások megőrzése, a környezetminőség javítása.
- Egészséges és biztonságos élelmiszer előállítás és –ellátás.
- Megélhetés, kedvező életfeltételek és életminőség biztosítása a vidéki népesség számára.

Vidékpolitikai jövőkép

Gazdasági funkciójukban megerősödött, a működő helyi gazdaságra, benne az európai többfunkciós, ökoszociális funkciókat (tájfenntartás, természeti erőforrások és biodiverzitás megőrzése, népességmegtartás és foglalkoztatás) teljesítő, jó minőségű, egészséges élelmiszereket előállító mezőgazdaságra és azzal szoros kapcsolatban lévő élelmiszerfeldolgozásra épülő, közösségeiben megújult, perspektívát nyújtó, minőségi életfeltételeket biztosító vidéki települések és térségek.

Átfogó vidékpolitikai célkitűzések

- Város-vidék kapcsolatok megújítása a kölcsönös együttműködésre, előnyökre alapozva.
- Vidéki települések, falvak, tanyák fejlesztése, gazdasági létalapjuk megerősítése.
- Vidéki gazdaság, kiemelten az agrár- és élelmiszergazdaság helyi gazdaságfejlesztésbe illeszkedő fejlesztése, erősítése, foglalkoztatási szerepének növelése, helyi gazdaságfejlesztése.
- A vidéki munkaerő, különösen az értelmiség megmaradásának és megtelepedésének támogatása.

Vidékfejlesztés beavatkozási térségei

- Általános jellemzők által kijelölt vidéki térségek.
- Speciális táji, környezeti problémák, adottságok alapján kijelölt vidéki térségek.
- Jelentős társadalmi hátrányokkal, problémákkal rendelkező vidéki térségek.
- Speciális vidékfejlesztési feladatot jelentő térségi problémák.
- Helyi, térségi vidékfejlesztési együttműködések.

Falumegújítás/megújulás – a vidék újjászületése

A fenntartható mezőgazdaság és a gazdasági diverzifikáció szerepének erősítése mellett azon települések esetében, ahol a mezőgazdaságnak és a hagyományos vidéki gazdaságnak korlátozott lehetőségei vannak, a funkcióváltás, új, a falvak jövőjét biztosító új funkciók megjelenésének elősegítése is elképzelhető. Természetesen ezen szerepkörök megjelenése csak a meglévő vidékies adottságokkal, a vidéki települések hagyományos településszerkezetével és funkcióival összhangban lehet működőképes (pl. lakófunkció vs. állattartás, technológiai terek megjelenése vs. hagyományos településkép). Hozzájárulhat mindehhez a meglévő épített örökség érték kibontakoztatása, turizmusba való bekapcsolása is. A következő funkciók, szerepkörök és ezek kombinációjának erősítése nyújthat alternatívát egyes vidéki települések esetében:

- rekreáció, turizmus

Vidéki települések
lehetséges új
funkciói

- lakó funkciók,
- ökológiai funkciók,
- gazdasági diverzifikáció, technológiai/ipari funkciók.

A vidékfejlesztési, vidékpolitikai célkitűzésekkel összhangban a **tartósan elmaradott, periférikus helyzetű vidéki térségek** (pl. Cserehát, Ormánság, Dél-Cserehát) válsága a különösen gyenge elérhetőség mellett a környezetüket ellátni képes érdemi térségi központok hiányából, a népesség kedvezőtlen kor-, illetve képzettségi összetételéből és rossz gazdasági szerkezetéből, valamint az erőforrások szűkösségéből (tőkehiány, képzett munkaerő elvándorlása) adódik. A főként inaktív, eltartott népességgel rendelkező településekben sokszor nem az idősödés, illetve elnéptelenedés jelent veszélyt, sokkal inkább a szegregáció, illetve a magas termékenység, ami az alacsony iskolázottságú fiatalok magas arányával a szegénység újratermelődéséhez vezethet. A kedvezőtlen szociális és gazdasági helyzetből adódóan a lakosság elhanyagolja, sőt gyakran kényszerűen feléli az épített, a természeti környezeti és kulturális értékeket. A fejlesztéspolitika sokszor elhanyagolt területei voltak a megyehatárok menti területek, ezek öröksége ma is tovább él. Fejlesztésükben a megyék szerepe kiemelt jelentőségű, hiszen itt kisebb léptékű, helyi adottságokra szabott beavatkozásokra van szükség. A megyehatárokon kialakult belső perifériák problémáinak kezelésében is kulcsszereplők a megyék. Ahol releváns, a határon átnyúló kapcsolatok erősítése, és a szomszédos országok vidéki térségeivel történő együttes kezelés megteremtése ezen értékek védelme érdekében.

Periférikus térségeink nagy része vidékies

Az ország észak-keleti részén fekvő **Cserehát** hazánk egyik legfejletlenebb területe. A zömében aprófalvas településekből álló térségben a munkanélküliség jelentősen meghaladja az országos átlagot, főleg a belső-csereháti településeken, ahol gyakori, hogy csak a falu életét irányító, kiszolgáló közintézményeknél dolgozó embereknek van munkája. A Cserehát településeiben nagyon magas a roma népesség aránya, az iskolákban gyakori a szegregáció. A rossz elérhetőség, a gyenge infrastruktúra gátolja a gazdaság fejlődését. A térségben ugyanakkor sok kihasználatlan lehetőség is rejlik, leginkább az értékes természeti környezet.

A dél-baranyai **Ormánság** hazánk egyik legelmaradottabb térsége, fejlődési problémái évtizedekre nyúlnak vissza. Az 1800-as évek elején még virágzó ártéri gazdálkodás folyt a térségben, amelynek azonban a Dráva szabályozása véget vetett, és az Ormánság gyors hanyatlásnak indult. Jelenleg a gyenge infrastrukturális ellátottsággal rendelkező aprófalvas térségben nagyon magas a munkanélküliség, és az alacsony életszínvonalból, a foglalkozási lehetőségek hiányából adódóan igen jelentős az elvándorlás. A lakosság jelentős része roma.

Különösen rossz helyzetben van a Cserehát és az Ormánság

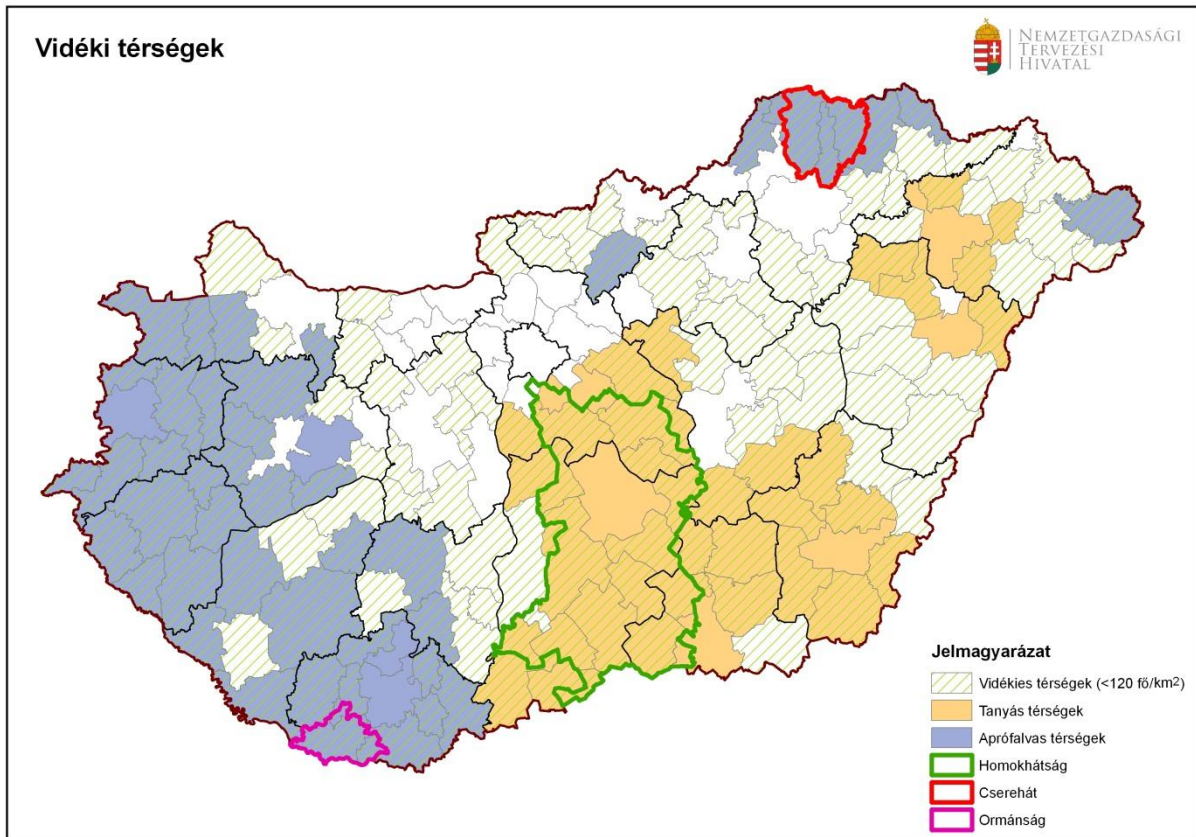
A **tanya** – mint hagyományos gazdálkodási, települési és létforma – a magyar társadalmi, településszerkezeti- és gazdaságtörténeti örökség több évszázados múltra visszatekintő része. Az elsősorban az Alföldre jellemző tanyák száma az elmúlt évtizedekben jelentősen lecsökkent, és a megmaradt tanyák egy része is elvesztette hagyományos mezőgazdasági funkcióját. A tanyák épületállománya leromlott, infrastruktúrájuk fejletlen, számos tanyán máig nincs villany. Külterületi jellegük miatt többségében nehezen elérhetők, közbiztonsági problémák jellemzik a tanyavilágot. A rossz elérhetőség, valamint a kedvezőtlen társadalmi adottságok (pl. előregedő lakosság) következtében a térség lakossága nehezen tud védekezni a klímaváltozás negatív hatásaival (pl. hőhullám) szemben. Tanyás vidékeink ugyanakkor teljesen megfelelnek a fenntartható fejlődés, az integrált vidékfejlesztés és a többfunkciós mezőgazdaság Európában kialakult fejlesztési modelljének, és megfelelő fejlesztésekkel minden esély megvan arra, hogy a tanyarendszer korszerű formában megújuljon.

A tanyás településrendszer érték és lehetőség is

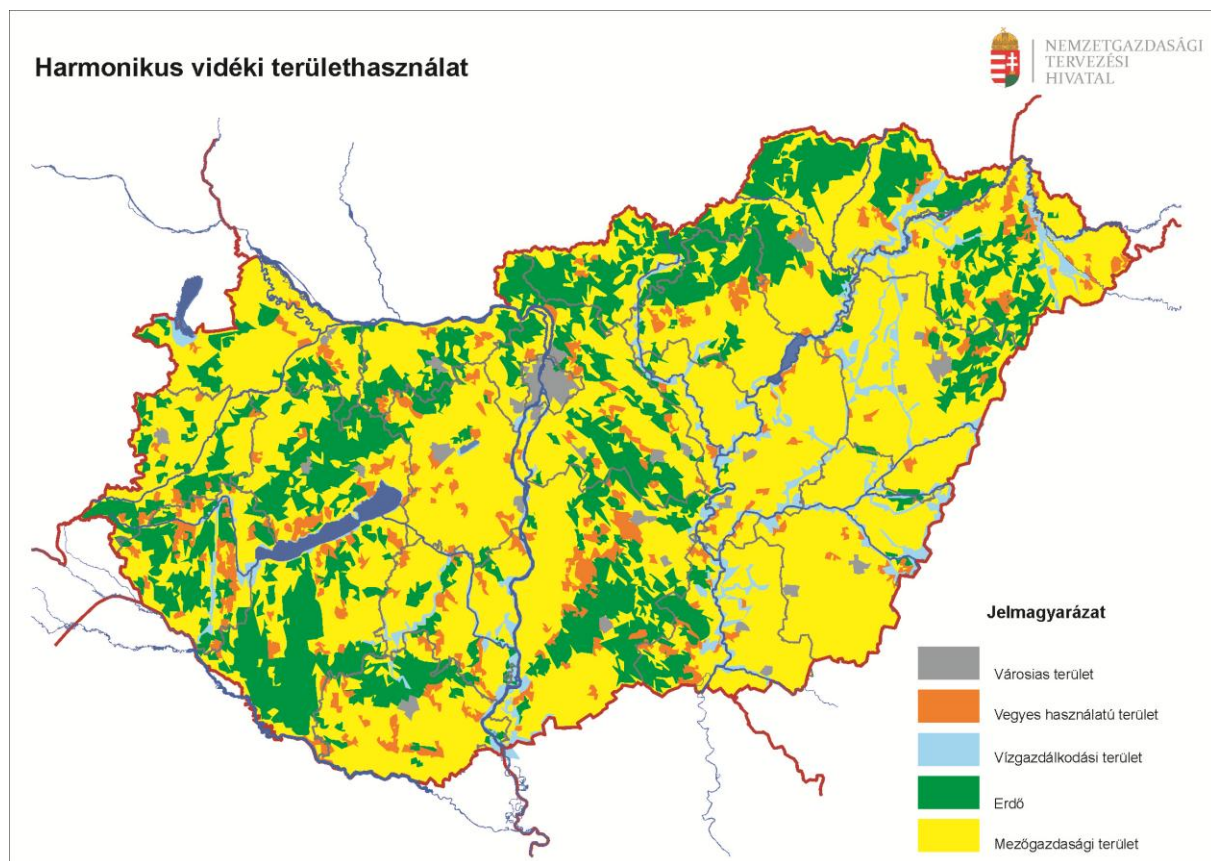
Az ország településhálózatának mintegy harmada 500 főnél kisebb lélekszámú **aprófalv**. Társadalmuk kiemelten sérülékeny, többségüket rendkívül kedvezőtlen demográfiai és társadalmi folyamatok jellemzik, amely a gazdasági teljesítményükre is negatív hatással

Különösen sérülékenyek az aprófalvak

van. A demográfiai és társadalmi problémák halmozottan jelentkeznek azon aprófalvak esetében, amelyek földrajzilag és gazdaságilag is perifériális térségben, a gazdasági centrumoktól távol találhatóak. Számos aprófalvuk küzd közlekedési, elérhetőségi nehézségekkel, amely a munkába és iskolába járást is ellehetetleníti. A társadalmi és infrastrukturális problémák következtében e térség települései különösen ki vannak téve a klímaváltozás negatív hatásainak.

Egyeztetett

5.4.1 Felzárkózást igénylő vidéki térségek fejlesztése

5.4.1.1 Cserehát fejlesztése

- A tervi előzményekre és a helyi kezdeményezésekre építve hosszú távú, átfogó térségi fejlesztési program megvalósítása a Csereháton, melynek középpontjában a helyi gazdaság fejlesztése áll.
- Háztáji gazdálkodás, élelmiszertermelés ösztönzése, kiskerti termelési kultúra újjáélesztése, falusi kispiacon, helyi piacok létesítése.
- Mikro- és családi vállalkozások létrehozásának ösztönzése.
- Szociális gazdasági formák kialakításának elősegítése, szociális földprogramok támogatása.
- A falusi- és ökoturizmus fejlesztése, sajátos kínálati struktúra kialakítása, egymást kiegészítő prioritások, desztinációk mentén. A turisztikai desztinációk elérhetőségének javítása.
- Megújuló energia alapú térségfejlesztés: biomassa, egyéb alternatív energiaforrások. Helyi energetikai rendszerek, intelligens hálózatok és autonóm ellátási rendszerek fejlesztése.
- Erdősítés és az erdőgazdaságon, fafeldolgozáson, erdei haszonvéteken alapuló gazdaság fejlesztése.
- Elérhetőség javítása: utak állapotának javítása, buszhálózat fejlesztése.
- Oktatás színvonalának növelése és képzések lebonyolítása, iskolák felújítása, bővítése, felnőttképzés támogatása; fiatalok közösségi tevékenységeinek támogatása; munkahelyi képzések támogatása; gazdasági oktatás bevezetése.

Átfogó térségi fejlesztési program megvalósítása, melynek középpontjában a helyi gazdaság fejlesztése áll

- Határon átnyúló fejlesztések.

5.4.1.2 Ormánság komplex fejlesztése, Ős-Dráva program

- Komplex víz- és tájgazdálkodási rendszer kiépítése, a folyószabályozás előtti állapot lehetőség szerinti visszaállításával, csatornák, tavak létesítésével, a helyi tudásra alapozva.
- A táji adottságokhoz igazodó mezőgazdaság fellendítése, a tájgazdálkodás keretében legelők és gyümölcsösök területének növelése, a méhészet, a haltermelés, a helyi termékek, helyi feldolgozás fejlesztése, tájfajták, ökológiai gazdálkodás, szövetkezés.
- Helyi gazdaság, szociális gazdaság, foglalkoztatás szervezése.
- Erdősítés és az erdőgazdaságon, fafeldolgozáson, erdei haszonvéteken alapuló gazdaság fejlesztése.
- A roma lakosság képzése, jövedelemtermelő munkához juttatása, önellátásra való képességének megteremtése.
- A leromló települések építészeti és közösségi megújítása.
- Turizmus fejlesztése, a turisztikai desztinációk elérhetőségének javítása..
- Határon átnyúló kapcsolatok erősítése, fejlesztése.

Az Ős-Dráva program keretében komplex víz- és tájgazdálkodási rendszer kiépítése

5.4.1.3 Tanyás térségek fejlesztése

- A tanyás térségek átfogó fejlesztési programjának és cselekvési tervének elkészítése.
- A tanyás térségek, tanyás külterülettel rendelkező önkormányzatok, illetve a tanyai gazdálkodók, lakosok számára érdemi és közvetlen fejlesztési forrás biztosítása.
- Hosszú távú tanyaprogram keretében a tanyákra vonatkozó jogi szabályozás szükséges alakítása, melynek szempontjai: a tanyai lakosság önkormányzati képviselete, a tanyás külterületre vonatkozó településfejlesztési és -rendezési tervezés, szabályozás megújítása, a közbiztonság javítása, a szolgáltatások elérhetőségének javítása, az infrastrukturális fejlesztés (a környezeti szempontok figyelembevételével), a tanyai birtokrendezés.
- A tanyák tevékenység diverzifikációjának segítése: az önellátást szolgáló termelés mellett a termékek és szolgáltatások piacán való megjelenésének támogatása, a „több lábon állás” ösztönzése.

A tanyás térségek hosszú távú, átfogó fejlesztési programjának elkészítése

5.4.1.4 Aprófalvas térségek fejlesztése

- A napi munkába járás, ingázás igényeihez maximálisan illeszkedő akadálymentes és fenntartható közösségi közlekedést fejlesztése.
- Az aprófalvas gazdasági létalapját biztosító gazdasági tevékenységek fejlesztése. Helyi, autonóm ellátási, energetikai rendszerek kialakítása.
- A szociális gazdaság kialakulásának, tartós és fenntartható működésének ösztönzése.
- A helyi népesség szociális, egészségügyi, adminisztrációs igényeinek minél kevesebb utazással történő kielégítése, rendszeres mozgó szolgáltató rendszerek kiépítésének támogatása.
- A klímaváltozás elleni védekezés elősegítése az egészségügyi szolgáltatások fejlesztésével és az agrárium átalakításával (pl. szárazságtűrő növények elterjesztés)
- A helyi tehetséges fiatalok mentorálása. Hosszú távú programmal segíteni szükséges őket taníttatásuk és elhelyezkedésük során. Helyben maradási és

Az aprófalvas gazdasági létalapját biztosító gazdasági tevékenységek fejlesztése.

letelepedést segítő programokkal az értelmiség helyben maradásának segítése.

- Helyi közösségek kialakulásának, fejlesztési programjaik közös kidolgozásának segítése.
- Az aprófalvak falusi turizmushoz, öko- és aktív turizmushoz kapcsolódó infrastruktúrájának és a kapcsolódó szolgáltatások kínálatának térségileg összehangolt fejlesztése.
- Az aprófalvas térségekben található nagy számú üresen álló ingatlan felmérése, koncepció kidolgozása a hasznosításukra.

5.4.1.5 Homokhátság komplex fejlesztése

- A 2001-2008 között működő Homokhátsági Speciális Célprogram folytatása, kiemelten a szárazságtűrő és alternatív növények termesztésbe vonása, az erre vonatkozó termesztési és fajtakísérletek, modellértékű tájgazdálkodási projektek megvalósítása, a vízgazdálkodás, a tájhasználat és a gazdálkodás összhangját megteremtő gazdálkodási rendszerek, agrotechnikai módszerek terjesztése.
- A megváltozott éghajlati feltételekhez alkalmazkodó gazdálkodási formák elterjesztése.
- A Duna és a Tisza vízgazdálkodási jellegű programjaihoz, beavatkozásaihoz illeszkedve a Homokhátság vízgazdálkodási problémáinak átfogó rendezése, a táj- és környezetgazdálkodási szempontokkal összhangban.
- A belvízrendszerek felülvizsgálata, belvízelvezetés, a táji fenntarthatóságot veszélyeztető mértékben vízigényes kultúrák és ipari tevékenységek visszaszorítása.
- A területhasználat, a gazdálkodás és a vízgazdálkodás összehangolása, szükséges esetekben terület- és gazdálkodási forma váltás elősegítése.
- A népességmegtartást és tájfenntartást biztosító agrár- és élelmiszergazdaság működésének biztosítása, bővítése, a speciális táji körülményeknek megfelelő korszerű technológiák használatának elősegítése.
- A tanyai gazdaságok megmaradásának, piacra jutásának segítése, hogy tájfenntartó és megélhetést biztosító szerepüket betölthessék.

5.5 Határmenti és határon átnyúló fejlesztések

A határtérségek speciális elhelyezkedése, két fontos egyedi szempont érvényesítését teszi szükségessé a fejlesztések tervezésekor. A határok és a határmenti együttműködés egyrészt **lehetőséget biztosítanak** a szomszédos országok gazdasági, infrastrukturális rendszereihez való kapcsolódásra, a határon belüli és túli lakosság közötti kapcsolatok ápolására. Ezekkel a lehetőségekkel jól élve, a határon átnyúló hatás maximalizálásával erősíthető Magyarország makroregionális csomóponti szerepe.

Határon átnyúló hatás kihasználása

Az országhatár közelsége ugyanakkor, a lehetőségek mellett, hátrányt is jelent. A határtérségekre, az ország központi területeihez, hálózataikhoz képesti peremhelyzetből adódóan történelmileg jellemző bizonyos fokú lemaradás, marginalizálódás. E hatások kompenzálása, azaz a határtérségek **közvetlen, kiemelt, felzárkóztató fejlesztése** is a határmenti fejlesztések fontos célja.

Peremhelyzet ellensúlyozása

A fejezetben elsősorban a határmenti térségek, a határ-régiók fejlesztésére térünk ki, de azonos fejlesztési célok és prioritások érvényesülnek nagyobb, transznacionális, makroregionális térségek fejlesztésében is.

5.5.1 A határon átnyúló fejlesztések fő céljai

A határszakaszok helyzetének áttekintése után kirajzolódnak a – sokban hasonló és sokban különböző – térségekre vonatkozó legjellemzőbb fejlesztési igények, irányok. A lehetséges határmenti és határon átnyúló fejlesztési célok három témakörbe csoportosíthatók: a gazdasági kapcsolatok fejlesztése, a hálózatok összekapcsolása, intézményi együttműködés és kapacitások bővítése.

5.5.1.1 Gazdasági együttműködés

A határon átnyúló kapcsolatok lehetőségeinek kihasználása és a peremrégiók felzárkóztató fejlesztése **párhuzamosan** valósul meg minden gazdaságfejlesztési, növekedési célú intézkedéssel. A termelés, gazdálkodás, kereskedelem beszállítói és fogyasztói köre is hatékonyan növelhető és racionalizálható **a két piac összekapcsolásával**. Ehhez együttes erőfeszítésekre van szükség a KKV szektor gyenge pontjainak megerősítéséért, a vállalkozói kapcsolatok tevékeny fejlesztéséért, a **versenyképes üzleti infrastruktúra-hálózat** kialakításáért, az üzleti információk hozzáférhetőségének fejlesztéséért, valamint a határon átnyúló turisztikai desztinációk, turisztikai tengelyek közös (TDM alapú) fejlesztéséért a határok mindkét oldalán.

Szinte az összes határszakasz küzd valamilyen szintű munkanélküliséggel, olykor súlyosabb demográfiai problémákkal. Az életminőség, és ezzel a határ-megyék megtartó erejének növeléséhez is alapvető feltétel a munkaerőpiac keresleti és kínálati oldalának egyensúlya, a megfelelő minőségű, jövedelmezőségű munkalehetőségek megléte. A foglalkoztatottság növelése elsődlegesen munkahelyteremtéssel, a fenntartható és versenyképes termelés és gazdálkodás volumenének növelésével, a szolgáltató szektor fejlesztésével érhető el, amelyben a határon átnyúló üzleti és munkaerőpiaci kapcsolatoknak is kiemelt szerepet játszhatnak.

A legtöbb határszakaszra jellemző a határszakaszok kutatás-fejlesztési és innovációs potenciáljának, illetve a határon átnyúló tényleges K+F+I tevékenység alacsony szintje. Annak ellenére, hogy a kutatás-fejlesztés mindenekelőtt nemzeti és európai szinten fejlesztendő terület, az egyes határrégiókban található tudásközpontok (egyetemek, kutatóintézetek) magas száma indokoltá teszi a határon átnyúló – és az üzleti szférát is bekapcsoló – K+F+I fejlesztésének támogatását.

A határon átnyúló gazdasági együttműködés erősítésének egyik kulcsa a magánszféra közvetlen bevonása a fejlesztésekbe, amelyhez elengedhetetlenül fontos a jelenleg még fennálló adminisztratív akadályok lebontása. A gazdasági kapcsolatok előtt álló akadályok lebontása nyilvánvalóan befolyásolja a piaci viszonyokat a határtérségben, potenciálisan kedvezőtlen helyzetbe hozva egyes vállalkozásokat, elvileg a határ mindkét oldalán. Ezért a fejlesztési intézkedéseket megfelelően előkészítve, a kölcsönös és hosszú távú előnyök figyelembe vételével lehet kialakítani.

5.5.1.2 Környezeti és infrastrukturális hálózatok összekapcsolása

A határon átnyúló együttműködés legmagasabb hozzáadott értéke a határrégiók konkrét földrajzi területét érintő témákban realizálódik. A közlekedés, környezetvédelem, katasztrófavédelem, erőforrás-gazdálkodás klasszikusan olyan területek, ahol az egy ökoszisztémát alkotó területi egységek az államhatároktól független egységben kezelendők.

A határmegyékben a közlekedési infrastruktúra, a közösségi közlekedés fejlesztése, elképzelhetetlen a szomszédos országokkal történő összehangolás, közös tervezés nélkül. Az európai és nemzeti közlekedési rendszerekhez kapcsolódó, jól megközelíthető és könnyen átjárható határtérségek előnye az életminőség és gazdasági potenciál terén is érzékelhető. A megfelelő határtérségi közlekedési infrastruktúra segíti

Gazdasági növekedés

Határon átnyúló üzleti kapcsolatok és infrastruktúra

KKV-k együttműködése

Munkahelyteremtés

Kutatás-fejlesztés és innováció

Magánszféra bevonása

Piaci verseny kezelése

Közlekedés

a migrációt, összekapcsolja a szomszédos munkaerőpiacokat, növeli a foglalkoztatottságot.

Környezet-
védelem

Magyarország határainak jelentős részét folyóvizek jelölik ki. A legtöbb eddigi határmenti programban komoly hagyománnyal és eredményekkel szerepeltek a folyókhoz kapcsolódó katasztrófavédelmi, vízgazdálkodási témák (felszíni és felszín alatti). A környezeti ártalmak csökkentéséhez és az optimális erőforrás-gazdálkodáshoz járulnak hozzá az energetikai, hulladékkezelési rendszerek működésének határon átnyúló összehangolását célzó együttműködések.

Katasztrófa-
megelőzés

Vízgazdálkodás

Energia-
függetlenség

A környezetkímélő alternatív közlekedés (vízi közlekedés, kerékpárutak) közös fejlesztése, kiegészülve a természetvédelmi és kulturális értékek (pl. határon átnyúló natúrparkok, kulturális tematikus útvonalak) összehangolt hasznosításával és marketingjével komoly lépés lehet a határtérségek turisztikai vonzerejének növelésében, ami a gazdaságfejlesztési cél elérését is támogatja.

Kulturális-, öko-
és aktív turizmus

5.5.1.3 Intézményi együttműködés és kapacitások bővítése

A sikeres határon átnyúló együttműködéshez nélkülözhetetlen a két ország közigazgatási-, és szakintézményeinek együttműködése, és az ehhez szükséges kompetenciák és kapacitások megléte. A gazdaságfejlesztési és környezeti/infrastrukturális célokhoz képest szerényebb forrást igénylő, kisebb léptékű intézkedések hozzájárulnak a határtérség abszorpciós kapacitásának növekedéséhez, összehangoltabb területi fejlesztéspolitikájához és eredményesebb forráskezeléséhez.

Együttműködő
közintézmények –
sikeres közös
területi fejlesztés

Az intézményi együttműködés kulcsterülete az Európai Területi Társulások támogatása. Az Európai Unió szorgalmazza európai területi társulások (ETT) alakítását. Ezek a két (vagy több) ország központi, megyei-regionális illetve helyi intézményei által létrehozott közös szervezetek lehetnének az együttműködés intézményi motorjai. Az ETT-k nyújtotta intézményi-jogi keretek lehetőséget adnak az együttműködés adminisztratív akadályainak lebontásában és közvetlenül hozzájárulhatnak ahhoz, hogy intézményi értelemben a határok mind kevésbé legyenek érzékelhetőek. Az ETT-k tevékenysége potenciálisan kiterjedhet az együttműködés összes területére, közös intézmények felállítására, közös projektek és integrált fejlesztések kezdeményezésére és végrehajtására, határmenti programok és integrált területi beruházások menedzselésére, stb..

Európai Területi
Társulások
támogatása

A határon átnyúló együttműködés támogatásának „legszemélyesebb” elemei lehetnek a határmenti közösségek, emberek, oktatási és kulturális intézmények kapcsolatfelvételét, a kultúrák és nyelvek kölcsönös megismerését célzó „emberek közötti” együttműködési kezdeményezések. Ehhez szorosan kapcsolódóan a határ két oldalán élő kisebbségek intenzív bevonása a két ország közötti kapcsolatok elmélyítésébe elősegítheti az együttműködési hajlandóság és képesség erősödését – magában hordozva a gazdasági kapcsolatok élénkítésének lehetőségét is.

Emberek közötti
együttműködés

Kisebbségek
kiemelt szerepe

5.6 Összekapcsolt terek: az elérhetőség megújuló rendszere

A tudáshoz, a munkaerőhöz a termékekhez és szolgáltatásokhoz való hozzáférés meghatározó a térségek gazdasági fejlődésében. Az elérhetőség egyik eszközeként a közlekedésnek hozzá kell járulnia a társadalmi és gazdasági célok megvalósulásához. Ezért elengedhetetlen, hogy megfelelő minőségű, mennyiségű, valamint a területi sajátosságokat figyelembe vevő és kiszolgáló közlekedési rendszer jöjjön létre.

A társadalmi és
gazdasági
fejlődés szolgáló
elérhetőségi
rendszerek

Figyelembe kell venni azonban, hogy az elérhetőség nem csak a mobilitás (közlekedés) mennyiségének és minőségének fokozásával javítható, hanem keresleti oldalról az utazási igények csökkentésével, valamint egyéb alternatív megoldásokkal, például az infokommunikációs szolgáltatások fejlesztésével is. A **tudás és információáramlás globális hálózataihoz való hozzáférés** ma már gyakran a közvetlen, földrajzi

A tudáshoz és az
információhoz
való hozzáférés
jelentősége egyre
növekszik.

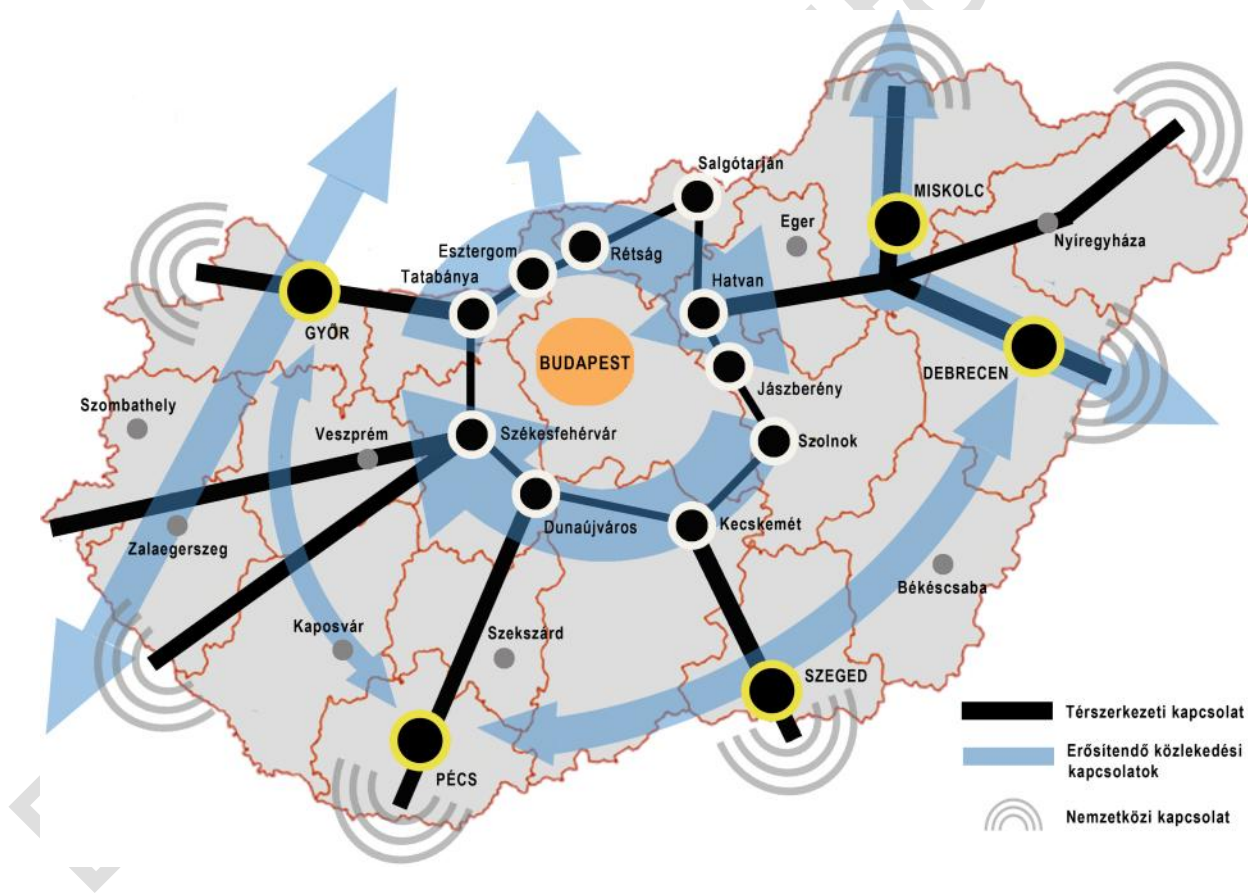
közelségből adódó fizikai kapcsolatoknál is nagyobb jelentőséggel bír. Ehhez a technológiai infrastruktúra kiépítésén (vezeték nélküli internet-hozzáférés a közhasználatú tereken, szélessávú internet-hozzáférés minden településen) túl szükség van a digitális írástudatlanság felszámolására is.

A közlekedési infrastruktúra kötött és állandó jellegéből fakadóan ellentmondásban van a globalizációs folyamatok változékonyságával és gyorsaságával. Ahhoz, hogy a hosszú távra tervezett létesítmények alkotta hálózat megfelelően alkalmazkodni tudjon a gyors változásokhoz és azokhoz a körülményekhez, amelyek a jelen pillanatban még nem ismertek, fokozott **rugalmassággal** kell rendelkeznie. A rugalmasságot elsősorban az **alternatív útvonalak és közlekedési módok** biztosításával lehet garantálni, tekintettel az eltérő területtípusok igényeire.

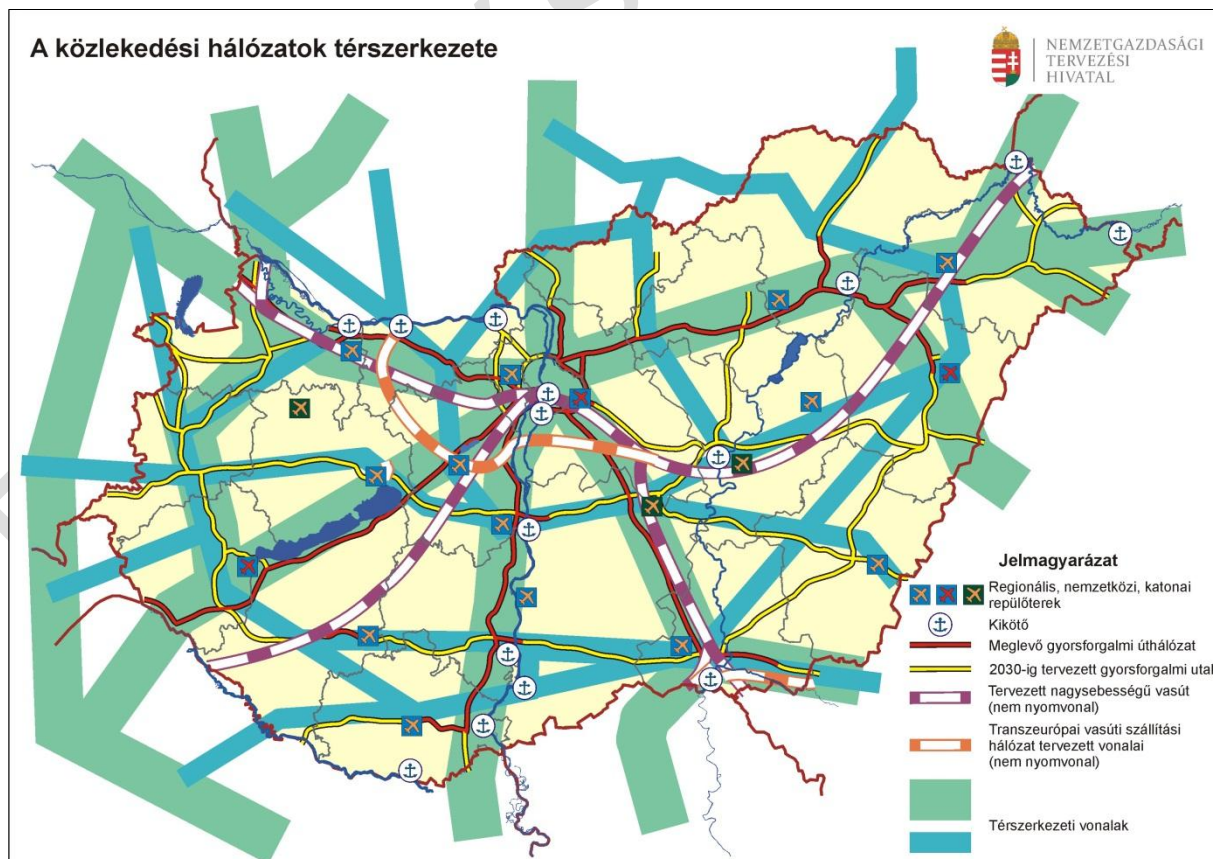
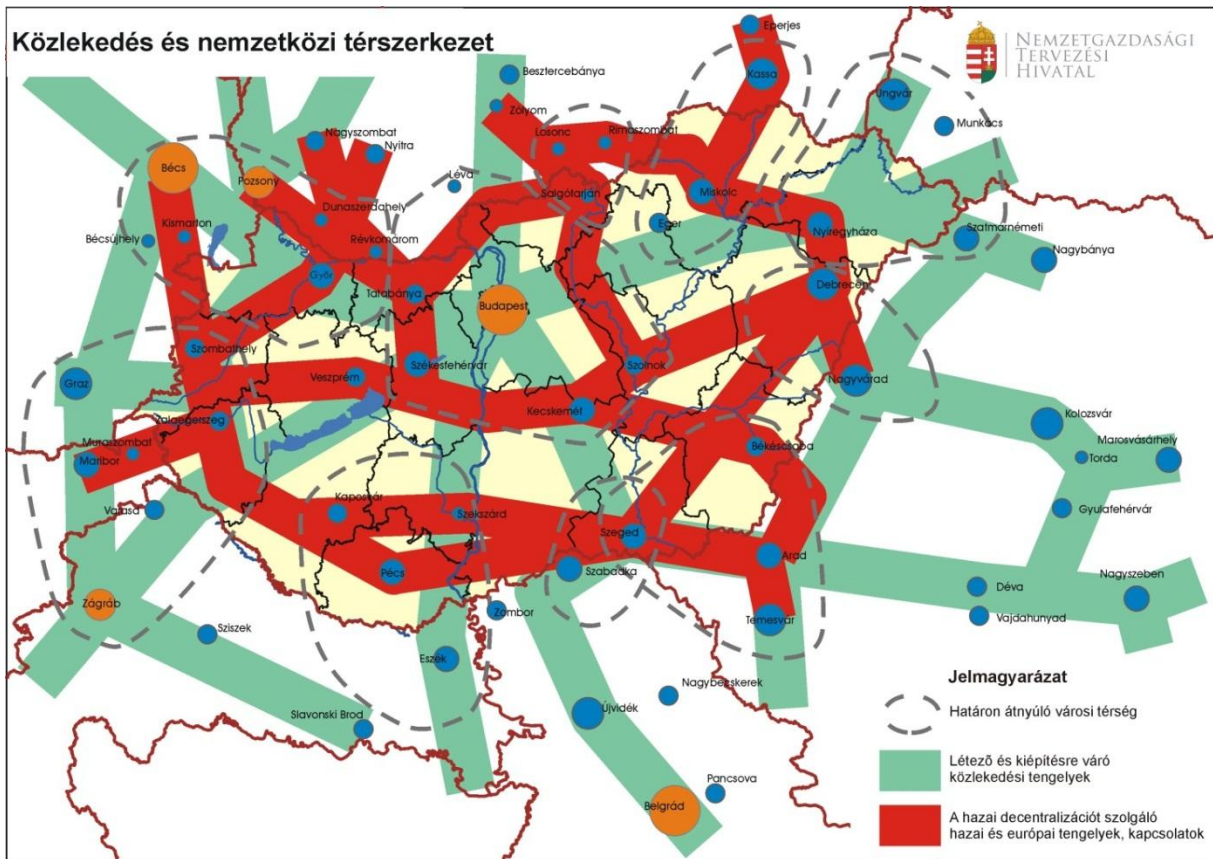
Rugalmas, gyorsan alkalmazkodó hálózatok kialakítása

Kiemelkedően fontos szempont a közlekedési rendszer fenntarthatóságának biztosítása gazdasági, környezeti és társadalmi szempontból is. A beruházásoknál a gazdasági és társadalmi jólét maximalizálására, és a negatív környezeti hatás minimalizálására kell törekedni.

Negatív környezeti és társadalmi hatások minimalizálása

Stratégiai kapcsolatok szerkezete

5.6.1.1 A globális és európai csomóponti szerepünk megerősítése

Az ország földrajzi helyzetéből fakadóan alkalmas az Észak- és Dél-Európa, ill. Nyugat- és Kelet-Európa közötti **kapu** szerepére. A helyzetünkből adódó potenciál megfelelő kiaknázásához a közlekedés nagymértékben hozzájárulhat. Európa és Magyarország számára is kiemelt jelentőséggel bírnak a **kelet-nyugati és az észak-déli kapcsolatok**, a transeurópai közlekedési hálózat (TEN-T) elemei. Mindkét irányban a kapcsolatok bővítése és az útvonalak diverzifikálása szükséges. Az átmenő forgalmat a lehető legnagyobb arányban a fenntartható közlekedési módokra, elsősorban vasútra kell terelni, annak érdekében az a lehető legkisebb károkozással tudjon keresztülhaladni az ország területén.

Kapuszerepünk erősítése

Horizontunk azonban nem végződhet Európa határainál. Nemzetgazdasági jelentőségű kérdés gazdaságunk kelet felé történő erőteljesebb nyitása is, amelyben a közlekedési hálózatoknak kiemelt feladata van. Ugyanakkor nem csak a közvetlen légi és vasúti elérhetőségi kapcsolatok kialakítása fontos, hanem az Ázsia felé közvetítő szereppel bíró európai nagyvárosok (pl. Hamburg) felé történő csatlakozás is.

Keleti nyitás

A csomóponti szerepre épülő stratégia egyik példája lehet a pápai katonai repülőtér, amely azon túl, hogy helyet ad a SAC (Strategic Airlift Capability) néven ismerté vált többnemzeti stratégiai légiszállítási flottának, a pápai régió kiemelt fejlesztési beruházása lehet. A katonai célokra használt repülőtér egy olyan légi, közúti és vasúti csomópontnak adhatja helyet, amely egyedülálló fejlesztési lehetőségeket biztosítana a térség részére.

A globális és európai hálózatokba való fokozottabb bekapcsolódás érdekében szükséges:

- a határon átnyúló, nemzetközi közúti, vasúti, vízi és légi elérhetőség javítása, különös tekintettel az K-Ny és É-D hálózati irányokra (TEN-T);
- a Duna és a Tisza belvízi és nemzetközi közlekedésben betöltött szerepének növelése, a budapesti, győri, dunaújvárosi, mohácsi, szegedi kikötők fejlesztése;
- a közelebbi külföldi fővárosokkal, nagyobb gazdasági/kulturális központokkal való autópálya/gyorsforgalmi út kapcsolat fejlesztése;
- a nagy áteresztőképességű, nehéz tehervonatokkal járható vasúti fővonal-hálózati elérhetőség, valamint nemzetközi feladatokat is ellátó regionális logisztikai központok fejlesztése;
- a határ túlsó oldalán levő legközelebbi nagyváros felé napi rendszerességgel közlekedő személyszállító vonatok komfort és menetidő tekintetében való színvonalának emelése;
- a szomszédos országbeli, egymáshoz viszonylag közeli repülőterek együttműködése és feladatmegosztása.
- határ menti kapcsolatok erősítése, a komáromi és párkányi új hidak megépítése, a kisebb átkelők, kompok fejlesztése a Duna és Dráva mentén.

5.6.1.2 Többközpontú fejlődés elősegítése

Az európai policentrikus területi fejlődés alapjai a legfejlettebb városok, amelyek egy többközpontú rendszer részeként együttműködnek egymással, elősegítve ezzel saját és tágabb térségük fejlődését. A közlekedéshálózat országos és nemzetközi jelentőségű elemeinek kialakításakor is a többközpontú fejlődést kell szem előtt tartani, melynek legfontosabb eleme a **centralizáltság oldása, a vidéki nagyvárosok erősítése**.

Centralizáltság oldása

Kulcsfontosságú a saját városaink bekapcsolása az európai és a globális közlekedési hálózatokba, a hazai és a globális jelentőségű európai és nemzetközi nagyvárosok közötti közlekedési kapcsolat megteremtésével, az elérhetőség javításával.

Bekapcsolódás a globális hálózatokba

Emellett kiemelten fontos az **országos jelentőségű központok összekapcsolása úgy,**

Városgyűrűk

hogyan Budapest megkerülésével, a belső és külső nagyvárosi gyűrűn is elérhetőek legyenek. Ezáltal a főváros és agglomerációja mentesülne az országos tranzitforgalom okozta terheléstől.

összekapcsolása

Biztosítani kell az regionális jelentőségű központok összekapcsolását, **policentrikus hálózatba** szervezését a másodrendű főúthálózat fejlesztésével, a megyeszékhelyek és középvárosok esetében vasúti összeköttetéssel is. Fontos, hogy kiépüljenek azok a **közvetlen, transzverzális kapcsolatok**, amelyek eddig gátolták a hatékony regionális munkamegosztás kialakulását.

Regionális jelentőségű központok összekapcsolása

A regionális jelentőségű központok összekapcsolásán túl biztosítani kell, hogy a kis-és középvárosok, csakúgy, mint azok a települések, amelyeket maguk köré szerveznek egymással is minél jobban összekapcsolódjanak annak érdekében, hogy a térségen belül külön-külön rendelkezésre álló erőforrások minél nagyobb mértékben kombinálhatóak és helyben tarthatók legyenek. A helyi hálózatos struktúra így új gazdasági és társadalmi kapcsolatok kialakulását indukálja, és lehetővé teszi a **helyi erőforrásokra épülő endogén fejlődést**.

Helyi hálózatos struktúra kialakítása az endogén fejlődés érdekében

A többközpontú fejlődést elősegítő lehetőségek:

- az országos jelentőségű központokat összekötő, a fővárost messze elkerülő közvetlen (transzverzális) gyorsforgalmi utak és vasútvonalak kiépítése;
- a transzverzális autóbussz- és vasúti közlekedés minőségének fejlesztése;
- a fővárossal való vasúti (fővonal, másodrendű) összeköttetés, Intercity szinten, közvetlen vonatokkal; többé-kevésbé rendszeres tehervonat közlekedés biztosítása;
- városgyűrűk összekapcsolása: nagyvárosi térségben lévő kis és középvárosok elérhetőségének javítása.

5.6.1.3 Beszállítói hálózatok ösztönzése

A duális gazdasági térszerkezet oldásának, a kis-és közép vállalkozások erőteljesebb integrációjának feltétele a szállító hálózatok erősítése, amelyet az elérhetőség oldaláról is támogatni kell. Ezért biztosítani kell a **beszállítók és a multinacionális vállalatok közötti sokoldalú és rugalmas elérhetőséget**.

5.6.1.4 Foglalkoztatási központok elérhetőségének javítása

Javítani kell a **funkcionális és foglalkoztatási központok** elérhetőségét, hogy összekötő kapocsként működhessenek vonzaskörzetük és a többi központ között. Annak érdekében, hogy a vidéki, illetve a társadalmi-gazdasági szempontból **periférikus térségekben** élők minél kevesebb hátrányt szenvedjenek a szolgáltatásokhoz és a munkahelyekhez való hozzáférés tekintetében, alternatív lehetőségek kiaknázásán túl elsősorban a napi munkába járást megbízhatóan lehetővé tevő **közösségi, és közúti közlekedés** javítása szükséges.

Funkcionális központok elérhetőségének javítása

Az országos jelentőségű nagyvárosok elérhetőségét a kis- és középvárosokból is **biztosítani kell** a főúthálózat fejlesztésével, közösségi közlekedés számára pedig az egyéni közlekedéssel versenyképes vasúti kapcsolatokat kell kialakítani, kiegészítve a ráhordó autóbussz hálózattal.

A foglalkoztatási és funkcionális központok elérhetőségének javítása érdekében szükséges:

- lehetőség szerint másodrendű főút, vagy jó minőségű mellékút szintű infrastruktúra biztosítása, vasúti közösségi közlekedés fejlesztése;
- városok közötti transzverzális főúthálózat fejlesztése, burkolat megerősítése,

hiányzó kapcsolatok kiépítése;

- integrált, egymást kiegészítő vasúti és autóbusz közlekedés kialakítása;
- közvetlen elsőrendű közút (főút vagy gyorsforgalmi út) és vasúti kapcsolat kialakítása a megyeszékhelyek között;
- határ menti közlekedési kapcsolatok kiépítése, fejlesztése.

5.6.1.5 Hatékony és fenntartható helyi és agglomerációs mobilitás

A helyi közlekedésnek a település és közvetlen környezetében megtalálható funkciók és szolgáltatások elérését kell biztosítani a lehető leghatékonyabb módon. Szakítva az egyoldalú mobilitási szemlélettel, az elérhetőséget az utazási igények és távolságok csökkentésével is javítani kell a vegyes területhasználat és egyéb eszközök (infokommunikációs technológiák, munkaszervezés) segítségével.

Fenntartható helyi és városkörnyéki rendszerekre van szükség

Határozottan növelni kell a **fenntartható közlekedési módok** (kiemelten a kötöttpályás, valamint egyéni fenntartható formák, például kerékpáros közlekedés) szerepét a helyi közlekedésben, megfelelő közlekedésszervezés és szemléletformálás révén. Az infrastruktúrafejlesztésnek ezen túlmenően a **közlekedési módok közötti zökkenőmentes váltás** biztosítására is tekintettel kell lennie (intermodális csomópontok, P+R és B+R parkolók, összehangolt menetrend).

Fenntartható közlekedési módok súlyának növelése

Külön kell kezelni a **fővárost és agglomerációját**, mint hazánk egyetlen metropolisz-térségét. A hálózatok és szolgáltatások kialakításánál a fenntarthatósági szempontokat kell szem előtt tartani. A fővárosra és az agglomerációjára nehezedő közlekedési nyomás a belső nagyvárosi gyűrű erősítésével, Budapestet elkerülő kapcsolatok kiépítésével lehet enyhíteni, illetve a távmunkát, elektronikus ügyintézését lehetővé tevő megoldások ösztönzésével csökkenteni az utazási igényt. A napi mobilitási-ingázási igények kielégítését mindenekelőtt a fenntartható közösségi közlekedési megoldások (kötött pályás, kerékpáros közlekedés) alkalmazásával kell megvalósítani.

A fővárosi agglomeráció tehermentesítése

A város és térsége esetében alkalmazható megoldások:

- utazási igény és távolság csökkentése vegyes területhasználattal, a tranzitforgalom kiszűrése (elkerülő útvonalak);
- városi közösségi közlekedés fejlesztése, intermodális csomópontok, P+R, B+R parkolók kiépítése;
- biztosítani kell, hogy a kis- és középvárosok a maguk köré szerveződő települések bármelyikéből elérhetőek legyenek közúton és közösségi közlekedéssel.

5.6.1.6 Speciális településhálózati típusok eltérő kezelése

Hazánk településhálózatának egyes elemei elérhetőségi szempontból különösen hátrányos helyzetben vannak. Az elsősorban a Dél-Dunántúlon és Észak-Magyarországon jellemző **aprófalvas térségek és az Alföld szórványtelepülései** (tanyák) központoktól távoli elhelyezkedésükkel és alacsony népességükkel komoly kihívások elé állítják a hatékony és fenntartható közlekedés megvalósítását. Ezen kihívások indokolják azt, hogy ezekben a térségekben az eddigiektől eltérő, alternatív megoldásokat is alkalmazzunk annak érdekében, hogy a közlekedési hálózat biztosítani tudja ezeknek a településhálózati szempontból sajátos helyzetű térségek elérhetőségét.

Helyi speciális adottságokhoz igazodó, alternatív megoldások

Helyi szinten alkalmazható megoldások:

- hiányzó térségi kapcsolatok kiépítése, különösen a zsákfalvak, határ menti települések esetében, meglévő kapcsolatok fejlesztése;
- az elérhetőség javítása az információs technológiák és az internet alapú

szolgáltatások fejlesztésével, a digitális írástudatlanság felszámolásával;

- utazási igény és távolság csökkentése alternatív közlekedési megoldások alkalmazásával, főleg a kis létszámú és rugalmas személyszállítási igények kielégítésére. (Pl. mozgó közszolgáltatások rendszere, rugalmasan működtetett járatok, közös autóhasználat, kerékpárút-hálózat stb.).

5.6.1.7 A fenti célok megvalósulását szolgáló, 2020-ig terjedő időszak kiemelt hálózati fejlesztései

A fejezet később kerül kidolgozásra.

5.7 Térhasználati elveink

A területfejlesztés és területrendezés szoros és sajátos egymásrataltságra áll. A területfejlesztés – és a területhasználat szempontjából releváns többi ágazati politika – számára a területrendezés szabályrendszere jelenti az általuk megfogalmazott térhasználati elvek, célok szilárd hátterét, érvényesülésük egyik biztosítékát. Ugyanakkor ez a szilárd szabályrendszer önmagában nem fejlesztéspolitika és nem is lehet kizárólagos területhasználati politika, hiszen nem terjedhet ki minden területi folyamatra, területi jelentőségű gazdasági, társadalmi tevékenységre.

Területfejlesztés és területrendezés egymásrataltsága

A hatékony és korszerű területrendezésnek folyamatos, rendszeresen megújuló, összehangolt rendszert kell alkotnia az ország területi képét megalkotó fejlesztési stratégiákkal, melyek közül a legátfogóbb a területfejlesztés. A területfejlesztés elképzeléseinek tehát orientálnia kell a rendezés szabályrendszerét, természetesen nem kizárólagosan és főleg inkább stratégiai szinten.

A területfejlesztés orientálja a területrendezést

A takarékos és átgondolt területhasználat a legfontosabb térhasználati elvek egyike. A termőföld védelme, mivel rendkívül korlátozottan megújuló erőforrásról van szó, a legfontosabb célja a takarékos területhasználatnak. Hasonló, nem pótolható értékeket véd az ökológiai szempontból jelentős területek (vizes élőhelyek, gyepek, erdők stb.) megőrzése is. A kihasználatlan beépített területek, barnamezők jobb kihasználásával hosszú távon a nemzetgazdaság számára fontos erőforrásokat védünk meg, biztosítva ezzel a gazdasági növekedés feltételeit, miközben csökkent értékű területek értékét is növelhetjük. A barnamezős beruházások támogatása tehát nemzetgazdaságilag is hatékony. A gazdaságfejlesztés hatékony területi, területhasználati orientálásának része lehet az egyes térségek gazdasági/társadalmi fejlődését szolgáló beruházások tervezésénél a fokozottabb területi megközelítés, ágazati orientáció, a beruházók és a térség számára legkedvezőbb helyszínek központilag segített kiválasztása, a barnamezős területek központi nyilvántartása.

Ököszerű és takarékos területhasználat

A takarékos helyhasználatot érvényesíteni kell a településfejlesztésben is. A városok szétterülésének elkerülése, a tagolt és kompakt városszerkezet kialakítása az agglomerációs településeket is erősen érinti, valódi térségi szintű térszervezési feladat. A vidékies területhasználatoknál is kerülni kell a talajpusztulást, visszafordíthatatlan talajvízcsökkenést okozó tevékenységeket. Az infrastruktúra-fejlesztések tervezésénél az ezt figyelembe vevő megoldásokat kell támogatni. Mindez többek között a természeti értékek és erőforrások védelme mellett a tájnak a klímaváltozás hatásaival szembeni ellenálló képességét is fokozza.

Városok szétterülésének megakadályozása

Napjainkban különösen fontossá vált **a víz-, energiaellátás, az infokommunikációs csatornák és a közlekedési hálózatok biztonságos és színvonalas elérhetősége minden térség, minden település számára.** Külön ki kell emelni a periférius térségek és az aprófalvak, tanyák infrastrukturális elérésének fejlesztését, mivel ezek felemelkedéséhez ezek elmaradhatatlanok. A környezeti infrastruktúra (hulladékgyűjtési rendszerek, szennyvízkezelés) térszervezésében is meghatározó az ellátás- és környezetbiztonság, emellett a fejlesztések gazdasági, foglalkoztatási

Biztonságos hozzáférés az infrastrukturális rendszerekhez mindenkinek!

hatásait is érdemes a tervezéskor figyelembe venni.

A természeti értékek és erőforrások, valamint a kulturális örökség, tájkép védelme szintén kiemelkedő feladata a területrendezésnek, amit a területfejlesztés is támogat a saját eszközeivel. **A védelem mellett azonban egyre inkább a fenntarthatóság tágabb szempontjait is figyelembe kell venni**, például a klímaváltozás kapcsán. A megőrzés szolgáló intézkedések rendszere mellett a kedvezőtlen változások megelőzésében is fontos szerepet kaphat a területrendezés, a korábban már említett, beruházásokat, fejlesztéseket befolyásoló szerepével. Ebben még szorosabb együttműködésre van szükség az ágazati fejlesztéspolitikákkal, hiszen a védett területek, értékek önmagukban nem elegendőek a fenntartható környezeti állapotok megőrzéséhez, az ország teljes területén tekintettel kell lenni az anyag- és energiatakarékosságra, a biodiverzitás védelmére, a kibocsátások csökkentésére, a klímaváltozás megelőzésére.

Értékkörzés a fenntarthatóság szolgálatában

A gazdaságfejlesztés, az ellátásbiztonság javítása, a kistelepülések népességmegtartó erejének fejlesztése, a szállítási igények csökkentése, tágabb értelemben a gazdasági-társadalmi-környezeti fenntarthatóság megőrzése vagy visszaállítása érdekében a **helyi gazdaság fejlesztése**, a helyben meglévő értékek felismerése, tudatos és fenntartható kiaknázása a fejlesztéspolitika egyik kiemelkedő területi célja. Ezt a térszerkezet alakításával a területrendezés is tudja támogatni, az önmagukban is élet- és fejlődőképes funkcionális térségek, városkörnyékek beemelésével a területi tervekbe, a közlekedés- és infrastruktúrafejlesztések orientálásával, a gazdaságfejlesztési célú beruházásokra vonatkozó szabályozással. Mindez nemcsak a gazdaság, infrastruktúra, munkahelyek ideálisabb rendszerének kialakítását segíti, de a helyi közösségeket, a működő és életképes szociális kapcsolatrendszerüket, a helyi identitást is erősíti.

A helyi erőforrások használata és gazdaság fejlesztés támogatása

A térfelhasználási elvek részletes listája:

A tisztább, természetesebb környezet, egészségesebb társadalom érdekében:

- Zöldmezős fejlesztések helyett barnamezős fejlesztések.
- A fejlesztések hely kiválasztásánál prioritást kell élveznie, a termő, illetve kulturális értéket képviselő lakóterület igénybevételét nem érintő, környezetét nem terhelő helyszínek.
- Fejlesztés csak abban az esetben helyezhető el termő, illetve kulturális értéket képviselő lakóterület igénybevételével, ha nincs más alternatívája.
- A természetes erdőtülsulások nem vagy csak nagyon korlátozott léptékben képesek megújulásra, területük igénybevétele a fejlesztések során nem pótolható, áthelyezhető.

A környezettudatos, helyi identitású, esélyegyenlőséget biztosító társadalom érdekében az értékek, közérdekű létesítmények, rendezvények elérhetősége:

- A fejlesztések során a természetes folyó és állóvizek partjainak, erdőterületek, hegycsúcsok, szigetek, a fényszennyezéstől mentes éjszakai égbolt, kilátópontok, védett természeti és kulturális értékek nyilvános elérésének, megközelítésének, megszemlélésének lehetőségét nem szabad korlátozni (kivéve a szigorú természetvédelem alá vont területek). Prioritást kell, hogy élvezzenek azok a fejlesztési alternatívák, melyek korábban elzárt területek hozzáférését teszik lehetővé.
 - Korlátozásnak minősül, ha a fejlesztések következtében a nem motorizált közlekedéssel a színhelyek megközelítése jelentősen leromlik, a szükséges idő növekedik.
 - Korlátozásnak minősül, ha a fogyatékkal élők hozzáférési lehetőségei nem javulnak a fejlesztések során.
- A fejlesztések nem bátoríthatják a közutakon kívüli gépjárműmozgást, mely

egyébként is szigorú kontroll alatt tartandó. Az ilyen jellegű szabadidős tevékenységek csak korlátozott kiterjedésű és kijelölt területeket érhetnek, a természeti és környezeti szempontból érzékeny tájak, kiemelt táji értékekkel (természeti és kulturális) rendelkező területeken nem végezhetők.

- A fejlesztések megvalósítása során nem támogatható az igényekhez igazodó közösségi közlekedési eszközökkel nem látogatható új létesítmények, rendezvények megvalósítása.
- Nem támogatható olyan fejlesztés, mely a társadalom fogyatékkal élő csoportjainak a létrejövő új létesítmények, rendezvények látogathatóságát nem teszik lehetővé, illetve a meglévő attrakciók hozzáférését nem javítják.

A társadalmi-gazdasági folyamatok szervezésének lappangó, környezeti és kulturális értékeket degradáló hatásainak megelőzése érdekében értékmezőzés térszervezéssel:

- A fejlesztések nem darabolhatnak fel egységes ökológiai rendszereket és kultúrtájakat, társadalmi csoportok településterületét (pl. nemzetiségek).
- A fejlesztések nem csökkenthetik az érintett területek nemzetiségeinek lakónépességen belüli arányát (kivéve az etnikai szegregáció-oldó kezdeményezések).
- A közigazgatási átszervezésre irányuló fejlesztések nem csökkenthetik az érintett területek nemzetségeinek arányát a lakónépességen belül.

A fejlesztések megvalósítása nem növelheti a természeti és környezeti szempontból érzékeny tájak, kiemelt táji értékekkel (természeti és kulturális) rendelkező területek állandó lakó- illetve üdülónépességét, a területen áthaladó tranzit forgalom mennyiségét:

- Prioritást kell, hogy élvezzenek azok a fejlesztési alternatívák, melyek ez utóbbit csökkentik.
- A fejlesztések megvalósítása nem eredményezhet ugrásszerű, és a helyi lakónépességet sokszorosan meghaladó üdülónépesség megjelenését a természeti és környezeti szempontból érzékeny tájakon, kiemelt táji értékekkel (természeti és kulturális) rendelkező területeken.
- A fejlesztések megvalósítása nem akadályozhatja a határon túli magyarság, a magyarországi nemzetségek anyaországgal, illetve határon túli nemzettesttel való kapcsolatának fenntartását vagy azok kibontakozását. Prioritást kell, hogy élvezzenek azok a fejlesztési alternatívák, melyek ezt erősítik.
- A fejlesztések (kivéve a kombinált közlekedésre irányuló fejlesztések) megvalósítása nem növelheti többszörösére a lakott területeken, természeti és környezeti szempontból érzékeny tájakon, kiemelt táji értékekkel (természeti és kulturális) rendelkező térségekben a koncentrált parkolási igényeket. Prioritást kell, hogy élvezzenek azok a fejlesztési alternatívák, melyek ez utóbbit csökkentik.

A tisztább környezet, a hatékonyabb gazdaság, a felelősségteljesebb társadalom érdekében közelebb kell hozni a társadalmat helyi környezetéhez:

- A biomassza, mint megújuló energiaforrás használata csak kisléptékű autonóm energiagazdálkodási rendszerekben támogatható. Ez az energiaforrás csak akkor tekinthető megújulónak, ha felhasználása a népességhez közel történik, átlátható és nyomon követhető az újratermelése és a felelőség teljes fenntartható használata.
- A fejlesztéseknek szolgálniuk kell a területtel rendelkező magántulajdon gondozása iránti felelőség tudatosítását.
- A fejlesztéseknek szolgálniuk kell a szűkebb helyi környezet értékeinek megismerését és tudatosítását (mi hogyan és miért valósult meg).
- A mező- és erdőgazdálkodásban a természetközeli gazdálkodási gyakorlatot, mint

fenntartható gazdálkodási módszereket kell támogatni és azt a lakosság számára megismerhetővé tenni.

A tisztább környezet, az egészségesebb és a kulturális és szociális szükségleteire több időt fordító társadalom érdekében az utazási idő csökkentése és hasznosítása:

- A fejlesztések megvalósítása nem hathat a térségek lakosságának rendszeres közlekedési idejének és távjának növelése irányában (beleértve a nem motorizált, pl. gyalogos és kerékpáros közlekedést is). A fejlesztések így nem növelhetik a napi városi munka- és lakóhely közötti ingázás idejét, távolságát (kivéve új munkahelyek létesítése).
- A munkahelyteremtő fejlesztések hely kiválasztásában prioritásként meg kell jelennie, a minél rövidebb munkába járási időnek is.
- A fejlesztéseknek nem szabad akadályozni a településen belüli nem motorizált (gyalogos, kerékpáros) ingázás lehetőségét. Prioritást kell, hogy élvezzenek azok a fejlesztési alternatívák, melyek az akadályok felszámolását segítik.
- A közlekedési fejlesztéseknek segítenie kell, hogy a népesség (különösen agglomerációs és vidéki) helyben ki nem elégíthető szükségletei időben és távolságban rövidülő utazási kénysszerrel tehesse meg, melynek fejlesztésén belül:
 - elsődleges prioritással bír a nem motorizált (gyalogos és kerékpáros) közlekedés, illetve a központi funkcióknak az ilyen formában elérhető hatótávolságon belüli kialakítása;
 - másodlagos prioritással bír a közösségi közlekedés fejlesztése (valódi, az igényekhez igazodó szolgáltatásként);
 - harmadlagos prioritást jelent a kombinált (parkolj és utazz) rendszerek fejlesztése;
 - csak utolsó sorban jelenhet meg az egyéni motorizált közúti közlekedési lehetőségek fejlesztése.
- A motorizált közösségi közlekedés-fejlesztésen belül kiemelt prioritással bír:
 - a gyalogos-kerékpárosközlekedés vasúttal (városon kötőtpályás, elektromos és gázüzemű is) vagy vízi közlekedéssel (másodsorban busszal) kombinált rendszerei (állomások megközelíthetősége: járható út, közvilágítás, kiszolgáló helyiségek, kerékpártárolás, kerékpárszállítás);
 - a vasúti (városon kötőtpályás, elektromos) és vízi közlekedésfejlesztés, valamint a vasút-busz, hajó-busz kombinált közlekedés.
- A fejlesztések nem csökkenthetik az utazással töltött idő kulturális és szociális célú kihasználásának lehetőségeit. Prioritást kell, hogy élvezzenek azok a fejlesztési alternatívák, melyek növelik ezeket a lehetőségeket.

A hatékonyabb gazdaság, biztonságosabb, tisztább környezet érdekében az áruszállítás környezeti, műszaki, közlekedésbiztonsági károkozásának csökkentése:

- Az országon áthaladó tranzit áruszállítás szervezésére irányuló fejlesztésben prioritást kell, hogy élvezzen a vízi, a vasúti és a kombinált közlekedési formák használata.
- Az országon területét cél vagy kiinduló állomásnak tekintő áruszállítás szervezésére irányuló fejlesztésben prioritást kell, hogy élvezzen a vízi, a vasúti és a kombinált közlekedési formák használata.
- A regionális és nemzetközi közúti közlekedési folyosók kiépítéskor minden esetben prioritást kell élvezni a tervezett elkerülő szakaszok kiépítésének.

5.8 A területrendezés és –fejlesztés összhangja felé

5.8.1 Az OTrT és a területrendezés a területi tervezésben

A 2008-ban átfogóan módosított Országos Területrendezési Tervről (OTrT) szóló **2003. évi XXVI. törvény meghatározza az ország térségei terület-felhasználásának feltételeit, a műszaki-infrastrukturális hálózatok összehangolt térbeli rendjét**, tekintettel a fenntartható fejlődésre, valamint a területi, táji, természeti, ökológiai és kulturális adottságok, értékek megőrzésére, illetve az erőforrások védelmére. Ennek értelmében meghatározza az országos jelentőségű közlekedési, energetikai hálózatokat és az egyedi építményeket, továbbá az országos övezeteket. Az ország szerkezeti tervében szereplő elemeket a megyei terv is rögzíti, illetve a jogszabályi korlátok között pontosítja. A **megyei területrendezési terv** a megye térszerkezetének alakítását közvetett módon és behatárolt keretek között szabályozza.

Az OTrT feladata

Az **OTrT jogszabályi környezetének vonatkozásában** kiemelendő, hogy a területfejlesztésről és a területrendezésről szóló **1996. évi XXI. törvény** határozza meg a területfejlesztés és a területrendezés céljait és feladatait. Ennek értelmében a **területrendezés feladata** kiterjed a **környezeti adottságok feltárására és értékelésére; a környezet terhelését, terhelhetőségét** és a fejlesztési célokat figyelembe vevő terület-felhasználásnak, az **infrastrukturális hálózatok területi szerkezetének**, illetve elhelyezésük; valamint **az országos és térségi területrendezési, továbbá a településrendezési feladatoknak** az OTK irányelveihez illeszkedő, és az ennek alapján kidolgozott ágazati koncepciókkal összhangban történő **megjelenítésére**.

Az OTrT meghatározza, hogy a megyei terveknek milyen terület-felhasználási kategóriákat és térségi övezeteket és mely feltételekkel kell alkalmaznia. A megyei területrendezési terv a meglévő és tervezett országos jelentőségű térszerkezeti elemeken túl tartalmazza a meglévő és tervezett térségi jelentőségű elemeket, műszaki infrastruktúra-hálózatokat és egyedi építményeket is. Az önkormányzati rendelettel elfogadott megyei területrendezési terv a **térségi szerkezeti tervet, a térségi övezeteket és a területrendezési szabályzatot** foglalja magában. Ezt kiegészítik a területrendezési terv szigorú tartalmi követelményei által nem kötött, a helyi sajátosságok és tendenciák alapján kidolgozott **területrendezési ajánlások és intézkedési javaslatok**, melyeket a megyei közgyűlés határozattal fogad el.

Megyei területrendezési tervek lehetőségei

A **megyei területrendezési terv térségi övezetei** jelölik ki – a területfelhasználási kategóriáktól függetlenül – azokat a sajátos jellemzőkkel, elsősorban **védendő értékkel** vagy a tájhasznosítás szempontjából **kiemelkedő adottsággal** rendelkező területi egységeket, amelyekre a területrendezési előírásokon túl fontos ágazati (pl.: természetvédelmi, környezetvédelmi, energetikai, vízgazdálkodási, honvédelmi stb.) jogszabályok is vonatkoznak.

A **területrendezési terv célja tehát a terület-felhasználási igények nagytávlatú összehangolása**. Ennek érdekében a **terv meghatározza a térségi terület-felhasználás és a műszaki infrastruktúra-hálózatok térbeli rendjét**. A tervezés feladata, hogy elősegítse a társadalmi, gazdasági és környezeti céloknak megfelelő térbeli szerkezet kialakítását, az elmaradott térségek fejlődését, a táji, természeti, kulturális értékek megőrzését, a természeti erőforrások védelmét. A terület-felhasználás általános szabályai, valamint a fejlesztési elhatározások térbeli fizikai elrendezése, előírásai a megvalósuló fejlesztéseken keresztül érvényesülnek.

A területrendezés hosszú távú céljai

A területrendezésre vonatkozó külön szabályok keretében megállapításra kerül a területfejlesztés és a területrendezés kapcsolatrendszere, mely szerint a **területrendezési terv a területfejlesztési koncepciókban megállapított célokkal összhangban meghatározza a térségi területhasználat módját**, továbbá a térségi műszaki infrastruktúrális rendszereket, a térség hosszú távú szerkezetét, a térségek

A területrendezés jogszabályi kapcsolódása a területfejlesztéshez

célszerű hasznosítását, a környezet-, a táj- és természetvédelmi feladatokat, továbbá területi hatásvizsgálatot, és sporttal kapcsolatos térségi feladatokat ír elő.

Az Országos Területfejlesztési Koncepcióról (OTK) szóló 97/2005. (XII. 20.) OGY határozat a területrendezést a területfejlesztési politika érvényesülésének hat alapvető pillére egyikeként határozza meg. Az OTK felülvizsgálata 2012 év elején elfogadásra került, új koncepció kidolgozása az Országos Fejlesztési Koncepció és az Országos Területfejlesztési Koncepció (OFTK) keretében – folyamatban van, ami az OTrT 2013-ban esedékes felülvizsgálatának megalapozását is szolgálja. Az OTrT felülvizsgálata során figyelembe kell venni az OFTK-ban meghatározott irányelveket, az ezekhez illeszkedő ágazati és területi/megyei fejlesztési koncepciókat annak érdekében, hogy az országos és a megyei területrendezési tervekben az ország fejlesztéspolitikájának végrehajtásához szükséges keretek megjelenítésre kerülhessenek.

5.8.2 Javaslatok az OTrT és az OFTK közötti összhang javítására

Az **OFTK és az OTrT elvei és szempontrendszere legyen közös**, erre épülhet a két dokumentum önállóan és egymásra utalva is. Az OFTK horizontális szempontjai tágabb körben érvényesülnek, de a területrendezés/fenntartható és takarékos területhasználat elveivel is összhangban állnak. Ezen horizontális elvek a következők:

Közös elvek

1. Befogadás, társadalmi felzárkózás, esélyegyenlőség megteremtése
2. Fenntartható fejlődés és fenntartható növekedés
3. Értékmegőrzés és intelligens növekedés

A két dokumentum közötti feladatmegosztást a jogszabályok rögzítik, azonban a közös elvekre épülve meg kell találni azokat a pontokat, ahol egymásra épülhet a két terv, pl. Balaton térség, mezőgazdasági hasznosítás térségei, közlekedési hálózatok, energetika, környezetbiztonság, kulturális és táji örökségvédelem. Egyrészt **az OFTK tud az OTrT felé fejlesztéspolitikai irányokat, tartalmi igényeket** megfogalmazni, másrészt **az OTrT tud a megfogalmazott fejlesztési irányok, igények mellé, azok végrehajtásához területi lehatárolást, preferenciákat, szabályrendszert** állítani. A kölcsönös feladatmegosztás elvéből következően a tágabb mozgástérrel rendelkező, és a szempontok, igények szélesebb spektrumát rendszerbe állító OFTK az OTrT továbbfejlesztése számára az egyik meghatározó orientáló erő. Az OTrT tartalmát meghatározó stratégiák közül ugyanis ez a legnagyobb kört felölelő dokumentum.

Szinergikus egymásra épülés

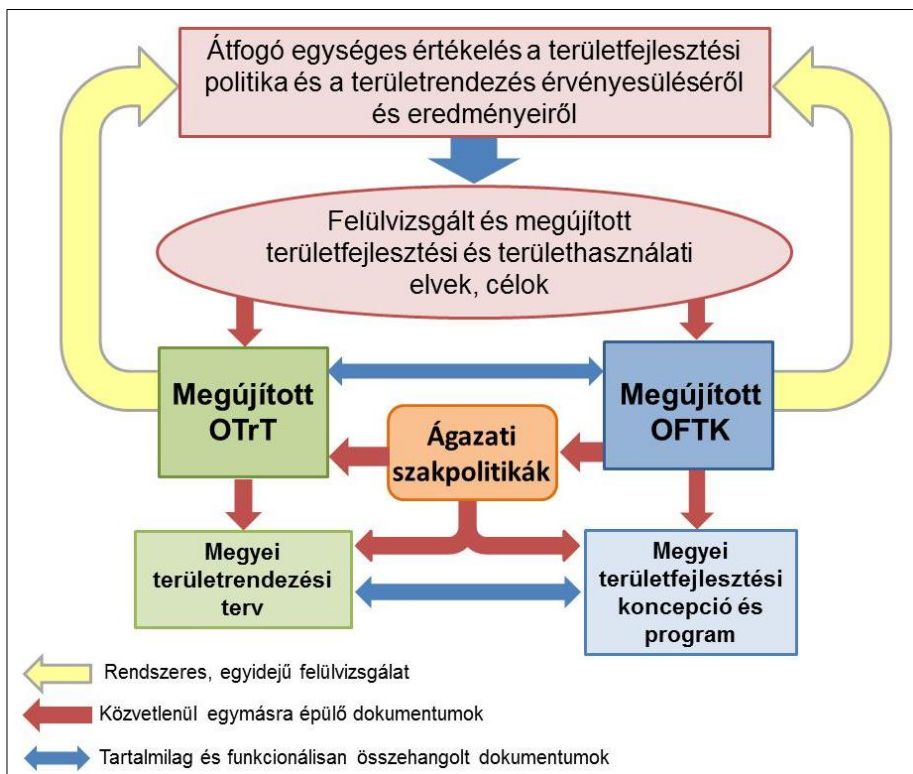
Az OFTK azon területi céljai, térségei, amelyek az OTrT-ben nem szerepeltethetőek, megjelenhetnek a **megyei és térségi területrendezési tervekben**, a megye/térség érintettségétől függően. Megyei szinten a szabályozás teret enged azon OFTK szempontok, területi célok területrendezési szabályainak megalkotásához, amelyeket országos szinten nem lehet érinteni. A megyei területrendezési terveknek ugyanakkor a megyei területfejlesztési koncepcióval is összhangban kell állniuk.

A megyei tervezés bekapcsolása az országos dokumentumok rendszerébe

Az OFTK és az OTrT egyaránt a jelenleginél **nagyobb tekintettel kell, hogy legyen a szomszédos országok közös határmenti területi folyamataira**, például a térségi központok fejlesztése, a területhasználat, gazdálkodás, közlekedés szempontjából. Ökológiai szempontból kézenfekvő és szükséges is a területhasználat összehangolt szabályozása a határ két oldalán levő természetközeli vagy védett természeti területek esetén (természetvédelmi területek, ökológiai hálózat, Natura 2000 területek). Folyóvizeink és az őket kísérő védműveket, ártereket valamint vízbázisokat érintő fejlesztések és az arra vonatkozó szabályozás is a határ két oldalán a lehető legnagyobb mértékben egységes kell, hogy legyen, de legalább **a beavatkozások, tervek tartalmi összehangolását kell elérni**.

Határon túli folyamatok fokozott figyelembe vétele

A tartalmi és funkcionális összhang megteremtése csak a **dokumentumok összehangolt tervezési ciklusával** érhető el. Ennek módja, ha mindkét dokumentum egy rendszeresen ismétlődő, egységes országos értékelésre épül, amelyből egyaránt levezethető az eddigi szabályozás (OTrT) és fejlesztéspolitika (OFTK) eredményessége és irányának helyessége. Ez alapján állíthatók fel a következő tervezési ciklus elvei és fejlesztési irányai horizontális, területi és ágazati megközelítésben egyaránt. A három dokumentum elkészítésének időbeli összhangja tenné lehetővé (1. értékelés 2. OFTK 3. OTrT) a felülvizsgált fejlesztési elvek, célok egységes platformjának kialakítását mind az OFTK, mind az OTrT számára. Az OTrT számára további kapcsolódási pontot jelentenek az **ágazati szakpolitikák, tervek**, amelyek keretrendszerét, céljait szintén az OFTK tartalmazza, de annál sokkal részletesebb és konkrét elvárásokat fogalmaznak meg.

A területfejlesztés és területrendezés összehangolt tervezési ciklusa

5.9 Eszközök a gazdaságfejlesztés szolgálatában

A nemzetgazdaság egésze sem lehet versenyképes, ha az ország területének jelentékeny hányadát kitevő hátrányos helyzetű térségeiben szinte teljesen „lebénult” a gazdasági aktivitás, mint ahogyan akkor sem, ha magas hozzáadott értéket termelő, innovatívabb és magas technológiájú iparágak is csak a főváros régiójában koncentrálnak. A gazdaság területileg is kiegyensúlyozottabb fejlesztéséhez a támogatáspolitikán túl egyéb gazdasági ösztönzők bevezetésére is szükség van. Speciális beavatkozási eszközöket igényelnek a különleges, egyedi adottságokkal bíró térségek is, mint pl. a Balaton térsége.

5.9.1 Kiemelt térségi gazdaságfejlesztési programok

Az egész ország gazdasági fejlődése érdekében ki kell jelölni azokat a **növekedési és**

felzárkóztatási térségeket, ahol célzott és integrált térségi beavatkozások segítségével érdemi terület- és gazdaságfejlesztési hatás érhető el. Ezek olyan *kiemelt térségek* (pl. Balaton) és *várostérségek* lehetnek, amelyeknek kiemelkedő telephelyi vagy rekreációs lehetőségeik, jelenlévő és potenciális befektetők, vállalkozásaik révén **a növekedés dinamikus zónáiként** szolgálnak a hazai településszerkezetben vagy olyanok, amelyek **súlyos foglalkoztatási gondokkal küzdenek** és csak komplex fejlesztéspolitikai megközelítéssel kapcsolódhatnak be (újra) az ország gazdasági vérkeringésébe.

5.9.2 Szabad Vállalkozási Zónák

A területileg szelektív gazdaságösztönzés eszköze lehet a **Szabad Vállalkozási Zóna**. A Szabad Vállalkozási Zóna olyan termelési és szolgáltató területi egység, amelyre betelepülve a vállalkozások – a terület gazdasági fejlődésének fellendítése érdekében – különböző feltételek teljesítése mellett kedvezményeket vehetnek igénybe. Létrehozásának célja az ország adott térségének gazdasági fejlődése érdekében a helyi sajátosságokkal és hasznosítható erőforrásokkal összhangban álló, vállalkozásbarát környezet kialakítása, a befektetések ösztönzése, a foglalkoztatási lehetőségek bővítése, a versenyképesség és a jövedelemtermelő képesség erősítése, valamint az infrastrukturális feltételek javítása.

5.9.2.1 Térségi felzárkóztatást szolgáló Szabad Vállalkozási Zónák

A felzárkóztató vállalkozási zónák a leghátrányosabb helyzetű kistérségek fejlesztését segítik elő. Ebben az esetben nagyon erősen jelenik meg a területi felzárkóztatás célkitűzése, de annak egy speciális szeletét, a gazdasági dimenziót (vállalkozási aktivitás erősítését) helyezve előtérbe. Ezáltal a „felzárkóztató vállalkozási zóna” szervesen kapcsolódik a hazai gazdaság- és területfejlesztési célokhoz, megvalósítja az integrált szemléletmód megközelítését, és beépül a létező területfejlesztési eszközrendszerbe. A „felzárkóztató vállalkozási zónák” kialakításakor kiemelt helyen szerepelnek azok a hazai kis- és közepes vállalatok (KKV), amelyek tevékenysége foglalkoztatás intenzív, nagy munkaerő igényvel rendelkezik. Mindezek mellett a vállalkozási aktivitás eredményes növelése érdekében mindenképpen szükség van **központi adókedvezmények** nyújtására. A kedvezményezett térségek besorolásáról szóló eddig használt kistérségi lehatárolás érvényben marad a periférikus térségekre 2013 év végéig.

A Szabad Vállalkozási Zóna a leszakadó térségekben is eredményes lehet

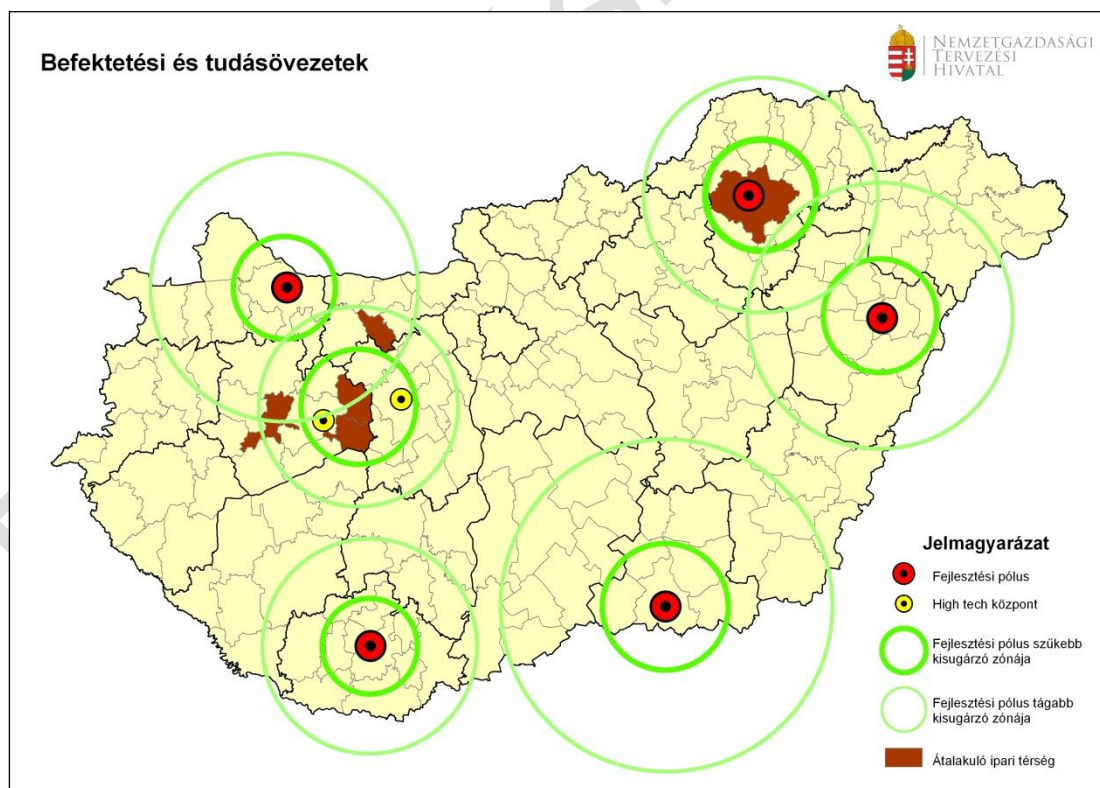
- Szabad Vállalkozási Zónák kijelölése, speciális gazdaságösztönző rendszerük kialakítása, melynek célja:
 - vállalkozások, beruházások vonzása,
 - helyi vállalkozások fejlesztése,
 - gazdaságfejlesztéshez szükséges infrastruktúra fejlesztése.

5.9.2.2 High-tech vállalkozói tudáspark - Szabad Vállalkozási Zónák

Az ország gazdasági életének felpozícióját szolgálhatják a **befektetési- és tudásövezetek**, amelyek a különböző intézkedéscsoportok révén a helyi kis- és középvállalkozások számára kedvező feltételeket és növekedési lehetőségeket nyújtanak. A Szabad Vállalkozási Zónák hozzájárulhatnak a kis- és középvállalkozások piacra jutásához, exportképességük és a beszállítói hálózatokhoz való kapcsolódásuk feltételeinek megteremtéséhez, javításához. A Szabad Vállalkozási Zónák megvalósulásának egyik lehetséges formája a **tudásövezetek** kialakítása, melyek – igazodva a világgazdaságban tapasztalható trendekhez – az innovációt ösztönző technológiai és tudományos központok. Lényeges, hogy ezek az ipari válságterületek helyett inkább innovációs centrumok, kutatási és oktatási intézmények környezetében teljesebben ki, hozzájárulva az ország versenyképességének javításához. Ezen zónák úgy csökkenthetik a térszerkezeti aránytalanságot, hogy közben hozzájárulhatnak a fejlett technológiák elterjesztéséhez, az egyes térségek versenyképességének növeléséhez.

High-tech
vállalkozási
tudásparkok

- Szabad Vállalkozási Zónák kijelölése, speciális gazdaságösztönző rendszerük kialakítása, melynek célja:
 - az innovatív, magas K+F igényű gazdasági tevékenységek ösztönzése, ezen nagyvállalatok technológiai és tudományos parkba való koncentrációja,
 - vállalkozások, beruházások vonzása,
 - helyi vállalkozások fejlesztése,
 - gazdaságfejlesztéshez szükséges infrastruktúra fejlesztése,
 - vállalkozásbarát környezet kialakítása.

Szabad Vállalkozási Zónák befektetési és tudásövezetei

5.9.2.3 Ipari szerkezetátalakítás térségei - Szabad Vállalkozási Zónák

A dominánsan ipari jellegű térségek versenyképességének megőrzése és javítása

A fejlődőképes
térségekben is

érdekében szükség lehet az ágazati struktúra piaci igényekhez igazodó átalakítására. A specializált szakképzettség és technikai infrastruktúra azonban külső támogatás nélkül lassúvá és kevésbé hatékonyá teszi a szerkezetváltást. A hazai ipar versenyképességének fejlesztése érdekében tehát a meglévő, de hosszú távon kevésbé profitábilis iparral rendelkező térségekben a szerkezetváltás támogatására van szükség.

érde-
mes
támogatni az ipari
szerkezet-
átalakítást

Elsősorban azok a térségek érintettek, ahol a korábbi évtizedek nehézipari öröksége még meghatározó, illetve a gazdasági válság következtében szükséges az újabb szerkezetváltás, de nem számítanak hátrányos helyzetű térségnek. Ilyen térségek hazánkban többek között **Oroszlány, Balatonfűzfő, Miskolc, Ajka**, stb. Ezekben a térségekben elsősorban a meglévő, termelő ipari üzemek termékszerkezetének átalakítása, új termékek megjelenésének ösztönzése, az ehhez kapcsolódó termelő infrastruktúra át- illetve kialakítása és a munkaerő átképzése kap hangsúlyt. Az új ágazatok között kiemelt szempont a hazai erőforrásokra épülő zöld gazdaságfejlesztéshez kapcsolódó termékek, szolgáltatások megjelenése. Ezen területek újrahaznosításának elősegítésére lehetőség nyílik Szabad Vállalkozási Zónák kialakítására, amellyel ezek a területek visszaintegrálhatók a gazdasági vérkeringésbe.

- Szabad Vállalkozási Zónák kijelölése, speciális gazdaságösztönző rendszerük kialakítása, melynek célja:
 - a szerkezetátalakításhoz szükséges termelőeszközök, üzemépületek átalakítása, kifejezetten a meglévő iparterületeken, barnamezős ingatlanokon,
 - az új szükségletekhez igazodó át-, illetve továbbképzések támogatása,
 - a kapcsolódó műszaki infrastruktúra fejlesztése (pl. infokommunikációs, környezetbiztonsági, logisztikai, közösségi közlekedési fejlesztések),
 - az új ágazatok piacra jutásának és tartósan kedvező piaci pozíciójuk megszerzésének támogatása (pl. szabadalmak, termékminősítések megszerzése),
 - rugalmas, az ipari parkok működéséhez hasonló komplex szolgáltatásokat nyújtó iparterület-menedzsment kialakítása az érintett térségekben településeken.

5.9.3 Turisztikai Desztináció Menedzsment (TDM)

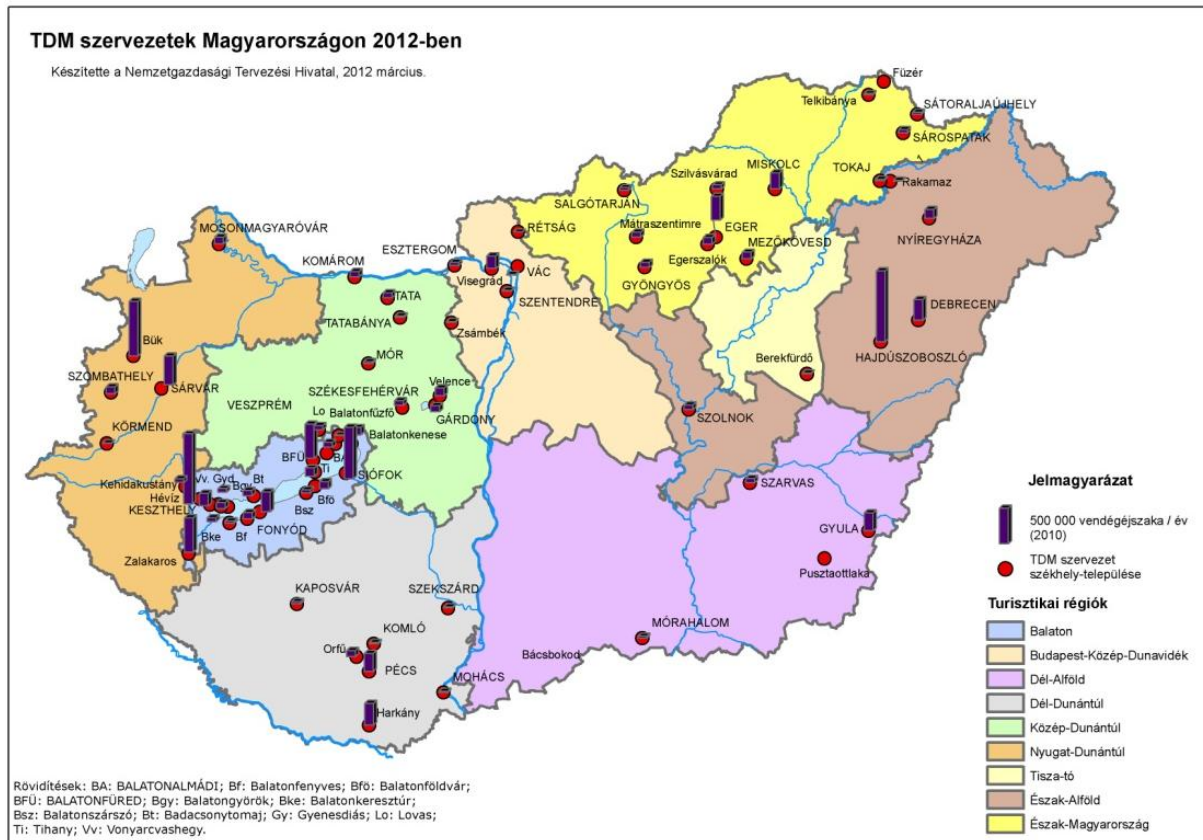
További eszköz lehet a TDM, amely egy adott földrajzi területen található vonzerők moduláris (szabadon kombinálható) termékke alakításának, hálózatba szervezésének, a termékek desztinációba ágyazott **piac- és versenyképessége megteremtésének és értékesítésének folyamata**, melynek célja a fenntartható fejlődés megőrzése mellett a turisztikai piaci siker elérésével a **földrajzi terület fejlődésének, az ott élők jólétének növelése**.

A TDM szervezeteken keresztül valósulhat meg a magyar turizmusirányítás biztos alapjainak lefektetése, a versenyképes turisztikai termékfejlesztés megalapozása, és a helyi gazdaság megerősítése, továbbá a jövedelemtermelő és egyes térségekben lakosságmegetartó képességének növelése. A turisztikai kínálat fenntartható fejlesztésének és versenyképes működésének előmozdítása érdekében a jelenleg egymástól nagyrészt függetlenül működő szervezetek, illetve függetlenül végzett tevékenységek összehangolására kerül sor a Nemzeti Turizmusfejlesztési Stratégiában (NTS).

A jelenleg működő TDM szervezetek ugyan számos kihívással küzdenek, de hosszútávon jelentős térségszervező hatással bírnak. A TDM szervezetek nem csak a kiemelt gazdasági térségekben, hanem az ország egész területén létrejöhetnek. Kialakítások során figyelembe kell venni:

- kompetenciájának megteremtését, hatáskörének tisztázását,
- szervezeti formáját,

- partnerségi kapcsolatait,
- területi lehatárolását.

Működő TDM Szervezetek székhely-településeinek és (2010-es adatok alapján) a székhely-településeken regisztrált vendégéjszaka-szám nagyságrendjének feltüntetésével

5.10 Ágazati politikák területi prioritásai

A fejezet szövege előzetes, döntően a szaktárcák által készített anyagokból származik, mely néhol szakértői megjegyzésekkel egészült ki.

5.10.1 A gazdasági növekedést, innovatív és versenyképes gazdaságot szolgáló szakpolitikák területi prioritásai

5.10.1.1 Ipar

- Ipari válságtérsegek fejlesztése

5.10.1.2 Építő- és építőanyag ipar

- A szabályozók térségi szintű, differenciált kezelése, illetve a **városregió szintű tervezés és fejlesztési programok** bevezetése, megfelelő alkalmazása.
- A **lakásépítés területi kontrollja**, a túlzott beépítettség megakadályozása, az **infrastrukturális beruházásokkal való összhang megteremtése**.

5.10.1.3 Belkereskedelem

- Az ellátatlan települések számának csökkentése.
- A településközpontok kiürült üzlethálózatának újraélesztése.
- A kialakult koncentráció mérséklése, közvetett eszközökkel, szabályozással,

támogatáspolitikával, a kereskedelem sokszínűségének megőrzése mellett.

- A kereskedelmi kkv-k versenyhelyzetének javítása oktatással, marketinggel és támogatáspolitikával.
- A hagyományos város-és településközpontok kereskedelmi arculatának megőrzése, fejlesztése.
- A kereskedelmi kultúra és technika fejlesztése, ehhez források megteremtése.
- A foglalkoztatás különböző formáinak alkalmazása a kereskedelemben, mint hatékonyság-, és foglalkoztatás növelő tényező.
- A turizmus bevásárló jellegének kihasználása a forgalom növelése érdekében.
- Fejlesztési lehetőségek a Kárpát-medencei térségben.
- A hálózatok, társulások és a franchise rendszerek kihasználása kisméretű boltok számára.
- A helyi termelői piacok népszerűsítése, a helyi termékek piacra jutásának segítése nemcsak a helyi piacokon, hanem a helyi boltokban, üzletláncokban.
- A fogyasztóvédelem és a piacfelügyelet eszköztárának felhasználása a versenyben.
- Hatékonyabb és a jövő nemzedék számára tisztességesebb kereskedelem és forgalmazás.
- Egyszerű, átlátható és betartható szabályozás.
- Promóciós lehetőségek megteremtése és kihasználása a kereskedelem fejlődése és a stratégia megvalósítása érdekében.

5.10.1.4 Külkereskedelem

- A külkereskedelem jelenlegi erős földrajzi koncentrációjának csökkentése: a gyorsabban növekvő piacok irányába való **súlyponteltolódás** elősegítése **a magyar kivitelben, erőteljes keleti nyitás, erős „rácsatlakozás”** a nagy nyugat-európai exportőrökre, **a Visegrádi országokba irányuló kivitel** fokozása.
- A Kárpát-medencei külpiacon aktívabb elérésének támogatása érdekében a **Kárpát-medencei Gazdasági Övezet megteremtése**, természetes nagytárségi gazdasági szinergiák kiaknázása.

5.10.1.5 KKV-k, befektetés ösztönzés

- A térben (településhálózatban, városrégióban, munkaerő-piaci vonzáskörzetekben) való gondolkodás, **területi szemlélet** alapfeltétel a beruházások tervezése és a KKV támogatások összehangolása során.
- Az állami beruházás-ösztönzés során **előnyben kell részesíteni** a társadalmi-gazdasági szempontból elmaradott térségeket és a fejletlenebb régiókat, de hangsúlyt kell helyezni a fejlesztési pólusokba irányuló tőkebefektetések ösztönzésére és azok gazdasági térszervező szerepének erősítésére.
- Az agrár-térségek, magas arányú roma népességű térségek, tanyás-, egyéb **elmaradott térségek felzárkózásának** egyik legfőbb esélyét a helyi tudatos kezdeményezések és a foglalkoztatást biztosító vállalkozások támogatása, ösztönzése képezi.
- A **városi és vidéki területek partnerségének** szellemében (a város és térsége szintjén) közös beruházási stratégiákra van szükség.
- A **határon átnyúló** (akár a Kárpát-medencére kitekintő) együttműködések támogatása során kiemelten fontos az infrastrukturális fejlesztések és beruházás ösztönzés területi összehangolása, koordinálása.
- A befektetés-ösztönzési rendszer finomhangolásának része **a beruházások elmaradottabb térségek irányába** (ország keleti és déli részei felé) történő terelése.

5.10.1.6 Foglalkoztatás

- A **közfoglalkoztatás** megújításának fontos eleme a költséghatékonyság fejlesztése, vele egyenrangú célként jelenik meg a periférikus helyzetű településeken élők kedvezményezése.
- A foglalkoztatást érintő eszköz- illetve program szerkezetű tervezést **területi szintű tervezéssel** kell megalapozni.
- A **felnőttképzésben** a támogatott szakmai, nyelvi és kompetenciafejlesztő képzéseket **csak engedéllyel rendelkező (akkreditált) intézmények folytathatják**. E képzések képzési programjai központi követelmények alapján készülnek, és előzetes minősítésen esnek át. Támogatást csak a munkaerő-piaci és területi igényeknek megfelelő képzésekben résztvevők kaphatnak..

5.10.1.7 Turizmus

Speciális térségi célok megvalósítása az ország térségtípusai szerint differenciáltan:

- **Budapest fürdővárosi arculatának** és a hivatásturizmusnak, nemzetközi versenyképességének a további erősítése.
- A **balatoni szezonkiterjesztés**, háttértelepülési integráció, alrégiók különböző arculatú pozicionálása a sokszínűség ernyője alatt.
- **Táji és természeti értékekben gazdag térségek** -értékek hozzáférhetővé tétele, tájidentitás és térség-specifikus jelleg erősítése.
- A vidéki térségekben a **falusi, aktív (lovassági) és ökoturizmus** ösztönzése a megfelelő helyi adottságok mentén.
- A kulturális örökségben gazdag térségekben és a nemzetiségek által lakott térségeinkben a hagyományokra, egyedi kulturális értékekre alapozott **örökségturizmus** támogatása. A műemlékek, műemlékegyüttesek értékeinek kibontakoztatásának, bemutathatóvá tételének támogatása, kulturális turisztikai tengelyek meghatározása.
- Határmenti térségekben **határon átnyúló** térségi turisztikai termékfejlesztés, határon átnyúló turisztikai útvonalak meghatározása.
- Duna- és Tisza térség – **vízi-, öko-, vadászturizmus típusainak** fejlesztése.

5.10.1.8 Közlekedéspolitikai

A területi felzárkózás elősegítése, a területi versenyképesség, valamint az életminőség egyenlőtlenségeinek mérséklése érdekében a különböző térségi szinteken eltérő fejlesztésekre van szükség az elérhetőség javítása mellett.

- A nagytérségi elérhetőség javítása érdekében fontos a **transzverzális irányú úthálózat fejlesztése** a dunántúli és alföldi régiók, illetve az ország északi és déli részei között.
- Megyei, térségi szinten legfontosabb a **megyeszékhelyek, illetve mikrotérségi központok elérhetőségének** javítása, a szükséges elkerülő és tehermentesítő utak megépítése.
- Települési szinten időszerű, hogy a zsáktelepülések (ahol indokolt) még hiányzó hálózati kapcsolatait megteremtő – **összekötő útjai** megépüljenek.
- Célszerű felülvizsgálni az országban meglévő több tízezer kilométernyi **földút-hálózat** szerepét, melyek kedvező átjárhatóságot és megközelíthetőséget biztosíthatnának a vidék települései között.
- A közösségi közlekedés fejlesztése, korszerűsítése elengedhetetlen a leszakadt térségek felzárkóztatása, az életminőség egyenlőtlenségeinek mérséklése, az esélyegyenlőség megteremtése szempontjából.
 - A közösségi közlekedést szolgáltató vállalatok és a MÁV csoport szerkezeti korszerűsítése, párhuzamosságok felszámolása,

- Kedvezmény és tarifarendszer átalakítása
- Kötőpályás és autóbuszos személyszállítás menetrendi összehangolása, racionalizálása, párhuzamosságok felszámolása
- A lehetőségek figyelembevételével a kötőpályás személyszállítás előnyben részesítése, közút rá és elhordási szerepének erősítése
- A közlekedési módok közötti zökkenőmentes váltás biztosítása (intermodális csomópontok, P+R és B+R parkolók, ütemes menetrend)
- A Vasúti személyszállításban az átlagsebességek növelése
- Az elavult eszközpark igényeknek és költségvetési helyzetének megfelelő megújítása, különös tekintettel a környezetkímélő megoldások és az akadálymentesítés biztosítására
- Az elektronikus jegyrendszer bevezetése

5.10.2 A gyógyuló és gyógyító Magyarország, az egészséges társadalom megvalósítását szolgáló szakpolitikák területi prioritásai

5.10.2.1 Egészségügy

- A különböző földrajzi területek egészségügyi szükségleteit, ellátási kapacitások forrásigényeit figyelembe vevő **szükségletterkép és kapacitástervezési rendszer kiépítése**, folytatása kiemelt feladat.
- A **speciális erőforrásokat igénylő szakterületek centralizált**, míg a **beteg-közeli ellátások** (pl. egynapos ellátás, járóbeteg-ellátás, házi betegápolás) **decentralizált fejlesztésének** elősegítése.
- **Az ellátórendszerek szervezésének tükröznie kell a településhálózati-vonzáskörzeti, határmentiségbeli sajátosságokat**, ügyelve arra, hogy a szolgáltatásokhoz való hozzáférés minden társadalmi csoport és terület számára biztosítva legyen. Város és térsége ellátásának megszervezése integrált megközelítést igényel, de javítani kell a kisebb településekről történő elérhetőséget is.
- Az ellátórendszer és az egészségipar (pl. orvosi berendezések és eszközgyártás, gyógynövényipar) komplex, egymásra épülő fejlesztésének tervezése során fontos olyan centrumok kialakítása, amelyek magas technológiai színvonalú szolgáltatásokat, korszerű diagnosztikai eljárásokat és ellátási formákat tehetnek elérhetővé **Budapesten kívül is**.

5.10.3 Élhető és életképes vidék, egészséges élelmiszer-termelés és ellátás

5.10.3.1 Vidékfejlesztés, vidéki gazdaság diverzifikációja

- **Speciális térségi vidékfejlesztési problémák kezelése**, az elmaradott, perifériális vidéki térségek felzárkóztatása, a helyi erőforrásokra, értékekre épülő fejlesztések megvalósítása.
- A foglalkoztatás növelése a **periférikus vidéki térségekben**.
- A térben kiegyenlített fejlődés érdekében a **vidéki központok** megerősítése.
- A foglalkoztatás, a megélhetés és a szállítási költségek minimalizálása céljából a **helyi gazdaságra**, a helyi piac ellátására fókuszálás, a helyi központok elérhetőségének biztosítása, javítása.
- A **közszolgáltatások** és értékek elérhetővé tétele.
- A **Kárpát-medence magyarlakta vidéki térségei** fejlődésének segítése.

5.10.3.2 Agrárgazdaság

- **Táji adottságokhoz igazodó termelési szerkezet** és gazdálkodási rendszerek erősítése, tájközpontok létesítése

5.10.3.3 Élelmiszergazdaság

- Földrajzi eredetvédelem, táji, helyi minősítési és védjegy rendszerek.

5.10.4 A kreatív és tudástársadalom, korszerű gyakorlati tudás elérését szolgáló szakpolitikák területi prioritásai

5.10.4.1 Kreatív ipar

- A térségek és települések a területükön létrejövő, kreatív civil és üzleti kezdeményezéseket szervesen beépítik saját arculatukba, kommunikációjukba, gazdasági programjaikba. A civil és a kreatív szektor szerves együttműködéséből jöhetnek létre az új típusú társadalmi márkák, amelyek a **városi, térségi imázs** kialakításában segédkeznek. Továbbá fontos az innovációt és a kreatív ipart megalapozó készségek és kompetenciák fejlesztése, tehetséggondozás.

5.10.4.2 Kutatás + fejlesztés + innováció (K+F+I)

- Az **európai kutatási infrastruktúrákba való illeszkedés** illetve a nemzetközi kutatási együttműködésekkel szembeni részvétel országos érdek, mely lehetőleg területileg is diverzifikált, és a fővároson kívül más nagyvárosokat is bekapcsol.
- Az innovációs politikának kiemelten kell kezelnie **Budapestet** és agglomerációját, annak nemzetközi szerepe, és országosan kiemelkedő K+F és innovációs potenciálja miatt.
- Az innováció térségileg hatékony regionális dimenziójának erősítése az **együttműködések, a hálózatosodás** (pólusok, klaszterek, felsőoktatás) ösztönzésével.
- Törekedni kell az **egyközpontúság oldására, a hazai K+F+I szektor területi diverzifikációjára** (kiemelten a Nyugat-Dunántúli, illetve az Észak-Magyarországi régió megerősítésére), valamint területi alapú innovációs stratégiák kialakítására és megvalósítására van szükség.

5.10.4.3 Infokommunikációs technológiák (IKT)

- IKT-hoz kapcsolódó infrastruktúra és tudás tekintetében **egyenlő esélyeket** kell biztosítani az ország egész területén, ehhez szükséges az IKT térbeli terjedését korlátozó tényezők semlegesítése.
- A fejlesztési pólusok, tudásközpontok és térben koncentrálnak vállalati együttműködések (ipari parkok, klaszterek) esetében az **IKT ellátottság** javítása, IKT alkalmazások fejlesztése hangsúlyozandó.
- A területi felzárkózást elősegítve az elmaradott térségekben, egyes speciális adottságú térségtípusok esetében, és a kisebb népességszámú településeknél kiemelt prioritás kell legyen az IKT-hoz kapcsolódó infrastruktúrák, közösségi hozzáférési pontok és a digitális írástudás fejlesztése.
- A területirányításhoz kapcsolódó informatikai rendszerekben be kell vezetni a térinformatikai alkalmazásokat, a különböző ágazati igazgatási adatok, környezeti, társadalmi, gazdasági statisztikai adatok egységes, területi alapú integrációját.
- A határon átnyúló IKT alapú együttműködések ösztönzése, javítása.

5.10.4.4 Közoktatás

- Az **alapfokú oktatás ellátási** problémái egyrészt az aprófalvas térségekben jelentkezik, a csökkenő gyereklétszám miatt egyre nehezebb az óvodák, általános iskolák fenntartása. Ugyanakkor különösen a magas arányú romanéességgel jellemezhető vidékies térségekben a növekvő mennyiségi igény, illetve a gyermekek társadalmi integrációjával összefüggő szocializációs feladatok kielégítése jelent kihívást.
- A térségek önmagukra találásának, fejlődési lehetőségeik felismerésének a legjobb eszköze a **helyi identitást és hagyományokat is erősítő oktatás**.
- A **középiszkolai ellátás kapacitásainak**, infrastrukturális (különösen az infokommunikációs infrastruktúra) feltételeinek, a továbbtanulásra való felkészítés hatékonyságának javítása elsősorban a külső, és belső perifériákon, az elmaradott térségekben fontos a hiányos középiszkolai és kollégiumi kapacitások miatt.

5.10.4.5 Szakképzés és felnőttképzés

- A leszakadó térségek gondjait nagymértékben oldhatja népességük **képzetségének a helyi igényekhez illeszkedő átalakítása**, színvonalának emelése.

5.10.5 A közösségi megújulás, értéktudatos és szolidáris társadalom megvalósítását szolgáló szakpolitikák területi prioritásai

5.10.5.1 Szociálpolitika

- A pénzbeli ellátásokhoz való hozzáférésben mutatkozó területi különbségek mérséklése, esélyegyenlőség megteremtése az egyéb **szociálpolitikai szolgáltatásokhoz való hozzáférésben**.

5.10.5.2 Társadalmi felzárkózás

- **Horizontálisan érvényesítendő célkitűzés** a periférikus területek lemaradásának csökkentése, a **területi hátrányokból származó társadalmi hátrányok mérséklése**.
- **Területileg, tartalmilag, időben, eszközrendszerben és erőforrásokban összehangolt, központilag koordinált** egymást kiegészítő fejlesztési **programok együttesétől várható csak a hátrányos helyzetű csoportok, periférikus települések és térségek felzárkózása**.
- **A romák társadalmi és gazdasági integrációját** célzó intézkedéseket **elsősorban területi és szociális szempontok** (pl. hátrányos helyzet, tartós munkanélküliség, alacsony iskolai végzettség, stb.) – illetve ezek metszete – alapján kell meghatározni.

5.10.5.3 Kulturális örökségvédelem

- **A városok és vidékük kulturális örökségének együttes menedzsmentjét** kell szorgalmazni, a kulturális örökségekben gazdag területek esetében **hangsúlyozni kell az örökségvédelmet és az örökség hasznosítását a területi tervezésben**.
- **A határ menti területeken** a kulturális sokszínűség fontos érték és kiaknázható erőforrás is egyben, melyre a határon átnyúló együttműködésekben építeni kell.
- **A hazai világörökségi területek** jobb menedzsmentje és a különleges, egyedi adottságokra alapozott helyi kezdeményezések támogatása szükséges a turisztikai potenciál növelése és az értékvédelem érdekében.
- **A vidéki térségekben** a hagyományos kismesterségek, népi mesterségek, népművészet és népi iparművészet, a tájfenntartó gazdálkodási módok, a tájspecifikus élelmiszertermékek és hungarikumok, az épített örökség helyszínek

fejlesztésére van lehetőség.

- **Komplex térségi fejlesztési programok** megalapozása, amelyek integráltan kezelik az egyedi örökségi értékeket és feltárják a kapcsolódó térségi turisztikai és egyéb hasznosítási lehetőségeket, és ezekre összetett fejlesztési kínálattal reagálnak.
- Európai Unió Duna Régió Stratégiája keretében a „Duna” kulturális útvonal megvalósítása.

5.10.5.4 Közgyűteményi szakterület

- A műemlékekben és egyéb jelentős kulturális örökségi értékekben gazdag településeken, illetve térségekben a kultúra tárgyi emlékeinek és a szellemi örökség megóvásának, valamint a tágabb térségekre való kisugárzása érdekében az építészeti és kulturális értékek fennmaradásának biztosítása, a muzeális gyűjtemények fejlesztése, a kultúraközvetítő és -teremtő szerep és a turisztikai potenciál erősítése.

5.10.5.5 Közművelődési szakterület

- **Harmonikus város-vidék viszonyok kialakítása** a művelődés területén, a helyben elérhető kulturális kínálat a humán erőforrás fejlődését, illetve megtartását segítse elő.
- A jelentős, **kritikus tömeget elérő kulturális központok** kedvező esetben nem csak térségük kulturális életét szervezik, hanem országos és nemzetközi funkciókat is megjelenítenek.
- A **kistelepüléseken, periférikus térségekben** a könyvtárak, művelődési intézmények, múzeumok, teleházak infrastruktúrájának, programjaiknak koordinált fejlesztése szükséges a helyi közösségfejlesztés, a népességmegtartás érdekében.
- A **magas arányban romák lakta térségekben** a fiatalok kreatív nevelése, az alkotásvágy újraélesztése az oktatáspolitikával közösen, de az iskolarendszeren kívül is fontos, mely e térségek újraéledését segítheti.

5.10.5.6 Sport

- Fontos, hogy a településhálózati sajátosságokat is figyelembe véve, a sport és rekreációs **szolgáltatásokhoz való hozzáférés** minden társadalmi csoport és terület számára biztosítva legyen.

5.10.5.7 Nemzetpolitika

- A Kárpát-medence fenntartható fejlődése és versenyképessége hozzájárul a régióban élő valamennyi közösség – így a hazai nemzetiségek és a külföldi magyarság – jólétéhez is. Ennek hatékony megvalósulásához a régiók között **folyamatos hálózatépítésre, együttműködésre**, közös tapasztalataik megosztására van szükség, a régió specifikus adottságok szem előtt tartásával.

5.10.6 A jó állam, korszerű és hatékony állami szerepvállalást szolgáló szakpolitikák területi prioritásai

5.10.6.1 Közigazgatás

- A közigazgatás szervezeti megújításának fontos részét képezi a **területi közigazgatás teljes szervezeti megújítása** a 2010-ben létrehozott fővárosi és megyei közigazgatási hivatalok, majd ezeknek a bázisán a 2011. január 1-jével felállított fővárosi és megyei kormányhivatalok, mint a Kormány általános

hatáskörű területi államigazgatási szervei, létrejöttével. A területi közigazgatás rendszerében 2010-ben szétagoltan működő 33 dekoncentrált szerv közül 14 integrálódott szakigazgatási szervként a kormányhivatalokba, míg a többi, integrációból kimaradt területi államigazgatási szerv a kormányhivatalok ellenőrzési és/vagy koordinációs, véleményezési jogkörébe kerültek. A **járási államigazgatás** kialakításának elkezdésével a megyei kormányhivatalok kirendeltségeként működő járási hivatalok jönnek létre 2013. január 1-jével, ezek megfelelő kialakítása jelentős kihívást jelent az elkövetkezendő évekre. Mindkét esetben alapvető fontosságú **az ellátott szolgáltatások elérhetőségének területileg minél kiegyenlítettebb biztosítása.**

5.10.6.2 Közfoglalkoztatás

- A **közfoglalkoztatás** során a munkavállalás szempontjából hátrányos és leghátrányosabb helyzetűek illetve a rokkantsági nyugellátásban megváltozott munkaképességűek ellátásaiban részesülőök közfoglalkoztatásba történő bevonása prioritást kap. **A startmunka-mintaprogramok tervezése területileg elsődlegesen a periférikus helyzetű térségekre koncentrál.**
- **Néhány közfoglalkoztatásba bevonható terület egyértelműen azonosítható térségi megjelenéssel bír:** pl. vízügyi igazgatás szervezésében elvégezhető közmunkák ár- és belvízveszélyes területeken, kulturális örökséggondozás, erdőgazdálkodás.

5.10.7 A stratégiai erőforrások nemzeti megőrzését, fenntartható használatát szolgáló szakpolitikák területi prioritásai

5.10.7.1 Környezetvédelem

- A policentrikus városhálózat érdekében a **városi központok környezeti infrastruktúrájának fejlesztése**, közművekre való lakossági rácsatlakozások ösztönzése, a közösségi közlekedés fejlesztése, a városrehabilitáció és a városi környezetminőség javítása, a környezetbarát energiatermelő rendszerek elterjesztése.
- A nagyobb városok körül szerveződő **agglomerálódó térségekben** az ökológiailag fontos, településeket elválasztó **zöldfelületi rendszer védelme és fejlesztése**, a területfoglalás korlátozása, közlekedési rendszerek összehangolása, a zöldmezős beruházások korlátozása.
- A **szennyvíztisztító és elvezető kapacitások** fejlesztése Észak- és Dél-Alföldön, Észak-Magyarországon, a Duna-Tisza közén és a belső perifériákban. Az **ivóvízminőség-javító programok** végrehajtása elsősorban az Alföld és a Dél-Dunántúl érintett településein, valamint a meglévő ivóvízhálózatok elmaradt rekonstrukciós feladatainak elvégzése.
- A **barnamezős területek hasznosításának** (kármentesítés, rehabilitáció) **előtérbe helyezése** a zöldmezős beruházásokkal szemben, anyag-, terület- és energiatakarékos, minőségorientált beruházások.
- A **vidékiek térségekben** a fenntartható tájhasználat kialakítása adottságokhoz igazodó hagyományos és környezetbarát gazdálkodási módok felélesztése és elterjesztése révén.
- A **tanyás térségekben** a megújuló erőforrásokra alapozott egyedi megoldású, alapvető infrastruktúrák költséghatékony és környezeti szempontból előnyös és indokolt kiépítése.
- Az **aprófalvas térségekben** a lakosság helyben maradását biztosító, a helyi adottságokra alapozott környezetbarát gazdasági struktúrák kialakítása, az egyedi megoldású környezetkímélő infrastruktúrák kiépítése, kulturális örökség turisztikai hasznosítása.
- A **táji értékekben gazdag területeken** és a védett természeti területeken a természeti és táji sajátosságokra alapozott **környezetbarát és minőségi turizmus fejlesztése.**

- Az országos jelentőségű védett természeti területek, a Natura 2000 területek és az országos ökológiai hálózat magterületeinek, ökológiai folyosó övezetének kiemelt védelme, a környezetbarát termelési rendszerek kialakítása. **Határon átnyúló** természet- és környezetvédelmi, ökológiai gazdálkodási rendszerek, nemzetközi együttműködési lehetőségek kiépítése.
- A szélsőséges vízgazdálkodási viszonyok (ár- és belvizek, valamint aszályok) káros hatásait fenntartható módon, térségek vagy vízgyűjtők szintjén integráltan kell kezelni: **az eddigi árvízi-belvízi és aszály elleni védekezést talaj- és belvízgazdálkodással kell felváltani.**
- **A természeti katasztrófától fenyegetett nagytérségekben**, a környezeti szempontból **veszélyeztetett határ menti térségekben** integrált ágazatközi fejlesztési és rehabilitációs programok kidolgozása és végrehajtása. A kiemelten érzékeny karsztos térségekben a víz- és vízbázis-védelem szempontjainak megfelelő szennyvízkezelő és hulladékgazdálkodási rendszerek kiépítése. A szervezett hulladékgyűjtés növelése Észak- és Dél-Alföldön, a Duna-Tisza közén és a belső perifériákon.
- **A Balaton térségében** a tájrehabilitáció, a tájsebek kezelése, a rekultivációk elvégzése, a Balaton-part terhelésének korlátozása, az ökológiai egyensúly megőrzése, a Balaton-felvidék aktív tájképvédelme, a környezeti szempontoknak megfelelő közlekedési hálózatfejlesztés.
- **A Duna völgyben** a vízi környezet fenntartása, védelme és javítása, a fenntartható vízgazdálkodást és az integrált közösségi vízpolitikát figyelembe véve. A Duna fő- és mellékágai közötti élő kapcsolat biztosítása, ökológiai rehabilitációja.

5.10.7.2 *Katasztrófavédelem*

- A mentő-tűzvédelmi, katasztrófavédelmi **lefedettség javítása, 15-20 percen belül helyszíni** kiérkezés.
- A **természeti katasztrófától fenyegetett térségekben** az előrejelzési, monitoring és riasztórendszerek működési feltételeinek biztosítása, a veszélyelemzési, kockázatértékelési módszerek bevezetése, fejlesztése, a védelmi rendszerek megerősítése, a szomszédos országokkal való együtt működés erősítése.
- A környezetre veszélyt jelentő iparral rendelkező térségekben a **települési védelmi intézkedési tervek elkészítése és végrehajtása**, a katasztrófavédelmi rendszerek karbantartása és fejlesztése.
- **Biztonságos energiaellátás feltételeinek megteremtése**, valamint az árvízvédelem határon átnyúló hálózatainak kialakítása. A **bel-és külterületi vízrendezés feladatainak**, a vízfolyások karbantartásának **hatékonyabb szervezése, finanszírozása.**

5.10.7.3 *Településfejlesztés, területrendezés, építésügy*

- **Tanyaprogram** elterjesztése.
- A sajátos, tájegységekre jellemző, „házilagós” felhasználásra szánt, speciálisan **hazai építőanyagok** minőségbiztosítása.
- **Helyi adottságokhoz** igazodó, térségileg differenciált és értékmegőrző **építési szabályozás.**
- A nagyobb városok térségeiben a lakásépítés területi kontrollja, a **túlzott beépítettség megakadályozása**, az infrastrukturális beruházásokkal való összhang megteremtése.
- Szükséges a **város és vidéke szintű tervezés** kialakítása, és a városregió szintű tervezés bevezetése a komplex programok terén, valamint ezek integrálása és egyeztetése a megyei szintű tervezésben és programozásban.
- A hagyományos városi lakóterületek esetében a **reurbanizáció** folyamatát kell előtérbe helyezni, komplex rehabilitációs programok segítségével.
- A nagyvárosokban különösen fontos a **lakáshoz jutás, a lakásmobilitás**

elősegítése, a bérlakás- rendszer fejlesztése.

- A **lakótelepek** esetében kiemelték az energiagazdálkodási, a társadalmi kirekesztődés elleni, valamint a lakásfenntartási támogatási programok.
- Az **előregedő falvakban** a település funkcionális megújítása a fenntartás és korszerűsítés megoldása mellett.
- A városkörnyéki településeknek a város ellátása (élelmiszer, kisipari, kézműves szolgáltatások, rekreáció) szempontjából fontos funkcióinak összehangolt fejlesztése.

Egyeztetési változat

6 A megyék és Budapest területfejlesztési igényei és feladatai

6.1 Bács-Kiskun megye

POZICIONÁLÁS

Bács-Kiskun az ország legnagyobb területű, a Duna-Tisza köze kétharmadát elfoglaló megyéje. Jellemzők az óriásfalvak, jelentős a tanyasi lakosság száma. Országban belül infrastrukturális elmaradottság, határ menti és belső területein ezzel párosuló periférikus helyzet jellemzi. Gazdaságára jellemző kis nyersanyag és energiaigényű, munkaigényes vállalkozások jelenléte. Mezőgazdaságát a tradicionális és piacépes ágazatok sikeres fejlesztése jellemzi, ugyanakkor itt található az ország éghajlatváltozással leginkább érintett területe a Homokhátság. Negatív demográfiai tendenciák: a fogyó népesség és előregedés nagyarányú elvándorlással, növekvő munkanélküliséggel és a hátrányos helyzetűek számának növekedésével párosul.

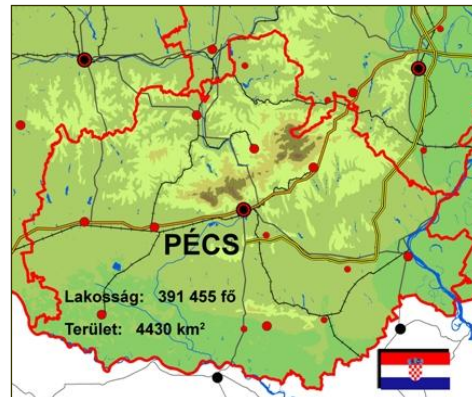
FEJLESZTÉSI IRÁNYOK

- A megye rendkívül gyenge népességmegtartó képességének javítása az életkörülmények és életkilátások javításával, komplex térségi programok révén.
- A klímaváltozás elleni komplex homokhátsági program végrehajtása.
- Komplex gazdaságfejlesztés alkalmazása, különös tekintettel a versenyképes korszerű vertikumú mező- és élelmiszergazdaságra, vállalkozói övezetekre, valamint tudásalapú termelő és szolgáltató ágazatok befogadására.
- Minőségi környezet kialakítása, fenntartható települési infrastruktúra fejlesztése, energiafelhasználás racionalizálása.
- A lovas-, gyógy-, rekreációs, gasztronómiai és vallási és történelmi hagyományőrzésen alapuló turizmus kiemelt fejlesztése.
- Humán erőforrás és közösségfejlesztés foglalkoztatási programok, hagyományőrzés, oktatás fejlesztése által. A felsőoktatási és szakképzési bázisok kiemelt fejlesztése.
- Térségi kohézió megteremtése a megye európai gazdasági és társadalmi térbe való szorosabb integrációjával, valamint a megyén belüli és a határon átnyúló közlekedési kapcsolatok fejlesztésével.
- A határon átnyúló gazdasági és társadalmi együttműködések erősítése déli szomszédaink irányába.
- Az EU Duna Régió Stratégiájának megvalósításában való aktív közreműködés.
- Integrált terület- és vidékfejlesztési intézményrendszer újjászervezése.
- Kecskemét legyen környezetileg, társadalmilag és gazdaságilag kiegyensúlyozott, fenntartható város, olyan minőségi települési háttér kialakításával, amely egyszerre képes előrelépést mutatni a magas szintű vállalkozási-, szolgáltatási- és infrastrukturális környezet kialakítása, a helyi társadalom képzettsége, az épített- és természeti környezet védelme, valamint a kulturális miliő formálása terén.

6.2 Baranya megye

POZICIONÁLÁS

Baranya megye az ország legdélebben fekvő megyéje. A megye székhelye Pécs mintegy 150 ezer lakosú nagyváros, melyre relatíve kedvező bár az országos átlagtól elmaradó jövedelmi viszonyok jellemzőek. A változatos természeti, földrajzi, geológiai és kulturális adottságok jelentős fejlesztési potenciált hordoznak magukban. A megye fejlett, az országos átlagot meghaladó oktatási és szociális hálózattal, nemzetközi hírű kulturális intézményekkel és épített környezettel rendelkezik. A népességszám folyamatosan csökken, a lakosság korösszetétele romlik. A

A foglalkoztatottak aránya 2011. IV. negyedévében 45,5%-volt, tartósan magas a munkanélküliségi ráta. A megye a leszakadó, ipari válságtérségek közé sorolható, sok hátrányos helyzetű kistérséggel és magas arányú roma népességgel.

FEJLESZTÉSI IRÁNYOK

- A kedvező mező-és agrárgazdálkodásban rejlő potenciál jobb kihasználása.
- A rugalmasan reagálni képes szak- és felnőttképzési rendszer fejlesztése.
- A foglalkoztatottak létszámának és arányának növelése, képzetlen vagy alacsonyán képzett munkaerő foglalkoztatásának segítése a munkaigényes mezőgazdasági kultúrák és az erre épülő feldolgozó ipar kialakításával, fejlesztésével, a táji, környezeti szempontok figyelembevételével.
- A megye közlekedési zártságának oldása, a megyén áthaladó TEN-T közlekedési korridorok valamint ezek csomópontjai és a kapcsolódó hálózat fejlesztése, különös tekintettel a Horvátországi, illetve Bosznia-Hercegovinai összeköttetésekre.
- Intermodális közlekedési csomópont és logisztikai központ kiépítése a pécsi agglomerációban, pécsi befektetési és tudásövezet fejlesztése. A megyei fejlesztési pólus központi és idegenforgalmi funkcióinak megerősítése és a megye városainak képessé tétele az innováció befogadására.
- A helyi természeti, környezeti és gazdasági erőforrásokon alapuló komplex önfenntartó fejlesztési programok megvalósítása (pl. Ós-Dráva program).
- Turisztikai fejlesztések: Világörökségi helyszín/helyszínek, bor, kulturális, gyógy- és termálturizmus. Az építészeti értékek védelme, az épített örökség megőrzése.
- A Pécsi Tudományegyetemben rejlő lehetőségek kihasználása, a K+F tevékenység színvonalának jelentős emelése a minőségi oktatás, kutatás és innováció területén.

6.3 Borsod-Abaúj-Zemplén megye

POZICIONÁLÁS

Borsod-Abaúj-Zemplén megye területét és népességét tekintve is Magyarország második legnagyobb megyéje 358 településsel, változatos természeti adottságokkal. A megye jelentős ipari, energetikai, erdőgazdálkodási és turisztikai potenciállal rendelkezik, gazdaságának szerkezete azonban korszerűtlen, fejlődési pályája az elmúlt húsz évben divergált. A komoly társadalmi és gazdasági elmaradottság különösen a nagyobb városokban és a periférikus térségekben okoz feszültségeket. Lakossága az utóbbi 5 évben az országos átlagot meghaladóan csökkent (- 5,7 %), ebben kulcsszerepet játszott a kvalifikált fiatalok elvándorlása. A munkanélküliek száma tartósan magas. 2010-ben a munkanélküliségi ráta meghaladta az országos átlag másfélszeresét és a foglalkoztatás is jelentősen elmaradt az országos átlagtól. Kiemelkedően magas a halmozottan hátrányos helyzetű – ezen belül a roma lakosság – aránya és koncentrált jelenlétük miatt egy-egy térségben a problémák hatványozottan jelentkeznek.

FEJLESZTÉSI IRÁNYOK

- A minőségi munkaerő foglalkoztatásának növelése érdekében a gazdasági potenciál bővítése, magas hozzáadott értékű termelő tevékenységek letelepítése. Az információs technológia fejlesztése. A megye szabad vállalkozási zónává történő minősítése.
- A foglalkoztatás növelése, a meglévő KKV-k megerősítésével, új vállalkozások indításának és letelepedésének ösztönzése.
- A képzetlen munkaerő foglalkoztatása korszerű bányászati, energetikai technológiákkal, amelyek illeszkednek a fenntartható természeti erőforrás-gazdálkodáshoz.
- A halmozottan hátrányos helyzetűek felzárkóztatása, mobilitásának elősegítése.
- A lakosság egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáféréseinek és esélyegyenlőség megteremtésének fejlesztése
- A minőségi alapoktatás és a vállalati igényekre rugalmasan reagálni képes szak- és felnőttképzési rendszer fejlesztése.
- A gazdasági- és társadalmi igényekhez illeszkedő, magas színvonalú oktatási és K+F+I tevékenységek megteremtése a Miskolci Egyetemen.
- Miskolc fejlesztése, különösen a tudásintenzív, magas hozzáadott értéket képviselő tevékenységek telepítése (infokommunikáció, járműipar, mechatronika), a táji környezeti szempontok figyelembevételével.
- Turisztikai fejlesztés (Világörökség, bor-, kulturális-, gyógy- és termálturizmus).
- Komplex logisztikai centrum kialakítása Mezőkövesden.
- Integrált zöldség- és gyümölcsstermesztési rendszerek kialakítása energia- és hulladékhasznosítással
- A megújuló energiaforrások hasznosítása a decentralizált energiatermelő, tároló, elosztó és integráló rendszerek létrehozásával.
- A karsztvízkészlet, mint fontos ivóvízforrás védelme a környezet minőségének javításával.
- Szlovák-magyar gazdasági együttműködés és az infrastruktúra fejlesztése.

6.4 Békés megye

POZICIONÁLÁS

A Dél-Alföldön található, Romániával 178 km hosszan határos megyében a közép- és kisvárosok viszonylag egyenletes rendszere dominál, a településhálózat központi eleme a lakosság 40%-át tömörítő Békéscsaba-Békés-Gyula település-együttes. Jelentős természeti értékekkel, turisztikai vonzerővel rendelkezik. A megye kulturális örökségét pedig nemzetiségek színesítik. A kiemelkedően jó agráradottságok miatt kiemelkedő mezőgazdasága elsősorban gabonatermesztéséről, zöldségtermesztéséről és bizonyos állatfajták tenyésztéséről ismert, kapcsolódó feldolgozóipar nélkül. Kül- és belföldi tökevonzó képessége egyaránt alacsony, egy főre jutó GDP-t tekintve a második legrosszabb helyzetű. A rendszerváltás óta a megye munkaerő megtartó képessége folyamatosan romlik, a munkaképes korú lakosság egyre növekvő számban hagyja el a térséget. A foglalkoztatottak folyamatosan és jelentősen csökkenő aránya az utóbbi években csekély növekedést mutat, amelyhez minimálisan javuló munkanélküliségi mutatók társultak.

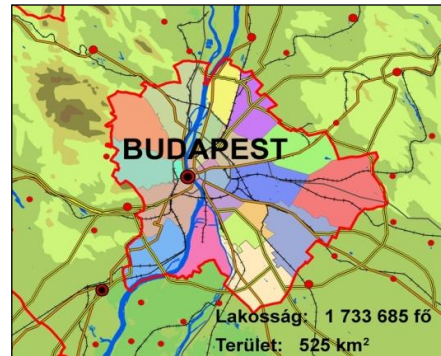
FEJLESZTÉSI IRÁNYOK

- Az infrastruktúra fejlesztése: a megközelíthetőség és a logisztikai feltételek javításával, térségi kohézió erősítésével, minőségi környezet kialakítása mellett.
- Gazdaság- és vidékfejlesztés: munkahelyteremtés ösztönzésével a hozzáadott érték növelése, hungarikumok támogatása, környezetkímélő energiatermelés, valamint az öko-, horgász-, vadász-, kerékpár- és egészségturizmus fejlesztése.
- Társadalmi megújulás: a szakképzés gazdasági igényekhez alakításával, a civil együttműködések erősítésével és a helyi kulturális értékek megőrzésével.
- Környezeti fenntarthatóság segítése az épített és természeti környezet védelme, a környezetbarát hulladékgazdálkodás, újrahasznosítás fejlesztése és a megújuló energiákra épülő termelés és fogyasztás támogatása által.
- Határon átnyúló együttműködések segítése a gazdaságfejlesztés támogatásával, együttműködési programok szervezésével és helyi termékekre épülő piac beindításával.
- Békéscsaba fejlesztése, különös tekintettel az élelmiszer alapanyag előállítására és -feldolgozásra, valamint a gasztroturizmusra.

6.5 Budapest

POZICIONÁLÁS

Budapest az Európai Unió nyolcadik legnépesebb városa. Funkciói, szolgáltatásai és kiterjedése alapján az ország egyetlen „nemzetközi városa”, funkcionális várostérségével európai léptékben is kiemelkedő városi súlypont mind társadalmi, mind pedig gazdasági értelemben. Népessége az ország egészének egyötöde. Népességmegtartó és -vonzó erejének növekedése kiemelkedően magas az országos átlaghoz viszonyítva, ugyanakkor térszerkezetén belül nagy társadalmi-gazdasági eltérések mutatkoznak. Budapest és agglomerációja az ország gazdaságilag legfejlettebb térsége, gazdaságirányítási, innovációs és tudásközpontja. A főváros kiemelkedő épített, természeti és kulturális vonzerővel bíró turisztikai desztináció. A város versenyképessége alapvetően befolyásolja az ország teljesítőképességét. Budapest és funkcionális várostérsége egyre inkább szervesül egymással, melynek intenzívebbé válásához alapvető a további hálózatosodás és az ehhez szükséges infrastruktúrák létesítése.

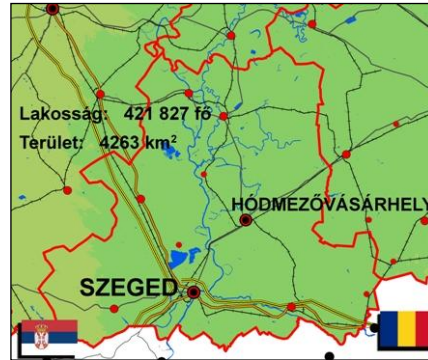
FEJLESZTÉSI IRÁNYOK

- Nemzetközi piaci folyosók csomóponti helyzetéből származó földrajzi előnyök kihasználása (pl. makroregionális logisztikai funkció kiépítése)
- Térszerkezeti jelentőségű kiegyenlített kapcsolat megteremtése a város és térsége között.
- Lakóinak élhető környezetet biztosító, kompakt városmodell kialakítása.
- Minőségi, emberközpontú, alkotó közeg megteremtése által, érték és tudásalapú, kreatív gazdasági központ szerep erősítése.
- Versenyképes, a várostérséget integráló közforgalmú közlekedés biztosítása.
- Környezetvédelmi elvárásoknak megfelelő közösségi közlekedés megteremtése és folyamatos fejlesztése
- A város épített és természeti értékeinek hatékonyabb védelme, magas színvonalú új értékek létrehozása és az egyedi városkarakter erősítése, turisztikai és kulturális kínálatának innovatív továbbfejlesztése.
- A főváros egész területére kialakított köztisztasági tevékenység megteremtése, beleértve a közterületek karbantartását, a parkosítást.
- Jelentős gyógy- és termásvíz kultúrával rendelkező település, így fontosak az egészségturisztikai fejlesztések, az egészségturizmusban érdekelt szervezetek közötti együttműködés, az egészség turisztikai klaszterek létrejötte.
- Logisztikai elosztó szerepkör erősítése (vasúti, légi, vízi teherszállítás)

6.6 Csongrád megye

POZICIONÁLÁS

A Dél-alföldi régióban elhelyezkedő, hármashatárzónával rendelkező megye az ország „délkeleti kapuja” a Balkán-félsziget országai és a közel-keleti térség felé. Határmentiségéből kifolyólag azonban viseli a perifériára szorultság hátrányait is az országon belül. A homokhátsági területen elszórtan jelenlévő tanyás térségek mellett magas szintű városodottság jellemzi. Itt a legmagasabb a napsütöses órák száma, amely kedvez a napenergia, mint megújuló erőforrás hasznosításának. A megye területén található termásvízkinccs jelentős potenciált hordoz mind mezőgazdasági, mind turisztikai hasznosítás terén. Az ipar térszerkezete erősen koncentrált, a jelentős ipari vállalkozások lényegében csak a megyeszékhelyen és a nagyobb városokban vannak jelen. A feldolgozóipar komoly termelési hagyományokkal rendelkezik, főként a mezőgazdaságra épülő ágazatokban. Jelentős az egyetemi potenciál, kimagasló a K+F aránya, amely azonban szinte csak Szegedre koncentrálódik. A kulturális sokszínűséget erősíti a jelentős szerb és német nemzeti kisebbségek jelenléte. Míg a jövedelmi viszonyok és a munkanélküliségi mutatók az országosnál kedvezőbbek, addig a megye népességfogyása az országos átlag körül mozog.

FEJLESZTÉSI IRÁNYOK

- A hármashatár kihasználásával határon átnyúló együttműködések kialakítása és ipari parkok fejlesztése; az öszsmagyar, a magyar-szerb, a magyar-román kapcsolatok erősítése a vállalkozásfejlesztés és befektetés-ösztönzés jegyében, a táji, környezeti szempontok figyelembevételével.
- A mezőgazdasági hagyományok újjáélesztése, a termelés korszerűsítése, megújuló energiaforrások kiaknázása.
- A megye termásvízkinccsére alapozott egészségturizmus fejlesztése, valamint a kulturális és konferencia turizmus serkentése.
- A megye kelet-nyugati közlekedésének, külső elérhetőségi viszonyainak javításán túlmenően a transz-európai közlekedési hálózatban betöltött szerep kiteljesítése.
- Az egyetemi potenciál kiaknázása során a megye tudományos jövőjének megalapozása (élettudományok, biotechnológia).

6.7 Fejér megye

POZICIONÁLÁS

Alacsony településszámú (108), kevésbé kisfalvas szerkezetű, a Mezőföld és a Dunántúli-középhegység határán elhelyezkedő, fontos közlekedési folyosók által átszelt megye. A multinacionális vállalatok jelenléte, a modern feldolgozóipari technológia és a piacgazdaságba való beilleszkedés pozitív hatású, de a hazai KKV-k kapcsolódása nem teljes körű, főleg a megye déli részén. A gazdasági válság felerősítette az építő- és járműipar visszaesését, az agrárgazdaság és feldolgozóipar egyoldalú szerkezetét. Az ipari központokban és vonzáskörzetükben nőtt a munkanélküliség. A visszaesést követően az egy főre jutó GDP közelít az országos átlaghoz. Jövedelem összehasonlításban a központi régiótól és a nyugat-magyarországi megyéktől továbbra is elmarad, foglalkoztatási mutatója relatív fejlettségéhez képest alacsony.

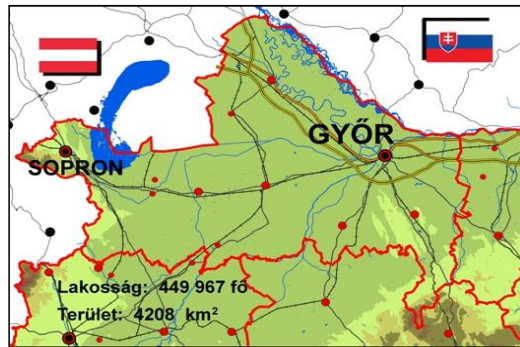
FEJLESZTÉSI IRÁNYOK

- A Győr-Tatabánya-Komárom-Mór-Székesfehérvár-Dunaújváros-Paks-Kecskemét ipari / logisztikai nagyklaszterek közötti közlekedési hálózatok kialakítása.
- Termőföld és ivóvízkincs védelem; Velencei-tó, Séd-Gaja-Nádor rendszer revitalizációja, részvétel a Duna Régió Stratégiában; természeti értékek megóvása.
- Fenntartható energiamix kialakítása hosszú távú megyei energiamérleg alapján.
- Még ellátatlan településen a szennyvízelvezetés és -kezelés megvalósítása
- Hálózatosodó helyi gazdaságra és együttműködésre építkező gazdaság-, társadalomfejlesztés, a piacokon versenyképes szereplők támogatása, intenzív fejlesztések a K+F sikereit kiaknázó növekedés és a fenntarthatóság érdekében.
- A két megyei jogú város felsőfokú oktatási színvonalának és bázisainak megtartása, ill. Székesfehérváron a műszaki képzés választékának kiszélesítése.
- Integrált megyei turisztikai fejlesztések, a Nemzeti Emlékhely méltó kialakítása.
- A közép-magyarországi kórház és fekvőbeteg ellátó rendszerhez való kapcsolódás minőségi megvalósítása, a területi szak- és járóbeteg-ellátás teljessé válása.
- A nehéz helyzetű dél-mezőföldi, illetve társadalmi integrációs kihívásokkal küzdő települések komplex szemléletű, tágabb környezetükbe beágyazó fejlesztése.
- Székesfehérvár hagyományait gondozó, helyzeti energiáit kihasználó, a közeli főváros mellett önálló egészségügyi, kulturális, gazdaságszervező központtá alakítása.
- Dunaújváros ipari jellegét megtartó és erősítő, a nagyvállalatok szinergiáját kihasználó gazdasági központi szerep fejlesztése, a táji, környezeti szempontok figyelembevételével.

6.8 Győr-Moson-Sopron megye

POZÍCIONÁLÁS

A megye az ország észak-nyugati felében található, földrajzi fekvése kedvező (Budapest-Pozsony-Bécs tengely). Forgalmas nemzetközi közlekedési folyosók szelik át. E korridorok, valamint a kapcsolódó multimodális logisztikai bázisok, kikötők és repülőtér fejlesztését indokolt felgyorsítani. Értékes és változatos a megye természeti öröksége, de a Szigetköz ökológiai problémája megoldatlan. Kiváló a termőtalaj, jelentős a termál-, a gyógy- és az ivóvízkincs. Társadalmát a bevándorlási többlet jellemzi, ám az öregedési index magas. Viszonylag kedvező a foglalkoztatottsági szint, igaz vannak hiányszakmák és magasabb munkanélküliségű térségek is. Az átlagosnál nagyobb a gazdaság (különösen a járműipar) fejlettsége és az egy főre jutó GDP. Magas a külföldi közvetlen tőkebefektetések aránya és exportrészesedése. A megye folyamatosan fejlődő gazdaságához is kapcsolódóan történtek egyetemi, tudás- és kutatóközpont, valamint K+F fejlesztések. Déli része a megye általános fejlettségéhez képest kifejezetten leszakadt, periféria jellegű. Turisztikai és kulturális adottságai változatosak: folyók, tavak, fürdők, világörökségi helyszínek, műemlékek, múzeumok-kiállítások, gazdag rendezvény-kínálat.

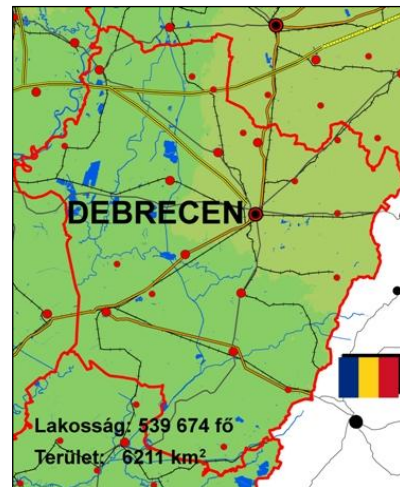
FEJLESZTÉSI IRÁNYOK

- A humán erőforrások diverzifikált fejlesztése: az innovatív, jól képzett emberi erőforrások gyarapítása; erős identitástudattal és közösségekkel; jól működő egészségügyi és szociális ellátórendszer fejlesztése.
- A gazdaság szerkezetének és feltételeinek javítása: helyi gazdaságfejlesztés, helyi innovációk támogatása; KKV-k fejlesztése; turizmusfejlesztés, a mezőgazdasági termelés feltételeinek javítása, élelmiszerfeldolgozó-ipar újraélesztése, a táji, környezeti szempontok figyelembevételével.
- A megyén áthaladó TEN-T közlekedési korridorok (közutak, vasutak, Duna), valamint ezek csomópontjai (logisztikai központok, kikötők) és a kapcsolódó hálózat fejlesztése.
- A környezet minőségének javítása: környezet- és hulladékgazdálkodási program, természetvédelmi program; alternatív energiaforrások hasznosítási programja.
- A települések és térségek adottságainak hasznosítása, infrastruktúrájuk fejlesztése.
- A multi- és interregionális kapcsolatok erősítése: szorosabb együttműködés a nagyvárosi terekben (Bécs-Pozsony-Győr); a megye- és országhatáron átnyúló együttműködések fokozása; az európai területi együttműködési csoportosulások (ETT-k) kiterjesztése.
- Győr és Sopron (a határon átnyúló agglomerációjú centrumok), valamint Mosonmagyaróvár gazdasági, kulturális, oktatási, egészségügyi, szolgáltató és innovációs központi szerepének erősítése. A többi város térség- és gazdaságszervező erejének növelése, vidékfejlesztési szerepkörének fejlesztése
- A többi város térség- és gazdaságszervező erejének növelése, vidékfejlesztési szerepkörének fejlesztése.
- A megye periférikus térségeinek felzárkóztatása.

6.9 Hajdú-Bihar megye

POZICIONÁLÁS

Az Észak-Alföldön található, Romániával határos megye területén 61 község és 21 város osztozik, élükön a dinamikusan fejlődő /inter/regionális központ Debrecennel. DK-i részén alacsony fejlettségű községek sűrűbb hálózata jellemző, ÉNY-on fejlettebb kis- és középvárosok dominálnak. Kiemelkedően jó talajadottságokkal rendelkezik, az agrárszektor hozzáadott értéke magas. Viszonylag változatos iparának termelési értéke alacsony, ám az utóbbi évek növekedése – különösen az exportorientált szektorokban – bizakodásra ad okot. A K+F+I átlag feletti és egyre nagyobb potenciállal van jelen. Turisztikai és természeti adottságai kiemelkedőek; pl. Hortobágy, Debrecen, Hajdúszoboszló. Itt található az ország legszélesebb spektrumú egyeteme és két regionális jelentőségű kórház is. A térségi kettősség érzékelhető a periférikus térségek negatív vándorlási egyenlegén, a korai halálozások megyén belüli területi egyenlőtlenségein, valamint az egy főre eső szociális kiadások magas arányán is. A foglalkoztatási ráta tartósan alacsony.

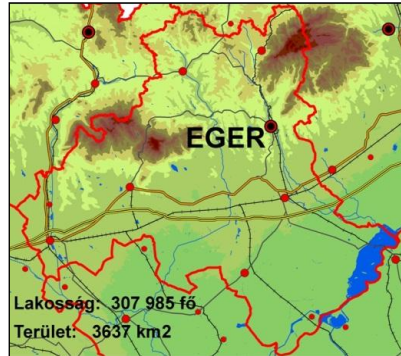
FEJLESZTÉSI IRÁNYOK

- Az oktatás színvonalának javítása a szakképzés és felsőoktatás piaci igényeknek megfelelő, valamint a közoktatás szociális dimenziójú fejlesztésével.
- A K+F+I ösztönzése a kis- és középvállalkozók bevonásával.
- A vállalkozási környezet fejlesztése ipari parkok létrehozásával és a meglévők továbbfejlesztésével, klaszteresedési folyamat erősítésével, valamint az üzleti, logisztikai, közlekedési és szolgáltatási háttér fejlesztésével, a táji, környezeti szempontok figyelembevételével.
- A mezőgazdaság versenyképességének erősítése a biotermelés ösztönzésével, az agrármarketing tevékenység fejlesztésével és a helyi termékek támogatásával
- A centrum és periféria közötti különbségek mérséklése a belső kohézió erősítésével és a határ menti együttműködések segítségével.
- Vidéki környezetminőség javítása a megújuló energiaforrások arányának növelésével, helyi energiatermelés és -ellátás ösztönzésével, szociális ellátó-hálózat fejlesztésével és otthonteremtési kezdeményezések elősegítésével.
- Az idegenforgalom fejlesztése komplex programcsomagok kialakításával, illetve a turisztikai infrastruktúra és marketing tevékenység erősítésével.
- Debrecen fejlesztése, különös tekintettel az egészségiparra.

6.10 Heves megye

POZICIONÁLÁS

Az Északi-középhegység és az Alföld határterületén elhelyezkedő megyében a két nagytáj találkozási változatos arculatot és kiemelkedő természeti értékeket eredményez, meghatározva a mezőgazdasági termelésnek, elsősorban zöldség-, gyümölcsstermesztésnek és szőlőtermesztésnek kedvező adottságait (egri, mátraaljai borvidékek). A gazdasági fejlődésben meghatározó a főváros közelsége, a kelet-nyugati irányban húzódó M3 autópálya által biztosított jó elérhetőség. Erre és a feldolgozóipari gyártási tapasztalatokra építve települtek meg nagyrészt zöldmezős beruházásokkal

a tőkeerős, főleg külföldi tulajdonú vállalkozások, stabilizálva a gazdasági növekedést a Hatvan-Gyöngyös-Eger tengelyen. Húzóágazatai az energiatermelés, a gép-, feldolgozó- és élelmiszeripar. A természeti, kulturális és épített környezet egyedülálló adottságainak (Mátra, Mátraderecskei Mofetta, Bükk, Tisza-tó, Eger, jelentős termál és gyógyvíz készlet) köszönhetően kiemelkedő a turizmus jelentősége. Északi, jellemzően aprófalvas BÉlapátfalvai és Pétervásárai kistérségeinek népességmegtartó ereje gyenge.

FEJLESZTÉSI IRÁNYOK

- Gazdasági versenyképesség javítása a megye gazdasági adottságaira építő munkahelyteremtő beruházások ösztönzése, a munkahelymegtartó- és gyarapító fejlesztések priorálása és a beruházásösztönzést támogató infrastruktúrák (infokommunikációs, közlekedési, oktatás-szakképzési, stb.) fejlesztése révén, a táji, környezeti szempontok figyelembevételével. Megyén belüli észak-déli, északi területein kelet-nyugati kapcsolatok javítása.
- A helyi innovációk segítése, a K+F tevékenységek támogatása elsősorban a megyében működő felsőoktatási intézményekre (Eszterházy Károly Főiskola, Károly Róbert Főiskola) alapozva.
- Turizmus súlyának megőrzése, növelése a termékkínálat fejlesztésével, komplexitásának és attraktivitásának növelésével különösen a lovas- (Szilvásvárad) és ökoturizmus (Tisza-tó), továbbá az egészségipar minőségi fejlesztése révén, építve Eger és a Mátra-vidék történelmi, borászati és természeti adottságaira, hagyományaira is.
- A megye környezeti minőségének javítása környezetbarát technológiák, megújuló energiaforrások meghonosításával és minél szélesebb körben történő alkalmazásával mind a verseny, mind pedig a közszférában, kiemelten építve Heves megye kedvező geotermikus adottságaira is.
- Heves megye kiemelkedő adottságaira építve a gyógy- és egészségturizmus pozicionálása, igazodva az európai demográfiai trendekhez, alapozva a megye gyógy- és termásvíz vagyonára is.
- A fejlesztési célok eléréséhez szükséges módszerek, eszközök, nemzetközi tapasztalatok megismerése és adaptálása interregionális típusú együttműködésekre alapozva.
- A hátrányos helyzetű periferiális kistérségekben az ellátórendszerek és térségközponti szerepkörök fejlesztése mellett a közlekedési viszonyok javítása, a jelentős arányú roma népesség társadalmi integrációjának segítése.

6.11 Jász-Nagykun-Szolnok megye

POZICIONÁLÁS

A megye sajátos térszerkezeti törésvonalon fekszik az Alföld közepén. A főváros vonzásába tartozó Jászság és Szolnok térsége fejlettebb a versenyképes hagyományos iparágak erőteljes koncentrálódása miatt, míg a tiszántúli részeken elmaradott, periférikus térségek alakultak ki. A nagytérségi és környezeti adottságok hasznosításának akadálya a gyorsforgalmi úthálózat hiánya és a közúthálózat romló állapota. A mezőgazdasági termelés csökkenő volumenű, de javuló minőségű. A turizmus kínálata csak néhány településen bővült. A GDP az utóbbi években nőtt. A népesség erősen fogy, a fiatalok körében pedig nő a romák aránya. A foglalkoztatottak száma csökken, a munkanélküliség növekszik, de ez az országosnál kedvezőbb. A bérek elmaradnak a hazai átlagtól, a foglalkoztatási szerkezet stabil. A közüzemi infrastruktúra fejlődése dinamikus, a humánszolgáltatások kapacitása és igénybevétele összhangban van.

FEJLESZTÉSI IRÁNYOK

- Dinamikus tranzit térséggé válás a gyorsforgalmi utak /M4, M8, M44/ kiépítése, a közút- és vasúthálózat fejlesztése, az agrárinnováció, a tiszántúli térségek újraperarítása és a turizmusfejlesztés által, a táji, környezeti szempontok figyelembevételével.
- A népességmegtartó képesség növelése érdekében a foglalkoztatási lehetőségek bővítése, az egészségi állapot és a képzettség javítása, a felsőfokú oktatás fejlesztése.
- A leszakadó társadalmi csoportok és a roma lakosság integrációja összehangolt programokkal, a foglalkoztatás bővítésével.
- Kiváló állapotú környezet megteremtése párhuzamosan az infrastrukturális felzárkózás folytatásával és a megújuló energiák erőteljesebb hasznosításával.
- Versenyképes, hárompólusú megye fokozatos kialakítása Szolnok településegysége gazdasági hatásának déli irányú kiterjesztésével, a Jászság kapcsolatainak erősítésével, Karcag és a Tisza-tó térségei kiemelt fejlesztésével.
- Kiegyensúlyozódó, biztonságos Tisza-mente megteremtése a térség átfogó fejlesztésével, a turizmus ösztönzésével, a belföldi és nemzetközi együttműködések hasznosításával.

6.12 Komárom-Esztergom megye

POZICIONÁLÁS

A megye változatos táji, földrajzi adottságokkal bír, természeti, kulturális, építészeti értékekben gazdag, így turisztikai potenciálja is jelentős. Térszerkezetét a kiváló elérést biztosító kelet – nyugati közlekedési folyosók (Duna, M1, 10. sz. főút, 1. sz. vasúti fővonal) és a gyenge észak-déli kapcsolatok (hiányzó hidak és főutak) határozzák meg. A népsűrűség magas, a lakosság 2/3-a él városokban, a vidéki térségekben a népesség fogy, elvándorlás jellemző. Az agrárgazdaság teljesítménye jelentősen csökkent. A koncentrált ipari termelés 98%-át a feldolgozóipar (gép-, jármű-, vegyipar, elektronika) adja, a hagyományos villamosenergia-ipar leépülőben, ugyanakkor fejlődik a megújuló energiaforrások hasznosítása. Az újraiparosítási folyamat a válság hatására lassult, a 11 ipari park jelentős kínálattal bír. Gyenge a megye K+F+I kapacitása. Az egy lakosra jutó termelési érték az országos átlag négyszerese, a gazdaságilag aktív népesség aránya magas, alacsony viszont a felsőfokú végzettségűek aránya.

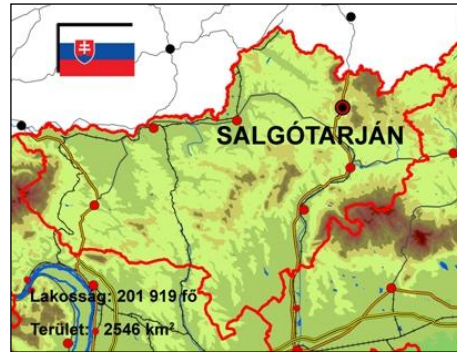
FEJLESZTÉSI IRÁNYOK

- A megye összekötő szerepének növelése: határon átnyúló vonzaskörzeti funkciói bővülnek a hiányzó infrastrukturális beruházások révén, a helyi gazdasági potenciál, erőforrások kiaknázása a gazdaság külső hatásokkal szembeni stabilitását eredményezi.
- A kvaterner szektor erősítése, a fejlett technológiára, szakképzett munkaerőre támaszkodó gazdaság és infrastruktúrájának fejlesztése, klaszterizáció, az ipari parkok, barnamezős területek hasznosításával, a mezőgazdasági termelés és feldolgozás újraélesztése, a humán és műszaki közszolgáltatások korszerűsítése, átalakítása, a táji, környezeti szempontok figyelembevételével.
- Növekvő számú környezetvédelmi beruházások (rekultiváció, visszatérő karsztforrások komplex kezelése, energia-megtakarítási, megújuló energia helyi hasznosítása, víz- és hulladékgazdálkodási fejlesztések).
- A Duna menti térség integrált fejlesztése, a belső területi különbségek (pl. Kisbér) oldása helyi erőforrásokkal, integrált programokkal, Tata-Tatabánya-Oroszlány városhálózati csomópont összehangolt fejlesztése, a turizmus jelentős térségeiben minőségi turizmus és kínálatbővítés (világörökség várományos területek, ménesbirtok, naturparkok, vallási és zarándok helyek, kulturális és örökségturisztikai központok, gyógyfürdők).
- Tatabánya a megújuló város, a megye gazdasági központja, versenyképes, innovációt és befektetéseket támogató, családbarát település, amely folytatja az elért eredmények megtartásához szükséges infrastrukturális és gazdasági célú fejlesztéseket, a táji környezeti szempontok figyelembevételével. Esztergom és Komárom térszervező-kapcsolati központ szerepének fejlesztése, a városok és térségük közösségvezérelt fejlesztése.

6.13 Nógrád megye

POZICIONÁLÁS

Jellemzően aprófalvas, kevésbé urbanizált, hegyvidéki megye. Nyugaton gazdasági, foglalkoztatási és rekreációs kapcsolatok fűzik a főváros térségéhez, keleti részének társadalma, gazdasága elmaradottabb. Természeti erőforrásai jelentős táji és ökológiai értékeket, valamint erdő- és gyepgazdálkodási lehetőséget hordoznak. A rendszerváltást követő bányabezárás és nehézipari visszaesés ellenére az ipar jelenleg is meghatározó gazdaságában (különösen tűzelőberendezés-gyártás, fémszerkezet-gyártás, járműipari beszállítás), de a kis- és középvállalkozások dominanciája miatt foglalkoztatottságot gyengén biztosít. Vállalkozás-sűrűsége alacsony. A jövedelmek és az életkörülmények nem érik el, míg a munkanélküliség meghaladja a hazai átlagot. Népszámlálása az elmúlt tíz évben az országos érték két és félszerese.

FEJLESZTÉSI IRÁNYOK

- A megye rendkívül gyenge népességmegtartó képességének javítása, az életkörülmények és életkilátások javításával.
- Önfenntartó helyi gazdaság bázisán a lakosság elszegényedésének megállítása, a társadalmi depresszió csökkentése, munkahelyteremtés
- A vállalkozások élénkítése, új vállalkozások létrejöttének ösztönzése, különös tekintettel az agrártevékenységekre, a helyi termék előállításra és a turizmusra.
- Városok ipari örökségén magas hozzáadott értékű tevékenységek (tudásalapú és high-tech iparágak) és a környezetipar meghonosítása, a táji, környezeti szempontok figyelembevételével. Balassagyarmat és Salgótarján térszervezésnek erősítése, országhatáron átívelően is.
- Munka-intenzív beruházások vonzása a halmozottan hátrányos helyzetű Szécsényi, Salgótarjáni és Bátorfyerényei kistérségbe.
- A fővárosi agglomeráció felé a gazdasági és munkaerőpiaci vérkeringést, valamint Észak- és Kelet-Európa, illetve Budapest felé áruszállítást biztosító közúti és vasúti kapcsolatok fejlesztése.
- Hosszabb tartózkodási időt biztosító szolgáltatások, kiemelten az aktív-, a kulturális-, a vallási és az ökoturizmusban.

6.14 Pest megye

POZÍCIONÁLÁS

Pest megye hazánk legdinamikusabban fejlődő megyéje, a Fővárost körülölelve, azzal a gazdasági- és a társadalmi élet terén ezer szálon összefonódva, mégis önálló területi egységként Közép-kelet Európa egyik legjobb adottságokkal rendelkező térsége. A megye, ahogy a térség egésze, nem a többi hazai megyével, hanem közép-európai és ázsiai térségekkel versenyez. Az agglomerációban az országos átlaghoz képest nagy a népsűrűség, és továbbra is dinamikusán nő a lakosságszám. A szuburbanizációs folyamatot a fiatal és képzett népesség betelepülése táplálja, ugyanakkor az agglomeráción kívül térségek mutatói az országos átlaggal megegyezőek, vagy annál rosszabbak. A térszerkezet az országban egyedülálló: a Főváros központi szerepe, a centrális hálózati elemek, az M0-ás körgyűrű, a nemzetközi repülőtér jelenléte, a Duna, a kisvárosokkal átszótt tér, a környező

megyékhez hasonló adottságú peremvidékek nagy fejlődési potenciált hordoznak, ugyanakkor számos megoldandó problémát is jelentenek. Pest megyét a sokszínűség jellemzi mind természeti-, földrajzi-, mind gazdasági-, társadalmi- és kulturális szempontból. Kiválóak az adottságok a turisztika, a feldolgozóipar, a kereskedelem és logisztika, a kulturális- és kreatív ipar területén. A megye gazdasága nagyban függ a Fővárosétól, ugyanakkor bizonyos területeken attól függetlenül fejlődik, döntően a főbb útvonalak mentén, részben a nemzetközi vállalatok kereskedelmi, logisztikai, feldolgozóipari fejlesztései eredményeként. A mezőgazdasági termelés, az élelmiszer-feldolgozás visszaesett, növelve a leszakadó térségekben a munkanélküliséget. A helyi gazdaság - bár a vállalkozások száma igen magas - néhány kivételtől eltekintve (pl. feldolgozóipar) nem nyújtja azt a teljesítményt, ami az adottságokból következhetne.

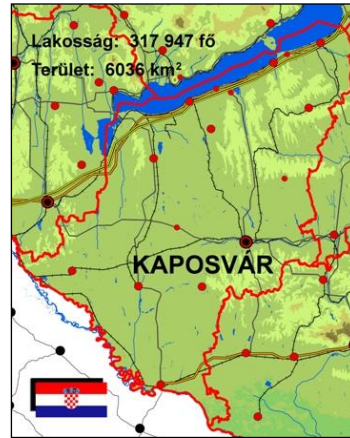
FEJLESZTÉSI IRÁNYOK

- Több lábon álló gazdaságfejlesztés, a tőkevonzó képesség javítása, az egyes térségek sajátos adottságainak jobb kihasználása, a belső térségi kapcsolatok erősítése, pólusfejlesztés, hálózatok és klaszterek kialakítása, a helyi gazdaság, a KKV-k fejlesztése, a szolgáltatói környezet, az energiahatékonyság javítása, - külön figyelmet szentelve a hátrányos helyzetű térségek felzárkóztatásának. A tudás-ipar, high-tech iparágak, a magas hozzáadott értéket előállító tevékenységek ösztönzése. A túlzott főváros központúság mérséklése, az ingázás és annak gazdasági, társadalmi, környezeti terheinek csökkentése.
- Az infrastrukturális ellátottság javítása, az agglomerációs közösségi közlekedés fejlesztése, P+R parkolók építése, a hiányzó települési és haránt irányú összekötő utak megépítése, a leromlott utak felújítása, az M0 körgyűrű befejezése, kerékpárút hálózat fejlesztés, felszíni vízvezeték rendszerek megépítése.
- A humán erőforrások fejlesztése, az oktatási-, egészségügyi és szociális ellátások minőségének javítása. A leszakadó társadalmi rétegek újraintegrálása a társadalomba, az oktatási, nevelési intézményhálózat racionalizációja, infrastruktúra fejlesztése, az oktatás, a gyermekvédelem, az élethosszig tartó tanulás területén. Egészséges életmódra nevelés. A szakképzésben a piaci igények figyelembe vétele.
- A térség kiegyensúlyozott, versenyképes, innovatív fejlesztése a megye társadalmi egésze jólétének növekedése érdekében.

6.15 Somogy megye

POZICIONÁLÁS

Somogy a legnagyobb területű, országhatáron elhelyezkedő Dunántúli megye. Legértékesebb természeti adottságai az erdők, felszíni vizek, termásvízkincs és védett természeti területek. Az ország negyedik legerdősültebb megyéje, kedvező adottságokkal rendelkezik a szőlő- és gyümölcsstermesztéshez is. A Balaton Kiemelt Üdülőkörzet területén agglomerálódó térség van kialakulóban. Somogy az ország legritkábban lakott megyéje. Fejlettségét tekintve három különálló részre tagolható. Külön egységet képez a Balaton part, amely egyben a megye fejlettebb településeit fűzi fel. Azonban a megyeszékhelyen, Kaposváron és vonzáskörzetén, valamint a Dráva mentén pedig hátrányos helyzetű települések találhatók. A városok többsége gyenge központi funkcióval rendelkezik és jellemzőek az elszigetelt aprófalvas térségek. A megye bruttó hozzáadott értékének előállításában évek óta csökkenő szerepe van a mezőgazdaságnak, az ipar teljesítményében jelentősebb a feldolgozóipar részesedése és domináns szerepe van a szolgáltatásoknak. A megye elmarad az országos átlagtól a demográfiai mutatók, iskolai végzettség, átlagjövedelem, munkanélküliség tekintetében. Jelentős számú roma lakosság él a társadalmi-gazdasági szempontból leszakadó, nehezen elérhető térségekben.

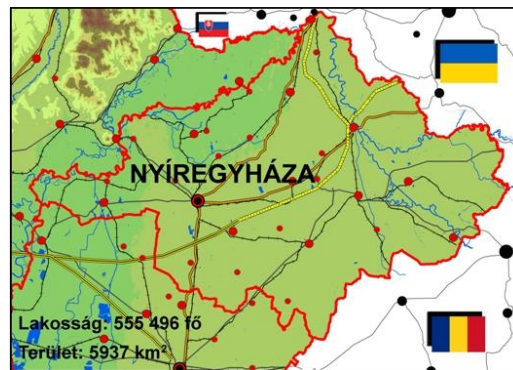
FEJLESZTÉSI IRÁNYOK

- Agrárinnováció, K+F+I, vállalkozásélénkítés, munkahelyteremtés a vidéki népesség megtartása érdekében. Jó minőségű, magas hozzáadott értékű, versenyképes agrártermékek előállítása, többcélú erdő-, hal- és vadgazdálkodás. A centrum és periféria közötti különbségek mérséklése.
- Az integrált élelmiszergazdaság fejlesztése, a technológiai műszaki innováció támogatása, kihasználva a Kaposvári Egyetemen rejlő lehetőségeket.
- Társadalmi befogadás segítése, szegénység elleni harc, foglalkoztatás-ösztönzés.
- Fenntartható infrastruktúrafejlesztés, közúti és vasúti megközelíthetőség és logisztikai feltételek javítása.
- Határon átnyúló együttműködések erősítése, természeti kincsekre alapozott komplex turizmusfejlesztés, a Balaton turisztikai termékpalettájának színesítése.
- Energiahatékonyság, új és megújuló energiaforrások alkalmazásának ösztönzése.
- Integrált városfejlesztés: Kaposvár centrum, illetve a városok térségi szerepének erősítése. Egészségügyi ellátórendszer fejlesztése.

6.16 Szabolcs-Szatmár-Bereg megye

POZICIONÁLÁS

Szabolcs-Szatmár-Bereg megye az ország északkeleti részén helyezkedik el, az ukrán, román és szlovák határ mentén. Az alapvetően alföldi jellegű megye igen változatos természeti-táji adottságokkal bír. Településhálózatára jellemző az aprófalvas és tanyás térségek magas aránya. Geopolitikai helyzetéből adódóan meghatározóak a határ menti együttműködési kapcsolatok, a közlekedési infrastruktúra jól kiépült, határ menti területei ugyanakkor a szomszéd országokba átnyúló összefüggő perifériát alkotnak.

Gazdaságának szerkezetét a kisvállalkozások magas aránya, illetve a kevésbé technológia intenzív, ezért alacsony jövedelemtermelő képességű iparágak jellemzik. Nagyon fontos szerepet tölt be a mezőgazdaság (elsősorban a gyümölcsstermesztés). A munkanélküliségi ráta itt a legmagasabb, a foglalkoztatás pedig a második legalacsonyabb. Jellemző az elvándorlás, a vállalkozások megszűnése és a forráshiányos önkormányzatok magas száma és a roma népesség magas aránya.

FEJLESZTÉSI IRÁNYOK

- Kis-és és középvállalkozások megerősítése, a feldolgozószektor fejlesztése.
- Az energiahatékonyság, az energiaforrások racionális felhasználásának támogatása, új és megújuló energiaforrások alkalmazásának előmozdítása, energiadiverzifikáció támogatása, a megye adottságaihoz igazodva az új és a megújuló energia hasznosíthatóságának elősegítése.
- A falusi önellátó gazdálkodásra épülő életforma támogatása.
- A megyében megtermelt hungarikumok hagyományos feldolgozása, értékesítése és elterjesztése.
- Tanyás és aprófalvas térségek fejlesztése.
- A kedvező geopolitikai helyzetben rejlő potenciál jobb kihasználása, határon átnyúló együttműködések ösztönzése (pl. Nyíregyháza-Szatmárnémeti).
- Nyíregyháza kapu szerepének erősítése, turisztikai és logisztikai szolgáltatások fejlesztése.

6.17 Tolna megye

POZICIONÁLÁS

Jellemzően vidékies térség, a megyeszékhely Szekszárd mellett 10 kisváros található a megye területén. A térség erőteljes agrárjellege meghatározza a települések arculatát. A mezőgazdasági termék előállítás jelentős és a megye jól képzett mezőgazdasági szakembergárdával rendelkezik, de az adottságokra épülő feldolgozó ipar szinte teljesen hiányzik. Paks, mely az ország villamos energia szükségletének 40%-át termeli, stratégiai szerepet játszik a gazdasági életben, termelése pozitív irányban téríti el a megye gazdasági mutatóit. Az egy főre jutó termelés és export a textiliparban, a bőrgyártásban és –feldolgozásban, az utóbbi években meghaladta az országos átlagot. Turisztikai vonzerőt a Duna, az erdők, a népművészet, a gyógy-és termálfürdők, a történelmi borvidékek jelentenek. Jelentős a német nemzetiségű lakosság aránya.

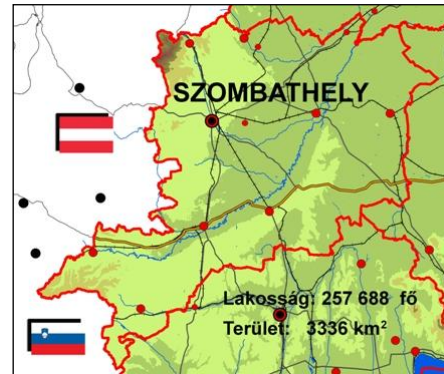
FEJLESZTÉSI IRÁNYOK

- Innovatív környezeti ipar és energetika lehetőségeinek megteremtése működő tudásbázisokkal, a Paksi Atomerőmű fejlesztéséhez kapcsolódó szak- és felsőoktatási képzés biztosítása.
- Piacképes, hagyományosan jelenlévő ipari ágazatok fejlesztése (élelmiszeripar, textil- és bőripar, fémfeldolgozás), mezőgazdasági termékek feldolgozása, piaci értékesítése; biotermelés ösztönzése, agrármarketing tevékenység fejlesztése.
- Közúti és vasúti közlekedés infrastruktúra fejlesztése (M9 gyorsforgalmi út), a táji, környezeti szempontok figyelembevételével.
- A termálfürdő egészség-turisztikai, energetikai és mezőgazdasági hasznosítása.
- A turizmus jelenlévő ágazatainak fejlesztése, tematikus összekapcsolása (termál- és gyógyturizmus: Dombóvár, Hőgyész, Tamási, Tengelic, Bonyhád; vadászturizmus: Gemenc, Gyulaj; tájjellegű és kulturális turizmus: Sárköz, szekszárdi fesztiválok; vízi turizmus: Fadd-Dombori, a Sió-csatorna fejlesztése; horgászturizmus: Duna és horgásztavak; borturizmus: Szekszárdi borvidék, Tolnai borvidék).
- Szekszárd, mint megyei fejlesztési pólus központi és idegenforgalmi funkcióinak megerősítése és a megye városainak képessé tétele az innováció befogadására.

6.18 Vas megye

POZICIONÁLÁS

A megye határ menti fekvése kiváló alapot biztosít az osztrák és szlovén határ menti együttműködéshez. A megyeszékhely, agglomerálódó térségével együtt a településhálózat domináns centruma; mellette, aprófalvas térségek és belső perifériák jellemzik térszerkezetét. A vasúthálózat sűrű, ugyanakkor az észak-déli irányú közlekedési tengely kiépítettsége, a Budapest–Győr–Bécs–Pozsony súlypontok elérhetősége még nem éri el az elvárható színvonalat. Hasonlóképp problémás egyes megyén belüli térségek megközelíthetősége. Az

átlagos iskolázottság, a diplomások aránya és az idegen nyelvek ismerete alapján a népesség jól képzett. A K+F, illetve a gazdasági igényekre reagáló felsőfokú képzés terén a megye erős lemaradással küzd. Gazdaságában a szakképzett munkaerőt igénylő ágazatok jelentősek, húzóágazat a gépipar, kiemelten a járműgyártás. Vas megye a külföldi tőkebefektetések országos részesedését tekintve az egy főre jutó GDP az országos átlag 80%-a. Kiváló turisztikai adottságok, nemzetközi jelentőségű gyógyfürdők, országos jelentőségű kulturális és természeti adottságok jellemzik.

FEJLESZTÉSI IRÁNYOK

- Észak-déli, kelet-nyugati irányú nemzetközi közlekedési tengelyek és azok belső elérhetőségének fejlesztése. (kapcsolódóan: a váti logisztikai központ)
- Határ menti és transznacionális együttműködések kiteljesítése. (ETE szinergiák)
- Megújuló energiák fenntartható hasznosítása (termál-, bio-, szél- és napenergia).
- A gazdaság igényeire fókuszáló felső- és szakképzési struktúra elérhetőségének javítása, a K+F teljesítmény növelése, kiemelten az alkalmazott kutatásban.
- Nemzetközi együttműködések kialakítása a megújuló energiák és alternatív gépjármű hajtások kutatásában (pl. Németújvár, ETE programok)
- Kiemelt térségi brand-ek kialakítása a turisztikai szektorban: Őrség, Kőszeg-Írott-kő, Savaria, Pannon fürdővilág.
- Szektorokon és határokon átívelő, gazdaságfejlesztési foglalkoztatási és képzési együttműködések valamint a klaszterizáció támogatása. (pl. Harmadik Járműipari és Mechatronikai Centrum: Szentgotthárd, Szombathely, Zalaegerszeg).
- Helyi térség- és gazdaságfejlesztési tevékenységek erősítése, a helyi termékek értéknövelése a belső perifériás térségekben (pl. Vasi Hegyhát, Kemenesalja, Őrség felzárkóztatása) a belső erőforrásokra alapozva.

6.19 Veszprém megye

POZICIONÁLÁS

A Dunántúl közepén elhelyezkedő megye társadalmi-gazdasági „magterülete” a K-Ny irányú 8. sz. főút menti térség Veszprém megyeszékhely központtal; az átlagosnál fejlettebb a Balaton part és háttérterülete; problémákkal leginkább terhelt a Bakony és a Marcal-medence illetve a 8-as számú főúttól északra fekvő terület. Lakosságának 62%-a város lakó, de jellemzően aprófalvas településszerkezetű. Jelentős német nemzetiségű népcsoport él a megyében. Termőhelyi adottságai gyengék, erdősültsége az országos átlagot jóval meghaladó. A veszprémi Pannon Egyetem felsőoktatási potenciálja egyes szakterületeken dunántúli szinten jelentős. A nehézipar helyét a feldolgozóipar vette át, versenyképes a jármű- és gépipar, de a vegyipar is korszerűsödött. Kereskedelme, logisztikai, turisztikai szolgáltatásai folyamatosan fejlődnek, mégis egy főre jutó GDP-je tartósan a magyarországi átlag alatti.

FEJLESZTÉSI IRÁNYOK

- A közösségi közlekedést segítő kelet-nyugati irányú közlekedési infrastruktúra (8-as főút és vasútvonalak) hálózati fejlesztése, a városok közötti kapcsolat javítása.
- A helyi gazdaság jelenlegi teljesítő képességének, hozzáadott értékének emelése, új perspektivikus ágazatok és a „tudásalapú ipar” megerősödése.
- A megyében élők szaktudásának, képzettségi színvonalának növelése, a tudományos kutatás és fejlesztés feltételeinek, intézményeinek fejlesztése.
- Az ipari zónák rehabilitációjának folytatása, a turizmus és koncentrált ipari tevékenységek környezetterhelésének minimalizálása.
- A megye határain túlnyúló egészségügyi szolgáltatások fejlesztése.
- A megye táji, természeti és műemléki értékeinek megőrzése, tematikus összekapcsolása, fenntartható hasznosítása, megismertetése.
- A kasztvíz ivóvízforrás védelmének fejlesztésével a környezet minőségének javítása és a Balaton táji, természeti védelmének növelése
- A balatoni turisztikai körzet, mint rekreációs térség szolgáltatás- és minőségi kínálatának a szezonaritást oldó fejlesztése, koordinálása.
- A városok térség-szervező szerepköreinek élénkítése, kooperálás; az aprófalvas és perifériális térségek komplex fejlesztése a népességmegtartás érdekében.
- A megyeszékhely és a városok a kultúra és az innovatív tudás központjai.

6.20 Zala megye

POZICIONÁLÁS

Jelentős természeti és turisztikai vonzerővel rendelkező megye, mely az Európai Unió bővítését és a határok szabad átjárhatóságát követően a szomszédos Szlovéniával és Horvátországgal kiemelkedő kapacitással bíró gazdasági térséggé válik. A gazdasági térszerkezet előnyös tulajdonságai mellett közlekedési szempontból is az ország délnyugati kapuja, négy szomszédos állam fővárosa (Pozsony, Bécs, Ljubljana, Zágráb) is közelebb található a megyéhez, mint Budapest, ugyanakkor szükséges az észak-déli irányú közlekedési folyosó folyamatos fejlesztése. A kedvező földrajzi adottságoknak köszönhetően a magas színvonalú mező-, erdő és vadgazdálkodás mellett kivételes gyógy-, termál és ivóvíz kinccsel rendelkezik, a Hévízi tó pedig Európa legnagyobb gyógyító erejű meleg vizes tava. A turizmus mellett (Balaton, termál- és gyógyfürdők) jelentős gazdasági erőt képvisel az elektronikai ipar, a fa- és bútorturizmus, valamint az agrárium. A 258 településen lakó 287 043 fő lakosával a megye a 16. a magyarországi megyék között. Az átlagos munkabér szintje alacsony.

FEJLESZTÉSI IRÁNYOK

- A megyeszékhely bekapcsolása a nemzetközi gyorsforgalmi úthálózatba, a Közép-európai Közlekedési Folyosó elemeinek kiépítésével (M9 gyorsforgalmi út, 17-es sz. vasúti vonal) Zala megye a Baltikum és az Adria közötti kereskedelmi-logisztikai tranzittérséggé fejlődhet.
- A helyzeti energiáinkat kihasználó térségek gazdasági specializációja:
 - Zalaegerszeg térsége termelő típusú elektronikai-, gépipari- és mechatronikai gazdasági központtá fejlődik (Harmadik Járműipari és Mechatronikai Centrum).
 - A szlovén-horvát-magyar hármastérségénél Nagykanizsa-Letenye térsége nemzetközi jelentőségű logisztikai központtá válik.
 - Keszthely-Hévíz térségében jelentős potenciál van a gyógyvízkészletre alapozott egészségiparban és a Balatonhoz köthető idegenforgalmi szolgáltatás területén.
 - Lenti térségében a gyógy- és gasztroturizmus kiemelt szerepe jellemző.
- Fontos feladat az aprófalvas, perifériális térségek felzárkóztatása (Zalaszántó), a vidéki életminőség javítása, a mezőgazdasági termelés és integráció feltételeinek javítása, a vidéki önellátó gazdálkodás, a helyi piacok, az élelmiszer helyi feldolgozása és a falusi turizmus támogatása.
- Törekedni kell az egyetemi potenciál fejlesztésére a műszaki-, logisztikai- és agrár felsőoktatás területén, valamint az önálló egyetemi kutató-, fejlesztő-, innovációs- és tudásközpont kialakítására a megyében.
- Kiemelt cél a megújuló energiaforrások szélesebb körben történő fenntartható hasznosítása.

7 A megvalósítás feltételrendszere

7.1 Fejlesztéspolitikai tervezési feladatok

Az Országos Fejlesztési és Területfejlesztési Koncepció a **2014-2020-as fejlesztéspolitikai időszak keretdokumentuma**, amely a korábbi Országos Fejlesztéspolitikai Koncepció és Országos Területfejlesztési Koncepció funkcióját egyesítve határozza meg a figyelembe veendő célokat és szempontokat. A tervezési menetrendet az **EU fejlesztéspolitikai keretrendszere** határozza meg: a Közös Stratégiai Keret, a többéves pénzügyi keret, a kohéziós, a vidékfejlesztési és a halászati alapok felhasználási szabályait rögzítő rendeletek, valamint a Tanács ország specifikus ajánlásai, amelyek véglegesítése 2013 elejére várható.

Szoros
ütemezéssel
készülnek a terv-
dokumentumok

A tervezés során szoros ütemezéssel az **alábbi dokumentumokat szükséges elkészíteni:**

Tervezési dokumentum	Nemzeti és EU felelősség	Ütemezés, határidő
Országos Fejlesztési Koncepció és Országos Területfejlesztési Koncepció <i>Országos Fejlesztéspolitikai Koncepció funkció</i> <i>Országos Területfejlesztési Koncepció funkció</i>	Magyarország tervezi saját hatáskörben	2012. december (Kormány) 2013. (OGY)
Országos Területrendezési Terv	Magyarország tervezi saját hatáskörben	2013. 1. félév (Kormány) 2013. 2. félév (OGY)
Partnerségi Szerződés	Az EU Bizottság és Magyarország köti	2013. december (Kormány, EU Bizottság)
Operatív Programok <i>Kohéziós Politika forrásaira készülő programok</i> <i>Vidékfejlesztési Program</i> <i>Halászati Program</i>	Magyarország tervezi és fogadja el	2013. június (Kormány) 2013. december (EU Bizottság)
Operatív Programokba illeszkedő helyi/térségi fejlesztési programok <i>Közösség-vezérelt helyi fejlesztési programok</i> <i>Integrált Területi Beruházások</i>	Magyarország tervezi és fogadja el a helyi közösségek tervezik és fogadják el	2014. december
Megyei Területfejlesztési Koncepciók és Megyei Területfejlesztési Programok	A megyei önkormányzatok tervezik és fogadják el	2013. december
Megyei területrendezési tervek	A megyei önkormányzatok tervezik és fogadják el	saját ütemezésük szerint
Szakpolitikai Programok	OTFK alapján kijelölt szakpolitikai programok megtervezése	2013. október (Kormány)

A 2014-2020-as fejlesztéspolitikai és területi tervezés menete

7.2 Az OFTK megvalósítását szolgáló eszközök

7.2.1 Az OFTK megvalósításának pénzügyi eszközei

Az Országos Fejlesztési és Területfejlesztési Koncepció megvalósításának elsődleges eszközei a pénzügyi források, **döntő részben uniós források, kisebb részben a nemzeti költségvetésben biztosított hazai fejlesztési források.** A kohéziós források esetében várhatóan kevesebb forrás áll majd rendelkezésre hazánk számára, mint 2007-2013-ban, a vidékfejlesztési források esetében a források nagyságrendileg nem csökkennek a várakozások szerint. A költségvetés feszes helyzetét tekintve a nemzeti fejlesztési források korlátozott szerepet vállalhatnak a fejlesztéspolitika finanszírozásában, azonban az uniós források által nem finanszírozott területeken szerepük fontos lehet.

Uniós és hazai források biztosítják a megvalósítást

Forrás	Előzetes EU forráskeret	Előzetes hazai társfinanszírozás	Forrás összesen
Kohéziós politika várható forrásai a „capping”(GDP 2,5%) elve alapján			
Európai Regionális Fejlesztési Alap (ERFA)			
Európai Szociális Alap (ESZA)			
Kohéziós Alap (KA)			
Európai Területi Együtműködések (ETE-ERFA)			
Vidékfejlesztési politika és halászati politika			
Európai Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Alap (EMVA)			
Európai Tengerügyi és Halászati Alap (ETHA)			
Hazai fejlesztési források			
Összesen	...Mrd euró		

A 2014-2020 közötti fejlesztéspolitika pénzügyi eszközei

7.2.2 A 2014-2020-as uniós fejlesztési programokkal kapcsolatos elvárások

A 2007-2013 közötti uniós források felhasználásának legfontosabb tapasztalata, hogy nemzeti stratégiai céljaink szerint sokkal **célirányosabban, összehangoltabban és hatékonyabban** szükséges a forrásokat felhasználnunk 2014-2020 között.

Célirányos és összehangolt fejlesztési programok

Ezért a **fejlesztési programok tervezésekor és végrehajtásakor az alábbi szempontok érvényesítése szükséges:**

- a fejlesztéspolitika a nemzeti stratégiai és fejlesztési célok és prioritások megvalósítását szolgálja;
- a nemzeti célok, szempontok érvényesítése az uniós feltételek és célkitűzések teljesítése mellett;
- a forrásfelhasználás gyorsasága mellett a szakmai célok teljesítése is legyen elsődleges követelmény;

- átlátható rendszerekbe szervezett egyszerű folyamatokat kell kialakítani;
- a szakpolitika és a fejlesztéspolitika kapcsolatát vissza kell állítani, a tervezést és a végrehajtást a szaktárcáknak kell végeznie megfelelő központi koordináció mellett;
- egyértelmű tervezési-fejlesztési felelősséget kell kialakítani;
- a forrásfelhasználás legyen koncentrált, kevés számú programba szervezett;
- az operatív programok, a prioritások és a pályázati, támogatási rendszerek között szinergia legyen, egymásra építkező rendszerek kialakítása szükséges;
- integrált, összehangolt fejlesztések megvalósítására nyíljon lehetőség, beleértve az integrált térségi és helyi fejlesztési programokat is;
- a fejlesztéseket megalapozott tervezésre, fókuszált célokra szükséges alapozni a források, fejlesztések elaprózódásának elkerülése érdekében;
- a tervezéssel párhuzamosan valósuljon meg a lebonyolító intézmények és a potenciális kedvezményezettek felkészítése;
- célzottabb, hatékonyabb, a visszacsatolást lehetővé tevő monitoring és értékelési rendszer kialakítása szükséges.

7.2.3 A hazai fejlesztési források felhasználásának szempontjai

A Koncepció céljainak elérése érdekében az éves nemzeti költségvetésben biztosított **hazai fejlesztési forrásokkal kapcsolatban az alábbi szempontok** fogalmazhatók meg:

Az uniós forrásokat kiegészítő hazai források

- a nemzeti költségvetés eszközei segítsék elő az Országos Fejlesztési és Területfejlesztési Koncepció megvalósítását;
- a hazai forrásokat az uniós programok által nem támogatott területekre kell koncentrálni;
- a nemzeti költségvetés eszközeivel segíteni szükséges az uniós fejlesztési források felhasználását;
- a nemzeti költségvetés eszközeivel elő kell segíteni a fejlesztéspolitika szakmai, helyi és térségi feladatainak ellátását.

7.2.4 Az OFTK megvalósításához kapcsolódó szabályozási eszközök

A nemzeti fejlesztéspolitikai célok megvalósításának fontos feltétele a szakmai céloknak megfelelő **fejlesztéseknek kedvező szabályozási környezet megteremtése**, a hazai vállalkozások, az innováció, a helyi fejlesztések, a helyi gazdaság, a partnerségben megvalósuló fejlesztéseket gátló szabályok felszámolása. A Koncepció céljainak elérése érdekében a **hazai jogalkotás keretében** az alábbi szempontok érvényesítése szükséges:

Fejlesztéseket segítő szabályozás

- a jogalkotási tevékenység során figyelembe kell venni az Országos Fejlesztési és Területfejlesztési Koncepcióban és a megalapozó nemzeti és szakpolitikai stratégiákban megfogalmazott célokat és végrehajtási feladatokat;
- az adópolitika eszközeivel elő kell segíteni a hazai és helyi gazdaság megújulását, növekedését, a stratégiai nemzetgazdasági ágazatok fejlődését;
- a gazdaság fellendítése érdekében a biztonsági és környezeti szempontok csorbulása nélkül életszerűbbé és egyszerűbbé kell tenni a gazdasági szabályozási környezetet, a támogatások igénybevételére vonatkozó szabályozást;
- jogszabályokkal kell segíteni a nemzetstratégiai jelentőségű értékek és nemzeti sajátosságok védelmét, így az egészséghez, az egészséges környezethez, az egészséges élelmiszerekhez való jogot, a biológiai sokféleség megőrzését, a természeti erőforrások, kiemelten a föld és a vízbázisok megóvását, a kulturális és

épített örökség védelmét, a közösségi élet gyakorlását;

- a hatékony forrásfelhasználás érdekében az ágazati szakpolitikák szabályozási rendszereinek összehangolása szükséges;
- az OFTK érvényesítését intézkedési terv rögzíti, mely a szabályozási eszközökre is kiterjed.

7.3 A hatékony forrásfelhasználást segítő intézményrendszer

A Koncepció végrehajtásának kulcseleme a **hatékony, átláthatóan működő fejlesztéspolitikai intézményrendszer**, amelynek kialakítása érdekében a jelenlegi intézményrendszer továbbfejlesztése szükséges, amely magában foglalja a szemléleti megújítást, az intézmény- és szervezetfejlesztést, valamint az eljárásrendek összehangolását, egyszerűsítését.

Hatékony, az új kihívásoknak megfelelő intézményi működés

A 2014-2020-as fejlesztéspolitikai intézményrendszernek az alábbi **szempontoknak kell megfelelnie**:

- az intézményrendszernek biztosítani kell a kohéziós források felhasználása hatékonyságának növelését;
- az intézményrendszernek tudnia kell kezelni a kohéziós források integrált felhasználását a közös EU stratégiai célokhoz (EU 2020 és 11 tematikus objektív célok) való hozzájárulás érdekében;
- az intézményrendszernek tudnia kell minden uniós alapot összehangoltan kezelni, beleértve a vidékfejlesztési alapot és a területi együttműködési programokat is;
- az intézményrendszer teljesítményében ki kell mutatni az európai célokhoz való számszerű, tényleges hozzájárulást, a Partnerségi Szerződésben rögzített módon;
- az intézményrendszernek, az érintett hatóságoknak a források kifizetésének feltételeként be kell mutatniuk, hogy megfelelő, a források eredményes felhasználását biztosító stratégiai, szabályozási és intézményi rendszerrel rendelkeznek; további források felhasználási lehetősége az előirányzott célok teljesítésétől függ;
- az elszámolási szabályok harmonizálása szükséges a költséghatékonyság érdekében.
- az intézményrendszer szakmai hozzáadott értékének és forrás-kihelyezési teljesítményének összehangolása, a minél gyorsabb forrás-kihelyezés szempontja mellett a szakmai hozzájárulás és eredmények (a nemzeti célokhoz hozzájáruló minél jobb fejlesztések) erősítése;
- az intézményrendszer képes legyen a fejlesztések, pályázatok egységes kezelésére, de a szükséges specializáció, adott tématerületekre, fejlesztésekre vonatkozó szempontok érvényesítésére is;
- az intézményrendszer legyen alkalmas az új fejlesztési eszközök, eljárásrendek kezelésére; egy-egy prioritásnak vagy integrált beavatkozásnak saját, meghatározott területi hatállyal működő közreműködő szervezetei lehetnek;
- a hagyományos és gyakran improduktív nyílt pályázati elosztó rendszerek helyett vagy mellett kezelje a tárgyalásos programfinanszírozást, a Global Grant-típusú, illetve a normatív forrás-kihelyezési gyakorlatot;
- a források nagyobb hányada szakmai stratégiai elosztás mentén, azaz kiemelt programokban és projektekben kerüljön felhasználásra.
- az intézményrendszer egységes jogi, pénzügyi és adminisztratív követelményei biztosítsák a versenysemlegességet, de adjanak teret a célzott beavatkozásoknak is, pl. leghátrányosabb helyzetű térségek fejlesztése;
- szükséges az eljárásrendek egyszerűsítése és elektronizálása, a kedvezményezettek érdekében figyelembevételével, az átláthatóság érvényesítése

mellett;

- a fejlesztéspolitikai intézményrendszer ne különüljön el a szakpolitikai irányítástól, a szakpolitikák a szakmai szempontok érvényesítése érdekében hatni tudjanak a számukra releváns fejlesztésekre: a szaktárcák tervezzék és hajtsák végre a fejlesztéseiket, erős központi koordináció mellett.

Az intézményrendszer **kezelje az alábbi funkciók mindegyikét:**

- folyamatos tervezés: a programok akcióterv szintű kibontása, a programok és célértékek aktuális körülményekhez való igazítása;
- a fejlesztések és a projektek előkészítése: a kedvezményezettek igényeinek felmérése, projektgenerálás, különösen az újszerű fejlesztési eszközök esetében;
- operatív végrehajtás: jogi, pénzügyi és adminisztratív pályázat- és projektkezelési eljárásrendek;
- kommunikáció: célcsoport tájékoztatása és az eredmények közzététele, népszerűsítése;
- döntéshozatal: szakmai szempontok biztosítása, átláthatóság;
- monitoring: pénzügyi és szakmai adatgyűjtés a végrehajtásról;
- értékelés: a végrehajtás teljesítményének értékelése a célkitűzések és az aktuális fejlesztési környezet tükrében;
- központi koordináció: az uniós intézményekkel való kapcsolattartás, a teljes intézményrendszeri működés egészének nyomon követése, értékelése, egyes fejlesztések integrációja, eljárásrendek egységesítése.

7.4 A végrehajtást segítő szakpolitikai és területi koordináció

A Országos Fejlesztési és Területfejlesztési Konceptió megvalósításának kulcseleme a megfelelő szakpolitikai és területi koordináció, amely biztosítja az **ágazatilag és térségileg összehangolt fejlesztéseket**. Országos és térségi, helyi szinten is szükséges a fejlesztéspolitikai intézményrendszer összehangolt működése.

Ágazatilag és területileg összehangolt fejlesztések

Szempontok a szakpolitikai és területi koordináció érvényesítéséhez:

- központi fejlesztéspolitikai koordináció alapján a szakpolitikai programok és intézmények összehangolt működése, a programok egymással összhangban történő kialakítása;
- a területpolitikai és vidékfejlesztési célok érvényesítésére térségi koordináció megvalósítása;
- az új fejlesztéspolitikai eszközöket, az integrált fejlesztéseket és a térségi programokat lebonyolítani képes központi és helyi intézményi feltételek kialakítása, az intézményi szereplők felkészítése;
- a megyei önkormányzatok terület- és vidékfejlesztési feladataik keretében vállaljanak szerepet a térségi, helyi fejlesztések koordinálásában, elősegítésében, aktualizált területfejlesztési koncepciójuk és programjuk alapján;
- a helyi önkormányzatok felkészítése, szakmai segítése;
- a területfejlesztés és a vidékfejlesztés térségi és helyi szakmai műhelyei működésének biztosítása, helyi partnerségek kialakítása, erősítése;
- elő kell segíteni a fejlesztéspolitikai szervezetek, szakértők szakmai kapcsolatrendszerének bővítését, tapasztalatcseréjüket, módszertani segítségüket, a jó gyakorlatok és előremutató szemlélet közvetítését.

A megyei lehetséges terület- és vidékfejlesztési feladatai:

- a megye mint a területfejlesztés tervezési és programozás középszintje az alábbi

területfejlesztési és vidékfejlesztési feladatokban működhet közre a 2014-2020 közötti uniós programidőszakban:

- a fejlesztési projektek feltárásában, tervezésében, koordinálásában, a megvalósítás nyomonkövetésében;
- a megye területét érintő fejlesztések nyomon követésében, területi koordinálásában;
- integrált térségi programok kialakításában, tervezésében, végrehajtásában, nyomon követésében;
- a megye területén megvalósuló helyi fejlesztési programok koordinálásában, szakmai és módszertani segítségében, a lebonyolítás segítésében, a nyomonkövetésben, a végrehajtás támogatásában.

7.5 A folyamatok nyomon követése

A Koncepció célkitűzéseinek megvalósulását, az intézkedések hatékonyságát, a szakmai teljesítményeket folyamatosan értékelni, a megvalósítást időszakonként felülvizsgálni szükséges. Ennek alapja az **egységes fejlesztéspolitikai monitoring és értékelési rendszer**, amely a nyomon követést, az értékelést és a visszacsatolást biztosítja.

Mérhető
eredmények és
nyomon követés

A folyamatok nyomon követése érdekében **szükséges**:

- egységes, a kohéziós és a vidékfejlesztési, halászati források felhasználását egységesen kezelő fejlesztéspolitikai információs, monitoring és értékelési rendszer kialakítása és folyamatos működtetése;
- megfelelő és egyenletes, minőségi, rendszerszerű adatgyűjtés nem csak a források felhasználásáról, de az elért szakmai kimenetekről és eredményekről is.
- a fejlesztéspolitikai, a szakterületi és területi információs rendszerek összehangolt működésének biztosítása, ezt szolgáló fejlesztések;
- az OFTK céljainak megvalósítását mérő indikátorrendszer kialakítása, összhangban a Partnerségi Szerződés és az operatív programok, valamint a nemzeti szakpolitikai stratégiák indikátorkészletével;
- az értékelési tevékenység megújítása, szabályozott visszacsatolással működő és a végrehajtó intézményektől független nézőpontot is biztosítani képes értékelési rendszerrel;
- az átláthatóság biztosítása.

7.6 Tervezési rendszerünk megújítása

A Koncepció megvalósítása érdekében **a fejlesztéspolitikai és szakpolitikai tervezés rendszerét meg kell újítani, egységes rendszerbe foglalva a tervezési folyamatokat**. Ez a hatékony, egymást szinergikusan támogató fejlesztések feltétele.

A fejlesztési eszközök hatékonyságának növelésében kulcsszerepet tölt be a különböző területi szinteken megvalósuló tervezés. A tervezés feladata, hogy az eredmények és folyamatok értékelése alapján, az érintett szereplők egyéni stratégiáinak összefogásával kijelölje, illetve korrigálja a célkitűzéseket. A tervezés ugyanakkor a célok elérését biztosító eszközök kijelölésével megalapozza a fejlesztési eszközök hatékony felhasználását. **A tervezés egységes rendszerének megteremtése** olyan alapvető követelmény, amely a teljes hazai fejlesztéspolitikai gyakorlatnak, így a területi fejlesztések eredményességének is sarokköve.

A hatékony és célszerű fejlesztések működtetéséhez szükség van az országban zajló tervezési tevékenységek **olyan átfogó szabályozására**, amely rögzíti, hogy milyen típusú és szintű terveket, kiknek, milyen tartalommal és eljárási rendben, illetve

Egységes
országos
tervezési rendszer

végrehajtási eszközrendszer birtokában kell megalkotnia, s ezek hogyan kapcsolódnak egymáshoz. **Az egységes tervezési rendszerben** az OTFK-ban rögzítettekkel összhangban egyértelműen meg kell határozni az ágazati irányítás és az egyes területi szintek tervezési kompetenciáit, valamint az egyéb speciális, területfejlesztési politikai célokból adódóan kiemelten kezelendő területegységekkel kapcsolatos tervezési feladatokat, illetve ezek viszonyát a többi területi tervhez.

Fontos követelmény, hogy a szabályozás kellő mozgásteret biztosítson az „**alulról**” **jövő (bottom up) tervezési kezdeményezéseknek**, melynek meg kell teremteni az intézményrendszeri feltételeit is. A tervezés folyamatában a **vertikális és horizontális koordináció** egyaránt nélkülözhetetlen annak érdekében, hogy a legitim tervdokumentumok betöltsék funkciójukat. A tervezési rendszer szabályozásában fontos biztosítani, hogy az operatív programok, kiemelt programok és projektek és valamennyi állami-közösségi fejlesztési tevékenység a stratégiai – koncepcionális tervekhez igazodjon.

Vertikális és horizontális koordináció

A hazai tervezési gyakorlatnak célszerű továbbra is alkalmazni az EU-finanszírozású programokon túlmenően is az **uniós tervezési rendszert**, kifejezéstárat és eljárásrendet a hazai sajátosságok figyelembevételével. Ugyanakkor az uniós források tervezését is a hazai tervezési rendszer szerves részeként kell kezelni és az uniós forrásoktól független vagy azokon túlmutató tervezési dokumentumokra való kitekintéssel kell programozni.

Egységben az uniós és a hazai tervezés

A fellendülő tervezési tevékenység egységességének biztosításakor fontos feltétel a tervezési rendszernek keretet adó közös fenntarthatósági elveken alapuló értékrend kialakítása. **Fenntarthatósági keretstratégiák kidolgozása szükséges** országos szinten és az egyes térségekre vonatkozóan is, igazodva az ágazati vagy a helyi adottságokhoz, mely a fenntarthatóságon túl más horizontális irányelveket is rögzíthet (pl. esélyegyenlőség, biztonság, örökségvédelem). A keretstratégia egyrészt olyan, az ágazat vagy a térség fenntarthatóságának megteremtéséhez szükséges vertikális célokat rögzít, melyeknek helyet kell kapniuk a célok témáját és az adott ágazatot vagy térséget érintő tervekben, másrészt a fenntartható fejlődést biztosító horizontális célokat, melyek minden érintett tervdokumentumban rögzített célba beépülnek.

Fenntarthatósági értékrend

A fejlesztési tervek, programok országos szintje mellett a **tervezés, programozás legfontosabb területi szintje a megye**. A megye fontos koordináló szerepet tölt be a **járási léptékű integrált város és vonzáskörzeti viszonylatokban formálódó helyi tervezések** esetében. A megyei szint koordinálja és támogatja is e helyi tervezéseket. Az ország középtávú fejlesztési irányait meghatározó és megújuló OFTK-val, az OTRT-vel, a Széll Kálmán Tervvel, az Új Széchenyi Tervvel, valamint a Növekedési Tervvel összhangban megyei és helyi szinten is meg kell határozni a közép- és hosszú távú fejlesztési terveket.

Megyei tervezés és járási léptékű helyi tervezés

A tervezési folyamatban az egyes térségi programok egymásra épülnek. A megyei szinten készülő közép- és hosszú távú fejlesztési programokba integrálni kell a helyi fejlesztési programok célkitűzéseit is, vagyis a megyei tervezésnek határozott területi szemlélettel kell rendelkeznie. A **programozás elvét** érvényre kell juttatni a megyék és a helyi szint tervezési feladataiban is. A területi programok vállalások, melyekhez költségvetést kell rendelni, indikátorokat szükséges megadni, amelyekkel mérhető a program megvalósítása, a támogatások felhasználásának hatékonysága.

A megyei fejlesztési tervek megalapozásához és a megyei integráció sikeres megvalósulásához meg kell teremteni a megyei és a térségi (különösen a kiemelt térségek és járások) és a városokkal való együttműködést, a gyors információáramlás biztosítását, továbbá ösztönözni kell a komplex, integrált fejlesztési programok készítését és megvalósítását.

A megyék terület- és vidékfejlesztési feladataik keretében közreműködnek a

vidékfejlesztési tervezésben, programozásban, a vidékfejlesztés keretében megvalósuló helyi fejlesztési programok segítségével, megalapozva a megyei szintű vidékfejlesztési koordinációs, tervezési és végrehajtási tevékenységeket.

A terv és a programozás végig viteléhez szükséges a megyei és a helyi szintű tervezési intézményrendszer, a partnerségi együttműködések kiépítése és a tervezéshez szükséges forrás, valamint a szabályozási feltételek biztosítása, vagyis szükséges a helyi és a megyei szintű tervezés átfogó megújítása.

Egy térség fejlődését a kompetenciájába utalt fejlesztési eszközökön túl a különböző nemzeti szintű szakpolitikák fejlesztési, szabályozási tevékenysége is döntően meghatározza. Az egyes területi szintek tervezési kompetenciáinak tisztázásán túlmenően éppen ezért szükséges annak biztosítása, hogy adott területen (megyében, járásban) megvalósuló fejlesztések egymás hatásait erősítsék és szinergiát alkossanak. Alapvető követelmény ehhez, hogy **az ágazati (szakpolitikai) és a területi tervezés egymással szoros koordinációban valósuljon meg.**

Ágazati (szakpolitikai) és területi tervezés összhangjának megteremtése

A területfejlesztési politika, ill. adott terület egység fejlesztési céljait a koncepcionális és operatív tervezés, valamint a rendezési típusú tervezés együttesen kell, hogy biztosítsa. Ennek alapvető kritériuma a területrendezési és a fejlesztési vonatkozású stratégiai területi tervezés szorosabb összekapcsolása, annak érdekében, hogy az egyes területrendszerek, terület egységek céljait a fejlesztési és a területhasználat-szabályozási eszközök egymással szinergiában szolgálják.

Egységes területi tervezés: a rendezési és fejlesztési tervezés összhangja

A tervezés során a folyamatok elemzésén túl növekvő mértékben kell támaszkodni az adott ágazat vagy térség érdekcsoportjait, illetve sajátos értékeit megjelenítő szereplők elvárásainak összefogására. Fontos, hogy a területi tervezés folyamatában a **partnerség elve** a valódi **részvétel** (participáció) révén hatékonyan érvényesüljön. Az átláthatóságot és a legitimitást, a partnerséget és bevonást erősíteni kell a területrendezési tervezésben.

Partnerség és kommunikáció a tervezésben

Szükséges a tervezés szakmai kapacitásainak javítása. A szakértők, tervező intézmények mellett a közigazgatásban is szükséges a stratégiai szemlélet, a területi tervezéshez szükséges készségek erősítése. A megyékben és a helyi szinten (járásokban) is indokolt a tervezés jelentősebb létszámú szakmai apparátusának kiépítése, a regionális fejlesztési ügynökségek létező tervezési kapacitásaival összehangoltan. Az ágazatok tervezési-fejlesztési kapacitásai is erősítendőek, mind mennyiségben, mind minőségben.

Szakmai megerősítés

Mindennek érdekében újra kell gondolni **a tervezési és a területi tervezési szakemberek képzését a felsőoktatási és továbbképzési keretekben.** Jelenleg hiányzik a sok különféle tervezési képzés egységes kompetencia-elvárású rendszere, egységes színvonala és minőségbiztosítása. Nagyobb hangsúlyt kell fektetni a stratégiai tervezésre és menedzsmentre, a földrajzi, társadalmi-gazdasági és ökológiai-teremtéstudományi, műszaki és elemzési ismeretek integrált alkalmazására.

A sokszínű képzettséggel bíró szakemberekre támaszkodó tervezési és ezen belül területi tervezési tevékenységek egységes szakmai jellegét erősíteni kell, képzési irányelvek, szakértő útmutatók, ajánlások rendszerének kialakításával, természetesen a hazai viszonyokhoz adaptáltan. A tervezés minőségi színvonalát garantáló és javító egységes országos rendszer kialakítása szükséges, mely eljárási, módszertani, képzési és szakértői akkreditációs elemekkel is rendelkezik. Fontos megteremteni annak feltételeit, hogy a tervezési tevékenységek teljes ciklust alkossanak a nyomon követés, a rendszeres értékelés és a tervezés információs igényét kielégítő alkalmazott területi kutatások, vizsgálatok folyamatos megvalósításával.

7.7 Szakpolitikai programok tervezése és végrehajtása

E fejezet fogja tartalmazni a Koncepció által kijelölt nemzetstratégiai fontosságú úgynevezett szakpolitikai programokat, melyek tervezését a koncepció előzetes elfogadását követően el kell indítani. A szakpolitikai programok olyan magas szintű prioritást élvező komplex cselekvései a 2014–20-as időszaknak, melyek uniós és hazai forrásokra, valamint a támogatáspolitikai eszközök mellett szabályozási és egyéb (tanácsadási, képzési, tudatformálási, intézményfejlesztési) eszközökre egyaránt támaszkodhatnak. Egyes akcióik beépülnek a különböző programokba, megvalósításuk gondozása és koordinációja intézményesített.

A szakpolitikai programoknak rögzíteni kell a tárgykörüket, a tervezésük és végrehajtásuk, koordinálásuk felelőseit, a megvalósításukat szolgáló uniós operatív programokat és a hazai támogatási, szabályozási és egyéb eszközöket.

7.8 Térségi integrációs eszközök alkalmazása

E fejezet fogja tartalmazni a Koncepció által kijelölt integrált területi beruházások (ITI) kialakításának elveit, szabályait, e programok javasolt indikatív listáját, tervezésük és végrehajtásuk felelőseit.

Szintén e fejezet fogja tartalmazni a Koncepcióval összhangban megvalósuló közösségvezérelt helyi fejlesztések (CLLD) kialakításának elveit, szabályait, kialakításuk és tervezésük felelőseit, valamint központi és megyei koordinátorait.

7.9 Az OFTK Intézkedési terve

Az alábbi fejezet a Koncepcióval együtt elfogadásra kerülő Intézkedési Tervet fogja tartalmazni.